THE KUPPUSWAMY SASTRI RESEARCH INSTITUTE,
64, R. H ROAD, MADRAS-4
32186

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவிதவான், ஸாரஸ்வதஸார்வபௌமர், கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ. உ வே. T V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யா
அவர்களால மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

திருப்பனந்தாளாதீனகர்த்தராகவிருந்த
ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாஸி - செக்கலிங்கதேசிகஸ்வாமிகள்
அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மணவூர் - வீரவல்லி
இராமானுஜாசார்யரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை
கமர்ஷியல் பிரஸ்.

விலை ரூபா 3 · தபால் சார்ஜ் வேறு
1923
(*All Rights Reserved.*)

ஸ்ரீ :

முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், யுத்தபாவங்களுள மிகச்சிறந்ததான காண்டவம் இப்போது பூர்த்தியானதைப பெருமகிழ்சியுடன் அனபாகளுகுத தெரிவிக்கலானேன் சிலமாதங்களுகுமுனனமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இந்தபபாவம், போதுமான ஸௌகர்யங்களிலலாமையால வெளிவராமல, இப்போதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூர்ணகிருபையினலேயே

கர்ணனுககு முனனும் பினனும் படைத்தலைமை வஹித்தவாகள், க்ஷத்ரியதாமத்தில சிறிதுந்தவறாமல போசெய்திருந்தாலும், பாண்டவாகளபக்கம் நியாயமிருந்ததால அவாகளிடத்து அனபுடையவாகளாகி, அவாகளோடு நடபுகொளளும்படி துர்யோதனனுககுப பலமுறை நற்புத்தி கூறினவாகள காணலாம, பாண்டவாகளிடத்து ஆழ்ந்த பக்திமைகொண்டவனும அவாகளிடத்துத துர்யோதனனுககுப பக்திமை மேன்மேலும வளாச்சியடைவதற்கு முக்யகாரணமாயிருந்தவனுமாவான் ஆதலின், அவன படைத்தலைமைவஹித்து நடத்திய யுத்தம் இவ்வளவு கடுமையாக இருந்திருக்குமென்பது சொலலாமலே விளங்கும் * அனுக்ரமணிகாத்யாயத்தில, ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒருவிருக்ஷமாக உருவகப்படுத்தியவிடத்து இந்தக காண்டவம் அதன புஷ்பமாகக கூறப்பட்டிருத்தலே, இதன பெருமையை நனகுவிளக்கும்.

பாவஸங்க்ரஹாத்யாயத்தில, † 'இதில, புத்திசாலியான சலலியனை ஸாரத்தியாக நியமித்ததும,.புராதனசரித்திரமாயுள்ள த்ரிபுரஸம்ஹாரமும், யுத்தப்ரயாணத்தில காண்டவுகத்தும் சலலியனுககும் நடந்த குரூரமான ஸம்வாதமும், த்ராக்ஷணமடங்கிய ஹம்ஸகாகீயமெனனும் கதையும், பாண்டியன மஹாதமாவான அஸ்வத்தாமாவினால கொலலப்பட்டதும், ‡ தண்டஸேனன தண்டன் இவாகளுடைய

* ஆதிபாவம, 11-ம பகம. † ஆதிபாவம 49-ம பகம

‡ இவனுடையபெயா தண்டதாரனெனறே மற்ற இடங்களில காணப்படுகிறது.

வதமும், தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் காணனும் இரண்டுதே ராளிகளாகச சண்டைசெயதபோது விலலாளிகள யாவரும பாாத திருககையில காணனால யுதிஷடிரருககு பராணஸநதேகமுண் டாக்கபபட்டதும், யுதிஷடிரருககும் அாஜுனனுககும் பரஸபரம் கோபமுணடானதும், அநதச சமயததிற கிருஷணன் அாஜு னனைச சமாதானபபடுததியதும, பீமஸேனன பிரதிஜஞை செயது யுததததில துசசாஸனன்மாாபைப பிளநது ரகததைக் குடிததது, காணனும் அாஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச செயத சணடையில மகாரதனாகிய காணனை அாஜுனன் கொன்ற தும் சொலலபபட்டன' எனறு இதன் கதைசசுருக்கம் கூறபபட் டுளளது நன்னட்பின் லக்ஷணஙகளையும் பலவகையான தாமஙகளை யும் நீதிகளையும் இநதபபாவததில நன்றாக அறிநதுகொள்ளலாம்.

இநதபபாவததை நான பரிசோதிதது வருகையில, அச-வது அதயாயததின்இறுதியில *அாஜுனன திருதராஷடிர குமாராகளில பதினமரைக கொன்றதாக இருநதது அஙஙனம் பொருளகொள வது, திருதராஷடிர குமாராகள நூறறுவரையும் தானே கொலலுவ தாகப பீமஸேனன்செயத பரதிஜஞைககு விரோதமாவதுபறறி, என் மனததில பெருஙகவலையை உண்டாககிறறு இநதச சநதேகததைக குறிததுப பலபணடிதாகளிடம விசாரிததுவருகையில, செனனை பரெஸிடெனஸி காலேஜ ஸமஸகிருதபோதகாசிரியராகிய பரம்மஸ்ரீ Prof S குபபுஸவாமிசாஸதிரிகள, M A, அவாகளிடம் தெரிவிதத போது, அவாகள, 'புனாவில 'Bhandarkar Oriental Research Institute' எனறு டாகடா பநதாககாாபெயரால அமைககபபட்டுளள கீழநாடடுப பாஷா ஆராயசசிக கழகததாா, ஸ்ரீ மஹாபாரததை ஆராயசசி செயதுவருகிறாகள இதுவிஷயமாக அவாகள ஒரு நிசசயம செயதிருபபாாகள அவாகளுககு எழுதினால உண்மை விளஙகும' எனறு சொனனாகள அஙஙனமே அவர்களுககு எழுதலாமென்றெண்ணி, எனனிடமுளள வடமொழி மஹாபாரதப பிரதிகளையெலலாம் வைதது ஒபபுநோககினேன. எனமொழிபெயாப பிறகு மூலமாயுளள கும்பகோணம் பதிபபில 'அநயே மூடா' (அநெ ஊலா:) எனறபாடம காணபபட்டது. அபபோது, தற செயலாக, இதறகு வேறுபொருள செயயலாமே' எனற ஆலோசனை எனமனததில தோன்றிறறு. பிறகு, முன்பின்சுலோகஙகளைப பல

* இதன விவரததைக காணபாவம 377-ம பககததில காணக.

மூறை படிததுபபாதததில எனககுததோறறிய ஆததமே சரியான தெனறு எனககு ஓர உறுதியுணடாயிறறு இதனை, ஸ்ரீமான, குபபு ஸவாமிசாஸதிரிகளவாகளிடம திருமபவும தெரிவிததபோது, அவாகள, இநதப பொருளே சரியானதெனறும் பொருததமான தென்றும் சநதோஷிததுககூறி, அபபடியே பதிபபிததுவிடலா மென்று மிகவும் வறபுறுதது சொனனாகள. அவவிதமே பதிப பிததிருககிறேன். புனைவிலுளள ஷை கழகததாருககு இதைப பறறி எழுதியதில, அவர்கள, 'இநத இடம் இனனும் ஆராயசசி செயயபபடவிலலை' எனறும் 'இபபொழுது அவகாசமிலலாமை யால இதைபபறறிப பினபு தெரிவிபபோம்' எனறும் பதிலெழுதி விட்டாகள நீலகண்டீயவயாகயானபாடததிறகும பரதாபசநதிர ராய C. I E. மன்மதநாததததா இவாகளுடைய ஆஙகிலமொழி பெயாபபுககும், நானகொண்டபொருள மாறுயிருததலால, உண்மை ஏதுவாயிருககுமோவெனறு மனம அஞசுகிறது

யுததபாவஙகள ஐநதினையும மொழிபெயாததுககொடுதது எனககுப பேருதவிசெயத திரிசிரபுரம, ஸெணட ஜோஸப காலேஜ, ஸுமஸகிருத தலைமைபபணடிதா, மஹாவித்வான, கவிசிகாமணி, ஸாரஸவத ஸாரஜஞா, ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாரியாஸவாமிக ளவாகள இவவிஷயமாக எடுதத்துககொணட பரிஸரமததிறகு நான எனறும மனறிபாராட டுக கடமையுறறிருககிறேன

ஸ்ரீமஹாபாரத மொழிபெயாபபை மிகவும் ஆதரிதது எனககு ஊககமளிததுவநத திருபபனநதாள ஆதீனகாததரவாகளாகிய மகா கனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சோமசுநதர ததமபிரானவா கள காலஞசென்ற பிறகு, அநத ஸதானததிறகுவநத மஹாகனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகத தமபிரானவாக ளோடு ஒருஸமயம் நான ஸலலாபமசெயதுகொண்டிருநதபோது, அவாகள, 'காணபாவததிறகு வேண்டிய செலவை நாமே பொறுத துககொளவோம' எனறு பரீமதிருபதியோடு கூறி, வேணடிய பொரு ளுதவியும் உடனே செயதாகள அலலாமலும, எனககு முடடுப பாடி உண்டாகுங்காலததிலெலலாம் குறிபபறிந்து வேண்டிய உதவி கள செயது அவாகள எனனை ஆதரிததுவநதாகள அஙஙனம உதவிபுரிநத அநதப பெருநதகையாளாகளை நான காணனெனறே நினைததேன் அவாகளுககுபபின, இபபோது அநதஸதானததில வீற றிருககும் மகாகனம்பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகத

தம்பிரானவர்களும், அவாகளுடைய இளவரசான மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாவி சாமிநாததமபிரானவாகளும், இந்த மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில எனககு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து ஆதரிததுவருகிறாகள. இவாகளுடைய பெருமைகளை முன்பு துரோணபாவமுகவுரையில தெரிவிததிருகிறேன். இந்த ஆதீனததிலிருந்து நான்அடைகிற உதவிகள மிகபபல இந்தஆதீனம் நீடூழி தழைததோங்கவேண்டுமென்று நெஞ்சார நினைததலும் வாயாரவாழததலுமன்றி யான் செயயகூடிய கைம்மாறு யாதுளது!

இந்தபபாவதததையும் முனஸஞ்சிகைகள பலவறறின் இரண்டாம் பதிபபையும் மிகஊககததோடு நடததிகொடுதத சென்னை 'கமாஷியல' அசசுக்கூடததாருடையஉதவி மிகவும் பாராடடற்பாலது.

இந்த மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில நான அடைந்துளள பலவகையான சிரமங்களைச சுருககமாகவாவது இங்கே கூறாமலிருக்க முடியவிலலை நான மஹாபாரத கைங்காயதததை தொடங்கியபோது பதிபபுவேலை நடந்தமாதிரி நடந்துவந்தால பலவருஷங்களுக்கு முன்னமே இந்த மஹாபாரதம் பூரணதியாகியிருக்கும இந்தபபதிபபு வேலையை நான தொடங்கியபொழுது, இதறகுவேண்டிய ஸகாயங்களெலலாம் செயவதாக வாகளிதது எனககு ஊககமுண்டாகிபபிறகு ஏனென்று கேளாமையோடு தாம் மறறசசந்தாதாகளபோல ஸஞ்சிகைகள வாங்கிவந்ததையும் நிறுததிவிட்ட கனவான்கள சிலா. சொலலளவில மிகததாராளமாகக்கூறி எனககு நம்பிககையை உண்டாகிப பலமுறை என்னை அலையசசெயது எனகாலததை வீணாகி எனமனதததைப புண்ணாகியவா சிலா. இந்தவேலையை நிறுததிவிடலாம என்று நறபுததிகூறின பெருஞ்செலவா சிலா பலவருஷங்கள புததகததை விரும்பிவாங்கிவந்தது பணமகேடடபொழுது ராமாயணபாரதங்களை இழிததுக்கூறி எனமனததிறகு மிகவருததததை உண்டுபண்ணின கனவான்கள சிலா இவாகளுடைய பழககங்களால எனமனததிலுண்டானபுண் ஆறுவதறகு, இளமைதொடங்கி என்னிடததில மிகக அனபுடையவாகளும் இந்த மஹாபாரதப பதிபபுவிஷயமாக அடிக்கடி எனனை தூண்டியும பலமுறை லிகிதங்கள எழுதியும பொருளஉதவிசெயதும் என் மனததிறகு மிகக ஊககததைஅளிததுவருபவாகளும் ஸதாசாரஸம்பன்னாகளும் ஸததாமபரிபாலகாகளுமான கும்பகோணம் பரம்பஸ்ரீ

Prof. K. சுந்தரராமையர் M A, அவாகளும், வித்வஜ்ஜனபோஷகர்களும் பரோபகாரசீலாகளுமாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டு வககீல, ஸ்ரீமான், V. V ஸ்ரீநிவாஸஐயஙகா B.A., B.L., அவர்களும்போன்ற சில உத்தமபுருஷர்களுடைய இன்சொலலும் நன்றாறறலும் ஸல்லாபமுமே நன்மருந்தாக உள்ளன.

'கைம்மா றுகவாமற கறறறிந்தோர் மெய்வருந்தித், தம்மாலியலுதவி தாம்செய்வர்' என்றபடி, சிலநண்பர்கள் புதிய சந்தாதார்களைச் சேர்ததுககொடுததல முதலிய பல உதவிகளை இநதமஹாபாரதப பதிபபுவிஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருளால அவர்களுக்கு எலலாநன்மைகளும் உண்டாகுக

இநத நறகாரயம், தகக உதவியிலலாமையால, நான் எண்ணியபடி விரைவில நடைபெறாமலிருபபதைபபறறிப பலமுறை தெரிவிததுககொண்டிருககிறேன் ஆதிதொடஙகி இநத மஹாபாரததைச சிரததையுடன வாஙகிப படிததுவரும் சந்தாதாாகளான ஆபதாகள ஒவவொருவரும் ஒவவொரு கையொபபமாவது சோததுக கொடுத்து இநத மஹாபாரத கைஙகாயததைப் பூாததிசெய்விதது அதனாலவரும் புகழபுண்ணியஙகளைக கைககொளளும்படி அவாகளை மீட்டும் பிராாததிககிறேன.

இனி வெளிவரவேண்டிய பாவஙகளை விரைவில வெளிவரச் செயயவும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பநதமாக நான் வெளியிட எண்ணியிருக்கிற ஆராயசசிககுறிபபு அபிதானவிளககம் முதலியவறறை இனிது நிறைவேறறவும்வேண்டிய எலலாவித ஆறறலகளையும் எனககு அளிததருளுமபடி பாண்டவஸஹாயனான ஸ்ரீபாாதத ஸாரதிப பெருமானுடைய திருவடிததாமரைகளை எபபொழுதும் வணஙகுகிறேன்

மயிலாபபூர்,
5—1—1923.

இஙஙனம்,
ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ஆதிபாவம், 49-ம் பககம் 21, 22-ம் வரி 'பாண்டியன், தண்டஸேனன், தண்டன் இம்மூவரையும் மகாதமாவான அஶவத தாமா வதம்செயததும்' என்பதை, 'பாண்டியன மகாதமாவான அஶவததாமாவினால கொல்லப்பட்டதும் * தண்டஸேனன் தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்' என்றும்,

துரோணபாவம், 764-ம் பககம் 33-ம் வரியில், 'பாண்டவாகளே !' என்பதை, 'பாண்டவாகளிடமிருநது' என்றும்,

காணபாவம், 99-வது பககம் 27-28-29-ம வரிகளில 'அரசாகளெலலாரும் மிகக மதிமயககம் உண்டாயவிட்டதென்று நிசசயம் செயதுகொண்டு தாமாாததஙகளுடைய நிச்சயஙகளைசசெய்ய முயறசிசெய்கினறாகள' எனபதை, †'நறகுலத்தில பிறநத அரசாகளனைவரும் தர்மார்ததஙகளுடைய நிசசயததைக கேட்டுத தெளிநதுகொள்ளாவிட்டால, அதுவே பெருஙகலககமென்பது நிச்சயம்' என்றும்,

383-வது பககம் 23-வது வரி 'ஸுதேவன்' எனபதையும் 28-வது வரி 'ஸுஷேணன' என்பதையும், ‡ 'பரஸேனன' எனறும், 24-வது வரியில 'கொன்றான்' என்பதை 'அடிததான்' என்றும்,

394-வது பக்கம், 2-4 வரி 'அம்பறாததூணிகளையுடையவாகளும் கவசம்பூண்டவாகளும் கததியுளளவாகளும் தண்டஙகளைத தரிததவாகளும விறபிடிததவாகளுமான' என்பதை 'நிஷஙகி, கவசி, கடகி, தணடதாரன், தனுர்ததரன்' எனறும், திருததிககொளக.

ஷை பாவம் 86-வது பக்கததில 21-வது அதயாயமுடிவில 'பதினாறாவதுநாள யுததம் முடிநதது' என்று சோததுககொள்க.

* இவனுடைய பெயா தணடதாரனெனறே மறற இடஙகளில காணபபடுகிறது

† வேறுபாடம்

‡ இது நீலகணடீயவ்யாகயான பாடம ; கிருஷ்ணாசாாயா பதிபபில, 'ஸுதேவன' 'ஸுஷேணன' எனறே யிருககினறன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

கர்ண பர்வம்.

*விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
1	கடவள வாழ்தது	1
	ஸஞ்சயன், காணனமுதலியவாகளின வதததைத திருத ராஷ்டிரனுகசு சுருககமாகச சொலலியது ..	2 - 4
	காநதாரிமுதலியோ அழுததும் ஸஞ்சயன் தேற்றியதும் ..	4
	திருதராஷ்டிரன மூசசையடைநததும விதுரா முதலியோா தெளிவிதததும்	4 - 5
2	திருதராஷ்டிரன போரிலிறநதவாகளின பெயாகளைக கேடக விரும்பியது	6
	ஸஞ்சயன் போரிலிறநதவாகளின் பெயாகளைச சொலலியது	7 - 13
3	ஸஞ்சயன போரிலகொலலபபடட பகைவாகளின பெயா களைச சொலலியது	13 - 18
4	ஸஞ்சயன் போரிலமிகுநதவாகளின்பெயாகளைச சொலலியது.	19 - 21
5	திருதராஷ்டிரன காணனுடைய குணஙகளை வாணிதது துயரமுறறது	22 - 24
6	திருதராஷ்டிரன காணனைபபுகழநது போரை விரிவாகக கூறும்படி ஸஞ்சயனை ஏவியது	25 - 32
7	துரியோதனன் யாரை ஸேனைபதியாகக்லாமெனறு அஸ்வத தாமாமுதலியோருடன ஆலோசிதததது ...	33
	அஸ்வததாமா காணனை ஸேனைபதியாகக்ச சொலலியதும் துரியோதனன காணனை ஸேனைபதியாகஇயதும் ...	33 - 36
8	காணன மகரவ்யூகமவகுததுப போருககுப புறபபடடது ...	39 - 40
	அர்ஜுனன அர்தசநதிரவியூகமவகுததுப போருககுப புறப படடது	40 - 41
9	ஸஙகுல யுததம	42 - 44
	க்ஷேமதூர்தியின யுததமும வதமும	44 - 46
10	தவரதவயுததம்	46
	அனுவிநதன (=கேகயன) வதம்	47
	விநதன் வதம்	48
11	சித்ரஸேனன வதம்	50
	சித்ரன வதம்	51
12	அஸ்வததாமாவுகும் பீமனுகும் யுததம்	51 - 55
13	சலயனுல சுருதகீாததி தோலவியடைநதது.	55 - 56
14	ஸஹதேவனுல துசசாஸனன தோலவியடைநதது ...	57 - 58
15	காணனுக்கும் நகுலனுகும் யுததம . ..	59 - 62
	காணன் நகுலனைப பரிஹஸிததது	62

அதிகபாடமைளுகு விஷயஸூசிகை எழுதபபடவிலலை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
16	யுயுதஸ்ஸுவுகளும் உலூகனுகளும் யுததம	65
	ஸுதஸோமனுகளும சகுனிகளும் யுததம	66 - 68
17	திருபரால திருஷ்டதயுமனன தோலவியடைநதது ...	69 - 70
	திருதவாமாவால சிகண்டி தோலவியடைநதது	70 - 71
18	ஸ்ருதஞ்சயன, ஸௌபருதி, சந்திரதேவன (=தரிகாததா கள) இவாகளின வதம	72
	ஸதயதேவன, மிதரவாமா, மிதரதேவன இவாகளின வதம்	73
19	ஸஞ்சுலயுதத வாண்ண	75 - 78
20	யுதிஷ்டிரரால துரியோதனன தோலவியடைநதது ...	79 - 81
21	ஸஞ்சுலயுததமும, காணனுகளும ஸாதயகிகளும யுததமும்	81 - 85
	பாசறைகளில மந்திராலோசன . .	86 - 88
22	காணன தனகளுச சலயன ஸாரதியாகவேண்டுமென்று துரியோதனனிடம் சொலலியது	89 - 92
	காணனது விலலின வரலாறு	90
	காணன தனகளும் ஆஜ்ஞனுகளுமுளள ஸௌகாயா ஸௌகாயஞகளைத துரியோதனனிடம் தெரிவிததது	91 - 92
23	துரியோதனன சலயனக காணனுகளுத தேரோட்ட வேண டினது	93 - 95
	சலயன காணனுகளுத தேரோட்ட மறுததது .	96 - 98
	துரியோதனன மறுபடியும சலயனைத துதிதுவேண்டின தும சலயன தேரோட்டச சமமதிததும	98 - 99
24-27	திரிபுராஸுரா கதை . .	99 - 117
	திரிபுராஸுராகள வரமபெறறது	100 - 101
	மயன திரிபுரஙகள இயறறியதும அவறறினசிறபபும .	101
	ஹரிஎனனும அஸுரன வரமபெறறது ...	102
	மருதஸஞ்சீவினிகளுமம உணடானது	102
	தேவாகள சஙகரரைகளுதிதுத தவம்செயது அவரைத தரி சிதது வணஙகியது	104 - 106
	தேவாகள ததததம பலதகிற படபாதியைச சஙகரருகளுக கொடுததது	107 - 109
	பசுதபதவம நீஙகுமவழி . .	108
	விஸுவகாமா திரிபுரவததுகளுத தோமுதலியன அமைததது	109 - 112
	தேவாகள பிரமமதேவரை ஸாரதியாக வேண்டினது .	113 - 115
	தோவீரனிலும பாகன சிறநதவனுயிருகக்வேண்டுமெனபது	114
	பிரமமதேவா தேரோட்டியது ...	115
	சஙகரா திரிபுரஙகள அழிததது ..	116
	சஙகரருடைய கோபாகனி உலகையெரிகக்த தொடஙகியதும அவா தடுதததும	117
	துரியோதனன மறுபடியும் சலயன வேண்டினது ..	117
28	பரசுராமா அஸுராகளைககொனறு ரஸுவரிடம வரஙகள பெறறது	119 - 120
	துரியோதனன, காணன க்ஷத்திரியனேயெனறு காரணத தோடு கூறியது	120

அத்யாயம். பக்கம்.

29 காணனுகுத தோஷடடுமம விஷயததில சலயன் செயது கொணட உடனபடிககை .. 121 - 124
30 சலயன ஸாரதியாக வீறறிருநததேரினமேல காணன ஏறிப போருககு'ப புறபபடடது . . 126 - 128
31 தாகிமிதததங்களுணடானது 128 - 129
காணன தனனேப புகழநதது 129 - 131
சலயன ஆஜ்ஞனேப புகழநது காணனேயிகழநதது 131 - 132
32 காணன தனககு ஆஜ்ஞனேககாடடுபவருககு அவனவிரும பும பரிசளிபபதாகச சொலலியது 133 - 135
33 சலயனும காணனும ஒருவரைஒருவா இகழநதது 136 - 139
காணனுககும ஆஜ்ஞனுககுமுளள தாரதமயஙகளைச சலயன கூறியது . .. 137 - 138
34 காணன மாமங்களை வெளியிடடுச சலயனை நிருதிதது .. 139 - 144
மதிராகளின இழிவு முதலியன . 141 - 143
தேருககுப பரிகாரம .. 142
35 சலயன அனனதததையும காகதையையுமபறறிய கதையைச சொலலிக காணனை இகழநதது . . 145 - 151
பறவைகளின கதிவகைகள 146
36 காணன தனககுச சாபஙகளைநோநததைச சலயனுககுச சொலலியது 151 - 158
மிதரலகஷணம 155
சதருலகஷணம 155
பொயயினாலவரும தீமைகள .. . 157
37 காணன சலயனேப பரிகாரததுடன இகழநதது . 158 - 163
பாஹலீகாமுதலியோரின நீயொழுகஙகள 159 - 163
38 காணன மறுபடியும பாஹலீகமுதலிய தேசஙகளை இகழநதது 163 - 166
பாஹலீகாகளுகுச சாபமவரதது 164
யாராயாருகு எதுவது பாவமெனபது 165
யாரினும் யார மிகபபாபிகளெ பது 165
ரகஷஸமுதலியவறறுகுப பரிகாரம 165
துரியோதனன காணனையும சலயனையும ஸமாதானம செயதது 167
39 சலயனுககும காணனுககும ஸமவாதமும இரணடு சேனை களும யுததததுகு எதிரததும . 168 - 170
40 துரியோதனன சேனைகளை உதஸாகபபடுததியது ... 171
பீமன துரியோதனனெவனறு யாரைபபடையைகொனறது 172 - 173
41 இரணடு சேனைகளும அணிவகுதததது ... ... 175 - 177
காணன பாஹஸபதயவியூகம வகுததது . .. 175 - 176
42-43 ஸஙகுல யுததம . . . 178 - 187
பானுதேவன், சிதரஸேனன, ஸேனபிரது, தபனன, சூர ஸேனன இவாகளின வதம 182
ஸதயஸேனன வதம் 183
ஸாதயகேரும விருஷஸேனனுககும யுததம ... 184

அத்யாயம்.		பக்கம்.
44	காணன் மயஙகிவிழுநததும் யுதிஷடிரா கொலலாமல விடடதும்	189
	சநதிரதேவன தணடதாரன் (=பாஞசாலா) இவாகளின வதம் ...	189
	காணன பாஞசாலா இருபததொருவரையும் சேதிவீரா பதினமரையும் கொனறது	190
	காணன யுதிஷடிரரைவென்று, பரிஹஸிததுக கொலலாமல விடடது	192 - 193
	ஸஙகுல யுததம	193 - 196
45	பீமன காணனைவெனறு கொலலககருதியதும, சலயன காரணஙகூறித தடுததததும	200 - 201
46-47	பீமனுககும் காணனுககும யுததமும ஸஙகுலயுததமும ..	201 - 211
	விவிதஸுவின வதம்	202
	விகடன ஸஹன இவாகளின வதம்	202
	கராதன வதம	202
	நநதன உபநநதன இவாகளின வதம்	202
48	அஜுனனுககும் ஸுசாமாவுககும யுததம்.. ...	211 - 215
49	ஸஙகுல யுததம	215 - 219
	ஸுகேதுவின வதம்	217
50	ஸஙகுலயுததமும் அஶவததாமா யுதிஷடிரரை வென்றதும்.	219 - 222
51	ஸஙகுல யுததம்	222 - 232
	தூயோதனன தருஷடதயுமனனுககுத தோறறது ...	225
	காணனுடைய பராகரமம்	225 - 228
	காணனுல வியாகரகேது, ஸுசாமா, சுகரன, சிதராயுதன, கரது, தூஜயன, ரோசமானன, ஸிமமஸேனன் ஆகிய பாஞசாலாகளின வதம்	226
	விஷணு, விஷணுவாமா, தேவாபி, பதரன, தணடதாரன, சிதரன, சிதராயுதன, ஹரி, ஸிமமகேது, ரோசமானன, சலபன் ஆகிய சைதயாகளின வதம ..	226
	ஸுதக்ஷிணனது இளையஸகோதரன வதம ..	231
52-53	அஜுனன ஸம்சபதகாகளோடு போாபுரிநததும, அஶவததாமா அஜுனனைப போருககழைததததும ...	232 - 234
	அஶவததாமாவுககும் அஜுனனுககும் யுததம ...	235 - 241
	அஶவததாமா அஜுனனுககுத தோறறது...	241
54	அஜுனனுல தணடதாரன (=மாகதன) வதம ...	243
	தணடன வதம	243
55	அஜுனன ஸமசபதகாகளைக் கொனறது	244 - 250
	உகராயுதன வதம்	245
	மாதவா போாககளததை அஜுனனுக்குக காடடியது ...	247 - 249
56	பாணடியனது பராகரமம	250 - 251
	அஶ்வததாமாவுககும பாணடியனுககும யுததம ...	252 - 254
	பாணடியன வதம்	254
57-58	ஸஙகுல யுததம	256 - 258

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	அஶ்வத்தாமாவுகும் தருஷ்டத்யும்னனுகும் யுத்தம	... 258 - 260
	ஆஜுனன திருஷ்டத்யும்னனை காத்தது...	... 261
	ஆஜுனன அஶ்வத்தாமாவை வென்றது ...	.. 261
59	ஸங்குல யுத்தம்	.. 262 - 265
60	யானைபோரும் ஸங்குலயுத்தமும் .	... 265 - 267
	அங்கன வதம ..	.. 266
61-62	கௌரவாகள யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்க முயலவதையும் அவருகுகோத்த அவமானத்தையும் மாதவா ஆஜுனனுகுக கூறியது .	... 267 - 270
	காணனது போரும் பீமனது போரும .	.. 270 - 275
63	தவ்ரதவயுத்தத்துகாக அரசாகள எதிர்த்தது	.. 276 - 277
	காண்ன சிகண்டியை வென்றது	. 277
	தருஷ்டத்யுமனனுகும துசசாஸனனுகும யுத்தம	... 277 - 278
64	ஸங்குல யுத்தம்	. 278 - 281
65	தூயோதனனமுதலியோ யுதிஷ்டிரரைப பிடிகளணங கொண்டு அவரைச சூழ்ந்தது ...	.. 282
	யுதிஷ்டிரரது பராகிரமம் . .	... 283
66	காணன யுதிஷ்டிரரைபபீடித்தது துரியோதனனஸமீபம சென்றது	.. 284 - 287
	சலயன யுதிஷ்டிரரையும இரட்டையரையும தயையினலவிட்டு ஆஜுனனை எதிர்கும்படி காணனுகுச சொலலியது...	285 - 286
	காணனுடைய பாணங்களால பீடிக்கபபட்ட யுதிஷ்டிரர இனைபபாறபோனது	.. 287
67	ஆஜுனன அஶ்வத்தாமாவை வென்றது ...	... 287 - 290
	காண்ன பாண்டவஸேனையை துனபுறுத்தியது	... 291 - 292
68	ஆஜுனன் யுதிஷ்டிரரைப பாத்துவரும்படி பீமஸேனனை ஏவியது . .	... 294
	கணணபிரான பீமனைப பகைவாபடையை எதிர்கஏவித தாம ஆஜுனனுடன யுதிஷ்டிரரிடம வந்தது	. 295
69	ஆஜுனன காணனை கொன்றுவிட்டானெனகிற பிரமத்தினல யுதிஷ்டிரா ஆஜுனனைப புகழ்ந்தது	... 296 - 300
70	ஆஜுனன தனது போ வரலாற்றைகூறிக காணவத்தைப பிரதிஜனை செய்தது ...	.. 301 - 303
71	காண்ன மாளவிலலியென்றறிந்த யுதிஷ்டிரா ஆஜுனனை நிந்தித்தக காணடிவதற்காக கிருஷ்ணனிடம கொடுக்க ஏவியது	... 303 - 307
72	ஆஜுனன யுதிஷ்டிரரைககொலல முயன்றதும மாதவா தடுத்தது அவரை நிந்திக்கமடடும சொலலியதும	... 307 - 315
	பொயயினும கொலை தீதெனபது	... 309
	யாரயாரைக கொலலலாகாதெனபது ..	... 309
	எந்த எந்த ஸமயத்தில பொயசொலலலாமெனபது	... 310
	பலாகன கத்தை . ..	... 310 - 311
	கௌசிகன கத்தை	.. 311 - 312

அத்யாயம். பக்கம்.

தாமமெனபதன பொருள 312
எந்தஎந்த ஸமயத்தில பொயசொலலலாமெனபது ... 312
பெரியோகளே 'நீ' யெனபதே வதமாகுமெனபது .. 315
73 அர்ஜுனன யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தது .:. 315 - 319
அர்ஜுனன தறகொலை செயதுகொளள முயனறதும மாதவா
தடுத்துத தறபுகழசசிசெயயச சொலலியதும ... 319 - 320
தறபுகழசசி மரணதறகொபபெனபது 320
அர்ஜுனன யுதிஷ்டிரரை க்ஷமிககும்படி வேணடினது . 321
74 யுதிஷ்டிரா காணகமசெலலக கருதியதும மாதவா ஸமா
தானஞ செயததும ... 321 - 323
75 அர்ஜுனன யுதிஷ்டிரரை ஸமாதானஞசெயது காண
வததறை பிரதிஜ்ஞைசெயதது ... 324 - 326
76 'காணனே ஜயிததுவருக' எனறு யுதிஷ்டிரா அர்ஜுனனை
ஆசீரவதிததது . . . 327
அர்ஜுனன தேரேறியதும, சுபநிமிததஙகளும 327 - 328
மாதவா அர்ஜுனனுககு மிகவூகததை உணடாகசியது.. 328 - 330
77 வாஸுதேவா, பீஷ்மாமுதலியோரின மரணததறகும துரி
யோதனனுடைய அநீதிகளுககும காணனே காரணமென
பதைககூறி அவனைக கொலலும்படி அர்ஜுனனை வற
புறுததியது . .. 330 - 341
78 அர்ஜுனன, காணவததறகுபபின நேரககூடியவறறைக
கூறி அவனுடையவததறை பிரதிஜ்ஞை செயதது ... 341 - 345
79 தவநதுவயுததம ... .. 346 - 347
ஸுஷேணனவதம் 347
80 பீமனுககும கௌரவாகளுககும யுததம் ... ... 348 - 349
பீமனுககும விசோகனுககும ஆயுதஇருபபு முதலியவறறைப
பறறிய ஸமவாதம ... ... 349 - 352
81 அர்ஜுனனது பராகரமம் ... . 353 - 354
பீமனது பராகரமம் . ... 355 - 356
துரியோதனன சகுனியைப போருககுஎவியதும பீமன சகு
னியை வெனறதும ... ... 357 - 358
82 காணனது பராகரமம . 360 - 364
83-85 அர்ஜுனன வேணடிககொளளக கணணபிரான தேரைக
காணனருகில செலலுததியது 365
சலயன காணனை உதஸாஹபபடுதத அர்ஜுனனைக கொல
லுத தூணடியது . 366 - 368
காணன, அர்ஜுனனையும கிருஷ்ணனையும புகழ்ந்து இருவ
ரையும் கொலவதாகச சபதஙகூறியது ... 369 - 371
86 ஸாத்யகி யுததம ... 371 - 386
கேகயராஜ குமாரனை விசோகனவதம் 383
மித்ரவாமாவினவதம 383
பரஸேனனவதம் 383
த்ருஷ்டதயும்னபுதரன வதம 384

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	காணன், தருஷடதயுமனனமுதலிய ஐவரை வெனறது ...	385
	பீமனுககும் துசசாஸனனுககும எதிரபபும ஸமவாதமும் ...	386 - 388
87	பீமஸேனன துசசாஸனனைக கீழேதளளியதும இருவரின வீரவாதஙகளும	389 - 391
	துசசாஸனன வதம	391
	பீமன துசசாஸனனது ரததததைக குடிததது .	391
88-89	பீமன தாாததராஷடிரரில ஒனபதினமரைக கொனறது	394
	காணனஅஞசச சலயன தேறறியது	394 - 395
	ஸஙகுல யுததம்	395 - 399
	நகுலன விருஷஸேனனால தோறறது. .. .	396 - 397
	குணிநதராஜகுமாராகளின் வதம	398
	கராதன வதம	398
	பபருகுமாரன வதம	398 - 399
	விநதகுமாரன வதம .. .	399
90	அாஜுனன வீரவாதம .	400 - 401
	அாஜுனன் காணபுதரனான விருஷஸேனனைக கொனறது	401
91	காணாஜுனாகள எதிாததது ஆகாயததிலபோாகாணவநத தேவா முதலியோா இரணடுகக்ஷிகளிலும் சாாநததும் .	402 - 408
92	பிரஜாதிபதி, இருவருககும ஸமமானவெறறியைவிருமபியது	409
	இநதிரன அாஜுனனுககே வெறறியை விருமபினது ..	409 - 410
	பிரம்ம மஹேஶவராகள அாஜுனனுககு வெறறியையும் காணனுககு ஸவாககததையும கூறியதும, தேவாகள பூமாரி பெயததும ..	411
93	காண சலய ஸமபாஷணை . . .	413
	கிருஷணாஜுன ஸமபாஷணை .	413 -
	அாஜுனன தன வலலமையைக கூறியது .	413 - 414
94	காணனும அாஜுனனும போாதொடஙகியது .	416
	அஶவததாமா துரியோதனனுககு நனமையைச சொலலியது	417 - 419
	ஆதமரக்ஷணம் அவசியமெனபதும உயிாவாழபவனுககே எலலாநனமையும உணடெனபதும .	418
	ஸநேகம நானகுவிதமெனபது	418 - 419
	துரியோதனன் அஶ்வததாமாவினசொலலைக கேளாமல போருககு ஏவியது . .	419
95	காணனுககும அாஜுனனுககும் யுததம்	420 - 423
	பீமன அாஜுனனை உதஸாஹபபடுததியது	423
96	வாஸுதேவா அாஜுனனை உதஸாஹபபடுததியது ..	423 - 424
	அாஜுனன போரில தனதிறமை காடடியது ...	424 - 428
	ஸேனாபதி வதம .	425
97	அஶ்வஸேனன காணனது தூணியில பாணவடிவமாகப பிரவேசிததது	429 - 430
	இநதிரன பயநததும பிரமமா தேறறியதும ..	431
	சலயன், நாகாஸதிரததைக குறிதவறாமல பூடடும்படி சொலலியதும், காணன மறுதததும	431

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	காணன் நாகாஸதிரம் எயததும வாஸுதேவா தமது தோ உருளையைப பூமியிலழுததியதும .	431 - 432
	நாகாஸதிரம அாஜுனனகிரீடததைக கவாநதது	432
	அஶவஸேனநாகததின வதம	434 - 435
	மாதவா தேருருளைகளை மேலே தூககியது	435
	காணன மூாசசிதததும அாஜுனன அடிககாமலிருநததும	437
	மாதவா காணனைக கொலலுமபடி அாஜுனனை ஏவியது	437
	காணனுககு அஸதிரஙகள தோனறாமறபோனதும தோ உருளையைப பூமி விழுஙகியதும .	438 - 439
	காணன தாமததை நிநதிததது	439
	காணன அாஜுனனைப பரிஹஸிததது	440
	காணன ஒருமுகூாததம போரைநிறுதத வேணடினது . .	441
	யாாயாரை அடிககலாகாதெனபது ...	441
98-99	மாதவா காணனது தீசசெயலகளை அவனுககுக கூறியதும அவன சுமமா இருநததும .	442 - 443
	அாஜுனன சிறிது களைதததும காணன தேருருளையைத தூககியும இயலாமறபோனதும ..	444 - 445
	அாஜுனன உறுதியுரைகளோடு அமபெயதது	446 - 447
	காணனவதம .	447
	காணனது தேஜஸ சூரியனை அடைநதது .	447
	காணன சாயநதபின போாககளததினிலைமை	447 - 450
	துாயோதனன துககிகக, சலயன தேறறியது	450 - 451
	போாககளவாணனை	452 - 456
	இருதிறததுசசேனைகளும தேவாமுதலியோரும தததம இருபபிடம சென றது	456 - 458
100	காணன பெருமைமுதலியன	460 - 461
	கிருஷணாஜுனாகள யுதிஷடிரரிடம சென றது .	462
101	துரியோதனன போரை நிறுததியதும, கௌரவசேனைகள பாசறை சென றதும .	463 - 464
	அாஜுனன யுதிஷடிரரை வணஙகியது	464
	யுதிஷடிரா கிருஷணனைப புகழநதது	465
	யுதிஷடிரரும மாதவரும போாககளம சென றதும, யுதிஷடிரா கிருஷணாஜுனாகளைப புகழநததும	465 - 466
	திருதராஷடிரனும காநதாரியும மூாசசையடைநததும விதுரா முதலியோா தெளிவிதததும .	466
	காணபாவ படனபலன ...	467

விஷயஸூசிகை முறறிறறு.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய வாஸுதேவாய நமஃ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயநாய நமஃ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

* நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று திருதராஷ்டிராவுக்குக் கர்ணன் முதலானவர்களுடைய வதத்தைக் கூறியதும் அதனைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரனை ஸஞ்சயன் முதலானவர்கள் தேற்றியதும்.)

வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார் "பாரதரே! பிரிக்க முடியாத பலமுள்ளவனான ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான். ஸூத புத்ரனான அவன் பாண்டவர்களாலே செய்யப்பட்ட கோரமான கர்ண

முதல் அத்யாயம் முதல் 20-ஸ்லோகங்களின் ஸ்தானத்திலிருக்கும் அதிக பாடம். நீலகண்ட விபாகயானத்திடனகூடிய பொம்பாய பதிப்பிலும் கலகத்தா பதிப்பிலுமுள்ள பாடம் இதுவே.

அதிகபாடத்தின முதலாவது அத்யாயம்.

(துரியோதனாதிகள் கர்ணனுக்குச் சேனாபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்து அவனுடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர் கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் என்ன செய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், "அரசரே! துரோணர் கொல்லப்பட்ட பிறகு, துரியோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிகக் மனவருத்தமுற்றவர்

---

* இதன் உரை விசேஷங்கள் ஆதிபர்வம் முதற்பகுதிற் காண்க.

னுடைய வதததை நினைததுச சோகததால பீடிககப்பட்டு மிக்கதுயர முறறு அழுதுகொண்டு அந்தபபுரததில் பிரவேசிததவுடன், கண்களில நீர ததும்பியவனாகி அரசர்களுள சிறந்தவனான அரசனை அணுகினான அரசரே! அவன் அரசனருகில சென்று பெருமூச்சு விடடுககொண்டு அதிக ஸநதோஷமிலலாத மனததை யுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் —

"மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன் பரதஸ்ரேஷ்டரே! உமகது வநதனம் சூரியகுமாரனான கர்ணன் (ஒருவராலும்) செயய முடியாத காரியததைச் செயதும் கொலலப்பட்டான். அநதககாணன ஸோமகாகளுககும் சேதிதேசவீராகளுக்கும் காசிதேசவீராகளுககும் கரூசதேசவீராகளுககும் மசசநாட்டுவீரர்களுககும் துனபததைசசெயது காறறினாலதளளப்பட்ட மரம்போலப் படுததிருககிறான பசுககொட்டிலின்நடுவில பசுககூடடஙகளால நாறபுறமும் சூழபபட்ட ஒரு விருஷபமானது கொடிய மிருகததால் கொலலபபடுவதுபோல இநதக்காணன பகைவாகளால கொலலபபட்டான அரசரே! சூரியகுமாரனான காணன ஸாதயகியுடன கூடினவாகளான பாண்டவாகளை (ஜயததில) நம்பிககையறறவாகளாகசசெயதும், பாஞசாலாகளுடைய ஆயிரககணககான தேர்களை நாசஞசெய்தும், மகாவிலலாளிகளான சூராகளை ஜயிததுப பததுததிககுககளிலும் ஓடுமபடிசெயதும், (முடிவில) பாணடுபுததிரனான கிரீடியினால கொலலபபடடான. மஹாராஜரே! பாணடுபுததிரனானஅஜுனன காணனைககொனறு, துராதமாக்களாலே அடையமுடியாததான பகை முடிததலெனனும கடனிலிருநதுவிடுபட்டு,மனககவலை நீஙகினவனானான். காணனமரிததானது,கடலகள வறறியதுபோலவும சூரியன பூமியில விழுநததுபோலவும் மேரு சிதறியதுபோலவுமிருககிறது மனனரே! அநத யுததததில ஜயததை விரும்பிய யுததவீராகளும் சூராகளும்

ளாகி அஸ்வத்தாமாவை அடைநதார்கள. அவ்வரசாகள துரோணரைக குறித்துத் துககிபபவாகளும் மனககலககததினால வலலமையழிநதவர்களும் துக்கததால பீடிககபபட்டவர்களுமாகி அஸ்வத்தாமாவைச சூழநதார்கள். அவ்வரசாகள சாஸதிரஙகளில கூறப்படடுளள காரணஙகளால ஒரு முகூரதத காலம் (அஸ்வததாமாவைத) தேறறி இரவு வநதவுடனே, தங்கள வாஸஸதானஙகளை அடைநதார்கள. கௌரவரே! அநத அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகததோடுங கூடியவர்களாகக கோரமான அழிவை நினைத்துத் தஙகள வீடடிலும சுகததை அடையவிலலை. விசேஷித்துச சூதபுத்திரனும் ராஜாவான துரியோதனனும் துசசாஸனனும் ஸுபலனுடைய

பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவாகளுமான அரசர்களும் ராஜ புததிரர்களும் கொலலபபட்டாாகள வேநதரே! அநத மஹாயுத தததில பதிகாகளுடைய கூட்டஙகளும் காலாட்படைகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக கொலலபபட்டன. அநத மகாயுததததில யானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபட்டன மஹாராஜரே! இருதிறததுச சேனைகளிலும் ஒருவருககொருவா தீஙகிழைததவாகளான க்ஷததிரி யாகளும் ஒருவரை ஒருவா பாாததுக கொலலபபட்டாாகள மேன மை தஙகியவனும் ஸூரியனுடைய குமாரனுமான காணன பகை வாகளைப பெரும்பாலும அழிததுப பாணடவ சேனையாகிய நதி யைக கடநது பாாததனாகிறகரையை அணுகி (சததுருவினால) கொலலபபட்டான அரசரே! உம்மைச சோநதவாகளுககு ஜயத திலுளள ஆசையும வைரததுககு முகமுமாயிருநததான (காண ஸகாயமாகிற) அது தாணடபபட்டது. மஹாராஜரே! நன்மையில நோககமுளள பநதுககளால முனபு உரைககபபட்டதும நீா தெரிநது கொளளாததுமான அபபடிபபட்ட மஹாபயஙகரமான இநதத துன பம் உமமை அடைநதிருககிறது. புததிராகளுககாக ராஜயததை விரும்புகிறவரும நன்மையை விரும்புகிறவருமான உம்மால தீமை யான காாயஙகளே செயயபபட்டன. அவறறினபயன உமககு வநது விட்டது. அரசரே! பாணடவனாகிய பீமஸேனனால அவன் சொற படியே துச்சாஸனனும கொலலபபட்டமையால அவனது பிரதிஜ ஞையும படைமுகததிலே நிறைவேறறபபட்டது. மஹாராஜரே! ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியததைசசெயது பாண்டவனாகிய

குமாரனும மகா பலசாலியுமான சகுனியும மகாதமாககளான பாணடவா களுககு (தஙகளாலுணடான) கிலேசஙகளை நினைததுககொணடே துரியோ தனனுடைய பாசறையில அனறிரவு வாஸஞசெயதாாகள. பாணடவர்கள சூதாடடததில, தஙகளால வருததபபட்டதையும தரௌபதி ஸபைககுக கொணடுவரபபட்டதையும நினைததுத துககிததவாகளும் மிகக மனநடுகக மடைநதவாகளுமானாாகள. மனனரே! அவ்வாறு சூதாடடத்தால உணடு பணணபபட்ட (பாணடவாகளுடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எணணு கிறவாகளான அவாகளுககுத துககததினால அநத இரவானது நூறுவரு ஷஙகளுககுச சமமாகச சென்றது. பிறகு, வெளளென விடிநதவுடன, அவாகளனைவரும் தெயவததினுடைய ஆஜஞையினால நிலைபெறறவாகளாகிச சாஸதிரததினால காணபபட்ட முறைபபடி அவசியமான நிததிய கருமத தைச செயதனா. பாரதரே! அவாகள அவசியம் செயயவேணடிய காரியங களைச செயது மனததில ஆறுதலை அடைநது (சேனைகளுககு) யுததததிற்கு

பீமஸேந உம்ம நு குமாரஞ்சிய துசசாஸனனுடைய இரத்தமானது ரண களத்தில் பானம செய்யப்பட்டது" எனறான

மஹாராஜரே! அமபிகாபுத்ரனை திருதராஷ்டிரனை இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிச் சேர்த்தநின்ன முழுவைஸ்கராணமல தாமேயா தனனேயும பினனர் வஸந்த ஸமஸனி ரண்டாளாரியனை நது புத்தி நியை இழந்த யாசனபோலவ பூமியில் வீழ்ந்தநன் பார்த்தாலும் சிறந்த தவம்! அந்த ராஜரிஷியை ஸனை நிருகர ஸெய்தி ரன் மனத்தளாசரி யடைந்து பூமியில் விழுந்தவடனே (பாத்தாரி முதலிய) ஸ்திரீகளு டைய அழுகுரல் மிகுதியாக தோனறியது அந்தசசாந்தமான நகரமுழுவதையும் பூமியை முழுது மட கிரியையுடன் மஹாகோ மான துயரஸ்கடலில் ஆழச்செய்வதாளான பாரதரல ஸ்திரீகள நகரத்தாலும சேர்ந்த நாலும் பிறி [illegible] கு மனைய பிரதிநிதி அழுநாள பரதநீர் கிறந்தவனே! எனறரியானவன அரசனிடம வந்து அறி விழந்து பூமியில் விழுந்தாள அந்தபபாலஸ்திரீகள அனைவரும் விழுந் தாளள வேந்தரே! பிறகு, ஸஞ்ஜயன, மனவருந்தமுறாறு மிகவ மடைந்து கண்ணனனை மிகுதியாக ஸ்தரிகின்ற அந்த ஸ்திரீகளை மனத்தில் நெருதலனை யுபபடி ரையந்தான காறறிலை நாபுறபோல. எலலாம அரசசக் படபடகின்றன வாளைபபால அடிகடி நடுங்கு கினறவாகளான, அந்தப பிரனைடியரிளா மனகவீற்றுநிலை அடைந தாள அம்பாழுது ஸ்ரீ நாரத அறிவில் ரிஷிகளுடன் வந்து அரசனும தேவனுட குருகுலத்தர பிறந்தவனுமான திருதராஷ்டி ரனை முகத்தினுட அங்கத்தினுள கொணனை நிருதி ஸாஸனஞ்

ஆயதசமாகுமபடி உத்தரவிடபபட்டன (தானகளும) புறபபட்டாகள. அரசாகள காணனே ஸேனபதியாகசசெயது ஔகதத அளிகதத்தக மங்கள காரியங் கணசெயதுகொணடு பிராமணரை பூஜசெதடாகனை தயிர்ப பாத்திரகளா லும நெயகளாலும அக்ஷதைகளாலும பசுகளாலும் குதிரைகளாலும ப்ரோனனபரணஙகளாலும வலலியுயாந்த கலதிரங்களாலும யுஜ்ஜித்து * நதா களாலும மாகதாகளாலும வந்திகளாலும 'ஜய வீர்யீபவ' எனற ஆசீர்வாதங் களால துதிகபபெறறு யுத்தத்திறகுப புறபபட்டாகள. வேந்தரே! அவ் வாறே பாண்டவாகளும காலையில் செயயவேண்டிய காரியங்களைச்செய்து யுத்தஞ்செயய நிசசயித்துகொணடு (தங்கள) பாசறையினின்றும விரை வாகப புறபபட்டாகள. பிறகு, பரஸபரம ஜயத்தில் விருபபமுற்றவாக ளான கௌரவாகளும பாண்டவாகளுக்கும திடுகிடக கூடியதும மயிர் பொடிக்கச செயவதுமான யுத்தம ஆரம்பித்தது. அரசரே! காணல

* ஆந்தர 4, 3ப்-ம பக்கம குறிப்பிற சாண்க.

யைத தெளிவிததா ராஜேந்ரரே! அநத திருதராஷடி ராஜன மெதுவாகப பிரஜஞையை யடைநது அநத ஸநீகீனையும கணடு மைதுயம் பிடிததவனபோலப பேசாமலிருநதான பிறகு நநடி நேரம சிநதையுறறு அழகுடி பெருமூசசு விடடுககொணடு நன புதநிரானீ நிநநிகநதான பாணடவரீன கணமுடநதிருநதலையுமபெ யதான் ராஜாவான திருதராஷடிரன தனனுடையபுதநிரையும ஸுபல புதநிரனை சகுனியிலை புதநிரையும நிரநதரம நினறு கணடு நெடுநேரம ஆலோசிநது அழகுடி நநடி நமுறறு மீணடுமிம மகநரியா நபடன மன கதை நிலை நிறுநதிகொணடு கவலை கணருடனும மனத ஸுதனு மான ஸஞ்சயனை பாரதது மறறுமபடியும வினவலானான

திருதராஷடிரன, "ஸஞ்சய! உனனுலை தெலலபபட ஆந வாகியததை நான கேடகவிலலை. ஸரீ! பரபரமு நம ஜயநதில ஆசையுடையவனும மனனுயுடய புநதிரனுமான துரியோதனன ஜயநதில ஆசையை விழநது யமனுடைய வாஸஸதானததை அடை யாமலிருபபதறகு ஸஞ்சய! உனனுலை சொலலபபட வாரததையை மறறுமபடியும எனககு உளளபடி சொலவாயாக" எனறான ஜனமே ஜயரே! இவவாறு விணணியமநத பினபு ஸஞ்சயன திருதராஷடிர ராஜனைப பாரதது கூறலானான

ஸேனாபதியானபின, இநதக கௌரவ பாணடவ சேனைகளிரணடிறகும ஆசரியகரமான காடசியுளள யுததமானது. இரணடுகாடகள நடநதது. பிறகு, காணன யுதததில மிகக டெரிதான சததுருசாசதனசெயதி கௌரவர்கள பாரததுககொணடிருகுமபொழது அரஜுனனால தோளபபடடான. பிறகு, ஸஞ்சயன விரைவாக ஹஸதினபுரததிறகுசசெனறு குருநேதரதிர தில நடநத எலலாவறறையும திருதராஷடிரனுககு உரைததான" எனறார். ஜனமேஜயா, "பிராமமணரேதமரே! பிராயமுதிரநதவனும அமபிகாபுதரனுமான திருதராஷடிரராஜன மகாரதரகளான கஙகாபுதிரரான பீஷம ரும துரோணரும கொலலபபடடாரகளெனபதைககேடடு அதிக துனபத தை அடைநதிருநதான. துககமடைநதுளள அவன துரியோதனனுககு கா மையிலேயே விருபபமுளள காணன கொலலபபடடானெனபதைக கே டு எவவாறு உயிர தரிததிருநதான? குருவமசததிலுதிதததிருதராஷடிரரானும, மநத காணனி—தில தனபுதரரகளுககு ஜயம உணடாகுமெனறு ஆசை வைததிருநதானே அவர கொலலபபடடவுடன, எவவாறு உயிரை வைததிருநதான? காணனன கொலலபபடடானெனபதைக கேடடும அசசன உயிரை விடாமலிருககிற காரணததினுல கவஷடமாய கிழமைபடடிருக தாலும மனிதாகளால மரிககமுடியாதெ றே எணணுகிறேன. பிராமம

"அரசரே! மகாரதனான காணன் புத்திராகளோடும் மகா வில்லாளிகளும் சரீரதகை இழகாத துணிந்தவாகளுமான ஸோதபுத்திரர்களுமான பிரதாகளோடும் கொலலப்பட்டான். புகழபெறறவனான பாலாடவனும் துரசாஸனனும் கொலலபபடடான யுதததில பீம னொனனால கொனறபபடட (துரசாஸனனுடைய) இரதகமும் குடிகாப படடது" எனறு கூறினான். "மகாராஜரே! வம்பிகா புதிரனான திருதராஷடிரன் நிலவாகதையாக கேடடு எரிசகபபடுகின்றவனாகி மூரசசையாக, "அஞசய! ஒரு முகூரததகாலம இரு அபபா! என மனம தள்ளாடுகிறது ஏனறையும உரைகக வேணடாமே" எனறான. அரசனான யுதிஷடிரன் கொலலவிலலை அவவாறே அஞசயனும பிராமணனும் கொலலவிலலை பிறகு, பூபதியான அகத திருதராஷடிரனும் அபபொழுது பேசாமலிருநது விடடானா" எனறு கூறினான.

இரண்டாவது அத்யாயம

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவிரார்களுடைய பேர்கனைக் கேட்கவிரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜய, "பிராமணனேறதமரே! காணனைறநதையும தனபுதிரனுடைய ஒடினதையும கேடடுத திருதராஷடிரராஜன என்ன சொனனானா? பதிதிராளுடைய துயரததிலுளனடானதும பெரிய தும் சோரமுமான துயரததை அடைநத திருதராஷடிரன் அரசமணைதமரே! அவவாறு பிராயமுதிரநதவரான பீஷமரும் பாஹலீகனும் தரோணரும ஸோமதததனும பூரிஸரவஸும மறற கண்பாகளும் புத்திரர்களும் பௌததிராகளும் வீழதபபடடாரகளெனறு கேடடும் அரசன உயிரை விடாமையால உயிரை விடுவது முடியாததெனறே கான எணணுகிறேன. மஹரிஷியே! இவையெலலாவறறையும ஸவிஸதாரமாக எனகுச சொலலவீராக. பூர்வ புருஷாகளுடைய பெரிய சரிததிரததைக கேடடும கான திருபதியை அடையவிலலை" என்று கூறினார.

அதிகபாடத்தின இரண்டாவது அத்யாயம.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனுதியநடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசமபாயனா சொலலலதொடரகினார. "மகாராஜரே! கர்ணன கொலலப்படடவுடனே, அபபொழுது கவலகணகுமாரனான ஸஞசயன மனத

யத்தில என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொலலததொடஙகினா

"மகாராஜரே! அமபிகாபுததிரனான திருதராஷடிரன் இவ வாாததையைக்கேட்டுத துக்கத்தால வருந்திய மனததுடன் ஸூதனான ஸஞசயனை நோக்கி, "அப்பா! அறபஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொலலப்பட்டானெனபதைககேட்டுத துக்கமானது என்மாமஸதானஙகளை அறுக்கிறது துககததினுடைய கரையைககடககஎண்ணஙகொண்ட என்னுடைய ஸம்சயததைத தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவாகளுளளும்ஸருஞசயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைந்தாகள? எவாகள உயிரோடிருககிறாகள?" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலானான "அரசரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுளளவருமான பீஷமா பததுததினஙகளிலே * ஓா அாப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவாபடையிலுள்ள வீரர்களைக் கொனறு தாமும் கொலலபபட்டாா அவவாறே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தேராளியுமான துரோணர் யுததததில பாஞசாலர்களுடைய தோக்கூட்டங்களை அழிததுப பின்பு கொலலப்பட்டாா. பீஷ்மராலும் மகாபலசாலியான துரோணராலும கொலலபபட்டதுபோக மிகுநதுளள சேனையில பாதியைசகொனறு விகாததனகுமாரனைகாணன மாண்டான் மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனாததவீராகளை நூறுநூறாககொனறு யுததததில மாணடான. அவவாறே,உம்முடையபுததிரனும் சூரனுமானவிகாணன(தூணியில) பாணஙகள குறைநதுபோயும் க்ஷததிரியவிரததததை நினைததுக கொண்டு எதிரத்துநின்று பகைவாகளால கொலலப்பட்டான அவன், மிககொடியவையும் துரியோதனனால செயயபபடடவையுமான பலகிலேசஙகளையும் பிரதிஜஞையையும் நினைககினற அபபடிப

தளர்சசியுறறு வேகததில காறறிறகு ஒபபான குதிரைகளால இரவிலேயே ஹஸதினாபடடணம் சென்றான.* அவன் ஹஸதினாபடடணததை அடைநது மிகக மனவருததத்துடன, பநதுககள பெரும்பான்மையாக அழிநதுபோன திருதராஷடிரனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைநதான. அவன, மோகததினால் ஒளியிழநதவனும் அரசனுமான அநதத திருதராஷடிரனைககணடு இரணடு கைகளையுங குவிததுக்கொணடு முடியினாலே அவனுடைய இரணடு காலகளிலும் வணங்கினான. அவன ராஜாவான திருதராஷடிரனை நியாயப்படி பூஜிததது, 'ஆ! கஷடம்'! என்றுஞ சொலலிப பிறகு வசனிககலானான்.

* பத்துக்கோடி.

"அரசரே! மகாரதனான கர்ணன் புத்திராகளோடும் மகா வில் வாளிகளும் சரீரதை ஒழக்கதுணிந்தவர்களும் ஸோதபுத்திராகளும் மற்ற பிராதாகளோடும் கொலலபபட்டான் புகழபெறறவனான பாண்டவ ஸேனை துசசாஸனனும கொலலபபட்டான யுததததில பீம ஸேனனால கொபதால (துசசாஸனனுடைய) இரதமும குடிகப படடது" எனறு கூறினான். "மகாராஜரே! அம்பிகா புதிரனான திருதராஷடிரன இவவாததையைக் கேடடு எரிகபபடகின்றவனாகி ஸோதினடயாகது, "ஸஞசய! ஒரு முகூரதகாலம இரு அப்பா! என மனம் கலகக மடைநதிருகினறது ஒனறையும உரைகக வேண்டாம" எனறான அரசனும யாதொன்றும் சொலலவிலலை. அவவாறே ஸஞசயனும விதுரரும ஒனனும சொலலவிலலை பிறகு, பூபதியான அநதக திருதராஷடிரனும அபபொழுது பேசாமலிருகது விடடான" எனறு கூறினார

இரணடாவது அத்யாயம

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர் களைக் கேட்கவும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜய, "பிராமமரிஷிகளதலைவரே! காணனிறகதையும தனபுத்திரனால கடடுபபடடுக திருதராஷடிரனால சோனகனனுடைய குமாரததிரனுடனடானதும பெரிய தும் சோரமூமான துயரநனக அடைநத திருதராஷடிரன் அரசமனனே! அவவாறு பிராயமுதிரநதவரான பீஷமரும் பாஹலீகனும் துரோணரும ஸோமதததனும பூரிஸரவஸும மறற கண்பாகளும் புத்திரர் களும பௌததிராகளும வீழததபபடடாகளெனறு கேடடும் அரசன உயிரை விடாமையால உயிரை விடுவது முடியாததெனறே நான எணணுகிறேன. மஹரிஷியே! இவையெலலாவறறையும ஸவிஸதாரமாக எனகுசு சொலலவீராக. பூவ புருஷாகளுடைய பெரிய சரிததிரதததை கேடடும நான திருபதியை அடையவிலலை" எனறு கூறினார.

அதிகபாடத்தின இரணடாவது அத்யாயம.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைபற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனனுடைய வாலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசமபாயனர சொலலததொடஙகினார. "மகாராஜரே! காணன கொலலபபடடவுடனே, அபபொழுது கவலகணகுமாரனான ஸஞசயன மனத

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொலலததொடங்கினா.

"மகாராஜரே! அம்பிகாபுததிரனான திருதராஷ்டிரன இவ வாாததையைககேட்டுத் துக்கத்தால வருந்திய மனததுடன் ஸூத னான ஸஞசயனை நோக்கி, "அபபா! அறபஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொலலபபட்டா னென்பதைக்கேட்டுத துக்கமானது என்மர்மஸதானஙகளை அறுக் கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணஙகொண்ட என் னுடைய ஸம்சயத்தைத தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவாகளுளளும்ஸ்ருஞ சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைநதாகள்? எவர்கள உயிரோ டிருக்கிறார்கள்?" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலானான் "அர சரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுளளவருமான பீஷமா பததுத தினஙகளிலே * ஓா அாப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படையிலுள்ள வீராகளைக் கொன்று தாமும் கொலலபபட்டார் அவ வாறே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தே ராளியுமான துரோணா யுதததில பாஞசாலர்களுடைய தேர்ககூட் டங்களை அழிததுப் பின்பு கொலலப்பட்டார் பீஷமராலும் மகா பலசாலியான துரோணராலும கொலலபபட்டதுபோக மிகுநதுளள சேனையில பாதியைசகொனறு விகாததனகுமாரனானகர்ணன் மாண் டான். மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனாததவீராகளை நூறுநூறாககொனறு யுதததில மாண்டான. அவவாறே,உம்முடையபுததிரனும் சூரனுமானவிகாணன(தூணியில) பாணஙகள குறைநதுபோயும் க்ஷததிரியவிரததை நினைததுக கொண்டு எதிரத்துநின்று பகைவர்களால கொலலபபட்டான அவன், மிககொடியவையும் துரியோதனனால செயயபபட்டவையு மான பலகிலேசஙகளையும் பிரதிஜஞையையும் நினைககின்ற அபபடிப

தளர்சசியுறறு வேகததில காறறிறகு ஒபபான குதிரைகளால இரவிலேயே ஹஸதினாபடடணம் சென்றான.* அவன் ஹஸதினாபடடணததை அடைநது மிகக மனவருததததுடன, பநதுககள பெரும்பானமையாக அழிநதுபோன திருதராஷடிரனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைநதான. அவன, மோகததி னால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அநதத திருதராஷடிரனைககண்டு இரண்டு கைகளையுங குவிததுக்கொணடு முடியினாலே அவனுடைய இரணடு காலகளிலும் வணஙகினான. அவன ராஜாவான திருதராஷடிரனை நியாயப் படி பூஜிததது, 'ஆ! கஷடம்'! என்றுஞ சொலலிப பிறகு வசனிககலானான.

* பத்துக்கோடி.

பட்ட பீமஸேனனுல கொல்லப்பட்டான். ராஜபுத்திரர்களும் மகா ரதர்களும் அவந்திதேசாதிபாகளுமான விந்தாநுவிந்தர்கள் ஒரு வராலும் செய்யமுடியாத காரியததைச்செய்து யமனுடையவீட்டை அடைநதார்கள். மன்னரே, ஹிந்துதேசம் முதலான பத்துத்தேசங் கள் எவனுடைய ஆளுகையிலிருக்கின்றனவோ, உம்முடைய ஆஜ் ஞையில கட்டுப்பட்டவனும் மகா வீர்யமுடையவனுமான அந்த ஜயதரதனைக் கூர்மையான அம்புகளால் பதினேர் அக்ஷௌஹிணி களை ஜயித்து அர்ஜுனன் கொன்றான். அவ்வாறே, வேகமுள்ள வனும் யுத்தத்தில அடங்காத மகங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட் டளையில நிலைபெறறவனும் தரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபதாபுத்திரனை அபிமன்யுவினுல வீழ்த்தப்பட் டான் அவவாறே, சூரனும் பாகுபலமுளளவனும் யுத்தத்தில அடங் காத மதங்கொண்டவனுமான துச்சாஸனனுடைய புதத்திரன் திரௌ பதீபுதத்திரனைத் போர்புரிந்து,யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸுமுகதிரத்தின் உருவுளள பிரதேசங்களில வாசஞசெய்கின்ற கிரா தர்களுக்கு அதிபதியும் தர்மாத்மாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப் பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் க்ஷதரியதாமத்தில் பிற் றுள்ளவனும் ராஜாவுமான பகதத்தன் தனஞசயனுல பராக்கிரமித்து யமலோகதைத அடைவிக்கப்பட்டான். வேந்தரே! அவவாறே,கௌர வாகளுகருத தாயாதனும் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டவனும் மகா சோததிபொருநதியவனும் சூனுமான பூரீரவஸ் ஸாதயகியினுல் யுகதததில கொலலபபட்டான் க்ஷதரியர்களுள் காயகிர்வாகியும் அம்பஷ்டதேசாதிபதியுமான சுருதாயுவும் யுதததில பயமறறு ஸஞ சரிததுக்கொண்டி ஸவயஸாசியினுல கொலலப்பட்டான் மகாராஜ ரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸதிரதில தேர்ச்சி பெறறவனும் யுதததில கெட்ட மதங்கொண்டவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துச்சாஸனன் பீமஸேனனுல் வீழ்ததப்பட்டான்.

"அரசரே! யான ஸஞ்சயன. நீர் ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உம்முடைய தோஷங்களாலே ஆபத்தையடைநது இப்பொழுது புதிதமயகம் அடையா மலிருக்கிறீரா? விதுரராலும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் சொலலப்படடவையும் உம்மால ஏறறுகொளளப்படாமலிருநதவையுமான நலல உபதேசங்களைநினைத்து மனவருதமடையாமலிருக்கிறீரா? பரசுராமர், நாரதர், கணவர் முதலானவர்களாலே சபையின்கண சொலலப்பட்டதும் உம்மால ஏற்றுக்கொள்ளபபடாததுமான நலவார்த்தையை நினைத்து மன வருதமடையாமலிருக்கிறீரா? உம்முடைய மனமையில முயற்சியுடையவர்

அரசரே! அனேக ஆயிரம் அதபுதமான யானைபபடையுள்ள ஸுத க்ஷிணன் ஸவயஸாசியினால் யுததத்தில கொலலபபட்டான் கோஸல தேசாதிபதியானவன் சௌயததினால மதிக்கபபெறறவாகளான பகைவாகளைககொன்று பராககிரமததைவெளியிட்டு ஸுபததிராபுத திரனால யமலோகததை அடைவிககபபட்டான் உமதுகுமாரனான சிததிரஸேனன் மகாரதனான பீமஸேனனைஎதிாததுப பலவாறு போாபுரிநதும் பீமஸேனனால வீழததபபடடான சூரனும பகைவா களுக்குப் பயததை விருததிபணணுகிறவனும் ஸௌநதாயமுடைய வனும் கததியையும் கேடகததையும் தாஙகியவனுமான மதரராஜ னுடைய குமாரன ஸுபதராபுததிரனால கொலலபபடடான யுததத தில காணனை ஒததவனும் மிககதேஜஸுளளவனும் விரைவாக அஸ திரஙகளைப பிரயோகிககின்றவனும திடமான விகரமமுளளவனு மான அநத விருஷஸேனன், தனஞசயனாலே, அபிமனயுவினுடைய வததததையும தனனுடைய பிரதிஜஞையையும் நினைததுக காணன பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே, பராககிரமததினால யமனு டைய வாஸஸதானததை அடைவிககபபடடான எபபொழுதுமே பாணடவாகளோடு வைரமபூணடிருபபவனான சுருதாயுஎனனும் அர சன பாாததனால வைரததைககேடகசசெயது வீழததபடடான பெரி யவரே! அரசரே! பராகரமசாலியும் மைததுனனும் அம்மானசேயும் சலயபுததிரனுமான ருகமரதனெனபவன * ஸஹதேவனால யுததத தில கொலலபபடடான பராககிரமசாலிகளும் பகைவாகளைத தாககு கின்றவாகளும் மிகுநத வீாயமுடையவாகளுமான பாகீரதராஜனும் பிராயம்முதிாநதவனும் கேகயதேசததரசனுமான பிருஹதக்ஷததிர னும் கொலலபபடடாாகள அரசரே! கறறறிநதவனும மகாபல சாலியுமான பகததத குமாரனும் யுததததில பருநதுபோல ஸஞசரிக

களும் ஸுஹருததுககளுமான பீஷமா, துரோணா முதலானவாகள யுததத தில பகைவாகளால கொலலப்பட்டாாகளெனபதை நினைதது மனவருததம அடையாமலிருககிறீரா ?" எனறான. இவவாறு, அஞசலிசெயதுகொணடு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனைக குறித்து ராஜாவான திருதராஷடிரன அதிதீாகக மாகப பெருமூசசுவிடடுககொணடு துயரததால பீடிககபபடடு இதனைக கூறலானான.

"ஸஞசய! சூரரும் திவயாஸதிரஙகளையுடையவருமான கஙகாபுத்திர ரும் மகாவிலலாளியான துரோணருமகொலலபபடடவுடனே எனமனம மிகக

* அபிமனயுவினால கொலலபபடடதாகத துரோணபாவம 45-வது அத் யாயத்தில கூறப்படடிருககிறது. துரோணபர்வம, 164-ம் பககம் பாாகக.

கின்றவனுன் நகுலனுலே வீழுத்தப்பட்டான் அவ்வாறே உமக்குப் பாட்டனும் மிக்கபலமும் பராகிரமமுடையவனுமான பாஹ்லீகன் பாஹ்லீகாகளுடன் பீமஸேனனுல கொலலப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டிறைவனும் ஜராஸந்தனுடைய குமாரனுமான ஜயதஸேனன், யுத்தத்தில மகாபலசாலியான அபி மன்யுவினுல கொல்லப்பட்டான். மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கர்வங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களு னான தாமுகனும் துஸஸஹனும் பீமஸேனனுல கதையினுலகொல்லப் பட்டார்கள். தாமர்ஷணனும் துர்விஷஹனும் மகாரதனான துர்ஜய னும் எளிதிற செயயமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் பிராதாகனும் யுத்தத்தில கெட் டமதங்கொண்டவாகனமான கலிங்கன் விருஷகன்இருவரும் செயற் கரிய செய்கையைச்செய்து சூரியன்மகனை யமனது வீட்டை அடைந்தனர் சூரனும் அஸாதயமான வீரயமுடையவனும் உமக்கு மநதிரியுமான விருஷபர்வா பீமஸேனனுல பராகிரமதகை வெளி யிட்டு யமனுடைய வாஸஸ்கானதகை அடைவிக்கப்பட்டான் அவ வாறே, பநிஞபிரம் யானேயின்பலமுடையவனும் மகாவுமான பௌ ரவனென்னும் அரசன் பாண்டுபுதிரனை ஸவ்யஸாசியினுல யுத்தத் தில கொலலப்பட்டான மகாராஜரே! அடி க்குந்திறமையுடைய வாகளான இரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் விக்கிரமமுளவாகளான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் யுதகநில வீழுதப்படடார்கள் கவச மணிந்தவர்களும் அடிச்சின்றவாகளும் யுதநத்தில மிக்க ஸாமாத் தியமுடைபவாகளுமான அபீஷாகாகளும் நிக ஸ்ரேஷ்டர்களான சிபிகளும் காளிங்கர்களும் கொலலப்பட்டார்கள் கோகுலத்தில் எப்பொழுதும் வளாகவர்களும் யுகநத்தில் மிக்க கோபங்கொண்

வருதததை அடைநதவிடடது. வஸுவினிடம்தோனறியவரும் தேஜஸவியு மான எநதபீஷமா நாளதோறும் கவசமணிநதவாகளான பதினாயிரம் ரதி கர்களைகொனறாரோ அவா, பாணடுபுதிரனை அர்ஜுனனுல நன்றுகதாக் கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனை சிகணடியினுல கொலலப்படடா ரெனபதைக கேடடு இபபொழுது என்மனம் வருத்தமுறறிருக்கிறது. எவருகு மகாயுததததில உததமமான அஸதிரத்தைப் பரசுராமர் அளித் தாரோ, பாலயததில எவா ஸாக்ஷாத பரசுராமராலே தனுர்வேதத்தில சிஷயராக ஏறறுகொளளப்படடாரோ, எவருடைய அனுகரகத்தினுலே மகாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களுமான பாணடவர்களும் அவ்வாறே மற்ற அரசர்களும் மகாரதாகளாயிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றார்களோ, ஸத்திய

டவாகளும் மிகக வீரயமுடையவாகளுமான அநதக்கோபாலர்கள் ஸவயஸாசியிஞல கொலலபபடடாகள அனேக ஆயிரகணக கான சிரேணிகளும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களும் மூழுமை யும் பார்ததனே எதிர்தது யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனா. மகாராஜரே! உமக்கு மைததுனாகளும் அரசாகளுமான விருஷக னும் அசலனும் உமதுநிமிததமாக அதிக பராக்ரமததை வெளி யிட்டு ஸவயஸாசியிஞல கொலலபபட்டாகள். அவ்வாறே, பெய ரிஞலும் செயகையிஞலும் உகரகாமாவெனறும் மகாவிலலாளி யென்றும் பிரஸிததிபெறறவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனுமான ஸால்வராஜன் பீமஸேனஞல வீழுததப்பட்டான மகாராஜரே! யுத தததில சோநது மிதரனநிமிததமாகப பராகரமததை வெளியிட்ட வாகளான ஓகவானும் பிருகநதனும் ஸவவஸவத்னுடைய வீடடை அடைநதாகள. வேநதரே! அவவாறே, ரதிகாகளுள சிறநதவனன கேஷமதூரதி யுததததில பீமஸேனஞல கதையிஞல கொலலப படடான். அரசரே! அவவாறே, மகாவிலலாளியும் மகாபலசாலி யுமான ஜலஸநதன் யுததததில மிகப பெரிய துனபதததைசசெயது ஸுதயகியிஞல கொலலபபட்டான். (கோவேறுகழுதைகள பூட் டிய ரதததோடு கூடியவனும் ராக்ஷஸரேஷடனுமான அலம்புஸன கடோதகசனுல பராகரமததை வெளியிடடு யமனுடைய வீடடை அடைவிகபபடடான. ஸுதபுததிரனன ராதேயனும், மகாரதாக ளும் ஸஹோதராகளுமான கேகயாகளனைவரும ஸவயஸாசியிஞல கொலலபபட்டாகள. ஐயா! மாலவாகளும் மதரகாகளும் உகர மானசெயகையுளள திராவிடாகளும் யௌதேயாகளும லலிததா

ஸுதரும மகாவிலலாளியுமான அநதத துரோணா யுததததில திருஷடதயும னஞல கொலலபபடடாரெனபதைக கேடடு எனமனம மிகவருததமடைக திருகிறது. எநத இருவருகளும உலகததில * நானகுவிதமான அஸதிர விதைதைகளில சமனனமனிதன இலலையோ அநதத துரோணரும பீஷமரும கொலலபபட்டாகளெனபதைக். கேடடு எனமனம வருததமடைகிறது. மூவுலகஙகளிலும் எவருககு அஸதிரஙகளில சமமானமனிதன இலலையோ அநதத துரோணா கொலலபபடடதைககேடடு எனனைச சோநதவாகள யாது செய்தனா? மகாபலசாலியும பாணடுபுததிரனுமான தனஞசயனுல ஸமசப தர்களுடைய படையானது பராகிரமததினுல யமனுடையவீடடை அடை விகபபடவும் புதிதமானன துரோணபுததிரருடைய நாராயணஸதிரமும வீணக்கபடவும் ஸைனியஙகளும் ஓடியபொழுது, எனனைச சோநதவாகள யாது

---

* ஆதிபாவம, 520-ம பகுதம குறிபபிற காணுக.

களும் க்ஷுதரகாகளும் உசீனராகளும் மாவேலலகாகளும் துண்டி கேராகளும ஸாவிதரிபுததிராகளும கீழநாட்டுவீராகளும் வடநாட்டு வீராகளும் மேனாட்டுவீராகளும் தெனனாட்டுவீராகளும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான நாலாடகளின கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளும தேர்கூட்டங்களும் உத்தமமான யானைகளும் கொல லபபட்டனா அரசரே! எவாகள, தவஜங்களையும் ஆயுதங்களையு முடையவாகளும் சூராகளும் கவசங்களையும் வஸதிரங்களையும் பூஷணங்களையும அணிநதவாகளும் வெகுகாலமாக யுதததில பழகி னவாகளும்ஸமாததாகளாலவளாககபபட்டவாகளுமாயிருநதாாகளோ அவாகள, யுதததில தளாசசிஅடையாத செயகையையுடைய பாாத தனால கொலலபபட்டாாகள அவவாறே, அளவுகடநத பலததை யுடையவாகளும பரஸபரம வதததில விருபபமுளளவாகளுமான மறறவாகளும் கொலலபபட்டாாகள மன்னரே! நீா என்னைக கேட்கிறதனால யான சொலலுகிறேன யுதததில இவவரசாகளும் பரிவாரங்களுடன்கூடின மறற அனேக அரசாகளும் ஆயிரக்கணக காகக கொலலபபட்டாாகள காணனும அாஜுனனும எதிாததுப போாபுரியுங்கால, இவவாறாக வீராகளுககு நாசம் உணடாகியது. எவவாறு மகேநதிரனால விருததிரன கொலலபபட்டானோ, எவ வாறு இராமபிரானால ராவணன கொலலபபட்டானோ, எவவாறு கணணபிரானால நரகாஸுரனும முருவெனகிற அஸுரனும் யுதத த தில கொலலபபட்டாாகளோ, எவவாறு யுதததில கெட்ட மதங கொணடவனும சூரனுமான சாாததவீாயாஜுனன் பிருகு குலத தில பிறநத பரசுராமரோடு மூவுலகங்களுககும் மயககததை உணடு

செயதனா? துரோணர் கொலலபபட்டவுடனே ஓடுகினறவாகளை, கபப லுடைநது கடலிலமிதககினற ஜனங்களைபபோல துககசமுததிரததில ஆழ்ந தவாகளெனறே நான நினைககிறேன. ஸஞசய! சேனைகள ஓடுங்கால துரியோ தனன, காணன, போஜனான கிருதவாமா, மதரராஜனான சலயன, துரோண புததிரரான அஸவததாமா, கிருபா, மிகுநதுளள எனபுததிராகள, மற்றவா கள ஆகிய இவாகளுககு முகததினநிறம் எவவிதமாயிருநதது? கவலகண குமார! இவை எலலாவறறையும பாணடவாகளும் நமமைசசோநதவாகளும் காடடிய வீரசசெயகையையும உளளபடி எனககுச சொலவாயாக" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான.

"ஐயா! உமமுடைய குறறததினாலே கௌரவவீராகளுககு நோநத தைககேடடு நீா மனவருததமடைதல கூடாது. தெயவசசெயலால நேரும் காரியததில கறறறிநதவன மனவருததமடையான. ஏனெனில, மனி

பண்ணக்கூடிய கோரமான பெரிய யுதததைச செயது ஞாதிகளுட னும் உறவினாகளுடனும் கொலலப்பட்டானோ, எவவாறு ஸுபரம் மண்யரால மகிஷாஸுரனும் ருதரரால அநதகாஸுரனுங கொல லபபட்டாாகளோ, அவவாறே அாஜுனனால திருதராஷடிரகுமா ராகளுக்கு வெறறியில ஆசைவைபபதறகுக காரணமாயிருநதவனும் பகைககு முகமாயிருநதவனும் அடிககிறவாகளுள உததமனும் யுத தததில கெட்டமதங்கொணடவனும் அரசனுமான காணன மநதிரி களோடும பநதுககளோடுந துவநதுவயுததததில கொலலபபட்டான. ராஜரே! ஹிததததை விரும்புகின்றவாகளான பநதுககளாலே முன்பு சொலலபபட்டதை நீா அறிநதுகொளளவிலலை பாணடவாகளாலே அவவித கஷடம் தாணடபபட்டது இது உமமால செயயபபட்ட தனறு; முனபே தெயவ பலததால ஏறபட்டது. ஆதலால, மிகப பெரிய கெடுதியைசசெயகிற இநத வியஸனம நோநகது ராஜரே! ராஜயததில விருபபமுளள (உம்முடைய) புததிராகளுடைய நன்மை யில விருபபமுளளஉம்மாலே தீஙகுகளே செயயபபட்டன அவைக ளுடைய பலன் உமககு வநதது" எனறு கூறினான

மூன்றாவது அத்யாயம.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது.)

திருதராஷடிரன, "ஐயா! யுததததில பாணடவாகளாலே கொலலபபட்ட எனனைச சோநதவாகளைச சொனனாய ஸஞசய! எனனைச சோநதவாகளாலே கொலலபபட்ட பாணடவ ஸேனாவீரா களை எனககுச சொல" என்று வினவ,ஸஞசயன சொலலததொடங கினான்.

"யுததததில ஸமாததாகளும பராகரமமுடையவாகளும மிகக தைாயமுளளவாகளும் மகாபலசாலிகளுமான (பாணடவ ஸேனாவீரா கள) கஙகா புததிரரான பீஷமரால பநதுககளோடும் மநதிரிகளோ

தன விரும்பிய பலன் கிடைததாலும கிடைககலாம்; கிடைககாமலும் போகலாம். ஆதலால, விவேகியானவன் தான விருமபியபொருள கிடைத தாலும் கிடைககாவிடடாலும் வருததம் அடையான" எனறு கூறினான். திருதராஷடிரன், "ஸஞசய! எனககு அதிகமான ஒருவிதமனவருதத மும் இலலை. இது முனனமே தெய்வத்தினால ஏறபடுததபபடடுவிட்ட தென்று நினைககிறேன. இஷடபபடி உரைககலாம்" எனறு கூறினான.

டும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) பிரீதியுள்ளவர்களான * நாராயணர்களும் † ராமாகளும் வலலவர்களும் நூறறுக்கணக்கான மறறவர்களும் வீரரான பீஷ்மரால யுதததில கொலலபபட்டாாகள். வீர்யததாலும் பலததாலும் யுதததில கிரீடிக்குச சமானனான ஸதயஜித் என்பவன் ஸதயஸநதரான துரோணரால் யுத்ததில கொலலப்பட்டான். சிறநத விலலாளிகளும் யுதததில ஸமாததாகளுமான எல்லாப பாஞசாலாகளும் துரோணரோடு எதிாததுப போாபுரிந்து வைவஸவதனுடைய வீடடை அடைநதாாகள். அவவாறே, மிததிரன்நிமிததமாகப பராகரமததை வெளியிட்டவர்களும் வயதுசென்றவாகளும மன்னாகளுமான விராடனும் துருபதனும் புததிராகளோடுகூடவே துரோணரால யுதததில கொலலபபட்டாாகள். எவன பாலனாக இருககுமபொழுதே யுதததில ஸவயஸாசியோடும் கேசவரோடும் பலராமரோடும் ஒபபிடபபடடவனாகவும் ஜயிககமுடியாதவனாகவும் (பகைவாகளை) அவமதிககின்றவனாகவும் யுதததில ஸமாததனாகவு மிருநதானோ அநத அபிமனயு பகைவாகளுககு மிகக நாசததைசசெயது, பீபதஸுவை எதிாககச சகதியறறவாகளும் பிரதானாகளுமான (ஆறுமகாரதாகளால) சூழபபடடு வீழததபபட்டான மகாராஜரே! இரததை இழநதவனாகச செயயபபட்டும் க்ஷததிரிய தாமததில நிலைபெறறவனும வீரனுமான அபிமன்யு வைத துசசாஸனனுடையபுததிரன யுதததில கொனறான் செலவ மிககவனும் மிததிரனநிமிததமாகப பராககிரமததை வெளியிடுகின்றவனும் படசசராகளைக கொலலுகிறவனுமான அம்பஷடனுடைய

அதிகபாடத்தின மூனறாவது அத்யாயம.

(துரியோதனன் துரோணருடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய குணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞசயன, "மகாவிலலாளியான துரோணா கொலலபபடடவுடனே, மகாரதாகளான உம்முடைய புததிராகள வியஸனமுறறவாகளும பிரஜஞையை இழநதவாகளும முகம்வாடினவாகளுமானாகள. அரசரே! சஸதிரங்களைததரிததவாகளனைவரும தலைகுனிநதவர்களும் சோகத்தால பீடிககப்படடவாகளும் பாாககினறவாகளுமாகி ஒருவரோடொருவர் பேசவிலலை. பாரதரே! துனபமுறறதோறறமுளள அவாகளைக கணடு உம்முடைய படை

---

* கிருஷணனகுமாராகள. † பலராமனகுமாராகள.

குமாரன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டவனாகத் துர்யோதனனுடைய புத்திரனும் சூரனுமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்க அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை நாடினான். அழகிய பெரிய வில்லையுடையவனும் அஸ்திரத்தில பயிறசியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதம் கொண்டவனுமான பிருஹந்தன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தைவெளியிட்டு யமனுடையவீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அரசர்களும், யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான மணிமான், தண்டதாரன் (இவவிருவர்களும்) மித்திரன்நிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுத துரோணரால் யுத்தததில கொலலப்பட்டார்கள. போஜதேசததரசனும் மகாரதனுமான அம்சுமான் பாரத்வாஜராலவிக்ரமததை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடு கூட யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடுகூடினவனும் கடறகரைநாட்டுக்குத தலைவனுமான சித்ரஸேனன் ஸமுத்திரஸேனனாலே பலத்தால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அநூபதேசவாஸியான நீலனும் வீர்ய சாலியான வியாக்ரதத்தனும் அஶவததாமாவினாலும் விக்ரணனாலும் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள. விசித்ரமாக யுத்தம்செய்கிற சிததிராயுதன் கடும்போபுரிநது விசிதரமான கதியோடு வல்லமையை வெளியிட்டு யுததத்தில விகாணனால் கொலலப்பட்டான். யுத்தத்தில விருகோதரனுக்குச் சமானனாக எண்ணப்பட்டவனும் பிராதாவுமான கேகயராஜ குமாரன் பிராதாவான கேகயனால் விக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி யுத்தததில கொலலபபட்டான் மகாராஜரே! கதாயுததம் செயபவனும் மலைநாட்டுககுத தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான * ஜனமேஜயன் உமது புத்திரனை துர்முகனால

கள அனைத்தும் துயரத்தால நடுககமுறறு † ஆகாயததையேநோககின. ராஜேநதிரரே! யுத்தரஙகததில துரோணர் கொலலபபடடதைக்கணட இவர்களின கைநநுனிகளினின்று நானகுபககததிலும் ரகததால நனைககபபடட சஸ்திரங்கள் நழுவிக கீழேவீழநதன. பாரதரே! பிடிககப்பட்டவைகளும் நழுவுகின்றவைகளுமான அநத ஆயுதங்கள, ஆகாயததிலிருநது விழுகின்றவையும் அமங்களத்தைத் தெரிவிககின்றவையுமான நக்ஷததிரங்கள போலக காணப்பட்டன.

* இவன் வேறு.

† 'மேலுலகம் செலவதையே கருதினர்; பூமியிலஇருக்கவிரும்பவிலலை' என்பது பழைய உரை.

கொலலப்பிட்டான். அரசரே! கரசிரேஷ்டர்களும் இரண்டு கிருகங்களைபோல ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான ரோசமானாகளிருவர்க ளும் துரோணரால அம்புகளால ஒரேஸமயததில ஸவாக்கத்தை அடையும்படி செயயபபட்டாகள பராக்ரமசாலிகளான அரசர்கள ு, ுப்ப போபுரிகது செயயமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யம னுடைய வீட்டை அடைகாகள. ஸவயஸாசிககு அம்மான்களான புருஜிதது குநதிபோஜனும் போரில ஜயிகபபட்ட உலகங்களைத துரோணருடைய அம்புகளால அடையும்படி செயயப்பட்டார்கள் காசிதேசத துவீராகள பலரால சூழபபடடவனும் காசியாஜனுமான அபிபூவானவன யுதது தில வஸுதானனுடைய புதரனாலே தேகத தை இழகும்படி செயயபபட்டான அமிதௌஜஸும் யுதா மன்யுவும் வீரயமுடைவனை உதமௌஜஸும் தூறனுகளைக்காகச் சூராகளாக கொனறு கமமைச சோதவாகளால வீழதபபட்டார் கள் பாரதரே! மகாவிலலாளிகளும் பாஞசாலராஜ குமாரர்களு மான திருஷ்டதியுமனும் சிகண்டியும துரோணரால யமனுடைய வீட்டை அடைகபபடடாகள பாரதரே! யுதம் செயகின்ற வர்களுதத கலேவரமை சிகண்டியின புதரனுமான க்ஷத்ரதேவ வன யுதததில உமமுடைய பிதரனை லக்ஷமணனால கொலலபபட் டான். மாராதரனும் மகாவீரகளுமான கனிஷ்ட ஸஞ்சரிகின்றவர்க ளும் தரபபன பிள்ளைகளுமான ஸுரதியும சித்ரவாஹனும துரோ ணரால யுதத்தில கொலலபபடடாகள மஹாராஜரே! பாலகாலத

மஹாராஜரே! அவ்வாறு பலதையிழந்து அசைவற்று நிறகின்ற உம் மூடையசேனையைக கண்டு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிகாகளே! உஙகளுடைய பாகுபலததை ஆதாரமாகக்கொணடே எனனால யுதத்தத்தில் காகப பாணடவாகள அழைகபபடடாாகள. இதயுதத்தமும் தொடஙகப பட்டுவிட்டது. இவ்வாறிருகக, இநத சேனையானது துரோணர் கொலலப பட்டவுடனே வியஸனமூறறதுபோல காணபபடுகிறது. போர்புரிகின்ற யுத்தவீராகளும் யுதத்தில கானகுபகஙகளிலும் கொலலப்படுகிறாகள. யுதத்களத்தில போபுரிகின்றவனுககு ஜயமோ அலலது வதமோ நேரக் கூடும். இதில எனன ஆசசரியம்? காறபுறமும் நினறுகொணடு யுத்தம் செய்யுஙகள மகா பலசாலியும் சிறநத விலலாளியும் திவ்யாஸதரஙகளுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும மிகவதைர்யமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமானகர்ணனை யுத்தத்தில பாருஙகள. யுதத்தில எவனிடதிலுண்டான பயத்தினால புதிஹீனனும் குநதிபுதரானுமான தனஞசயன் சிங்கத்தினிடத்தினின்று அலபமிருகம் திரும்புவதுபோல எபபொழுதும் திரும்புகிறானே பதில

தில கொந்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனான வார்த்தக்ஷேமி ஆயுதங்கள் அற்றவனாகி மரணமடைந்தான் மகாராஜரே! ஶரேஷ்டனும் பகைவர்களை யுததததில அடிக்கின்றவனுமான ஸேனாபிந்துவினுடைய புததிரன் கௌரவசிரேஷ்டனான பாஹ்லிகனால கொலலப பட்டான். மகாராஜரே! சேதிதேசதது வீராகளுள் உததமரதிகனான திருஷ்டகேது (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியததைச செய்து யமனுடைய வீடடை அடைந்தான பாண்டவன்நிமிததமாகப் பராக்ரமததை வெளியிடுகினற வீரனான ஸதயதிருதி யுதத களததில பகைவாகளுககுத துன்பததைச செயது யமனுடைய வீடடை அடைவிககபபட்டான் சிசுபாலனுடைய புததிரனும் அரசனுமான ஸுகேது பகைவாகளைககொனறு துரோணரால யுததததில கொல்லப்பட்டான் அவவாறே வீரனான ஸதயதிருதியும் வீரயவானான மதிராஶவனும் விகரமசாலியான ஸூரியதததனும் துரோணருடைய அம்புகளால கொலலபபடடாாகள மதஸயராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஶவாயமுளளவனுமான சதானீகனும் வீழததப்பட்டான் மகாராஜரே! போாபுரிகின்றவனும் பராகரமசாலியுமான ஶரேணிமானும் (ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியததைச செயதும் வைவஸவதனுடைய வீடடை அடைந்தான் அரசரே! சத்ருவீராகளைக் கொலலுகினறவனும் யுததததில விககிரமததை வெளிப்படுததுகின்றவனும் உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவனு

யிரம் யானைபலமுளளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன எவனாலே மனித யுத்தததினாலேயே அவ்விதமான நிலைமையை யடைவிககபபட்டானோ திவயாஸதிரங்களை அறிநதவனும் சூரனும் மாயாவியும பயஙகரமாகக காஜிககின்றவனுமான கடோத்கசன எவனாலே அழிவறறதான சகதியாயுதத்தினால கொலலபபடடானோ அபபடிபபடட மகிமைபொருநதியவனும் தடுககமுடியாத வீரயமுடையவனும் ஸத்திய ஸநதனும் புத்தியையுடையவனுமான அநதக் கர்ணனுடைய குறைவறறஇருகைகளின பலததையும இபபொழுது யுததத்தில பார்ககபபோகிறீர்கள. விஷணுவும் இநதிரனும்போனற துரோண புத்திரர் ராதாபுததிரனானகர்ணன இவ்விருவருடையவலலமையையும, அநதப பாணடுபுத்திராகள பாாககடடும. நீங்களனைவரும, தனிததனியாகவே ஸைனயங்களுடன்கூடின பாணடுபுததிராகளை யுததததில கொலவதறகுத திறமையுடையவர்கள; ஒன்றுசோநதால கேட்க வேணடுமா? வீரயமுடையவர்களும் அஸதிரததில விசேஷமான பயிற்சியுடையவாகளுமான நீஙகள இபபொழுது பரஸபரம்பார்ககப்போகிறீர்கள" எனறுகூறினான. மாசறறவரே! அபபொழுது மகாவீர்யமுளள உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன, இவவாறு

மான மாகதன் அவ்வாறே பீஷ்மரால அடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது படுத்திருக்கிறான். விராட புதிராகளும் மகாரதர்களுமானீ சங்கனும் உதாரனும் மிகபபெரிதான காரியததைச்செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைநதாகள. யுதததில அதிகமான ஸாம்ஸையைச் செயகின்ற வஸுதானன் விக்ரமததை வெளியிட்டுத் துரோணரால யமனுடைய வீட்டையடையும்படி செயயபபட்டான். பாண்டவர்களுகுள மகாரதாகளான இவாகளும் இன்னும் மறற அநேக வீரர்களும் பராக்ரமததை வெளியிட்டுத துரோணரால கொலலப்பட்டார்கள. நீ என்னைக் கேட்டதை உரைகலானேன்" என்று கூறினான்.

நானகாவது அத்யாயம.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு மாண்டவர்கள்போக மிகுந்தவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்.)

திருகராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! பிரதான புருஷாகளுடைய கூட்டமானது நாசம் செயயபபட்டபிறகு, காவததை யிழநத எனனுடைய இநதபபடையில ஏதேனும்மிகுநதிருகுமெனறு நான்நினைக்கவிலலை. வீராகளும் மஹா விலலாளிகளும் குருசிரேஷ்டாகளுமான அந்தட்டு பீஷமரும் துரோணரும் எனனிமிதமாக கொலலபபடடார்களெனபதைக் கேட்டபிறகும் நான ஜீவிதநிருபபதிலை யாதுபயன்? எவனுடைய சைனியுடைய பலமானது பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலதநிறகுச சமானமோ யுதததில பிரகாசிகின்ற அநத பாதேயன் கொலலபபட்டானெனபதை நான பொறுகவிலலை. ஸஞ்சய! ஸைனியததில உததமவீரகள கொலலபபடடாகளென்பதைச சொலலியதுபோலக கொலலபபடாமல இநத ஸேனையில

கூறி, பிறகு பிராதாகளுடன சோகது காணனே லேனுபதியாகச செய்தான. அரசரே! மகாதனுமம மிகக யுததமதமுளளவனுமான காணன சேனைத்தலைமையைபபெறறு உரகக வியமகாதம் செயது கடும்போர புரிநதான். ஐயா! காணன எலலா ஸருஞ்சயாகளுகுகும பாஞ்சாலாகளுகுகும கேகயர்களுக்கும விதேஹாகளுகுகும பெரிய துன்பததைச செய்தான. அவனுடைய விலலினாறு பாணக கூடடஙகள, முநதி (விடபபடட பாணங்களின்) புங்கங்களோத தொடாநது வணடினங்களபோல நாறறுகணகாகத்தோன்றின. அவன பலசாலிகளான பாஞ்சாலாகளையும் பாணடவர்களையும் பீடித்து ஆயிரகணகான யுதத வீராகளையுங கொன்று அரஜுனனால தள்ளப்பட்டான்" எனறு கூறினான.

உயிரோடிருப்பவாகளையும் எனககுச சொல எவர்கள உன்னால இபபொழுது சொலலபபட்டாாகளோ அவாகள மாணடபிறகு, எவர்கள ஜீவிததிருககிறாகளோ அவாகளனைவரும் மாணடதறகுச சமானரென்பதே எனனுடைய எணணம" எனறான.

ஸஞசயன சொலலலானான "வேநதரே! எநத வீரருககுப பிரம்மணோததமரான துரோணராலே ஆசசரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும * நான்குவிதமானவையும திவயமானவையும் (தனுா வேதததில) சொலலபபடடவையுமான மகாஸதிரஙகள உபதேசிககப்படடிருககினறனவோ மஹாரதரும் பயன்தரும் முயறசியுளளவரும் சுறுசுறுபபுளள கைகளையுடையவரும உறுதியான ஆயுதஙகளையுடையவரும் திடமான முஷடியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீாயமுடையவரும வேகமுடையவருமான அநதத துரோணபுததிரா உமது நிமிததமாக யுததமசெயயும் விருபபததுடன ஸன்னததராயிருககிறாா ஆநாதத தேசததில வஸிககினறவனும் ஹருதிகனுடைய புததிரனும மகாரதனும் ஸாதவதாகளுள் சிரேஷ்டனும் அஸதிரவிததையில ஸாமாததியமுளளவனும் போஜனுமான கிருதவாமா உமது நிமிததமாக யுததஞசெயவதறகு விருபபததுடன ஸன்னததனாக இருககிறான் யுததததில அசைகக முடியாதவனும, உம்மைச சோநதவாகளுள சிறநத படைததலைவனும் பலசாலியும் தன்வாாததையை ஸதயமாகச செயய எணணஙகொண்டு தஙகை பிளளைகளான பாண்டவாகளை விடடுவிடடு, யுததததில சூதபுததிரனுடைய தேஜோவததை அஜாத சததுருவின முனனிலையில பிரதிஜஞை செயதவனும் எவவிதததினாலும் ஜயிகக முடியாதவனும், இநதிரனுக்குச சமமான வீாயமுடைவனுமான சலயன் உமது நிமிததமாக யுததஞசெயவதில விருபபமுறறவனாக இருககிறான. அரசரே! மகாபாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசிததிர அஸதிர யுததம் செயகினறவருமான சரதவானுடைய புததிரரும் கௌதமரும், மிகப பெரிதும் ஆச்சரியமானதும் பாரததை ஸகிககககூடியதுமான தனுஸைக் கையிலதாஙகி யுததம்செயய விருபபமுளளவராக ஸன்னததராயிருககின்றார் ராஜரே! கெடட சூதாட்டததைச செயபவனும் கலகததில பிரியமுளளவனுமான காநதாரராஜன் தன புததிரர்களுடன காநதார

*தருடம்=உறுதியாக அடிபபது ; தூரம=தூரததிலுளளதை அடிபபது ; ஸூக்ஷமம்=நுட்மானதை அடிபபது ; சபதவேதி=சபதததின வழியேசெனறு அடிபபது. 'சிதரம, சுபரம, திவயம, விகிதம' எனறும் கொள்ளலாம். ஆதிபாவம் 520-ம் பககம் குறிபபிற் காணக.

முக்கியர்களோடும் [illegible], [illegible] யுத்தம் [illegible]
யும் விருப்பத்துடன் [illegible] இருக்கின்றான் [illegible]
ரே! மகாரதனும் [illegible] ராஜபுத்திரன் [illegible] வோடும் [illegible]
யோடும் கூடிய [illegible] ரதத்தின் மீதேறி உமது [illegible] யுத்தம் செய்யும்
விருப்பத்துடன் இருக்கின்றான். [illegible]! அவனையன்றி, [illegible]
சிரேஷ்டனும் உம்முடைய குமாரனுமான புருமித்திரன் அக்னியைப் போ
லவும் சூரியன் போலவும் [illegible] ரதத்தின் மீதேறி மேகமில்லாத
ஆகாயத்தில் சூரியன் [illegible] பிரகாசித்துக்கொண்டி
ருக்கின்றான் [illegible]
[illegible] போகின்றவனு
யானை [illegible] போல விளங்குகின்றான்.
புருஷ [illegible] கவசம் பூண்ட
[illegible] அந்தத் தா
[illegible] யுடைய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] புத்
[illegible]
ப [illegible] யுத்தத்தில் நிற்கின்
[illegible] ஷ்டர்களான
* ஹ்ரீநிஷேவன், [illegible]யுதன், [illegible], ஜயன், சலன், ஸத்யவிர
தன், துச்சலன் ஆகிய இவர்கள் சேனையுடன் நிற்கின்றார்கள். தன்
னைச் சூரனென்று நினைப்பவனும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் சத்துருக்க
ளைக் கொல்லுகின்றவனும் சிறந்த தேரையும் குதிரையுமுள்ளவனும்
யானைகளோடும் காலாட்களோடும் (பகைவர்களை மதித்துச்) செல்லு
கின்றவனுமான கைதவ்யராஜகுமாரன் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்
செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றான். புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களும்,
அடிக்கின்றவர்களும், மானிகளும், ஸத்யஸந்தர்களுமான சுருதாயுவும்
திருதாயுதனும் சித்ராங்கதனும் வீரனான சித்ரஸேனனும் யுத்தம்
செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்கள். ஸத்யஸந்தனும் மகாத்
மாவுமான கர்ண புத்திரனும் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவனாக
யுத்தத்தில் ஸன்னத்தனாக நிற்கின்றான். அரசரே! உத்தமமான அஸ

* இதனை விசேஷணமாகக் கொள்ளலாம். 'லஜ்ஜையுள்ளவன்' என்பது பொருள்.

திரங்ள யுடையவர்களும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் பெரும் படைசில அதிகமான மனைதரியததையும் வீரியததையும் உடைய வாகளுமான மறறக காணபுததிராகளிருவரும் உ மது நிமிததமாக யுத தம் செய்யும் விருபபததுடன் நிறகினறாகள மகாராஜரே! குரு ராஜனை துரியோதனன், முக்கியாகளும் யுதத வீராகளுள் தலைவாக ளும் அளவறற பிரபாவமுளளவாகளுமான இவாகளோடும் மறறவாக ளோடும் சேர்ந்து யானைக்கூட்டததினிடையில மஹேநதிரன்போல ஜயததின்பொருட்டு ஸன்னததனாக இருகினறான"என்று சொன்னன்.

திருதராஷ்டிரன, "(இரணடு கட்சியிலும்) வந்த ஸைனிகாகள பிழைததிருக்கின்றாகளோ அவாகள உளளபடி உரைகபபட்டா கள் இதுவரையில அடைநதிருகிற நனமைகளால இனிவரும் ஜயாபஜயங்களை நன்றாக அறிகிறேன" எனறு சொனனன் அபபொ ழுது அம்பிகா புதரனை திருதராஷ்டிரன் இவ்விதம் சொலலிக கொணடே தன் சேனையை பெரும்பானமையாகச சிறநத வீராகள கொலலபபடடதும் சிறிதே மிருநதிருபபதுமாக கேட்டசி சோகத தினாலே பொறி கலஙகி மூரசையடைநதான மூரசை யடைநத திருதராஷ்டிரன், "ஸஞசய! ஒரு மூகூரத்த நேரம் பேசாமலிரு. ஐயா! மிகப பெரிதான அபபிரியததைக கேடடு என் மனம் வியாகுல முறறிருக்கிறது. மனம மயஙகுகிறது அவயவஙகளும சோவடை கின்றன நடபபதறகும சகதியறறவனாக இருகிறேன்" எனறு கூறினன் அம்பிகா புதரனும அரசனுமான அநதத திருதராஷ்டி ரன், இவ்விதமான வாரததையை சொலலிவிடடுப பினபு மன மயகமடைநதான" என்று கூறினார

ஐநதாவது அதயாயம.

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணித்துத் துன்பமுற்றது.)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணோததமரே! யுதததில காணன கொலலபபட்டதையும் தன புதராகள ஓடியதையுங்கேட்டு (வருநதிப பிறகு) சிறிது மனம்ஆறுதலுறற அரசன என்ன சொன்னன்? புதரா களுடைய வியஸனததினால உணடாயிருக்கிறதும மிகப பெரிது மான துயரத்தை யடைநதிருகிற அரசன். அகாலததில சொலலி யதை, கேட்கின்ற எனகு உரைககவேணடும" எனறு வினவ, வைசம்பாயனா சொலலத தொடஙகினார

"மஹாராஜரே! அம்பிகாபுதிரனும் ஜனங்களுக்கு ராஜவானுமான திருதராஷ்டிரன், நம்பத தகாததும் ஆச்சரியகரமானதும் பிராணிகளுக்கு மோகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதும் மேரு நகர்ந்தது போன்றதும் பயங்கரமானதும் மகா புதிமானுன * சுக்கிரனுக்கு (நேர்ந்த) தகாததான புதி மயக்கம் போன்றதும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள இந்திரனுக்குச் சதத்துருக்களிடங்களினின்று உண்டான தோல்வி போன்றதும் மகா காந்தியையுடைய ஸூரியன ஆகாயத்தினின்று பூமியிலவிழுவது போன்றதும், நீர் நிரம்பிய கடலினுடைய மனத்திலும் நினைக்கத்தகாத வறட்சி போனறதும பூமி, ஆகாயம், திக்குக்கள, ஜலங்கள (இவைகளுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸாவகாசம்போன்றதும்புணணியம்பாபம்என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றதுமான கர்ணனுடைய விநாசத்தைக கேட்டுப் புதிதியிலை நன்றாக ஆலோசித்துக் காணுகாது யுத்தத்தில வதம் நேராதிராது என்று எண்ணி, 'பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு நேருதல ஸஹஜமாதலால ஸமாதானமிருக்கலாம்' எனறு கருதிச சோகாக்னியிலை எரிக்கப்படுகினறவனும் ஹிருதயத்தில ஆணியைச சோத்து ஊத்தப்படுகினறவன்போன்றவனும் மிக்க தளாசையடைந்த அங்கத்களோடு கூடியவனும் பெருமூச்சுவிடுகினறவனுமான தனையமுறறவனும் 'ஹா ஹா'எனறு சொலலி மிகுந்த துயரத்தை யடைந்தவனுமாகிப் புலம்பலானுன். "ஸஞ்சய' காளையான து (வேறு)காளையோடுசண்டை செயவதில பின்வாங்காததுபோலச் சதத்துருவான மஹேந்திரனுடம் போரபுரிவதில பினவாங்காதவனும் வஜ்ரம்போனற சரீரமுடையவனும யௌவனமுள்ளவனும் தனனுடைய நாணெலியினாலும் தலதவனியினாலும சரமாரியின் சபதத்தாலும ரதங்களும் குதிரைகளும மனிதாகளும் யானைகளும் யுத்தத்தில நிலைபெறுமற செயபவனும மகாபாகுபலமுள்ளவனும சதத்துருக கூட்டங்களை அழிபபவனும் (சதத்துரு ஸம்ஹார விரத்தினின்று) தவறுதவனும் தனனை அடித்துத துரியோதனன் மகாரதாகளான பாண்டுபுதிராகளோடு வைரத்தைச செயதறகுக காரணமானவனும் தேர்படாகையுடைய புதிரனும் வீரனும் விம்மத்தையும் யானையையும்போன்ற பராக்ரமத்தையுடையவனும் எருதினுடைய திமிலபோன்ற தோளையுடை யவனும்விருஷபத்தினுடைய கண், நடை, ஸ்வரம்போன்ற கண்

* 'பாகசவஸய' எனபது மூலம்; 'பரசுராமருக்கு' எனறும் கொளளலாம.

களையும் நடையையும் ஸ்வரத்தையுமுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸஹிக்கமுடியாத வல்லமையுடையவனுமான கர்ணன் பார்த்தனால எவ்வாறு யுதத்தில கொலலப்பட்டான்? தன் பாகுபலத்தால கொழுப்புள்ளவனான எவன் எப்பொழுதும் அச்சுதனையும் தனஞசயனையும் ஒன்றுகூடின மற்ற விருஷ்ணிகளையும் லக்ஷியம் செயயவிலலையோ, எவன் 'யான் ஒருவனாகவே யிருந்துகொண்டு சாரங்கத்தையும் காண்டீவத்தையும் விலலாகவுடையவர்களும் பகைவர்களால ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் ஒன்றுசோந திருப்பவர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யுதத்தில திவய ரதத்தினினறு தளளுவேன்' என்று எப்பொழுதுமே மந்தனும் பேராசையினால புத்திமயக்கமுள்ளவனும் சிந்தையினால தலைகுனிந்திருப்பவனும் ராஜ்யத்தில ஆவலுள்ளவனும் மனக்கவலையுற்றவனுமான துரியோதனனைப் பாரத்துச் சொலலிக்கொண்டிருந்தானோ, திவயாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் மகாதேஜஸை உடையவனும் கவசத்தையும குண்டலங்களையும் அறுத்துக் கொடுத்தவனும் ஸூர்யனுடைய குமாரனும் ரதிகர்களுள சிறப்புற்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான எந்த ராதேயன் கழுகு இறகுகள்பூண்டவையும ஜவலிக்கின்றவையுமான அம்புகளாலே எலலாக காம்போஜர்களையும் கேகயர்களையும் அவந்தி தேசத்து வீரர்களையும் காந்தாரர்களையும் மத்ரகர்களையும் மாஸ்தயர்களையும் திரிகாத்தர்களையும் தங்கணர்களையும் சகர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் விதேஹர்களையும் குளிந்தர்களையும் காசிதேசத்து வீரர்களையும் கோஸலர்களையும் ஸும்மர்களையும் அங்கர்களையும் வங்கர்களையும் நிஷாதர்களையும புண்டரர்களையும் கீகடர்களையும் வத்ஸர்களையும் களிங்கர்களையும் தரதர்களையும் அஶ்மகர்களையும் ரிஷிகர்களையும் சபரர்களையும் ஹாரர்களையும ஹூணர்களையும் பரஹூணர்களையும் ஸரளர்களையும் மிலேச்சதேசத்துத தலைவர்களையும் தூக்கவாஸிகளையும் ஆடவிகர்களையும் அவவாறே எலலாச சத்துருக்களையும் யுதத்தில ஜயித்துத துரியோதனனுடைய அபிவிருத்தியினபொருட்டுக் கப்பங்கொடுக்கும்படி செய்வித்தானோ, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனாரக்ஷகனுமான அந்தக் கர்ணன யுதத்தில வீரயசாலிகளும் சூரர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களால எவவாறுகொலலப்பட்டான்? தேவர்களில மகேந்திரன் *சிறந்தவன். மனிதர்களில

* 'வ்ருஷ:' எனபது மூலம்; 'இந்திரன மழையைப பொழிபவன். கர்ணன தனத்தைப பொழிபவன' என்றும் கொளளலாம்.

கர்ணன் சிறநதவன். உலகஙகளில சிறந்தவனான மூன்றாமவனை நாம் கேட்டதேயிலலை. குதிரைகளுள் உச்சைஶ்ரவம் சிறந்தது. அரசர்களுள் குபேரன் சிறநதவன். தேவாகளுள மகேந்திரன் சிறந்தவன். (சத்துருககளை) அடிககும் வீராகளுள் காணன் சிறநதவன். சூரர்களும் ஸமர்ததாகளும் வீாயசாலிகளுமான அரசாகளால ஜயிககப படாதவனும் துாயோதனனுடைய அபிவிருத்திககாகப் பூமியனைததையும் ஜயிததவனும் மகததேசாதிபதியான ஜராசந்தன் தன்னையடுத்து ஸமாதான வசனததைச் சொலலிக்கொண்டு சினேகிதர்களோடு யாதவர்களையும் கௌரவாகளையும் தவிரப் பூமியிலுள்ள எலலா க்ஷத்திரியர்களையும் ஜயிககக் காரணமாயிருநதவனுமான அபபடிபபட்ட கர்ணன் தவநதுவ யுததததில் ஸவயஸாசியினால கொலலபபட்டானென்பதைக்கேட்டு ஸமுததிரததில உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துக்கஸமுத்திரததில மூழகிவிட்டேன் ரதிக ஶரேஷ்டனான அந்தக் கர்ணன், தவநதுவ யுததததில கொலலபபட்டதைக கேட்டு ஸமுத்திதில் தெப்பமிலலாதவன்போல நான் துகக ஸமுததிரததில மூழ்கி விட்டேன். ஸஞசய! இவவிதத துககஙகளாலும் யான அழியாமலிருக்கிற காரணததினால என்மனம் வஜ்ரததைக்காட்டிலும் மிக்க திடமானதெனறும் உடைக்க முடியாததெனறும் எண்ணுகிறேன். ஸூத! ஞாதிகளுககும் ஸம்பநதிகளுககும் மிததிராகளுககும் நோந்த இவ்விதமான அபஜயததைக் கேட்டு என்னைததவிர வேறு எந்த மனிதன் உலகததில உயிரை இழவாமலிருபபான்? ஸஞசய! விஷததையுண்டாவது தீயிலவிழுநதாவது மலைமீதிருநது கீழேகுதிததாவது * மகாபரஸதானம்செயதாவது ஜலததில விழுநதாவது † பராயோபவேசஞ செயதாவது உயிரைவிட விருமபுகிறேன். பொறுககமுடியாத துயரஙகளைப் பொறுபபதறகுச சகதியறறவனாயிருககிறேன்" எனறு கூறினான

ஆறாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரன் கர்ண துரியோதனருடைய ஸ்துதிநிந்தைகளைக்கூறிக் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது.)

ஸஞசயன், "அரசரே! ஐஶவாயததினாலும் குலததினாலும் கீர்த்தியினாலும் தவததினாலும் வேதாதயயனததினாலும் உம்மை இப்

---

* வடதிசை நோககித திருமபாமல செலவது. † ஆகாரமினறிப் படுத்து உயிர் துறப்பது.

பொழுது நல்லோர்கள் நகுஷகுமாரனை யயாதியைப்போல எண்ணுகின்றார்கள். நீர் வேதாத்யயனத்தில மகரிஷிக்கு ஒப்பானவர் எண்ணிய காரியததைச செயதுமுடிததவா மனததை நிலைநிறுததிககொள்ளும்; துக்கததில மனததைச செலுததாதீர்" என்று கூறினான். திருதராஷ்டிரன், "ஸஞசய! யுததததில ஸாலவிருக்ஷததுககு ஒப்பான கர்ணன் கொல்லபபட்டமையால, ஆண்மை பயனறறது; அதனை நிந்திக்கவேண்டும் தெய்வமே சிறநததென நான் எண்ணுகிறேன். யுதிஷ்டிரனுடைய ஸேனையையும பாஞசாலாகளுடைய தோக்கூட்டஙகளையும் நாசஞசெயது சரமாரியினாலே எலலாத திககுக்களையுந தவிக்கசசெயதுவிட்டு வஜரபாணியான இநதிரன் அஸுரா களை மோகிக்கச்செய்வதுபோல யுதததில பாாததாகளை மோகிக்கச செய்த மகாதரனை அநதக்காணன் காறறினால முறிகசபபட்ட மரம் போல எவ்வாறுகொலலபபட்டுப்படுததான? கடலுககு அககரையைக் காணமுடியாததுபோலத துககததின் முடிவை யான காணவிலலை கர்ணனுடைய நாசததையும பலகுனனுடைய ஜயததையுங கேட்டு எனக்குக கவலை மிக விருததியடைகிறது மரிககவேண்டுமெனகிற விருப்பமுண்டாகிறது ஸஞசய! கர்ணனுடைய வததை நம்பத தகாததென்று நான் எண்ணுகிறேன 'புருஷப்புலியான காணன கொலலபபட்டான்' என்பதைக கேட்டும் வெடிககாமலிருபபதால என் மனம் வஜரமபோல உறுதியானது 'கர்ணன் மாண்டான்' எனபதைக கேடடும் மிகுநத துனபததை யடைநது இவவுலகில ஜீவிததிருககிறதினால என ஆயுள் முனபே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாக ஏறபடுததபபடடதென்பது நிசசயம ஸஞசய! நண்பனையிழநதவனான எனனுடைய இநத உயிரவாழககையானது நிநதிக்கததக்கது. ஸஞசய! இபபொழுது நான நிநதிககபபட்ட இவவித நிலைமையை அடைநதுவிடடேன மநதபுததியுடையவனான நான எலலோராலும் துககிககபபடததககவனாக எளிமையுறறிருககபபோகிறேன் ஸூத! நானே முறகாலததில எலலா ஜனஙகளாலும் மரியாதை செயயபபட்டிருநது இபபொழுது பகைவாகளால அவமதிககப்பட்டு உயிருடனிருகக எவவாறு சகதியுளளவனாவேன ஸஞசய! பீஷ்ம துரோணாகளுடைய வததததினாலும் மகாதமாவான காணனுடைய நாசததினாலும் மிகக பெருநதுயரததை அடைநதுவிடடேனென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞசய! யுததததில ஸூதபுததிரனான கர்ணன் கொலலப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிகுநதிருபபதை யான் காண்கிறேனிலலை மகானான அநதக காணனோ என குமாராகளுககு

ஒரு கரையாயிருந்தான். சூரனை அவன் அநேக அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் யுததத்தில கொலலபபட்டானலலனை? புருஷ சிரேஷ்டனை அவனை விட்டு நான் பிழைததிருததலில யாதுபயன்? வஜ்ராயுதத்தினுடைய வீழதலால பிளக்கப்பட்ட மலையின் சிகரம்போலக் கர்ணன் நிச்சயமாகப பாணஙகளால பீடிக்கபபட்டுத் தேரினின்றும் கீழே வீழ்ந்தான். மதஙகொண்ட யானையினால தளளபபட்ட மதங் கொண்ட யானைபோல அநதக்காணன் தள்ளப்பட்டும் ரக்தத்தால் நனைகபபட்டும் நிசசயமாக யுததபூமியை விளஙகும்படி செய்து கொண்டு படுதிருக்கிறான் எவன் என் குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்று பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எலலா விலலாளிகளுகளும் பிரதிநிதியான அநதகாணன ஆஜ்னனால கொலலப்பட்டான் வீரனும் சிறந்த விலலாளியும் மித்திரர்களுக்கு அபயததைக் கொடுக்கின்றவனுமான அநதக காணன முறகாலதத்தில இந்திரனால வீரனை பலாஸுரன் அடிகபபட்டதுபோல அடிகபப்பட்டுப் படுத்திருகிறான் ஸஞ்சய! முடவனுடையவழிநடையும் தரிதரனுடைய விருபபமும் துரியோதனனுடையபேராசையும்ஸமமானவைகள.ஒரு விதமாக நினைகபபட்டகாரியம் வேறுவிதமாகிறது;ஆசசரியம்! தெய்வம் பலமுளளது. காலமும் தாண்டததகாதது. ஸூத! ஓடுகின்றவனும் கிருபணனும் எளிமையுளளவனும் பராக்ரமததை இழந்தவனும என புதரனுமான துசசாஸனன கொலலபபடாமலிருந்தானை? ஐயனே! யுததத்தில துசசாஸனன அறபாகள செயயததக்க காரியஙகளை செயயாமலிருநதானை? சூராகரும் சிறபபுறறவாகளுமான மறற க்ஷதரியாகளபோலக கொலலபபடவிலலையா? எபபொழுதும் 'யுதகம் வேண்டாம்' என்கிற யுதிஷ்டிரனுடைய வசனததை மூடன் பதயமான ஔஷதததை ஏறறுகொளளாத நபோலத துரியோதனன் ஏறறுக்கொளளவிலலை சரதலபதத்தில படுத்திருகின்ற மகாத்மா வானபீஷமரிலே தண்ணீரை வேண்டபபட்ட அர்ஜுனன பூமியைப் பிளநதான் அவனால உண்டுபண்ணபபட்ட நீரதாரையைக்கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பீஷ்மர், 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தனிநகுகொள்வதினால பகைமை தணியும். உனகளுடைய யுததம் என்னையே முடிவாகக்கொண்டு நிறகட்டும். பாண்டுபுதரரகளுடன் சோனது ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவி' என்றார அவருடைய வாதததையைக் கேளாமல் நிச்சயமாக என் புதரன் சோகதததை அடைகிறான். தீர்க்கதர்சியான அவருடைய அந்தவாதததை இபபொழுது பலிததுவிட்டது. ஸஞ்ஜய!

மந்திரிகளை இழநதும் புததிராகளை இழநதும், சிறகு முறிநத பக்ஷி போலச் சூதாட்டததினாலே கஷடததை அடைநதுவிடடேன். ஸஞ்ஜய! பறவையைபபிடிதது இரண்டு சிறகுகளையும் முறிதது விளையாடுகின்ற குழநதைகள களிபபுடன பறககவிடுகிறாகள். சிறகு முறிந்தமையால அநதப பக்ஷிககுப பறநதுசெலவது எவவாறு இய லாதோ அவவாறே நானும் சிறுகு முறிநத பக்ஷிபோலாகி க்ஷயததை அடைந்தவனும் எலலாபபுருஷாததஙகளையும் இழந்தவனும் ஞாதிக ளறறவனும் பநதுககளால விடுபட்டவனுமாயிருககிறேன எளியவ னும் பகைவர்களுடைய வசததை யடைநதவனுமாயிருககின்ற யான் எந்தத திககை அடைவேன்?" எனறு கூறினான் இவவாறு, திருத ராஷ்டிரன் அதிக மனவருததததையடைநது புலமபி மறுபடியும் சோகததால மனக்கலககமுறறு ஸஞ்ஜயனைபபாாததுப பின்வருமாறு கூறலானான் பிரபுவும யுததததில * ஒரு காாயததின்பொருட்டு எல லாக காம்போஜாகளையும அம்பஷடாகளையும் கேகயாகளையும் காநதாரா களையும் விதேஹாகளையும ஜயிததவனும் துரியோதனனுடைய பெருக கததினபொருட்டுப பூமியை ஜயிததவனுமான அநதக காணன, பாகு பலமுளளவாகளும் சூராகளுமான பாண்டவாகளால யுததததில ஜயிக்கபபடடான். மகா விலலாளியான அவன கிரீடியினாலே யுததத தில கொலலபபட்டபிறகு, எநத வீராகள நினறாகள? ஸஞ்ஜய! அதனை எனககு நீ சொலலவேணடும் யுததததில பாண்டவாகளால கொலலபபடாமல ஒருவனாவது விடபபடவிலலையா? ஐயனே! எவ வாறு வீரன் தளளபபடடானெனபது முன்பே உன்னால சொலலப பட்டது. சிகண்டி சஸதிரதாரிகளான எலலாவீராகளுளளும் உததம ரும், தன்னோடு எதிாததுப போாபுரிவதை அஙகீகரியாதவருமான பீஷ் மரைச சிறநத பாணஙகளால யுததததில தளளினான் ஸஞ்ஜய! அவ வாறே,'அஶவததாமா கொலலபபடடான' எனகிற தாமராஜனுடைய வாாததையைககேடடு யுததததில எலலா ஆயுதஙகளையும் கீழே வைத தவரும் யோகநிஷடையிலிருநதவரும் சிறநத விலலாளியும் அனேக அம்புகளால நான்குபககஙகளிலும் நிறைககபபடடவருமான துரோ ணா துருபத புததிரனான திருஷடதயும்னனாலே வாளினையெடுத துக் கொலலபபடடாா. பீஷமரும துரோணரும விசேஷிததுத துன பம் விளைவிககககூடிய ஸமயததில கபடததினாலே கொலலபபடடாா களென்பதைக் கேடடேன யுதத முறைபபடி யுததஞ செயகின்ற வஜ்ரபாணியான இநதிரனும் யுததததில பீஷமா துரோணா இரு

* வனபர்வம 254-255-ம அததியாயஙகளிற் காணக.

வரையும் கொலவதறகுத திறமையுள்ளவனாகான். அது ஸததிய மென்றே நான் உமககுச சொலலுகிறேன். உததமமான அனேக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிககினறவனும் இந்திரனுக்கொப்பானவனும் வீரனுமான காணனை யுதததில மிருதயு எவவாறு தொட்டான்? இநதிரன எவனுடைய குணடலஙகளைப பெறறுககொண்டு மின்னலைப போலப பிரகாசிககினறதும தெயவததன்மையுளளதும் ஸவாணததால அலஙகரிககபபடடதும் பகைவாகளைக் கொலலுகின்றதுமான சகதியாயுததததைக கொடுததானோ ஸவாணமயமான பூஷணததுடன்கூடியதும ஸாபபததினுடைய முகம்போன்ற முகமுள்ளதும தேவஸமபநதம பெறறதும, யுததஙகளில பகைவாகளை அழிக்கினறதும், இறகுகள பூணடதும் கூருளளதுமான அம்பானது எவனுடைய தூணியில படுததுககொணடிருநததோ, பீஷமா துரோணர் முதலான மகாரதாகளான வீராகளை எவன அலக்ஷியம்செயது ஜமதகனி குமாரராகிய பரசுராமரிடததினினறு மகா கோரமான பிரம்மாஸதிரததைக கறறுககொண்டானோ, மகா பாகுபலமுளளவனான எவன துரோணா முதலானவாகள பாணஙகளால பீடிககபபுடடுப் புறஙகாடடி ஓடுவதைககணடு ஸுபததிராபுததிரனான அபிமன்யுவினுடைய விலலைக கூரமையான அமபுகளால அறுததானோ, எவன் பதினாயிரம யானைபலமுளளவனும வஜராயுததின வேகம்போன்ற வேகததை யுடையவனும (ஸம்ஹார விரததினின்று) தவறாதவனுமான பீமஸேனனை விரைவாக ரததை யிழநதவனாகச செயது பரிஹஸிததானோ, எவன வணஙகின கணுககளுளள அம்புகளாலே ஸஹதேவனை ஜயிதது அவனை ரததை யிழநதவனாகச் செயது கருணையினாலும தாமசிநதையினாலும அவனைக கொலலாமல விடடானோ, எவன ஆயிரககணககான மாயைகளை வெளியிடுகினறவனும ஜயததில விருபபமுறறவனும ராக்ஷஸ சிரேஷ்டனுமான கடோதகசனை இநதிரனால கொடுககபபடட சகதியினால கொனறானோ, எவனுடைய யுதததில இததனைநாள வரையில வீரனான தனஞஜயன பயநதவனாக தவநதுவயுததம செயய அணுகாமலிருநதானோ, அவன எவவாறு யுதததில கொலலப்பட்டான? எபபொழுதும 'வேறு பககததில யுதததிறகு அழைக்கிற ஸமசபதகாகளைக கொனறுவிடடுப பிறகு யுதததில விகாததன குமாரனான காணனை யான கொலவேன' என்று சொலலிககொண்டு பாாததன யுதததில எநத ஸூத புததிரனைவிட்டு விலகினானோ அப்படிபபடட பகைவீராகளைக கொலலுகின்ற வீரனான காணன் பார்தத

ஸை எவ்வாறு கொலலபபட்டான்? ரதமானது ஒடியாஹலும் வில சிதரும்லும் அஸ்திரங்களை ஸாசமடையாமலும் இருநதால, அநதக் கர்ணன் எவ்வாறு பகைவாஸளால கொலலபபடுவான்? யுதததில பெரிதான விலலைச் சுழறறிககொண்டு கோரமான அம்புகளையும் திவ யாஸ்திரங்களையும் பிரயோகிககின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் புலி போல வேகமுளளவனுமான கர்ணனை யுதததில ஜயிபபதறகு எவன வலலமையுளளவன்? 'கர்ணன் கொலலபபட்டான்' என்று எனனிடம் சொலலுவதால நிசசயமாகவே அவன்விலலாவது ஒடிஹகபபட்டிருக்கவேண்டும், அலலது, ரதமாவது பூமியில அழுஹதியிருததல வேண்டும், அலலது, அஸதிரங்களாவது ஸாசமடைநதிருககவேண்டும். அநதக் கர்ணனுடைய ஸாசததில வேறு காரணததை யான் காணவிலலை. 'யான் எவ்வளவு காலம் பலகுனனை கொலலவிலலையோ அவ்வளவு காலம்வரையில யான காலகளை அலம்புகிறதிலலை' என்கிற மகா கோரமான வரதமானது மகாதமாவான எநதக் கர்ணனுககு இருநததோ, புருஷ சிரேஷ்டனும் தாமராஜனுமான யுதிஷ டிரன் யுததததில எவனிடததினினறு பயநது பதினமூன்று வருஷ காலம் எபபொழுதுமே ஆகாசமறறிருநதானை, மகாதமாவும் வீய மூடையவனுமான எவனுடையபலததை ஆதாரமாககொணடு என புததிரன் பாணடவர்களுடைய மனனியான திரௌபதியைப பலாத காரமாகச சபையினகண இழுததுவநதானை (அதிலும்) அநதச சபையின மததியில கௌரவாகளுடைய எதிரில பாணடவாகள பாததுககொண்டிருககுமபொழுதே பாஞசால ராஜகுமாரியான திரௌபதியைத 'தாஸபாரியை' என்று சொனனானை, (மேலும) சூத புததிரனை எவன் பாஞசாலியை நோககி 'கிருஷ்ணையே! உனககுப பாததாகளிலலை எலலோரும எளளுபபதருககுச சமானாகள. உ தமமான தேககாநதியையுடையவளே! வேறு கணவனை அடைவா யாக' எனறு இவ்வாறு முறகாலததில குரூரமான வாததைகளைச சபையில ரோஷததினுல (திரௌபதியைக) கேடகும்படி செயவித தானை அபபடிபபடட காணன் பகைவாகளால எவ்வாறு கொலலப் பட்டான்? 'துரியோதன! யுதததைப புகழகின்ற பீஷமராவது அலலது யுதததில கெடடமதநகொணட துரோணராவது பஞ பாதததால குநதீபுததிராகளைக கொலலாமறபோவாகளானுல பாத தர்களனைவரையும் யான கொலவேன் உனககு மனகக்வலை வேண் டாம். அழகிய சநதணததால பூசபபட்டதும் எதிரதுச் செலலு கின்றதுமான எனனுடைய பாணததிறகுக காணடீவமாவது அழி

வறற பெரிய தூணிகளாவது என்ன செயயும்' (என்று எவன் வீர வாதம் செயதுகொண்டிருநதானோ) நிச்சயமாக விருஷபததினுடைய திமிலபோன்ற தோளகளையுடைய அநதக்காணன் ஆஜுனனால எவ வாறு கொலலபபடடான்? ஸஞசய! எவன் காண்டீவததினின்று விடுபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸபாசததை ஆலோசியாமல 'தரௌபதீ! நீ பாததாககளை இழநதுவிட்டாய' என்று சொலலிக் கொண்டு பாததாகளைப பாததானோ, எவனுக்குத தன் பாகுபலத தைப பறறிப புததிராகளுடனும் ஜனாததனனுடனுஙகூடின பாததனிடததினினறு க்ஷணகாலஙகூடப பயமுண்டாகவிலலையோ அநதக் காணனை யுதததில விரைவாக எதிரததுவருகினற இநதிரனுடன் கூடின தேவாகளாலும் கொலலமுடியாதெனறு எணணுகிறேன் அவவாறிருகக, பாணடவாகளால எவவிதம் கொலலமுடியும் என் பதில யாது ஸநதேகமிருககினறது நாண்கயிறறை உருவுகின்றவனும் இரணடு கையுறைகளையுந தரிககினறவனும் அதிரத புததிரனுமான காணனுககெதிரில ஒருவனாலும் நிறகஇயலாது பூமியானது சூரிய சநதிராகனிகளுடைய ஒளிகளால விடுபடடதானாலும் ஆகும், புருஷ ஶரேஷடனும் யுததஙகளில புறஙகொடாதவனுமான காணனுடைய வதம நேராது கெடடபுததியுடையவனும் மநதனுமான துரியோத னன், துணைவனான காணனாலும பிராதாவான துசசாஸனனாலும் வாஸுதேவனை அவமதிபபதை உசிதமெனறு எணணினான் எருதின் திமிலபோனற தோளகளையுடையவனான காணன கொலலபபட்ட தையும துசசாஸனன கொலலபபடடதையும் பாததது நிசசயமாக அநத எனபுததிரன மனவருததமடைநதிருபபானெனறு எண்ணு கிறேன துவநதுவயுததததில ஸவயஸாசியினால கொலலபபட்ட சூரியகுமாரனான காணனையும் வெறறி பெறறிருககினறவாகளான பாணடவாகளையுங கண்டு துரியோதனன யாது மொழிநதனன்? மகாரதாகளால யுததரஙகததில கொலலப்பட்ட தூமாஷணனையும் விருஷஸேனனையும் மகாரதாகளால துகைககபபடடு வதம்செய்யப் படுகினற சேனையையும் புறஙகாட்டி ஓடுவதில நோககமுளளவாக ளான மனனாகளையும ஓடுகினற ரதிகாகளையுங கண்டு என்புததிரன் துனபமடைநதிருபபானெனறு எணணுகிறேன சிக்ஷிக்கததகாத வனும் அகஙகாரமுளளவனும் கெடடபுததியுளளவனும் இநதிரியங களை அடககாதவனுமான தூயோதனன ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையைககண்டு எனனசொனனான? தானாகவே பெரும்பகையை உணடுபணணிககொண்டு யுததததில பெருமபான்மையாக அழிந்து

போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திரவர்க்கங்களாலே பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது கூறினான்? யுத்தததில பீமஸேனனால பிராதாவான துச்சாஸனன் கொலலப்பட்டு அவனது இரததமானது குடிக்கப்பட்டதைப் பாரத்த துரியோதனன் என்னசொன்னான்? நாதாராஜனை சகுனியுடன் சோநது துரியோதனன, 'யுததததில காணன ஆஜனனைக கொலவான்' என்று சபையின்கண் கூறினனலலனே? அததகைய காணன் கொலலப்பட்டபிறகு தாயோதனன் யாதுகூறினான்? ஐயா! ஸபல னுடைய குமாரனை சகுனி முறகாலததில சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞசித்து ஸந்தோஷமடைநதானலலனே? அநதசசகுனி காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தான்? பெரியவிலலைக் கையில தாங்கிய வனும் ஸாதவதர்களுள் மகாரதனும் ஹருதிகனுடைய குமாரனுமான கிருதவாமா காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு யாது கூறினான்? ஸஞஜய! தனுர்வேதத்தைக் கறகவிரும்புகின்ற பரம்மக்ஷத்ரிய வையசியாகள எவருடைய சிக்ஷையை விரும்புகிறார்களோ, புததி மானும் யௌனமுள்ளவரும் நலல வடிவத்தையுடையவரும் பார்ப் பதறகு இனியதோறறமுளளவரும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவருமான அந்தஅபவததாமா கர்ணன் கொலலப்பட்டபிறகு யாது மொழிந தார்? ஐயா! தனுர்வேதத்தில ஆசாரியரும் ரதிகசிரேஷ்டரும் கௌதம குலததவரும் சாரதவானுடைய குமாரருமான அநதக் கிரு பாசாரியா காணன மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தனா? மதராதேசத துகரு அரசனும் சிறநத விலலாளியும் யுததததில ஸமாததனும் ஸா ரதயம் செய்வதில ரதிகர்களுள சிறநதவனும் பலசாலியும் * ஸௌ வீரதேசாதிபதியுமான சலயன காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு என்னசொன்னனை? யானைபோல ஜயிகமுடியாதவாகளான எலலா யுத்த வீராகளும் காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு யாது சொன னாகள? ஸஞஜய! பூமண்டலததிலுளள எநத அரசாகள யுததஞ செய்வதறகாக வநதுசோநதாகளோ அவாகள வைகாததனன் கொல லப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைததனா? ஸஞஜய! வீரரும் ரதிகா களுள் சிறநதவருமம புருஷ ஸரேஷ்டருமான துரோணா கொலலப பட்ட பிறகு, பிரிகபபட்டிருகிற ஸைனியஙகளுக்கு எவர்கள தலை வர்களானார்கள்? ஸஞஜய! ரதிகாகளுள ஸரேஷ்டனும் மதராதேசத தரசனுமான சல்யன் காணனுக்கு ஸாரதியம் செயயும் விஷயததில எவ்வாறு ஏறபடித்தபபட்டான்? அதனை எனகருச் சொலவாயாக

* 'சிறநதவீரனும்' என்றும் கொளளலாம்.

யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரஞன ஸுதபுத்திரனுடைய வலப்பக்கத்தி லுள்ள படையை எவாகள் காப்பாறறினார்கள்? கர்ணனுடைய இட பக்கத்திலும் பின்புறதிலுமுளள படையை எவர்கள பாதுகாததார் கள்? எந்தச்சூராகள காணனைவிட்டு விலகாமல இருந்தார்கள்? எந்த அறபாகள அவனைவிடடு ஓடினாகள்? நீஙகள் ஒன்று சேர்ந் திருக்கும்பொழுது மகாரதஞனகாணன் எவவாறு கொலலப்பட் டான்? மகாரகர்களும் வீராகளுமான பாண்டவர்கள் தாஙக ளாகவே மேகஙகள மழையைப பொழிவதுபோலச சரமாரிகளைப் பொழிநதுகொண்டு எவவாறு பகைவாகளை எதிரததாகள்? ஸஞ்ஜய! ஸர்பபமுகமுள்ளதும் தேவஸம்பநதம் பெறறதும் மகிமைதஙகிய பாணஙகளுள சிறநததுமான அநதக காணனுடைய நாகாஸ்திரமா னது அபபொழுது எவ்வாறு பயனறறதாயிறறு? அதனை எனக் குச் சொலவாயாக ஸஞ்ஜய! உததமஞன கர்ணன் கொலலப பட்டபிறகு, மேனமையைபிழைத்த என்னுடைய சேனையானது மிசசமிருக்குமென்று நான் எண்ணவிலலை வீராகளும் சிறநத வில லாளிகளும என்னிமீ்ததம் உயிரைவிடத துணிநதவாகளுமான, அந தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கொலலப்பட்டாரெனபதைக கேட்டு யான் ஜீவிததிருபபதிலை யாதுபயன? எவனுடைய இருகைகளு டைய பலமும் பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலததிறகுச சம மானதோ அபபடிப்பட்ட காணன் பாண்டவாகளால கொலலப் பட்டானென்பதை நினைதது நினைதது நான் ஸஞ்சிகவிலலை. ஸஞ்ஜய! துரோணா கொலலபபட்டவுடனே, புருஷசிரேஷடர்க ளான கௌரவாகளுக்குப பகைவாகளோடு யுததததில எது நடந் ததோ அதனை எனக்குச் சொலலவேண்டும் எவவாறு கர்ணன் சுநதிபுகதிராகளுடன் யுததததிறகாக எதிரததான்? எவவாறு பகைவாகளைக கொனறு தானும் உயிரை இழநதான்? அநத விஷ யததை எனகளுக கூறகடவாய" எனறு சொனனான்

ஏழாவது அத்யாயம்.

(அஸ்வத்தாமாவினுடைய சோற்படி துர்யோதனன் கர்ணனை ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் போகட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸஞ்ஜயன், "பாரதரே! மகாராஜரே! அந்தத தினத்தில் சிறநத விலலாளியான துரோணா கொலலபபடவும், மகாரதரான துரோணபுததிரருடைய சஙகலபம பயனறறதாகச செயயப்படவும்,

கௌரவர்களுடைய ஸேனைமுதலிரண்டும் ஓடவும், பார்த்தன் தன்னுடைய ஸேனையை அணிவகுத்து ஸஹோதராகளால சூழப்பெற்று நின்றான. பரதரிற சிறந்தவரே! உமது புதல்வனான துரியோதனனான அர்ஜுனன் அவ்வாறு யுதிஷ்டிரரு ஸன்னதனுக நிற்பதை அறிந்தும், ஒடுகின்ற தன் படையையுங்கண்டும் பௌருஷத்தினுலே தன் ஸேனைகளோத தடுத்தான் பாரதரே! அப்பொழுது துரியோதனன், தன் புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தன்னுடைய ஸேனையை நிலைநிறுத்தி ஜயத்தை அடைந்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களுடன நெடுங்காலம் போர்புரிந்து ஸாயங்காலம் வந்தவுடனே யுத்தத்தை நிறுத்தினான சிறந்தபலமுள்ளவரும் கோரரூபமுள்ளவரும் அதிகமான பசிதாகங்களுள்ளவரும் துரோணருடைய வதத்தினுல அதிக சிரமத்தையடைந்தவருமான அந்தக்கௌரவஸேனையை (யுத்தத்தினின்று விலகிப்) பாசறையை அடையச் செய்தான். யுத்தத்தில கோரமான கார்யத்தைச்செய்து தீனஸ்வரூபத்தையடைந்த அந்தச் சேனை இருப்பிடத்தை அடைந்து அனறிரவுமுழுவதும் இளைப்பாறி ஸந்தோஷமடைந்ததாகியது. கௌரவர்கள ஒன்றுகூடிச சேனைகளை (யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படிசெய்து) தமது பாசறையை அடைந்து ஒருவரோடொருவர் மந்திராலோசனை செய்தார்கள. அவர்கள் ஸுகமான சயனங்களில தேவர்கள வீற்றிருப்பதுபோல உத்தமமான விரிப்புக்களுள்ள சிறந்த கட்டிலகளிலும் உத்தமமான ஆஸனங்களிலும் வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் அந்த மஹாவில்லாளிகளை அழைத்து மிக்க இன்பமான நலவார்த்தையினுலே அச்சமயத்திற்கேற்ப சொல்லலானான 'புத்திமான்களுள சிறந்தவர்களே! இவ்வாறு இக்காரியம் நடந்துபோனபிறகு எது முக்கியமாக இனிச்செய்யத்தக்கதோ அதனை நீங்களனைவரும் விளம்பமின்றிச் சொல்லுங்கள்' என்றுசொன்னான். ராஜாவான துரியோதனனால இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது ஹிம்மாஸனத்தை அடைந்திருக்கின்ற புருஷச்ரேஷ்டர்கள யுத்தம்செய்வதில நோக்கமுள்ளவர்களாகப பற்பலவிதமான சேஷ்டைகளைச் செய்தார்கள மேதாவியும் வாக்யங்களை அறிந்தவரும் ஆசாரியபுத்திரருமான அஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில பிராணன்களை ஹோமம்செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களுடைய இங்கிதங்களைக் கண்டு பாலஸூர்யனுக்கு ஸமமான காந்தியுள்ள துரியோதனராஜனுடைய முகத்தை நன்றாக ஏறிட்டுப்பார்த்துப பின்வரும்வாக்கியத்தை உரை

க்கலானார். 'ஸ்வாமிபக்தி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகள) அர்த்தஸாத கங்களான உபாயஙகளென்று பண்டிதர்களால சொலலப்பட்டிருக் கின்றன. அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சார்ந்திருககின்றன. நம் முடைய (கக்ஷியில) உலகததில ஒபபறற வீரர்களும் தேவர்களுக் கொப்பானவர்களும் மகாரதாகளும் நீதியுள்ளவர்களும் முயறசியுள்ள வர்களும் ஸமாததாகளும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களனைவ ரும் கொலலபபட்டார்கள. வெறறியைபபறறி நாம் ஒருபோதும் வெறுப்படையத தகாது. எலலாக் காரியஙகளும் நன்றாகப் பிரயோ கிக்கபபட்டால தெய்வமும் அனுகூலமாக்கபபடுகிறது. பாரத! அப்ப டிபபடட நாம் மனிதாகளுள உததமனும் யுத்தவீராகளுக்குரிய எல லாக்குணங்களுமுள்ளவனுமான காணனையே ஸேனாதிபதியினுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞசெய்விப்போம். அவனைச் சேனாதிபதி யாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக கொலலுவோம். இந்தக் கர்ணனோ அதிக பலசாலி; சூரன்; அஸ்தரததில தோச்சியுள்ளவன்; யுத் தத்தில கொடிய மதஙகொண்டவன்; யமனைப்போலத் தாங்கமுடி யாதவன், யுத்தத்தில சத்துருக்களை ஜயிப்பதறகுச் சக்தியுள்ளவன்' என்றார். மகாராஜரே! ஆசார்யபுத்திரரிடத்தினின்று இந்த வார்த் தையைககேட்டு உமது குமாரனான துரியோதனன் அப்பொழுது மனததில மிகக பிரீதியையடைந்தான் அபபொழுது, அவன் பீஷ மரும் துரோணரும் கொலலபபட்டபிறகு, காணன் பாண்டவர்களை ஜயிககப்போகிறானென்று கர்ணனிடததில அதிக ஆசைவைததான். பாரதரே! பிறகு, அவன் அநத ஆசையை மனததில வைததுக் கொண்டு சமாதானமடைநது இனிமையோடும் மரியாதையோடும் கூடியதும் யதாாததமானதும தனககு நனமையானதும் மஙக ளகரமானதும பிரியமானதுமான அஶ்வததாமாவினுடைய அநத வாாததையைக்கேடடு மனமகிழச்சியடைநதான். மகாராஜரே! துரி யோதனன பிரியமானதும மரியாதையோடுகூடியதும் உண்மை யானதும் தனக்கு நன்மை பயககக்கூடியதுமான அஶ்வததா மாவினுடைய வாாததையைககேட்டுத தன்மனததை நிலைநிறுததிக் கொண்டும புஜபலததை ஆதாரமாககொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, 'காண! உனனுடைய வீாயததையும் என்னிடததிலுள்ள உததம மான நேசததையும் அறிவேன மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! அவவாறிருநதும், உன்னை நோககி ஹிதமான வாாததையைச் சொலலபபோகிறேன். வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன்மனததிறகு

எது ருசிக்கிறதோ அதனை இஷ்டப்படி செய். நீயோ மிகவுங் கற்றறிந்தவன். எனக்கு எப்பொழுதும் உத்தமமான கதி. என்னுடைய ஸேனாபதிகளும் அதிரதர்களுமாயிருந்த பீஷ்மரும் துரோணரும் மாண்டனர். அவரிருவரைகாட்டிலும் அதிக பலமுள்ளவனை நீ ஸேனாபதியாகவேண்டும். சிறந்த விலாளிகளான அவ்விருவரும் முதியவாகள்; தனஞ்ஜயனிடதில பறறுதலுள்ளவாகள். ராதேய! உன் வாததையினால வீராகளான அவவிருவரும் என்னால நன்குமதிகபபட்டாகள. பீஷ்மா பாட்டனாயிருந்தமைபறறி அவரால பாண்டவாகள மகாயுததததில பதனாள முழுமையும் ரகஷிகபபடடாகள. ஆயுதங்களை கீழே வைததுவிட்டபோது, பிதாமகரானபீஷ்மர் மகாயுததததில சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பலகுனனால கொலலபபட்டார். ஆண்மையிற சிறந்தவனே! மகாவிலலாளியான அநத பீஷ்மா கொலலப்படடு அவவிதமான *சரதலபததிற படுததிருகையில உன்னுடைய சொறபடி துரோணா தலைவரானார். அநத துரோணராலும் பாராததாகள சிஷ்யாகளாயிருகின்றகாரணததால ரகஷிகபபட்டாகளென்பது என்னுடைய எண்ணம். பிராயமுதிராதவரான அந்தத துரோணரும் திருஷ்டதயுமனனால சீகிரமாக கொலலபபட்டார். ஓபபறறவலிமையுள்ளவனே! பிரதானாகளான அவவிருவரும் கொலலபபட்ட பிறகு, நான் என்ன ஆலோசிததபோதிலும் யுததததில எனகுச சமமாக வேறொரு போவீரனை காணவிலலை. நீ ஒருவனே நமககு வெறறியைக் கொடுபபதில திறமையுளளவன். ஸநதேகமிலலை முநதியும் இடையிலும் பிநதியும உனனால நன்மையே செயயபபடடிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீ பாரததைத தாஙகும் காளைபோல யுததததில பாரததைத தாஙகுவதறகு தகுநதவனாயிருகிறாய நீ உன்னை நீயாகவே ஸேனாபதி ஸதானததில படடாபிஷேகஞ செயவிததுககொள. அழிவறறவரும் பிரபுவுமான ஸுபரம்மண்யா தேவதைகளுககு ஸேனாபதியாயிருபபதுபோல இநதககெளரவஸேனைககு நீ பதியாயிருது வகிகக வேண்டும். மகேநதிரன் அஸுராகளை கொலலுவதுபோலப பகைவாகளுடைய கூடடஙகளையெலலாம நாசஞசெய யுததததிலமுயறசியுடன் நிறகின்ற உன்னைகண்டு மகாரதாகளான பாண்டவாகளும் பாஞசாலாகளும் திருமாலை கண்ட அஸுராபோல ஓடப போகிறாகள். ஆண்மையிற சிறநதவனே! ஆதலால, இநதப பெருஞசேனையை நடதது. நீ முயறசியுடையவனாக நிலைபெறறிருகையில, மநத

* பாணததாலாகிய படுகை.

புத்தியுள்ள பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திரிகளுடன் ஓடப்போகிறார்கள். உதிக்கின்ற சூரியன் தன் தேஜஸினாலே நன்றாகத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு மிகக் இருளை நீக்குவது போலப் பகைவர்களை நீ தபிக்கச் செய்' என்று கூறினான்.

அரசனான துரியோதனன் அரசர்களுடைய மத்தியில் இவ்வாறு சொல்ல, மிகக் புஜ பலமுள்ளவனும் மனத்தில் அன்புள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுத்திரனுமான கர்ணன் துரியோதனனை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். 'காந்தாரியின் புத்திரனாகிய துர்யோதனா! மைந்தர்களோடும் ஜனாத்தனனோடும் கூடின எல்லாப் பாண்டவர்களையும் உன் முன்னிலையில் யான் ஜயிப்பேன் உனக்கு யான் ஸேனாபதியாக ஆகப்போகிறேன் இவ் விஷயத்தில் ஐயமில்லை. மகாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு. பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணு' எனகிற இந்த விஷயம் உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தில் முன்னமே எனனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். மகாராஜரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட துரியோதன ராஜன், தேவர்கள் ஸகந்தரை ஸேனாபதியாகச் செய்தது போலக் கர்ணனை ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் வைத்து வெகுமானிப்பதற்காகத் தேவர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் எழுந்திருப்பது போல அரசர்களுடன் எழுந்திருந்தான் அரசரே! பிறகு, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான துரியோதனன் முதலான மன்னர்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி காணனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். வெண்பட்டினால் மூடப்பட்டதும் அத்திப் பலகையினாற் செய்யப்பட்டதுமான பீடத்தில் இனிது வீற்றிருக்கிற காணனை, சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி அபிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளால் நன்றாக நிரப்பப்பட்ட ஸவர்ணமயமான தீர்த்த கடங்களாலும் மந்திரங்களால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட மண்மயமான தீர்த்த கடங்களாலும் ஜலத்தால் நிரப்பப்பட்ட யானைகளுடைய தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களாலும் (தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட) கடக மிருகங்களினுடைய கொம்புகளாலும் மகா விருஷபங்களுடைய கொம்புகளாலும் அவ்வாறே இரத்தினங்களோடும் முத்துக்களோடும் கூடியவைகளும் பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடியவைகளுமான மற்ற ஔஷதங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்டிருக்கிற முறைப்படி அபிஷேகஞ் செய்தார்கள். சிறந்த பீடத்திலவைத்து அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த மகாத்மாவான காணனைப் பிராம்

மணர்களும், க்ஷத்திரியர்களும், வைஸயர்களும், * ஒப்புக கொளளப் பட்ட சூததிராகளும் ஸ்தோத்திரம் செயதாாகள். ராஜேநதிரரே! அபிஷேகம் செயவிக்கப்பட்டவுடன், பகைவாகளைக் கொலலுகின்றவனான ராதேயன் ஸுவர்ணஙகளாலும் பசுக்களாலும் தனததினாலும் உத்தம பிராம்மணாகளை (தருபதி செயவிதது) அவாகளால தனக்கு (ஸ்வஸ்தியயனஙகளைச) சொலலும்படி செயவித்தான். ராதா புததிரனான அவன் உதயகாலததில சூரியன் பிரம்மவாதிகளால ஸதோததிரம் பண்ணபபடுவதுபோல † ஸூதாகளாலும் ‡ மாகதாகளாலும § வந்திகளாலும் ஸதோததிரம் செயயபபெறறு மிகவும் பிரகாசிததான் பிறகு, புண்ணியாஹ மநதிர கோஷஙகளும் வாதய கோஷமும் சூராகளுடைய ஜயசப்தமும் நிரம்பின அவவிடததில ஒன்றுசோநதிருககிற அரசாகளனைவரும் ராதேயனைப பாாதது 'ஜயிபபாயாக' என்று கூறினாகள் வநதிகளும பிராம்மணாகளும் புருஷ சிரேஷடனான அவனைபபாாதது 'கோவிநதனோடும துணை வீரர்களோடுஙகூடின அநதப பாாததர்களை மகாயுததததில ஜயிபபாயாக. ராதேய! உதிக்கின்ற சூாயன உககிரமான கிரணஙகளாலே இருளை எபபொழுதும் நாசம்செயவதுபோல நமககு ஜயமுண்டாகும் பொருட்டுப பாஞசாலாகளுடன்கூடின பாாததாகளைக கொலவாயாக ஜவலிக்கின்ற ஸூாயகிரணஙகளைக கோடடான்கள பாாககமுடியாததுபோல உன்னால விடபபட்ட பாணஙகளைக கேசவனுடனகூடின பாண்டவாகள பாாககவும் சகதாகளலலா யுததததில வஜராயுததைக் கையிலகொண்ட மகேநதிரனுடைய முன்னிலையில அஸுராகள நிறபதறகுச சகதியுளளவாகளாகாததுபோல உனககு முன்னிலையில பாஞசாலாகளுடன்கூடின பாாததாகள நிறபதறகுச சகதியுளளவர்களாகாாகள' என்று கூறினாகள் உபசரிககபபடடவனுமஸதோததிரம் பண்ணபபடுகின்றவனும் நணபாகளுடைய ஸமூகஙகளாலே சூழப்பட்டவனுமான அநதக காணன் ரோஷததினால சிரிததுககொண்டு துரியோதனனைபபாாததுப பிரியமான வாககியததை உரைககலானான் 'ஓ! துரியோதன! இப்பொழுது சேனையுடனும் பாண்டவ வீரர்களுள சிறநதவாகளுடனும் பநதுககளுடனும் கூடிய பலருனனை உனது பிரியததிறகாக நாசம்செயயபபோகிறேன மலைகளை

* 'ஸமமதா:' எனபது மூலம. 'நனகுமதிககபபடட' எனறும கொளளலாம். † பௌராணிகாகள. ‡ வமசாவளியை வாணிககிறவாகள.

§ ஸதோததிரம் செயபவர்கள. ஆதிபாவம 354-ம் பககம குறிபபிலும் காணபர்வம் 14-ம் பககததிலும் காணக.

யும் கடல்களையும் தீவுகளையுமுடையதும் பாண்டவர்களையிழந்ததுமான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன்களிடத்திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசச் செல்வத்தை) நிலைநாட்டப்போகிறாய். பகைவர்களை அழிப்பவனே! உனக்குப் பிரியத்தைசெய்கிறவிஷயத்தில எனக்கு ஸஹிக்கக்கூடாதது ஒன்றுமில்லை ஆதமஜ்ஞானமுள்ளவனுக்கு ஹிதத்தியுண்டாவதுபோல ஸத்யத்திலும் தாமத்திலும் பறறுதலுள்ள எனகுக காயஹிதத்தி உண்டாகும்' என்றான். அபிஷேகம் செயவிகபபட்ட அஜாத சாத்தேயன் அளவுகடந்த ஒளியுள்ளவனை வேறொரு ஸூரியன்போல சூபதத்தினும் ஒளியினும் மிகவிளங்கினான் உம்முடைய குமாரன் காலத்தினால தாண்டபபட்டு ஸேனபதி ஸ்தானத்தில சாத்தேயனை அபிஷேகம் செயவித்தபினால அபபொழுது தன்னைக கிருதார்த்தனாக எண்ணிக்கொண்டான் பகைவர்களை அழிபபவனை காணும், அரசனிடத்தினின்று படைத்தலைமையைபபெறறு, சூரியன உதயமான வுடன, புதத ஸன்னத்துகுகு கடடளையிட்டான். பாரதரே! கர்ணன அஜாத இடத்தில உம்முடைய புதத்ராகளால சூழபபெறறுத தாரகாஸுர யுதத்தில தேவாகளால சூழபபட்ட சுபபிரம்மண்யர் விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வ்யூகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்ஜய! அபபொழுது சூரியகுமாரனை காணன ஸேனபதி ஸ்தானத்தைப பெறறு, ராஜாவான துரியோதனன பிராதானவபபோல நேசத்துடன்கூடிய வசனத்தை உரைகக கேட்டான் என் புத்திரனுகுகு எபபொழுதும் இனியவனும் பிரியத்தை செயவதில விருபபமுள்ளவனும் பேறறிவாளனுமான கர்ணன் என்ன செயதான்? அதனை எனக்குச் சொலலு" என்று வினவ, ஸஞ்ஜயன் சொலலலானான்

"பரதரிற சிறநதவரே! உம்முடைய புத்திராகள காணனுடைய அபிபபிராயத்தையறிந்து ஆனந்த வாத்திய கோஷத்தை முனனிட்டு யுத்தத்திறகு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிடடாகள. பெரிதான பின்னிரவில உம்முடைய படையில, 'யுத்த ஸன்னாகம், யுத்த ஸன்னாகம்' என்கிற பேரொலி விரைவாகத் தோன்றியது. அரசரே!

பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ள சிறந்த யானைகளுடைய முழக்கமும் மூக்கணைகளோடுகூடிய தேர்களினுலியும் ஸன்னதத்துடன்கூடிய மனிதர்களின் ஆரவாரமும் குதிரைகளின் கனைப்பும் பரஸ்பரம் ஸண்டைக்காக விரைந்து அழைகின்ற யுத்தவீராகளின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றலுண்டாகிய நெருங்கிய சப்தமானது மிக்க பெருமை ஆகாயத்தை அளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிற முளள கொடித்துணியுளளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளையுடையதும், ஸுவர்ணமயமான பின்புறமுளள விலலோடுகூடியதும், யானைசங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும், நூறு அம்புக்கூடுகளால நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும் ரதசுப்திகளையுமுடையதும், சதகனிகளையும் கிங்கிணிகளையும் சக்திகளையும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விற்களோடுகூடியதும், நிர்மலமான சூரியன்போன்ற காந்தியுளளதும், (காற்றை) ஏற்றுத்த பதாகையுடன்கூடினதுமான ரத்தத்தோடு காணன் காணப்பட்டான் அரசரே! ஸுவர்ணத்தால அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய விலலை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸுவர்ண ஸ்தம்பங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சங்கத்தை ஊர்ஜிதன் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! பெரிதான வில்லை கையிலகொண்டவனும் ரத்தத்தில வீற்றிருக்கின்றவனும் ரதிகளுள உத்தமனும், இரணை நாசம்செய்துகொண்டு உதிக்கின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான காணனைக் கண்டு, அங்குளள சில கௌரவர்கள, த்ரோணரும் மற்றவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினுலுண்டான) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை ஐயா! பிறகு, காணன் யுத்தவீரர்களைச சங்கத்தின் ஒலியினுலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு கௌரவர்களுடைய பெரும் படையை யுத்தத்திற்கு இழுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் பெரிய விலலைக கையிலகொண்டவனுமான காணன் மகரவ்யூகம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றி பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே பாண்டவர்களை அவ்வாறு எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தே! மகரத்தினுடைய வாயில காணன நின்றான் சூர்மனை சகுனியும் மகரத்தின் உலோகனும் அந்தவ்யூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்களிலும் நின்றார்கள துரோணபுத்திரரோ (அந்த மகரத்தின்) தலையில நின்றார். ஸோதரர்களனைவரும் கழுத்தில நின்றார்கள ராஜாவான துர்யோதனன் பெருத்த சேனையினுலை சூழப்பட்டு மத்தியிலநின்றான ராஜேந்திரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தத்தில கெட்ட மதமுள்ள கோபாலர்களோடு கிருதவர்மா இடக்காலில நின்றான்.

வேந்தரே! சிறந்தவிலலாளிகளான திருகர்த்தவீரர்களாலும் தென்னாட்டு வீராகளாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்ள கிருபா வலககாலில நினறா மதரதேசததினின்று வநதிருக்கிற பெரிய சேனையுடன் சலயன் இடககாலிறகுப பின்புறததில நின்றான். மகாராஜரே! ஸாததியபிரதிஜஞையுளள ஸுஷேணன ஆயிரம் ரதிகர்களாலும் முநநூறுயானைகளாலும் சூழபபட்டு வலககாலின் பின்புறததில நினறான. மகாவீரமுளளவாகளும் ஸகோதராகளும் அரசர்களுமான சிததிரனும், சிதுதிரஸேனனும் அபபொழுது பெரும் படையினால சூழபபட்டு வாலில நின்றாகள் ராஜேநதிரரே! புருஷசிரேஷ்டாகளுள உததமனான காணன் அவவித ஸன்னாகததோடு யுதததததிறகுப புறபபடுகையில, தாமராஜா தனஞசயனை (மலர்நத கண்ணால) பாாதது, 'பாாதத! வீரனே! மகாரதாகளான வீராகளாலே காககபபடடதும காணனால அணிவகுககப்பட்டதுமான கௌரவசேனையானது இநத யுததரஙகததில எவவிதமிருககிறதென்பதைப் பாா மிகக புஜபலமுளளவனே! உததம வீராகள கொலலபபட்டும் மிசசமுளளவாகள வலிமை குன்றியுமிருககிற இநதக கௌரவசேனையை நான துருமபுககுச சமமாக நினைககிறேன. ஸூதபுதரனான காணன் ஒருவனே இநதச சேனையில மகாவிலலாளியாக விளஙகுகிறான். மகாபாகுபலமுளள பலகுன! மகாரதனும் தேவாகளும் அஸுராகளும் கநதாவாகளும் கினனராகளும் சிறநத உரகர்களும் சோநத சராசர வடிவமான மூவுலகஙகளாலும் ஜயிககத தகாதவனுமான அவனை இபபொழுது கொனறு நீ வெறறிபெறுவாயாக. (அப்படி செயதால), பன்னிரண்டுவருஷமாக என்மனததில தைததிருக்கிற முளளானது எடுககபபடடதாகும் மிகக புஜபலமுள்ளவனே! இவவாறு அறிநது விருபபபடி அணிவகு' எனறு கூறினா. வெண்ணிறமுளள குதிரைகளையுடைய அாஜுனன பிராதாவினுடைய இந்த வாாததையைக கேடடு அநதசசேனையை அாதத சநதிர வயூகததால எதிா அணிவகுததான். அநத வயூகததினிடபபுறததில பீமஸேனன் நின்றான். வலபபுறததில சிறந்த விலலாளியான திருஷ்டத்யும்னன் நின்றான் ராஜாவான தாமபுத்திரரும் பாண்டவனான தனஞஜயனும் நடுவில நின்றாகள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக்குபபின்புறததில நின்றார்கள் பாஞசாலராஜகுமாராகளான யுதாமன்யுவும் உததமௌஜஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருநது கிரீடியினால காக்கப்பட்டு யுதததில அவனை விட்டு விலகாமலிருநதாாகள. பாரதரே! வீராகளான மறற அரசர்கள கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடனும்

முயற்சியுடனும் வயூகத்தில இடம் தவறாமல நின்றார்கள் பாண்டவாகளும் மகா விலலாளிகளாகிய உம்மைச் சோநதவாகளும், இவ விதம் இந்தப் பெரிய அணியை வகுதது யுத்தத்தில மனததைச் செலுததினாகள. யுதததில ஸூதபுததிரனாலே அணி வகுககப பட்ட உம்முடைய சேனையைககண்டு பநதுக்களுடன் கூடின துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொலலபபட்டவாகளாகவே எண்ணினான். அவவாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும் அணிவகுககபபட்ட பாண்டவ சேனையைக் கண்டு காணனுடன கூடின கௌரவாகளைக் கொலலப்பட்டவாகளாகவே எண்ணினா அரசரே! பிறகு, இரண்டு சேனைகளிலும் பெருதத சபததததையுடைய சஙகஙகள ஊதபபட்டன. பேரிகைகளும் பணவஙகளும் ஆனகஙகளும் கோமுகஙகளும் டிண்டிம வாதயஙகளும் ஜாஜரஙகளும் எலலாப பககஙகளிலும் அடிககபபட்டன ஜயததில விருபபமுளளவர்களான சூராகளுடைய ஸிம்மநாதமும் வெளிபபட்டது வேநதரே! குதிரைகளுடைய கனைத்தலாலுண்டான சப்தஙகளும், யானைகளுடைய காஜனைகளும், ரதசக்ரங்களின் ஓரததினாலுண்டுபண்ணபபட்ட கொடிய முழககஙகளும் தோன்றின பாரதரே! அநத மகாவயூகததின முகததில கவச மணிந்து பெரிய விலலைக கையில பிடிதது நிறகினற காணனைக்கண்டு ஒருவனாவது அநதச் சேனையில துரோணருடைய நாசததினால உணடான துயரததைப பாராட்டவிலலை வேநதரே! மனஙகளிதத மனிதாகளால (நிறைநத) இருதிறததுச சேனைகளும் பராககிரமததினால ஒன்றையொனறு வதம் செயவதறகாக யுததம்செயவதில நோககமுறறிருநதன. ராஜேநதிரரே! பரஸபரம் வெறறியடைவதில அதிக பரபரப்புடன் நிறகினற இரண்டு சேனைகளையுஙகண்டு காணனும் அரஜுனனும் சேனையின மததியில ஸஞசாரம் செயதாாகள அந்த இருதிறததுச் சேனைகளும் நாததனம செயகினறவைபோல ஒனறையொன்று எதிாததன அநத இரணடு கக்ஷி பரதிகக்ஷிகளினிடஙகளினின்றும் யுததம் செயய விருபபமுளளவாகள வெளிபபட்டாாகள. மகாராஜரே! பிறகு, அனயோனயம எதிாதது அடிககினற மனிதாகளுககும் யானைகளுககும குதிரைகளுககும தோகளுககும யுததம நடகக ஆரம்பிததது

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தம், பீமனுல் க்ஷேமதூர்த்தியின் வதமும்.)

உளளததில களிபபு மிகக குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானை களும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸுரசேனைகளுககு ஒபபானவை களுமான பெரிய அவவிரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி மோதிக்கொண்டன பிறகு, பறபல ரதிகாகளும் குதிரைவீரர்களும் யானைவீராகளும் உக்கிரமான பராகரமமுள்ள காலாட்களும் தேகததையும் பாவஙகளையும் நாசம்செயயும தனமையுளள யுததங் களை அதிகமாகச செயதனா. புருஷஸரேஷடாகள, காநதியினலும் தேஜஸினலும் வாஸனையினலும் (முறையே) பூண சநதிரனுக்கும் சூரியனுககும் தாமரைப புஷபததிறகும் ஸமானமான புருஷஸரேஷ் டாகளுடைய (தலைகளால) பூமியை மூடினாகள யுததஞ செயகினற வீராகளுடைய தலைகள அாதத சநதிர பாணஙகளாலும் பலலஙகளா லும் க்ஷுரபரஙகளாலும் கததிகளாலும் பட்டஸஙகளாலும் கோ டாலிகளாலும் அறுககபபடடன புஷடியுளள வைகளும் நீண்ட வைகளுமான வீராகளுடைய கைகள, ஆயுதஙகளையும் தோள்வளை களையுமுடையவாகளும் புஷடியுளள வைகளும் நீணட வைகளுமான கைகளையுடையவாகளுமான வீராகளாலே (அறுதது) பூமியில் தளளப்பட்டு விளஙகின துடிகினறவைகளும் விரலகளோடும் உள் ளஙகையோடுகூடியவைகளுமான கைகளாலே அதயுததபூமி, கரு டனுல சின்னபின்னம் செயயபபடடவைகளும் கொடியவைகளும் ஐநதுதலைகளுடன கூடியவைகளுமான ஸாபஙகளால சூழப் படடதுபோல விளஙகிய து. பகைவாகளால கொலலபபடட வீரர் கள, புண்ணியமான து அனுபவிகக மு டிநதவுடன ஸவாக்க வாஹிகள விமானஙகளினின்று விழுவ துபோல யானைகளினினறும் தோகளினின்றும் குதிரைகளினினறும கீழே விழுநதாகள. யுததத் தில அதிக வீரியமுடைய சூராகளாலே மறற வீராகள பெரிய கதா யுதஙகளாலும் பரிகஙகளாலும் உல்லகைகளாலும் அடிககப்பட்டு நூறறுகணக்காக விழுநதாகள மிகக நெருங்கமான அநத யுத ததில ரதங்கள ரதங்களால நாசம்செய்யபபடடன. மதங்கொண்ட யானைகள மதங்கொணட யானைகளால நாசம் செயயப்பட்டன. குதி ரைவீராகள குதிரைவீராகளால நாசம் செயயபபட்டார்கள். ரதங் களாலே மனிதாகளும், யானைகளாலே ரதங்களும், காலாட்களால் குதிரைமீதுளளவாகளும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களும்,

யுத்தததிலு கொலலப்பட்டுப் படிததாகள் யானைகளாலே ரதஙக ளும் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதஙகளும் குதி ரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதஙகளும் காலாட்களும் யானைகளும், ரதஙகளாலே மனிதாகளும் யானைகளும் நாசஞசெயயப பட்டன தோகளுகும குதிரைகளுகும யானைகளுகும மனிதாக ளுக்கும் மனிதாகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களா லும் கைகாலகளாலும் சஸதிரஙகளாலும் ரதஙகளாலும மிகக தின பம் செய்யப்படட்து அவவாறு, அநதபபடையான்து சூராகளாலே வதம்பண்ணபபட்டு நாசம் அடையும்போது, பீமஸேனனே முதன் மையாககொண்ட பாணடவாகள நம்மை எதிரதது வநதனர திருஷ டதயும்னனும் சிகண்டியும் தொளபதீபுதிராகளும் பரபதரகாக ளும் ஸாதயகியும சேதிதான்மும திராவிட தேசததிலுண்டான ஸை னிகர்களோடு எதிர்ததாகள அகனறமாபையுடையவாகளும் நீண்டகைகளோபுடையவாகளும் உயாநதவாகளும அகனற கண்களோ யுடையவாகளுமான பாணடியாகளும சோழாகளும கேரளாகளும பெரிய வயூகததால சூழபபட்டாகள பூஷணஙகளை அணிநதவர்க ளும் சிவநத படாகளையுடையவாகளும மதஙகொண்ட யானைபோல வலலமைபொருநதியவாகளும் பாபலவிதமான சாயவஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும வாசனைபொடிகளால பூசபபட்டவாகளும கததி களைக கடடிகொண்டவாகளும பாசதததை கையிலகொண்டவா களும் யானைகளை எதிரகின்றவாகளுமான வீராகளனைவரும் *சமானமான ம்ருதயுவையுடையவாகளாயிருநதுகொண்டு ஒருவரை விட்டு ஒருவா விலகினாகளிலலை பூஷணததை அணிநதவாகளும், விறகளைக் கையில பிடிததவாகளும, நீண்ட மயிராகளையுடையவாக ளும், பிரியமான வாதததையைச் சொலலுகின்றவாகளும், கோரமான ரூபததையும பராகரமதததையுமுடையவாகளுமான காலாட்கள பா ணஙகளால அடிகக்பபட்டாகள பிறகு, சேதிதேசததவாகளும், பாஞசாலாகளும், கேகயாகளும, காரூசாகளும், கோஸலாகளும், காஞசி தேசதது வீராகளும், மாநதாகளுமான மறற சூராகள ஓடினாகள. அவர்களுடைய ரதஙகளும, குதிரைகளும, யானைகளும, உ ததமாகளும பயங்கரர்களுமான காலாட்களும, பலவிதமான பாணஙகளின் ஓலிக

* 'வெற்றியையே கருதினவாகளாகையால மரணததையும் உயிர்வாழ வையும் ஸமமாக நினைததவாகள,' எனறுமது 'மாணடால எலலாரும் மாளுவோமெனறு ஒரே நிசசயமான மூள்ளவாகள' எனறுமது கருதது.

ளால களிப்படைந்து நாததானம் செய்தாகள ; சிரிக்கவும் சிரித்த
தார்கள் விருகோதரன யானையின கழுத்தின்மீதேறி * தத்தமர்களான
* மகாமாதத்திராகளால சூழபபடடுப பெரிகான அகசா சேனையின
நடுவில உம்மைசோராகவாகளோ எதிரிக நவநகரன் பிரிக உகந்த
மான தும் முறைபபடி பழகபபடட தாமான அந்த உத்தமமான

சாயன நு ஒருவினாற சூரியவுடனகூடின உதயபாவதைபோன்
நுனிபிலுளள ஒருவீடடிபால விளங்கிய நு விருபபமமான நாம
உததமமான இரதத்தினங்களாலேல அலங்கரிக்கபபட்ட நமான அந்த
பீமசேனனுடைய சிறந்த வசாமான நு சாதந்திரனால கைவிடபபட்ட
ளால வியாபிக்கபபட்ட சரகாலத்தில வனள ஆகாயத்தைபோல
விளங்கியது. தேகாமாரபராக்கிரமம பிரபாவம் விரை வளள வேக
யையுடையவனும் அழகிய கிரீட கவசம் கடகம் ஆகிய ஆபரணங்க
ளிகபபடடவனும் சாகரத்தினிடமாக கதியினாலும் சூரியனைபோல
காணதிடோனற காதநிலையுளள வனாகன அந்தபபரதன நு நிஜமில நல
சதுருகளை அதிகமாக கொலலுகிறானற நு பாரதனனாலாணை
மீகுளள கேஷம தாரதந நு கருவ ஏ நனாள நு
லேஷமுகதில புகுந்தநு அவரை நு
ணன பாஞ்சாலமான
அவனிருவருக நமபிஷி
பெரிய பாவதங்களந்த சனனம
கேளிட்ட நு ஜன்மிருடனாலு
வாகளும வீராகளுமான அவனிருவரு
பிரகாசிகினற தேமாகளாலே
பிளந்த விமலகந்தசோபதாகள
லிருந்து மணடலாகாமாக
கையில்காணதி பாஞ்சாம
காதங்களாலும தேரோதத
காறபுறங்களிலும ஜனங்களை
வலிம்மகாதம செயதாகள மகாபலசாலிகளும ஸமாததாகளுமான
அவனிருவரும உயரதாகிய கைகளையுடையவைகளும் காறறிலை
அலைகபபட கொடிதத துணிகளை யுடையவைகளுமான இரண்டு
யானைகளிலிருந்து போபுரிந்தாகள மாரிககாலதில இரண்டு
மேகங்கள நீரைபபொழிவதுபோல அவனிருவரும சக்திகளையும்
தோமரங்களையுமபொழிந்தும ஒருவாவிலலே மறறொருவா துணிதத்தும்

* யானைவீராகள.

ஸிம்மநாதஞ்செய்தார்கள. அப்பொழுது, க்ஷேமதூர்த்தி பீமனைத் தோமரத்தினால் நடுமார்பிலடித்து மூர்ச்சிக்கச்செய்து அரிவேக்த துடன் வேறு ஆறுதோமரங்களாலும் பிளந்தான. கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்ற சரீரத்தையுடைய அந்தப்பீமஸேனன் தேரைத்தினால் தோமரங்களாலே மேகங்களோடுகூடின இரண்டாவது சூரியன் போல விளங்கினான். பிறகு, முயற்சியுள்ளவனான அவன் சூரியனைப் போன்றவாணமூன்றையும் நேராகச்செலுத்துகின்றதும இரும்புமயமும மான ஒரு தோமராயுதத்தைச் சத்துருவினமீது பிரயோகித்தான. பிறகு, சத்ருதேசாந்திபதியானவன் விலாவிலாவிலே பத்துப்பாணங் களாலே தோமரத்தையறுத்து அறுபதுபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தான. பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமன் மேகத்தினால் முழுகு கம்போன்ற சடத்தை நடனகூடின விலாவிலே எய்தி உரக்கச்சப்தித்துக் கொண்டு அம்புகளாலே பரதவனுடைய யானையை அடித்தான. பீம ஸேனனால் யுத்தத்தில் பாணஸமூகங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானை இழுத்துப்பிடிக்கப்பட்டும காற்றினால் அலைக்கப்பட்டமேகம் போல நிலைபெறவில்லை. பெருங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகமா னது பெருங்காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகத்தை எதிர்த்தது போல பீமஸேனனுடைய பயங்கரமானசிறந்தயானையானது அந்தயானையை எதிர்த்தது. பிரதாபசாலியான க்ஷேமதூர்த்தி தனனுடைய யானை யை அடக்கிக்கொண்டு தனனைநோக்கிவந்த பீமஸேனனுடையயானை யை அடித்தான. பிறகு, தனதுபிரயோகங்கப்பட்டதும வண்ணங்கின கணுக்களுள்ளதுமான *பாணத்தினால் பீமன பகைவனுடையவிலே யும வெட்டி யானையையும அடித்தான. பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங் கொண்ட க்ஷேமதூர்த்தி பீமனை மனங்கலங்கச்செய்து அவனுடைய யானையையும நாராசபாணங்களாலே எல்லா மாமஸதானங்களிலும அடித்தான. பாரதரே! பீமஸேனனுடைய அந்தமஹாகஜம் கீழே விழுந்துவிட்டது. பீமஸேனன யானைவிழுவதற்குமுன்பே குதித்துப் பூமியிலிறங்கி கதையினாலே அந்தக்ஷேமதூர்த்தியினு டைய யானையை நன்றாக கொன்றுகினான். தவம்மைமசெயயப்பட்ட அந்த யானையினிடத்தினின்று க்ஷேமதூர்த்தி குதித்துக கூர்மையுள்ள கத்தியைஎடுத்துப் பாண்டவனை எதிர்த்தோடினான. ஆயுதத்தைஎடுத்து எதிர்த்துவருகின்ற க்ஷேமதூர்த்தியை விருகோ தரன் கதையினால் கொன்றான. அவனாறு அடிக்கப்பட்ட க்ஷேம தூர்த்தி வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட ஒருவிமமமானது, வஜ்ரத்தி

* 'க்ஷுரேண' என்பது மூலம்; வாளபோன்ற முனையுள்ள ஒருவகை அம்பு.

ஞல ரிகஅடிக்கஅஅஅ ட மலேயினினை ஹ கிழேவிழுவ த லே ஹ பிர்
தூறகது கைலிலிபிடி க்கக்கருயு ஹன பாலேபின் ஹருகில விழுக்தான்.
பரதரிறகிறதவமே! கருசகருக்கு ட ட்ட்ரை ஹ ஹன்ற்டிபண்ணு
கின்ற அரஜனன அகக்கேஷ்மத்ரக்தி ரோலஅஅஅ ட ஹுத்தக்கன்று
உம்முடையசேனை மனவரு கக்முட்டு கரவத்ரப்ப கஹ்வி ஹமழுடிய து

பத்தாவது அத்தியாயம்.

(த்வந்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினல் விந்தானுவிந்தர்கள் கோல்லப்பட்டதும்.)

சிறகத விலலாளியும் சூரஹமான காணன யுதத்தில பாணட வாகளுடைய சேனையை வணங்கின கணுகளுள்ள அம்புகளாலே அடிதான அரசே! அவவாறே மகாரதாகளான அகதபபாண்ட வாகளும கோபங்கொண்டு உமமுடைய புதிரனது சேனையை காணவு ரிகதிரில அடித்தாகள காணமம யுத்தத்தில சூரியனு டைய கிரணங்களேபோல் விளங்குகின்றவைகளும் கருமாலை கண ருகச சாணேபிடிகபபட்டவைகளுமான காரசங்களாலே பாண்ட்வ சேனையை கொன்றன பாரதரே! அகத யுதத்தில காணனமேல் காரசங்களால அடிகபபட்ட யானைகள வீரிடடுச சோரதுவாடின; பதத்திகுகளிலும சுறறின ஸரிகபுகதிரனுலே அகதபபாண்டவ சேனை கொலைபடுமபோது, ஹகுலன மகாயுதத்தில சூதபுதி ரனை நோகி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான அவவாறே பீமஸேனன் செயறகரிய காரியத்தைசசெயகின்ற துரோணபுத்திரரை எதிர்த தான ஸாத்யகி கேகயராஜகுமாராகளான விந்தானுவிந்தர்களை எதி ர்த்தான எதிர்த்துவருகின்ற சுருத்கர்மாவை அரசனுன சித்ரஸே னனை எதிர்த்தான அவவாறே பிரதிவிந்தியன் விசித்திரமான கொடி யையும் வில்லையுமுடைய சித்ரனை எதிர்த்தான துரியோதனனே தாமகந்தான யுதிஷ்டிராஜரை எதிர்த்தான் ஸம்சப்தாகளுடைய கூட்டங்கள உத்ஸாகத்தோடு தனஞ்சயனை எதிர்த்தன உத்தமமாக ளானவீராகளுக்கு நாசத்தையுண்டு மணஹுகிற அகத யுத்தத்தில திரு ஷ்டத்யுமனன கிருபரையும், சிகண்டி தவ்ரூதவனுன கிருதவர்மாவை யும், சுருதகீர்த்தி சலயனையும, மாதரீபுத்திரனும் பிரதாபசாலியுமான ஸஹதேவன உமது புத்திரனை துசசாஸனனையும் எதிர்த்தனர். பாரதரே! விந்தானுவிந்தாகளிருவரும் யுத்தத்தில பிரகாசிகின்ற சரமாரியினுல ஸாத்யகியை எதிர்த்தனர் ஸாத்யகியும் கேகய தேசத்து வேந்தாகளான விந்தானுவிந்தாகளைச சரமாரியினுல மூடி.

னான். பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள எதிர்க்கின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கொம்புகளால அடிப்பதுபோல வீராகளும் பிராதாக்களுமான அவவிருவரும் அந்த ஸாதயகியை ஹிருதயத்தில் மிகவும் அடித்தாாகள அரசரே! யுதத்ததில் அம்புகளாலே கவசமுடைக்கப்பட்டவர்களும் பிராதாக்களுமான அவவிருவரும் பழுதறறசெய்கையையுடைய ஸாதயகியை அம்புகளாலே அடித்தாாகள பாரதரே! ஸாதயகி அட்டகாசம்செயதுகொண்டு அநத விநதானுவிந்தாகளை எலலாததிசைகளிலும் சரமாரியினால மறைததுத தடுததான். பிறகு, ஸாதயகியினுடைய சரமாரிகளாலே தடுக்கபபட்ட அவ்விருவரும் ஸாதயகியினுடைய ரததை விரைவாக அம்புகளால மூடினாகள பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவனும் சூரகுலததில பிறந்தவனுமான ஸாதயகி ஆச்சரியகரமான அவவிருவருடைய விறகளையும் அறுத்துக கூாமையான அம்புகளால அவாகளையும் தடுததான் பிறகு, அவவிருவரும் விசிததிரமான வேறு இரண்டு விறகளையும் பெரிதான பாணஙகளையும் எடுதது ஸாதயகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும் ஸஞசரிததாாகள அவவிருவராலும் விட்பபடடவைகளும் கழுகிறகுகளும் மயிலிறகுகளும் பூண்டவைகளும் பொனனால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான பெரிய பாணஙகள எலலாததிககுககளையும் பிரகாசிக்கசசெய்துகொண்டு (ஸாதயகியின்மீது) விழுநதன மகாயுதததில அவவிருவருடைய பாணஙகளாலும் இருள உண்டாயிறறு அநத மகாரதாகள பரஸபரம் விலலைததுணிததாாகள மகாராஜரே! பிறகு, யுதததில கெட்டமதங்கொண்டவனான ஸாதயகி கோபஙகொணடு வேறுவிலலை எடுதது யுதததில நாணேறறி மிகக கூாமையுளள க்ஷுரபரமெனனும் பாணததினாலே அனுவிநதனுடைய தலையை அறுததான அரசரே! குணடலஙகளாலே அலஙகரிககபபடட அநத அனுவிநதனுடைய பெரிய தலை கீழேவிழுநதது மகாயுதததில கொலலபபட்ட சமபரனுடைய தலைபோல அது கேகயாகளெலலோரையும் துககமடையும்படி செயதுகொண்டு விரைவாகப பூமியைஅடைநதது சூரனான அனுவிநதன் கொலலபபடடதைககண்டு அவனுககுப்பிராதாவும் மகாரதனுமான விநதன வேறுவிலலை நாணேறறிச சைனேயனை எதிர்ததான அநதவிநதன பொனனாலாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் சாணையில தீட்டபபட்டவைகளுமான அறுபது பாணஙகளாலே ஸாதயகியை அடித்து உரகக ஸிம்மநாதஞசெயதான, 'நில, நில' என்றும சொன்னான். பிறகு, கேகயர்களுள் மகாரதனானவிநதன விரைவாக அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ஸாதயகியை இரண்டுகைகளிலும மாாபிலும

அடித்தான், எல்லா அங்கங்களும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்டவனும், உண்மையான பராக்ரமமுடையவனுமான ஸாத்யகி யுத்த ரங்கத்தில் புத்துள்ள பலாசமரம்போல விளங்கினான் மகாத்மாவான கேகயவீரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபத்தைந்து பாணங்களாலே கேகயவீரனை அடித்தான் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அழகியவிற்களையறுத்து ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் விரைவாக்கொன்று தேரையிழந்து கத்திச்சண்டையின்பொருட்டு யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள் (வாட்போரில்) நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் சிறந்தவாளகளையும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகங்களையுங் பிடித்துத் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இந்திரனும் போல மகாயுத்தத்தில் விளங்கினார்கள் பிறகு, பெரும்போரில் வட்டமாக ஸஞ்சரிக்கின்ற அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் எல்லாப்பக்கங்களிலும் விரைவாக தாக்கினார்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லும் விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, ஸாத்வதன் கேகயவீரனுடைய கேடகத்தை இரண்டாக வெட்டி எறிந்தான் அவ்வாறே, ராஜாவான விந்தனும் ஸாத்யகியினுடைய கேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான் விந்தனோ அனேக நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களால் நிறைக்கப்பட்ட ஸாத்யகினுடைய கேடகத்தை அறுத்து மண்டலாகாரமான கதிகளையும் போக்குவரவுகளையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தான் சிறந்தகத்தியைத் தாங்கி மகாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தவிந்தனைச் சைனேயன் விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்ட கையிலுள்ள கத்தியினால் வெட்டினான் அரசரே! சிறந்தவில்லாளியான கேகயராஜன் மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியினால் கவசத்துடன் இரண்டாகத் துண்டாக்கப்பட்டு, வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தான் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் சூரனுமான சைனேயன் யுத்தத்தில் அந்தவிந்தனைக் கொன்று யுதாமன்யுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினான் பிறகு, ஸாத்யகி மறுபடியும் முறைப்படி ஸித்தஞ்செய்யப்பட்ட வேறு ரதத்தின்மீதேறிக் கேகயர்களுடைய பெரிதான சேனையை அம்புகளால் அடித்தான் யுத்தத்தில் ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்ட கேகயர்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனை சத்துருவான ஸாத்யகியைவிட்டுப் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடிற்று

பதினேராவது அத்யாயம்.

(பிரதிவிந்தியனலும் சுருதகர்மாவினலும் முறையே சித்ரனும் சித்ர
ஸேனனும் கொல்லப்பட்டது.)

அரசரே! பிறகு, சுருதகாமா யுததத்தில கோபங்கொண்டு ரா ஜாவான சிதரஸேனனை ஐம்பதுபாணங்களால அடிததான். வேநதரே! சித்ரஸேனனே அநதச்சுருதகாமாவை வணங்கினகணுகளுள்ள ஒன் பதுபாணங்களால அடிதது ஸாரதியையும் ஐநதுபாணங்களால அடித தான் பிறகு, சுருதகாமா கோபங்கொண்டு படை மூனேயில சிதரஸே னனை மிக்ககூர்மையுள்ளநாராசதினலே மாமன்தானதத்தில அடித தான். மகாராஜரே! வீரனன சிதரஸேனன் மகாபலசாலியான சுருத காமாவினல அம்பினல மிக அடிக்கபபட்டு மூர்ச்சையையடைந தான், புதியையும் இழநதான் இநதசசமயதில மிககோதியுடைய வனன சுருதகீரதி ராஜாவான இநதசசுருதகர்மாவைத தொண் ணூறுபாணங்களால மூடினன பிறகு, மகாரதனன சிதரஸேனன் பிரஜ்ஞையடைநது ஒரு பலலதினலே சுருதகாமாவின விலலித துண்டாடி அவனையும ஏழுபாணங்களால அடிததான். அநதச சுருதகாமா (சதனுருவின்) வேகததை நாசம் செயயகூடியதும் பொன்னல அலங்கரிகபபட்டதுமான வேறுவிலலை எடுதது சித திரஸேனனைச சரமாரிகளாலே விசிதரமான ரூபதைததரிததவ னகச்செயதான் அம்புகளால சிதரவாணமுளளவனகச செயயப பட்டவனும் விசித்ரமானமாலைகளை அணிநதவனும் அரசனும் யெளவனமுளளவனுமான அந்தசசிதரஸேனன பெரிய யுதத ரங்கத தில முடகளால நிறைநத முளளம்பன்றிபோல விளங்கினன. பிறகு, சூரனன சிதரஸேனன் சுருதகாமாவை நாராசதினல நடு மாபில வேகமாக பிளநது வேகமாக 'நில, நில' என்றும் சொன் னன். சுருதகாமாவும் அநத யுதததில நாராசதால அடிகபபட்டு, ஒரு மலையானது தாதுகளோடு கலநத அருவியைப பெருகுவது போல இரததததைப் பெருகினன் பிறகு, இரதகததால நடுக்கப பட்ட அங்கங்களுள்ளவனும், இரததததால உண்டுபண்ணப்பட்ட காதியுளளவனும், வீரனுமான அநதச்சுருதகாமா யுததத்தில பூக திருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷம்போல விளங்கினன் வேந்தரே! பிறகு, சதனுருவினலே நன்றாக எதிர்க்கபபட்ட சுருதகாமா கோபங் கொண்டு, பகைவர்களை ததடுகுகுநதிறமையுளள சிதரஸேனனுடைய விலலை இரண்டாகத் துண்டாக்கினன். பிறகு, வில அறுகபபட்ட

வஞன சிததிரஸேனனே மூகநூறுநாராசஙகளாலே மூடி யுததத திலசிறந்த பாணஙகளாலே அடிததான் பிறகு, தீட்டபபட்டதும் கூர்மையுளளதுமான வேறொருபலலததிஞலே மகாபலசாலியான அநதச்சிதரஸேனனுடைய தலைபபாகையையணிநத தலையை அறுத் தான் சிததிரஸேனனுடைய காநதியுளள அந்தததலையானது ஆகாயததினின்று தறசெயலாக நழுவி விழுநின்ற சநதிரன்போலப பூமியில விழுநதது ஐயா! அபிஸாராதிபதியான சிததிரஸேன ராஜன கொலலபபட்டதைதகணடு அவனுடைய ஸேனுவீராகள் விரைவாக ஓடினுர்கள பிறகு, கோபஙகொண்டவனும் பெரியவில லாளியுமான சுருதகாமா முடிவுககாலததில கோபஙகொண்ட யமன் எலலாபபிராணிகளையும் நாசஞசெயவதுபோல ஒடுகினற அசனைனி யதகை அம்புகளால அடிதது நாசஞசெயதான் யுதததில உமது பௌததிரனும் விலலாளியுமான சுருதகாமாவிஞலே வதம்பண்ணப் படுகின்ற அநத வீராகள காடடுதீயிஞல தகிக்கபபட்ட யானைகள போல விரைவாகத திககுகளில ஓடினுர்கள சததுருகளோ ஜயிப பதில ஊககதையிழநது ஒடுகின்ற அவாகளைககண்டு சுருதகாமா கூரமையான அம்புகளால துரததிகொணடு பிரகாசிததான பிறகு, பிரதிவிநதியன ஐநதுபாணஙகளாலே சிததிரனைப பினனது மூன்று பாணஙகளால அவனது ஸாரதியை அடிதது ஒரு பாணததால அவன் தவஜதததையும் அடிததான சிததிரனும் அநதபபிரதிவிநதி யனைப பொறகட்டுகளையுமையைகளும் பளபளபபான நுனிகளு ளளவைகளும் கழுகிறகுகளால வேகமுள்ளவைகளாகச செயயப பட்டவைகளுமான ஒன்பது பலலஙகளாலே இரணடுகைகளிலும் மா பிலும் அடிததான் பாரதரே! பிரதிவிநதியன பாணஙகளாலே அநதசசிததிரனுடைய விலலையறுதது கூரமையுளள ஐநதுபாணங களாலே அவனையும அடிததான மகாராஜரே! பிறகு, சிததிரன் ஸவாணஙகண்டைகளுடன கூடியதும் நெருஙக முடியாததும் உயிர் களைநதிதுகிறதுபோலிருபபதுமான ஒரு சகதியைப பிரதிவிநதி யனமீது பிரயோகிததான் வேகமாகவருகினறதும் ஆகாயததி லுளள மரி நகஷிததிரம் போனறதுமான அநதசசகதியைப பிரதி விநதியன யுததததில சிரிததுநுகொண்டே இரண்டாக வெட்டினுன். பிரதிவிநதியனுடைய கூரமையுளள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுகபபட்ட அநதசசகதியாயுதம் யுகாநதகாலததில எலலாபபிரா ணிகளையும் பயமடையசெயகின்ற இடிபோல விழுநதது. சிததி ரன அநதச்சகதியானது வீணுகசசெய்யபபட்டதைக்கண்டு பொன்

னின் தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்துப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில அந்தக்கதாயுதம் பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரத்தத்தையும் பொடிசெய்து விரைவாகப் பூமியை நாடியது. பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் இதேஸமயத்தில ரத்ததினின்று துள்ளிக்குதித்து ஸவாணமயமான தண்டத்தையுடையதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சக்தியைச் சித்திரன்மீது பிரயோகித்தான் ராஜரே! மிக்க மனோதைரியமுள்ள ராஜாவான சித்திரன் வருகின்ற கதாயுத்தத்தைக் கையினால பிடித்து அதனையே பிரதிவிந்தியன்மீது திருப்பியெறிந்தான் மிக்க ஒளிபொருந்திய அக்கதாயுதம் யுத்தத்தில சூரனான பிரதிவிந்தியனை அடைந்து வலக்கையைப்பிளந்து பூமியில விழுந்தது.விழுகின்ற அந்தக்கதாயுதமானது அந்த இடத்தை இடிபோலப்பிரகாசிக்கச்செய்தது அரசரே! பிறகு, பிரிதிவிந்தியன மிகுந்த கோபங்கொண்டு சித்திரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால பொன்னால அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். அத்தோமரம அவனது தேகத்தில அணிந்திருக்கின்றகவசத்தையும் அவன மார்பையும பிளந்து பெரிய ஸாப்பம் புற்றில புகுவதுபோலப் பூமியில விரைவாகப் புகுந்தது அரசனான அந்தச் சித்திரன் அப்பொழுது தோமரத்தினால அடிக்கப்பட்டு, பருத்தும் நீண்டும் பரிகாயுத்தத்துக்கு ஒப்பாயுள்ள இரண்டு கைகளையும விரித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்தான சித்திரன கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில பிரகாசிக்கின்றவாகளான உம்மைச்சோந்தவீராகள பிரதிவிந்தியனை நோக்கி நானகுபக்கங்களினின்றும் விரைவாக எதிர்த்தோடிவந்தார்கள. பற்பலவிதமான பாணங்களையும் கிங்கிணிகளுடன கூடிய சத்தனிகளையும அவர்கள பிரயோகித்துக்கொண்டு சூரியனை மேக்ககூட்டங்கள மூடுவதுபோல அந்தப்பிரதிவிந்தியனை மூடினார்கள. தோள்வலிமை மிகுந்த பிரதிவிந்தியன யுத்தத்தில பாணஸமூகத்தினாலே அவர்களை நாசம செய்து வஜ்ரபாணியான இந்திரன அஸுரஸேனையைத் துரத்துவதுபோல உம்முடைய சேனையைத் துரத்தினான் வேந்தரே! யுத்தத்தில பாண்டவர்களாலே வதம்செய்யப்படுகின்ற உம்மைச்சோந்தவர்கள காற்றினால அலைக்கப்பட்ட மேகங்களபோல விரைவாகச் சிதறினார்கள நானகு பக்கங்களிலும் அடிக்கப்படுகின்ற அந்தச்சைனியம்ஓடவே, துரோணபுத்திரா ஒருவரே மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை விரைவாக எதிர்த்தார். முற்காலத்திலதேவாஸுர

யுத்தததில் விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் சண்டை நேர்ந்தது போல யுததததின்பொருட்டுக் கோரமான சோக்கையானது அவ விருவருக்கும் விரைவாக உண்டாகியது.

பனனிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பீமஸ்னனுக்தும் அஸ்வத்தாமாவுக்தும் யுத்தம்.)

அரசரே! பிறகு, துரோணபுததிரா, மிகக விரைவுடன் அஸ் த்ரலாகததை வெளியிட்டுகொண்டு பாணததிலுலே பீமஸேனனே அடிததார் பிறகு, எதிரியின மாமஸதானங்களே அறிநத அஸ்வத் தாமா ஹஸதலாகவதுடன எலலாமாமஸதானங்களேயும் பாதததுக் கூமையுளள தொணணூறு பாணங்களாலே மறுபடியும அநதப் பீமஸேனயடித்தா அரசரே! துரோணபுததிரரால கூமையுளள அம்பு களால இறைகபபட்ட பீமஸேனன யுததரங்கததில கிரணங்களு டன் கூடின சூரியன்போல விளங்கினன பிறகு, பாண்டுபுததிரனன பீமஸேனன நனறுகப பிரயோகிகபபடட ஆயிரமஅம்புகளால துரோணபுததிரரைமூடி வில்மஹாதனுசெயதான் அரசரே! பிறகு, துரோணபுததிரா மஹதஹாஸததுடன பாணங்களால பாணங்களோத ததிதது யுததததில பாண்டவனே ஒரு நாராசததினால நெறறியில அடிததார். வேநதரே! பிறகு, பாண்டவன், வனததில கொழுத திருகிற கட்கமிருகமானது கொமபைத தாங்குவதுபோல நெறறி யில தைததபாணதததை தாங்கினன் பிறகு, பராகிரமசாலியான அவன் ஆசசரியங்கொண்டு யுதகததில முயறசியுளள துரோணபுத திரரை மூன்றுநாராசங்களால நெறறியில அடிததான பிறகு, அந்தப் பிராமணரான துரோணபுததிரா நெறறியில தைதததிருகின்ற பாணங்களாலே வாஷ்காலததில மேனகபபடட மூனறு கொடிமுடி களுளள பாவதராஜனபோல விளங்கினர பிறகு, துரோணபுததிரா பாண்டவனே அனேக அமபுகளால அடிததார் காறறு மலையை அசைகக முடியாததுபோலத துரோணபுததிரா பீமஸேனனே அசை பபதறகுச சகதியறறவராஞர அவவாறே, மிகக ஊகமுளளவனன பாண்டவன் ஜலபபிரவாகம் மலையை அசைகமுடியாததுபோல யுத ததில அஸ்வததாமாவைக் கூமையான அனேக அம்புகளாலும் அசைக்கமுடியவிலலே கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒருவர மூடுகின்றவாகளும் மகாரதாகளும் பலிமை மிகவாகளும் வீராகளு மான அவவிருவரும் சிறநததோகளிலிருநது விளங்கினாகள். உததம

மானபாணங்களாலே ஒருவரை யொருவர் தவிக்கும்படிசெய்கின்ற அவ்விருவரும் தம்கிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்தையுண்டு பண்ணுகின்றவாகளும் மிகஜவலிக்கின்றவாகளுமான இரண்டுசூரியர் களபோல விளங்கினார்கள். பிறகு, மகாயுதத்தில எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வதில முயற்சியைச்செய்கின்றவாகளும் புருஷசிரேஷ்டாகளு மான அவவிருவரும், செயத்தற்குப பிரிதிசெயவதில முயற்சியுள்ள வர்களாகவும் பயமற்றவாகளாகவும், அம்புகளாகிற கோரப்பற்களை யுடையவைகளும் ஜயிக்க முடியாதவைகளும் விற்களாகிற வாயை யுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு புலிகள போலப போர்க்களத்தில ஸஞ்சரித்தார்கள ஆகாயத்தில மேக மண்டலங்களால மறைக்கப்பட்ட சந்திரசூரியாகளபோலப் பாண ஜாலங்களால அவவிருவரும் நாற்புறங்களிலும மறைக்கப்பட் டுக காணக்கூடாதவாகளானார்கள பகைவாகளை அடக்குகிறவாக ளான அவவிருவரும் மேகக்கூட்டத்தினால விடுபட்ட அங்கார கனும் புதனும்போலப பிரகாசித்தார்கள பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிக்கபயங்கரமான அவவிதயுத்தம நடக்கையில, மேகம் மழைத்தாரை களைப் பாவத்தின்மீது இறைப்பதுபோல உக்கிரமான அனேக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அந்தயுத்தகளத்தில விருகோதரனை அப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தார பீமன சத்துருவினுடைய வெற றிக்குறிப்பான அச்செயகையைப பொறுக்கவில்லை வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸவயமாகச்சுற்றிப பிரதிசெயதான் புருஷ ஸரேஷ்டாகளான அவவிருவருக்கும் பற்பலவிதமான மண்டலகதி களாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாதமான யுத்தம நடந்தது அவ விருவரும் மண்டல ஸதானத்திலேயே பலவிதமான மார்க்கங்களில ஸஞ்சரித்துக் காதுவரையில இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால ஒரு வரையொருவா அடித்தார்கள ஒருவரைஒருவா கொலவதிலும மிகுந்தமுயற்சியைச செயதார்கள. அனயோனயம் யுத்தத்தில தேரை இழக்கும்படி செயவதிலும் முயற்சிசெயதார்கள பிறகு, மகாரதரான அஸ்வத்தாமா மகாஸதிரங்களைவெளியிட்டார பிறகு,பாண்டவன யுத த்தில அந்தஅஸதிரங்களை அஸதிரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான. மகாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செயயும் காலத்தில அங்கார கன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவவாறு கோரமானயுத்தம்நேருமோ அவவாறே கோரமான அஸதிரயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! அவவிரு வராலும் விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள எல்லாத்திக்குக்களையும்பிரகா சிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்முடைய சேனையில

வந்து பாய்ந்தன. ஆகாயமானது பாணஸமூகங்களால் சூழப்பட்டுப் பயங்கரமாகியது வேந்தரே! பிரஜைகளுக்கு முழுதும் நாசமுண்டாகிற காலத்திலபோல யுத்தபூமியானது விழுகின்ற எரிநக்ஷத்திரங்களால எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில பொறிகளுடனும் பிரகாசிக்கின்ற ஜவாலைகளுடனுங்கூடியதும் அந்த இரண்டு ஸேனையையுங் கொளுத்துவதுமான நெருப்பானது, பாணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவதினால உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! பிரபுவே! யுத்தகளத்தில ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸித்தாகள், 'இந்த யுத்தம் எல்லாயுத்தங்களைக்காட்டிலும் மேலானது எல்லாயுத்தங்களும் இந்தயுத்தத்தினுடைய பதினாறில ஒரு பாகத்திற்கும நிகராகாது, இவ்வித யுத்தம எங்கும் ஒரு பொழுதும் உண்டாகப்போகிறதில்லை, ஆச்சாயம்! பிராம்மணனும் க்ஷத்திரியனுமாகிய இவ்விருவரும ஞானமுள்ளவாகள, ஆச்சரியமான சௌரியமுள்ளவாகள, இருவரும் உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ளவாகள, ஆச்சரியம்! பீமனோ பயங்கரமான பலமுள்ளவன, இந்த அஶ்வத்தாமாவோ அஸ்திரங்களில நல்ல பாண்டித்தியமுள்ளவா, வீரத்தினுடைய ஸாராம்சமானது ஆச்சரியகரமானது இவ்விருவரும் அஸ்திரங்களைப பிரயோகிக்கும் அழகானது ஆச்சரியகரமானது; இவ்விருவரும் யுத்தத்தில காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவாகள யுத்தத்தில கோரரூபிகளும ஆண்மையில சிறந்தவாகளுமான இவ்விருவரும் இரண்டுருத்திராகள தோன்றியிருப்பது போலவும இரண்டு சூரியாகள தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இரண்டு யமனகள தோன்றியிருப்பது போலவும் இருக்கிறாகள' என்று சொன்னாகள. இவ்விதமான ஸித்தாகளுடைய வார்த்தைகள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன ஒன்றுகூடியிருக்கிற தேவாகளுடைய ஸிம்மநாதமும்தோன்றியது ஆச்சரியகரமும் யுத்தத்தில நினைக்கவும் அரிதுமான அவ்விருவருடைய செயகையையும் கண்டு ஸித்த சாரணர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு ஆச்சரியம்உண்டாயிற்று அப்பொழுது, தேவாகளும் ஸித்தாகளும் பரமரிஷிகளும் புகழந்தாகள 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துரோணபுத்திரரே! நல்லது பீமா! நல்லது' என்றும் சொன்னாகள.

அரசரே! பரஸ்பரம அபராதிகளாயிருக்கிற அந்தச் சூரர்களிருவரும் யுத்தத்தில சினத்தினால கண்களை நெறித்து விழித்து ஒருவரையொருவா பார்த்தாகள கோபத்தினால சிவந்த கண்களையுடையவாகளும் கோபத்தினால மிகத்துடிக்கின்ற உதடுகளுள்ளவா

களும் கோபத்தினால பறகளையும் உதடுகளையும் நன்றாகக் கடித்துக் கொண்டவர்களும் மகாரதர்களுமான அவ்விருவரும் அம்புகளாகிற ஜலதாரையும் சஸதிரங்களாகிற மினனலொளியையுமுடைய (இரண்டு மேகங்கள் போல) யுதத்தில ஒருவரையொருவர் அம்புமழை யினால மூடினார்கள. மகாயுதத்தில அனயோன்யம் ஒருவர் மற றொருவருடைய கொடியையும ஸாரதியையும் அடித்தது ஒருவர் மற றொருவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று ஒருவரமறறொருவரை பிளந்தார்கள மகாராஜரே! பிறகு, இருவரும மகாயுத்தத்தில கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களை எடுத்து ஒருவரை யொருவர் கொலலவிரும்பி விரைவாகப பிரயோகித்தார்கள மஹாராஜரே! வஜ்ராயுதத்தினுடையவேகமபோனற வேகமுடையவைகளும (ஒருவரா லும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவ்விரண்டு பாணங்களும ஸேனமுகத்தில பிரகாசித்துகொண்டு நன்றாகத்தாகி அடித்தன அபபொழுது, பரஸபரமுள்ள வேகத்தாலும் அம்புகளாலும் அதிக மாகத துன்பஞ்செயயபபட்ட மகாவீரியசாலிகளான அவ்விருவரும் தமது தோத்தடில விழுந்தார்கள அரசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணர் க்ருதிரா பிரஜ்ஞையிழந்திருபபதை அறிந்து எலலாச சேனை களும் பாராத்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தாங்கத்தை விட்டு விலகிக கொண்டுபோனான் வேகத்தரே! அவ்வாறே, விசோகன, யுத் தத்தில பகைவரை வாட்டுகிறவனும் அடிக்கடி மூர்சசை யடைகின றவனுமான பீமனத தேருடன வேறிடத்துக்குக கொண்டுபோனான்

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

(சல்யனால் சுருத்கீர்த்தி தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! பிறகு, கூரமையான பாணங்களை இறைத்துக் கொண்டு வருகின்ற சுருத்கீர்த்தியைச சலயன் மனக்களிபபுடன தடுத்தான் மகாரதனான சுருத்கீர்த்தி மத்தராஜனையடைந்து பொன னால அலங்கரிக்கபபட்ட இருபது பல்லங்களால அடித்தான். பர தரே! சுருத்கீர்த்தி அந்தச சலயனை நேராகச செலலுகின்ற மூன் றம்புகளாலே விரைவாகத் திருபியடித்து அவனுடைய ஸாரதியை யும் ஒருபல்லத்தினால நன்கு அடித்தான். அந்தச சுருத்கீர்த்தி சரமாரியினால யுத்தத்தில சலயனை மூடி அவனுடைய தேரைக குறித்துக கூரமையான அம்புகளைப பிரயோகித்தான மகாராஜரே! பிறகு, சலயன் யுத்தத்தில சுருத்கீர்த்தியினுடைய கைகளால விடப

பட்ட பாணங்களே வணங்கினகணுக்களுள்ள பாணங்களால துண்டாடினன். பிறகு, சுருதகீர்த்தி சலயனை உருகுமயமான ஒன்பது பாணங்களாலஅடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களாலடித்துச சலயனை மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களாலடித்தான். சலயன் அந்தச சுருதகீர்த்தியினுடையவில்லையும் கையுறையையும் அறுத்துச் சிறந்தஏழுபாணங்களாலே யுத்தத்தில அவனையும் விரைவாக அடித்தான் பிறகு, மகாரதனுனசுருதகீர்த்தி வேறுதனுஸை எடுத்து மத்தராஜனை அறுபத்துநான்குபாணங்களாலே கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, அந்தச்சுருதகீர்த்தியினுலே பாணங்களால யுத்தத்தில அடிக்கப்பட்ட சலயன் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே அந்தச சுருதகீர்த்தியைத திருப்பியடித்தான. மத்தராஜன மறுபடியும் சுருதகீர்த்தியினுடைய வில்லைத துண்டாகினன். அறுக்கப்பட்டவில்லுள்ளவனன அந்தச சுருதகீர்த்தி விரைவுடன் யுத்தத்தில ஒருகதையைப் பிரயோகித்தான் பாரதரே! பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பட்டங்கள கட்டப்பட்டிச சிறந்தவஸதரங்களால அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒருஸர்ப்பம்போல் விளங்குகினறதும விரைவாக வருகினறதும பிரகாசிகினறவஜ்ரத்தினுடைய காந்திபோனறகாந்தியுள்ளதுமான அந்தககதையை மத்தராஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தான். வேந்தரே! பிறகு, மிகுந்தமுயற்சியையுடைய வீரனன சலயன் கதையைத தடுத்துப் பூமியிலதள்ளிச் சுருதகீர்த்தியையும் ஐந்துபாணங்களால அடித்தான். திரும்பவும், சுருதகீர்த்தி யுத்தத்தில சலயன்மீது ஸர்ப்பத்திற்குஒப்பான ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித்தான். சலயன் அந்தச் சக்தியை இரண்டாகத துண்டாகினன் அது பூமியிற்சிதறியது ஆண்மையிற்சிறந்தவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டங்களைப பருந்து கவருவதுபோலச் சலயன் க்ஷுரப்பரத்தினால அந்தச சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருந்து தலையை அறுத்தான். பாரதரே! அந்தச் சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தோத்தட்டினின்று விழுந்தான் பிறகு, மகாபலசாலியான சுருதகீர்த்தியினுடைய குதிரைகள் யுத்தத்தில (எல்லாப்பக்கங்களிலும்) ஓடின. மகாராஜரே! எல்லாயுத்தவீரர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சுருதகீர்த்தி,ஓடுகின்ற அந்தக்குதிரைகளாலே யுத்தரங்கத்தினின்று வேறிடத்திற்குக கொண்டுபோகப்பட்டான். பிறகு, மத்தரதேசாதிபதியான சலயன ஸந்தோஷத்துடன் தாமரைஓடையிலயானைபுகுவதுபோலப பாண்டவசேனையில புகுந்தான். விம்மமானது

மிருகக கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச சலயன அகமகாயுதகதில மகாபலசாலிகளான பாண்டவாகளுடைய சேனையை அலைதகான. அவன பாண்டவ வீராகளையும பாஞ்சாலவீராகளையும நாசஞசெயது பகைவாபடைகளில நிலவிபாவுதக இருத தகிகாண்டு டாகயில லாமல ஜவலிகின்ற நெருபபுபோல யுதகாகதில விளங்கினான ஜவலிகின்ற அகனி உலாகத காண்பதக கொளுததுவதுபோல சலயன பெரிய சேனையாகிற காட்டைக கொளுதத திரிபாகளாக எரிததுச சாமபரா விளங்கிய தபோல யுதகாகதில நிலவினபாறு விளங்கினான்

பதினைகாவது அத்யாயம.

(ஸஹதேவனுல் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! அவவாறாக கோபங கொண்டவனும உமது படையை அழிகின்றவனுமான பராதாயுமான ஸஹதேவனை பராதாவான துசசாஸனன எதிரகதான மகாராஜரே! அவனிடத திலு எதிரதிருகின்ற அவனிருவரையுங கணடு மகாரதாகளவிடமகாதங்களான செயதாகள, ஆண்மையையும வீரிஞாகள பாரத ரே! பிறகு, ரோஷமுளளவனும விலலாளியுமான உமமுடைய புதிரன் பலசாலியான பாண்டிபுதிரனை மூனறுபாணங்களாலே மார பில அடிததான் மேலுகதீர! பிறகு, ஸஹதேவன உமது புதிரனை ஒரு நாராசபாணததால அடிதது எழுபதுபாணங்களால அவனையும மூன்றுபாணங்களால ஸாரதியையும் அடிததான பிறகு, துசசாஸனன மகாயுதததிலுவிலலை தாணி தது எழுபதுமூனறுபாணங்களாலே ஸஹதேவனை கைகளிலும மாபிலும அடிதகான ஸஹதேவனும மிகுந்த கோபங்கொண்டு மகாயுதததிலு வாளை எடுதது விரைவாகச சுழறறி உமது குமாரனுடைய தேரிலுளள துவஜதகான பெரிகான வாளு துசசாஸனனுடைய விலலுபோல பாண்டதோடுமசாண்டியிறகீழுமிட தண்டாகவி ஆகாயதலிருந்து நடுபூமியிலு ஒருபாபமபோல பூமியில விழுந்தது பிறகு, பிராபராலியான ஸஹதேவன வேறுவிலலை எடுதது நாசதனை உண்டுபண்ணுகிற யமனைப் துசசாஸனன்மீது பிரயோகிததான துசசாஸனன (தனனுடனோகி) வருகின்ற யம, யம தண்டததிறகு ஒபபானதாகியுளள மான அநத பாணததைக கூர மையான மூனறுளள ஒரு கதியிலே இரண்டாகத துணடாகி னான பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன யுததததில கூரமையுளள

[illegible]ததியைச் சுழற்றி எறிந்துவிட்டு விரைவுடன் வேறுவில்லையும் [illegible] ஓர் அம்பையும் எடுத்தான் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் வேக மா[illegible]னற அந்தக்கத்தியைப் புன்னகையுடன் கூர்மையான அம்பு களாலே (அறுத்துத்) தள்ளினான் பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துச்சாஸனன மகாயுத்தத்தில் ஸஹதேவனுடையதேரின் மீது அறுபத்துநான்குபாணங்களை விரைவாக எய்தான் ராஜரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அந்தப்பாணங் களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைந்து பாணங்களால் அறுத்தான் பிரதாபசாலியான அவன் சிறந்த பாணங்களைத் தடுத் துப் பிறகு யுத்தத்தில் துச்சாஸனனமீது அனேக பாணங்களைப் பிர யோகித்தான் உம்முடைய புத்திரனும் அந்தப் பாணங்களை ஒவ் ஒன்றையும் மும்மூன்று பாணங்களால் துணித்துப் பூமியை எதி ரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பெருத்த ஸிம்மநாதம் செய்தான். மன்னவரே! பிறகு, துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனை இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஒன்பது பாணங் களாலும் கிரப்பினான் மகாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான் ஸஹ தேவன் கோபம் மிக்கு மிருத்யுவிற்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பான கோரமான அம்பைத் தொடுத்தான் அந்த ஸஹதேவன் வில்லைத் திடமாக இழுத்து உமதுபுத்திரனமீது அதனைப்பிர யோகித்தான் அரசரே! அந்தப்பாணமானது பெரிதான அவ னுடையகவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் அவனையும் பிளந்து ஸர்ப்பம் புற்றில் நுழைவதுபோலப் பூமியில் பிரவேசித்தது அரச ரே! பிறகு, மகாரதனான உம்முடையகுமாரன் மதிமயக்கமடைந் தான் மூர்ச்சையடைந்தவனும் கூர்மையான பாணங்களால் அடிக் கப்படுகின்றவனுமான அவனைப்பார்த்து ஸாரதியானவன் மிகப்பயந்து ரத்தத்தை விரைவுடன் வேறுஇடம் செலுத்தினான் பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் அக்கௌரவனைத் தோல்வியடையச்செய்து துரியோதன னுடைய சேனையைப் பார்த்து நான்குபுறங்களிலும் அடித்தான். பாரதரே! ஒரு மனிதன் ரோஷத்தினாலே எறும்புக்கூட்டைத் தேய்ப் பதுபோல அந்தக் கௌரவ சேனையை ஸஹதேவன் தேய்த்தான்

பதினேந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தப்ரம், கர்ணன் நகுலனை வென்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்.)

வைசம்பாயனரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடி சேனையை ஒடுக்கிக் கொண்டிருக்கிற நகுலனைச் சூரியகுமாரனான கர்ணன் ரோஷத்தினால் தடுத்தான். பிறகு, நகுலனை கர்ணனுடைய தம்பியான சத்ருஞ்ஜயன் அடக்கினான். அப்பொழுது துர்யோதனன் கர்ணனைப் பார்த்து, 'அப்பா! பாவீ! யுத்தத்தில் எனக்குப் பிரியமானவனும் நீ புலப்படுகிறபடி தைரியமாலே, நான் பிரியமானவர்களில் முக்கியமாக இருக்கிற நகுலனை வெகுகாலத்திற்கு பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பார்க்கப் பட்டேன். அனாத்தங்களுக்கும் வைரத்திற்கும் கலகத்திற்கும் நீயல்லவோ மூலம். உனது குற்றத்தினாலே குருகுலத்தவர்களை ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து நாசம் அடைந்துவிட்டார்கள். உன்னை இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மனக்கவலை நீங்கிக் காயத்தைச் செய்துமுடிந்தவனை ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியவுடனே பாண்டுபுத்திரன் நகுலனைப் பார்த்து 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரனும் சிறந்த வில்லாளியுமான உனக்குத் தகுமாறு எனமீது பாணங்களைப் பிரயோகம்செய. உன் வல்லமையைப் பார்ப்போம் சூர! யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள். அப்படியே! சூரர்களை யுத்தத்தில் வாயிலால் சொல்லாமல் சக்தியினால் போராபரிவார்கள் என்றெண்ணி வல்லமையுடனே யுத்தம் செய. உனது கொழுப்பையே காரணம்செய்யப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறினான். ஸுதபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பாண்டுபுத்திரனை விசையாக அடித்தான். கர்ணன் நகுலனை யுத்தத்தில் எழுபத்தைந்து பாணங்களால் அடித்தான். பாரதரே! பிறகு, நகுலனை கர்ணனால் அடிக்கப்பட்டு ஸர்ப்பம்போன்ற எண்பது பாணங்களாலே அவனை அடித்தான். பிறகு வில்லாளியான கர்ணன் தங்கத்தகடுகளையுடையவைகளும் சரீரத்தைக் கிழிக்கவல்லவைகளுமான முப்பது பாணங்களாலே நகுலனுடைய வில்லையறுத்து அவனையும் அடித்தான். அநேக பாணங்களை அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துப் பிறகளின் விஷத்தையுடைய ஸர்ப்பங்கள் பூமியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்தன. பிறகு, நகுலன் ஸர்வாணமயமான பிரளயாக்நியைப்போலும் காட்டமுடியாததுமான வேறு வில்லை எடுத்து எழுபது பாணங்களால் கர்ணனையும் மூன்று பாணங்

களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் அடித்தான், மகாராஜரே! பிறகு, சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான நகுலன் கோபங்கொண்டு மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே கர்ணனுடைய வில்லை வெட்டினான். பிறகு கர்ணனை நகுலன் வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ஸர்வலோகமகாரதனுமான அந்தக் கர்ணனைப் (பார்த்து) அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். ஐயா! பாண்டுபுத்திரனாலே பீடிக்கப்பட்ட கர்ணனைக்கண்டு ரிஷிகளும் தேவர்களும் அதிகமான ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணன் அப்பொழுது வேறு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் மார்பின் மேற்புறத்தில் அடித்தான். மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களால் மாத்ரீபுத்திரன் உலகத்தில் தன்கிரணங்களாலே ஒளியைப் பிரவசிக்கின்ற ஸூரியன்போலப் பிரகாசித்தான். ஐயா! பிறகு, நகுலனே ஏழு பாணங்களால் கர்ணனை அடித்து அவனுடைய தனுஸின் நுனியை மறுபடியும் அறுத்தான். பிறகு, அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் அதிகவேகத்துடன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களால் நகுலனுக்கு நான்குபக்கங்களிலும் திசைகளை மூடினான். மகாரதனான நகுலன் கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே விரைவாக மூடப்பட்டுக் கர்ணனுடைய பாணங்களைத் தன் பாணங்களாலேயே விரைவாக வெட்டினான். பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அம்புமயமான வலையானது எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மின்மினிப் பூச்சிகளுடைய கூட்டம்போலக் காணப்பட்டது. அரசே! கர்ணனால் விடுக்கப்பட்ட அநேக அம்புகளாலே மூடப்பட்ட ஆகாயம் அப்பொழுது விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே மூடப்பட்டதுபோல ஆகியது. ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி வரிசையாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள் வரிசையாக வருகின்ற க்ரௌஞ்ச பக்ஷிகள்போல விளங்கின. ஆகாயம் பாணஸமூகங்களால் மூடப்பட்டு ஸூர்யனும் மறைக்கப்பட்டவே, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை. பாணஸமூகங்களாலே நாற்புறங்களிலும் வழி அடைக்கப்பட்டிருக்கையில், மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு ஸூரியர்கள்போல விளங்கினார்கள். ராஜேந்த்ரரே! கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற ஸோமகர்கள் வேதனையினாலே பீடிக்கப்பட்டும் மிக்க துன்பத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டும் பதுங்கினார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, நகுலனுடைய

பாணங்களாலே அடிக்கப்படுகின்ற உமதுடைய சேனையானது காற்றினாலே தள்ளப்பட்ட மேகங்களின் பலத்த திசைகளில் சிதறிய அவ்விருவர்களும் நிகரற்ற சிறந்த பாணங்களாலே கொல்லப்படுகின்ற அவ்விரண்டு சேனைகளும் அடிபெரும்படி பாணமழை பொழிந்து தாண்டிய பாரதத்துக்கொண்டு நின்றன. கர்ணபாண்டவர்களுடைய அம்புகளாலே அந்த யுகாந்தபூமியில் ஜனங்கள் தூர விலகப்பட்டிருந்த கையில், மகா பலசாலிகளான அவ்விருவரும் யுத்தமுனையில் திவ்யமான ஆஸ்திரங்களை வெளிப்படுத்தினவர்களாகையால் ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் மிகவும் மூர்க்கமான சரமாரிகளால் அன்போடொன்றாய் அடித்துக்கொண்டார்கள். குலை விடப்பட்ட உலைக்களத்துக் கழுதிகைகளை ஒத்தவர்களான அம்புகள் சூதாடுகிறவனை முடித்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் எவ்வாறு நின்றனவோ அவ்வாறே சூதாடுகிறவனை முடித்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நின்றன. அரசரே! மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சூரிய சந்திரர்களைப் போலச் சமமயமான வீடாடில் பிரதிவிரித்தவர்களான அவ்விருவரும் எவர்களாலும் காணப்படாதவர்களாய் பிறகு, யுகாந்தத்தில் காலனை ஒக்கின்றவர்களும் சரீரத்தை அறிந்த தேர்ப்படைகளையுடையவர்களுமான மகாராஜரே! சூதாடுதலில் நன்றாகத் தேர்ந்தவர்களாய் அகந்தர் பாணங்களை மேகங்களாலே மூடப்பட்டவர்களாகச் செய்தார்கள். அரசரே! பிறகு, அதிரதர்களான கர்ணன் சிரித்துக்கொண்டு நூறு சூரர்களும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் யுகாந்தத்தில் பாண மழைகளைத் தொடுத்தான். மகாராஜரே! பிறகு, கர்ணன் மகாகவமான நகரத்தை மாயையால் தாண்டிச் சிரித்துக்கொண்டு அவன் கை வாரிணையைத் தொடர்ந்து டிண்டிமம் கீழே தள்ளினான். மகாராஜரே! பிறகு, கூர்மையுள்ள நாணுகளை பாணங்களாலே அவனுடைய நாணைத் துண்டிக்கையால், வில்லாகிய மன்மதனை மாவீடடிறகு அனுப்பினான். ஐயா! பிறகு, யுகாந்தத்தில் அவனுடைய திவ்யமான தேரையும் கொடிக்கம்பத்தையும் சக்ரரக்ஷகர்களையும் கதாயுதத்தையும் கத்தியையும் நூறு சரஞ்சரமான திண்மைகளுள்ள அவனுடைய தேர்த்தட்டையும் மலர்ந்த உயர்ந்த மகாநாகங்களையும் வம்பு களையும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட அந்த விலில்லையும் அடர்களால் எளிதாகவே

வெள்ளவ்வாகத தூளாசகிணை ராஜேர! குதிரைகள கொலலபபட்
டவணும ஸாரதியை திழநதவணும கவசாரிழநதவணுமான (நீகுலன),
ரதததினினறு விலைவாகக கீழே இறஙகி பரிகாயுதகதைக கையில
எடுததுகினறுன வேஙதேர! ஸஹதகுமாரன அநத நகுலனை எதிக
கபபட மிகவும கோரமான பரிகாயுதததைக மிகக கூரமையுள்ள
வைகளும பெரிய காயஙகளை நிறைவேறறுதறகு ஸாதனமுமான
அமபுகளாலே அடிததான காணன, ஆயுதமிழநதவனுன அநத நகு
லனைக குறிவைதது வணஙகின கணணுகளுளள அனைக அமபுகளாலே
அடிததான ஆனால, அவனைத துணபமடையுமபடி செயயவிலலை
அரசே! யுததததில அஸநதாபபடுகியுளளவணும பலசாலியுமான
காணனை அடிகக பரிகினற அநத நகுலன பொறிகலஙகி வேகமாக
ஓடினான பாரதேர! ரதேயன அநத நகுலனைப பினன தொடராக
தேரை அடிகக படி கிரிதகுகொணடு காணன தானறிய விலலை அநத நகுல
னுடைய கழுததில மாடடினான வேஙதேர! பிறகு, கழுததில மா
டபபடட பெரிய விலலுடன நகுலன ஆகாயதததில வடடமான தே
கையின நடுவிலிருககினற சநதிரன விளகுவதுபோல விளஙகினான.
மகாராஜரே! கறுதததமேகம இநதிரவிலலினால விளகுவதுபோல
பாணடுபுதரன யுததததில விளஙகினான பிறகு, காணன நகுல
னைப பாரதது, 'வீணாக பேசினாய அடிகக படி எனறால பீடிகக படுகி
னற நீ ஸமதோஷததுடன மறுபடியும இபபொழுது பேச பாண
டவ! அபபனே! உனனகுத தகுநதவாரமோடு யுததம செய பல
வான களான மொழிவாரமோடு நீ போரபுரியாதே! பாணட! நீ
வெடகமடையமவணடாம மாதது திரிபுரதது! வீட திடமே கூறுமசெல,
அலலது மறுபடி கிருஷணனும பலகுணனும இருகினறனரே! அங
கே கூறுமசெல' எனறு சொனனான. மகாராஜரே! காணன இவவாறு
சொலலி நகுலனை அபபொழுது விட திவிடடான வேஙதேர! சூரனும
தாமகனை அறிநதவனுமான சாணனை குறதியினது வாரததையை
கேடடது, மெலலமடபடியான நிலைமையை அடைநத நகுலனை அப
பொழுது கொலலாமல விட திவிடடான வேஙதேர! விலலாளியான
கூதபுதததிலநிபுணனான விபாடடபபடடவனை வெலலுகியுதிஷடிரனுடைய
ரதததைத தாடிசசினாலும சாணனுடைய வாடடபபடட நகுலன துக
நதிதலை மிசசத தெயதது குடதததில அடைகக படட பாமபுபோல
பெருமூசசுவிடடுகொணடு யுதிஷடிரனுடைய ரதததிலேறினான

பிறகு, காணனும நகுலனைவிடடு யாகதகுதி யுளளதும சக
திபனபோல வாணனுளள குதிரைகளையுடையதுமான ரதததோடு

பாஞ்சாலாகளை விரைந்து எதிர்த்தான் மன்னவரே! பாஞ்சாலாகளு
டைய தோக்கூட்டங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற ஸேனாபதியான
காணனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவாகளுள் கூக்குரல் உண்டா
யிற்று மகாராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸூதபுத்திரன் (பலரைத்) துன்
பஞ்செய்தான் சூரியன் ஆசாயத்தின் நடுவிடத்தை அடைந்திருக்கை
யில், பிரபுவான காணன் அந்தஇடத்தில் சக்கரம்போலச் சுழன்றான்
ஐயா! சக்கரங்களுடைந்தவையும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும்
அறுக்கப்பட்டவைகளும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் ஸார
தியை இழந்தவைகளும் அச்சுமுறிந்தவைகளுமான சில ரதங்க
ளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட பாஞ்சாலாகளுடைய தோக்
கூட்டங்களைக் கண்டோம் பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில் காட
டுத்தீயினால் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்ட அங்கங்களுடையவை
போலப் பரபரப்புடனே ஆங்காங்கு ஸஞ்சரித்தன மகாபலசாலி
யான காணனாலே அடிக்கப்பட்ட சிலயானைகள் கும்பஸ்தலங்கள்
பிளக்கப்பட்டவையும் இரத்தத்தைப் பெருக்குப்வையும் துதிக
கைகள் அறுக்கப்பட்டவையும் கவசங்களுடைக்கப்பட்டவையும்
வாலகள் அறுக்கப்பட்டவையுமாகிக் (காற்றினால்) சிதற அடிக்கப்
பட்ட மேகங்களைப்போலக் கீழே விழுந்தன மற்ற யானைகள் நாரா
சங்களாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் பயப்படுத்தப்பட்டு
விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல அந்தக் காணனை
யே எதிர்த்துச் சென்றன சில பெரியயானைகள் வீரிட்டுக் கொண்
டும் அருவிப்பெருக்குக்களுடன் கூடிய மலைகள் போலச் சரீரங்களி
லிருந்து இரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும் காணப்பட்டன கவசங்
களையும் வாலிற்கட்டும் வாரகளையும் இழந்தவைகளும் வெள்ளியா
லும் வெண்கலத்தாலும் பொன்னாலுமாகிய ஆபரணங்களையும் இழந்
தவைகளும் மற்ற ஆபரணங்களையும் கடிவாளங்களையும் இழந்
தவைகளும் சாமரங்களும் விரிப்புக்களும் அம்புப் பெட்டிகளும் நழு
வினவைகளும் சூராகளும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவாகளுமான
குதிரைவீராகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் சுழலுகின்றவைகளு
மான உத்தமமான குதிரைகளையும் அந்தயுத்தத்தில் கண்டோம் பார
தரே! ஈட்டிகளையும் கத்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் விட்டவா
களும் கவசத்தையும் தலைப்பாகையையும் அணிந்தவாகளும் கொல
லப்பட்டவாகளும் கொல்லப்படுகின்றவாகளும் நடுக்கமுற்றவாகளும்
பற்பல அங்கங்களையும் அவயவங்களையும் இழந்தவாகளுமான குதி
ரைவீராகளையும் ஆங்காங்கு கண்டோம் ரதிகாகள் கொல்லப்

படடபோது, பொனனால அலஙகரிககபபடடவைகளும் வேக முளள குதிரைகளோடுகூடியவைகளும விரைவாகச் சுழலும் படி செயயபபடுகினறவைகளுமான தோகளையுங கண்டோம். பாரதரே! அசசுககடடைகளும ஏாககாலகளும் முறிககபபட்டவை களும் சககரஙகளுடைககபபடடவைகளுமான சில தோகளையும், கொடிததுணிகளையும கொடிமரஙகளையும இழநதவைகளும் அழகிய ஏாககாலகள வெடடியெறியபபடடவைகளுமான சில தோகளையும் கணடோம மஹாராஜரே! அநதயுததகளததில ரதஙகளையிழநது ஆஙகாஙகு ஓடுகின்றவாகளும காணனுடைய கூரிய அம்புகளாலே கொலலபபடுகினறவாகளுமான ரதிகாகளையும சஸதிரஙகளை இழநத வாகளும அவவாறே சஸதிரஙகளையுடையவாகளும் கொலலபபடட வாகளுமான அனேகவீராகளையும், நக்ஷததிரஙகளபோனற ஆபரண ஸமூகஙகளால நன்றாகமூடபபடடவைகளும சிறநதகணுககால அதி கமாகப பிரகாசிககினறவைகளும் பறபல வாணஙகளுளள விசிததிர மான கொடிததுணிகளால அலஙகரிககபபடடவைகளும நானகுபக கஙகளிலும் ஓடுகினறவைகளுமான யானைகளையும கணடோம. காண னுடைய விலலினினறு விடுபடட அம்புகளாலே அறுககபபடட தலைகளையும கைகளையும தொடைகளையும அவவாறே மறறஅவயங களையும எஙகும கணடோம் காணனுடைய அமபுகளால அடிககப படடவாகளும் கூாமையுளளபாணஙகளால போாபுரிகினறவாகளு மான யுததவீாகளுககுப பயஙகரமும் பெரிதுமான யுததம் நடநதது. யுததததில, ஸூதபுதரனாலகொலலபபடட அநதஸருஞசயாகள விடடிலகள நெருபபை எதிாபபதுபோல அவனையே எதிாததாாகள. ஆஙகாஙகு சேனைகளைககொளுததுகினறவனும் மகாரதனும பிரளய காலநெருபபுபபோல விருததியடைநதிருபபவனுமான அநதககா ணனைவிடடு க்ஷதரியாகள விலகினாாகள தேஜஸவியும வீரனுமான காணன இறநதவாகளபோக மிகுதியுளளவாகளும மகாரதாகளும் கவசமுமதவஜமுமநொறுஙகி அபஜயமடைநது ஓடுகினறவாகளுமான பாஞசாலவீராகளைப பினனால பாணஙகளையிறைததுககொணடு தொ டாநதோடினான மிககபலசாலியான காணன நடுபபகலையடைநத சூரியன பிராணிகளைத தபிககச செயவதுபோல அநதபபாஞசாலா களைப பாணஙகளால தபிககசசெயதான

பதினாறாவது அத்யாயம்.

(யுயுத்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் யுத்தமும், சகுனிக்கும் ஸுதஸோமனுக்கும் யுத்தமும்)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ஓடும் படிசெய்கின்ற யுயுதஸுவை உலூகன் வேகத்துடன் எதிர்த்துச் சென்று, 'நில்நில்' என்று கூறினான் பிறகு, யுயுதஸுவும் வஜ்ரத்தினால் (இந்திரன் மலையை அடிப்பதுபோலக) கூரியநுனியுடன்கூடின அம்பினால் மிக்கவலிமையமைந்த உலூகனை அடித்தான் உலூகனோ, கோபமூண்டு உமதுபுத்திரனுடையவில்லை யுத்தத்தில் ஒருக்ஷுரப்ரத்தினாலே அறுத்துக் காணிஎன்கிற பாணத்தினால் அடித்தான் சிவந்தகண்களையுடைய யுயுதஸு அறுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டு மிக்கவேகமுள்ளதும் மிக்கபெரிதுமான வேறொருவில்லை எடுத்தான் பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் சகுனிகுமாரனான உலூகனை அறுபதுபாணங்களால் அடித்து (அவனுடைய) ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அந்தஉலூகனை அடித்தான் உலூகனோ, ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதுபாணங்களாலே அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யுயுதஸுவினுடைய பொன்மயமான கொடியையும் துண்டாக்கினான் அரசரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்துடன் கூடியதும் மிக்கபெரிதும் ஸவாணமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த தவஜமானது யுயுதஸுவின் முன்னிலையில் சிதறிவிழுந்தது தவஜம் நாசமசெய்யப்பட்டதைக்கண்டு யுயுதஸு கோபமூண்டு உலூகனை ஐந்துபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான் பரதஶ்ரேஷ்டரே! உலூகன் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பல்லத்தினாலே யுத்தத்தில் அவனது ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான் அந்த யுயுதஸுவின் ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது ஆச்சரியகரமான நக்ஷத்திரம்போல்ப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான் அவனையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். பலசாலியான உலூகனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யுயுதஸு வேறுரத்ததைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான் வேந்தரே! உலூகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த யுயுதஸுவைத் தோல்வியடையச்செய்து பாஞ்சாலாகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான் மஹாராஜரே! உம்முடையபுத்திரனான சுருதகாமா நிதானமுடையவனாக அரை

நிமிஷததிற்குள சதானீகனைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழககசசெயதான. ஐயா! குதிரைகள கொலலபபடட தேரிலிருககினற மஹாரதனான சதானீகன அதிக கோபததுடன உம்முடையபுததிரன்மீது ஒரு கதாயுததைத எறிநதான். பாரதரே! அநதக கதாயுதம் (அவனுடைய) தேரையும் ஸாரதியையும குதிரைகளையும் சாம்பலாகசசெயதுவிடடுபபூமியைபபிளபபதுபோல வேகமாககீழே விழுநதது கௌரவாகளுககுப புகழை விருததிசெயகினறவாகளும் வீராகளுமான அவவிருவாகளும, தோகளை இழநது ஒருவரையொருவா பாாததுககொணடு யுததததைவிடடு விலகிசசெனறாகள உமது குமாரனான சுருதகாமாவோ, பரபரபபுடன விவிமசனுடைய ரதததிலஏறினான சதானீகனும் பரபரபபுடன பிரதிவிநதியனுடைய ரதததினமீது ஏறினான மிககோபஙகொணட சகுனி, கூாமையுளளஅமபுகளால ஸுதஸோமனை அடிததும ஜலபபிரவாகமானது மலையை அசைவுறசசெயயாததுபோல அவனை அசைவுறசசெயயவிலலை பாரதரே! ஸுதஸோமனோ அநதசசகுனியைத தனதநதைககுப பரமசததுருவாக உணாநது அனேகஆயிரமபாணஙகளால மூடினான யுததததில, அஸதிரபரயோகஙகளில தோநதவனும விசிதரமாக யுததஞசெயயும தனமையுளளவனும வெறறியோடு விளஙகுபவனுமான சகுனி, அவவம்புகளை வேறு அம்புகளாலே விரைவாகததுணடாககினான (ஸுதஸோமனுடைய)அநத அமபுகளைக கூாமையான அம்புகளாலே யுததததில தடுதது அதிககோபஙகொணடு மூன்று பாணஙகளால அவனையும் அடிததான் மிககோபஙகொணடவனான சகுனி ஜலபபிரவாகமானது மலையை அசைககாததுபோல (ஸுதஸோமனை) அசைவுறசசெயயவிலலை மகாராஜரே! பிறகு,உம்முடைய மைததுனனான சகுனி அம்புகளாலே அநத ஸுதஸோமனுடைய குதிரைகளையும கொடிமரததையும ஸாரதியையும எளளளவெளளளவாகப பொடியாககினான பிறகு, ஜனஙகள மிககூசசலிடடாாகள. ஐயா! குதிரைகள கொலலபபடடவனும ரதததை இழநதவனும் கொடிமரம் அறுககபபடடவனும் விலலாளியுமான ஸுதஸோமன் உததமமான விலலை எடுததுககொணடு ரதததினினறு கீழேகுதிததுப பூமியில நினறான அவன தஙகமயமான பிடிகளுளளவைகளும் சாணைககலலில தீட்டபபட்டவைகளுமான அம்புகளைச சகுனியின மீது பிரயோகிததான பிறகு, அவவம்புக கூடடஙகள விடடிறபூச்சிகளுடைய கூடடஙகளபோல உமது மைததுனனுடைய அவவிதமான பெரியரதததை மூடிவிடடன. ஸுபலபுததிரனான சகுனி நன

ரூக மூடப்பட்டாலும சிறிதேனும மனவருத்தமடையவில்லை. மஹாரதிசாலியான சகுனி அந்த ஸுதஸோமனுடைய அம்புகளைப் பாண ஸமூஹங்களால நாசஞ்செய்தான அந்தயுத்தகளத்தில ரதத்தினமீ திருக்கின்ற சகுனியைக காலாளாயிருக்கின்ற ஸுதஸோமன எதிர்த்த துப போராபுரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கு) நமபத்தகாத்தும ஆசசரிய காரமுமாயிருந்தது அந்த ஸுதஸோமனுடைபசெயகையை அங் குளையுத்தவீரர்களும ஆகாயத்திலுளளவித்தாகளும் பாரத்து மனக களிபபுறறார்கள அரசரே! சகுனி கூரமையுளளவைகளும மிகக வேகமுளளவைகளும வணங்கினகணுக்களுளளவைகளுமான பல லங்களாலே அந்த ஸுதஸோமனுடையவிலலியும எலலாஅமபுத தூணிகளையும நாசமசெயதான இரத்தத்தை இழந்தவனும அறுக்கப பட்டவிலலியுடையவனுமான அந்த ஸுதஸோமன வைரியம கரு கெயதல இவைகளுடைய நிறமபோனற நிறமுளளதும யானைத்தந் தத்தாலாகிய பிடியுளளதுமான ஒரு கத்தியைக கையிலெடுத்துக கொணடு விமமநாதஞ செயதான பிறகு, சுழறறப்படுகின்றதும நிர மலமான ஆகாயமபோனற காந்தியுளளதுமான புதுதிசாலியான ஸுதஸோமனுடைய கத்தியைச சகுனி காலதண்டத்துக்குச சம மாக நினைத்தான மஹாராஜரே! கலல தோசகியடைந்திருக்கின்ற அந்த ஸுதஸோமன கத்தியுடன விரைவாகப பதினைஞ்சுவிதமான மண்டலகதிகளைப பலவிதமாக வெளியிடடுக்கொணடுஸஞ்சரித்தான. அவன யுத்தத்தில * பிராந்தம, உத்பிராந்தம, ஆவித்தம, ஆபலுதம, விபலுதம, ஸந்தம, ஸம்பாதம,ஸமுதீர்ணம் எனனும கத்திசுழறறும வகைகளைக காணபித்தான திறமையமைந்த சகுனியோ, பிறகு,அந்த ஸுதஸோமனமீது அம்புகளை எயதான அவவம்புகளை வருமபொ ழுதே ஸுதஸோமன உத்தமமானகத்தியினால விரைவாகத துண டாடினான மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவர்களைக்கொலலுகின்றவ னான சகுனி கோபங்கொணடு ஸாபபங்களுக்குக்கோபமான அம்புகளை ஸுதஸோமனமீது பிரயோகித்தான கருடனுக்குக்கோபமான வன மையுளள ஸுதஸோமன பயிறசியினாலும பலத்தினாலும யுத்தத்தில சுறுசுறுப்பைக்காணபித்துக்கொணடு அந்தப்பாணங்களைக கத்தியினால துணடாடினான அரசரே! அப்பொழுது மண்டலகதியோடு ஸஞ் சரிக்கின்ற அந்த ஸுதஸோமனுடைய மிகக ஒளி பொருந்திய கத்தி யைச சகுனி மிகுக்கூரமையுளள க்ஷுரப்ரயோகத்தினால வெட்டினான பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட அந்தப பெரியகத்தியானது பூமியில் விரை

* பீஷ்மபர்வம 207-ம பகுதம குறிப்பிற காண்க.

வாக விழுந்தது நல்லபிடியையுடைய அந்தக்கத்தியினுடைய பாதியானது அவனுடைய கையிலிருந்தது மஹாரதனான ஸுதஸோமன் தனக்கத்தியானது துண்டாடப்பட்டதையறிந்து ஆறடிபாயந்து, பிறகு, மிகுந்திருக்கின்ற அரைக்கத்தியைச் சகுனியைநோக்கிச் சுழற்றி எறிந்தான் அந்தக் கத்தியானது தீரனான அந்தச் சகுனியினுடைய ஸவாணத்தினாலும் வஜ்ரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட விலலை நாண்கயிற்றோடு யுத்தத்தில் அறுத்துவிட்டு விரைவாகப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, ஸுதஸோமன் சுருதகீர்த்தியினுடைய பெரிய ரத்தத்தையடைந்தான் சகுனியும் கோரமானதும் எவ்வித்ததாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான வேறொருவிலலை எடுத்து அநேகரத்துருக்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு பாண்டவஸேனையை எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! பயமற்றவனாக அந்தயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றசகுனியைக்கண்டு பாண்டவவீரர்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ளவைகளும், பெரியவைகளுமான அந்தப்பாண்டவசேனைகள் மஹாபலசாலியான ஸௌபலனாலே துரத்தப்படுகின்றவைகளாக்க காணப்பட்டன. அரசரே! தேவராஜன் அஸுரஸேனையை எவ்வாறு நாசம் செய்தானோ அவ்வாறே பாண்டவசேனையைச் சகுனி நாசஞ்செய்தான்

பதினேழாவது அதயாயம்.

(கிருபரால் திருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவர்மாவரல் சிகண்டியும் தோல்வியடைந்தது)

அரசரே! காட்டில் ஒரு சரபமானது ஒருஸிம்மத்தைக் கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் தடுக்குமோ அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் கிருபர் திருஷ்டத்யுமனனைத் தடுத்தார் பாரதரே! பலசாலியான அந்தக் கிருபாசாரியரால் தடுக்கப்பட்ட திருஷ்டத்யுமனன் அந்தயுத்தத்தில் ஓடியினின்று மற்றொரு நகருவதற்குஞ் சக்தியற்றவனானான் அவனுடைய ரத்தத்தை நோக்கிவருகின்ற கிருபருடைய ரத்தத்தைப் பார்த்து எல்லாப்பிராணிகளும் பயந்தன, அழிவுவந்துவிட்டதென்றும் எண்ணின அப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய தோவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும், 'மனிதர்களுள் ஸ்ரீ ததமரும் சரதவானுடைய புத்திரரும் மிக்கதேஜஸையுடையவரும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் மேலான புத்தியையுடையவருமான கிருபாசாரியர் துரோணருடையவத்தத்தினால் நிச்சயமாக்க கோபங்கொண்டிருக்கிறார். திருஷ்

டதயும்னனுககுக கிருபரிடததினினறு இபபொழுது' க்ஷேமம, உண்டாகுமா? இநதசசேனைமுழுதும பெரிதான பயததினினறும விடு படுமா? இநதபபிராமமணா ஒனறுசோநதிருககினற நமமனைவரை யும் கொலலாமலிருபபாரா? யுதததில கிருபாசாரியா ரூபததால யமனுககொபபாகக காணபபடுதலால, துரோணருடைய ஸதானததை அடையபபோகிறா ஆசாரியரான இநதக கிருபரோ ஹஸத லாகவமுளளவா, யுதததில எபபொழுதும வெறறி பெறுபவா, அஸதிரஙகளை யுடையவா, வீரயமுளளவா, கோபததோடுஙகூடி யிருககிறா பாஷதனும மஹாயுதததில இபபொழுது புறஙகாட டினவனாகக காணபபடுகிறான' எனறு பேசிககொணடாகள மஹா ராஜரே! அவவிருவாகளுககும அநத யுததம நோநதிருககுஙகால சததுருககளோடு கூடின உமமைச சோநத வீராகளுடைய இவவித மான பலவாறான பேசசுககள கேடகபபடடன ராஜரே! பிறகு, சாரதவதரான கிருபா கோபததால பெருமூசசு விடடுககொணடு, பாஷதனை எலலா மாமஸதானஙகளிலும அடிதது அசைவறறிருக குமபடி செயதார யுதததில மகாபலசாலியான கௌதமராலே துன பஞ செயயபபடட அநதப பாஷதன அதிக மயககததினால மூடப படடவனாகிச செயயவேணடியதை அறியவிலலை பிறகு, பாஷதனை நோககி, ஸாரதியானவன, 'பாஷதரே! க்ஷேமமா? உமககு யுதத தில இவவிதமான துனபமுணடானதை நான ஒரு பொழுதும பாாதததிலலை பிராமமணோததமரான கிருபராலே நானகு பககததி லும மாமஸதானஙகளை லக்ஷியம வைதது விடபபடடவைகளும மாமஸதானஙகளைப பிளககினறவைகளுமான பாணஙகள தெயவச செயலால விழவிலலை ஸமுததிரம நதியின வேகததைத திருபபுவது போல விரைவாக ரதததை நான திருபபுகிறேன உமமுடைய வலல மையை அழிதத வீரரான அநதப பிராமணா, உமமால கொலலப படத தகாதவரெனறு எணணுகிறேன' எனறான அரசரே! பிறகு, திருஷடதயுமனன (ஸாரதியைநோககி), 'அபபா! என மனமானது மோகமடைகிறது தேகததில வோவையுணடாகிறது ஸாரதியே! எனனுடைய சரீரததில நடுககமும மயிரககூசசமும உணடாகின றன இநதப பிராமணனை விடடு யுததகளததில அரஜுனன இருக கிற இடததிறகு மெதுவாகச செல ஸாரதியே! யுததகளததில அரஜுனனையாவது பீமஸேனனையாவது அடைநதால எனககு இப பொழுது க்ஷேமமுணடாகலாமெனபது எனனுடைய நிசசயமான எண்ணம்' எனறு மெதுவான வாாததையைச சொனனான. மஹா

ராஜரே! பிறகு, ஸாரதியானவன சுதிரைகளை விரைவாக நடத்திக் காணடி மஹா வீலலாளியான பீமன் வாத இடதுதில உம்முடைய லஷ்மணிகாகளோடு போபுரிநதுகொணடிருநதாரே அவனிடமசென்ரு ஸஞ்ஜயா! ஒடுகினற திருஷடதயும்மனனுடைய தேரைகாணடு அபமட ந ட கிருபர நூறுகாணகாகப பாணஙகளால பிரயோகித துகொணடே பின தொடாநதார பலவானகளை அடகுகிற அவர அடிகடி சஙகததை உளரி, மறறுளளதான கமுரியனனும அஸ்வதாமனப பயமுறுததியதுபோலப பாஷதனனப பயமுறுததினார

யுதததில நாடமுடியாதவனும பீஷமருககு மிருதயுவுமான சிகணடியை ஹருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவாமா அடிகடி புனனகையோடு தடுததான சிகணடியோ ஹருதிகாவுளள மறறொருவனான கிருதவாமாவைக கூணமையுளள ஐநது பலலங்களாலே தாகத திலே அடிததான அரசரே! மறறொருவனான கிருதவாமாவோ மிகுநத கோபமுணடவனாக சிகணடியை ஆறபது பாணஙகளால பிளநது நகைததுகொணடு ஒரு பாணததால அவனது வில்லையும் வெடடினான பிறகு, பலசாலியான துருபதகுமாரன வேறு வில்லை எடுதது மிக கோபமகொணடு கிருதவாமாவைப பாரதது, 'நில நில' என்று சொனனான ராஜனதரே! பிறகு, பொனனாலாகிய பிடிகளையுடைய வைகஙகமகனருகு தீடட பபாடடவைகளுமான தொணணூறு பாணஙகளாக கிருதவாமாவினமீது பிரயோகிததான அவைகள கிருதவாமாவினுடைய கவசததினமீது வீழநதன அவை பயனறறவையாக பூமியில விழுகினறதைக கணடு (சிகணடி) மிகக கூரமையுளள கஷ்ணபபததினாலே அவனுடைய வில்லை நனறாக வெடடினான. பிறகு, கோபமகொணட சிகணடி வில அறுகபபடடுக கொம்பொடிநத காளைபோலிருககின்ற கிருதவாமாவை எணபது பாணஙகளாலே இணகிணைகளிலும மாரபிலும அடிததான மிகக கோபமகொணட கிருதவாமாவோ மிகக காயமபடுததபபடடுக குடததின் வாயிலிருநது ஜலம வருவதுபோல அவயவஙகளாலே இரதததைக ககினான அரசரே! இரதததினாலே நாலு பகுததியும நனகுபட கிருதவாமாமழையினாலநனகுபட தாகுகளையுடையமலை போல விளஙகினான பிறகு, பெரியவான கிருதவாமா பாணஙகளையும் நாணையுமை மறறொரு வில்லை எடுதது சிகணடியை பாணஸமூஹஙகளாலே தாகபபடுததின அடிததான சிகணடியோ தோளில பாயநதிருககின்ற பாணஙகளால பெருஙகாளைபோலும சிறு கிளைகளோடும கூடி மிகப பெரிதாயிருககின்ற மரமபோல விளஙகினான.

ஒருவரோடொருவா அடிததுககொண்டு, உதிரததினால் எலலாப் பக்கங்களிலும் நனைககபபட்டமகானகளான அவவீராகளிருவாகளும் இரததமடுவில நீநதுகினறவாகளபோல விளஙகினாகள இரதததி னால நனைககபபட்ட அவவிருவாகளும வஸநதகாலததில பூததிருக கினற இரண்டு பலாசவிருக்ஷஙகளபோல விளஙகினாகள இரதத தினால எலலா அஙகஙகளும நனைககபபட்டவாகளும் ரகதமயமான சநதனததினால பூசபபட்டவாகளும் நரஸரேஷடாகளுமான அவ விருவாகளும கோபஙகொணட இரணடு ஸாபபஙகளபோல விளஙகி னாகள பாணஙகளால வருததிய அஙகஙகளை யுடையவாகளும, ஒரு வா மறறொருவரால பாணஙகளால காயபபடுததபபட்டவாகளுமான அவவிருவாகளும, ஒனறோடொனறு கொமபுகளால முட்டிககொளளு கினற இரணடு காளைகளபோல விளஙகினாகள ஒருவரையொருவா கொலலுவதில முயறசியைச செயகினற மஹாரதாகளான அவவிரு வாகளும அநத ரணகளததில ஆயிரககணககான மணடலகதிகளில இரணடு தோகளோடும ஸஞசரிததாகள மஹாராஜரே! கிருத வாமா, தஙகமயமான கடடுககளுளளவையும சாணையில தீட்டபபட்ட வையும கூரமையுளளவையுமான எழுபது பாணஙகளாலே பாஷ தனை யுததததில அடிததான பிறகு, அடிபபவாகளுள உததமனான கிருதவாமா யுததததில சிகணடியை நோககி உயிரை வாஙகககூடிய தும கோரமுமான ஓர அமபை விரைவுடனபிரயோகிததான சிகணடி அதனாலடிககபபட்டு உடனே மூரசசையை அடைநதான மூரச சையை அடைநதவனான அவன விரைவாகக சொடிமரததில சாயந தான கிருதவாமாவினுடைய அமபினாலே மிக வாடடபபட்டவனும, அடிககடி பெருமூசசு விடுபவனும, ரதிகாகளுள உததமனுமான சிகணடியை ஸாரதியானவன யுததரஙகததினினறு விரைவாக வேறு இடததிறகு நடததிச சென்றான பிரபுவே! பிறகு, சூரனான துருபதகுமாரன கிருதவாமாவினால தோலவியடையவே, பாணடவ சேனையானது துனபமடைநது எலலாப பககததிலும் ஓடியது

பதினெட்டாவது அத்யாயம.

(அர்ஜுனனால் ஸம்சப்தகர்கள் தோல்வியடைந்தது.)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும, காறறானது பஞசுககுவியலைப பறக்கசசெயவதுபோல உமமுடைய சேனையை எலலாப பககஙகளி லும பறககச செயதான அநத அர்ஜுனனைத திரிகாததாகளும

சிபிகளும் கௌரவாகளும் வஸாதிகளும் ஸாலவாகளும் கீர்த்திசாலி களான கோபாலாகளும எதிர்த்தாகள பாரதரே! ஸதயதேவன், ஸதயகீர்த்தி, மிதரதேவன, சுருதஞ்சயன, ஸௌஶருதி, சந்திரதேவன, மிதரவாமா, யுதத்தில பிராதாககளால சூழப்பட்ட திரிகாத்தராஜன் ஆகிய இவாகளும், சிறந்த விலலாளிகளும் பறபல சஸதரங்களில ஸமாத்தாகளுமான உம்முடைய புத்திராகளுடன் சோந்து யுதத்த தில ஆஜுனனமீது பாணஸமூகங்களை இறைத்தாகள ஜலப பிர வாகங்கள ஸமுத்திரத்தை எதிர்ப்பதுபோல அவாகள விரைவாக அவனை எதிர்த்தாகள லக்ஷக்கணக்கான அந்த வீராகளெலலாரும் யுதத்தில ஆஜுனனைநாடிக கருடனைக்கண்ட ஸாப்பங்களைப்போல நாசமடைந்தாகள மஹாராஜரே! அவாகள போரில ஆஜுனனால அடிக்கப்பட்டும, பீடிக்கப்படும விட்டிலகள அகனியை விடாதது போலப போாககளத்தில ஆஜுனனை விடவிலலை யுதத்தில, பாண்டுபுத்திரனை ஸதயதேவன மூன்று பாணங்களாலும், மிதர தேவன அறுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன ஏழு பாணங்களாலும், மிதரவாமா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஶருதி ஏழு பாணங்களாலும், ஶருதஞ்சயன இருபதுபாணங் களாலும், ஸுசாமா ஒனபது பாணங்களாலும அடித்தாகள யுதத்த தில, அநேகாகளாலே அடிக்கப்பட்ட அந்த ஆஜுனன, அவாகளைத் திருப்பி அடித்தான அவன ஸௌஶருதியை ஏழு பாணங்களா லும், * ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஶருதஞ்சயனை இரு பது பாணங்களாலும், சந்திரதேவனை எட்டுப பாணங்களாலும, மிதர தேவனை நூறு பாணங்களாலும, ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களா லும, மிதரவாமாவை ஒனபது பாணங்களாலும், ஸுசாமாவை எட் டுப பாணங்களாலும அடித்தான, அந்த யுதத்தில சாணையில தீட் டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவான ஶருதஞ்சயனைக் கொன்று ஸௌஶருதியினுடைய தலைப்பாகையை யணிந்த தலையைச சரீரத்தி னின்று அறுத்தான, விரைவுள்ளவனாகி அமபுகளால சந்திரதேவ னையும யமலோகத்தை அடைவித்தான, மகாராஜரே! அவவாறே முயற்சி செய்கின்ற மற்ற மஹாரதாகள ஒவ்வொருவரையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால தடுத்தான ஸதயதேவனோ மிக்க கோபங் கொண்டு யுதத்தில கிருஷ்ணனைக் குறித்துப பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோகித்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தான இரும்புமயமானதும் பொற்காம்புள்ளதுமான அந்தத் தோமரமானது மஹாதமாவான

* வேறுபாடம்.

மாதவருடைய இடக்கையைப் பிளந்துகொண்டு அப்பொழுது பூமியில் பிரவேசித்தது அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மாதவருடைய கொற்றாவும் கடிவாளங்களும் கையினின்று விழுந்தன குந்தீபுத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸுதேவருடைய அங்கங்கள் மிகப் பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மிக்க கடுங்கோபத்தை அடைந்தான் அவரைப் பார்த்து, 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! ஸத்யதேவனைநோக்கிக் குதிரைகளை நடத்தும் கூர்மையான அம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை அடையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினான் ஸ்ரீ வாஸுதேவரும் வேறு கொற்றாவை எடுத்துக் கடிவாளங்களையும் விரைவாகக் கையிற்பிடித்து அக்குதிரைகளை ஸத்யதேவனுடைய ரத்ததைக்குறித்து ஓட்டினார் பிருதாபுதரனும் மஹாரதனுமான தனஞ்சயன் வாஸுதேவர் மிக அடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸத்தியதேவனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுத்துப் பிறகு மிக்க கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலே ராஜாவான அந்த ஸத்தியதேவனுடைய குண்டலங்களையணிந்த பெரிய தலையைச் சேனையின் நடுவில் உடலிலிருந்து அறுத்தான் ஐயா! ஸத்யதேவனுடைய முடியை அறுத்துக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் மித்ரவாமாவையும் கூர்மையான வத்ஸதந்தத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான் பலசாலியான ஆஜுனன் பிறகு அதிக கோபங்கொண்டு அனேக அம்புகளாலே நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் கீழே தள்ளினான் வேந்தரே! பிறகு, மஹாரதனான ஆஜுனன், வெள்ளிமயமான கட்டுக்களுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே வலிமை மிக்க மித்ரதேவனுடையதலையை அறுத்தான் மிகுந்த கோபங்கொண்டு ஸுசாமாவைத் தோளில் அடித்தான் பிறகு, ஸம்சப்தகர்களனைவர்களும் கோபங்கொண்டு பத்துத் திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு தனஞ்சயனைச் சூழந்துநின்று சஸ்திரஸமூகங்களாலே அடித்தார்கள் மிக்க துன்பம் செய்யப்பட்டவனும் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமைந்தவனும் அளவிட முடியாத மனோதையமுள்ளவனும் மஹாரதனுமான ஆஜுனன் ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்பத்தினான் அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்திரனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான பார்த்தனுடைய விலலினின்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன பாரதரே! பிறகு, யுத்தபூமியில் அறுக்கப்படுகின்ற கொடிமரங்கள், விற்கள், கொடித்துணிகளுடன் கூடின தோகள், அம்புப்பெட்டிகள், நுகத்தடி

கள், அச்சுக்கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாம்வார்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், ரதகுபதிகள், அம்புகள், கீழே விழுகின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், ஈட்டிகள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், சக்திகள், தோமரங்கள், சக[illegible]ிகள், சகராயுதங்களுடன கூடின கைகள், தொடைகள், கண்ட ஸூ[illegible], [illegible]ளைகள், கேயூரங்கள், ஹாரங்கள், ஸுவாணா பரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதலத்தில விழுந்திருக்கின்ற தலைகள இவைகளுடைய குவியலகள காணப்பட்டன குண்டலங்களோடு கூடியவையும் நல்ல கண்களையுடையவையும் பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பானவையுமான தலைகள், ஆகாயத்தில நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களபோலப பூமியில காணப்பட்டன நல்ல மாலைகளை அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால நனைக்கப்பட்டவைகளுமான, கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள பூமியில காணப்பட்டன மஹாராஜரே! அர்ஜுனனால, பெரிய யுத்தத்தில ஆங்காங்கு கொல்லப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களாலும், மஹாபலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும, அப்பொழுது கோரமான அந்த யுத்த பூமியானது ருதரருடைய உத்யானத்துக்கு ஸமமாக விளங்கியது சிதறி விழுந்திருக்கின்ற மலைகளபோல யுத்தத்தில விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும பல்லங்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத் தள்ளுகின்றவனும மஹாபலசாலியுமான அந்த பாண்டவனுக்குத் தோசெல்ல வழிஇல்லை ஐயா! அந்த யுத்தத்தில இரத்தச்சேற்றில ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய தேருருளைகள புதைந்து தன்னுடைய பரிவாரங்களபோலக் கிலேசமடைந்தன மனத்துக்கும காற்றுக்கும ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள அதிகமாக அமிழ்ந்துபோகின்ற சக்கரங்களை அதிகப் பிரயாசத்துடன் இழுத்தன பாரதரே! விலலாளியான பாண்டுபுத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அச்சேனையெல்லாம பெரும்பாலும் அங்கு நில்லாமல ஓடிற்று குந்தீபுத்திரனான ஜிஷ்ணுவானவன யுத்தத்தில அந்த அனேகம ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புகை இழந்த நெருப்புப்போல ஜவலித்துக்கொண்டு விளங்கினான

பத்தொனபதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே! அநேக பாணஙகளைப பிரயோகிககின்றவரான யுதிஷடிரரை ராஜாவான துாயோதனன பயமறறவனாகத தானே எதிாததான விரைவாக வருகினற மஹாரதனான உமமுடைய குமாரனைத தாமராஜரும விரைவாக அடிதது, 'நில நில' என்று சொனனா அநதத துாயோதனனோ மிகக கோபஙகொண்டு கூாமையுளள ஒனபது பாணஙகளாலே அவரைத திருபபியடிதது, அவருடைய ஸாரதியையும, ஒரு பலலததினால நனறாக அடிததான வேநதரே! பிறகு, யுதிஷடிரா தஙககககடடுககளுளளவைகளும் சாணைககலலில தீட்டபபட்டவைகளுமான பதினமூனறு பாணஙகளைத துாயோதனன்மீது பிரயோகிததாா மஹாரதரான அவா அநதத துாயோதனனுடைய நானகு குதிரைகளையும நானகு பாணஙகளால கொன்று, ஐநதாவது பாணததினாலே ஸாரதியினுடைய தலையைச சரீரததினினறு தளளி, ஆறாவது பாணததினாலே அரசனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணததினாலே விலலையும எடடாவது பாணததினாலே கததியையும பூமியில தளளினா அவா ஐநது பாணஙகளாலே அரசனையும் நனறாக அடிததாா மிகுநத வருததததை அடைநதவனான உம்முடைய குமாரன, குதிரைகள கொலலபபட்ட அநத ரதததினினறு குதிததுப பூமியில நினறான அவன கஷட நிலைமையை அடைநதிருபபதைக கண்ட காணன அஶவததாமா கிருபா முதலானவாகள, அரசனைப பாதுகாககவேணடுமெனற எணணஙகொண்டு வேகததுடன எதிாததுவநதாாகள அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுததிராகளனைவரும யுதிஷடிரரைச சூழநதுகொணடு யுதததில பினதொடாநதாாகள பிறகு, யுததம் நடநதது மஹாயுதததில ஆயிரக கணககான தூரியவாததியஙகள முழஙகின யுதததில எவவிடததில பாஞசாலாகள கௌரவாகளோடு சோநது எதிாததுச சண்டை செயதாாகளோ அவவிடததில ஸிமமநாதஙகளும் கல கல எனனும பேரொலியும தோனறின காலாட்கள காலாடகளோடும யானைகள உததமமான யானைகளோடும ரதிகாகள ரதிகாகளோடும குதிரை வீராகள குதிரைவீராகளோடும எதிாததாாகள மஹாராஜரே! யுதததில ஒனறோடொனறு எதிாததவை பாாககததககவையும் பறபல விதமானவையும நினைகக முடியாதவையும சஸதிரஙகளோடு கூடியவையும சிறநதவையுமாயிருநதன அநதச சூராகளனைவா

களும் மிக்க விரைவுடன் ஒருவரையொருவா யுதததில கொலலு வதில விருபபமுறறு ஆசசரியகரமாகவும் சுறுசுறுபபாகவும் நன்கு போாபுரிநதனா அநத வீராகள, யுதத வீராகளுககுரிய விரதத தை அனுஷடிததது யுதததில ஒருவரையொருவா கொன்றாகள அவாகள எவவிததிலும் புறததில நினறு போாபுரியவிலலை அநத யுததமானது ஒரு முகூாததகாலம் பாாபபதறகு இனிமையாயிருந தது ராஜரே! பிறகு, பைததியஙகொண்டதுபோல வரம்புகடந திருநதது ரதிகன யானையை எதிரததுக கூாமையுளள அம்புக ளாலே பிளநது வணஙகினகணுககளுடன கூடின அம்புகளாலே அதை யமனிடம் அனுபபினான யானைகள அனேக குதிரைகளை நாடி யுததரஙகததில நானகு பககததிலும எறிநது ஆஙகாஙகு அபபோதைககபபோது மிகக உககிரமாகப பிளநதன ஆஙகாஙகு வநது சேருகினற அனேக குதிரைவீராகள உததமமான குதி ரைகளைச சூழநதுகொண்டு தலதவனிகளையும ஸிமம நாதஙகளை யும செயதாாகள பிறகு, குதிரைவீராகள விரைவாக ஓடுகினற பெரிய யானைகளை விலாபபுறஙகளிலும் பினபுறததிலும் அடிததார் கள வேநதரே! மதம் பெருகுகினறயானைகள அனேக குதிரை களை ஓடும்படி செயதன சில யானைகள கொமபுகளால கொனறன சில யானைகள அதிகமாக மாததிததன வலிமைமிககவைகளான வேறு சிலயானைகள அபபொழுது குதிரைவீராகளோடு கூடின குதிரைகளைக கோபததினால கொமபுகளால பீடிததன மறறவை கள அபபொழுது முடடி வேகததால தூர எறிநதன நாறபுறங களிலும சநதுகளிலிருககினற யானைகள காலாடபடைகளாலே அடிக கபபடடுக கோரமான தீனஸவரததை வெளியிடடுப பததுத திசை களிலும் ஓடின மகாயுததததில ஆபரணததை இழநது விரைநது ஓடுகினற காலாடகளுடைய ஆபரணததை யுததபூமியில (கஜவீரா கள) அறிநது எடுகக விருபபமுறறாகள மகா கஜஙகளினமீது ஏறி யிருககினற வீராகள ஜயததுககுககாரணததைச சிநதிததுககொண்டு யானைகளை மணடியிடசசெயது (அவைகளால) விசிதரமான ஆபர ணஙகளை எடுததுத தருமபடி செயவிததாாகள, காலாடபடைகளையும் பிளநதாாகள அசசெயகையில பறறுதலுளளவாகளான அநத யானை வீராகளை அதிக வேகமுளளவாகளும வலிமை மிகுநதவாகளுமான காலாடகள சூழநதுகொணடு துனபஞ செயதாாகள நனறாகப பழக் கபபடட யானைகளாலே துதிககைகளால தூககி ஆகாயததில எறி யபபடட சிலாகள பெருமபோரில கீழேவிழுநது கொமபு நுனிக

ளாலே குததபபடடாாகள இனனும சிலாகள, அநத யுததததில கஜஙகளாலே சேனையின நடுவிடததை அடைநது விரைவாகப பிடிததுக கொமபுகளாலேயே நாசம செயயபபடடாாகள மஹாராஜரே! மறறவாகள அடிககடி விலககித தளளபபடடுப பொடி பண்ணபபடட சரீரததையுடையவாகளானாகள மறறவாகள யுததததில விசிறிகளபோலச சுழலுமபடி செயது அடிககபபடடாாகள ராஜரே! யானைகளுககு முநதிச செலலுகினறவாகளான மறறவாகளுடைய சரீரஙகளும ஆஙகாஙகு யுததபூமியில மிக அடிககபபடடன சில யானைகள, பிராஸஙகளாலும தோமரஙகளாலும சகதிகளாலும மஸதகததின கீழபபககஙகளிலும மஸதகஙகளிலும தநதக கடடுககளிலும அதிகமாக அடிககபபடடன சில யானைகள பககததிலிருககினறவாகளும மிகசபயஙகராகளுமான ரதிகர்களாலும குதிரை வீராகளாலும எதிாததுப பிளககபபடடு அநத யுததததில பூமியில விழுநதன அரசரே! அநத மஹாயுததததில குதிரைகளின மீதுளள குதிரைவீராகள தோமரததினாலே கேடகததையுடைய காலாகளையும அவவாறே கவசஙகளை யணிநத வேறு சிலாகளையும ஆஙகாஙகு வேகததினால பூமியில நொறுககினாகள ஐயா! கோரமும பயஙகரமுமாயிருககிற அநத யுததததில யானைகள ரதஙகளை அருகில நெருஙகிப பிடிதது விரைவாக எறிநதன நாராசஙகளாலே அடிககபபடட அதிக பலமுளள யானைகள வஜராயுததததினால அடிககபபடட மலைசசிகரமபோலப பூமியில விழுநதன யுததததில யுதத வீராகள யுததவீராகளை நாடி முஷடிகளால குததினாகள ஒருவரையொருவா மயிாகளைப பிடிதது இழுதது விலககித தளளினாகள, பிளககவும பிளநதாாகள சிலாகள கைகளை உயரததூககிப பூமியில தளளிக காலால மாாபில மிதிததுககொணடு துடிககத துடிககத தலையை அறுததாாகள வேநதரே! மறறொருவன கீழேவிழுகினற ஒருவனுடைய தலையை வாளினால அறுததான மஹாராஜரே! அபபொழுது மறறொருவன உயிரிழநதவனைக காலால உதைததான் அவவாறே, மறறொருவன உயிரோடிருககின்றவனுடைய சரீரததில சஸதிரததை அழுநதுமபடி செயதான பாரதரே! அநத யுததததில யுதத வீராகளுககுப பெரிதான முஷடியுததம் நோநதது அவவாறே, உககிரமான மயிாபிடிச சணடையும பயஙகரமான பாகு யுததமும நடநதன ஒருவன, அறியபபடாமலே இருநதுகொண்டு, வேறொருவனோடு சணடை செயதுகொணடிருககினற மறறொருவனுடைய உயிரைப பலவாறாக அநேக சஸதிரஙகளாலே அபகரித

தான போர்வீராகள எதிர்ததுநின்று ஸங்குல யுததமானது நடக்கவே, உடனே நூற்றுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும தலையிலலா முண்டங்கள எழுந்து துள்ளின. இரததததாலே நனைககபபடுகின்ற சஸதிரங்களும கவசங்களும் நலல சாயததினால நிறமேறறபபட்ட வஸதிரங்களபோல விளங்கின இவவாறு பயங்கரமானதும, சஸதிரங்களால நெருங்கியதும, கரைபுரண்ட கங்கைககு ஒபபானதுமான அநதப பெருமபோரானது சபதததால உலகததை நிரபபியது ராஜரே! பாணங்களால பீடிககபபட்டு, தனனைசசோநதவாகளாவது பிறாகளாவது அறியபபட்டாாகளிலலை ஜயததில விருபபமுளளவாகளான வேநதாகள அவசியம யுததம செயயததககதெனறு யுததம் செயதாாகள மஹாராஜரே! தமமைசசோநதவாகளைத தமமைசசோநதவாகளே கொனறுகொணடாாகள, எதிர்ததுவநத பிறாகளையும் கொனறாாகள சேனைகளின இருதிறததிலும வீராகளாலே ஸங்குலமான யுததம நடநதது மஹாராஜரே! யுததபூமியானது அங்கு உடைககபபட்ட தோகளாலும வீழததபபட்ட யானைகளாலும சாயநதுகிடககினற குதிரைகளாலும தளளபபட்டமனிதாகளாலும் க்ஷணததிறகுள நாட முடியாத ரூபததுடன கூடியதாகியது பூபாலரே! ஒருக்ஷணததினுள, இரததபபெருககுளளதாகியது காணன பாஞசாலாகளைககொன்றான தனஞசயன திரிகாததாகளைககொன்றான ராஜரே! பீமஸேனன கௌரவாகளையும நானகுபககங்களிலுமுளள யானைபபடையையும் கொனறான் சூரியன பிறபகலை அடைநதுநிறகவே, கௌரவபாண்டவஸேனைகளுககு அதிகமான கீரததியைவிரும்புகினறவாகளானவீராகளுககு இவவிதமான நாசம் நோநதது" எனறுகூறினான

இருபதாவது அதயாயம.

(யுதிஷ்டிரரால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! மிகக கொடுமையுளளவையும, மிகவும ஸகிககமுடியாதவையுமான அனேகது ககங்களையும புததிராகளுடைய நாசததையும உனனிட ததினினறு நான கேடடேன ஸூத! நீ சொலவதிலிருநதும யுததம நடநதிருககிற விதததிலிருநதும் கௌரவாகள இலலையெனபது எனனுடைய நிசசயமான எணணம். மகாரதனான துர்யோதனனும அநத யுததததில ரததை இழநதவனாகச செயயபபட்டான தாமபுததிரன எனனசெயதான? ராஜா

வான துாயோதனனாவது அந்தத தாமபுததிரனுக்கு என்னசெய்தான்? ஸஞசய! பிறபகலில மயிாசிலிாததலை உண்டுபண்ணுகிறதான யுததம் எவவாறு நடநதது? அதனை எனககு உளளபடிசொல (நீ சொலவதில) திறமையுளளவன" எனறு கூற, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினான்

"அரசரே! பாரதரே! ஒனறோடொன்று சோககைபெறறிருககின்ற இரண்டு சேனைகளும் துண்டு துண்டாகக கொலலபபடுமளவில உமமுடைய குமாரனான துாயோதனன வேறு ரதததினமீதேறி அதிக கோபததோடு விஷததுடனகூடிய ஸாபபம்போலச சீறிக கொண்டு தாமராஜரான யுதிஷடிரரைக கணடு தன்ஸாரதியை நோககி, 'ஸாரதியே! எவவிடததில ராஜாவான பாண்டவன கவசம் பூணடு தூககிபபிடிககபபட்ட வெணகொறறககுடையோடு விளஙகுகிறானோ அவவிடததை எனனை விரைவாக அடையும்படி செய விரைவுடன் செல, செல' என்று சொனனான அரசனால தூண்டபபட்ட அநதஸாரதி ராஜாவினுடைய உததமமானரதததை யுததகளததில யுதிஷடிரருககு எதிராக நடததினான் பிறகு, மதபபெருககுள்ள யானைபோலக கோபஙகொண்ட யுதிஷடிரா தம் ஸாரதியைநோககி, 'ஸூத! எந்தஇடததில துாயோதனனிருககிறானோ அவவிடம் செல' என்று தூணடினார் வீராகளும் ரதிகாகளுள சிறநதவாகளும் பிராதாககளுமான அவவிருவரும எதிரததாகள மஹாவீரர்களும் மிகக கோபஙகொண்டவாகளும் யுததத்தில கெட்டமதஙகொண்டவாகளும் பெரியவிலலைக கையிலபிடிததவாகளுமான அவவிருவரும ஒருவரோடொருவா யுததததிறகாக எதிரதது யுததததில ஒருவாமீதொருவா (பாணவாஷஙகளைப)பொழிநதாகள ஐயா! பிறகு, துாயோதனராஜன், யுததததில சாணைககலலிலதீட்டபபட்ட ஒரு பலலததினாலே தாமசீலரான யுதிஷடிரருடைய விலலைத துணிததான் தாமநநதனரான யுதிஷடிரா மிகக கோபஙகொணடு அநத அவமானததை ஸகிககவிலலை யுதிஷடிரா படைமுகததில கோபததினால கண்கள மிகச சிவநது, துணிககபபட்ட விலலை எறிநதுவிட்டு வேறுவிலலை எடுததுத துாயோதனனுடைய கொடிமரததையும் விலலையும் வெட்டினார். பாரதஸரேஷ்டரே! உம்முடைய புததிரனானவன் பிறகு வேறு விலலை எடுததுப பொனனாபரணஙகளை யணிநதவைகளும் தஙகமயமான கட்டுககளுள்ளவைகளும் பளபளபபுளள நுனிகளுளளவைகளும் விஷததுடன் கூடின ஸாபபஙகள போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷடிராமீது தொடுததான. மிகுநத கோபமுடையவர்

களான அவ்விருவர்களும் ஸிம்மங்களைப்போல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவர்மீதொருவர் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தார்கள் மஹாரதர்களான அவ்விருவர் களும் காளைகளைப்போலக் காஜித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஒருவரை யொ... ...ந்தார்கள் அவ்விருவர்களும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்ற வர்களாகி ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களையுடையவர்களான அவ்விருவர்களும் பூத்திருக்கின்ற பலாச விருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள் வேந்தரே! பிறகு, மஹாயுத் தத்தில் அடிக்கடி ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டார்கள் அவ்வாறே கையைக்கொட்டுதலால் உண்டாகிற சப்தத்தையும் வில்லினுடைய நாணொலிகளையும் சங்கவாத்யங்களுடைய சப்தங்களையும் வெளியிட் டார்கள் மஹாராஜரே! வேந்தர்களான அவ்விருவர்களும் ஒரு வரையொருவர் மிகவும் துன்பஞ்செய்தார்கள் பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகத்தையுடையவைகளும் நெருங்கமுடியாதவைகளுமான மூன்று பாணங்களாலே உம்முடைய புத்திரனை மார்பிலே அடித்தார் அரச ரான உம்முடைய குமாரனும் அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையுள்ள வைகளும் தங்கக்கட்டுகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப் பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பி யடித்தான் பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான அவன் எல்லாவற்றை யும் அழிக்கும் தன்மைபொருந்தியதும் கூர்மையுள்ளதும் பெரிதான எரிநக்ஷத்திரத்திற்கு ஒப்பானதுமாகிய ஒரு சக்தியை அப்பொழுது பிரயோகித்தான் விரைவாக வருகின்ற அந்தச் சக்தியைத் தர்மராஜர் கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்து பாணங்களால் அந்தத் துர்யோதனனையும் அடித்தார் பிறகு, ஸ்வர்ண மயமான காம்புள்ளதான அந்தச் சக்தி பெரிய சப்தத்துடன் விழுந் தது விழுகின்ற அந்தச் சக்தியானது பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போல நெருப்புக்கொப்பாக விளங்கியது அரசரே! உம்முடைய புத்திரன், சக்தியாயுதம் நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, கூர்மையான ஒன்பது பல்லங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான் பகைவர்களை வாட்டுபவ ரான யுதிஷ்டிரர் பலசாலியும் பகைவனுமான துர்யோதனனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு அவனைக்குறித்து ஒரு பாணத்தை எடுத்தார் மஹாரா ஜரே! பிறகு, மஹா பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான அவர் கோபங் கொண்டு வில்லினுடைய நடுவில் அந்த அம்பைப் பூட்டிப் பிரயோகித

தார். அந்தப் பாணமோ மஹாரதனும உம்முடைய புத்திரனும் அரசனுமான துரியோதனனை அடைந்து, மதிமயங்கச்செய்து பூமியைப் பிளந்தது பிறகு, துரியோதனன கோபமூண்டு கதாயுதத்தைத் தூக்கி வேகத்துடன் கலந்ததுக்கு முடிவைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாகத் தாமராஜருடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான் தாமராஜா கதாயுதத்தைத் தூக்கினவனும் தண்டத்தைக் கையில் கொண்ட அந்தகனைப் போன்றவனும் உமது குமாரனுமான துரியோதனனைக் கண்டு ஜவலிக்கின்றதும் மிக்க வேகமுள்ளதும் பரகாசிக்கின்ற பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போன்றதும் யமதண்டத்துக் கொப்பானதும் கோரமானதும் வேறான காலராத்திரி போன்றதுமான பெரிய சக்தியாயுதத்தைப் பிரயோகித்தார் ரதத்திலிருந்த அந்தத் துரியோதனன, அந்தக் கதையினால் கவசத்தைப் பிளந்து நடுமார்பில் அடிக்கப்பட்டு மனத்தில் மிக்க துன்பமுற்று விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் பிறகு, அந்தத் தாமராஜரைநோக்கி ஆகாசவாணியானது, 'ராஜனே! இவன உன்னால் கொல்லத்தக்கவனல்லன பீமஸேனனுடைய பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்லிற்று இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக்கேட்ட தாமராஜா திரும்பி விட்டார் பிறகு,கிருதவாமா விரைவாக வந்து துக்கக்கடலில் மூழ்கியிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரனான அரசனைப் பாதுகாத்தான் பீமனும் தங்கப்பட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கதையை எடுத்துக் கொண்டு யுத்தத்தில் கிருதவாமாவைநோக்கி வேகமாக எதிர்த்து ஓடிவந்தான் மஹாராஜரே! பிறபகலில் யுத்தத்தில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களான உமமைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்குப் பகைவர்களோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தமும், பதினாறவதுநாள் யுத்தமுடிவும்)

வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமதங்கொண்டவர்களான உமமுடைய வீரர்கள், காணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்து தேவாஸுரயுத்தத்துக்கு ஒப்பான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் யானைகளும் மனிதர்களும் தோர்களும் குதிரைகளும் சங்கங்களுமாகிய இவைகளுடைய ஒலிகளாலே அதிக உத்ஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக கோபத்தோடுகூடியவைகளும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளுமான அந்த யானைகள், தேராளி

கள, காலாட்கள், குதிரைகளாரர்கள இவர்களுடைய கூட்டங்களை னேததும் பறபலவிதமான சஸதிரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால நாசம்செயயபபட்டன மஹாயுததததில, யானைகளும் ரதங்களும் குதிரைகளும் கூமையுளள கோடாலிகளாலும் கதிகளாலும் பட்டஸங்களாலும் பறபலவிதமான பாணங்களாலும் சிறந்த வீராகளால, நாசஞசெயயபபட்டன வாகனங்களால வீராகளும கொலலபபடடாகள பூமியானது, தாமரைபபுஷபததுகளும சூரியனுகளும் சநதிரனுகளும ஒபபானவைகளும், வெண்ணிறமுளள பறகளையுடையவைகளும், அழகிய வாயையும் கண்ணையும் மூகையுமுடைய வைகளும், அழகிய கிரீடங்களோடும் குண்டலங்களோடும் கூடியவைகளுமான மனிதாகளுடையதலைகளாலே பரபபபபடடதாக விளஙகியது அனேகம் பரிகங்களாலும உலகைகளாலும சகதிகளாலும தோமரங்களாலும நகரங்களாலும புசண்டிகளாலும கதாயுதங்களாலும, யானைகளும மனிதாகளும குதிரைகளுட ஆயிரகணகாகக கொலலபபட்டன அபபொழது, இரதநதிபபிரவாகங்கள தோன்றின, னனருக நாசமசெயயபபட்ட ரதங்கள, மனிதாகள,குதிரைகள, யானைகள இவைகளையுடையதும பயங்கரமான காடசியையுடையதும் அதிக காயமுளளதும சதுருகங்களால நாசம செயயபபடடது மான அநதசசேனையானது, பிரஜைகள அழியும் காலமான பிரளய காலததில யமனுடையராஜயம் விளஙகுவதுபோல விளஙகியது அரசரே! பிறகு, உம்முடைய சேனவீராகளும தேவகுமாராகளுக கொபபான உமமுடைய புதிராகளும கணகிலடஙகாத படைகளை முனனிடடவாகளான குருசிரேஷடாகளும யுதததில சினியினுடைய குமாரனை எதிரததாகள அதிக இரநததால பயங்கரமானதும, புருஷஸரேஷடாகளாலும குதிரைகளாலும தோகளாலும யானைகளாலும்நெருஙகியதும,உபபரீநிறைநத கடலின ஒலிபோனற பேரொலியுடனை கூடியதுமான அநதச் சேனையானது, தேவாஸுர ஸனையஙகளுகுச சமமான ஒளியுளளதாக விளஙகியது பிறகு, தேவராஜனுகுச சமமான பராகரமமுளளவனும ஸிரியகுமாரனுமான காணன யுதததில தேவராஜனுடைய இளைய ஸகோதரனை உபேநதிரனுகுச சமமான ஸாதயகியை ஸிரியனுடைய கிரணங்கள் போலட பிரகாசிகினற அம்புகளால அடிதததான் சினிகளுள சிறந்தவனை ஸாதயகியும், யுதததில ஸிரைவுடன் ரதததோடும் குதிரைகளோடும ஸாரதிகளோடும் கூடின புருஷஸரேஷடனை அநதக் கா

ணனை ஸாபபஙகளுடைய விஷததுககுச சமமான ஒளியையுடைய பறபலவிதமான அம்புகளாலே அபபொழுது நனறாக மூடினான சினிகுலவீரனான ஸாதயகியினுடைய பாணஙகளால மிகக துனபமடைநதவனும் ரதிகாகளுள சிறநதவனுமான * வஸுஷேணனை அதிரதாகளான உம்முடைய நணபாகள யானைகளோடும ரதஙகளோடும குதிரைகளோடும காலாடகளோடும விரைவாக எதிரததாகள அதிவேகமுடையவாகளும துருபதபுததிரனை முதனமையாககொண்டவாகளுமான பகைவாகளாலே எதிரததுத துரததபபடடதும கடலுககொபபானதுமான கௌரவசேனையானது அபபொழுது எலலாபபககததிலும ஓடத தலைபபடடது அசசமயததில மனிதாகளுககும் ரதஙகளுககும குதிரைகளுககும யானைகளுககும பெரிதான நாசம் நோநதது பிறகு, ஆண்மையிற சிறநதவாகளான அாஜுனனும கேசவரும பகலில செயயவேணடிய வைதிக காமானுஷடானஙகளை முடிததுககொணடு, முறைபபடி பிரபுவான ருதரரைப பூஜிதது, பகைவாகளைக கொலவதில நிசசயததுடன உமமுடைய சேனையைநோககி விரைவாக வநதாாகள அபபொழுது, பகைவாகள மேகததினுடைய இடிமுழககம்போனற முழககமுடையதும, காறறினால அலைககபபடட துணியுடன சோநத கொடிமரததையுடையதும, வெணணிறமான குதிரைகள பூடடியதும, சமீபததில வருகினறதுமான அாஜுனனுடைய ரதததைத தைரியமுளள மனததுடன கணடாாகள பிறகு, அாஜுனன, ரதததில நாததனம செயகிறவனபோல இருநதுகொணடு, காணடீவததை நாணொலி இடிமபடிசெயது ஆகாயததையும திககுககளையும திககுககோணஙகளையும் பாணஙகளால நெருஙகியவையாகச செயதான அவன அபபொழுது விமானஙகள போனறவைகளும, ஆயுதஙகளையும் தவஜஙகளையுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவைகளுமான ரதஙகளைக காறறு மேகஙகளை நாசம்செயவதுபோலப பாணஙகளால நாசஞசெயதான் அவன யானைகளையும யானைவீராகளையும் கொடிததுணிகளையும் ஆயுதஙகளையும கொடிமரஙகளையும குதிரைவீராகளையும குதிரைகளையும காலாடகளையும் அமபுகளால யமலோகததையடையுமபடி செயதான யமனபோலக கோபஙகொணடவனும் தடுககமுடியாதவனும மஹாரதனுமான அநதஅாஜுனனைத துரியோதனன ஒருவனே நேராகச செலலுகினற பாணஙக

* காணன

களால அடிததுக்கொண்டு எதிரததான அாஜுனன், தூயோதன னுடையவிலலையும் ஸாரதியையும குதிரைகளையும் கொடிமரததை யும் ஏழுபாணஙகளால நாசஞசெயது, ஒரு பாணததினாலே குடை யையும் வெடடினான உயிரைவாஙககூடிய சிறநததான ஒன்பதா வது பாணததையும விலலிலபூடடித தூயோதனனமீது பிரயோ கிததான அநதஅமபை அஶவததாமா ஏழாகததுண்டாடினா பிறகு, பாணடவன அமபுகளால துரோணபுததிரருடையவிலலை வெடடி ரதததிலபூடடபபடட குதிரைகளையும கொனறு கிருபரு டைய மிககரூரமான அநதவிலலையுந துண்டாககினான் கிருதவா மாவினுடைய விலலையும கொடிமரததையும்வெட்டி, குதிரைகளை யும் அபபொழுது கொனறு, துசசாஸனனுடைய விலலையும வெடடி, ராதாபுததிரனான காணனை எதிரததான் பிறகு, காணன,ஸாதயகியை விடடுவிடடு அாஜுனனை மூனறுபாணஙகளால விரைவுடன அடி தது, இருபதுபாணஙகளாலே கிருஷணனையும பாரததனையும் மறு படியும மறுபடியும அடிததான யுததததில, அனேக அமபுகளை யெயது பகைவாகளை நாசம்செயகின்ற காணனுககுக கோபஙகொண டிருககிற இநதிரனுககு வாட்டமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண டாகவிலலை பிறகு, ஸாதயகி எதிரபபடடுக காணனைக கூாமையுளள வைகளும் கொடுமையுளளவைகளுமான தொணணூறறொன்பது பாணஙகளால அடிதது மறுபடியும நூறுபாணஙகளாலும் அடித தான பிறகு, பாரததாகளைசசோநத எலலாச சிறநதவீராகளும கா ணனைப பீடிததாாகள யுதாமனயு, சிகணடி, திரௌபதீபுததிராகள, பிரபதரகாகள,உ ததமௌஜஸ, யுயுதஸு,நகுலஸஹதேவாகள,திருஷ டதயுமனன், சேதிதேசததுவீராகள, காரூசாகள, மசசதேசததுவீராகள, கேகயாகள ஆகிய இவாகளுடைய சேனையும் பலசாலியான சேகிதானனும நலலவிரததையுடைய தாமராஜருமாகிய இவா களனைவாகளும், தோகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும உக கிரமான பராககிரமமுளள காலாடகளாலும, காணனை யுததததில சூழநதுகொணடு அவனைக கொலவதில நிசசயஙகொணடவாகளும் கடுஞசொறகளைப பேசுகினறவாகளுமாகிப பறபலவிதமான சஸ திரஙகளை இறைததாாகள காணனானவன அநதசசஸதிரவாஷத தைக கூாமையான அமபுகளால பலவாறாகத துணடாடி அஸதிர வீரயததினால காறறு மரததையொடிததது அடிததுககொணடுபோவது போலத தூரததில விலககிததளளினான அவன அதிககோபங

கர்ணபர்வம்.

கொண்டு தேராளிகளையும் யானைக்காராகளுடனகூடின யானைகளையும் குதிரைக்காராகளுடனகூடின குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் வருத்துபவனாகக் காணப்பட்டான் அவனுடைய அஸ்திரதேஜஸினாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவர்களுடைய சேனையானது, பெரும்பான்மையாகச் சஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேகங்களையும் பிராணனையும் இழந்ததும் யுத்தத்தினின்று திரும்பினதுமாகியது பிறகு, அர்ஜுனன் நகைத்துக்கொண்டு காண்டுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுத்து அம்புமழைகளாலே திசையையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினான் சில பாணங்கள் உலக்கைகள்போலவும் பரிகாயுதங்கள்போலவும் மற்றப்பாணங்கள் சதகங்கள்போலவும் சிலபாணங்கள் உக்கிரமான வஜ்ராயுதங்கள்போலவும் விழுந்தன அவைகளால் கொல்லப்படுகின்றதும், காலாட்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையதுமான அச்சேனையானது கண்களைமூடிக்கொண்டு மிகச்சுழன்றது, அலறவும் அலறியது அப்பொழுது, காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிச்சயமாக மரணத்தை விளைவிக்கத்தக்க யுத்தத்தை நாடின (அவைகள்,) பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் துன்பமுற்றவைகளும் பயந்தவைகளுமாக அப்பொழுது ஓடின அப்பொழுது, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள், யுத்தத்தில் அதிகப்பற்றுதலுடனிருக்குங்காலத்தில், ஸூர்யன் அஸ்தகிரியையடைந்து மறைந்தான் மஹாராஜரே! அதிகமாகத் தோன்றியிருக்கின்ற இருளினாலும் புழுதியினாலும் நல்ல வஸ்துவையோ அல்லது கெட்டவஸ்துவையோ ஒன்றையும் கண்டோமில்லை பாரதரே! சிறந்த விலலாளிகளான அவர்கள் ராத்திரி யுத்தத்தில் பயந்தவர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடும் சேர்ந்து அந்த யுத்தத்தினின்று விலகிச்சென்றனர் அரசரே! அப்பொழுது, ஸூர்யாஸ்தமய காலத்தில் கௌரவர்கள் ஓடவே, பார்த்தர்கள் வெற்றியடைந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றார்கள் அந்த வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்தப்பட்டவுடனே, சேனையில் ஒன்று கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசர்களும், வாத்யகோஷங்களோடும் காஜனங்களோடுகூடின பலவிதமான ஸிம்ம நாதங்களோடும் பிறர்களைப் பரிஹஸிக்கின்றவர்களும் அச்சுதரையும் அர்ஜுனனையும் புகழ்கின்றவர்களுமாகிப் பாண்டவர்கள்விஷயத்தில்ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நிறுத்தப்படவே, அந்த யுத்த களத்தில்,

பாண்டவர்கள், ஸந்தோஷமுடையவர்களானார்கள் அரசர்கள் இரவில் பாசறையை யடைந்து வஸித்தார்கள் பிறகு, கோரரூபமுடையதும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனம்போன்றதுமான யுத்தகளத்தை ரக்ஷஸுகளும் பிசாசங்களும் துஷ்டவிலங்குகளும் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து நாடின" என்று கூறினான்

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் துர்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் தன்னிஷ்டப்படி நம்மைச்சேர்ந்தவர்களனைவர்களையும் நிச்சயமாகக் கொன்றுவிட்டான் * ஆத்தாயியான இந்த அர்ஜுனனுடைய யுத்தத்தில் அந்தகனும் விடுபட்டமாட்டான் பார்த்தன் ஒருவனாகவே ஸுபத்ரையை அபகரித்துவந்தான், ஒருவனாகவே அகனியை (காண்டவவனத்தில்) திருப்தி செய்தான், ஒருவனாகவே இந்தப்பூமியை ஜயித்து அரசர்களையும் கப்பங்கட்டுகிறவர்களாகச் செய்தான் திவ்யமான விலலையேந்தியவனான அர்ஜுனன் ஒருவனாகவே நிவாதகவசர்களைக்கொன்றான்; ஒருவனாகவே வேடவடிவத்துடன் நிற்கின்ற பரமசிவனோடு போர்புரிந்தான், ஒருவனாகவே (கந்தாவயுத்தத்தில்) பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களான துர்யோதனாதிகளை ரக்ஷித்தான், ஒருவனாகவே ஈஸ்வரனை ஸந்தோஷிப்பித்தான் அந்த அர்ஜுனன் ஒருவனாலேயே உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்களான எனனைச்சேர்ந்த அனைவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்களல்லர் அவர்கள் புகழத்தக்கவர்களே அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லு ஸூத! அதற்குப்பிறகு, அப்பொழுது துர்யோதனன் யாது செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

"அடிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்களையுடையவர்களும் வாகனங்களினின்று கீழேதள்ளப்பட்டவர்களும் கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழந்தவர்களும் தீனஸ்வரம் அடைந்தவர்களும் மனவருத்தமுற்றவர்களும் பகைவர்களால்தோல்வியடைவிக்கப்பட்டவர்களும் மானிகளுமான கௌரவர்கள், பலலுடைந்து விஷத்தையிழந்து காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸாப்பங்களைப்போல

* விராடபாவம் 175-வது பக்கம் குறிப்பிற காண்க.

வீரியமற்றவர்களாகச் சேனைகளுக்கியிருக்குமிடத்தையடைந்துமறுபடியும் மந்திராலோசனைசெய்தார்கள். பிறகு, கர்ணன் கோபமூண்டு ஸர்ப்பம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையிலுள்ள கையைப்பிசைந்தும் முடைய சுமார்னபாதாகர்களைக்கொண்டு அந்தக்களவர்களுக்கு சொல்லலானான் 'ராஜனே! அரசனை முயற்சியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமாதானம், ஸர்ப்பொழுதும் கார்யமுடையவன் கிருஷ்ணனும் ஸமயத்துக்குத்தக்கபடி அந்த அரசனுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். நாம் அவனை இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில் வருந்தும்படி போம். நான் அவனுடைய விருப்பமானதையும் நாளை தினம் நான் செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட அந்தத் தூர்யோதனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு, உத்தமமான அரசர்களுக்கு அனுமதிகொடுத்தான். அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றவர்களான அரசர்களனைவர்களும் கம்பளஸஹாயனங்களை யடைந்தார்கள். அவர்கள் அந்தராத்மாவினால் இனிதுவாஸம்செய்து மனக்களிப்புடனே யுத்தத்திற்காக வெளியேபுறப்பட்டார்கள். அவர்கள், கௌரவர்களுள் சிறந்தவனான தாழ்ராஜனால் பருஹஸ்பதிசுக்ராசார்யாதிவர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏறப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும் ஜயிக்கமுடியாததுமான வ்யூஹத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு, சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான தூர்யோதனன் அப்பொழுது அதிகவீர்யமுடையவனும் காளையிலையுடையதிமிலபோனறதோள்களுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசம்செய்பவனுமான கர்ணனைநினைத்தான். அரசனான தூர்யோதனனுடைய மனமானது, யுத்தத்தில் இந்த்ரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் தேவகைகளுடையகூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீர்யத்திலகாத்தவீர்யனுக்கு ஒப்பானவனுமான கர்ணனை நாடியது. எல்லாச்சசனீயங்களுடைய மனமும், ப்ராணனுங்கூடகாலங்களில் பந்துவைவாடுவதுபோல சிறந்த வில்லாளியும் ஸ்திரபுத்திரனுமான கர்ணனையே நாடியது" என்று கூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அதற்குப்பிறகு உங்களுடைய மனம் விகாதகன் சுமார்னனான கர்ணனை நாடியிருக்கும்பொழுது, மஹாத்மனான தூர்யோதனன் யாதுசெய்தான்? யுத்தமகிறுக்கப்பட்டு மறுபடியும் சேனைகளால யுத்தமானது கொடுங்கப்பட்டபொழுது, குளிர்நிலை தினப்பதைக் அடைந்தவர்கள் சூரியனைப்பார்ப்பதுபோல பாண்டவர்களைப் பார்த்தார்களா? ஸஞ்சய! அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவ

னால் அதிகமாகப்பீடிக்கப்பட்ட துர்யோதனனையும் மஹாயுத்தத்தில பராக்கிரமமுள்ளவர்களான பாண்டுபுத்திரர்களையுங் கண்டு விகாத்தனகுமாரனான காணன் அவ்விடத்தில் எவ்வாறு போர்புரிந்தான்? பாண்டுபுத்திரர்களனைவர்களும் அந்தயுத்தகளத்தில் ஸூதபுத்திரனான காணனோடு எவ்வாறு போர்புரிந்தார்கள்? மிக்கபுஜபலமுள்ள காணனொருவனே ஸருஞ்சயர்களோடுகூடின பார்த்தர்களைக் கொல்வான் காணனுடையபுஜபலமானது யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் ஸமமானது மஹாதமாவான அந்தக்காணனுடைய சஸ்திரங்கள் கோரமானவை அவனது வல்லமையும் கோரமானது அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அரசனான துர்யோதனன் யுத்தத்தில் மதங்கொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பாண்டவனாலே அதிகமாகத் துன்பமடையும்படி செய்யப்பட்ட துர்யோதனனையும் பராக்கிரமசாலிகளானபாண்டுபுத்திரர்களையுமகண்டு, மஹாரதனானகாணன் உதஸாஹமடைகிறான் அறிவற்றவனான துர்யோதனன் யுத்தத்தில் காணனை ஆதாரமாகக்கொண்டு புத்திரர்களோடும் கேசவனோடும்கூடின பார்த்தர்களை ஜயிப்பதற்கு மறுபடியும் உதஸாஹமடைகிறான் ஐயனே! ஸுபலனுடையகுமாரனான சகுனியை நீதிமானென்றெண்ணுகிறவனும், அவ்வாறே காணனையும் யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவனும் தேவர்களாலுங்கூட ஸகிக்கமுடியாதவனும் பார்த்தனைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவனுமென்று எண்ணுகிறவனுமான அந்தத் துர்யோதனனுடைய உள்ளத்தில் காணன் ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸோமகர்களுடன்கூடின பார்த்தர்களை ஜயித்துவிடுவானென்கிற இவ்விதமான எண்ணம் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது மந்தனான துர்யோதனன் எப்பொழுதுமே இவ்விஷயத்தை என் முன்னிலையிலும் புகழந்துகொண்டிருக்கிறான் பராக்கிரமசாலியான காணன், யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரர்களை மீற முடியாமையால், நிச்சயமாகத் தெய்வம் பிரதானமானது அந்தோ! இது பெருங்கஷ்டம், ஆச்சரியம் சூதாட்டத்தினுடையமுடிவானது இப்பொழுது கோரமாகவிருக்கின்றது ஸஞ்சய! தீவரமும் கோரமுமான முளைபோன்றவைகளும் துர்யோதனனால் உண்டுபண்ணப்பட்டவைகளுமான பலவாறான துக்கங்களை நான் ஸகித்தேன் அப்பா! ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நீதிமானென்று அப்பொழுது எண்ணப்படுகிறான் காணனும்நீதிமானென்றே எண்ணப்படுகிறான் கோபமுள்ளவனும் அரசனுமான துர்யோதனனும் அவனை எப்பொழுதும் அனுஸரிக்கின்றான் ஸஞ்சய! இவ்வாறாக மஹாயுத்தங்கள் நடந்துவரு

கையில நாள்தோறும் என்புத்திராகளைக் கொலலபபட்டவாகளா கவும் தோலவி அடைவிககபபட்டவாகளாகவும் கேட்டேன யுத தததில பாண்டவாகளுள ஒருவனாவது கொலலபபடவிலலையாம பாண்டவாகள (கௌரவசேனையினமததியததில) ஸதிரீகளுடைய மததியிலபோலப பிரவேசிககினறாகள (மனிதபலததைககாட்டி லும்) தெயவபலமே மேலானது" எனறு கூறினான

ஸஞசயன சொலலலானான "ராஜரே! இவறறிறகுக காரணம முனபுநடநத பெரிய தாமஙகளெனறு நினைததுககொளளும் ஒருவன சென்றதான எநதககாரியததைபபறறிப பிறகு ஆலோசிககிறானோ அந தக காரயமும் அவனுககு ஒருகாலும கைகூடுவதிலலை, அவனும மனக கவலையினால அழிநதுபோகிறான விவேகமுடையவரான உம்மால யுகதாயுகத விசாரணையானது முநதியே செயயபபடாதகாரணததினால அவவிதமான இநதககாரயமானது உமமைவிடடு வெகு தூரம விலகி விடடது அரசரே! பாண்டவாகளோடு யுததம்செயயவேண்டா மெனறு பலவாறாகச சொலலபபடடீா பாணடவாகளிடததிலுளள பகைமையினால அநகவாரததைகளை நீர ஏறறுககொளளவிலலை உம மால பாணடுபுதராகளவிஷயததில கோரமானபாவஙகள செயயப படடன உம்நிமிததமாக அரசாகளுககும வீராகளுககும கோரமான க்ஷயம நோநதிருககினறது பரதசிரேஷடரே! சென்றுபோன அநத விஷயததைபபறறி நீர இபபொழுது வியஸனமடையவேண்டாம. கோரமான எலலாககஷடததையும நடநதபடி சொலலுகிறேன, கேளும கோரமான ஓராபததானது உரைககபபடபபோகிறது இரவு விடிநதவுடனே, மஹாபாகுபலமுளளவனான காணன தூயோதன ராஜனை நோககிச சென்றான, அவனை அணுகிப பின்வருமாறு கூற லானான

'ராஜனே! புகழசசிபெறற பாண்டவனோடு இபபொழுது நான யுதததிறகாக எதிரககபபோகிறேன அநத வீரனை நான கொலலப போகிறேன அலலது அவனாவது எனனைககொலவான. பரதகுலததில பிறநத ராஜனே! எனககும அஜாஞனனுககும காரியஙகள பலவாறாக இருநததினால எஙகள இருவாகளுககும ஸநதிபபு உணடாகவேயிலலை ராஜனே! எனபுததிககுததககபடியான எனனுடைய இநதவாககியத தை நீகேள பாரத! யுதததில நான பாரததனைககொலலாமலதிரும பபபோகிறதிலலை இநதசசேனையில உததமாகளானவீராகள கொல லபபடவும், நானும் யுதததில ஸநநததனாகநிறகவும, இநதிரனால கொ

டுக்கப்பட்டசக்தியை இழந்தவனான என்னைப பாரததன் யுத்தததிற
காக எதிரககபபோகிறான ஜனேஸவர! ஆகலால,என்னுடையதும்
அரஜுனனுடையதுமான சிறநத ஆயுதஙகளுடைய வெறறியைத
தரும் வீரயதைத நீதெரிநதுகொள் பெரிதானகாரியததை நாசஞசெய
வதிலும லாகவததிலும தூரததிலிருநது லட்சியததில தாககும்படி
செயவதிலும் ஸாமாததியததிலும் அஸதிரஙகளைபபிரயோகிபபதிலும்
ஸவயஸாசியானவன எனககுநிகராகான பாரத! தேகவனமையிலும்
மனோபலததிலும அஸதிரசிக்ஷையிலும் பராககிரமததிலும லக்ஷியத
திலபாணஙகளபோயததாககுவதை நிசசயிககுமவிஷயததிலும் ஸவய
ஸாசி எனககு நிகராகான எலலாஆயுதஙகளுககுமமேலானதும, விஜ
யம் எனறு பிரஸிததிபெறறதுமான அவவிதமான விலலானது இந
திரனுககுப் பிரியததைச செயயவேண்டுமெனகிற எண்ணஙகொண்ட
விஸவகாமாவினாலே செயயபபடடது ராஜனே! இநதிரன் எநதவில
லினாலே அஸுராகளுடையகூடடஙகளை ஜயிததானோ, எநத விலலி
னுடையசபதததினாலே அஸுராகளுககுப பததுததிசைகளிலும்
மயககமுணடுபெண்ணபபட்டதோ அநத ஸாவோததமமான விலலை
இநதிரன பரசுராமருககுக கொடுததான விறகளுளசிறநத அநதவில
லைப பரசுராமா எனககுககொடுததா அநதவிலலினாலே ஜயசீலாக
ளுள உததமனும் மஹாபாகுபலமுளளவனுமான அரஜுனனை (எதிரத
துப) போபுரியபபோகிறேன இநதிரன எவவாறு யுததததில ஒனறு
சோநதிருககினற எலலா அஸுராகளையும் கொனறானோ அவவாறே
யுததததில எலலாபபாணடவாகளையும் நான ஜயிககபபோகிறேன
பூமியை இருபததொருமுறை ஜயிததததும் பரசுராமராலே கொடுககப
படடதும் கோரமுமான அநதவிலலானது காணடீவததைககாடடி
லும மேலானது பிருகுகுலததிலபிறநத பரசுராமா அநத விலலி
னுடைய திவயமானசெயகைகளைச சொலலியிருககிறார அநததனு
ஸைப பரசுராமா எனககுககொடுததா அதனால பாண்டவனோடு
போபுரியபபோகிறேன தூயோதன! ஜயசீலாகளுள உததமனும்
வீரனுமான அரஜுனனை யுததததில பநதுககளோடு கொனறு
யான உனனை இபபொழுது ஆனநதபபடுததபபோகிறேன ராஜனே!
மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும்கூடியதும், வீராகள
கொலலபபடடதும், ஸமுததிரஙகளினால சூழபபடடதுமான பூமி
யானது இபபொழுது உனது புததிர பௌததிராகளிடம நிலைபெறற
தாகபபோகிறது. நன்றாகத தாமததில பறறுதலுளளவனும மனத

தை அடக்கினவனுமான ஒருவனுக்கு ஸித்தியுண்டாவதுபோல (நமக்குக்) காரியஸித்தி நிச்சயம் இப்பொழுது விசேஷித்து உன்னுடைய பிரியத்தினபொருட்டு எனக்குச் செய்யத்தக்காத காரியம் இல்லை மரமானது எவ்வாறு நெருப்பை ஸஹிப்பதற்குச் சக்தியற்றதோ அவ்வாறே என்னுடைய பராக்கிரமத்தைத் தாங்குவதற்கு அந்த ஆஜுனன் சக்தியுள்ளவனாகான் எதனாலே நான் பலகுணனை விடக் குறைந்திருக்கிறேனென்னும் விஷயம் நான் அவசியம் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது அந்த ஆஜுனவில்லினுடைய நாணக்கயிறானது தெய்வத்தன்மையுள்ளது, அவ்வாறே இரண்டு பெரிய அம்புத்தூணிகளும் குறையாதவைகள் அந்த ஆஜுனனுக்கு ஸாரதி கோவிந்தன் எனக்கு அவ்விதமான ஸாரதி இல்லை அந்த ஆஜுனனுக்குத் திவ்யமானதும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததுமான காண்டீவம் என்கிற சிறந்த வில்லிருக்கிறது எனக்கும் திவ்யமானதும் மஹிமை பொருந்தினதும் விஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான உத்தமமான வில்லிருக்கிறது ராஜனே! அப்படிப்பட்ட வில்லினால் பார்த்தனைக் காட்டிலும் யான் மேலானவன் எந்தவித்தத்தினால் வீரனான பாண்டவன் மேலானவனென்பதை என்னிடத்தினின்று தெரிந்துகொள் (ஆஜுனனுக்கு) ஸாவலோகங்களாலும் நம்ஸகரிக்கப்படுகின்ற தாசார்ஹன் (குதிரைக்) கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறான் ஸவாணாலங்காரத்துடன்கூடினதும் சிறந்ததுமான ரதமானது அக்னியினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது வீரனே! குதிரைகளும் எவ்வித்தத்தாலும் கொல்லப்படத் தகாதவைகள், மனத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகமுடையவைகள் அற்புதமானதும் காந்தியுள்ளதுமான வானரக்கொடியும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது உலகத்தைப்படைத்தவனான கிருஷ்ணன் அந்த ரத்தத்தைப் பாதுகாக்கின்றான் இம்மூன்றுவிஷயங்களாலும் குறைந்தவனான நான் பாண்டுபுத்திரனோடு போர்புரிவதற்கு விரும்புகிறேன் இந்தச் சல்லியனோ கிருஷ்ணனுக்கொப்பானவன், யுத்தத்தில் ஸமாத்தன் இவன் எனக்கு ஸாரதியம் செய்வனேயாகில் உனக்கு ஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகும் பகைவர்களால் எளிதில் ஜயிக்கமுடியாதவனான சல்யன் அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஸாரதியாக வேண்டும் எனக்கு நாராசங்களையும், கழுகிறகுகள்பூண்ட பாணங்களையும், வண்டிகள் சுமந்துகொண்டுவரட்டும் ராஜேந்திர! பரதஸ்ரேஷ்டனே! உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த ரதங்களும் பின்புறத்தில் எப்பொழுதும் என்னைத்தொடர்ந்துகொண்டே வரட

மிம இவஸ்திதமான குணங்களாலே நான பாரதத்தினைக காட்டிலும் மேலானவஞ்சேவன சலயனும் கிருஷ்ணனைகாட்டிலும மேலானவன பாஞ்சஜன்னியத்தைக காட்டிலுமட நானும மேலானவன பகைவீரர்களைக கொல்லுகிறவனென காராதலால எவ்வாறுஅர்ஜுனனிருகயதகை அறிகிறதேனை அவ்வாறே மதுராதிபதியான சலயனும அர்ஜுனனிருகயதகை கொண்டிருக்கிறான பாகுபலத்தில மததிராஜனுக்கு நிகரானவன ஒருவனில்லை அவ்வாறே அஸ்திரத்தில எனக்கு நிகரானவன ஒருவனிலலை அவ்வாறே அர்ஜுனனுக்கு அர்ஜுனனைத்தவிர அறியுமவிஷயத்தில சலயனுக்கு நானவன ஒருவனுமில்லை எனது ரதமான நந்திகோஷத்தை ரதங்களுக்கெல்லாம மேனமைபெறற தாகிவிடும் இவ்வாறு செயயபபட்டால நான அர்ஜுனனைக காட்டிலும குணங்களால சிறபபுறறவஞ்சேவன கௌரவரிற்சிறந்தவனென ! நான யுத்தத்தில பலகுணங்ஜபிப்பென இந்திரனுடனகூடினதேவாகளும எதிரபபதறகு வல்லமையுள்ளவாகளாகாகள மஹாராஜனே ! சதருக்களைக கொல்லுகசெயபவனென ! இது உண்ஞல நிறைவேறறபபடவேண்டுமெனறு விரும்புகிறென இவ்விதமான எனனுடைய விருபபமானது நிறைவேறறபபடவேண்டும உங்களுக்கு இசசமயமான காணடிபபோகவேண்டாம இவ்வாறு செய்யபபடுமானால உனனால எனக்கு எல்லாம செயபபடபடதாகும பாரத! பிறகு, யுத்தத்தில எனனசெயவேணனபதை பாரபபாய ஸாவித்திஞலும யுக்தத்தில ஒனறுசேராதிருக்கின்ற பாண்டவாகளை ஜயிக்கபோகிறென யுத்தத்தில தேவாஸுராகளுக்குகூட எனனை எதிரபபதறகு சக்தியறறவாகள ராஜனே ! மனுஷ்யஜாதியிலபிறந்த பாண்டுபுத்திராகள எவ்வாறு எதிரபபாகள ?' எனறுகூறினான.

யுத்தத்தில பிரகாசிக்கினறவனான காணன இவ்வாறுசொலல, உமமுடையபகுமானமிக்கமனக்களிபபுள்ளவனுக்கு பிறகு ராதேயனைக கொண்டாடி உரைக்கலானான 'காண ! நீ நினைக்கிறபடி இதனை இவ்விக்மாகவே செயவேன யுத்தத்தில அமபுபிடிகளுட னகூடியவைகளும சூதிரைகளுடனகூடியவைகளுமான ரதங்கள நான்குகா பினகொ ராபோகின்றன உனக்காக வண்டிகள காராசங்களையும கழுகிறகுசளபூண்ட அமபுகளையும சுமந்துகொணடு செல்லும காண ! உனனை காக்குகனறவலலா அரசாகளும பினகொ ராபோகிறோம' எனறு கூறினான மஹாராஜரே ! பிரதாபசாலியும ராஜாவுமான உமமுடைய குமாரன இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு மஹாராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வார்த்தை சொல்லலானான்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(துர்யோதனனுடைய வேண்டுதலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்திலிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரியாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது.)

மஹாராஜரே! இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட பிரதாபசாலியான ஸமுடையபுத்திரன் யுதத்தில் தேவஸைன்யங்களுக்கும் பயத்தைப்பண்டிப்பண்ணுகிறவனான மஹாராஜனை பார்த்து ராதேயன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் விரைவாக அப்படியே செய்கான் யுதத்தில் மஹாராத்தனான மஹாராஜனை ஸமஸ்காரஞ்செய்து வணக்கத்துடன் அவனருகில் நெருங்கி அனுப்பினான் பின்வருமவாக்யத்தை உரைக்கலானான் 'ஸ்ரேஷ்டமையை விரிதமாகக்கொண்டவரே! மஹாபாகியமுள்ளவரே! சத்துருக்களுக்குத் தாபத்தை விருத்திப்பண்ணுகிறவரே! மஹாதேஜஸ்காத்துக்குத்தலைவரே! புத்தத்தில் சூரரே! பகைவர்களுக்குப் பயத்தைப் பண்டிப்பண்ணுகிறவரே! பேரும்திறமையுடையவர்களுள் ஸ்ரேஷ்டரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின் பொருட்டும் ஸ்ரேஷ்டமையைச்செய்வதின்பொருட்டும் அவ்வரிதே பார்த்தனுடைய வதத்தின்பொருட்டும் ராஜரிஷிகளுடைய மதியில் காரணனே சொன்னவார்த்தைகளை நீரே ஞாபகப்படுத்துகிறீர் உமக்கு நான் பரார்த்தத்தைப்பண்ணுகிறவரே! சத்துருபக்ஷத்தவர்களுக்கு நாசத்தைப்பண்ணுகிறவரே! ஆதலால், நான் இப்பொழுது ஸமை மூடியிலை வணக்கி வேண்டுகிறேன் கலவிரகமுள்ளவரே! ஆதலால், பார்த்தனுடைய நாசத்தின்பொருட்டும் எனதுடைய க்ஷேமத்தின்பொருட்டும், ருத்திரரை பரமமாகத்தத்துவமாக நீர் காண்பதை எல்லா ஆபத்துக்களினின்றும் காப்பாற்றும் ரிக்ஷரோஷ்டரே! அனுதினமும் ஸாத்யமாகச் செய்யவேண்டும் நீர் ஸாரத்தியாக இருப்பீரேயாகில் ராதாபுத்திரனை காண்பன் என பலகைவாக்கை ஜயிப்பான் மஹாபாகியமுள்ளவரே! ஸமஸ்தத்தினிர வாஸுதேவரினும்பிரபலக காண்பதையுடைய குதிரைகளுடன் வாளுகளினால் யுகத்தத்தில் வேரொருவனுமில்லை எவ்வாறு பரமதேவர் மஹேஸ்வரரைக் காப்பாற்றினீரோ அவ்வாறே எவ்வளவித தானும் காண்பதாகக் காப்பாற்றும் மதியுள்ளவரே! விருஷ்ணி குலத

தில பிறந்தவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எவ்வாறு பாண்டவனை எல்லா விதமான ஆபத்துக்களினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே இப்பொழுது நீர் ராதேயனைக் காப்பாற்றும் நம்முடையபலமானது பீஷ்மா, துரோணா, கிருபா, காணன், நீர், வீரியமுடையவனும் போஜனுமான கிருதவாமா, ஸுபலனுடைய புத்திரனான சகுனி, துரோணபுத்திரரான அஶ்வத்தாமா, நான் என ஒன்பதுவிதமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது இவற்றில், மஹாதமாவான பீஷ்மருடைய பாகமும், துரோணருடைய பாகமும் இல்லை அவ்விருவர்களாலும் அவர்களுக்குரிய பாகங்களை மீறி என்சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் தோஷமற்றவரே! பிராயம்முதிர்ந்தவர்களும் பெரியவில்லைக்கையிலேந்தியவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் கபடத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவர்கள் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து இம்மண்ணுலகினின்று விண்ணுலகமேகினார்கள் அவ்வாறு மற்றப்புருஷசிரேஷ்டர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களனேகர்கள் சக்தியுள்ளவரையில் பூர்ணமான வல்லமையைக் காட்டிப் பிராணனை இழந்து பகைவர்களால் ஸ்வர்க்கத்தை அடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார்கள் ராஜரே! அல்பர்களான பார்த்தர்களாலே அவ்விதமான என்னுடைய இந்தச்சேனை முந்தியே பெரும்பான்மையாக நாசம்பண்ணப்பட்டுவிட்டது இப்பொழுதும் பார்த்தர்களாலே நாசம்பண்ணப்படுமென்பதில் என்ன ஸந்தேகம்? ராஜரே! குந்தீபுத்திரர்களோ பலசாலிகள், அதிக தைரியமுடையவர்கள், உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளவர்கள் மிகுந்திருக்கின்றன் என்னுடைய சேனை கொல்லப்படாமலிருக்கும்படியான உபாயத்தை நீர் செய்யும் பிரபுவே! இந்தச்சேனையானது யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் வீரர்கள் அழிக்கப்பட்டதாகியது புருஷஶ்ரேஷ்டரே! மஹாபாகுபலமுள்ள காணன் ஒருவனும் ஸாவலோகம்காரதரான நீரும் நம்க்குப்பிரியத்தையும் நன்மையையும் செய்யும் விஷயத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றீர்கள் சலய மஹாராஜரே! காணன் இப்பொழுது யுத்த ரங்கத்தில் ஆர்ஜுனனோடு போர்புரிய விரும்புகிறான் மத்திர ராஜரே! அந்தக்காணனிடத்தில் ஜயவிஷயமான பேராவல் இருக்கின்றது அந்தக் காணனுக்குக் (குதிரைகளைக்) கடிவாளம் பிடித்து நன்குநடத்துபவன் புவியில் வேறொருவனுமில்லை யுத்தத்தில் பார்த்தனுக்குக் கிருஷ்ணன் எவ்வாறு கடிவாளத்தைப்பிடித்துக் குதிரையை நடத்துகின்றஉத்தமஸாரதியாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும்

32186

கர்ணனுடைய ரதததில கடிவாளஙகளைப பிடிததுக குதிரைகளை நடததுகிறவராகவேணடும் ராஜரே! பாாததன யுதததில அநதக கிருஷ்ணனோடு கூடி அவனால பாதுகாககபபடடு எநதககாாயஙகளைச செயகிறானோ அவை (உம்மால) பிரதயக்ஷமாகக காணபபடுகின்றன முநதி நம்முடைய யுதததில ஆஜுனன பகைவாகளை இவ விதமாகக கொனறுவிடடான கிருஷணனோடு சோநதிருககினற இநத ஆஜுனனுககு இபபொழுது பராககிரமம மிகுநதிருககினறது மதரநாதரே! கிருஷணனோடு சோநது பாாததன பெரிதான தாாதத ராஷடிரஸேனையை ஒவவொரு தினததிலும் ஓடடுகிறவனாகவே யுதததில காணபபடுகிறான மஹாகாநதியுளளவரே! காணனுடைய பாகமும உமமுடைய பாகமும மிகுநதிருககினறன அநதப பாகததைக காணனோடுகூடி நீர ஒரேஸமயததில இபபொழுது நாசம் செயவீராக அருணனோடு சோநது ஸூாயன எவவாறு இருளைப போககுகிறானோ அவவாறே மஹாயுதததில காணனோடு சோநது பாாததனை ஸம்ஹாரம் பணணும். பாலசூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவாகளான காணசலயா இருவாகளையும உதிததிருககினற இரணடு சூரியாகளபோலககணடு மஹாரதாகள யுதததில ஓடடடும சூரியனையும அருணனையும கணடு இருள எவவாறு நாசம அடைகிறதோ அவவாறு பாஞசாலாகளோடும ஸருஞசயாசளோடுங கூடின குநதீபுததிராகள நாசமடையடடும் காணன ரதிகாகளுளசிறநதவன, நீர ஸாரதயம செயபவாகளுள சிறநதவா உஙகள இருவாகளுககும் சோககையானது உண்டானதிலலை, (பிறகு) உண்டாகபபோவது மிலலை விருஷணிகுலததில தோனறிய கிருஷணன எலலா நிலைமைகளிலும பாணடவனை எவவாறு பாதுகாககிறானோ அவவாறு நீர விகாததனகுமாரனான காணனை யுதததில பாதுகாககககடவீர யுததரஙகததில போபுரிகினற அநதககாணனுககு நீர ஸாரதயம் செயயவேணடும் யுதததில கிருஷணன ஆஜுனனை எவவாறு எலலாசசததுருககளிடததினினறும் பாதுகாககிறானோ அவவாறே நீரும மஹாயுதததில ராதேயனைப பாதுகாககவேண்டும் ராஜரே! இநதககாணன ஸாரதியான உமமால யுதததில இநதிரனுடன கூடின தேவாகளாலும அவமதிககமுடியாதவனாவான பாணடவாகளால எவவிதம ஜயிககபபடுவான? எனவாாததையில நீர ஸநதேகபபடவேண்டாம்' எனறு கூறினான மஹாபாகுபலமுளளவனும, குலததினாலும் ஐஸவரியததினாலும் சாஸதிரஞானததினாலும பலத

[illegible]

படத்தககவன். பகைவாகளுடைய படைகளை நாசம் செயகிறவனான இவவாறாக இருநதுகொண்டு யுதததில ஸூதபுததிரனுககு ஸாரதயம செயவதில பிரியபபடவிலலை காநதாரீபுததிர! அசசமிலலாமல ஸாரதயம் செயயுமபடி சொலலுகிறபடியால நீ எனனை அவமதிககிறாய, நிசசயமாகவே அதிக ஸநதேகம கொண்டிருககிறாய, நம்மைககாடடிலும காணனை மேலானவனாக நினைததுககொண்டு அவனைப்புகழகிறாய நான யுதததில ராதேயனை எனககுச சமானனாக எணணவிலலை ராஜனே! எனககு அதிகமான வேலையைககடடளையிடலாம (ஸேனையின ஓபிரிவை) யுதததில நாசம் செயவதாகிய அதனைச்செய்து விட்டு, எவ்விதமாக வநதேனோ அவவிதமாகவே திருமபிச செலலுவேன. இலலையேல, யான ஒருவனாகவே உனனுடைய சததுருககளோடு போாபுரிவேன். யுதததில பகைவாகளைககொளுததுகிற எனனுடையவீரயததை இபபொழுது நீ பாா குருகுலததிலுதிததவனே! என்னைப போன்ற ஒருமனிதன உளளததில மனோரதஙகளைவைததுக்கொண்டு பிரவிாததிககமாடடான். என்னைபபறறி நீ அதிகஸநதேகபபடாதே. மேலும், எனவிஷயததில அவமானம் எவவிததாலும் செயயததககதன்று பயஙகரமாயிருபபவைகளும் வஜராயுததினுடைய உருவம் போனறஉருவமுளளவைகளும திடமாயிருபபவைகளுமான எனனுடையகைகளைப பாா ஆசசரியகரமான எனனுடையவிலலையும் ஸாபபஙகளுககொபபான அமபுகளையும் காறறைபபோனற வேகமுளள நலல குதிரைகளையுடையதும ஆசசரியகரமுமான என்னுடைய ரததததையும பாா காநதாரீபுததிர! தஙககக்கட்டுககளால அலஙகரிககபபடட கதாயுததததையும பாா. யான கோபிததுககொண்டேனேயாகில, பூமியையும பிளபபேன, பாவதஙகளையும சிதற அடிபபேன; கடலகளையும வறறசசெயவேன, சூரியனையும கீழேதளளுவேன. ராஜனே! இவவிதமிருபபவனும் பகைவாகளையழிபபதில திறமையுளளவனுமான எனனை அதிரதனுககுபபுததிரனாயிருககிற ஸூதனுககு ஸாரதயம செயயுமவிஷயததில ஏன ஏவுகிறாய? ராதேயன் எனனுடைய பதினாறாவது அம்சததிறகும் ஈடாகான. ராஜனே! காணனோடும் அாஜுனனோடும ஜனார்ததனனோடுமகூடி மூன்று உலகததாாகளும் போரில ஸனனததாகளாக வநதாலும நான் அவாகளையும் எவவிததிலும மதிககமாடடேன. நான் இழிகுலததில பிறநத ஒருமனிதனலலேன் நான உன்னால அறியபபட்டவனலல

வா? இவ்விதமான அவமானமானது எவவிதததினாலும எனககுச் செய்யததககதனறு காநதாரீபுததிர! இபபொழுதே நான் உன்னிடம் அனுமதி பெறறுககொளளுகிறேன நாடடைககுறிததுச் செலலுவேன். நான ஸூதபுததிரனுககு ஸாரதயம்செயயும விஷயததை ஒருகாலும் ஏறறுககொளளமாடடேன் நான் இநத அவமானததை அடைந்து எவவிதததிலும் போாபுரியேன. காநதாரீபுததிர! நான இப்பொழுதே உனனிடததினினறு விடைபெறறுககொளளுகிறேன், என வீட்டுககுப போகிறேன' எனறான்

மஹாராஜரே! யுததததில தோசசியுளளவனானசலயன் இவவாறு சொலலிவிடடுக கோபஙகொண்டு அரசாகளினமததியிலிருநது விரைவாக எழுநதிருநது செனறான அநதசசலயனை உம்முடைய குமாரன் நட்பினாலும் பகுமானததினாலும் தடுதது, ஸாமோபாயததினால ஸாவாாததஸாதகமும் மதுரமுமான வாகயததைச சொலலலானான் 'சலயமகாராஜரே! நீாசொலலியஇது இவவாறுதான்; ஸநதேகமிலலை ஜனேஸவரரே! எனனுடையகருததோ ஒனறிருககின்றது அதனை நீா தெரிநதுகொளளும மதரேஸவரரே! உம்மைககாட்டிலும காணனும மேலானவனலலன, மறற அரசாகளும் மேலானவாகளலலா கிருஷணனும யுததததில எதிாபபதற்கு வலலமையுளளவனாகான. புருஷஸரேஷடாகளான உமமுடைய முனனோாகள ஸதயததையே சொலலுகிறவாகள அதனால, நீா * ஆாததாயனி என்று சொலலபபடுகிறீரெனபது எனனுடைய எண்ணம் பகைவாகளுடையகாவததை அழிபபவரே! நீா யுததததில பகைவாகளுககு மனததில நாடடபபடடமுளைபோலிருததலால உமககுச சலயனஎன்கிறபெயா இபபுவியிலசொலலபபடுகிறது அளவறற தக்ஷிணைகளைககொடுபபவரே! முனபு உமமால இது கூறபபடடிருககிறது தாமஙகளை அறிநதவரே! எதெது உம்மாலசொலலபபடடிருககிறதோ அதைஅதை எனககாகநீாசெயயும உமமைககாடடிலும ராதேயனும வீாயமுடையவனலலன் நானும வீாயமுடையவனலலேன இநதயுததததில (காணனுடையரதததில பூட்டியிருககினற) உததமமானகுதிரைகளுககு ஸாரதியாகுமபடி நானஉமமைவேண்டுகிறேன குணஙகளாலே தனஞசயனைககாடடிலும காணனை மேலானவனாக எணணுகிறேன உமமை வாஸுதேவனைககாடடிலும மேலானவ

---

* ருதம=ஸதயம; ருதாயனா=ஸதயததை ஆதாரமாககொணடவாகள; ஆாததாயனி=அநத மரபிலதோனறியவன.

ரென்று இவவுலகம எண்ணுகிறது புருஷஶரேஷடரே! காணன அஸதிரஙகளாலே பாாததனைககாடடிலும மேலானவன் நீஙகள அஶ்வஹிருதயத்தை அறிவதிலும அவவாறே பலததிலும கிருஷ்ணனைககாடடிலும மேலானவா மதரராஜகுமாரே! அதிகமான மனோதாயததையுடைய வாஸுதேவன அஶவஹிருதயததை அறிகிறதைபபோல இருமடஙகு நீா அறிகிறீா' எனறான சலயன, 'காந தாரீபுததிர! கௌரவனே! சேனையின நடுவில நீ என்னைத தேவகீ புததிரனைக காட்டிலும மேலானவனெனறு சொலலுகிற காரணததினால நான உனனிடததில பிரீதியுளளவனாகிறேன வீரனே! நீ எணணுகிறபடியே பாணடவஶரேஷடனான அாஜுனனோடு போா புரிகினற காணனுககு இதோ நான ஸாரதயம் செயகிறேன வீர! விகாததனகுமாரனான காணனைபபறறி எனககு ஓாவிதமான பிரதிஞஞை இருககினறது அவனுககு எதிரில எனனிஷடபபடி வாாததைகளை வெளியிடுவேன' எனறான பாரதரே! உம்முடைய புததிரன, 'அவவாறே ஆகடடும்' என்று சொலலி அநத மததிரராஜனுடைய அபிபபிராயததைக காணனிடம கூறினான

இருபத்துநானகாவது அதயாயம.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குத் திரிபுராஸுரர்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், திரிபுராஸுரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட தேவர்களுக்கு நத்ரர் பிரஸன்னரானதும்.)

துாயோதனன, 'மததிரராஜரே! உஙகளுககு நான பினனும் உரைககபபோகிறதைக கேடகவேணடும் பிரபுவே! முனபு தேவாஸுர யுதததில நடநததும மிகக தவமுடையவரான மாாக கணடேயரால என பிதாவினிடததில சொலலபபடடதுமான வரலாறுஅனைததையும சொலலுகினறேன எனனிடததினினறு நீா மனததினால தெரிநதுகொளளும இவவிஷயததில நீா ஆலோசனை செயயவேணடாம் அரசாகளெலலாரும மிகக மதிமயககம உண்டாயவிடடது எனறு நிசசயமசெயதுகொணடு தாமாாததஙகளுடைய நிசசயஙகளைச செயய முயறசிசெயகினறாகள தேவாகளுககும் அஸுராகளுககும் பெரிய மேனமையுணடாயிருநதது அபபொழுது காவமுடையவாகளான ஸிமஹிகாபுததிராகள தேவாகளை நாசமசெயதாாகள. பலததினால காவமகொணட அநதததானவாகள தேவாகளாலே தோலவிஅடைநதவாகளாகச செயயபபடடாாகள.

ராஜரே! அச்சமயததில முதலில (தேவாகளுடைய துன்பததுககுக் காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுததமானது நோநதது. அநத யுதததில தேவாகளால அஸுராகள ஜயிககபபடடாாகளெனறு நாம் கேட்டிருககின்றோம் தைதயாகள ஜயிககபபடடபொழுது தாரகாஸுரனுடைய மூன்றுபுததிராகளும, காவததை இழநதவாகளும உதஸாகததை இழநதவாகளுமாகி அபபொழுது பாதாளததில பிரவேசிததாாகள் பகைவாகளை நாசம்செயகிறவாகளான தாராக்ஷன கமலாக்ஷன் விதயுனமாலி எனற தாரகாஸுரனுடைய குமாராகள உககிரமான தவததை மேறகொணடு சிரேஷடமானநியமததில நிலைபெறறுத தவததினால தஙகளுடைய சரீரஙகளை வாடடினாகள பிதாமஹரும, வரனகளைக கொடுககிற ஸவபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரம்மதேவா இநதிரிய நிககிரகததாலும தவததினாலும விரதானுஷடானததாலும ஸமாதியினாலும பிரீதி அடைநது அவாகளுககு வரததைககொடுகக ஆரம்பிததாா ஸாவலோகபிதாமஹரான நான்முகரிடததினினறு அவாகளனைவரும ஒனறுசோநது எபபொழுதும ஸாவபபிராணிகளிடஙகளினினறும (தஙகளுககு) மரணமிலலாமையை வேணடினாகள. ஸாவலோகஙகளுககும குருவும பிரபுவுமான ஸ்ரீபிரமமதேவா அபபொழுது அவாகளைபபாாதது, 'அஸுராகளே! எலலாப பிராணிகளாலும் கொலலததகாமலிருககுநதன்மை உணடாகாது. இவவிடததினினறு திருமபுஙகள உஙகளமனததுககு ருசிததிருககிற வேறு வரததைப பெறறுககொளளுஙகள' என்று கூறினா ராஜரே! பிறகு, அவாகள ஒனறுசோநது அடிககடி பலவாறாக ஆலோசிதது ஸாவலோகேஸவரரான சதுாமுகரை வணஙகி இவவிதமான வாககியததை உரைததாாகள 'இஷடபபடி செலலககூடியதும மஙகளகரமானதும் விருமபபபடுகினற ஸமஸதவஸதுக்களும நிரமபியதும தேவாகளாலும் தானவாகளாலும் நாசமசெயயததகாததுமான நகரததை வாஸஸதானமாக ஏறபடுததிககொளவதறகு விரும்புகிறோம். தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலும் ஸாபபக கூட்டஙகளாலும் நானாவித ஜாதியிலதோனறின பிராணிகளாலும் பிசாசஙகளாலும சஸதிரஙகளாலும் பரம்மவாதிகளுடைய சாபஙகளாலும் நாசம்செய்யபபடாத மூன்றுபட்டணஙகளை எஙகளுககு நீர் கொடுககக்கடவீா தேவரீருடைய அனுகரகததை முனனிடடு நாஙகள் இவவுலகத்தில மூன்றுபட்டணஙகளையே வாஸஸதானமாகக கொண்டு இநதப பூமியில ஸஞசரிககபபோகின்றோம். ஆயிரககணக்

கானவருஷங்கள சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவா சேரப்போகின றோம் தோஷமற்றவரே! இந்தமூன்றுபட்டணங்களும் ஐகயமடை யப்போகின்றன. ஒன்றுசேர்ந்த இந்தமூன்றுபட்டணங்களையும் அப பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸ்ரேஷ்டனான எவன் ஒரே பாணத்தினால் நாசமசெய்வனோ அவனே எங்களுக்கு ம்ருத்யுவாகுக' என்று வேண்டினார்கள் அந்தத்தானவர்களுடைய அந்தவார்த்தை யைக்கேட்டுப் பிதாமஹரான ஸ்ரீபிரமமதேவா, 'இவ்வாறு ஆகுக' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ஸ்தயலோகத்திற்கு ஏகினார் பர மம தேவரிடத்தினின்று வரத்தைப்பெற்றுப் பிரீதியடைந்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்தத்தாரகனுடைய புத்திரர்கள் ஒருவரோ டொருவா ஆலோசித்து மூன்றுபட்டணங்களைப் படைப்பதற்காக எல்லாச் சிறப்வேலைகளிலும் மிக்கதோச்சியுள்ளவனும் மூப்பில லாதவனும் தைத்யர்களாலும் தானவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்ற வனுமான மயனை வரித்தார்கள் பிறகு, புத்திசாலியான மயன் தன னுடைய தவத்தினாலே ஸ்வர்ணமயமும் வெள்ளிமயமும் அவ்வாறே * இரும்புமயமுமான மூன்றுபட்டணங்களை உண்டுபண்ணினான். பகைவர்களை வாட்டுகிறவரே! அவைகளுள், பொன்மயமான பட் டணமானது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது வெள்ளிமயமான பட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது அவைகளுள் இரும்பு மயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற்றிருந்தது ஒவ்வொரு பட்டணமும் நூறுயோசனை விஸ்தாரமுடையது, அவ வளவு நீளமுடையது, உறுதியானது, கொத்தளங்களோடுகூடி யது, பெரிய பிராகாரங்களையும் கோட்டைவாயில்களையுமுடை யது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசாலமான பெரிய ராஜ வீதிகளோடுகூடியது, பற்பலவிதமான உப்பரிகைகளாலும் வாசல களாலும் விளங்கியது ராஜசிரேஷ்டரே! அந்த மூன்று பட்ட ணங்களிலும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும் அணிந்த அஸுரர்கள் தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தார்கள் திவ்யமான பொன்னகரமானது மஹாதமாவான தாரகாக்ஷனுடையதாக இருந் தது வெள்ளிமயமான பட்டணமானது கமலாக்ஷனுடையதா யிருந்தது இரும்புமயமான பட்டணமானது விதயுன்மாலியினுடை யது அந்த மூன்று தைத்ய அரசர்களும் மூன்று உலகங்களையும் வல லமையினால் கவர்ந்துகொண்டார்கள். 'பரம்மா என்பவன் யார்?'

* 'காரஷணாயஸம்' என்பது மூலம்.

என்றும் சொன்னாகள ஒபபறற வீரியமுள்ளவாகளும் உததமர்களு மான அபபடிபபடட தானவாகள, லக்ஷமும் பததுலக்ஷமும் கோடி களுமாக அஙகு அஙகிருநதுவநது கூடினாகள முன்பு தேவாகளாலே அபகாரம் செயயபபட்டவாகளும மிகக கொழுபபுளளவாகளுமான மாம்ஸபக்ஷகாகள பெரிதான ஐஸவரியதகைவிருமபித திரிபுரமென் கிற தூககதகை அடைநதாாகள இநத எலலா அஸுராகளுககும் மயன் எலலாவிதமான உபாயஙகளையும சொலலுகிறவனாயிருநதான். ,ானை ஆதாரமாககொணடு அநத அஸுராகளெலலோரும ஒரிடத தினை ...ம பயமிலலாதவாகளாக இருநதாாகள திரிபுரததை வாஸஸ தானமாககொணட எநத அசுரன எநத விருபபததை மனததினால நினைததானோ அநதவிருப்பததை அவனுககு மயன் மாயையினாலே அபபொழுது நிறைவேறறினான மஹாபலசாலியான ஹரியெனறு பிரஸிததிபெறற தாரகாக்ஷகுமாரன ஒருவனிருநதான் பிதாமஹ ரான பிரமமதேவா எதனால ஸநதோஷமடைவரோ அநத உததம மான தவததை அவன செயதான ஸநதோஷமடைநதிருககினற பரமமதேவரைபபாாதது, ஹரியானவன், 'சஸதிரஙகளால கொலலப படடு எநதக குளததில விழுபவாகள மறுபடியும அதிக பலசாலிக ளாகத தோன்றுவாாகளோ அநதக குளமானது எஙகளுடைய பட்ட ணததில உண்டாகவேணடும' எனறு வேணடினான பிரபுவே! தார காக்ஷனுடைய குமாரனும வீரனுமான அநத ஹரியானவன வரத தைபபெறறு அவவிடததில மரிததவாகளைப பிழைககசசெயயும 'மருதஸஞசீவினி' எனகிற அவவிதமான குளததை உணடுபணணி னான ராஜரே! எநத அஸுரன் எநத ரூபததோடும எநத வேஷத தோடும அடிககபபடடுத தடாகததில தளளபபடுகிறானோ அவன ஸமபூரணமான பலததுடனும வீரயததுடனும சௌரயததுடனும் அவவித ரூபததுடனும வேஷததுடனுமே உணடாகிறான் மஹாத மாவான அநத ஹரியினாலே உணடுபணணபபடடதும இவவிதமான வீரயததுடனகூடியதுமான அநதத தடாகததைஅடைநது திரிபுர வாஸிகளான அஸுராகள உலகஙகளெலலாவறறுககும துன்பஞ செயதாாகள. மிகக தவததினால ஸிததிபெறறவாகளும தேவாகளுக குப பயததை விருததிபணணுகிறவாகளுமான (அஸுராகள) ஓா அஸுரன கொலலபபடடவுடனே,பதது அஸுராகளைஉணடுபண்ணி னாகள அரசரே! அவாகளுககு யுதததில எவவிததததினாலும க்ஷயமுண்டாகிறதிலலை. பிறகு, (பரமமதேவருடைய) வரதானததி

னாலே இறுமாபபை அடைநதவாகளான அவவஸுராகள லோபததி னாலும் மோஹததினாலும் பறறபபடடவாகளும் புததியை இழநதவர் களும் பயமறறவாகளும ஸமமானபேராவலுளளவாகளுமாகி எலலோ ரும் ஒருஙகுசோநது ஆஙகாஙகு அநத அநதஸமயஙகளில பரிவாரங களுடனகூடின தேவாகளை ஒடுமபடிசெயது தஙகளிஷடபபடி ஸஞ சரிததாாகள கெடடநடையுளளவாகளான தானவாகள எலலாத தேவோதயானஙகளையும தேவதைகளுடைய வாஸஸதானஙகளையும் பரிசுததமான ரிஷிகளுடைய ஆஶரமஙகளையும் அவவாறே ரமணீய மானநாடுகளையும் வரமபுகடநது நாசமசெயதாாகள பிதிருககளுடன கூடினதேவாகளும ரிஷிகளும தஙகள தஙகள ஸதானஙகளை இழநத வாகளாகச செயயபபட்டாாகள தேவவிரோதிகளான அநத மூனறு அஸுராகளாலே மூவுலகஙகளும் ஆககிரமிககபபட்டன பிறகு, உலகஙகள பீடிககபபடுமபோது வஜராயுததைககையிலேநதிய இநதி ரன, தேவாகளால சூழபபடடுத திரிபுரஙகளையும எலலாபபககததிலும் சூழநது எதிரததுபபோாபுரிநதான ராஜரே! பகைவாகளை அடககுப வரே! தேவராஜனான இநதிரன, அநதப பிரமமதேவருடைய வரததி னால கொடுககபபடடவைகளும பிளக்கமுடியாதவைகளுமான முப புரஙகளையும் பிளபபதறகுச சகதியறறவனானபொழுது, பயநது அநதப படடணஙகளை விடடுவிடடு அநததேவாகளோடு கூடவே அஸுராகளால செயயபபடட அபகாரததைச சொலலுவதறகாக அபபொழுது பரமமதேவரை அடைநதான அவாகள எலலா உண் மையையும உரைதது முடிகளால நனறாக வணஙகி, 'பகவானே! அநத அஸுராகளைக கொலலும உபாயததைச சொலலவேணடும்' எனறு விஜஞாபனம செயதாாகள அநதவாாததையைக கேட்டு மஹிமையுளள ஸ்ரீ பரமமதேவா தேவாகளைபபாாதது, 'தேவாகளே! நீஙகளனைவரும என்னுடைய வாககிய கௌரவததைக கேளுஙகள. அஸுராகள எபபொழுதுமே கெடட ஸவபாவமுடையவாகள, தேவாகளே எனனுடையவாகள * அவாகளனைவாகளும உஙகளை ஹிமஸிககினறாாகள நானோ எலலாப பிராணிகளுககும ஸமன இதுவிஷயததில ஸமசயமிலலை துஷடாகள கொலலபபடத தகக வாகளெனபதனால இவவிஷயததை உஙகளுககு நான சொலலு கிறேன அநதத தூககஙகள ஒரேபாணததினால பிளககததககவை கள வேறுவிதததாலிலலை அநதபபடடணஙகளை முககணணரே

* பொருநதாமையால சில சொறகள விடபபடடன.

பாணத்தால நன்ருக பிளபடுதறகுத திறமையுளளவா. நீஙகளனை வாகளும், ஜகதீஸவரும ஜயசீலரும உததமமான காயஙகளசெயகின்றவருமான ஸதாஜுவை யுததம்செயயும்படி சீகிரம் வேண்டுஙகள அநத ஸவரா அஸுராகளை ஸம்ஹரிபபா' என்று கூறினர். அவவிதமான வாகயததிலே தூணடபபடட அநதத தேவாகள மூடிவணஙகி கினறாகள மஙகளகரமான மனததையுடையவாகளும் மஹாதமாகளுமான தேவரிஷிகள தேவவருஷததில ஆயிரம் வருஷம தவமபுரிநது விருஷபதவஜரிடம சென்றனர தேவாகள பரம்மாவை முனனிடடுகொணடு சரணயரான ருதரைச சரண மடைநது ஸவதமான வேதமதரததை உசசரிததுகொணடு பெருததவம புரிநதாகள எலலோரும மனமதனைஜரிததவரும் தேவாகளுககு தேவரும ரிஷிகளும ஸதிரமாயிருபபவரும வரஙகளை கொடுகினறவரும மூனறுகணகளையுடையவரும மஙகள ரூபியுமான ஸவரை ஸாவவிததிலுளள சரணமடைநதாகள. அநதத தேவாகள (எலலாபபிரஜைகளையும) ஸம்ஹரிபபவரும துஷ்டகததகளவரும பிறபபிலலாதவரும சநதிரனை உடையாளமிடட படட தலைமயிரையுடையவரும பயம் நேரநத காலஙகளில அபயம கொடுபபவரும நவரத விரதமுளளவரும ஸாவவஸதுகளையும தம் சரீரமாகவகொணடவரும பெருமையுளளவரும உலகததை யெலலாம ஸவரூபதகால வியாபிததிருகினறவருமான ருதரை உகரரகளும ராகஷஸாகளை நாசஞசெயபவைகளுமான மநதிரஙகளால ஸதோதரஞசெயதாகள மஙகளபகவான் பலவிதமான தபோவிசேஷஙகளால தமமுடைய மஹிமையை அறிநதிருகிறாரோ, எநதபகவான புதநிபிஞரை நிசசயிகக முதகஆதமதவததை தாமாகவே அறிநதிருகிறாரோ, எநதபகவானுகு ஏபபொழுதும மனமானது தமவசததில நிலைபெறறிருகினறதோ அதத கையமகிமைபொருநதியவரும தேஜோராசியும உமாபதியும் (பாவஙகளை) போகுகினறவரும ஐஸவரியமுளளவரும உலகததில மறறெருவரும நிகரிலலாதவரும அதிகமாகத தபிகக செயபவரும் பாபமறறவருமான ஸவரை அநதததேவாகள மிகுநத முயறசியினால ஸாகஷாதகரிததாகள ஒருவராயிருகினற அநதபபகவான அபபடிபபடட தமரூபததினிடததில பலவிதரூபஙகளை உண்டுபணணினார. அதிகமான ஆசசாயததையுடையவாகளான தேவாகளனைவாகளும் மஹாதமாவினிடததில ஆதமாவினுடைய பிரதிபிம்பஙகளாயிருகிற

பாஸபரரூபங்களைக் கண்டாகள் ஸாவபூதஸவரூபியும் பிறப்பற்ற வரும் உலகத்திற்குநாதருமான அந்தருத்திரரைக்கண்டு தேவாகளும் பிரமமரிஷிகளும் தலை பூமியிலபடும்படி நமஸகரித்தனர் சங்கரா, வணங்குகின்ற அந்ததேவாகளைப்பார்த்து, 'மங்களமுண்டாகுக' என்று ஆசீர்வதித்து, அவர்களைப் புகழ்ந்து (பூமியினின்று) எழுந்திருக்கும்படிசெய்து, பகவானை அவர் புன்னகையுடன், 'சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்' என்று வினாவினார் பிறகு, முக்கண்ணராலே அனுமதிகொடுக்கப்பட்ட அந்ததேவாகள் தன்னிலையிலிருக்கின்ற மனத்துடன் ஈஸ்வரரைப்பார்த்து, 'பிரபுவே! தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம் தேவதைகளுக்கெல்லாம் அதிதேவதையானவரும் பிராணவல்லபையான அம்பிகைக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்றவரும் அதிக்கோபமுள்ளவரும் தக்ஷப்பிரஜாபதியினுடைய யாகத்தை அழித்தவரும் ஸருஷ்டிகாத்தாகளாலே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவருமான உமக்கு வந்தனம் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் மங்களங்களுக்கு உத்பத்திஸ்தானமாயிருப்பவரும் மிகச்சிவந்தவரும் (பிராணிகளை) ரோதனம் செய்யும்படி செய்கின்றவரும் கறுத்த கழுத்தையுடையவரும் சூலத்தைத் தரித்தவரும் ஸபலமானவரும் * மருகசரீரத்தைத்தரித்தவரும் சிறந்த ஆயுதங்களால் போர்புரிகின்றவரும் ஆராதனத்துக்குத் தகுந்தவரும் சுத்தரும் க்ஷயத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவரும் ஹிம்ஸிக்கின்றவரும் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவரும் சுக்கிரஸவரூபியும் பிரமமஸவரூபியும் பிரமமசாரியும் ஜகதீசரும் மனத்தினாலே அளவிடமுடியாதவரும் (துஷ்டாகளை) ஸம்ஹரிக்கின்றவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் தவத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும் மஞ்சள் நிறமுள்ளவரும் விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும் தோலை உடுத்தவரும் ஸுப்ரமண்யருக்குப்பிதாவும் முக்கண்ணரும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவரும் சரணமடைந்தவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றவரும் பிரமமதவேஷிகளுடைய கூட்டங்களை நாசமசெய்கின்றவரும் வனஸபதிகளுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் வனங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம் பசுக்களுக்கெல்லாம் பதியும் எப்பொழுதும்

* மருகம்=மான். 'மருகாக்ஷாய' என்பது மூலம். அக்ஷம் என்பதற்குச் சரீரமென்றும் கண்ணென்றும் பொருளுண்டு. மானினுடைய கண்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவரென்றும் கொள்ளலாம்

யஜ்ஞங்களுக்குப பதியுமான தேவரீருகது வநதனம ஸைன்யங்களை யுடையவரும மூன்று கணகளையுடையவரும் அளவுகடநத வல்லமை பொருநதியவருமான தேவரீருகது வநதனம் மனவாகுகாயங்களால உம்மைச சரணமடைநதிருகின்ற எங்களைத தேவரீர பாதுகாகவேணுமெம' எனறு வேணடினாகள. பிறகு, பகவான, ப்ரஸன னராகி,'கலவரவா' எனகிறவாறதையிலை அவாகளைசசநதோஷிகசெயது, '(தேவாகளே !) உஙகளுடைய பயமலிலைகடடுமெ உஙகளுகுயான எனனசெயயவேணுமெம ? சொலலுஙகள' எனறு நியமித்தாராசுவரருடைய வாகதையைகேடடு தேவாகள ஸநதோஷமடைநதாகள

இருபதாவது அதயாயம்.

(தேவர்கள், நக்திரருடையவசனத்தினுல் அவருக்குத் தத்தம் பலத்திற் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் திரிபுராஸம்ஹாரத்தின்பொருட்டுப் படையெடுத்துச்சென்றது.)

மஹாதமாவான ருதராலே பிரிருகள, தேவர்கள், ரிஷிகள இவாகளுடையகூடடஙகளுகு அபயங கொடுகபபடடவுடனே, உலகநதிறகுபபிதாமஹரான ப்ரம்மதேவா, சங்காரைய பூஜிதகு கூலாஞ்ஞ 'இநத ஸுரகாகங்களும மூவுலகங்களையும் ஆகிரமிகினறனவலலவா? ப்ரஜைகளுகு யாகாநதனா? கோரரூபிகளான அநத திரிபுராஸுராகளினவாகளையும் காலநாமதாமினறி ஸம்ஹாரம செயயும தேவநாதரே ! சிறநத இநதபரமபதவியை அடைநதிருகினற எனனுலை வரங்களைகொடுகககூடியகாலமதேநாகபடியால தானவாக ளினபொருடடு பெரியவரமகொடுகபபடடுளெ டது யுகநதிலை அவாகளை தொலலுகிறவா தேவரீருவருமிலலைஎனறு நாரதர தேவ விபபதிகிறேரம் வாகபபிராணிகளுகு துராசுவரரே ! உலகமரியாதை யை கடநதவராளான அநத ஸுராகளை உம்மைத தவிர தேவரீருவ னம மரவரிபபாரகளுமிலலை தேவரீருவரே நினை நிரமபுகிறவரும தேவரீருவரே நினை யினை நிரமபுகிறவரும தேவரீரே ! ராணமடைநதவாகளை ரகிபபவரும நீரே ! ஸாமாநயமாகவும விஸேஷமாகவும தேவரீருவரே ஸாதனமாகுகு தேவரீரே ஸாதனமாகுகு தேவரீரே ! ப்ரதாநமான ஸுராகளை தொலலுவது (ரகதவாகளை) காவதாகை அழிபபதுமெ தேவரீருடைய அனுகரஹதினாலை உலகமுழுமையும ஸுகமாக விருகுமெயடைநதது. தேவரீர தேவாசுரருகுசசரண்ய உம்மை நாஙகள சரணமடைநதோம்' என்று கூறினாகள

கணபாவம்.

ாபவரா, 'உங்களுடைய சதுருகளினவாகளும் கொலத
ுகுவாகளெனபது எனனுடைய எணணம பலசாலிகளான தேவ
சதுருகளை நாம ஒருவனுயிருநது ஸமஹரிபபதறகு மனம ழ
விலலை நீஙகளினவாகளும ஒருஙகுசோநதம, எனனுடைய தேஜஸ
டன கூடியும மஹாபலசாலிகளான அநத அஸராகளினவாகளையும
கூடடமாக யுததததில வெலலுஙகள' எனறு நியமிததா தேவாகள,
'எஙகளுடையதேஜஸம பலமும எவவளவோ அவவளவைகளாடி
லும இரணடுமடஙகான தேஜஸம பலமும அஸராகளுகிரு கின
றன' எனறு நாஙகள எணணுகினறோம அவாகளுடைய தேஜஸம
பலமும காணபபட்டவையலலவா" எனறுதெரிவிததாாகள. ாசவரா,
'எவாகள உஙகளுககு அபராதிகளோ அநதபபாபிகள ஸாவவிதததினு
லும (எனனை) கொலலுதலாகவாகள நீஙகளெலலோருமு எனனு
டையதேஜஸ பலம இவைகளுடைய ஒருபாதியினுலே பகைவாகளை
நாசஞசெயயுஙகள' எனறு நியமிததா தேவாகள, 'ஸாேரபவரே !
தேவரீருடைய தேஜஸினை பாதிபபாகதைத தரிபபதறகு நாஙகள
சகதியறறவாகளாயிருகிறோம தேவரீரே எஙகளெலலாருடைய
பலதைதினை அாதாமசதைதிலுலும பகைவாகளை நாசஞசெயயும.
தேவரே ! எலலாிதாதிலுலும நாஙகள ரகஷிகபபடடாதாகவாகள.
மஹாதேவரே ! நீரே எஙகளுக காபபாறறும நீரே பகைவாகளுக
கொலலும' எனறு பிராாதிதாாகள ாசவரா, 'எனனுடைய தேஜ
ஸைத தரிபபதறகு நீஙகள சகதியறறவாகளாயிருபபீராகளையாகில,
நானே உஙகளுடைய தேஜஸிறபாதியோடு கூடியவனுய இநதச
சதுருகளைக கொலலுவேன தேவாகளே ! நீஙகளினவாகளும
ஒன்றுசோநது என் பலதைதிற பாதியை யுததததில தாஙகுவதற
குச சகதியறறவாகளாயிருபபீராகளானால நான உஙகளுகுச சொல
லுகிறேன யுஸராகளும தேவாகளுமான எலலோரும எனக
குச சமம் தேவாகளே ! நான எலலாபபிராணிகளுகும மஙக
ளாதைதை உணடுபணணுகிறவனுயிருகிறேன அதனாலேதான, எனக
குச சிவந்தகணமை ஆனால, அநத தேவாசுாகள அதாமத
தனை நிருகினறாகள அதனாலும உஙகளுகு ஒரீதகைச
செயயலேணடுமெனகிற எணணம எனறால அவாகள
தொலைநதுவாகள எனனால சாணமை ாதவாகளும கருமத
திலை ஜயம்பெற விருபபமுளளவாகளுமான உஙகளுகு யான
உதவிபுரியடபோகினறேன உஙகளுடைய பகைவாகளைக கொலல

போகிறேன், எல்லாரிடத்திலும் தணிந்தநிதானமாக பலஈதில் மா
பாரதி எனக்கு கிடைக்கிறபடிக்கு சமனப்படுத்தி அவை விஷயமாய் வா
ளான எல்லாபாபி ரணிகளும் எனைக் குட பாசுவாயிருக்குமதனைமையை
வுடனே நடித்திருக்கவேண்டும் ! தேவராஜனே ! பாக்கு எங்க ருப்பிரயோக
குந் தனயனாயினாலும் திரிபோழுது ரணகருவுண்டாகுக இவ்வாறு
தேவசத்துருக்களினால் பாசுகளினால செய்யவேண்டாம் பாபத்தை
மாடுவினை நடுவாயினால் (நடக்கவேண்டும் என்ற நினைவினால்)
செல்லுங்கூடிய தேராக்குதிரை களினால் வியலேல்பாக் கூடாமலும் வாரு
வாயாம் வரவிடுகாமலும் ஆங்கு எல்லாகளங்களிலும் கூடாதபடி அரு
குருகளை காவல் ஜாகிபோனால் என்னாகும் தேவராஜனே
தேவருடும் பூமிக்கு காருகுமான சாஸ்வருடைய நிலவிதி
வகையாகவே நீ தேவராஜ் வாஸ் நெல்லாருடை பாக்கு தலை
லகேகஷ்டிகளாணட வர்களால் வியாஜனைபடுதல் நடாது ஆவன் நடு
வை பாடுவது வாஸ்தே நீ தேவராஜ் ருடிகிறாய் ! சிறுபிராயம்
கூறுகிறது இவ்வளவுதூரமான வார்த்தை நீ வாய் திறக்கலாகாது ! நீ
கவனம் ! உங்களுக்கு இரக்கம் பாக்குதலைவிடுவதே நல்லது பாபமே
பாக்குதனை செய்தது வில்லாரிகளால் நடுவிலிருந்து ஆனால் நீ
வேஷமிட்ட நடிகனைபோல, பலர் நடுவாரை சாலவிஷயமாக வில்
கூர்கள் ! அவைகளிடத்தில் பாக்கு தலைவர்களாயிருக்கிறவர்கள் வில்
வாளை ஒருகளைகிறபோது ஒரேயடியாக நாளை வருகிறபோது பூ
பிசகிவிடுகிறீர்கள் இல்லாவிடில் மறுபடி எல்லாவிதத்திலும் வி
ரர்களாயிருக்கிற அவர்களை எல்லாம் பாக்குதலைவிட்டு
வாளை பிடிக்கவைத்து பாசுனை நிலைக்கு வருவதற்கு சிலகாலம் ஆ
கும் (அவ்வளவுக்கு பாக்குவது) அல்லாவிட்டால் அவர்களுடைய
கூட்டுகளை, சிறுபடுத்தும் ராஜ்யத்தை நிலைபடுத்தமாட்டாது
தந்தைக்கு பிதாவின் வலதுபாக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கிற
கை ஸ்ரீமான் ராஜாதி ராஜனாகிய தேவராஜனை அதிகச சுக
மாக ஸ்ரீமான் ராஜாதி ராஜனாகிய தேவராஜனை அதிகச சுக
வி. டு ராஜகுலத்தாரை நீதிஜ்ஞர்களாரதாக இந்த ஆதாதாரமாக நினைத்தும
தேவர்கள் பிரார்த்தனைகளை வேண்டுகிறபடியால் விசேஷமாய் திரியாத
வர் ராஜாபிஷேக பெற்ற ஸ்ரீமான் சகல ராஜாக்களுக்கும் அவர்களுடைய
நிலம், எல்லாம் மற்றும்மோழிகளையும் நிறுத்து, தேவர்களினைவாகவும்
மனுஷர்களாலான பசுபக்ஷியினங்களாகவும் நீதஜ்ஞனாயுமான பாக்குனை

கொடுத்தார்கள். எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸ்ஸினுடைய பாதியைப் பெற்றுக்கொண்டு தேஜஸ்ஸினால் அதிசயித்தவராகிப் பின்பும் அந்த பசுபதியானவர் அதுமுதல் அவர் தேவர்களால் மஹாதேவரானார்: அப்பொழுது, பலவானும் பினாகபாணியும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியுமானவர், பசுக்களாயிருக்கின்ற எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியாயிருக்கிறதனால் பசுபதியென்னும் [illegible] [illegible] [illegible] மஹாதேவர் எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸ்ஸிலும் பாதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்தத் தேஜஸ்ஸினால் [illegible] [illegible] பிறகு, தேவர்களெல்லாருடைய [illegible] [illegible] [illegible] ரும் மஹேச்வரருமானார்.

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(விஸ்வகர்மா தேவர்களுடைய ஆஜ்ஞையினால் பூமிமுதலானவற்றை ஸாதனமாகக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது.)

அப்பால் தேவர்களுடைய [illegible] தேஜஸ்ஸின் பாதியைக் கொடுத்ததும், [illegible] [illegible] எல்லாவற்றையும் [illegible] அமைக்கத் தேர் அமைக்கும்படி சொன்னார்கள். விஸ்வகர்மாவும் ஆலோசித்துத் திவ்யமான ஒரு ரதத்தை நிர்மாணித்தான் [illegible], விசாலமானதும், [illegible] [illegible] கூடியதும், [illegible] [illegible] கூடியதும், எல்லாப் பிராணிகளையும் [illegible] பூமியை [illegible] செய்தான். [illegible] மந்தரகிரியை [illegible] செய்தான். [illegible] இருபக்கமானதும் சிறந்ததுமான இமயமலையையும் [illegible] வியாபித்த விந்த்யமலையையும் [illegible] * [illegible] முதலான தேருறுப்புக்களாக அப்பொழுது ஏற்படுத்தினான் மிக்க மஹிமையுள்ளவனான த்வஷ்டாவானவன் [illegible] [illegible] அனந்தனையும்

* தேருறுப்புக்கள் பலவற்றிற்குப் பொருள் நிச்சயிக்கக் கூடாமையினால், அவைகள் மூலத்திலுள்ளபடியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

அதிஷ்டானமாகச் செய்தான், உதயபர்வதத்தைக் கூபரமாக ஏற்படுத்தினான். மீன்களுக்கும் முதலைகளுக்கும் [illegible] இருப்பிடமானதும் தானவர்களுக்கு இருப்பிடமானதும் [illegible] யும் [illegible] விளங்குகின்றதுமான சமுத்திரத்தை இருக்கச் செய்தான். நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சந்திரனைச் சக்கரமாகச் செய்தான். [illegible] டன் கூடின [illegible] றவனை [illegible] ஸரஸ்வதியையும் [illegible] [illegible] தேருக்கு அலங்காரங்களாயின மூன்று அக்னிகளையும் [illegible] தின்பழ அச்சாகச் செய்தான் (1) [illegible] கள் [illegible] (2) [illegible] களாகவும் ஏற்படுத்தினான். [illegible] ருக்கு [illegible] களுடைய [illegible] [illegible] மாலைகளாலும் [illegible] (3) [illegible] [illegible] மாகவும் [illegible] (4) [illegible] ஏற்படுத்தினான். [illegible] தன்மையுடைய [illegible] ஏற்படுத்தினான். [illegible] (5) ஸினீவாலி, (6) அநுமதி, (7) குஹூ, [illegible] (8) ராகை

(1) துரோணபர்வம் 601-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(2) பீஷ்மபர்வம், 412-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், துரோணபர்வம் 10-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காண்க.

(3) விராடபர்வம் 218-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(4) ஆதிபர்வம் 210-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(5) சந்திர கலைதோன்றுகிற அமாவாஸ்யைக்குப் பெயர்.

(6) ஒரு கலையினால் குறைவுபட்ட சந்திரனுடன் கூடின பௌர்ணமாஸிக்குப் பெயர்.

(7) சந்திரகலை சிறிதும் இல்லாமலிருக்கும் அமாவாஸ்யை.

(8) குறைவற்ற சந்திரமண்டலத்துடன் கூடின பௌர்ணமாஸி

கர்ணபர்வம்.

இவைகளையும் குதிரைகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தான். * கூப ரங்களையும் பதாகைகளையும் குதிரைகளுக்குப் பூட்டும் வாகனங்களாக ஏற்படுத்தினான்; நாலடுக்குடம், நவரத்னம், கார்த்தோட கம், தனஞ்சயம் இவைகளும் இன்னும் மற்றுமுள்ள நாகங்களும் குதிரை களைக்கட்டுவதற்குரியவைகளாயின. ராஜரே! † வேதாங்கங்கள் ஆறும் கடிவாளங்களாக அமைக்கப்பட்டன. இதிகாசமானது விபுலமான விற்றலை; அந்தத் தேரின் கொடிமரமாக அமைக்கப்பட்டது. தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட எல்லா யஜ்ஞங்களும் துவஜத்தின் பதாகைகளாயின. [illegible] சுக்கிலபக்ஷமும் கிருஷ்ணபக்ஷமும் [illegible] சக்கரங்களுடன் கூடின சமுத்திரங்கள் [illegible] அமைக்கப்பட்ட கொடிக் கம்பங்களாயின. [illegible] அந்தத் தேரைக் கொடிமரத்தின் [illegible]. சிரமங்களுடைய கூட்டங்களாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அமைக்கப்பட்டது. [illegible] [illegible] பஞ்சபூதங்களும் [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆதலால், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ராஜரே! [illegible]

* ஒருவகைப் பிசாசுகள்

† ஆதிபர்வம், 56-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

கண்டவர்களான மஹரிஷிகளாலே வலப்பக்கத்துமுனையில ருகவேத மானது பூட்டப்பட்டது இடப்பக்கத்தில ஸாமவேதம் பூட்டப்பட டது. தேவபிராமமணாகளாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக வலப்பக்கத்தில கட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவ்விதமாகவே அதர் வணவேதமானது பின்புறத்தில இடப்பக்கத்தில கட்டப்பட்டது. இவ்வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜஞங்களை அறிந்தவர்களான மஹ ரிஷிகளாலே ரதத்தில சோக்கப்பட்டன அவ்வாறு சோக்கப்பட்ட அந்த நான்கு வேதங்களும் யாகத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்தி ருந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக விளங்கின உதாரமானமனத தையுடையவிஶ்வகாமா திவ்யரதத்தைஏறபடுத்திப் பிறகு பாணத்தை யும் அமைக்க ஆரம்பித்தான் அழிவற்றவரும் யஜஞத்தை வாகனமா ககொண்டவருமான ஸ்ரீஹரியைத்தியானித்துப் பாணமாக அமைத் தான் ராஜரே! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! பரிசுத்தமான கந்தத்துடன்கூடின வாயுவை அந்தப் பாணத்துக்குச் சிறகாகவும் புங்கமாகவும் ஏறபடுத் தினான் உலகமனைத்தும் விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்நீஷோமஸ்வ ரூபமென்றும் சொல்லப்படுகிறதினாலே அக்நீஷோமாகளை அப்பொ ழுது பாணமுகத்தில ஏறபடுத்தினான் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், அளவற்றதேஜஸையுடையவருமான ஈசுவரருக்கு மஹாவிஷ்ணுவான வர் ஆதமாவாதலால், அந்த ருத்திரா விஷ்ணுமயமானபாணத்தைத் தனுஸ்ஸிலுள்ளநாண்கயிற்றில சேர்ப்பதை *ஸஹித்தார் பிருகு, அங்கி ரஸ இவர்களுடைய கோபத்தினின்று தோன்றினவரும் அக்நி போன்ற குரோத்தத்தையுடையவரும் ஸஹிக்க முடியாதவரும் (கண் டத்திலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்பாகவும் சிவப்பாகவுமிருக கின்றவரும் புகைநிறமுடையவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் பயங்கரரும் லக்ஷம் சூரியர்களுக்கொப்பானவரும் தேஜஸ்களு டைய ஜ்வாலைகளால சூழப்பட்டவரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட நடையுள்ளவர்களை நழுவும்படி செய்பவரும் ஜயசீலரும் பிரமமத்வே ஷிகளை நாசம் செய்பவரும் உத்தமரும் பிரபுவுமான ருத்திரர் தாங்க முடியாத்தான கடுங்கோபத்தை அந்தப்பாணத்தில விட்டார் ராஜரே! அந்தவில்லினுடைய அங்கங்களை அடுத்து நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங் கமாஜங்கமஸ்வரூபமான இவ்வுலகமனைத்தும் ஆச்சரியகரமானகாட்சி யுள்ளதாக விளங்கியது அவ்விதமான திவ்ய ரதத்தைப்பார்த்து அந்த ருத்திரா கவசமணிந்தவராகவும் கையில விற்பிடித்தவராகவும்

* வ்யாகயான பாடம் இங்கு சிறிது வேறுபடுகிறது.

சந்திரன், விஷ்ணு, அகநி, வாயு இவாகளிடத்தினின்று உண்டான திவவியமான அம்பைக கையிலெடுததார். மஹாதேவர் அபபொழுது முயறசியுடன் அநதப பாணததைக கையிலெடுததுத தைதயாகளையும் தானவாகளையும் நடுஙகச்செயதுகொண்டு, ஆகாயததையும் பூமியையும் நடுஙகச்செயகின்றவாபோல அநதத தேரின்மீதேறினா. மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோததிரம் செய்யப்படுகின்றவரும் வநதிகளாலே நமஸகரிக்கப்படுகினறவரும் நடனததில ஸாமாததியமுள்ள அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டஙகளால் செயயபபடும்நாததனததைக் கண்டு களிபபவரும் வரஙகளைக்கொடுபபவரும் கததியையுடையவரும் பாணஙகளையுடையவரும் விலலையுடையவரும் ஜ்வலிககின்றவருமான அநத ஈஸ்வரா புன்னகை செயதுகொண்டு, 'எவன் ஸாரதியாயிருக்கக்கூடும்?' என்று வினவினா.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் பிரம்மா நத்திரநக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும், நத்திரரால் திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும், துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யஞ் செய்ய வேண்டினதும்.)

(தேவகணஙகளனைததும்) ஈஸ்வரரைநோக்கி, 'தேவேசரே! தேவரீர எவனை ஏவபபோகிறீரோ அவன் உமககு ஸாரதியாவான; ஸம்சயமிலலை' என்று சொன்னாகள மஹாதேவா அநதத தேவர்களைபபாரதது, 'நீஙகளே நன்றாக ஆலோசித்து எனனைககாட்டிலும் எவன் மிகவும சிறபபுறறவனோ அவனை ஸாரதியாகஏறபடுததுஙகள காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னார். எலலாததேவர்களும் இநதவாரததையைககேட்டுப பிதாமஹரை அடைநது நமஸகாரம்செயது மஹரிஷிகளாலே அநதப் பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச் செயது ஒரே மனததையுடையவாகளாக விஜஞாபனம் செயதாரகள. 'தேவரே! தேவசததுருககள்ான அஸுராகளைக கொலலும்விஷயததில தேவரீரால எநத உபாயம் சொலலபபட்டதோ அது அவவாறே எம்மால செயயபபடடது விருஷபதவஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறா. விசிததிரமானஆயுதஙகளாலே நாலுபககததிலும் நிறைக்கபபட்டிருக்கிற ரதமும் அமைக்கபபடடது. அநத உததமமான ரதததில ஸாரதியாயிருக்கத்தககவனை நாங்களறியோம் தேவசிரேஷடரே! ஆதலால, ஒரு ஸாரதியை ஏறபடுததவேண்டும். விபுவே!

தேவரே! எங்களுடைய அவவிதமான வாக்கை ஸபலமாகச்செய்வதற்கு நீரே தகுந்தவர் பகவானே! எங்களிடத்தில் முற்காலத்தில் இவ்விதமாக வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறீர் எப்பொழுதுமே அவமதிக்கமுடியாததும் பகைவர்களை ஒடுமபடி செய்கின்றதும் உத்தமமுமான ரதமானது சோக்கப்பட்டுவிட்டது இந்த ரதத்தில் தான்வர்களைப் பயமுறுத்துகின்றவரும் முயற்சியுள்ளவரும் பிரகாசத்தை விலலாக உடையவருமான இவர் யுத்தஞ் செய்கிறவராக ஏற்பட்டுவிட்டார் அவ்வாறே, வேதங்களும் உத்தமமான ரதத்தில் குதிரைகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டன * நக்ஷத்திரங்களுடைய ஸமூஹங்களால் அனுஸரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதும் வருத்தங்களையுடையதுமான மஹாதமாவான அந்தப் பரமசிவனுடைய ரதமானது மலைகளுடன் கூடின பூமிஸ்வரூபமாயிருக்கின்றது இவைகளெல்லாவற்றிலும் விசேஷமுடையவனான ஒரு ஸாரதி அந்த ரதத்திற்கு வேண்டும் பிதாமஹரே! தேவர்கள் அந்த ரதத்திலும் ரதத்திலுள்ள யுத்த வீரனிலும் கவசங்களிலும் சஸ்திரங்களிலும் விலலிலும் பிரவேசித்திருக்கின்றார்கள் உம்மைத்தவிர அந்த ரதத்திற்கு வேறு ஸாரதியை நாங்கள் காணவில்லை பிரபுவே! நீர் எல்லாக்குணங்களும் அமைந்தவரன்றோ? எல்லாத் தேவதைகளையுங்காட்டிலும் சிறப்புற்றவர் தேவரே! லோகேசரே! அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றவையும் உபநிஷத்துக்களுடன் கூடினவையுமான இந்த வேதங்களாகிற குதிரைகளை அடக்குவதற்குத் தேவரீரே சக்தியுடையவர் எங்களுக்கு நீரே ஸாரதியாக இருக்கவேண்டும் யுத்தமசெய்வதற்குப் பலத்தினாலும் வீரியத்தினாலும் ஸத்வத்தினாலும் வினயத்தினாலும் ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏற்பட வேண்டும் ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவர் வேறொருவருமில்லை அப்படிப்பட்ட தேவரீர் எங்களைக் கரையேற்றிவிடும் அழிவற்றவரே! நீர் ஸாரதியம் செய்யும் உம்மைவிட மேலான வேறு ஒருவன் இவ்வுலகில் உண்டாகப்போகிறதுமில்லை தேவேசரே! பேசுபவருள் சிறந்தவரே! நீர் எல்லாவிஷயங்களாலும் மேலானவர் நீர் அந்த ரதத்தின்மீதேறி உத்தமமான குதிரைகளைக் கடிவாளம்பிடித்து நடத்தும் தேவரே! தேவசத்துருக்கள் உமமுடைய அருளால் கொல்லப்பட்டத்தக்கவர்கள் மிக்க தோள்வலியமைந்தவரே! நீர் அஸுராகளிடத்தினின்றுண்டான பெரியபயத்திலிருந்து எங்

* வேறு பாடம்.

கனைக காபபாறறும பறறறறவரே! நீரலலவோ எஙகளுகுக கதி? மறறவரெலதகமுளளவரே! நீர எஙகளை ரகஷிகினறவர பிரபுவே! உமமுடைய ஆணைகடடு ஹதநிலை தேவாகளெலலாரும ஸவாகத தில பூஜிகபபடடிகிறாகள' எனறனர

தெவராறு வநத தேவாகள நிரிலோக நாதரான பிதாமகனை முடியாலவணஙகி (ருத்ரரூபத்) ஸாதயமசெயவதினபொரு டி தேவண்டினாகளெனறு கமகரக கேளவி பிரமமா, 'தேவாகளே! இது இவரிதம உணமையே ருதரரினைக காடடிலும மேலான வன தேவரெருவரிலலை மறறாகமாவான ரஙகரருகு ஸாரத யநதைச செயவேனை எவரிதநதிலும ரதிகறகுக மிகவும சிறநத ஒரு ஸாரதி ஏறபடுதகபப தேவணடிய ஆகலால, இநத உண மையை உளளபடி அறிநது ஒனறுசொலலகளான உஙகளை (நா தேரிநதது) இதோ காண தேரான ருதரிருகுக குதிரைகளைப பிடிததுகாடதது' எனறார ஆறுகுணஙகளால நிறைந தவரும பிரபிதாமஹருமான ஸ்ரீ பிரமமதேவர இவவாறு சொலலி விடடு ஜடாபாரதனை கடடிகொணடு கிருஷணஜினதனைத திட மாக உடுதது கமணடலுவை கீழேவைதது கையில கொறடாணியை கையிலபிடிதது அபபொழுது (அநத ருதரிருடைய) ரதததினமீ தேறினார தேவாகளாலே ஸாரதியாக ஏறபடுததபபட அநத பிரமமதேவா விடடதும செயயபபடட தும உலகதிலுளள பொருள களால நிரபபபபடடதும மஹாதமாவான ருதரிருடையதுமான ரதததில ஏறுமபொழுது, தேவகணஙகளாலே ஏறபடுததபபட குதிரை கள தலைவணஙகிப பூமியில விழுநதன மேலாகநாதாகளான இருவராலும வீறறிருகபபட உததமமான ரதததை வேதஙகளான குதிரைகள சுமகக சகதியறறவைகளாக முழஙகாலகளால மணடி யிடடுப பூமியில விழுநதன மஹரிஷிகளொரு தியரும தேவாகளுகெலலாம பிரபுவும அழிவறறவருமான ஸ்ரீ பிரமம தேவா குதிரைகளைக கடிவாளஙகளாலே மேலே நிமிரமபடி செயது 'வேதமயமான இகுதிரைகளுகு வீரியமும செளரியமும உணடா ருக' எனறு லகலபிதது ரதததை நடததினார வரஙகளைக கொ டுகினற பிரமமதேவா ரதததிலிறஙினவுடனே அபபொழுது பசுபதி யானவர தேவாகளுகெலலாம நாதரான அநத பிரமமதேவரைப பாரதது, 'நலலது, நலலது' எனறு சொலலிப புனனகையுடன வசனிகக லானார.

‘சதசுருகளேச சிகஷி படவரே! தேவரே! புறபபதிம் எவவிடக
தில தைதயாகளிருகினஜராகளோ அவவிடதிறகு குதிரைகளே
கடதது யுகதநதில பகைவாளேக கொலலுகினற எனனையை
இருகைகளுடையபல தகைபுமஇபபொழுது பாரும்’ எனஜற பிறகு,
பிமமதேவ பலசாலிகளான தனவாகளுடைய ஆகாயதில நிலை
பெறறிருகினற பாடணஙகளே கருதி கது மதஜனவக
வாயுவேகதுட வைகூடின குதிரைகளே நடதிஜன பிறகு, ந
துதில பூடடபபட அதக ஏவுகமையான குதிரைகள
கிளம்பி, ருதனை அதகக்ஷணநதிலேயே கைகயாகளுனை பாண
ணததை அடையுமபடி செயதன ஆகாயஅகலமாகளும பூமிதல
வான இநத ருதநதிரருடைய சாரதிகளாகளாயிருநதாகள பிறகு,
ருதநதிர வில்லில தரனனறிட அவஸ்கமான பாணததை பூடி
பாசுபதாஸதிரதநதோ பிரயதநதுக திரிபுரததை அழி
மெனறும்எணணினஜர ராஜேநதிர! பிறகு, அநதருதநதிர வில்லில பாணத
தைபபூடடிய அநதசசமயதில மூனறுபட டணஙகளுஜ் விலவாக
ஒன்ஜறிருகுமதனமையாய அவடடதன அநததிரிபுரமான ஒன
ஜறிருகுமதிலெனமையை அனை நகரவடனை, மதஜறமாக களானஜ்நவா
கஞசுகு அதிகமானமன கஙளிபட உனனடதிலி நு பிறகு, வலலரதஜ்நவ
கணஙகளுட வீர காகஙளும பாரமரிவிதஙளும மஜ்நமபாவமை ஸ்ரீதர
திபமசெயது, ‘ஜயதனை அடைவீர’ எனஜறி வாதனைகளை செவவி
யிட்டாகள பிறகு, அஸ்பாரளே காரர தாயபாரதிறமவரும, வா
ணிகமுடியாக தம சிறநதகுமான சரீரமுளளவரும, வலலிகமுடி
யாகதேஜஸ்ளளவருமான பதனாரவருகு மதிரில திரிபுரமானது
தோனறியது பிறகு, வொரகருமை ஷா குணமபரிபூரணருமான
பிஞகியானவர, கேரில (ஆகாயதில) நிறகுமனரு சனனமாட
யுகஙளின திவயமான அநத வில்லிலுளள கணைகளிறனை இழுதது
மூவுலகஙகளிலும ஸாரமான அநதப பாணதனைதத திரிபுரதனை
குறிதது விடபிரியாகிதனர பாரமேஸ்வரரும் தேவதிதேவருமான மஜ்நை
பவர அஸ்பாரருடைய கூடடதனை அநதத்திரிபுரத
தை ஒரே பாணதனிலை நாசஞசெயதார பாணதனிலுடைய தேஜஸ்வி
னெலுமனடான தீபிலை வரிகாபபடி ஆயிரம தினஙளாக சிதறிய
அநதபபடடணமானது அதிகமாகத தீனஸ்வபதனைத வெளியிட
கொணடு மிசசமிலலாமல அழிநதுபோடடது. மஹாதிபராஜேர! அஸ்பர
கணஙகளுடனகூடின அநத திரிபுரமானது மேறகு ஸமுததிரததில

விழுந்துவிட்டது. கோபங்கொண்டவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நன்மையை விரும்புகின்றவருமான மஹேச்வரராலே இவ்வாறு திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டன. அஸுரர்களும் மிகுதியில்லாமல் செய்யப்பட்டார்கள். தம்முடைய குரோதத்தினின்று உண்டான நெருப்பை, 'கொளுத்து' என்று சொல்லியபடியே [illegible] யானது மறுபடியும் மூவுலகங்களையும் [illegible] த்தைக்கு ஆரம்பித்தது. [illegible] தற்கு மறுபடியும் மறுபடியும் எழுகின்ற அந்த நெருப்பை முக்கண்ணன், 'நீ உலகங்களைச் சாம்பலாகச் செய்யாதே' என்று [illegible] பிறகு, தேவர்களெல்லாரும் [illegible] அவ்வாறே ரிஷிகளும் தம் நிலைமையை அடைந்தார்கள். அவ்வாறே, சிறந்த வாக்குகளினாலே திரிபுரத்தை எரித்தவனான ஸ்தாணுவை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். பிரம்மனை [illegible] அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு [illegible] நிறைவேறியவர்களுமான பிரம்மாவை முதன்மையாகக் கொண்ட அந்தத் தேவர்களெல்லாரும் வந்தபடியே திரும்பிப் போனார்கள். இவ்விதமாகப் பிரகாசமுள்ள [illegible] ருத்ரருக்கு ஸாரத்யத்தைச் செய்தார். நீரும் மஹாபலசாலியான இந்த ராதேயனுடைய குதிரைகளை நடத்தும். நீர் பலத்திலும் ரூபத்திலும் உபாயத்திலும் அஸ்திர சாமர்த்தியத்திலும் கிருஷ்ணனையும் [illegible]னையும் பல்குனனையும் காட்டிலும் குணங்களாலே மேன்மையுற்றவர், ராஜரே! கர்ணனுக்கு (மனத்தில்) உண்டாயிருக்கின்றதும் விரும்பப்பட்டிருக்கின்றதுமான காரியத்தை நன்றாகச் செய்யும். தோஷமற்றவரே! இந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் கொஞ்சம் [illegible] ஸமமானவன். நீர் பிரயத்தனத்துடன் இருக்கவேண்டும். ஆதலால், நீங்களிருவர்களும் என்னுடைய சத்ருக்களையும் ஸைன்யத்திலுள்ள தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். இந்தக் கர்ணன் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனுமான குந்திபுத்திரனை அடித்து உயிரை இழந்தபடி செய்யக்கூடிய உபாயமானது உம்மால் செய்யப்படவேண்டும். ராஜரே! என்னுடைய ராஜ்யமும் ஸுகமும் உயிரும் ஜயமும் உம்மைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அடையவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வஸ்துவை எனக்குச் செய்யும். [illegible]களைத் [illegible]ச்செய்பவரே! ராஜரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டு இந்தக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும்.

இருபதெட்டாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பரசுராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வது தோஷமில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது)

சல்யமஹாராஜரே! மறுபடியும், மனிடதத்துவினைறு வேறு இருத இந்திரனுருதையும் திரிகுமிகளையும் தாமகளின் அறிருதவரான ஒரு பிராமணரா என்ன பிரானிடம் திகளை செலலினார். ஆசசரியகரமான இந்த வரி நதகளையும் கரமணகளையும் காரயகளையும் பரத்தத்துவகளையும் அறிந்தவராகிய நீர் கனருக நிசசயித்துசொலியும இவவிஷயத்தில் ஆமசசினைவனடாம பரங்கவர் கருணைய வமரத்தில் மிகுந தவமுடையவரான ஜமதகநி பிருகுவர் அவருக்குத பிதஜனினரிடம குணங்களினிருகடின பரமரிஷி விததரான புதத்ரிருகிறார். அந்த ராமர் நிரமலமான மனதையுடை யவரும நியமத துடன கூடியவரும ஜிதேநதிரியினியும கனருக அடகியவருமாகி அஸதமிகன் அவர வநதகாலதகதகுநதவபுரிகது உருதது பிரளனனராகுமபடி கரியதால * தேவாகளுகெலலாம தேவரும மலலாருகுகும மகளாதது உணகிடணவுகிறவரும மான சகதர் பகதரகளும காருணயமுளள அநதப பரசுராமரிட தில ஸகதோஷமடைநது அநத ராமருடைய மனதிலுளள விஷயதைத தெரிநதுகொணடு தமது ரூபதைத தப பிரதயகஷமாகக்காண பிததார அவர, 'ராம! ஸகதோஷமடை கிறனன. உனகு மகஙகளம. உனனுடைய விருபபமும நிறையபபடடுவிடடது. ஆதமபலவைபவ பரி சுததமாக செயதுகொள இவையெலலாவறறையும அடைவாய. எபபொழுது, நீ பரிசுததமாவாயோ அபபொழுது உனகு நான அஸதரஙகளை கொடுபபேன பராகவ! தருமயறறவனையும திற னையறறவனையும அஸதரஙகள கொளளத தகுதியறறவனையும' எனறார தேவ தேவரான சூலபாணி தேவரரே செலல, பரசுராமர மறறத மாவான பிரபுவை முடியுலலவணஙகி மறுமொழி கூறலானார தேவதேவரே! எபபொழுது எனனை நீர அஸதரஙகளை தரிகரும விஷயதில தியாகயெனனறு நிகிறீரோ அபபொழுது சுய ரூபதை தெரியினறு எனகருக தேவரீர அஸதரஙகளைக கொடுகக வேணடுமென' எனறார. பிற கு, ஸ்ரீ கபபரசுராமர தவததிலுளள விரதத திலும நியமதிலுளள தெளரிகளும, மநதிரஙகள முறைகளை

* ஒரு க்ஷத்ரிய விடபபடடது.

முதனமையாகக்கொண்ட பூஜைகளாலும் சாணிக்கைகளாலும் பலி களாலும் அபிவிருத்தி யடைகருஷ்ணமூர்த்தியாக ஸ்ரீமஹா ஆராதிக்கதாக மஹாத்மாவான பாரதவாவிஷயத்தில் பிரமனான மனைத்தேர்ந்து அடிக்கடி அவருடைய குணங்களோடு பாரவ்யி னுடைய ஸமீபத்தில், 'நிகரற்ற ராமனை வதிவிரதியும் மனோனிட்டத்தில பதிபுத்தியுள்ளவனை வதிவிரதியும் நிர்மலமான விரிந்த கண்களையுடையவனை' மனது கொலலினிவிடுதாக பலகாலமாக அழிக்க படவேர் ! இவ்வாறுசப பிரமாணமாக ஸங்கற்பத்தை இவருடைய குணங்களை நினைத்து யாகக் கேட்டவர்களுக்கு பிரகாசங்களைக் கூட்டினவனை மனது கொலலினால இரசமயத்தில்லேயே வரத்தியான அழிக்க படலாகினார்கள் . அப பொழுது, அவர்களை எரவத்தால உண்டான மோகத்தினால் பிரவாகளைத் தூண்டவுசெய்தார்கள் . பிறகு, பிரவாகள் ஒவ்வொருவராக அவர்களைக் கொலவதற்கு நிசசயமுசெய்து சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து முயற சியையுசெய்தார்கள் . ஆகலால, வந்தகபாதீன ஜயிபடிக்கப்பட்ட எதிர்பாரத வர்களாயிருந்தார்கள் . பிறகு, பிதாவான பாண்டுபுத்திரனை ஸ்ரேஷ்ட னையடைந்து, அபிவிருத்தியாக்குபோது, 'நந்தகருக்கூட ஸ்ரீ ஸ்ரேஷ்ட சொல்' என்று பிரஸன்னமாகும்படி அசரீரிவாக்கு பிறகு, ஸ்ரீவாயுவான சந்தோஷத்தினால் நந்தகருக்கூட பிரகாஸ னைசெய்து பார்த்தபோது அவர்கள் ! உலகத்தவர்களுக்கு தனமையைச்சொல்லுவதில்லை என்பதும் பிரியத்தை ஸ்ரேஷ்ட சொல்லுவதும் ஸ்ரேஷ்டமான தர்மமாகும் என்பதாக பிரகாசமாக இருக்கிறார்கள் . என்பதும் பிதாவான குந்தியினுடைய ஸ்ரேஷ்டமான சொல்லினால் ஸபதஜனிபடியாய் அலலாத சந்தர்ப்பத்தையும் ஜயித்து ஸ்ரேஷ்டமான குணங்களை அடைபடிபோகிறாய்' என்று சொலலினான் திருத்த வார்த்தையைச்சொல்லுபோது பாரதமான அலலாவதனையும் அங்கீகரித்து ஆசீர் வதிக்கபடுபோதுத தானவர்களை நோக்கிச் சொன்னார் பிறகு, பாரதவ ராமா யுதிஷ்டிரனான இம்மாதபடையும் நீங்கவனமையையுழைபவர்க ளான பிரவசந்தர்ப்பங்களை வஜரமும இடியும்போல படுகின்ற கடிக ளாலே ஜயித்தார் ராஜஸ்ரேஷ்டரே ! தானவர்களாலே கரபடபண்ணப பட்ட சரீரத்துடன்கூடின அந்தபபரசுராமர் ருத்திரரால தொடப்

பாடவுடேன காயவ்வ னீங்கினவராஞர. அவனிகமான அவருடைய திரயசாயிருஞ்சில வஞ்சட குலைய பரிபூரணராண மஹாதேவா பிரீதியுள ளவருமாஞர, மஹாவ்தமவான பாரதவருகுப பறுவலவி கமான வரன்ஈளுடிட சொல்லுக்கா பிரீதியுளவருமே தேவாகளுகெல்லாம தேவருமே சூலபாணியுமான மஸாவார, 'பிருகுகுகன! உனது டைய சரீர நிதில சலந்ரங்கள விழுந்நிருஞ்ஞனாண கூணபகுத டன் உனனிட நிதியுளன மணி தசசாயை கலையும் போகுவிபி டேனா இஷ்டபடி வரனனி குகி யிருக்கு நிவயாளருநிரங்களோட பெறறுக கொள' வனறு கியாதிக்கார பிரம, மிகர கவமூளள பாசுபாமா சலலா அஸுநிரஙகளுபும, மன நிலைஞல விரும்பிய பலவிகமான வரன் களையும பெறறார சிவபிரானை முடிபிஞலை வணஙகிக தேவாகளுக கெலலாம ராஜான அவரிட நிதிஞனறு அனுமதிபெறறுச சென்ஞரா இவவிருமான திருத முபாகலஙகிய சரீரநிரகுகை அருக நிஷியானவா அவரா மு வைநிதார. பாருஷபாதிரஷி ராஜன பாரக்கவருமா, மிகுக பிரீதியுளன மனசநிதாலி மஞறுதமவான காணனுக குத கூறுவதம பூனை கண கயம பெறறுகுகார ராஜேர! திருகராணனிட நிதில ஒகாஞ சுமேனமை பாபம இலலை திருவண லஷிகறிலை வாபபொழு பும் வளாரசபடட டாஞன இவவண லஷிகனலலன திவன அரசனை பிருகு குலநிதிலபிறநத பாசுராமரு பாரிசுதகமான ஜாநிலை அறிஞ்சித நிவ யாலஸநிரகளைக ளொடுகுகார காலனைபோன காண வவழிக நிலையும் லஷித பலகநில பிறநதவரை கிளைகளிலை கூட நிலியிலவனை குல நிதிலபிறநத பிரவ குமார்களினனரோ மாணவருகளோமன குரும் நிதியாமலபோய்பார்வதி பிரார்த்தனையாலே பிறந்தார் என்று வரலாறு. அவர்களுடைய தாயாரான பார்வதி தேவியாரும் பகு வாணவனைபோல் வாணவனும் குருவுடைய மனைவியை தவறான மூளளவனை நோக்கா ஸ ரு கூடாதென்பதை பலகலாகளை அறிபட வலலவராகிய பரசுராமர் நினைவுகூராமலான நிருகதகாணன ஸாவஸ்நிருநிலைகளுக்கு எல்லாநிதில பிறநதவனாயலலன ஒரு விம மதனை பெறறாரென்றால் எவவிகமாகும்? பருகதும கிறநத பாணபிரனைபோல் நிதிலகளையும் பிறநதிருகுகின்றன இவ வனை பல கைகளோடு பாருஞ யுகநிதில வாலலாசசஸநிரஙகளையும் பெறறதகினறது யுக அகனறிருகுகினறமாபெரன மாறைபையும பாருஞ (கவசருணடலகுகள) அணிந நிருகுகுகினறவனும பருஷபாதிரஷியனை மான காணனை ஸாபானபெறறுஷேயலலன ராமேஜநிதிரே! ராமருக குசகிஷ்யனும பிரகாபசாலியுமான இநிதபருகாணன மஹாபருஷனை.

இருபத்தோனபதாவது அத்தியாயம்.

(துர்யோதனனுல் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவித உடன்பாட்டுடன் கர்ணனுக்குத் தேர்செலுத்தச் சம்மதித்தது.)

மகிமைபொருந்தியவரும் தேவரும் மலலாவலகங்களுருகும் பிதாமஹருமான பிரம்மதேவா அரசமய்நிலை (ருத்திரருகு) ஸாரதியம் செய்தார் ருத்ரர் ரதிகராயிருந்தார் வீரமே! ரதிகளைகளுட்டிலும் மேலாயிருப்பவனை ரதஸாரதியாக வுறபடிக்கு படதகசகலனை புருஷச்ரேஷடரே! ஆசலால, நீர் யுத்தத்தில் குதிரைகளை அடகி நடத்தும அதற்குரிய மம்ஹாரத்தில் பிதாமஹரை தேவாதலுடைய கூடடங்களாலேயும் முபாரியுடன வவ்வாறு வரிகபடடாரோ அவ்வாறே காணனை நகாடடிலும் மேலானவராயிருகினீர, மங்களால பிரயதனத்தினால வரிகபடடிருகிறீர பருஷாராஜரே! வவ்வாறு ரசுவரயமாகாடடிலும் மேலாயிருகினார பிரமமதேவா தேவாகளால வரிகபடடாரோ அவ்வாறே நீரும வரிகபடடிருகிறீர மிக தேஜஸை டையவரே! ருத்ரருடைய குதிரைகளை பிதாமஹர் கடகிய தரிபால ராகாடபுரத்தினை காணனுடைய குதிரைகளை யுகத்தில அடகி விரைவாக நடபதுபோல் எனறு கூறினன.

சலயன, 'அனனமயிறறிகக தவனே! (உனனால) சொலலபபடடதும நியமானதும மணிதாருடைய செயலகளுக மேறபடட தும்மான தேவஸுரேஷடருடைய இருகர ரதிதரியமானது பலவானுக வன்னவும் முதறற கேது படடிருகினறது பாரத! பிரபிதாம ஹரான பிரமமதேவா ருத்ரருகு ஸாரதியம செயததும் ஓரே பாணத்தினால ஆபுரகளை சொலலபபடடதும பகவானை பிதாம ஹர் அலலாமலும் ஸாரதியாயிருந்ததுமாகிய மலலாம திருஷ்ணனை அறிவன கீழ்சொலலிய இனன அனைதும முறகாலத்தில நடந தனைவ இனனிவருவனவையும முனனொனறுகையும வாஸுதேவன உனனபடி அறிகிறான பாரத! பிரமமதேவா இவவிஷயகளைத தெரிந திருநதும ருத்ரருகு ஸாரதியாயிருந்தலால அவரைபோல வாஸுதேவன பாரதருகு ஸாரதியாயிருகக்கும தனமையை அவரைநதான ஸுதபுதரினை குருகீபுதரனை அஜுனனை எவ விதத்தினாலது கொலலுவதினாலில, பாரதரன கொலலபபடட தைப பாரதருக கேசவன தானே போராபுரிவன சகுகம், சகுகம, கதை இவைகளைக கையிலெடுதது ஸ்ரீகிருஷ்ணன உனனுடைய

ஸைன்யத்தைக் கொண்டு கௌரவனை நோக்கிக்கொண்டு வரும் மஹாத்மாவான அந்த பரீக்ஷித்தை அவனுடைய தந்தையான அபிமன்யுவின் நண்பர்களில் ஒரு அரசனுடைய மனைவியிலே பிள்ளை, என்று கூறினார்கள்.

அவ்வார்த்தை கேட்கின்ற அந்த யுதிஷ்டிர ராஜனே படைத்தலைவர்களுடன் கூடி துரோணனை அழிக்கும்படி பிரயத்தனம் செய்தான். மனிதர்களிலெல்லாம் சுவையுள்ளவனான உமாபதியை குமாரனை மணம்செய்து கொண்டவளான பார்வதி தேவியைப்போல் ! சமுத்திரத்தினிடத்தில் தவளைகளான எல்லாரும் நிறைகின்றனர், எல்லாரும் நிறைந்திருக்கின்றனர் (உடனே பிறரிடத்தில் குற்றம் செய்கின்றனர்) அதுபோல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றவனிடத்தில் நீர் அவமதிக்கக்கூடாது. பயங்கரமும் பெரிய நாமமான அவ்வாயுவை ஈசுவரனிடமிருந்தும் கலந்துண்ணியையும் தேவதேவ பார்வதி தேவனைப்போலவும் பல குதிரைகளிலும் முதிர்ந்த மனமும், யுதிஷ்டிரனில் அதிக மானவர்களை உண்டுபண்ணுவதிலும் மானவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கவும் சமர்த்தனான கிருஷ்ணனும், பாண்டவர்களுக்கு தேஜஸ்ஸும் அரிஜுனனை அதிகமாகவும் நேசிப்பவனும், யுதிஷ்டிரனுக்கு முன்னால் பாடி, நடனம்செய்பவனும் வாத்தியங்களில் வல்லவனும் சிறந்த வெளிப்படுத்தினவனுமான சுவேதனும் பலசாலியான பீமசேனனும் விசயனின் நண்பனும் எதிரிகளை அடித்துத் தூர்த்தவனுமான அர்ச்சுனன் ! வயிற்றைக் கிழிப்பதற்கு சூரியனைப்போன்ற மரணத்தைக் கொடுக்கவல்லவனான நகுலனும் ஆகிய இவர்களை யுதிஷ்டிரன் கொல்லப்படாதவர்களாக ஜயித்தவனும், யுதிஷ்டிரனில் தேகபலங்கொண்டவனும் வஜ்ராயுதத்தினை யுடையவனும் வெல்லுதற்கரியவனுமான அபராஜிதன் மஹாதேஜஸ்வியான பாண்டவர்களை யுதிஷ்டிரனில் வசவாகும்படி ஜயிக்கவல்லவர்களா ? நீரோ ஸகல அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர், வீர, எல்லாயுத்தங்களிலும் அனுபவங்களையும் கரையை அடைந்தவர், பூமியில் புஜபலத்தில் உமக்குச் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை நீர் பாண்டவர்களுக்கு முன்

பிளவிருந்திறீர், பாரதிகுடிகளில் வைதிரகுடியாதலால், 'சாஜ்ஜர! பலகைவரினே அழிவிகபுலலையலையாம் மாலே! இவ்வாறுதிரிணை தேயிய கீர, 'சலமா' எனறு ஒருவலலாயிதிறீர் உமமுடைய பாரது கலே கரு மரிறிர பர (நிருபடிறிர்பாலகிறது) வைதவரின்னை வாகனரும் சாரியினாலாகளலாலும் பாஜ்ஜர! உபமுடைய பாரதுவத்தி வருதக காடடி துயி நிருஷ்ணனுடைய பலம் பெயரனுக்த பலாருணன சொனனபடி ஆரிபடி, எலலாரும் நிருஷ்ணரைபோ நெரினை பிர ஆவலாகிய, எலலாரு நிருஷ்ணரைபோ நெரினை பிர ஆவலாகிய பாணங்ள குரிக சுரபுல பெருமு பாணங்ள குரிக சுரபுல பெருமு யுத்தத்தில் எலலோரு பாரதரகளையும் நி ஸமஹாரமசெய, எலாரு கூறினை சலயன குதிரைகளை அடகி ஸாரதமசெவலலாயு வர யுக கொணடவுடனை, காணன மனதில மகிழசியடைநது மறுபடி யும் தூயோதனனைபபாரதது, 'பாஜ்ஜன! இநத மதத்தபாஜ்ஜன மனதில அதிக ஸநதோஷமிலலாதவனுகப பெசகிறை யதுபமான

சலயன், 'ராதேயரே! சர ஸ்ரேஷ்ட! கூறுவதை கேளும். நீர் பாண்டவர்களை ஜயிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால், அர்ஜுனனை முதலில் கொல்லவேண்டும். அவனை ஜயித்தால் நீர் ஜயிப்பது நிச்சயம். ஆகையால் நீர் அர்ஜுனனிடம் செல்லும். அவனை ஜயிக்கும் உபாயத்தை நான் சொல்லுகிறேன். நீர் அர்ஜுனனை நோக்கி, 'உன் தாயாகிய குந்தி உன்னிடம் ஒரு வரம் கேட்டாள். அதை நீ நிறைவேற்றுவதாக வாக்களித்தாய். அதை நினைவுபடுத்திக் கொள்' என்று சொல்லுங்கள். அவன் அதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டவுடனே, 'நீ போரில் கர்ணனை வதம் செய்யக்கூடாது' என்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். அவன் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டால் நீர் அவனை ஜயிப்பது நிச்சயம். அவன் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் நீர் அவனை ஜயிப்பது சந்தேகம்தான்.

கர்ணன், 'மாதுலரே! நீர் சொல்லுவது சரியான யோசனைதான். ஆனால் நான் இப்போது செய்யக்கூடாத ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி என்னை நிர்ப்பந்திக்கிறீர். ஆகையால் நான் அதைச் செய்யமாட்டேன். ஆனால் நான் மற்றபடியும் காணனோடபோர் செய்யும்போது, காணன! மற்றெனருநாளில் அல்ல! ஸமஹாரமசெய்துகொண்டு யுத்தத்தில் எலலோரு பாரதரகளையும் நி ஸமஹாரமசெய, எலாரு கூறினை சலயன குதிரைகளை அடகி ஸாரதமசெவலலாயு வர யுக கொணடவுடனை, காணன மனதில மகிழசியடைநது மறுபடி யும் தூயோதனனைபபாரதது, 'பாஜ்ஜன! இநத மதத்தபாஜ்ஜன மனதில அதிக ஸநதோஷமிலலாதவனுகப பெசகிறை யதுபமான

வாககிஞ்சேல மறுபடியும இவனுகருகு சொலலு' எனறு சொனன ஞான பிறகு, மதனபுரதசாலியும மலலா யுஸதிரகளிலும சிறநத சியுடையவனும பலசாலியும சாஜாவுமான தாமேயாதனன, பூபதியும மதயாஜனுமான சலயனை நோகது பேசுமபோல கமபீரமான வாககி னால (யுகருகுமிைய) சிரபடதிறவனபோல, 'சலய மதன ராஜரே! காரணன ராஜனை நிஞ்சி போபுரியபவனதிமைனறு நிசசயமாழுது கீனைகிறாய புருஷசிரேஷடரே! நீ யுகதரதிலில அருக காரணனை டைய குதிரை ஞான கடதறட காரணன மறறவாகளனைவரகளையும சொனனறு பலருனனையும தெலலவதறகு விருபபமுறறிருகிறாய அரசரே! அவனுடைய குதிரை ஞ கடிவாளதைபபிடிகக விஷ யதில (நருணனபுரியவெணறதிமைனறு) நான மடி கடி உமமை வேணறகிறேன மவவாறு திருஷடனன ராஜனனுகு சமரதியம கிறதகதிரியமாயிருகிறதிலை அவவாறேற நீருட (சமரதியம மக திரியமாயிருக்கு) பாணடியனை ஜிதகாணகளிலிருக்க நம காபபாற றுமட' எனறு கூறினான பிறகு, மதரதிரபதசாதிபதியான சலயன, அபிமானமுகு பிரீதியை உணடாகபபடிகசெலலுகிறவனும உமமுடைய தமமாவுடனான தூரதவதனனைக கடிகக ஞானதி (பின வருமாறு) உனனகலாலுனன 'ராஜனன! காதகரீபுதரே! இனனமை யான ராடசியையுடையவரேன! இவவாறு நீ சமன்னறவாயாலை உனகுகுப பிரியமான அனறதனை கூறய ரான செயகருடனபடி ருகிறாயன பரகாரதோஷட! பணவா ரேலவா! நிசசய காரியதில காண தறகுறதவதை யுததக காரியதிலில ஞான எவவிதத காலும முயறசிபோயது காரியதனறு நிசசயமில்லை எனறதனால செயவதில பிருபபமுளளவனனை ஞான ஞானனை கருதி கூட பிரிய மோ அபபிரியமோ எனறுபாரகாமல எனறும நீயும ஞானமும எவவிதத்திலும பொறறதகுநிலைகளாகுவன' எனறு சொனனனை ஞானன, 'மதரதிராஜரே! ராஜாவருகரு, பிரமமா வர படியா, பரமாதமாவுகுச சிசசனன படியா அபபடியே எபபொழு தும நமகது ஞானமை தெரியவதில பறறுதலுளளவனுமிரு' எனறு வேணறடினான சலயன, 'தன தூஷகரி, தறபுகழசி, பரதிஞதை, பிறரைப புகழதல எனன தூஷணாகுவிதசெயகைகளாலும ஆரியாகளால அனுஷடிகக படாத வகையிலல கறறறிநதவரேன! நீ அறிவதினை பொருட்டி ஞான சொலலபபடாதிறதான தறபுகழசியோடிகூடின எனனுடையவாததைதையை நீ உணமையாக அறிநதுகொள பிரபுவே!

கவறுதவிலவாகையாலும், குறுணையை ஓட திகிற ஸாம்ராந்தியுத்தி ஞலும், வரும கால நந்தில ஸபா மஹா கூடிய தேசங்களிலை புருஷோத்ம உளதிடத்திலுமுட, அவனிடமான தேசத்தை நாசஞ்செய்தல் பரிசுத்தனை அறிவதிலுமும, நோகாதிருக்கினாம தேசத்தாலை விலகுவதிலும் நகு நகு ஸாமர்த்திய சதைகளில் மறுதிருந்த கலாலும் நந்தி ரனாகி ஸபா சபாம செயலதிலை மோசவிடாமல் நாலை ஸபாயமாயபடி நகதவனை தேசத்தை மறைவனேன! ஸபே கடிதாரி! நூதனாளி, புதுக சாஸ்திரதிலை ப ரார்த்தி கொண்டு போராடினிகினாம ந வரலாகட்டில சகுனி சகாய கட்டதத்தினவன நீ சலலியனிருப்பாயாக' எனறு கூறினாள

முபபதாவது அதயாயம.

(சலயன் ஸாரதியாக வற்றிருந்த தேரின்மீதேறிக் கர்ணன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது)

துரயோதன, 'காலன! கிருதவர்மனோடு கூட்டி லுார மேலானனை னை இருந்து பாதுகாஜன தேவலுக்கு உதவி, மாகலிபாலை எனகு வாரபயமசெயவாள இந்தநிலையில் குருவீரர்களினிகூடினன பாதுக காக்க படதனி சலலியனை கட்டதிருப்பதும் சலலியன் இப் போரிலு நன வலலவனாக உதவுவானென்றும் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறான யுதவிரரனை நீ அதிகரித்தருளவேண்டும' எனறு துரயோதன ராஜனை ஸாதியாக வுட திருகரதயில சிறந்த குதிரைகளை பூடடி ராஜனை ஸாரதியாக காகினை எலலாதிசைகளிலுமுள்ள ராஜாக்களை ஜயிக்கும் ஸாமர்த்தியம் உனக்கு நிசயமாகவும் பாரதி கிறது' எனறு சொல்லி ! பிறகு, துரயோதன கனன மறுபடி யும் பலசாலியான மதராஜனை பாரத்து, 'மாதுல ராஜரே! காலிலுமில கிகாகிருக்கினாம யுதத்தில் காணனை னை ஜ தவிடமான குருக்ஷேத்ரத்தில் சுமட வகிகாகுமாம உ மயரிலை எலலாபடைகளுமுள்ளும தாங்களாட டால பாதுகாப்பதான கனனை ஜயிடமான' எனறு கூறினனை பாரத! இவவாறு சொலலி யவுடனே சலலியன், 'காலன தகுதிலுமிருந்து எலலாதேவ எனறு மாட சொலகிறேனை' எனறு சொனனனை சலலியன் வாகயுகு கனனை வுடனே, காணனை மனமகிழசியுடனை ஸாரதியாக சேரகது, 'ஸுதத! நீ எனகாகவு முதுதனை வஹிதாதருளசெய' எனறு அடி குகு வின ரவு டனை சொனனனை பிறகு, ஸாரதியானவன், 'ரதங்களம, ஜயிபபோக' எனறு சொலலி ஜயதகுதருவகாட தன காவலகளுதது ரதமமுமான ரதமானது தன முனனாடி அனைதகுபடடதுட ரதமமுமான ரதமானது

யுத்தத்திற்காக ஸன்னத்தமாயிருப்பதாகத் தெரிவித்தான். ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான கர்ணன், முன்னமே பிரயமத்தான ப்ராணித்தால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட யுத்தத்தைக் குறித்துப் பழி ஆசரித்துப் பிறகு [illegible] செய்து [illegible] தன் [illegible] திதத்துப் பாசத்துடனுள்ள மத்திராஜனை நோக்கி, 'நீ [illegible] செலுத்து' என்று கூறினான். பிறகு, ஜயிக்க முடியாதவனும் பெரிதுமான கர்ண னுடைய [illegible] தமான ரத்தில் மத்திரராஜனான சல்யன் ஸமானமான [illegible] மான ஸூர்யனைப் போல ஏறினான். பிறகு, கர்ணன் சல்யனோடு ஏறப்பட்டதான [illegible] [illegible] [illegible] மின்னலுடன் கூடின மேகத்தைப் போல ஸூர்யனை அக்னி போல ஏறி னான். [illegible] மேகத்திலிருந்து [illegible] ஸூர்யனும் அக்னியும் போல் ஸமமான காந்தியுள்ளவர்களாயுள்ள அவ்விருவரும் ஆகாயத்தில் மேகத்தில் ஸூர்யனும் அக்னியும் சேர்ந்திருப்பது போல் விளங் கினார்கள். ஸ்துதிக்கப்பட்டு [illegible] பிரகாசிக்கின்றவர்களும் [illegible] பொருந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் ருத்விக்குகளாலும் ஸதஸ்யர்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக் கின்ற இந்திரனையும் அக்னியையும் போல் இருந்தார்கள். சல்யனால் பிடித்துக் கட்டப்பட்ட குதிரைகளுள்ள ரதத்தில் வீற்றிருக் கின்றவனான கர்ணன் பரிவேஷத்துடன் கூடின ஸூர்யனைப்போல் விளங்கினான். [illegible] ரதத்தின் மீது ஏறியிருக்கின்றவனும் [illegible] யுடையவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான கர்ணன் [illegible] மீது இருக்கின்ற ஸூர்யனைப் போல் விளங்கினான். ரதத்திலிருப்ப வனும் [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] தேஜஸ்ஸுள்ளவனுமான அந்த [illegible] [illegible] [illegible] பின்வருமாறு சொன்னான்:— 'துரியோதனா! வீரனே! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] மான [illegible] [illegible] அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் [illegible] கொல்லுவாயென்று [illegible] வீர! பாரதர்களுள் [illegible] இருவர்களாலும் செய்யப்படாத வீரச் செயலை ஜயத்திற்காக

* [illegible] பர்வம் 6-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

கையிலகொண்ட வேறொரு எமனைப்போல மஹாயுத்தத்தில் நீ
செய்யவேண்டியதை! தர்மராஜனையாவது பிடி, தனஞ்சயனையாவது கொல்;
பீமஸேனனையும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான மாத்ரீபுத்திரர்களை
யும் வசம்செய்ய ஆசைகொண்டிருக்கிறாயே! உனக்கு ஜயமுண்டாகுக
உனக்கு மங்களம்; யுத்தத்திற்குப் போ; பாண்டுபுத்திரனுடைய
படைகளனைத்தையும் சாம்பலாக்கு' என்று கூறினான். பிறகு,
அடிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான வாத்தியங்களுடைய பெரு
மிதசப்தமான பேரிவாத்தியங்களுடைய ஆகாயத்தில் மேகங்களுடைய
முழக்கம்போல இனிமையுள்ள சப்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டே ராதேயன்
ரதத்திலிருந்துகொண்டு யுத்தபூமியைக் கண்டு யுத்தத்
தில் வல்லமையுள்ள சல்லியனை நோக்கி, 'மிகப் பலமுள்ளவனே! குதிரை
களை நடத்து; நான் தனஞ்சயனையும் பீமஸேனனையும் இரட்டைப்
பிள்ளைகளான நகுல ஸகதேவர்களையும் ராஜாவான யுதிஷ்டிரனையும்
கொல்லுகிறேன். சல்ய! தனஞ்சயன் நூற்றுக்கணக்குள்ள பாணங்
களை நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பிரயோகிக்கின்றவன்;
என்னுடைய புஜபலத்தை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறாய். சல்ய! பாண்ட
வர்கள் அழிவதின்பொருட்டும் கௌரவர்களுடைய ஜயத்தின்பொ
ருட்டும் மிக்க கூர்மையுள்ள பாணங்களை இப்பொழுது நான் பிர
யோகிக்கப்போகிறேன்' என்று கூறினான்.

அரசனே! இவ்விதமான அந்த ராதேயனுடைய வார்த்தையைக்
கேட்டு சல்யன் கர்ணனைப் பார்த்து, '(கர்ண!) எல்லாவஸ்த்
திரங்களையும் அறிந்தவர்களும் பெருத்த வீரியமுள்ள
வர்களும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களும் பெரிய வில்லைக்
கையிலேந்தியவர்களும் மஹாபலசாலிகளும் புறங்கொடாதவர்களும்
மஹாபாக்யசாலிகளும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் உண்மையான
பராக்கிரமமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்களையும்
எவ்வாறு நீ அவமதிக்கலாம்? ராதேய! இடிமுழக்கம்போன்ற பார்த்
தனது வில்லினுடைய நாணொலியைக் கேட்கும்பொழுது இவ்வாறு
பேசமாட்டாய். பீமஸேனன் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட தம் தந்தம்
முறிந்துபோன யானைப்படையை நீ பார்க்கும்பொழுது பேசமாட்டாய். அப்
பொழுது இவ்வாறு பேசமாட்டாய். கூர்மையான பாணங்களால்
ஆகாயத்தில், மேகங்களினிடையே போன்ற (நிழலை)ச் செய்கின்ற தர்ம
புத்திரனையும் நகுல ஸகதேவர்களையும் அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில்
பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவர்களும் படைவீரர்களைத் துன்புறுத்த

தபவாகஞ் சைர சுயசுபபுளளவாகஞம அணுகமுடியாகவாகஞ மான மறற ஆராகளாயும மடபிபாழுது நீ பாராபாரேயா ஆபிபாழுது இவவாருக நீ போமமாடடாய' எனறான வேகதேர மகநிசாஜனை சொலலபபட அநதவாருதைதனை அலகஷியமசெயதவிடக காணன அவனைநோகி, 'இடபிபாழுது நீ பாராகபபோகிறாய' எனறு மறுமொழி கூறினான

மூபபத்தோராவது அத்யாயம

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் துர்நிமித்தங்கள்தோன்றியதும், அவன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், சல்யன் அதனைப்பொறாமல் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

மனனர வீரபபுளளவழவும யுதநதம செயய எணணனகொணடு ஸனனகாயிருநதவனறவலலனை காணனைப பாரதது கொளவாக ளெனனுமாகளும அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளாக மலலாபபகதது ஜய கூறினாரகள பிறகு, நாம தபி வா கரியங்களுடைய சப தஙகளோடும பிரிகருடைய சபதகதோடும பறபலவிதமான ஜோ ணனகளுடைய சபதகளோடும குதிரையமுக கலாணனைவகளுடைய காஜனங்களோடும, உடமைச தோரகவாகளினவாகளது மரணம நிசசயமாயிருபபதாக நினைதது பாணடவ ராகள பிறகு, கமணன புறபபடவே, ஏதிகாகஞம ஸனனாகதது வரிருகமபிபாழுது பூமி யினை கமப நடுஙகியது, பிகவும பிரமமான ஒலியுடனை சபதிகவும சபதிசகது கூரியனை நுதினனை று எரிமமனனாகிறதனகளை வெளிவரு கினறனவைகளாக காணபபடடன நிறைநதாரனை பல விபரீதஙகளும உணடாயின அவனதரோ திடசரனைவு வீரதனமை படையாரபபடன காறறுகூடாதபடி சரீரபபகுதிகளனை கூட படாம பிடிதது படையை நிறுதது மாறு ஆஜஞாபிதது தானும ரதததை விடடு இறஙகி நினறான அபபொழுது அவனுடைய ரதததின சகரம பூமியை விழுஙகிவிடடது அவனுடைய ரதததின கொடி அறுபட்டு விழுநதது அவனுடைய ரதததின அசுவஙகள அழுதன அவனுடைய ரதததின அசசு முறிநதது அவனுடைய ரதததின நுகம முறிநதது அவனுடைய ரதததின கடிவாளம அறுபட்டது அவனுடைய ரதததின பாரசுவரகஷகரகள அழுதனர அவனுடைய ரதததின கொடி விழுநதது அவனுடைய ரதததின பாரசுவரகஷகரகள அழுதனர அவனுடைய ரதததின அசுவஙகள அழுதன அவனுடைய ரதததின அசசு முறிநதது அவனுடைய ரதததின நுகம முறிநதது அவனுடைய ரதததின கடிவாளம அறுபட்டது

ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ

[illegible]

இருந்தாலும் கற்றறிந்தவரிலே அவனது மூடத்தனத்தை ஒருவனையும் இருக்கயானால் விடுவதில்லை கற்றறிந்தவனே! ஆகையால், பரசுராமரிடத்தில் போய்ப்பரியட்சை பண்ணுகிறேனை நெடியவனாகவும் மற்றுமுள்ளவர்களாலும் முடியாது ஸ்திரீராஜ்யத்தையுடைய குமாரனை திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனை துரியோதனராஜனை பரிபாலனம் பண்ணுகிறதும் மனவிஷயத்தில் மகாகோபமான செயல்களையுடையவனுமிருந்தான். அவனுடைய காரியவிரோதியினை பொருட்டு நான் பிரியமான பேச்சுகளையும் விட முடியாதிருந்தான் உயிரையும் இழக்கிறேனை. புனிதமில்லாத பூட்டாழ்வாள்களும் சாஸ்திரமில்லாத ஆசிரியர்களும் ஸ்வாதீனமில்லாத மூன்று *மோசமான மனிதர்களும் கூடிய தும் மேன்மையில்லாத செயல்களுடன் தரித்திரனுடைய நண்பனும் ஆகிய குதிரைக்காரனுடன் கூடினதுபோன்ற இந்தச் சிறுகாரியத்தை பரசுராமர் என்னிடத்தில் கோபித்ததால் சலம்! அவர், சகலருக்கும் பரிதாபம் விரோதமும் கொடிய சாபங்களையும் கொடுப்பவர் ஆகையால் நான் அவரிடத்தில் போகமாட்டேன். சாபமும் கோபமும் கொடிய ஆயுதங்களும், ஜ்வலிக்கிறதும் சத்ருநாசமும், சுகுமாரமான ஆயுதங்களையும், ஸ்வாதீனமுமான ஆயுதங்களும் சத்ருக்களை அழிக்கிறதாக கொடிய தபஸ்ஸையுடனே கூடியதும் ஆதி விஷ்ணுவாகிய சார்ங்கதனுஸ்ஸை தரித்திருப்பதும் ஸ்வாதீனமான குறுவாள்களையுடைய மகாகோபமான பரசுராமர் அவதாரமான ஸ்ரீராமனிடத்தில் அபராதப்பட்டேனை அதனால் இந்த உத்தமமான ரத்னத்தினாலே தரித்திருக்கிறதும் பலத்தாலே யானை அஜ்ஞானமான யுத்தத்தில் தோல்வியடைந்தவனாகிறேனை. அந்தப் பராக்ரமத்தினால் யுத்தத்தில் எவராலும் தடுக்கமுடியாத அபஜ்ஞானமான வரத்தை மிருத்யுவை வரிப்பதாலும் கவனத்துடனே குரு ஜனங்களுடைய யுத்தத்தில் நான் எதிர்த்து அந்தியகாலமான போலவனை, ஆலிலை யாயினை தும்பிரானை முழங்கிட்டுக்கொண்டு யமனையாவது அவனைவென்ற அதி கபராக்ரமம் பொருந்தியவரை யாதாயனர் யமனும் வருணனும் குபேரனும் நிருதியும், பரிவாரங்களோடு ஒன்றுபோலாகிய ஒரேவயதையுடைய பலங்களோடு இந்த மனுஷ்யருடைய காரியத்திலும் அவர்களோடு இருக்கமாட்டேன் அந்த அர்ஜுனனோடு ஜயிப்பேன்' என்று கூறினான்.

இவ்விதமாக யுத்தத்தில் அதிருத்தமான பலனையும் தரவல்லதான செயல்களையுமான காரணங்களை பரசுராமரால் தனக்குண்டாகும்படி முன்பு அவனை அந்த மகாராஜன் அவமதித்து பரிகாரமும் சொன்னதான, மறுதடவை மறுமொழியும் கூறினானை 'ஸ்ரீமன்! தவறுகளுள்ளவனை நிந்திக்கிறதும், நிறுத்துகிறதும் நீ அதிகம்பலமுள்ளவனாயிருந்தாலும் அதிக பாரத்தையுச் சொல்லவிடாதாய். இந்தயுத்தத்திலே பருஷமாகவும் மனதை

* தேரின உடைபுறம்.

தனஞ்சயனை எங்கே? த்ருஷ்டாத்மனை நீ எங்கே? ஆச்சரியம்! கோர திரத்தில் க்ஷத்ரியர்களைக் கொன்று ராஜர்களை க்ஷத்ரியர்களை தேவர்களா கமலோசனனாகிய தாமரைக்கண்ணனுடைய வாஸுதேவனையும் தனஞ்ஜயனை யும் பார்த்தபோதிலும் கலங்குகிறதில்லையோ? புருஷஸ்ரேஷ்டனான கிருஷ்ணனுக்கு இணையாகத் தனியான பகைவர்களை அர்ஜு னனும் நீ சொல்லுகிறபடி ... திருதராஷ்டிரனுடைய புத்தி வத்தில் தோற்கத் தலைக்குப் ... ராஜனுடைய வீரியத்தாலும் சம மான வீரியமுள்ள அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு எவன் ... சனையும் ... கொண்டு ... ருத்ர னையும் யுத்தத்தில் ... அர்ஜுனன் ... ஸ்வர்க்கத்தில் ... ... னையும் ... நிவாத கவசர்களையும் ... ... யும் ராக்ஷஸர்களையும் அம்புகளால் ஜயித்தான், ... பாட ... (அக்கினி) ... அர்ஜுனன், ... துர்யோதனன் முதலியவர் ... வர்களை, த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ... ... கண்டு ... ... விசித்திர ... ... (யுத்தத்தை விட்டு) ... ... கூடியவர்களுடைய ஆசார்யரான ... ஆசார்யபுத்தி ரன் அஸ்வத்தாமாவுடன் ... கூடியவர்களுடைய நீங்களெல்லாருடைய த்ருஷ்டத்யும்னனை அர்ஜுனனை ஜயிக்க ... அப்பொழுது ... ... அர்ஜுனனை ஜயிக்க ... ... இப்பொழுது ஸைன்யத்தையும் ... யுத்தம் ... ... என்று கூறி ... ... இவ்வாறு கூறுமளவில், ... நைத்துச் சொல்லலானான்

௮ 'சல்ய! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும் என் பேசுகிறாய்? எனக்கும் அந்த அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்துவிட்டது. அவன்

என்னை இந்த யுத்தத்தில் ஜயிப்பானேயாகில் அப்பொழுது [illegible]
உன்னுடைய இந்தப் பிரலாபமெல்லாம் யதார்த்தப்படுவதாகும்' என்
று சல்யன், 'இவ்வாறு ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்பு மறு
மொழியொன்றும் சொல்லவில்லை. யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்
பத்துடன் கர்ணன், 'சல்ய! போ' என்று கூறினான். சல்யனும் வெள்ளைக்
குதிரைகளைக் [illegible] அந்த ரதத்தை நடத்தினான். இருளைப்போக்குகின்ற
சூரியனைப்போல அந்த ரதத்தில் [illegible] கர்ணன் [illegible]
[illegible] கொல்லுகின்ற சத்ருக்களைக் கொன்று [illegible]
சென்றான். பின்பு, பாண்டவ சைனியத்தை [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
மான [illegible] சென்று அவ்விடம் [illegible]
[illegible] விரைவுடன் கண்டு [illegible]

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனனைக் காட்டுபவனுக்கு அவன் விரும்பும் பரிசளிப்பதாக உறுதிகூறியது)

அப்பொழுது, கர்ணன் [illegible] பாண்டவசைனியத்தை [illegible]
யுத்தம் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
இப்பொழுது எனக்கு மஹாத்மாவான அர்ஜுனனைக் காண்பிப்பவ
னுக்கு அவன் மனத்தில் விரும்புகிற பொருளைக் கொடுப்பேன்.
அவன் எனக்கு அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கிறவன் அவனை அதில் [illegible]
[illegible] அவனுக்கு நான் [illegible]
[illegible] கொடுப்பேன். அர்ஜுனனை எனக்குக் காட்டு
கின்றவன் [illegible] அவனுக்கு அப்பொழு
தும் *வெண்கலப்பாத்திரங்களோடு கூடிய நூறு பசுக்களை
நான் கொடுக்கிறேன். அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்றவனுக்குச்
சிறந்த நூறு கிராமங்களைக் கொடுப்பேன். எனக்கு அர்ஜுனனைக்
காண்பிப்பவனுக்குக் கரிய கூந்தலையுடைய [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] நான் கொடுப்பேன். அர்ஜுனனைக் காட்டுகின்றவனுக்கு

* 'காமவ்யயதோஹநம்' என்பது மூலம், 'கறக்க வெண்கலப்பாத்திரங்களுடன்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு.

அதில திருபதியடையாவிடில அவனுககு மறுபடியும் * ஸவர்ணமய மான கஜராஜனை நானகொடுபபேன அவவாறே பினனும் அவனுககு நலல யெளவனப பருவததிலுளளவாகளும் கழுதறை பொன்னணி களை யணிநதவாகளும் பாடடுககளையும் வாதயங்களையும் நன்கு கற றறிநதவாகளும அலங்கரிகபபடடவாகளுமான அநேகம ஸதிரீகளை யும் நான கொடுபபேன். ஆஜமீனைக காடடுகிறமணிதன அதில திருபதியடையாவிடின் அவனுககு நூறுயானைகளையும் நூறுகிராமங களையும நூறு ரதங்களையும சிறநத ஸவாணதததையும புஷடியுளளவை யும குணங்கள நிரம்பியவையும சாநதமானவையும பாரதததை தாங்குவதில திறமையுளளவையும நனறுகப பழுகபபட்டவையு மான உததம ஜாதிகுதிரைகள பதினாயிரததையும நான கொடுப பேன எனகுத தனஞசயனைக காணபிபபவனுககுத தங்கமயமான கொமபுக குமிழகளுளளவையும கனறுகுடடிகளையுடையவையும புதிதாக ஈனறவைகளுமான நானூறு பசுகளைகொடுபபேன. ஆ ஜமீனைக காணபிகினறமணிதன அதிலும் திருபதியடையாவிடின் மேலான ஐநதாறு வெளளைக குதிரைகளைக கொடுபபேன, பொன் னலங்காரங்களாலே மூடபபடடவைகளும நனறுகச சாணபிடிக்கப படட ரதததினங்களிழைதத பூஷணங்களையுடையவைகளும் நனறு கப பழுகபபடடவைகளுமான சிறநத பதினெடுகுதிரைகளையும நான அவனுககுக கொடுபபேன. தனஞசயனே எனகுக காண்பிப பவனுககு நிாமலமானதும் ஸவாணமயமானதும் நனறுக அலங்கரிக கபபடடதும் உததமமான காம்போஜதேசததில பிறநத குதிரைக ளோடி சோநதிருகினறதுமான ரததததையும நான கொடுபபேன. அர்ஜமீனைக காணபிகினற மனிதன் அதனையும் மதியாவிடின் அவனுககுப பறபல பொனனணிகளாலே மறைகபபடடவைகளும பொன்மாலையை அணிநதவைகளும் மேறகு ஸமுததிரகரையில தோனறினவைகளும் யானைபழகுபவாகளாலே பழுகபபட்டவை களுமான சிறநத வேறு அறுநூறு யானைகள நான கொடுபபேன். அர்ஜமீனைக காணபிகினறமனிதன் இதையும அலபமெனறு அவமதிபபானேயாகில, சிறநத வேறு பதினாலு வைசிய கிராமங்களை யும் நான அவனுக்குக் கொடுபபேன். மிகக செழிபபுளளவைகளும செலவங்களையுடையவைகளும அருகில காடுகளும் ஜலமுமுளளவை

* 'யானைபோனத வடிவமுள்ள ஆடைகளைகள கடடிய பொன்னாலாகிய வேறொரு தேரையும்' எனபது இலகிலிஷ மொழிபெயர்ப்பு. 'யானைகளையே காளைகளபோலக கடடிய எனனுமாம்' எனபது பழைய உரை.

களும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பததுடைய வைகளுமான அரசாகளே அனுபவிககததகக பதினானகு கிராமஙகளை யும் (கொடுபபேன்) எவன தனஞசயனை எனககுக் காண்பிபபனோ அவனுககுக் கழுததில பொறகலனகளையணிநதவாகளும மகததேசத திலதோனறியவாகளும புதிய யௌவனமுள்ளவாகளுமான நூறு தாஸிகளையும் நான் கொடுபபேன் அர்ஜுனனைக காண்பிககின்ற மனிதன் இதனையும் அலபமெனறு அலக்ஷியம செய்வானேயாகில அவனுக்கு அவன் தானே எதைவிருமபுவனோ அந்த வேறு வரத தையும் நான் கொடுபபேன். பிளளைகளையும் பெண்டாடடியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எநதபபொருளஇருககிறதோ அதையும் பின்னும் எநதஎநதவஸதுவை மனததினால விரும்புகிறானோ அநத அந்த வஸதுவையும் நான் அவனுககுக கொடுபபேன. எவன் கேச வனையும் அாஜுனனையும் எனக்குக் காண்பிபபனோ அநதமனித னுககு ஒனறுசோநதிருககிற கிருஷ்ணாஜுனாகளை நான கொன்று அவவிருவருடைய பொருளகளனைததையும் கொடுபபேன' எனறு சொன்னான

• காணன் இவ்வாறான வாாததைகளை யுததகளததில பலவாறு சொலலிககொண்டு, கடலிலிருநது தோனறியதும் இனிய ஒலியுளள தும் சிறநததுமான சங்கததை ஊதினான மஹாராஜரே! தகுநத வைகளான சூதபுததிரனுடைய அவவிதமான வசனஙகளைக கேட டுத தூயோதனன் ஸஹோதராகளோடுகூட ஸநதோஷததை அடைநதான். அரசரே! புருஷஶரேஷடரே! அபபொழுது உம் முடைய சேனையில நானகு பக்கஙகளிலும் துநதுபிகளுடைய கோஷ மும் மிருதஙகஙகளுடைய கோஷமும் வாததிய முழககஙகளுடன கூடின ஸிம்மநாதமும யானைகளுடைய சபதமும் தோனறின அவ வாறே மிகுநத மனககளிபபுடன கூடின யுததவீராகளுடைய சபத மும் தோன்றிறறு அவவாறு மிகுநத ஸநதோஷததுடன்கூடின ஸைன்யததில அபபொழுது ஸஞசரிககினறவனும் தறபுகழசசிசெய துகொளபவனும் பகைவாகளைப் பீடிககின்றவனும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோககி மததிரராஜன் உரககசசிரிதது இவவாறான வசனததை மறுமொழியாக உரைககலானான

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய செருக்குமொழிகளைப் பொறாத சல்யன் கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சல்யன், 'ஸூதபுத்திர! நீ நினையாதே பொன்னையும் சிறந்த யானைகளையும் வீணாகக்கொடுக்கிறாய் இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பார்க்கப்போகிறாய் ஸூதபுத்திர! (அர்ஜுனனைத் தெரிவிக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸவாணத்தையாவது உத்தமமான யானையையாவது தானமாகக் கொடாதே தனஞ்சயனை நீ பார்ப்பாய் பலத்தினால் மதங்கொண்டவனான நீ குபேரனபோல்ப் பொருளைச் செலவிடுகிறாய் ராதேய! யுதனமின்றியே இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பார்ப்பாய் நீ மூடனைப்போல அதிகமான பொருளைச் செலவிடப் போகிறாய் தகாதவர்களுக்கு அளிப்பதினால்வரும் தோஷங்களை நீ அஜ்ஞானத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை ஸூத! எந்தத்தனத்தை நீ மிகுதியாகக் கொடுப்பதாக வெளியிடுகிறாயோ அந்தத்தனத்தைக்கொண்டு உன்னால் பலவித யாகங்களாலே தேவர்களைப் புஜிப்பதற்கு முடியும் நீ அந்தத்தனங்களாலே யாகம்செய்வாயாக நீ, அறியாமையினால், கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் கொல்லுதற்கு விரும்புவது வீணே யுத்தத்தில், ஒரு நரியினாலே இரண்டு ஸிம்மங்கள் கொல்லப்பட்டனவென்று நாம் கேட்டதேயில்லை வேண்டக்கூடாததை நீ வேண்டுகிறாய் அகனியில் விரைவாகவிழுகின்ற உன்னைத் தடுக்கக் கூடிய ஸனேகிதர்கள் உனக்கு இல்லை நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை ஸந்தேகமில்லாமல் காலத்தினால் பரிபாகமடைந்தவனாக இருக்கிறாய் பிழைத்திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவனதான் அர்த்தமில்லாதவையும் காதால் கேட்கத்தகாதவையுமான பலவார்த்தைகளைச் சொல்லுவான்? கழுத்தில் கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு இருகைகளாலும் கடலைத் தாண்டுவதுபோலவும் மலையுச்சியினின்று கீழே விழுவதுபோலவும் உன்விருப்பம் இருக்கின்றது நீ நன்மையடைவதற்கு விருப்பமுள்ளவனானால், அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச்சேனைகளுடனும்கூடின எல்லாப்போர்வீரர்களோடும் சோந்தவனாகவும், நன்றாகக்காக்கப்பட்டவனாகவும் தனஞ்சயனோடு போர்புரிவாயாக திருதராஷ்டிரபுத்திரனான துர்யோதனனுடைய நன்மையின்பொருட்டு உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன் தீங்குசெய்வதற்காக அன்று உனக்குப் பிழைத்திருப்பதில் விருப்பமிருக்குமானால் என்னால் சொல்லப்பட்ட இந்தவிஷயத்தில் சிரத்தைபாராட்டுவாயாக' என்று

கூறினன். கர்ணன், 'சலய! எனை கோளவிமைனய ஆகாரமாகக் கொண்டி யுகுதுநில ஆஜ்ஞனனே மரிபாராகுதிறைன நீயோ பிகுதிர னெனறு மெபாகிகாணடசகுரு நீ எனனைப பயபடுதுவகுகு விரும்புதிரைய எனனை ஒருத ஆபி பதிராபுகுதினனறு ஒருவனும இபபொழுது திருபபமுடியாகு வஜராபாணியான இநதிரனலும எவ விதகுதினும முடியாகு அவவாறிருகக, மனிதனால எவவிதம முடியும?' எனறான இவவாரான காணனுடைய வாககியதைக கேடடு மதராராஜனான சலயன மீணடும காணனை ஆதிகமாகத கோபமூடட வேணடுமெனற எணணனகொணடு மு மொழி கூறலானனன

'காண! பலருனனுடைய பாகுவேகதினாலே காணகபபறறி னினை விடபடடனை, வேராமூனை யனைவருமு, கெருபபுட கொடபானனைவருமு, ஒனறினினொனை ஒனறுகத தொடாசசியுளளனை வருமு, கழுகு இறகுகளை யுடையனைவருமு, கூரமையுளள துனி யுடனகூடியனைவருமான அமபுகள உன்னை யுமபொழுது உனனை இநதப புதியான விர கிலலிமை ஸவயஸாசியான பாரத சுமை இனகத விலலை எனறு நீ பயபடையைத தபிகசசெய து துன்பது னைதவிளைவிகினைற அமபுகளால மரபொழுது உனனை அடிபபதிலை அபொழுது நீ பாணடவனை பறறின கொளவினை விடடுவிவாய ஸநதேகமிலலை! காயினமடியில பிறநதிருகிற ஒரு சிபுகுழகை தகு கினை பிடிகதுதருவதறகு எவவாறு விரும்புவீரோ அவவாறே பாரதருடனகூட பிரகாசிகினற பாரதரினை மோகதினலை ஜபிக வேணடுமெனறு விருமபுகிறைய ^ நீ இபபோது ஆஜ்ஞனலை யுத கமசெயயவிருமபுவது கனறு தீடடபபடட தும் கூரமையான முனை யுளள தமான கதினையை பூமியிலகாடடி (அதனமுனையில கையி னால) அழபபதுபோலவும கூரமையான பாணகளால (தனமேல) குதிகொளவது போலவும இருகிறது காண! நீ மிக கூரமை யுளள ஆயுதங்களை யுடைய நுணி கெகாடபான செயலகளுள ஆஜ்ஞ னலை இபபொழுது போரபுரியவிருமபுகிறபடியால மிக கூரமை யுளள நுனியுடனை கூடின கரிசூலகதைக கடடிகொணடி மலலர அஙகஙகளையும உரைதது தாகதிகொளளுகிறைய இளமைபபருவதி லுளளதும விரோகமறறதுமான ஒரு அலபமாணைது வேககதைபடி கூடியதாகக கோபமூணடதும பிடரிமயிருளளதும பெரி துமான ஸிமமதனதை நெருஙகி எவவாறு சணடைசெயவதறகு அமபுகு

---

* இரடடிததுவருதலால ஒருசுலோகம விடபபடடது

மோ அவவாறே நீ இப்பொழுது பாரதனை அழைக்கிறாய். ஸூத புத்திர! வனத்தில் மாமஸத்தினால் திருப்தியடைந்த ஒரு நரி மஹா வீரியமுள்ள ஸிம்மத்தை எவ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு ராஜபுத்திரனை நீ சண்டைக்கு அழைக்காதே, பாரதனை எதிர்த்து நாசத்தை அடையப்போகிறாய் காண! ஏர்க்காலபோன்ற தந்தங்களையுடையதும் மதம்பெருகுகின்ற கன்னங்களுடனும் முகத்துடனும்கூடியதுமான பெரியயானையை ஒரு முயல் அழைப்பதுபோலப் பாரதனான தனஞ்சயனை நீ யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய் (நீ) பாரதனை யுத்தம் செய்வதின்பொருட்டு விரும்புகிற காரணத்தினால், மிக்க விஷமுள்ளதும் கோபத்தினால் நிறைந்ததும் புற்றிலிருப்பதுமான ஒரு கருநாகத்தை அவிவேகத்தினால் தடியினாலடிக்கிறாய் காண! மூடனான நீ பிடரிமயிருள்ளதும் கோபம்கொண்டதுமான ஒரு ஸிம்மத்தை ஒருநரி எதிர்ப்பதுபோல நரஸிம்மனான பாண்டவனை எதிர்த்துக் காஜிக்கிறாய் காண! அழகிய சிறகையுடையதும் பக்ஷிகளுள் சிறந்ததும் அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்ஷி போருக்கு அழைப்பதுபோலப் பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய் நீ எல்லா ஜலங்களுக்கும் நிதியும், பயங்கரமான உருவத்துடன் கூடியதும், திமி திமிங்கிலங்களாலடாந்ததும், சந்திரோதய காலத்தில் விருத்தியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஓடமின்றித் தாண்ட விரும்புகிறாய் காண! துந்துபிவாத்தியம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும், கூர்மையான கொம்புகளையுடையதும், நன்றாக முட்டும் திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷபத்தை ஒரு கன்றுக்குட்டி சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல நீ பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்காக அழைக்கிறாய் காலத்தில் பாண்டங்களாகிற ஜலத்தைப்பொழியும் நரனென்கிற ஆஜுனனாகிற பெரிய மேகத்தை, தவளையானது உரக்கக் காஜிக்கின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக்காஜிப்பதுபோல, எதிர்த்துக்காஜிக்கிறாய் காண! வீட்டைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும் புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தனஞ்சயனாகிற நரவ்யாக்கிரனைப் (பாரதது) நீ குரைக்கிறாய் காண! காட்டிலவஸிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில் ஸிம்மத்தைப் பார்க்கவில்லையோ (அதுவரையில்) தன்னை ஸிம்மமாக நினைத்துக்கொள்ளும். ராதேய! அவ்விதமாக, பகைவர்களைக்கொல்பவனும் மனிதருள் சிங்கம்போன்றவனுமான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் பாராமலிருந்துகொண்டு நீயும் உன்னை ஸிம்மமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய் ஒரு ரத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற

வர்களும் ஸ்திரியசந்திரர்களபோன்றவர்களுமான கிருஷ்ணாஜுனர்களை எதுவரையில நீ பாராமலிருக்கிறாயோ (அதுவரையில) நீ உன்னைப் புலி என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய காண! மஹாயுத்தத்தில நீ காண்டீவத்தினுடைய ஒலியைக் கேளாமலிருக்கிற அவ்வளவு வரையில்தான உன்னால நினைத்தபடி சொல்லிக்கொள்ளமுடியும ரதம, சங்கம, வில இவைகளுடைய சப்தங்களால பத்துத்திக்குக்களையும எதிரொலியிடும்படி செய்கின்றவனும காஜிக்கின்றபுலி போன்றவனுமான தனஞ்சயனைக்கண்டு நீ நரியாகப்போகிறாய மூடனே! எப்பொழுதுமே நீ நரி எப்பொழுதுமே தனஞ்சயன ஸிம்மம அந்த வீரனைப் பகைப்பதினாலே நீ நரிபோலக் காணப்படுகிறாய பலாபலத்தில பூனையும எலியும எவ்விதமோ, புலியும நாயும எவ்விதமோ, ஸிம்மமும நரியும எவ்விதமோ, யானையும முயலும எவ்விதமோ, ஸத்தியமும பொய்யும எவ்விதமோ, அமிருதமும விஷமும எவ்விதமோ அவ்விதமே பார்த்தனும நீயும உங்களிடத்திலுள்ளசெய்கைகளாலே பிரஸித்திபெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள்' என்று கூறினான

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளியிட்டுச் சல்யனை நிந்தித்தது)

அளவுகடந்த வல்லமையுள்ள சல்யனாலே நிந்திக்கப்பட்ட ராதேயன மிக்ககோபங்கொண்டு சல்யன கடுஞ்சொல சொல்லுதலால, '* சல்யன' என்றே நிச்சயித்து, அவனைப்பார்த்து வசனிக்கலானான 'சல்ய! குணசாலிகளுடைய குணங்களைக் குணமுள்ளவனே அறிவான குணமில்லாதவன அறியமாட்டான நீயோ எப்பொழுதும குணங்களைவிட்டவன குணாகுணங்களை நீ எப்படி அறிவாய? சல்ய! அஜுனனுடைய மஹாஸ்திரங்களையும கோபத்தையும வல்லமையையும வில்லையும பாணங்களையும நான்றிவேன அவைகளை அவ்வாறு நீ அறியமாட்டாய சல்ய! அரசர்களுள உத்தமனான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை நான் எப்படி அறிகிறேனோ அப்படி நீ அறியமாட்டாய சல்ய! இவ்வாறாக, நான் என்னுடைய வீரியத்தையும பாண்டவனிடத்திலுள்ள வீரியத்தையும அறிந்தே சண்டைசெய்வதற்காக அவ்விருவரையும் அழைக்கிறேனேத்விர விட்டிற்பூச்சி நெருப்பை (எதிர்ப்பது) போலன்று சல்ய! நல்ல கட்டுக்களுள்ளதும இரத்தத்தைப

---

* அமபு, ஆயுதநுனி, முள.

பானஞ்செய்வதும் ஓடாநின்றதும் அம்புத்தூணியில் படுத்திருக்கின்றதும் சிறகுகளுள்ளதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இந்த பாணமிருக்கிறது. அனேக வருஷமாகச் சந்தனப் பொடியினால் பூஜிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பமயமானதும் விஷமுள்ளதும் உக்கிரமானதும் மனிதர்களைக் குதிரைகளை யானைகளை இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவதும் கோரவுருவமுள்ளதும் மஹாபயங்கரமானதும் கவசங்களையும் எலும்புகளையும் பிளக்கின்றதுமான இந்த அம்பானது உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. நான் கோபங்கொள்ளுவேனானால் எந்தப்பாணத்தினால் மேருமலைகிரியையும் பிளப்பேனோ அந்தப்பாணத்தைக் கொண்டு பல குணங்களையும் [illegible] தேவகியின் புத்திரனான கிருஷ்ணனையும் [illegible] [illegible] சல்ய! [illegible] [illegible] பாண்டவனை [illegible] கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடைய ஐசுவரியமும் கிருஷ்ணனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. எல்லாப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய வெற்றியும் பார்த்தனைப் பொறுத்திருக்கின்றது. இவ்விருவர்களையும் அடைந்து எவன் திரும்பிவரத் தகுந்தவனாவான்? புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து தேரின்மீதேறி என்னொருவனை லக்ஷியம்வைத்துப் போர்புரிவதற்காக வந்திருக்கின்றார்கள். சல்ய! என்னுடைய நற்பிறப்பைப் பார். அத்தை அம்மான்களிடத்தினின்று தோன்றினவர்களும் நூலில்கோக்கப்பட்ட இரண்டு மணிகள்போலவும் ஸஹோதரர்கள்போலவும் ஒற்றுமையுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரையும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களாகப் பார்ப்பாய் சல்ய! அர்ஜுனனிடத்தில் காண்டீவம் இருக்கின்றது. கிருஷ்ணனிடத்தில் சக்கரமிருக்கின்றது. அவர்கள் ஹனுமானையும் கருடனையும் கொடியாகக்கொண்டவர்கள். இங்ஙனமிருப்பது பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணும்; எனக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுகின்றது. நீயோ கெட்டஸ்வபாவமுள்ளவன், அறிவீனன்; மஹாயுத்தங்களில் பாண்டித்தியமற்றவன், பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டுப் பயத்தினாலே பொருத்தமில்லாத பல வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாய். இழிவான தேசத்தில் தோன்றியவனே! நீ ஏதோ ஒருகாரணத்தினால் அவ்விருவரையும் புகழுகிறாய். அவ்விருவரையும் யுத்தத்தில் கொன்று பந்துக்களுடன் உன்னையும் இப்பொ

ழுது கொலலபபோகிறேன் பாபதேசுதில பிறநதவனே! கெடட
புதியவனேயே! அறபனே! கடிதாரியாகளுள அதமனே!
நீ கினைகிறபடியான ததுரு வமர எனனை கிருஷணனாக
ளிடமிருநது பாபபரிதுகிறாய? அவரகளின எனனை இபபடி
கொலவாகளா, அவாகளை தாமர கிரிலுமிவமென, எனன
னுடைய டலநதை நனகு அறிநதவலலவா கரம திருவிறபடி எனர
களிடதிலிருநது பபடபடடமா டென நிகதிகபபட தேரத
திலி பிறநதவனே! நான ஒருவனுக ஆயிர வாளதவரையும
நூற யுகஙகளுக்கான பலகுணஙகளும கொலவேணா தேசமலிரு
சலல! ஸதிரீகளும பாலகாகளும விருதாகளுமான எலலாபப
டில கூடிய ஜனஙகள வேதகாதியயனம செயவது நிபோலா பெருமை
பபனமமயாகப பாதிகினறவலவகளும மூனபு அரசனுடைய ஸப
நிதியில பிராமமணாகளால உளளபடி உரைகபபடடவைகளும
தாரதமாகவுளன மததிரகாஙகளும பறறியவைகளுமான காதை
களை எனனிடதிலினறு எனன மூடா! நீ ஒழிவிலலாமலதுட னன
தேடடாவது எனகரு மபமொழி செலல இழிநததான மதரி
தேசதில பிறநதவனை மிதரதுரோகி எபபோழுதுமே
நரமை எவன் பணகிறேனோ அவனை மதரா. அபபமான வாகி
யதனைத தினாலுகிறவனும நரகமனுபவன மதரா னதில தேச
மெனபதிலலை மதரா களை எபபோழுதுமே கெடட மனமுடைய
வனை, எபபோழுதுமே பொய சொலலபவனை, கபட வெவபாவமுளளவனை,
இனனும சொலல விதமான கிளைஞரிடமும மதரோகதது ஜனஙக
ளிடதில உனனிடமனபு நான பெறறிருகிறேனோ தகபபன, மகன,
தாய, மாமி, மைமன, அமமான, லஷமணதரி, மகள, மறறொரதார,
பேரன, மறற உறவினாகள, பிதாமாகள, பிதாமகிகள, ஆசிரியகள,
அடிமைகளாயிரா, அடிமைகளாகிய யாவருட கூடிகிறேனா அறியப
படடவாகளும அறியபபடாதவாகளுமான பிரஜைகளாள தேவ
இஷட பபடி பருஷாகளோடு சேராகினறேனா ழுதுகளும
வாகளும எபபோழுதுமே மாகஙகளுக சாபாயதனைதக பெரி
கினறவாகளும வீடுகளிலிருநது தேமாமலதுதுடனகூடின சாபாயத
தைத னதிலிடடி அழுகினறவாகளும சிரிதகினறவாகளும ஓனறாக
கொலலு ஸமபாஷிபபதிபபடிகினறவாகளும நினைதபடி பிரரு
ளிலலாத வசனஙகளை ஒசெலலிகொணடு சாமதிதிரதேல பாபமு
பிரவிதிகினறவாகளும காலமுளளவாகளும பிரவிதிதமும அமய
களகமுமான செயகைகளுளளவாகளுமான மததிரகாகளிடதில

தாமமானது எவ்வாறு இருக்கும்? மத்ரதேசத்தில் பிறந்தவர்களுடன் பகைமையாவது நேர்தல் கூடாவது செய்யக்கூடாது. அடிஞ்ஞன மகதிரகளிட த்தில் நேரத்தன்மை இல்லை. மத்ரதேசம் எப்பொழுதும் பாவமுள்ளவனை மகத்ரகளிட மும் காந்தாரகாசளிட மும் தூயமை நாசமடைகதுவிட டது. 'அரசனே யாசம செய்வித்தவனுக்குக்கொண்ட யஜமானனுல செய்யப்படும் யாகத்தில் ஹவிஸை எவ்வாறு நாசத்தை அடையுமோ, சூத்திரனுக்குஸமஸ்கா த்தைச செய்கின்ற பிராமணன் எவ்வாறு அவமானத்தையடைவனோ, பிரமமகவேஷிகள் இவ்வுலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்வாறு அவமதிப்பையடைகின்றார்களோ, எவ்வாறு மனித்தன் மத்திரதேசத்தை மனிக்காகளோடுசேர்ந்து பித்திருஞ்கிருனே அவ்வாறுக ஊனவிஷம நாசமடையவேண்டும தேவீ! ஊன கு விஷம தனம அது எப்பொழுதும உன குடிடிகளுக்குங்கூட வேண்டாம. ஆதாவண மத்திரத்திலுலே எனலை ஸாவசாத்தியும செய்யப்பட்டிருக்கின்றது' எனறு இவ்வாறு தேவளால கொட்ட பப்ப டவனுக்கும விஷ்வேகத்திலுல் ஆடிகப்பட்டவனுக்கும கறறறிந்தவர்கள் பரிகாரம் செய்கின்றார்கள. அதுவும ஸத்தியமாகக் காணப்படுகிறது இவ்வாறுன நடைமை அறிந்தவனை நீ பேசாமலிரு அலலது, இவ்விஷயத்தில் மறுமொழியாவது கூறு ஸத்ரீகள சராயத்திலுல் மித்ரமயகங்கொண்டு தூண்கள ஆவிழுத்தெறிந்துவிட்டுக் கூத்தாடுகிறார்கள அந்தஸத்ரீகள இஷ்டப்பட்ட புருஷர்களுடன சோகமைபெறற வாக்குளாகக் காமஸுகத்தை அனுபவிப்பதில் பறறுதலுளளவர்களாயிருக்கின்றார்கள. அவர்களுடைய புத்திரனுன மத்திரகன எவ்வாறு தாமத்தைச சொலலுவத்றகுத் தகுந்தவனுவான? மந்த ஸத்ரீகள ஓட்டகங்களைப்போலவும கழுதைகளைப்போலவும நினறுகொண்டு மூத்திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தாமத்தினினறு தவறினவர்களும அந்த அந்தக் காரியங்களில் லஜ்ஜையறறவர்களுமான அந்த ஸத்ரீகளுடைய புத்திரனை நீ இப்பொழுது தாமத்தைச சொலலுவதறகு விரும்புகிறாய. கஞ்சியை விரும்பப்பட்டவளான மத்திரதேசத்து ஸத்ரீயானவள பின்தொடர்ந்தவளைச சொறிந்துகொளளுகிறாள கஞ்சி கொடுப்பதறகுப் பிரியமறற மத்திரதேசத்து ஸத்ரீ, 'எனக்குப் பிரியமான கஞ்சியை எனனிட த்திலினறு ஒருவனும கேட்கவேண்டாம. பிளளையைக் கொடுப்பேன, புருஷனைக் கொடுப்பேன, கஞ்சியையெனின நான கொடேன' எலலாரும் இவ்வித வசனத்தைச சொலலுகிறாள மத்திரதேசத்துப் பெண்கள பெரும்பானமையாக ருதுவாகாதவர்களும பருத்த உருவமுளளவர்களும வெடகமறறவர்

களும் கம்பளியிலை மூடப்பட்டவாகளும் பெருந்தீனியுளவர்களும் செளசாசார நகை விடாவாகளுமாயிருக்கிறாகளென்றே டிருக்கிறும் ஜலமலங்களை விடுவிடு பிருஷ்டகளைப் பூமியில் தேய்த்துவிடுசெளசமற்றவாகளாக இருக்கிறார்கள ஜலங்களாலும் மண்களாலும் சுத்தியாகாத அங்கஸ்திரீகளை நித்தியம உசிஷ்டாளாகவே ஆகின்றாகள மயிர் நுனிகொடங்கி நகநுனிவரையில் நிறுத்தி கருத்தாகவாகளும குஹ்யிகமான செயகையுளளவாகளுமான மகஸ்திரீகளைப்பற்றிய இதுமுகலான அநேக விசெயங்களை எனஞ்சுமம மற்றவாகளாலும் சொலலுத்தாகனவாகும பாபிஷ்டத்திலே தானறினவாகளும மிலேசசாகளும் நாமங்களை அறிவதில் திறமையற்றவாகளுமான மகஸ்திரகாளும வீரதுகேசத்து ஜனங்களும் சௌவீராகளும் எவ்விதமாக இவ்வுலகில் தாமதத்தை அறிவாகள? போரிலடிசகபடாடுசு சாயவதெனபது க்ஷத்திரியனுகு ஸாதாரணமாக நனருகப புகழப்பட்ட மிக முகியமான தாமமெனறு நாம் கேடிருக்கிறோம மரணத்திலை வீரஸ்வாகத்தை விரும்புகினற னகு யுத்தத்தில் நான ஆயுதங்களோட பிரயோகிசவேண்டுமென் பதுதான முகியமான விருபம் புத்திசாலியும திருதராஷ்டிர குமாரனுமான துரியோதனனுகு அபடிபட்ட நான பிரியஸகாவாயிருக்கிறேன் என்னுடைய உயிரும எனனுடைய பொருளனைத்தும் அவனுகாகவே பாபிஷ்டத்தில் தோனறியவனே! நம்விஷயத்தில் நீ எலலாவகையாலும் சகதுருவைபோலவ பிரவிருத்திபதனால நீ பாண்டவாகளால வதபடுத்தபட்டவனெனபது வெளிபடை நானறிகாளால காமஜனெனவெலலமுடியாததுபோலவ எனைப போன்ற நூறுபேராலுங்கூட எனனைப போரில வெலல எவ்வித்தத்திலுமம முடியாத வெடபத்திலை துண்டமுறுத்தபட்டமானைபோல நீ இஷ்டபடி புலம்பு, வறுசியடை, க்ஷத்திரிய தாமத்தில் நிலை பெறறவனென நான பயமுறுத்தபட முடியாதவன ஆசாரியரான பரசுராமராலே யுத்தங்களில் திரும்பாதவாகளும சரீரத்தைவிடுகினறவாகளுமான புருஷசிரேஷ்டாகளுகு எனத்தகதி உணடெனறு அனபுடனை சொலலப்பட்டதேநா அத்தகத்தியை நான நினைகிறேனா எனனை உத்தமமான புராவாசினை ஒழுகத்தில் நிலைபெறறவனெனனும சோத்தவாகளைக் காபாத்தறகும பகைவாகளைக் கொலவுத்தறகும முயலகினறவனெனனும நலல ஒழுகத்தில் நிலைபெறறவனெனனும நீ அறிவாயாக மதராஜா! எனனை இந்த அபிபிராயத்தினினறு தடுகக்கும பிராணியை நான மூவுலகிலும காணவிலலை. இவ்விதம

என்னைடைய எண்ணம் இவ்வாறாக இருக்கும் என்று நீ நினைக்க விரு பயத்தினால் என பலவாக கதைகளைப் பேசுகிறாய். மூர்க்கனாக ஞான இழிவானவனே! உனக்கு என்னை புலால் உடலுருக்கும் கொடேன் சலய! திருகாஷ்டிரன் தர்மபோதனை திருவருளும் நான்பதினாயிர எண்ணம், ஸாத்தியமாக பொன்முடியினை ஆவதும், பொறுமை இமமூன்றும் நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் மகதிராக! மறுபடியும் இவ்வாறான வாக்கியங்களை நீ உரைப்பாயானால் உன தலையை வஜ்ரகுகு ஒப்பான கதாயுதத்தினால் கீழே விழும் படி செய்வேன் இழிவான தேசத்தில் பிறக்கவனே! 'கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனுமாவது காணக்கூடாதவர்களா, அல்லது காண வேண்டியவர்களாக கொள்ளுவோம்' என்கிற இந்த விஷயத்தைக் இப்பொழுது கேட்பவர்களா கேரில் பார்க்கவும் போகின்றனர்' என்றான். அரசே! ராஜசூய இவ்வாறு சொல்லியிட்டு மறுபடியும் மதுராஜனைப் பார்த்து பாபபிலவாகவுள்ளதை, 'போ, போ' என்று சொன்னான்

மூபதத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(சல்யன் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

பெரியோய! சலயன, போரில் மகிழ்கின்றவனும் துரோகபுத்தி ரனுடான காணவுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஒரு திருஷ்டாந்த கை எடுத்துக் காட்டிச் சொண்டு மீண்டும் காணனைநோக்கி கூறலானான் 'காமத்தை முக்கனமையாகக்கொண்ட தான விதிப்படியாகவு செயற்றவர்களும் யுக்தமானில் திரும்பாவர்களும் முடிவுட்டபட்டவர்களுமான மனனர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன் காண! சாராபுத்தால் மதிக்கொண்டவன் எவ்வாறிருப்பானோ அவ்வாறு நீ காணப்படுகிறாய் ஆதலால், புத்திரனுள்ளவனை உனக்கு இப்பொழுது சினைத்துக்கொள்ளுகிறேன் காண! எனது உரைக்கப்படும் உபமானமாகிய இந்தக் காகத்தைக்கதையை நீ தெரிந்துகொள்ள நீசனே! மூலத்தில் இழிந்தவனே! கேட்டபிறகு உனக்கிஷ்டமானபடி செய காணன்! பிரபஞ்சமுள்ளவனே! கிரபாதியான எனனை நீ கொல்லவிரும்புகிறாய் கறுத்தபாவமான தை எனனிடத்தில் சிறிதுமில்லையென்பதை நான் எனக்குறுகிறேன் புத்தியிருக்கின்றவனும் விசேஷமாக அரசனுக்கு நன்மையை விரும்புகின்றவனுமான நான்

ஹிதாஹிதங்களை அறிந்து அவசியம் உனக்கு உரைக்கவேண்டும் இந்த தத்துக்கு தலைவனான எனனால், (எதிரியின் பலத்தோடு) ஸமமாகவும் ஏற்றத்தாழ்வாகவுமிருக்கின்ற ரதிகனுடைய பலாபலமும் எப்பொழுதும் தேராளி குதிரைகளுடைய சிரமமும் துயரமும் ஆயுதத்தினுடைய அறிவும் மிருக பக்ஷிகளுடைய சபதமும் பாணங்களுடைய ஸாராஸாரமும் பரிஹாரமும் அஸ்திரப்பிரயோகமும் யுத்தமும் அவ்வாறே நிமித்தங்களும் ஆகிய அனைத்தும் அறியத்தக்கன காண! ஆதலால், உனக்கு நிதாசனமாக ஒரு விஷயத்தை நான் உரைக்கப்போகிறேன் கடற்கரையில் அதிகமான தனதான்யங்களையுடையவனும் யாகமசெய்பவனும் (சிறந்த) கொடையாளியும் பொறுமையுள்ளவனுமான ஒரு வைசியன் தனக்குரிய தாமங்களில் நிலைபெற்றுச் சுத்தனாயிருந்தான் அநேக புத்திராகளையுடையவனும் குழந்தைகளிடத்தில் அன்புடையவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயையுடையவனுமான அந்த வைசியன் தாமத்தைப்பிரதானமாக்கொண்ட அரசனுடைய காட்டில் பயமற்றவனாக வாஸஞ்செய்துவந்தான் கீர்த்தியுடையவர்களும் சிறுவர்களுமான அவனுடைய அனேக புத்திரர்களுடைய எச்சிலை ஒரு காக்கையானது (தினந்தோறும்) புஜித்துவந்தது வைசியபுத்திரர்களான சிறுவர்கள் அந்தக் காக்கத்துக்கு மாமஸத்தையும் சோற்றையும் தயிரையும் பாலையும் பாயசத்தையும் தேனையும் நெய்யையும் எப்பொழுதும் கொடுத்துவந்தார்கள் வைசியனுடைய புத்திரர்களான சிறுவர்களால் எச்சிலால் வளர்க்கப்பட்ட அக்காக்கமானது இறுமாப்பை அடைந்து (தன்னை) ஒத்த பறவைகளையும் (தன்னிலும்) மேலான பறவைகளையும் அவமதித்தது பிறகு, அதிகமாகப் பறந்து செல்லும் தன்மையுள்ளவைகளும் செல்வதில் [illegible] அன்னப்பறவைகள் மனமகிழ்ச்சியோடு கடற்கரையோரத்தில் சென்று கொண்டிருந்தன அப்பொழுது வைசியகுமாரர்கள் ஹம்ஸங்களைப் பார்த்துப் பிறகு காக்கத்தை நோக்கி, 'பறவையே! நீயே (மற்றப்) பறவைகளைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றிருக்கிறாய் ஆகாயத்தை நாடி வெகுதூரம் பறந்து செல்லுகின்ற இந்தப் பக்ஷிகளைப் பார் இங்கே வா நீயும் சக்தியுள்ளவனன்றோ? ஏன் நீ பறக்கவில்லை?' என்று சொன்னார்கள் அற்பபுத்தியையுடையவர்களான அவர்களனைவர்களாலும் ஏமாற்றப்படுகின்ற பக்ஷியானது மூர்க்கத்தனத்தினாலும் இறுமாப்பினாலும் அவர்களுடைய வார்த்தையை உண்மையென்றே நினைத்தது எச்சிலைத் தின்பதனால் காவமுள்ளதும் கெட்டபுத்தி

யுடையதுமான அந்தக் காகமானது, 'இந்தப்பக்ஷிகளுள் எது மேன்மையுடையது?' என்று அப்பக்ஷிகளை அணுகித் தன்செவ்வு அறிய எண்ணங்கொண்டதாய் ஒன்றுசேர்ந்து வெகுதூரத்தில் பறக்கின்ற அந்த அனேக அன்னப்பறவைகளுள் எதைச் சிறந்ததென்று நினைத்தோ அந்தப் பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று அழைத்தது. அவ்விடத்தில் வந்திருந்த அன்னப்பறவைகள் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உரக்கச் சிரித்தன. பக்ஷிகளுள் சிறந்தவைகளான அந்த அன்னப்பறவைகள் பலவாறாக பேசுகின்ற காகத்தினுடைய மூர்க்கத்தன்மையினை அந்தக் காகத்தை நோக்கி இவ்வார்த்தையைக் கூறின 'காகங்கள், மானஸ தடாகத்தை வாஸஸ்தானமாகக் கொண்ட ஹம்ஸங்கள், பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறோம் வெகுதூரம்பறக்கும் தனமையினால் காகங்கள் சப்பொழுதும் பக்ஷிகளுள் புழுக்கப்பட்டிருக்கிறோம் நெடுபகுதியுள்ளவனே! நீ காகமாயிருந்தும் பல சாலியும் தூரதேசத்தில் பறக்குமசாத்தியுள்ளதுமான அனனப்பறவையைப் பறக்கும் விஷயத்தில் எவ்வாறு அழைக்கிறாய்? காகமே! எங்களோடுகூட நீ சப்படிப் பறப்பாய்? அதைச் சொல்' எனறு மொழிந்தன. பிறகு, மூடத்தனமையுள்ள காகமானது ஹம்ஸங்களுடைய வார்த்தையை அடிக்கடி நிந்தித்து ஜாதிகுரிய அறப்பதனத்தினால் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அனனங்களைப் பார்த்து) மறுமொழி கூறியது 'நூற்றிருறு விதமான பக்ஷிகதிகளோடு நான ஸஞ்சரிப்பேன, ஸமசயமில்லை விசித்திரமாயும் அவ்வாறே பறப்பல விதமாயுமிருக்கின்ற ஓவ்வொனறுக்கும் நூறு நூறுயோஜனை தூரம் பறப்பேன நான, நீங்கள் பார்த்துக்கொனடிருக்கும்பொழுதே இப்பொழுது உட்டீனம, அவடீனம, பரிடீனம, டீனம், நிடீனம், ஸமடீனம, நியங்டீனம எனகிற கதிகளையும் விடீனம், பரிடீனம் பராடீனம, ஸுடீனம, அபிடீனம, மஹாடீனம, நிடீனம, அதிடீனம், அவடீனம், பரிடீனம, ஸமடீனம, டீனடீனம, ஸமடீலேடடீனடீனம, மறுபடியும டீனவிடீனம, ஸமபாதம, ஸமுதீபம் (எனகிற கதிகளையும) இவற்றைத் தவிர மற்றும வேறுள்ள கதிகளையும கதாகதத்தையும் பரிதத்தத்தையும அனேகவிதமான நிருடீனங்களையும் செய்வேன அப்பொழுது எனபலத்தைப்பார்த்தீர்களா அவைகளுள ஒருகதியினாலே யான ஆகாயத்தில் பறப்பேன அனனங்களே! எவ்விதமான கதியோடு நான பறக்கவேணடும்? நியாயமாகக் குறிப்பிடுங்கள பக்ஷிகளே! அப்படிப்பட்ட நீங்கள எவ்விதப்பறவுமில்லாத ஆகாயத்தில் கீழ்ச்சொனன கதிகளோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயங்

கொண்டு எனனுடன பறநதுவாருஙகள' எனறுசொலலியது பாதா புததிர! காகம இவவாறுசொலலியவுடன, ஒருபக்ஷியானது உரககச சிரிததுக காகததைபபாரததுக கூறிய வாரததையை எனனிடததினின்று நீ தெரிநதுகொள அனனம, 'காகமே! நீ நிசசயமாய நூறறொரு கதிகளோடு பறககிறவன எலலாப பறவைகளும எநத ஒரேகதியை அறிகினறனவோ அநத ஒருகதியுடன நான பறபபேன மறறொனறையும நான அறியேன' எனறது காகம, 'அனனமே! எநதக கதியுடன பறநதுசெலவதறகு நினைககிறாயோ அநதககதியை அனுஸரிதது நீயும விரைவாகப பறநதுசெல' எனறது பிறகு, 'காகமே! ஹமஸமானது ஒரேஒருகதியினால நூறுகதியுளளஉனனை எவவாறு ஜயிககும? நீ ஒருகதியினாலேயே இநதஅனனததை ஜயிததுவிடுவாய' எனறு அஙகு ஒனறுசோநதிருககினற அனனஙகளெலலாம காககையைப பரிஹாஸஞசெயதன ஹமஸமும உயரபபறகக ஆரமபிததது பலசாலியும, சுறுசுறுபபும மிககதிறமையுமமைநததுமான காகமும பறகக ஆரமபிததது பிறகு, அநத அனனமும காகமும மகரஙகளுககிருபபிடமான ஸமுததிரததுககு மேலே மேலே ஒனறை ஒனறு மிஞசும எணணததுடன வேகமாகபபறநதன வேகமுளளவைகளான ஹமஸம காகம இரணடும ஸபாததையுடன கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும நூறுவிதமான கதிகளுடனும ஆகாயததை அடைநது விரைவாகப பறநதன ஸூத புததிர! ஹமஸமோ மெதுவான ஒரு கதியினாலே பறபபதறகு ஆரமபிததது அநதககாகமோ அநத ஹமஸததுககுமுநதி வேகமாகப பறககததொடஙகியது காகமும ஒரு முகூரததகாலம வரையில ஹமஸததுககுக குறையவிலலை அது சாபலயததினால சீககிரமாகப பறககும சகதியைக காணபிததுககொணடு வேகததாலே ஹமஸததைத தாணடிசசென்று மீணடும அடிககடி திருமபிவநதது காகம இடமாகச சென்றுகொண்டு அநத அனனபபறவையை மூககினால கொததியது, அடிககடி சததமிடடுககொணடு அநத அனனததை அழைததது. காகம கதிகளாலே (பாரககும பறவைகளை) ஆசசாயமடையுமபடி செயய நினைததுத தனனுடைய செயகையைக காண்பிததது. பிறகு, விசிததிரமான (காகததினுடைய) அநதக கதிகளையும் மறறவைகளையுஙகணடு மிககமனககளிபபடைநத காககைகள மிகக இரைசசலோடு கததின அனனஙகளும தஙகளைச சோநத அனனபபறவைககு ஜயததை விருமபினவைகளாகப பறபல சபதஙகளை வெளியிடடுககொணடு காகததைப பரிஹஸிததன, பரிய

மான வார்த்தைகளையும் எடுத்துக் கூறின. அந்த அன்னங்கள் மேலே பறந்து பறந்து, 'ஒரு முகூர்த்தகாலம், ஒரு முகூர்த்தகாலம்' என்றும் கூறின. மரங்களெல்லாம் நுனிகளினின்று இறங்கின. பக்ஷிகளினின்று மேலாகவும் பறக்கின்ற காகமானது, அந்த அன்னத்தைக் கவனித்து இந்த வார்த்தையைக் கூறியது: 'மேலே பறந்து வருகிற இந்த ஹம்ஸமே! தொலைவிலே சென்றாய்' என்றது. பிறகு, பக்ஷிகளுள் சிறந்தவையும் பெருமையுற்றவையுமான ஹம்ஸமோ அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் ஆகாயத்திலே மேலே சென்று மேற்குத் திசைச் சமுத்திரத்தை நோக்கிப் பறந்தது. அச்ஜந்துக்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் அலைகளால் பயங்கரமானதும் நிறைந்துள்ளதும் மகரங்களுக்கு இருப்பிடமுமான ஸமுத்திரத்தின் மேலே மேலாக வேகத்தோடு பறந்து சென்றது. பிறகு, காகமானது அதிசீக்கிரத்தில் வேகத்தினால் களைப்படைந்து பிறகு, பக்ஷிகளைப் படைத்த அதிசீக்கிரத்துடன் அன்னத்தைப் பின்தொடர்ந்தது.

கர்ண! பின்னர் இவ்விதம் அந்த காகத்துக்குக் களைப்பும் பயமும் வந்து அடைந்தது. ஸமுத்திரத்தில் விழ நேரிட்ட காகமானது இளைப்பாறுவதற்கு மரங்களையாவது தீவுகளையாவது பார்க்கவில்லை. 'இளைப்பாறுவதற்கு நான் எந்த இடத்தில் இறங்குவேன்?' என்றே அந்த ஸமுத்திரத்தைக் கவனித்துக் காகமானது மெலிந்து அநேக பிராணிகளால் அதிபயங்கரமாகத் தோன்றுகின்றது ஆகாயத்தைக் காட்டிலும் விசாலமாயிருக்கின்றது என்று சிந்தித்தாலும் அந்த ஜலஸமுத்திரத்தில் விழுந்துவிட்டது. விழுந்த காலத்தில் 'இறந்தவனே! காகமே! எவ்விதம் நூற்றொரு கதிகளையும் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற உன் வேகங்களையும் ஜலத்தில் காட்டுகிறாய்? நீ பறக்கின்ற கதிகளை எல்லாம் பறந்தாய்; இப்பொழுது பலவிதமான கதிகளை நான் அறியவில்லை. காகமே! எவ்வாறு அறிவாய்?' பிறகு, அன்னமும் காகத்தை நோக்கிப் பேசிற்று. முகூர்த்தகாலம் பறந்து அந்தக் காகத்தைக் கவனித்து அன்னம் பறவை, மெல்லமெல்லக் கூறலாயிற்று. இளைப்படைந்ததும் பிராணபயமுற்றதுமான அந்தக் காகத்தைப் பார்த்துத் திரும்பிவந்து சிரித்துக்கொண்டு அப்பொழுது வெகுவாய் உயர்ந்து மெதுவான நதியுடனாகூடின அந்தக் காகத்தைப் பார்த்துச் சிரித்து ஸத்புருஷர்களுடைய விரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு நீரில் மூழ்குகின்ற காகத்தைப் பார்த்துப் பரிஹாஸமான சில வார்த்தைகளைக் கூறியது: 'காகமே! நீ அநேக பறவைகளையும்

சொல்லிக்கொண்டு பாய்ந்தார்; சொல்லாமலே பறந்தாய். அதனை, (என்னைக்குறித்து) நினைக்கச் செய்தனை? பெரிய இப்பொழுது நீ இரண்டு சிறகுகளாலும் மூக்கினாலும் அழகாய் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு பறப்பதால் இது என்ன கதி? காகமே! நன்றாகச் சொல். இப்பொழுது இருக்கும் உன்னுடைய சக்தியானது என்னமானது? காகமே! நீ சீக்கிரமாய் வா, வா. நான் உன்னைப் பாதுகாக்கிறேன்' என்றது. அன்றியும் நினைப்படைந்ததும் தனது முறைதப்பான அந்தக் காகமானது இரண்டு சிறகுகளாலும் மூக்கினாலும் அப்பொழுது ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு சீக்கிரமாக (ஸமுத்திரத்தில்) விழுந்துவிட்டது. ஸமுத்திர ஜலத்தில் விழுந்து பிரஜ்ஞையற்றுப் பயிரைப் பிழைக்கும் நிலைமையிலிருக்கின்ற அந்தக் காகத்தைக் கண்டு ஹம்ஸமானது திகைத்திருந்த தனக்கு உபகாரமாயிருந்து 'காகமே! நூறுவிதங்களால் நான் பறப்பேன்' என்று தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு பேசினையன்றோ? என்னைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவனாக நூறுவிதங்களைக்கொண்டு சொல்லுகின்ற நீ என்ன இப்பொழுது ஜலத்தில் விழுந்துவிட்டாய்?' என்றது.

பிறகு, காகமானது மனவருத்தமுற்று அப்பொழுது மேலே செல்லுகின்ற அந்த அன்னப்பறவையைப் பார்த்துக் கிருபைவரும்படி செய்துகொண்டு, 'அன்னமே! எச்சிலை உண்பவனே நான்; மதிகெட்டவன், கொழுப்பினாலே அதிகமாகக் கொண்டவன், குத்ஸிதமான புத்தியினாலும் சிறுபிள்ளைகளுக்குள்ள சாகஸத்தாலும் என்னைக் கருடனைப்போல எண்ணிக்கொண்டுவிட்டேன் நான்; உன்னை அவமதித்த தற்கென ஜலத்தை அடையப்பெற்றேன். இப்பொழுது நீ காத்திருக்கிறாய் என்றால் ஆபத்தினின்றும் தப்பி நான் மறுபடியும் பிழைத்து, என்னுடைய இருப்பிடத்தை அடையும்படியாக மீண்டும் அவமதியேன்; ஆபத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற காக்கையாகிய என்னை அவசியம் காப்பாற்றுவாய்' என்று பிரார்த்திக்கின்ற வாக்கைத் தனது மறுமொழியாகக் கூறியது. இவ்வாறு மனம் நொந்துகொண்டு தீனமாகப் புலம்புகின்றதும், பிரஜ்ஞையிழந்ததும், 'கா, கா, கா' என்று கத்துகின்றதும் மஹாஸமுத்திரத்தில் முழுகுகின்றதுமான அந்தக்காகத்தைக் கண்டு கருணை மிகுந்த அந்த அன்னமானது துராத்மாவான அதனிடத்தில் கருணையைப் பாராட்டியது. பிறகு, சைதன்யமற்றதும் ஜலத்தினின்றும் பிரஜ்ஞையற்றதும் நடுங்குகின்றதுமான அந்தப் பக்ஷியை அப்பொழுது இரண்டு கால்களாலும் தூக்கித் தன் முதுகில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டது. ராஜா! அந்த அன்னப்பறவை மெய்ய

மறைந்திருக்கின்ற காரணத்தை முழுதில் வேறறிவைக் கண்டுகொண்டு மாந்த இடத்தினின்று வெளிக்கையுட னெழுந்தவனவோ யுத்த இடைந்து அபயமொழுது கொடுக்கிலாமல் மீண்டும் கொண்டுவந்து தேரைத் விட்டுவிட்டு, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு செயலாகாது' என்றுசொல் லிறந்து அனைமானது கேள்தந்திருக்கின்ற அங்கங்களையும் மறுபடி யும் திட்டில் கொண்டுவந்துவிட்டிம ஸமாதானம் பிரபுவும் மனம் போல் விரைவாகச்சென்று இஷ்டமான இடத்தைத் அடைந்தது காண! இவ்வாறு ஸகில்லத்தினை யு கொழுத்திருக்கின்றனுக்காகம ஹமஸத்தினுலே தேரலெயினட விசுகபட்டதாகி அதிகமான பலத் தினுலும் வீர்யத்தினுலும் ஏனை ஏனைவருவதை விட்டு விரைவுமை யையடைந்து வைரியனவீட்டில் முறைவத்தில் ஸகில்லத்தினை வந்த காரணத்தால் நீ கர்ணத் காலத்தில் ஸகில்லத்தினை தொழில்களாயி ருவன ஸமசயமில்லை காண! ஸமானங்களாகவும் மேலபட்டவர்களாகவுமிருக்கின்ற அனைவர்களையும் நீ அவமதிக்கிறாய துரோணர், பூஷ்வத்தாமா, கிருபர், பீஷ்மர் இவர்களாலும் மற்றக கௌரவர்களாலும் ரக்ஷிக்கபட்ட நீ அபயமொழுது விராடநகரத்தில் ஏகாகியான அர்ஜுனனை வன கொல்லலலில்லை? யுத்தத்தில் சிங் கத்தினுல் கரிகள் வெல்லப்படுவது நம்பாலக கிரீடியினுல் தனித்தனி யாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் நீங்கள் வெல்லப்பட்டதைப்பார்க்கு ம னுடைய வீர்யம் எங்கேசென்றிருந்தது? யுத்தத்தில் ஸவ்யசாசினு, பினால் உனதமபி கொல்லப்பட்டவுடபாரத்தை கௌரவர்களைப் பிரி துகொண்டிருக்குமபொழுத் முதலில் நீ ஓடினைய காண! தலை வாகிற தலைவனுத்தில்கருவாகளைவிட்டு ணரு கள் நிரத்துதற்காகவு ம கௌரவர்களையும் அவர்கள் மனைவிகளையும் விட்டுவிட்டு விரைந்து முகத்தி ஓடினைய காண! பாரதத்தன யுத்தத்தில் சித்திரசேனன், ஜித் வானகுமாரர்களைக்கொன்றவும் வென்றும் தாயோதனனையும் அவன தமபியர்களையும் விடுவித்தான காண! புராதனமான பாரதத்துடைய துமகேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டும பரசுராமபால கௌரவர்களிருக்கும் ஸபையில் சொல்லப்பட்டது கிருஷ்ணனும அர்ஜுனனும கொல்லத்தகாதவர்களென்று அரசர்களுடைய மத் தியில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லிய வசனத்தைத் மறந்தொழு துமு நீ கெட்டிருக்கிறாய பல்லாயிரக்காணிக்கள்யுங்காட்டிலும் பிராம மனன சிறந்தவனுயிருப்பதால் உன்னைக்காட்டிலும் தனஞ்சயன் மாதமாந்த விஷயத்திலும் மறுபட்டவனெனவும் விஷயத்தில் ஸவ்வள்ளல் காண உரைப்பனை? பிரதானமான தேரில் வீறறிருக

கின்ற வஸுஷேணவதுகநிரனை கிருஷ்ணனையும் குருநிபுகநிரனை தனஞ்சயனையும் நிபிமழுதே பாரகபபோகிறுய காரணமாக எவவாறு கலை புருநிபையடைகது அனைகதை ஆபரபிநகதோ அவவாறே கீயும கிருஷ்ணிகுலகநில பிறகத கிருஷ்ணனையும் பாண்டுபுகநிரனை தனஞ்சயனையும ஆபரபிபபாயாக காண ! எபபொழுது நீ யுகதாரகநில ஒருரதநதினமீ குளள பாரககிரமசாலிகளான வாஸுதேவனையும தனஞ்சயனையும பாரபபாயோ அபபொழுது இமமாநிரி பேசமாட்டாய எபபொழுது பாரகன அனேக பாணரகளால உன கொழுபபை அழிபபமேலு அபபொழுது உனகுமு ராஜனவுகுமுளள காரகம்மிய கதை கீகண டறிநதகொளவாய புருஷபரேஷ்டாகளான மநத கிருவாகளுமு தே, வாஸுவுமவஷையாகளில பிரவிகநிபெறறிருகிறாகளோ அவாகளை மினமினிபபூசியான து ஸரோயசாகநிரரகள அவமகிபபகுபோல மூாகதகதனதகால நீ அவமகிகாதே ஸரியசாகநிரரகள எபபடியோ அபபடியே ராஜனவும்தேசவனும் வெளிபபடையாக காணகுபாகதகு திலும் பிரவிகதிபெறறவாகள நீயோ மணிதாகளை மினமினிபபூசசி பேரனறவன் ஸரிதபுகநிர ! மணிதாகளை நாயபோலிருகினற நீ இவவண்ணம் அறிகது புருஷாகளை சிஙகஙகளான அசுகதனையும் ராஜனனையும அவமகிகாதே தேசாமலிரு என புகழாகது கொளளுகிறுய ?' என்று கூறினன்

முபபத்தாருவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் கல்யனைநோக்கித் தனக்குப் பாசுராமரிடத்தினின்றும் ஒரு பிராம்மணரிடத்தினின்றும் சாபம்நேர்ந்ததை எடுத்துக் கூறியது)

மஹாதமாவும் அதிரதபுதிரனுமான காணன சலயனுடைய அபபிரியமான வாகதைகளைகேடடு ஊககததை யிழநது சலயனை நோககி, ' கிருஷ்ணாஜனாகள எபபடிபபடடவாகளெனபது எனகு நனகு தெரியும் சலய ! ராஜனனுடைய தேரை ஓட்டுகினற கிருஷ்ணனுடைய பலததையும் பாண்டுகுமாரனை ராஜனனுடைய பலததையும் மஹாஸதிரஙகளையும நான இபபொழுது உளளபடி அறிகிறேனை அநத விஷயம உனகு நேரில தெரியாது சனிதரஙகளை தரிததவாகளுளள சிறநதவாகளான ஸநதகுகிருஷ்ணாஜனாகளை நான பயமிலலாமல எபொதது யுததம்செயவேன. பரசுராம

ரிடத்தினின்றும் பிராம்மணோத்தமரிடத்தினின்றும் நோந்த சாபங்கள் இப்பொழுது எனனை அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்கின்றன. சலய! முற்காலத்தில் ஸமுத்திரத்திலுள்ள உத்தமமான மஹேந்திர பாவத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பரசுராமரைக் கபடமாகப் பிராம்மணவேஷத்தோடு அடுத்து, 'அஸ்திரங்களை யாசிக்கின்ற எனனை இப்பொழுது சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்னேன் பிராம்மணனல்லாதவனான நான், பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பேரவாவால் பொய்யாகப் பிராம்மணனென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த இடத்தில் வாஸஞ்செய்தேன் ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரால் அந்த மஹாஸ்திரமானது மந்திரங்களோடு எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. எப்பொழுது அந்த அஸ்திரம் என்னால் அறியப்பட்டதோ அப்பொழுது பிராம்மணரான மஹரிஷியானவர் எனனைப்பார்த்து, 'யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற உனக்கு ஆபத்து நேருமானால் அப்பொழுது இந்த அஸ்திரம் பிரயோகிக்கத்தக்கது போ' என்று சொன்னார். சலய! பல்குனனுக்கே நன்மையை விரும்புகின்ற தேவராஜன் விகார ரூபமுள்ள ஒரு புழுவினுடைய சரீரத்தில் பிரவேசித்து எனனுடைய தொடையை அடைந்து குடைந்தபடியால் அதிலும் எனக்கு இடையூற்றைச் செய்தான் அந்தத் தொடையில் தலையைவைத்து ஆசார்யா தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில், புழுவானது என் தொடையை அடைந்து குடைந்தது தொடை பிளக்கப்பட்டபடியால், என் சரீரத்தினின்று, ரக்தவெள்ளமானது தாரையாகப் பெருகியது. நான் ஆசார்யரிடத்திலுள்ள பயத்தினால் அசைவற்றிருந்தேன் பிறகு, விழித்துக்கொண்ட அந்தப்பிராம்மணர் (இரத்தம்பெருகுவதைக்) கண்டார். அவர், தொயத்துடன் கூடின என்னை உற்றுப்பார்த்து, 'நீ பிராம்மணனல்லை வேறு யார்? உண்மையைச்சொல்' என்று வினவினார். சலய! அவரிடத்தில் அப்பொழுது நான் ஸூதனென்றே உண்மையை உரைத்தேன் பிறகு, மிக்கதவமுள்ளவரான அந்தப்பரசுராமர் என்னைப்பார்த்து மனத்தில் ரோஷமிக்கவராகி, 'ஸூத! உன்னால் அடையப்பட்ட இந்தப் பிரம்மாஸ்திரம் உன் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிற தருணத்தில் தோன்றாமல் போகுக. உனக்கு மரணகாலத்தைத் தவிர மற்றக்காலத்திலோ உன்னிடத்திலிருக்கும் பிராம்மணனல்லாதவனிடத்தில் வேதமந்திரம் நிலைபெற்றிராது' என்று சபித்தார். நேர்ந்திருக்கின்ற கைகலந்த இந்த யுத்தத்தில் இப்பொழுது எனக்கு அந்த அஸ்திரமானது உதவிசெய்வதற்கு மிகவும் போதுமானது.

சல்ய! உக்கிரமான விலலையுடையவனும் மிக்க பெருமையுள்ளவனும் பலசாலியும் பயங்கரனும் ஸஹிக்கததகாத வீரயமுடையவனும் யுத்தததில ஸத்தியமான பிரதிஜஞையுடையவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞசயனை மிருதயுவினுடைய முகத்தை அடையும்படி நான் செய்வேன் பரசுராமரால கொடுககபபடடிருககிற அஸதிரத்தைததவிர, யுதததில பகைவாகளை நாசம்செயயக்கூடிய வேறோ அஸதிரமும் இபபோது என்னிடமிருககிறது. பிரதாபசாலியும் பலசாலியும் அஸதிரததில பயிறசியுளளவனும் உககிரமான விலலையுடையவனும் அளவறற தேஜஸையுடையவனும கரூரனும சூரனும் பயங்கரனும் பகைவாகளை எதிரததுத தாஙகுபவனுமான தனஞசயனை யுதததில நான் கொலலபபோகிறேன அனேக பிரஜைகளை முழுகசசெயவதும் வேகமுளளதும் மனததினால எண்ணமுடியாததும் ஜலஙகளுக்குபபதியும் பேரொலியிடுவதுமான கடலைக கரை தடுப்பதுபோல நான் எணணமுடியாத வீரயமுடையவனான அர்ஜுனனைத தடுககபபோகிறேன் மனததினால எண்ணமுடியாதவைகளும் மாமஸதானஙகளை அறுபபவைகளும் வீராகளைக கொலலுகின்றவைகளும் நலல சிறகுகளையுடையவைகளுமான பாணஸமூகஙகளைப பிரயோசிக்கின்றவனும் மனுஷயலோகததில நாண்கயிறறை இழுபபவாகளுள உததமனுமான குநதீபுததிரனை யுதததில எதிரததுப போாபுரியப்போகிறேன இவவிதமான பலததையுடைய நான் அதிக பலமுள்ளவனும் மஹாஸதிரஙகளையுடையவனும் கடலுககொபபானவனும் எவ்விததாலும் ஒருவராலும் நாடமுடியாதவனும் உககிரஸவரூபியும் பாணஸமூகஙகளையுடையவனும் பகையரசாகளையழிபபவனுமான பாரததனைக கடலைக கரை தடுபபதுபோலப பாணஙகளால தடுககபபோகிறேன ஸமாததனும் அஸதிரபபயிறசியுள்ளவனும் உறுதியான கையையுடைய வீராகளோடு போாபுரிபவனும் திவயாஸ்திரஙகளை அறிநதவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் (பகைவாகளை) நாசஞசெயபவனுமான எவன் யுதததில தேவாஸுராகளை ஜயிபபனோ அவனுடன் எனககு இப்பொழுது நேரப்போகிற மிககோரமான யுதததைப பாா. பயமிலலாதவனும் அகஙகாரமுடையவனும யுதததில விருபபமுள்ளவனுமான பாண்டவன மனிதர்களால அடைதறகரிய மஹாஸதிரஙகளாலே என்னை அடிககபபோகிறான் அவனுடைய அஸதிரத்தை அஸ்திரஙகளால அவமதிதது உததமமான பாணஙகளால அவனை யுத்தததில தள்ளப்போகிறேன். ஜ்வலிக்கின்றவனும் எல்

லாததிக்குக்களையும் மிகத்தபிக்கச்செய்கின்றவனும் உக்கிரஸவரூபியும் இருட்டை விலக்குகின்றவனுமான சூரியனை மேகம் மறைப்பது போல, சூரியனுக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனைப் பாணங்களாலே அதிகமாக மூடப்போகிறேன் புகையைக் கொடியாகக்கொண்டதும் ஜவலிக்கின்றதும் தேஜஸையுடையதும் வைஸ்வாநரம் என்று சொல்லப்படுகிறதுமான அக்னிபோன்றவனும் நரவீராகளை எரிப்பவனுமான அர்ஜுனனை நான் மேகம்போன்றவனாகி யுத்தத்தில் பாணவாஷங்களால் தணிக்கப்போகிறேன் பாரவையினாலேயே கொல்லுகின்றதும் மிக்ககோரமானதும் அதிக்ககூர்மையுள்ள விஷப்பல்லுள்ளதும் அக்னியினுடைய பரபாவம்போன்ற பரபாவத்தையுடையதும் கோபத்தினால் ஜவலிக்கின்ற நெருப்புப்போல எரிக்கின்றதுமான குந்தீபுத்திரனாகிற ஸாப்பத்தைப் பல்லங்களால் தணிக்கப்போகிறேன் சென்றுகொண்டிருக்கின்றதும் சிறந்த பலமுள்ளதும் அதிகமான வீர்யமுள்ளதும் மிகுதியாக முறித்துத் தள்ளுகின்றதும் மிக்ககொடியதுமான காற்றை இமயமலை தாங்குவதுபோல்க கடுஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவர்களைப் பொறுத்தவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் அசையாமலிருந்துகொண்டு எதிர்த்துத் தாங்கப்போகிறேன் ரதமார்க்கங்களில் ஸாமாத்தியமுள்ளவனும் சக்தியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பாரத்தைப் பொறுப்பவனும் யுத்தங்களில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில் எல்லா விலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் அவனுக்குச் சமமாக விற்பிடிக்கின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை இந்தப்பூமிமுழுமையும் எதிர்த்தாலும் தாங்கக்கூடியவனான அவனோடு இப்பொழுது நான் யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கப்போகிறேன் காண்டவப்பிரஸ்தத்தில் தேவதைகளுடன்கூடின எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயித்து ஸவ்யஸாசியோடு என்னைத்தவிர உயிரைக் காப்பாற்றுகின்ற வேறுஎந்த மனிதன் அஸ்திரங்களால் யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவான் ' அர்ஜுனன் காவமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தோச்சியுள்ளவன், நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களோடு போர்புரிபவன்; தேவஸம்பந்தம்பெற்ற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவன், பகைவர்களை முற்றும் அழிப்பவன். அதிரதனான அந்த அர்ஜுனனுடைய தலையைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே (அவனுடைய) சரீரத்தினின்று இப்பொழுது நான் கவரப்போகிறேன். சலய' யுத்தத்தில் மிருதயுவையோ, அல

வது ஜயதரதையோ மூன்னிடுகொணடு இரதததனஞசயனை எதிரத நப போரபுரியபபோகிறேன. இரதிரலுகொபபான பாண்டவனை ஒரு ரதகதோடு எதிரதது பபோரபுரியகூடிய அபபடிபபடட மனிதன் (என்னைததவிர) வேறொருவரெமிலலை எனனைகேடடால, யுததததில அரதப பாணடவனுடைய ஆணமையைகுறிதது அரசாகருடைய ஸபையில சொலலவென் மூகுகனும் மூடபுதியுளள வனுமான நீ அடட ஊமைஜந செயத பாணடி பலருனனுடைய பெளருஷததை எனகு எனன சொலலுகிறாய? மிக அபபிரியத கதசசெயபவனும குரூரமும அலபமும பெரமாயுடையவனுகளை அவமதிபபவனும பொருளைபபுளளவனுமான உனனைபபோனற அனேக மனிதாகளை நான கொலலேவன பொறுமையுடையவனுகளுக்கு இதுகாலம நான பொறுகிறேன பாவசெயகையுடையவனே! நீ மூட னீபோல எனனை அவமதிததுகொணடு பாணடவனுக்கு பிரியமான வாரததைகளை சொனனைய ருஜுவான புததி புடையவனுனை எனனிடதில நீ எனனகாரணதிறகை கொடிய மனமுளளவனும மிகதிரதுரோகியுமாகிவிடடாய? வழு வாதத சொலலதகுமலே ஸமேனம பறபகிறதனறே? நாயோதனன யுதததறகு வருவதில டமையால இரதறகாலமானது கரும ஸவரூபமுளளதாக தெரிவுகி வருகிறது அவனுடைய காயஸிததி யை விரமபி எநதச சமயதில நிசசயமாக ஜயமுண்டாகுமோ அநத ஸமயதைதை தேடிகிறேன அபபடியிருநதாலும நான பாண்டவனையும வாஸுதேவனையும யுதததில எதிரதது பபோரபுரியப போகிறேன, (இது) எனனைபபோனறவனுடைய காயம அலல பாணடிருபபவன கிருஷணாஜுனாகளிருவரையும எதிரபபதறகு ஒருநாளும ஆயுதனகமாடடான நேசதநாலும ஸநதோஷபபடிநதுவதாலும பரீதியினாலும பகஷணதிறனாலும கௌரவிபபதிறனாலும உடன மகிழநதாலும மிதரம் எனகிற சொல ஏறபடுகிறது இவையெலலாம எனகுத துரியோதனனவிஷயதில இருககினறன. எனனிடதிலுளள அவையெலலாவறறையும அரசன அறிகிறான அழிபபதனாலும கடடாயபடுதுவதனாலும இஷடசெய்வதினாலும ஸநிமஸையினாலும பெருமூசசுவிடசெயவதினாலும வாடசெயவதாலும பரமததை உணடுபணணுவதினாலும சோகததை உண்டுபண்ணுவதாலும மிகுதியாக நாசதனத உனடுபண்ணுவதாலும சதருரு எனகிற சொல ஏறபடுகிறது. பெரும

* 'ஸாபதபதம' எனபது மூலம 'வழுஅழி படபதனில' எனறுமாம.

பான்மையாக அவையனைத்தும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலு முள்ளன. ஆதலால், நான் துரியோதனனுக்காகவும் 'உன்னு டைய பிரீதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருப்திக்காக வும் ஈஸ்வரனுக்காகவும் முயற்சியுடன் பாண்டவனோடும் வாஸு தேவனோடும் போர்புரியப்போகிறேன் என்னுடைய செயலைக்கை இப்பொழுது பார் சலய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்து எவ்விதத்தாலாவது உயிரோடு விடப்படுவேனேயாகில் அந்தயுத்தத் தினின்று விடுபட்டவனான நான் நிச்சயமாக எப்பொழுதும் யம னுக்கு அவமதிக்கத்தகாத ரூபமுள்ளவனாவேன் கோபமுள்ள ஸவய ஸாசி எப்பொழுது பிரம்மாஸ்திரத்தை மனத்தினால் நன்றாக ஜபித் துக்கொண்டு பிரயோகிப்பனோ அப்பொழுதும் என்னுடைய தோச சக்கரமானது பூமியில் அழுந்தாமலிருக்குமானால் அவன் இன்று என் னால் விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற பிரம்மஸம்பந் தம்பெற்றவையும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவையும் மனுஷ்யஸம்பந் தம்பெற்றவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதப்பெருக்குக் கொண்ட ஒருயானை வேறொரு சிறந்தயானையை எதிர்ப்பதுபோல உக்கரமான வீரியமுள்ள அர்ஜுனனை நான் எதிர்க்கப்போகிறேன் சலய! காலதண்டத்தைக் கையிலிகொண்ட யமனிடத்தினின்றாவது பாசத்தையுடைய வருணனிடத்தினின்றாவது கதாயுத்தத்தையுடைய குபேரனிடத்தினின்றாவது வஜராயுத்தத்தையுடைய தேவராஜனிடத் தினின்றாவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தினின்றாவது ஆயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சத்ருவிடத்தினின் றாவது நிச்சயமாக நான் பயப்படமாட்டேனென்று நீ தெரிந்து கொள் ஆதலால், எனக்குப் பார்த்தனிடத்தினின்றாவது ஜனார்த் தனனிடத்தினின்றாவது பயம் இல்லை எனக்கு அவ்விருவர் களோடும் யுத்தரங்கத்தில் கடும்போர் நடக்கப்போகின்றது. 'யுத்தரங் கத்தில் போர்புரிகின்றவனும் ஒரு வீரனிடத்தினின்று பயத்தை அடைந்திருக்கின்றவனுமான உன்னுடைய தோச்சக்கரமானது குழியில் அழுந்துக' என்று என்னை நோக்கி ஒருபிராம்மணன் சொல்லியிருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட பிராம்மணனுடைய வாக்யத் தினின்று நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன். இந்தப் பிராம்மணர் கள் ஸூக்தக்கங்களுக்கு அதிகாரிகளல்லரோ? ராஜனே! நான் ஒரு ஸமயத்தில், சாபாநுகரக சக்தியுள்ள ஒரு பிராம்மணனுடைய ஹோமதேனுவின் கன்றின்மீது தெரியாததனமையால் கோரஸ்வரூப முள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்பைப் பிரயோகஞ்செய்துவிட்டேன்.

பிறகு, அஜாதசத்துருவுடனிருந்த ஹேமமாலினால் கவனிக்கப்
பட்ணத்தாலடிக்கப்பட்டது. ஓ! அரசனே, ஜனங்களிலெல்லாம்
காட்டில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பிராமணனை, (எனதன்பே)
'ராஜனே! ராத்ரிகய! இவ்விதத்தில் உனதாலே ஹேமமாலினால்
கனறு கொலலப்பட்டமையால், நீயும் பெரிதான வாகசலயத்தைத்
அடைவாயாக. மரணம் நேரக்கடிய ஆபத்காலத்தைத் தீ அவ்வ
திருக்கும்போது, சத்துருவினால் பீடிக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு
தினத்தைக் காட்டிலும் குழியில் விழப்போகிற ஒவ்வொரு
புத்தகத்தில் நீ வேட்டியிருப்பாய், எனனாலெல்லாம் விடுபட்டு
முயற்சியை நிகழ்த்தியிருக்கிறாயோ அவனிடத்திலிருந்து நிச்சய
மாக யுத்தத்தில் மரணமடையப் போகிறாய்' எனறு சொன்னதை
அப்போது நான் தீவ்ரமான விரதத்தையுடையவ அந்தப் பிராம
ணனை பாதாத்து அவனுக்கு ஆறு ரதங்களையும் பொருளையும்
ஸவர்ணமாலைகளால் கனறு சுற்றப்பட்ட அறுநூறு யானைகளையும் ஸவர்
ணபரஷ்டங்களை சண்டத்தில் நானூறு குதிரைகளையும் பெண்
தேரோடு கூடிய தட்டப்பட்ட நூறு குதிரைகளையும் ஸவர்ணமாலை
களை கழுத்திலணிந்த வாகனங்கள் கனறாக அவனுக்கு வாகனங்
களான ஆயிரம் கன்னிகைகளையும் எருமைகாலிபோன்ற நிறமுள்ள
அனேக யானைகளையும் அனேக தாஸிகளையும் தனனதாஸர்களையும்
கொடுக்கிறேனென்று சொலலிக் கருணையுரியபடி 'வேண்டினேனென
அந்தப் பிராம்மணனுடன் அவைகளாலும் என்விஷயத்தில்
அனுகிரகம் செயயவில்லை வெண்ணிறமுள்ள கனறுகளையுடைய
ஆயிரத்துநானூறு காராம்பசுக்களைக் கொடுத்தும் அந்தப் பிராம்ப
ணனுடைய அனுகிரகத்தைத் தான பெறவில்லை 'எனை
யுடையவைகளான மறற எந்தப்பொருளையும் உடனே அதினமாகச்
செயகிறேன்' எனறு வேண்டியும் என்னைப் பிராமணன் பறறிக்
கொண்டான் ஓ! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களுள்
ளவனாய் அந்தப் பிராம்மணன் கண்ணினால் எரிக்கின்றவனைப்போல (எனை
நோக்கி) 'ஸூத! எனனால் உனக்கு சொலலப்பட்டதை அப்படி
யாகவே ஆகும் அது வேறாகாது பொயயால் மரணமென்று சொல்
லியை அழிக்கும் அதனால், பாவத்தைத்தரும் அவை வேண்டா. ஆதலால்,
தாமதத்தைப் பண்ணாமலிதினின்றும் பொயயைச் சொலவதற்கு
நான் விரும்பவில்லை. நீ பிராம்மணனுக்குரிய கதியைக் கெடுக்கிறாய்.
உனனால் பிராயச்சித்தம் செயயப்பட்டுவிட்டது ஸூதபுத்ர!
நீசஜாதியையுடைய என்னால் எது சொலலப்படவேண்டும் அந்த

ஸன வாகயிதமதை ஸ்லகதில ஒருவனும் பொயயாகக செயயமுடி
யாது (பயனை) நீ அலடைவாயாக போ! தாமதம் செயயாதே! எனன
ருன். இவவிதம கோபங்கொண்டவனை அநதப பிராம்மணனை
மன மனமேனபபாரதது அடிகடி சொனனனை இநதப பிராமமணன
கள மடடுங்களனை கொடுபபதில தலைவாகளனைரு? சலய!
நான ஆஜ மனனரி குதிரைகளனையும மதஸயஸதனனரி குதிரைகள
பயப்பட வில்லை எதயதகனமீது ஆசையிட்டு யான மனனருட
சொலலுகிறேன அதது பிராமமணனகாபதுகாபபனாறு நான பயபபடுகி
றேன் சலய! முன்புகேட்டதுவாகளனால அநதக கிருஷ்ணராஜ மனனர
ளோடு இநதர மகம வகதுவிட்டது இநத யுதகநதத்தில மனனரி
ரனது ஸைனயம முழுமையும அழிய நாவிட்டது நீவராஜனை இநதி
ரனும அவனிருவாகளையும யுதகம செயவதறகாக அழைதது
னைஸயகநதை அனுபபவான் நீ பாபபடி எனன சொலகிறாய் அவமநிகக
படட மனமையால மனனனை நிவனி கமான மருதுவனகம மனனரு
கபபடடது தேரோதத்தில சலய மயில நீ எதனகு சமமறறை
னைன்பதனகு நான அறிவேன மனனிடமது நிலலாள தீமைகளைத
தேள எனனு கூறினான்

முபபததேழாவது அத்யாயம

(கர்ணன் சல்யனைப் பாகாசத்துவன் நிந்தித்தது)

மஹாராஜனே! பிறகு, பாண்டவாகளை அடைகுகிறவனான ஸாத்
யன மதராஜனைநதுதிதது மறபடியும மறமொழி கூறலானான
'சலய! எனனை வெருடடிவிதறகாக பிதறறினை வாரததை தயிரனை
போரில நீ எனனைப பயமுறுதத இயலாது திருதிரஷ்டனி ஸாதய
கைகளைவிலலாரும் என்னுடன போராடினாலும் எனகு பயமிலை
டாகாது. கேசவனுடனகூடின பாரதனை மடடும எனனுடன பயபபடி
வேனை? சலய! மதுராபுகுதது சுகதரடமன செயலகளாலன ராமனை
லை பயபபடுதது முடியாதவன நீ மறறவரிலை யுதத்தில பயபபடுத
துவதறகுச சகதிபுளளவனை எனறு தெரிந்து கொளள நீ ஸபையில
பலம் இலலவனை நான ஆகையினால, நீ எனனோடு பாறறி ஒரு
மையாகப பேசுகிறாய எனனுடைய குணங்களை பேசுவதறகு நீ
சகதியறறவனனறோ? கெடட புதியவனை! அதிகமேல
தான, அதிகமாகப பிதறறுகிறாய மகாக! காணனன் பயபபடுதறகாக
இவவுலகதில பிறநதவனலலன நான் பராகரமதறகாகவும்

அவ்வாறே எனதுடைய கீர்த்திகரமாகவும் பிறருக்கு அரியதாகவும் அனைய, வைஷ்ணாதுதம, மிகுபாவம் இம்மூன்று காரணங்களாலும் நடைபெறுகிற நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் அல்ல! திருதராஷ்டிரகுமாரனான துரியோதனராஜனுக்கு மிகவும் பெரிதான ஒரு காரியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது அதுவும், எனதிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அதிலும் என் (முன்னிலையில்) கூறப்பட்டிருக்கிறது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் நீ செய்யும் அபரிமிதமான காரியத்தைத் தான் பொறுத்துக்கொள்வதாக முடிவு செய்திருக்கிறேன். என்னுடைய பிரதிஜ்ஞையாக கடைபிடிக்க வேண்டிய ஆகையால், இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் ஆயிரம் அல்லாவிட்டாலும் தான் பகைவர்களை ஜயிப்பேன் மித்ரத்துரோகமானது மிகுந்த பாவமான செயல் என்கிற காரணத்தினால் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் என்று சொல்லுவேன் சல்யனே, 'கர்ணன் நீ என்ன சொன்னாலும் வருத்தமடைந்தான் பிறரறியாமல் ஆதரசத்துருக்கள் ஆயிரம் தான்களையும் [illegible] யபடமாட்டார்கள் என்று [illegible] பேசுகின்றவனும் செய்கின்றவனும் நினைக்கின்றவனும் [illegible] இப்பொழுது தான்னை மறுபடியும் இரண்டுமடங்கு கடுங்கோபமாக பேசலானான்.

'மத்ரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு நலல்வனே! திருகராஷ்டிரருடைய யுகத்தானத்தில் சொல்லப்பட்டு தான கேட்ட இந்த விஷயத்தைத் நீ ஒப்புமைத்த துடனே கௌள திருதராஷ்டிரருடைய புரண்மனையில் பிராமணர்களால் பறவதேசகளையும் ஆச்சாயகமான ஒழுக்கமுள்ள [illegible] ஒரு ஆசாரகளையுமடைந்து சொன்னார்கள் அந்தப்பிராம்மணர்களுள் பிராயம முதிர்ந்த ஒரு பிராம்மணர் தீர்க்கமான [illegible] மகாராஜாவும் இவ்வாறுகொண்டு முனாகவும் கண்ணுக்கு வெப்பமுள்ளவனாகவும் [illegible] மூல விலக்கப்பட்ட [illegible] யிலும் பொலவெறியிலும் பழுவெயிலிலும் குருக்ஷேத்திரத்திலும் [illegible] ஆழுவதாக கௌரவர்கள் ஐந்து நதிகளினை கடந்து போகிறபோது காமதேனுவை விட்டுவிலகின காம அசுத்தமுமான அந்த [illegible] பவர்களையும் மனிதர்கள் விலகவேண்டும் ராஜனே! பசுமாடுகளைக் கொலலுகிற இடமானதால் கோவதைதனம் என்கிற பெயருள்ள ஆலமரமும் [illegible] பட்டணமும் கபிபுருஷன பிரவேசிப்பதற்குரிய வாசலுகளென்பதை தான் இளமைதொட்டே அறிந்திருக்கிறேன். நான் பாஹ்லீகதேசத்தில் மிகவும் சுகலமான ஒரு

கார்யததால் வாஸஞ்செய்தேன் அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவாகளுடைய ஒழுக்கமானது எனனால் அறியப்பட்டது (அந்தப்பாஹலீகதேசத்தில்) சாகலமென்கிற நகரம் இருக்கின்றது, நிம்நகை எனகிற நதி இருக்கின்றது, சண்டாளாகளென்கிற பாஹலீகாகள் இருக்கின்றாகள் அவாகளுடைய நடை மிகஇழிவானது சீலமற்றவாகளான அவாகள் வெல்லம்சோந்த சாராயத்தைப் பானஞ்செய்து விட்டு வெங்காயங்களுடன் கோமாம்ஸத்தையும் பக்ஷிக்கின்றாகள் அந்தப்பாஹலீகாகள் பணியாரங்களையும் மாவையும் தின்கிறாகள், களையும் குடிக்கிறாகள் மாதாகள் குடியினால் மயக்கங்கொண்டு வஸ்திரமில்லாமல் புஷ்ப சந்தனங்களையும் அணிந்து நகரத்தைச் சோந்த கடைத்தெருக்களிலும் தாஸித்தெருக்களிலும் வெளிப்படையாகப்பாடுகின்றாகள், ஆடுகின்றாகள் குடியினால் மதங்கொண்ட அந்தப்பெண்கள் கழுதை ஒட்டகம் இவற்றின் குரல்போன்ற அப்ஸவரமுள்ள கானங்களோடுகூடியவாகளாகவும் புணர்ச்சியில் கம்புருஷா அயல்புருஷா என்கிற விவேகமில்லாதவாகளாகவும் எல்லா விதத்தினாலும் தம இஷ்டப்படி செய்கின்றாகள் மதத்தினாலே வரம்புகடந்தவாகளான அம்மாதாகள் ஒருவரோடொருவா காமக்குறிப்பான வார்த்தைகளை உரக்கச்சொல்லுகின்றாகள் வராதயாகளான அந்த ஸ்திரீகள் கட்டுப்படாதவாகளாக, *"ஓ! அடிபட்டவளே! ஓ! அடிபட்டவளே!" என்றும், 'எஜமானனாலடிபட்டவளே! கணவனாலடிபட்டவளே!" என்றும், உரக்கக்கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, உத்ஸவ தினங்களில் கூத்தாடுகின்றாகள். காவமுள்ளவாகளும் துஷ்டைகளுமான அந்தப்பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்தவனும் குருதேசத்தில் (வந்து) வஸித்தவனுமாகிய ஒருவன் அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்துடன், 'பருத்த தேகமுடையவளும் வெண்ணிறமுடையவளும் மெல்லிய ரம்பளத்தையுடுத்தவளுமான அந்தப்பாஹலீகஸ்திரீயான வள குருதேசவாஸியான என்னையே நிச்சயமாக நினைத்துக்கொண்டு படுத்திருப்பாள் நான் எப்பொழுது சத்தருவையும் ரம்யமான அந்த இராவதியையும் கடந்து ஸவதேசத்தை அடைந்து பருத்தகணுக்காலகளுள்ள மங்களகரிகளான ஸ்திரீகளைப் பார்ப்பேன்? அந்தப் பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மனோசிலைபோல பிரகாசிக்கின்ற கடைக்கண்களுள்ளவாகள், வெண்ணிறமுடையவாகள், இனிமையில்லாதகுரலுடன் விளங்காமல் பேசுபவாகள், கம்பளியையும் தோலையும் ஆடையாகக் கொண்டவாகள்,

* இங்கு வியாகயானத்தில் வேறு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ரோதனம் செய்பவர்கள், பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று பாடினான். பாஹ்லீகர்கள் மதங்கொண்டவர்களாக, 'மிருதங்கங்கள் ஆனகங்கள் சங்கங்கள் மத்தளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சப்தங்களோடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டகங்களோடும் கோவேறுகழுதைகளோடும்கூட, வன்னிமரங்களும் பீலுமரங்களும் மூங்கிலகளும் அடர்ந்த காடுகளில் நல்லவழிகளில் ஸுகமாகச் செல்வோம் மோருடன்கூடின பணியாரங்களையும் மாவுருண்டைகளையும் சாப்பிடுவோம் மார்க்கங்களில் அதிக பலமுள்ளவர்களாயிருந்துகொண்டு வருகின்ற அனேகம் வழிப்போக்கர்களை அடிப்போம், துணிகளைப் பிடுங்கிக்கொள்வோம்' என்று பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸவபாவமுடையவர்களும் வாரதயர்களும் கெட்ட எண்ணங்கொண்டவர்களுமான பாஹ்லீகரிடத்தில் விவேகமுள்ள எந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வாஸஞ்செய்வான்? எவர்களுடைய புண்யம் பாவம் இரண்டிலும் ஆறில் ஒரு பாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்ளுகிறாயோ அந்த பாஹ்லீகர்கள் இவ்விதமான ஸவபாவமுடையவர்களென்றும் வீணான செயகையுடையவர்களென்றும் பிராம்மணர் கூறினார் ஸாதுவான பிராம்மணர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் துஷ்டர்களான பாஹ்லீகர்விஷயத்தில் மறுபடியும் உத்தரம் சொன்னார், அதைச் சொல்லுகிறேன், நீ தெரிந்துகொள். அந்த பாஹ்லீக தேசத்தில் செல்லப் பெருக்குள்ள சாகல நகரத்தில் ஒரு ராக்ஷஸி இரவில் துந்துபி வாதயத்தை அடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணசதுர்த்தசியில் எப்பொழுதும் பாடுகிறாளாம். சாகல நகரத்தில் உங்களுடைய அவ்வித காதைகளை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்வேன்? வெல்லங் கலந்த கள்ளையும் சாராயத்தையும் குடித்துக் கோமாம்ஸத்தினால் திருப்தியடைந்தவர்களும் வெண்ணிறமுள்ள பருத்த ஸதிரீகளோடு நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் வாய்நிரம்ப உள்ளிப்பூண்டை அடக்கிக்கொண்டவர்களும் அனேக விதமான தூமாம்ஸங்களைத் தின்னுகின்றவர்களும் சாராயத்தால் மதங்கொண்டவர்களும் பீலுவிருக்ஷங்களடர்ந்த காட்டில் பாலர்களோடும் விருத்தர்களோடும் கூடியவர்களும், 'பன்றி மாம்ஸத்தையும் கோழி மாம்சத்தையும் கோமாம்சத்தையும் கழுதை மாம்சத்தையும் ஒட்டக மாம்சத்தையும் அவலகளையும் தின்னாதவர்களின் பிறப்பானது பயனற்றது' என்று இவ்வாறுபாடுகிறவர்களும் கூச்சலிடுகிறவர்களுமாயிருப்பவர்களுக்குத் தருமம் எப்படி உண்டாகும்? * எந்தத் தேசத்

* இது லியாகயான பாடத்திலில்லை

தில உகஸிராகளான மனிதாகளாலே லோகநாதனும் தேவதேவனும் ஜனார்தனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன மறகபபட டாலேஞ அநதத தேசததவாகளுககுத தாமம் ஸவவாறு உண்டாகும்? சலய! மற ரொரு பிராமமணாள கௌரவஸபையில கம்மைபபாரததுசசொலலி யதையும் மறுபடியும மனகளிபபுடன உனககுர சொலலுகிறேன நீ தெரிநதுகொள பீலு விருக்ஷங்களை யநத காடுகளும் சததரு, விபாசை, ஐராவதி, சநதிரபாகை, விதஸதை எனகிற இநத ஐநது நதிகளும் ஆறுவதான ஸிநகுமாநதியும ஒடிவநதும் ஆபட்டாக ளெனகிற பாஹலீகாகளிருபபதுமான இடததில மெலலோர வாளஞ செயயமாடடார வராதயாகளாகவும தாஸமீயாகளாகவும விதேக களாகவும யாகஞ செயயாதவாகளாகவும தாம நகர பிழநதவாகளாக வுமிருககின்ற அநதப பாஹலீகாகளுடைய (எனனை) தேவாகளுட பிதிாகளும அவவாறே பிராமமணாகளும் எறறுகொளளவிலலை யென்று நாம் கேடடிருககிறோம நறறறிநத பிராம்மணா ளாதுர களுடைய ஸபையில சொலலியதை நபுதேள தயையறறவாகளான பாஹலீகாகள மாலினவும் ராயநதாவும புசபபடட வைகளுமாயி னால நகபபடட்டவைகளுமான மரகுடங்களிலும் மண்பாண்டங களிலும சாபபிடுகிறாகள பாஹலீகாகள ஆடடுபபாலையும ஒடடக பாலையும் கழுதைபபாலையும குடிகினறாரள, புருப பாலகளால பகருவம் செய்யபபடட வஸதுகளையும தின்கிறாகள் சலய! போஜன பாததிரஙகளாக கலஞசுகொளளுமின்றவரகளும் அபசதா களும மலலா அனனஙகளையும புழிபபவாகளும மலலாபபாலையும குடிபபவாகளுமான ஆபட்டாகளெனகிற பாஹலீகாகள கறறறிந தவலல விலககததகவாரெனனு அறிநதுகொள மேலும்,மறறொரு பிராம்மணன கௌரவஸபையில எனனை நோகுகிற சொலலிய தையும் பின்னும உனககுர சொலலுகிறேன ' யுகநதரதரதில பாலேகுடிதது அசசுத ஸதலதரதில போய வலிதரிருநது அவவாறே பூதிலயதரதில ஸநானம செய்து ஒருவன மவவாறு ஸவாரகததை அடைவான? இநத ஐநது நதிகள மலையினினறு வெளிபபட

* 'யுகாநர மெனனும நகாரதரிறு டவாகர ஓடடக முதலியவறறின பாலையும குடிகினறாகள அசசுதலதலதிலமெனறும நகரதரில வலிபபவாகள சேரததகாரவாகளையும சோதிறாகர பூமியரதலதிலசடடாராகளுகரும பிராம மணாகளுகரும பொதுவாக ஒரேரு ரமிருகிறதரு ஆதலால், இவவிடஙகளில முறையே டாலருடபபவறறையும வலபபவறறையும ஸநானம செயபவறறையும ஸவாக கதரதை அடையார்' எனபது பழைய உரையின கருதது

கின்றதும் ஆரட்டமாகவெனகிற பாஹ்லீகர்களிருக்கினறதுமான தேசத்தில் ஆயன் இரண்டு தினங்கள் வாஸஞ் செய்யக் கூடாது. விபாசை எனகிற நதியில் பாஹ்லீகரான ஹீகமென்னும் பெண் வயிறுமாஅணுமான இரண்டுபிராமணர் இருக்கினறன பாஹ்லீகர்கள் அந்தப பிராமணருடைய குழந்தைகள் இது பிரமம ஸருஷ்டியைப் பிராந்தத்தின்று ஹீனஜாதியில பிறந்தவர்களான அந்தப பாஹ்லீகர்கள பறவல் தாமஸதீவ் எவ்வாறு அறிவார்கள? தீர்க்கதம்தோ நம ஸஞ்சரிக்கினறவனும் பெரிய உடலில் மேகலையாக அணிந்த வஸ்திரமான ஒரு ரகஸ்யத்தை, தாரஸ்கரங்களையும் மாஹிஷகத்தையும் கர்ம்பத்தையும் ரகஸ்யத்தையும் காசிராஜ்யத்தையும் வீரகத்தையும் உலூகத்தையும் வீரர்கள் (பேர்களால) பூரிரவு வாஸம செய்தது விலக்க வேண்டும்' எனபது பிரமனுடைய ஆரட்டம எனகிற அந்தக் தேசமும பாஹ்லீகமெனகிற அந்த வனமும வஸாதி ஸிந்துஸௌவீர தேசங்களும பெருமை பொருந்தியதாக நிந்திக்கப்பட்டவை

முப்பதுதேட்டாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகமும் துர்யோதனன் அவ்விருவரையும் ஸமாதானம் செய்ததும்)

காரணனை, 'சல்ய' இந்த விருத்தாந்தத்தை நனகு அறிந்திருந்தும் கொள்ள கூடாத' எனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறீர்கள். எனனுடை நனறு உயர்ந்த பிதாவினால இந்த விஷயத்தை நீ ஒரே மனதுடன் முன்காலத்தில ஒரு பிராமணனை கமழுடைய வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த அவனை அந்த வீட்டிலுள்ள ஆசாரத்தைப் பார்த்துப பிரீதியடைந்து (எனறபடி பார்த்து,) தான வகையாக இமய மலையினுடைய சிகரத்தில நெடுங்காலம வாஸஞ்செய்தேன. பறபல தாமஸங்களான பரவியுள்ள ஆனைகளுடனேயும பாதசேனை இந்தஜனங்களுள ஒரு தாமஸதேசத்தில் மாறுபடவில்லை வேதாந்தின் கரைகடந்தவர் களாலே சொல்லப்பட்ட தாமஸதர்மத்தை எல்லாப பிராமணர்களும் ஆசரிக்கின றார்கள மஹாராஜனே! பறபல தாமஸங்களான பரவியுள்ளதேசங்களில ஸஞ் சரித்துக்கொண்டிருக்கும் நான பாஹ்லீகநாடுகளில (ஒருவிஷயம்) கேட் டேன. அந்தப பாஹ்லீகதேசத்தில பிராம்மணனுடைய ருத்ரயாகங்களும் க்ஷத்ரியயாகங்களும் வைசயாகங்களும் சூத்ரயாகங்களும இருக்கின்ற பாஹ்லீகன பிறகு கூறினான. கூறினானுடைய மறுபடியும்

பிராம்மணனாகிறான் பிராம்மணனாயிருந்து அந்ததேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனாகிறான். சிஷ்டாகளான பிராம்மணாகளும் ஒருகுலத்தில காமசாரிகளாயிருக்கின்றாகள் காந்தாராகளும் மதரகாகளும் பாஹ்லீகாகளும் தேஜஸில்லாதவாகள் சலய! பூமிமுழுவதும் ஸஞ்சரித்துவரும் நான் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில இப்படிப்பட்ட ஆசாரக்கலப்பையும் மாறாட்டத்தையும் கேட்டேன். வேறொருவன் பாஹ்லீகாகளுடைய இழிவான செய்கையைப்பற்றி உரைத்த வாக்கியத்தையும் உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் இதைத்தெரிந்துகொள் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில திருடாகள், அனுபவிக்கப்படாதவளான ஒருகன்னிகையை ஆயிட்டதேசத்தினின்று கொண்டுவந்து அதாமத்தினால அனுபவித்தாகள் பிறகு அந்தக்கன்னிகை அவாகளைப்பார்த்து, 'இளமைப்பருவத்திலிருப்பவளும் பந்துக்களுள்ளவளுமான என்னை அதாமத்தால போகித்தீர்களாதலால உங்களுடைய வமசங்களில குமாரிகள் வியபிசாரிகளாவாகள் நாதமாகளே! கோரமான இந்தச் சாபத்தினின்று நீங்கள் விடுபடமாட்டீர்கள்' என்றுசபித்தாள். ஆதலால், அந்தப்பாஹ்லீகநாட்டுத் திருடாகளுடையபாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தாமங்களைப் பேசுவாய்? பாஹ்லீகத்தைத்தவிர மற்றத்தேசங்களில வஸிக்கின்ற அஸ்தூக்களும் பெரும்பான்மையாகத் தாமத்தை அறிகிறாகள் கௌரவாகளும் பாஞ்சாலாகளும் ஸாலவாகளும் மாதஸயாகளும் நைமிசாகளும் கோஸலாகளும் காசாகளும் பௌண்டிராகளும் களிங்காகளும் அவ்வாறே மகதாகளும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சைதயாகளும் சாஸ்வதமான தாமத்தை அறிகிறாகள் மதராகளையும் கபடிகளான பாஹ்லீகாகளையும் தவிர மாதஸயாகளும் கௌரவாகளும் பாஞ்சாலாகளும் ஸாலவாகளும் நைமிசம்வரையிலுள்ள சிறந்தஸாதுக்களான சைதயாகளும் புராதன தாமத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கின்றாகள் சலயராஜனே! இவ்வாறான ஸங்கதியை அறிந்த நீ எப்பொழுதும் தாமகதைகளில மௌனமாயிருப்பாயாக நீ அந்தத்துஷ்டஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவன், அரசன். அவாகளுடைய புண்யபாவங்களில ஆறில ஒருபாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்பவன், அல்லது, காவாமலிருப்பாயாகில நீ அவாகளுடைய பாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவன். பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கின்ற அரசன் அவாகளுடைய புண்யத்தைப்பெறுவான். நீ பிரஜைகளுடையபாவங்களை அடைப்பவனாயிருக்கிறாய் முற்காலத்தில எல்லாத்தேசங்களிலும் அழிவற்ற தாமமானது பூஜிக்கப்படும்பொழுது பாஹ்லீகதேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தாமத்தைக்கண்டு பிரமம

தேவா, 'நிருதிக்குத்தகாது' எனறு கூறினார. வராதயாகளும், சோமபட-
வனைச 'சோததவாகளும கிருதயுகததிலும் கெடடகாயுதனுதத செய
வின்றவாகளுமான அவாகளுடைய பிரமமதேவரால நிருதிகபபா
தாரபங்களை ஒரு வரிநதபுருஷனை உதைததான பிரமமதேவர இவ
வாறு பாஹலீகாகளுடைய தாமதனைப அவமதிதது, மனைகு ஜனித
வாகளும தமதாமஙகளில நீலேதி பாறறிருகுகுலததில அசத
பிரமமதேவரும இவாகளை புகழவிலலை சலய! நிருதனை நிருதியிட
கொள மறறபடியும் உனனுடைய பிரலலுகிறேனை கலமாலை நிருதினை
கிற ராகஷஸனை தடாகததில ஸநானம செயயுமபொல, 'கஷ்டதனிரபயர
குறபிசசையெடபபது பாபம், பிராமணனுககு பாடபினனும பா
பம், பூயிககுப பாபஹலீகள பாபம, வரநிரூருககுப பதிவரமனை
பாபம் எனறு சொனனனை பாஜனா! நீ அவனை ஜலதநலமிழநது
கொளளடிருகினறை பரகஷஸனோ பேயபோல எடுதது விடட எனன
அவனுடைய கைகளை மறைகக பிரயதனபபடடான, 'மனுஷயபாணனை நீலேவ சாகள
பாரிகள, நீலேத சாகளின்னுட முஷடிகுகள பாரிகள, முஷடி சாகளினனுட
ஷணை சாளபாரிகள, ஷணை சாகளினனுட பாஜபடடிஹிகாகள பாரி கள
பாஜபடடிராகிதனை சிஷயனைகளபோலை வாசலை சகுமபதது காகளைசகுமப
காதது பாபமுளளை பெடட ஆதமாவைனது, மனனோல விடடாமலிருநதாலை,
ஸனாகுலைவிககும' இவவாறாக கஷஸனை கொளளபபடட பின
கள விஷயதனிலும விஷதனினை வீரிய தனிமையை அழிகக பபட டவாகள
விஷயதனிலும கனமாக விதனியமை நிறைகினற ஸனதகளுடைய
வசனதனிலைபோலனமைபறறமருநது எனனுதலாறறாகவாகளைகளை
பிழிகக படடபடி ருகினறது பாஞசாலமகள பிரமமதேதஜனைபபோல பா
வாகள கெளரவாகள தாமதனைபபடி விலகுகவாகள மதனய
தேசதது ஜனஙகளை ஸகபதனில கிலேபபாறறவனை சூரஸேனாகள
பாகளுசெயவிகடனை நகவாகள. கீழகூட டிலுளளவாகள தாஸரகள
தனனுடை டிலுளளவாகள † வருஷஙகளாகள. பாஹலீகாகள நிரு
கள சூரசேனடி ராகள ஸகாயமுளளவாகள. எவராருவரு கு ஹனனிடடு
கல, பிறை பிராருளை அபஹரிததல, சாரயபகுடி தல, குரு
வைபை டிமனைதல, சுகிஞஞதல, பசுவைக கொலலுதல, நிருகிதல ஆண
லகு பிறபாலனையபோல படுபனனிதல, பிறராருவனுடை பாளளிராகளை கடி கு
வனுபவிததல ஆகிய இவைகளை புரமோமா வவாருகளுககு உசசமபம
இலலை ஆபட டதேசதனில பிரானறியிருபபவாகளையும பஞசாபம
எனகிற பாஹலீகதேசதது ஜனஙகளையும நிருதிககவேணடும. பாஞ

* அலிகள † சாரதிபாவம 301-ம பகக பாரகக

சாலாகளும் கெளாவாகளும் சமிசாகளும் மாதஸயாகளும தாமத
ஸதீய ஆஸஸரிதது பிழைகினறனர (ஞானததினால) முதிராத
வாகளாஸன வே கா ட ாகளும் சைதயாகளும் மகதாகளும் சிஷட ாக
ஞடைய நாமகஸ ஆஸரிதது பிழைகினறனர. அகஸனியை
முகஸனமயாகஸ ஏனஸ பீதவாகள கீழதரஸ சமய அடைகா
கள பிறகுதபிகஸன.ஸ பிரிதவஸயும நலலதாமஸகளுடஸன கூடின
யமஸனயும தகஸகிகஸக ட ஸ அமஸமக ஆஸ ாகஸள தகஸகிகினற வரு
ஸனஸ மிஸல நியஸமபபா பாதுகாகஸகிறஸன. பகவானஸன குரி ாஸம
ஸச ஸயஸதபி ராமஸகவரும பிராமணஸரா நளாகி வட ஸதசஸயைக காக
கினறனர. இமமாதிரஸயான துராக்ஸஸகளிலும சிரசஸ ஸள யுட பா ஸத
காகினறனர. ஸதாமஸ கஸன பாவதஸதான ஸ குஸறயதாகஸள ஸக காகினறனர.
தீவரஸதஸதா ஸ ஸதாமஸன மஸ ஸஸஞஸஞாஸனஸவ ஸஸ ஸ பிரமாணஸ
களும பாதகஸ ஸதரி. கீ ரஸயம மகதாகள இஸதகி ஸதரிஸவ ஸஸிகிற
வாகள, மிகாஸஸலரகள பாரஸவபஸனஸ ஸஸிகிறவாகள, மிகள ஸயஸதஸ
பாஞசாலரகஸம பாரஸ ரலஸஞஸகஸனஸ பதரிகஸதரிகாளஸகிறவாகள,
ஸதஸனஸடட ாள முழுஸதமாகஸ ரஸவதஸதஸனஸ பதரிகஸதரிகாளஸகிறவா
கள மஸலகாடடிஸல வஸிபபவாகளா ? மஸலகளில பிறபால ஸிஷமஸலபபா
மூடை யவாஸன ஸ ஸ ! பலஸனாகள ஸலலாம ஸறிஸதவாகஸள
முகஸகியடா ச சூரஸளும ஸபடபடஸி மிலசாகள (சஸதிரவழியில
ஸசலலாமல) தாஸகஸன ஸசயதஸ காணட ா பிறபாட டிஸலஸி நிறபவ
கள மறறவாகஸள ஸறிஸதஸ ஸசாலலாமல பதரிகஸதரிகாளஸகிற
தஸிஸல ா ராஜஸரிஷகஸளா குருஸதபரரிகள மநதிகஸகள முஸவித
வகுபபிஸலும ஸரிகதவாஸ' ஸனறு கூறினஸன சலய! இபபடிபபட ட
நீ மறறமமாழி ஸசாலலாஸதஸ தவஸலஸல பாபஸசஸனாஸ சிறநதவஸன!
இவவாறு பதரிகதஸி காணஸி நீ ஸபசாமலிரு ஸகாபபிதது மனுகஸ
ஸத பதாடகஸதஸதில ஸ ஸனஸனா புதஸதிரஸகஸளாஸிய ஸபாஸன
ஸரஸதஸக ஸகாஸனறபிறகு வாஸ-ஸதவஸனயும ஆஜ-ஸனஸனயும
ஸகாலலபமாஸறினஸ' ஸனறு ஸொனஸனஸன.

சலயன, 'வாஸன! ஸ ஸதஸதஸதஸதில வஸிபினற ஜனஸகளுஸகு நீ
தஸவஸதஸபிருஸகிறாஸயா அதஸத அநாஸதஸதஸதில வியாதியிஸலா வருதது
கினற மனிஸதஸனா ? பாவாமல எவ ஸிவிடுவஸதும தனமஸனவிஸயயும
புதஸதிஸனயும விறபதும வழஸ ாமாயிருகஸகினறனஸ. பிஷமர அபிபர
ழுது ஸதரஸ ஸனாஸயும அஸதரதாஸனயும ஸனஸனஸநாலஸதஸதில ஸ னஸனா

* 'ஸன வாக ா' ஸனபபடு வியாகயாஸன பாட ம

† 'ஸிபிஸ' ஸனற ஸ வியாசயாஸனபாடம

பறறிச்சொலலியவையும மனனிபபுநிலவுமனமவையுமாக, நிதானத்தை
கூறாது தெரிந்துகொண்டு உபகாரஞ்செய்கிறவனே, சோபனமுள்ள
காளாதே எலலாவிதமுநிலவும பிராமணர்களை திருப்திசெய்கை
எலலா இடமுநிலவும சுபநிமித்தமாகவும திருப்திசொல்லுகை
யவனாதே வைஸ்யர்களும சூத்திரனுமாகிய திருப்திசொல்லுகை
விரகமுள்ள பதிவிரதைகளான மனிதரும திருப்திசொல்லுகை
நிதானம் மதகோணமடையாமலான புருஷனாகவும புருஷர்களின்
பரிசுவஷிக்கும்படியாக ஆனபோலாயம நிறைவுபடுகிறவன் பற
வாகனங்களாகி மகிழ்ச்சிபொறுமை எலலாவருக்கும வரப்போகிற
நாஷத்தைக்கண்டு எடுத்துக்காட்டி மனதைத்தேற்றி அந்த குறைவுகளை
யறிகிறவனாகலிலே யறிந்திருக்கவேணும. நேரத்தைப்பார்த்து
நற்சுபம தானதற்கில் கிரஹபிரவேசம ஆலயபரிட கும்பாபிஷேகம
கிருஹஸ்தர்கள எலலா நிலமும கலை கலைந்த யுத்தசிரமத்தை
லட்சுமிபுருஷர்களை திருப்திசெய்கிறவனாகி, சோபனமான சிரஞ்சீவிகளை
பெறுகிறான கண்ணன பிதாமகனாகிய பீஷ்மரும துரியோதனனை
மனிதர்களின் தந்தை மனைவியாகிய காந்தாரியும பாண்டவர்களை
ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்பதான யுதிஷ்டிரனும பிராமணர்களும, துரியோதனன்
ராஜனை வெகுசுகத்தோடு பார்க்கவேணுமென்று தானமானமும செல்வஜனமாகிய
ஞான சுவபாவனையும தந்திரமான பொறாமையவிட்டு பிறரும,
திருதராஷ்டிரபுத்திரனை கோபாக்கினியிலே விடவேண்டாமென்று
பரசுராமர சிஷ்டாசாரமானதை ஆசீர்வாதமாகிய, சுபம் எலலாம்
வினை

மூபபததோனபதாவது அதயாயம

(சலயனுக்கும கர்ணனுக்கும ஸம்வாதமும இரண்டு சேனைகளும யுத்தத்துக்கு வரிர்த்ததும)

பிறகு, ராணனை, பகைவர்களுடைய பலத்தையும பிளக்கும திற
மையுள்ளவனும கிருதறற நாட்டின கருடன திருவுள்ளத்தும திருஷ்டத
யும்னனை ராணகுபகுத்திலும பாதுகாக்கவல்ல திருக்கிறதுமான
பாரதராகளுடைய படைனையாக ராணனி, ரதிகளிலையை சாதுக்கள
லும விமலமாதகுதிஞ்ஞலியிலும ராணருஷிக வாதுரியங்களுடைய
ஓசைகளாலும பூமியை நடுங்கசெயகிறவனாகிபோலச சென்றான.
பிறகு, செலலுகிறை ராதாபுதிரனை மதராராஜனவன ஆஹ்திக
துப் புன்னகைசெயது கௌரவர்களுடைய முனனிலையில இதவாக்

பதாகைக் கூறலானன் 'பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடியாததும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடையஇந்த தசசேனையை ஜவலிக்கின்ற கெருபானது உலாந்த காடை எரிப பதுபோலத் தனதுகயன யுத்தத்தில எரிகதுகொண்டு வரப்போகி றன்.நீ இபபொழுது ரதத்திலிருபபவர்களுமசிறந்தவரானும் வீமமத் தினை யகோவபோனறதேரினையுடையவர்களுமான சாத்யகமரமலா போனற கண்களை புடையவர்களுமான சிறந்த இரண்டு வீரர்களையும் பிரயத்னமில்லாமல பாதுகபபோகிறய அபபடியே ரதசுனங்கள் எனறு இந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தனன காண! எவனொ பறறி அடிக்கடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையான குதிரைகளையு யவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் யுத்தத்தில பல ரர்களைக் கொலலுகின்றவனுமான அந்தவீரனை இபபோது நீ பாதுகப போகிறய காண! பருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் சிவந்த கண்களையு டையவர்களும் சதகுருக்களைத் துளைக்கச் செயகின்றவர்களும் அளவுகட்ட விசித்ரமுளளவர்களுமான அந்த வாலி வீரனை யும் அர்ஜுனனையும இபபொழுது பாதுகப பொறுக்கமாட்டாய! எவனுக்குக் கொவ்கதன ஸாரதியோ, எவனுக்குத் தானாக வம் வில் லும் அவனை நீ கொலவாயாகில், நீ பலருக்குப் ப்ரளயம்போல ஆவாய. இதோ, பெருங்காற்றானது மலையைப் சேனைக்கு நாபபுறத்திலும பலமாக வீசுகிறது இதோ, மனவண்பறவைகளான பிராணிகள் தத்து கின்றன மிருகங்கள் பயங்கரமான ரதத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு வண்ணமின்ன றன காண! மஹாகேதமாயிருபபதும மயிர்க்கூசத்தைச் சுற்றி பண்ணுகின்றதுமான பயத்தைப் பார மேகம்போன்ற கலையிலலா முண்டமான ஓர் கழுகினைத் தனித்தனியாகக்கொண்டு நிறகின்றது பலலாத திகுகளிலும் மிருகங்களுடைய நூறறுக்கணக்கான கூட்டங்கள் ஜவலிக்கின்ற வாலுடன ரதியனைச்சுற்றி நின்றுகொண்டு கத்து கின்றன, பார காண! ஆயிரக்கணக்கான ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற காக கைகளையும கழுகுகளையும பார ஆழ்ந்தகளக்குளங்களான இந்தப பக்ஷி களை சுற்றத்துடன் ரதியனை எதிர்க்கப பாக்கின்றன. காண! வெண் மையான குதிரைகளை கட்டின உன்னுடைய மஹாரதத்திலுளள இந்தக் கொடித்துணிகள் மிகவிளங்குகின்றன தவஜங்களும் மிகவும்ங் குகின்றன பருத்தஉடலுளளவைகளும் அதிகவேகமுளளவைகளும் மஹாவீர்யமுளளவைகளும் ஆகாயத்தில கருடன்களைபபோல பறக கின்றவைகளும் விரைவாகச் செலலுகின்றவைகளுமான குதிரை களைப பார. கர்ண! இந்த நிமித்தங்களால அரசாகள் தூறுதூறாக

ளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அடிக்கப்பட்டு திசையெங்கும் புழுதியைப் புறைத்துக்கொண்டு தூங்கப்போகிறவைகளா பார்த்த! ரதங்களும், ஆனைகளும், அடிக்கப்படுகின்ற மிருகங்களும் இவற்றின் மயிர்ப்பொடிக்கலைகொண்டு பறக்கின்ற நெருங்கிய சாமரம் தோன்றுகிறது காண்! மனிதர்களே, குதிரைகள், ரதங்கள், ரதத்திலுள்ள குதிரைகள் இவைகளுடைய படைப்பலிதமான சப்தங்களைக் கேள். உடைந்தமாதங்களுடைய நாணொலிகளையும் சல்லங்களையும் பாசாங்குகளையும் கேள் காண்! பொன் வெள்ளிகளால் இழைக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களைக் கொண்டு சிறப்பிகளால் அமைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய சக்திப் பாவித் திமைகளையும் நக்ஷத்திரமாதிரிகளையும் வரிபொருந்தியவைகளும் கிங்கிணிகளோடுகூடியவைகளும் பொன்னாலமுள்ளவைகளுமான இந்த அர்ஜுனனுடைய கொடிக்கம்பங்கள் காற்றினால் தள்ளப்பட்டு அசைக்கப்பட்டு மேகத்தில் மின்னல்களைப்போல யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றன. பார்! கூர் பலசாலிகளான பாஞ்சாலர்களுடைய ரதத்தில் நாட்டப்பட்டிருக்கின்ற தண்டனுடன்கூடின கொடிகள் காற்றினால் தள்ளப்பட்டு அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'சணசண' என்று சப்திக்கின்றன காண்! இதோ மேலெழுந்த புழுதியானது ஆகாயத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் மிதிக்கப்பட்ட பூமியானது நடுங்குகிறது. அவ்வாறே மேகத்தின் முழக்கத்துக்கொப்பான ரதசக்கரங்களின் சப்தங்களாலுண்டாகும் சப்தமானது கேட்கிறது. ஜயிக்கப்படாதவனும் குந்திபுத்திரனும் வீரனும் அடிக்க முடியாதவனும் வருகின்றவனும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டவனுமான பிரபலனைப் பார் யுத்தத்தில் உன்னுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் கொல்லுகின்றான். இந்த அர்ஜுனனுடைய காண்டீவத்தினுடைய த்வனி காணப்படுகின்றது நாணொலியும் கேட்கிறது இந்தப் பலசாலியான அர்ஜுனன் படுபடியும் அந்த ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்று யுத்தத்தில் கௌரவர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்கிறான்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மத்ரராஜனைப் பார்த்துக் கோபமுற்றவனான கர்ணன், 'சல்ய! கோபங்கொண்ட ஸம்சப்தகர்களாலே நாற்புறத்திலும் நன்றாகச் சூழக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பார்த்தனை மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலக் காணப்படவில்லை, பார்! மறைக்கப்பட்டவனை இந்த அர்ஜுனனை சோகஸாகரத்தில் மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறினை சல்யன், 'வருணனை ஜலத்தால் எவன் அடிப்பான்? எவன்

விறகினால் அகனியை வருத்துவான்? எவன் வாயுவைக் கட்டிப் பிடிப்பான்? எவன் பெருங்கடலைக் குடிப்பான்? யுத்தத்தில் பார்த்தனுடையதோலவியை இத்தன்மையதாக நான் எண்ணுகிறேன் ஆஜுனன் யுத்தத்தில் தேவாஸுராகளாலும் ஜயிக்க ஸாத்தியப்படாதவன் அப்படியினறி இவ்வாறான வாக்குக்களாலேயே உனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகுமாகில் நீ இப்படிச்சொல்வதினாலேயே மன அமைதியுள்ளவனாயிரு பார்த்தன யுத்தத்தினால் ஜயிக்க முடியாதவன். வேறுவிஷயத்தில் ஆசை வை ஆஜுனன் கோபித்துக்கொள்வானேயாகில் இரண்டு கைகளாலும் பூமியைத் தாக்குவான், இந்தப் பிரஜைகளை எரித்துவிடுவான், ஸ்வாக்கத்தினின்று தேவாகளைத் தள்ளிவிடுவான் அவனை யுத்தத்தில் (ஒருவனும்) ஜயிக்கமாட்டான வீரயமுடையவனும் எளிதில் (யுத்தத்தைச்) செய்பவனும் (பகைவாகளை) அடிக்கிறவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் மஹாமேருவைப்போல அசைவற்றிருப்பவனும் குந்திபுத்திரனுமான பீமனைப் பார் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் சிறந்த வீரயமுள்ளவனுமான இந்தப்பீமன் எப்பொழுதும் வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடைவதில் விருப்பமுற்று நிற்கிறான் 'காமத்தை அனுஷ்டிப்பவாகளுள்சிறந்தவனும் காமராஜனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் சத்துருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இந்த யுதிஷ்டிரன் யுத்தத்தில் பகைவாகளால் ஸுலபமாக எதிர்த்துப் போர்புரியத்தகாதவனாக நிற்கிறான் புருஷஸ்ரேஷ்டாகளும் மஹாரதாகளும் அஸ்வினிதேவாகளுடைய குமாரர்களுமான இந்த நகுலஸஹதேவாகள் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவாகளாக நிற்கின்றார்கள் மஹாவீரயமுள்ளவாகளும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் ஆஜுனனுக்கும் ஒப்பானவாகளும் தரௌபதிபுத்திரர்களுமான ஐவாகள் யுத்தம் செய்பவாகளாக இதோ ஐந்து மலைகள்போல நிற்கின்றார்கள் தருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக் கொண்டவாகளும் வீராகளும் உத்தமமான பராக்கிரமமுடையவாகளும் ஸ்தயஜித்தினால் விடுபட்டவாகளுமான கருபதனுடைய குமாரர்கள் இதோ நிற்கின்றார்கள் எந்த இடத்தில் வீராகளான கிருஷ்ணாஜுனர்கள் இருக்கின்றார்களோ, எந்த இடத்தில் ராஜாவான யுதிஷ்டிரன் இருக்கிறானோ அந்தஇடத்தில் தாமமும் ஸ்தயமும் இருக்கின்றன எங்கே தாமமோ அங்கே ஜயம்' என்றான் புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான அவ்விருவாகளும் இவ்வாறு ஸம்வாதம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த இரண்டுசேனைகளும் கங்கையும் யமுனையும் எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன!

நாறபதாவது அத்யாயம

(துர்யோதனன் சேனையை உத்ஸாஹபடுத்தியதும், பீமன் துர்யோதனனை வென்று பிறகு யாஜகப்படையைக் கொன்றதும்)

பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோதனனை காணனையும் மதராஜனையும் அவ்வாறே மறற மஹாரதாகளையும் அடைநது பினவருமாறு கூறலானான 'நறசெயலாள நோகதிருமினற இநதபுதுதமானது கவலையறறு அணுஷடிககுததக நாமம, உதமமானகேகன. காண! னகமுடையவாகளான கூதநிரியாள இபபடிபபட யுதத்தை அடைகிறாகள ராதேய! யுதததுல, சூரயகளன கூதநிரியாகளோடு பாரெனனும சூரயகுகு எபபடிபபட யுததம இஷடமாயிருகுமோ அநதபுததம இநதா நோகதுவிடடது யுதததில பாணடவாகளகொலறு ஸதரமான பூமியை ஆளுங்கள அலலது, யுதததில சததுருகளால கொலலபபடடு வீரஸவாகங்களை அடையுங்கள' எனறான துரயோதனனுடைய அநத வாதத்தையகேட்டு கூதநிரியரஸரஷடாகள ரகக வரமமாகதங்களை செயதாகள, பறபல வாதயங்களையும முழகினாகள. பரதஸரேஷடரே! மிகக மனமகளிபபுறற உம்மைச சோநததான அநத படையில, துரோணகுமாரனான அஸவததாமா மடமைசசோநத யுததவீராகளை ஸமதோஷிதகக செயதுகொணடு, 'எலலாசசைனயகாகளும நீஙகளும பாரததுகொணடிருகுமபொழுதே கௌரவ சஸதி ரதனதை கீழே வைததிருபபவனான எலலபித துருஷடதயுமனனை வீழததபபடடான பாரத! அபபடிபபடட கான அநத ஸநஷடதகால எனபதாலுகக திருஷடதயுமனனை கொலலாமல நசெதததைக கழறறமாடடேன ' துயனிடதது எபபடியமன பரஜஞையை செயது பிரிநதானபபோ அபடபலருகமாட போன அரஜுனனை பபீமஸேனனையும மறறும எனறும எதிரத்து நினறபோரிபவனையும ஸரீகாசஞசெயயவலலனபது எனனுடைய நிசசயமான மனனணம' எனறு கூறினான. இவவாறு சொலலபபடட பறகு, பாரத சசனய முழுவதும ஸமதோஷமுளளதாகக குநதபுதபாகளன எதிரதது அவவளவணமே அதனையும பாணடவாகளன எதிரதபோர பாரதல ஆரமப படடதகக மறறபபுதததை ஆரமபிதது நடநது வநத மதல நாளபோர நடநதது கௌரவாகளுககும ஸருஞ்சயாகளுககும முனனிலயில காலலால யுகததினமுடிவில உலகதிலனனபடுமம கூயதகக கொடபான ஜனகஷயமானது பாரதரிவிடடது பிறகு, புதத்ரகத

தில யுததம கடகஜூமபி ஈகமீவ, பீதிலவதைகளுளளிட சலலாப் பிராணிகளும யுதத்தநில வீரகளுடைய கூடடஙகளை பாரிஙகினற அபஸாஸ ஸதிரீகளைத் தேறஙதிருநதனர. யுததஙகளில சாயதனதை செயகினறவாகளும மிகக வலலமையுடையவாகளுமான புருஷஸ்ரேஷ்டாகளை ரதிதி ஸகம் நிஷ்டூளளவிலலை என புடவயன் கள நிவிய கதஙகளிலும உதநமமான புஷபஙகளிலும மறறப பறபல ரதனஙகளாலும ஆனநதமடையசெயதார்கள. வாயுவனது அநத ஈகஙகளை தாஙகி ஒகாயனுவதது அநத சிறநத புதஸ்திரீகளை பரத்தது கார்நிலை தனரூ வீசப்படுகினறது. யுததவீரகளுடைய மதநதியை ஏருவைபோலவும புஷபஙகள பரவினபடி விழுநதிருகிற கூரியபாதஙகளை அவவாறு எலலாவறறத யுதத சமமலல. ஆரமபிகக பட்டவன் ஒரவனுதனை அட்டமுஷ கரஷ்டிபறறவனுகிய பீமஸேனன் தனது தாயைவு எடுதது ஈகஙகளினசிர பாணஙகளைப பிரயோகிதது அவவாறு எடுதது ஈகஙகளை பீமஸேனனும, துசசாஸனனுடைய வீரனான சித்ரஸேனனும அவனைபபறறி ஈகமுடியான பிரஜனியும சானஙகதத்திலும யாணைபபடைபோல விளஙகினர. அநத யாணைப படையைக கண்டு துரியோதனனும அமபுமழைபோல பொழிநதான பிறகு, பலசாலியும பாண்டுபுதிரனுமான பீமன வஜர யுதத்துகுகொபடான பாணஙகளால துரியோதனனைப புறஙகாட்டி யோடுமபடிசெய்து யாணைகளை எதிரத்தான. பறகு, பாணடவன ஈருபபுபபோனறவைகளும ரோசாசெலலுகினறவைகளும விரி டநபுசசிகள போனறவைகளும பயஙகரமுமான அமபுகளால அநத யாணைகளைப பிடிததான. பிறகு, மஹாபலசாலியான பீமஸேனன கூரமையுளள பாணஙகளால யாணைகூட்டதாரகளை [illegible] னது பேகஙகளைப சிதறசெயயதுவிடடான. [illegible] தான. [illegible] களால வறபபொறறவைகளும இருபபுலு வரைகயபபடி [illegible] யும கையிலகொணடு மேலெல எறியபபடடிருகினற மரஙகளாலும ஸவாணமயமான விரிபபுகளாலும ரதத்தினஙகளை பூதத விரிபபுகளாலும கனறுக மூடபபடடவைகளும பொனனும வெளளியுமபோல பிரகாசிகினறவைகளும கதத்தி ஞடைய ஸமூகஙகளால அலஙகரிக கபபடடவைகளுமான அநத யானைகள பீமஸேனனால விடடபபடட அமபுகளால நாசஞ செயயபபடடன. சிலயாணைகள நெஞசம பிளக

கபடத்தை அவ்விடத்திலேயே பூமியிலெழுந்தன மஹாராஜரே! காது வாகங்களால் விசித்திரமாயிருக்கிற மலைகளால பூமி பிளந்திருப்பது போல மிகவேகமுள்ளவைகளும் பாறைகளை வெல்லுகிறவைகளும் தலைகளில் பட்டங்களைக்கட்டினவைகளும் விழுகின்றவைகளுமான யானைகளால (புதைந்த பூமி யானது) விளங்கியது மன்னரே! யானைப்படையுடைய முதுகினிலும் தளபதிகளுடைய தேர்களிலும் ஆயிரமான கணக்குடையதாகிய குதிரைகளிலும் புண்யமற்றவர்கள் போன்றவைகளுமான வீரர்களாலே யுதத்தாலும் பிரகாசிக்கிறது விசேஷித்த ஆபரணங்களை அணிந்த பெரிய பரிவாரங்களைப்போன்றவைகளும் நல்ல கவசங்களிலும் அதிசாரத்திலும் பூசப்பட்டவைகளுமான ராஜகுலங்களை மண்டின இடபத்தைப்போலவும் வலுவுள்ளவைகளுமான பாண்டவர்களின் படையினால் பீமசேனனுடைய நாலிலொன்றையும் நகுலசஹதேவர்களுடைய இரண்டு பாகங்களை பீமசேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பாதியை பிடிக்கப்பட்டவைகளாக நான்குபங்குத்திலும் மூன்று அரசரே! சுகர்ணிலலா தவனுடைய புதுத்தழியுமான அந்த பீமனுடைய அதிசய மகத்தைக் கண்டோம் மஹாராஜரே! அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது

நாற்பதாவது அத்யாயம்.

(இரண்டு ஸ்லோகங்களும் அடங்கியது)

பிறகு, கானனை, ஓடிப்போகாதும் பொறுமையுடனும் பலத்தவர்களுடைய படையைப் பிளக்கின்றதும் திருஷ்டத்யுமனனால் காப்பாற்றப்பட்டதுமான பாஞ்சாலர்களுடைய அந்தப் படைவகுப்பை பார்த்து ரதத்தினால் சோஷத்தாலும் வியமம் காந்தகத்திலுள்ளவர்களும் ஸைன்யங்களும் பாதல வாசிகளுடைய கொள்ளைக்காரர்களும் பூமியை நடுங்கச் செய்கிறவனைப்போல எதிர்த்து சப்தம் செய்து ஓடினார்! யுதத்தத்தில் வாஞ்சையுள்ளவனும் பலம் பொருந்தினதும் செயல்களை அறிந்த தேஜஸ்ஸையுடையவனுமான கானனை, கிளர்ந்திருக்கும் துடித்துக்கொண்டு முறைப்படி எதிர்ப்பதற்கு இருந்தான அஸ்வத்தாமனைப்போல அழிந்தது போல பாண்டவர்களின் சேனையை அழித்தான் யுதிஷ்டிரரையும் அடித்தான் அவரை இடைவிடாத திலிருப்பவராகவும் செய்தான் கானனுடைய தேரிலிருப்பினும் கான் கயிறு உரைவதிலும் கடிவாளங்களை கொண்டிருப்பதிலும் தேர் மையிலும் வல்லுனருமான ஸாரதிகளை ராஜரே! மனமைச் சோர்வு அந்த ஸல்லாசேனைகளும் போர்புரியும் விருப்பத்துடனே கா

ணனைக் கண்டு மிக்க மனக்களிப்பை அடைந்தன. ராஜரே! பிறகு, 'இப்பொழுது காணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இதோ பெரிதான யுத்தம் நடக்கப்போகிறது. இப்பொழுது துர்யோதன ராஜன் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டவனாகப்போகிறான். யுத்தத்தில் இப்பொழுது காணனைக்கண்டு பலகுனன் ஓடப்போகிறான். இப்பொழுது நாம் யுத்தத்தில் காணனையே பற்றி நின்று, பயங்கரமான அவனுடைய பாணமயமான யுத்தத்தை யுத்தரங்கத்தில் பார்ப்போம். வெகுகாலமாக விரும்பப்பட்ட இந்த யுத்தமானது இன்று இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது. கோரமானதும் தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கொப்பானதுமான யுத்தத்தை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறோம். இன்று பயங்கரமான மஹாயுத்தமானது இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது. இன்று யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயம் உண்டாகப்போகிறது. பிரதிதினமும் ஒருவனுக்கே ஜயமுண்டாகுமா? ராதேயன் அர்ஜுனனை மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறானன்றோ? இல்லையேல் உலகத்தில் எந்தமனிதனைத்தான் ஆசை பற்றுகிறதில்லை?" என்கிற உமமைச் சோந்த யுத்தவீரர்களுடைய வாக்குக்கள் கேட்கப்பட்டன. குருநந்தனரே! கௌரவர்கள் இவ்வாறு பற்பல சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகப் படக்கங்களையும் தூரியங்களையும் அடித்தார்கள். பற்பல விதமான பேரிகாதங்களையும் உரத்த ஸிம்மநாதங்களையும் முரஜங்களுடைய மஹாநாதங்களையும் ஆனகங்களுடைய பேரொலிகளையும் உண்டுபண்ணினார்கள். ஐயா! யுத்தரங்கத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் கூத்தாடுகின்றவர்களாகவும் பலவாறு வெருட்டுகின்றவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். அந்த யானைகளுடைய பாதரக்ஷகர்களான காலாட்கள் நாற்புறங்களிலும் பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் சௌர்யமுள்ளவர்களும் விற்களையும் அம்புகளையும் முஸுண்டிகளையும் தரித்தவர்களும் பிண்டிபாலங்களையும் சூலங்களையும் சிறந்த சக்கரங்களையுமுடையவர்களுமாயிருந்தார்கள். கோரமான அவர்களுடைய யுத்தமானது தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கு ஸமமாயிருந்தது" என்று கூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தருஷ்டத்யுமனனைத் தலைவனாகக் கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பிடிவேண்டுமென்னாலை நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களையும் நோக்கி, ராதேயன் எவ்வாறு எதிர்ணி வகுத்தான்? ஸஞ்சய! முறைப்படி நன்றாக அணி

வகுதகொண்டு கலை கவசம்பூண்ட வாகளான எந்த, வீராகள என்னுடைய சேனைக்குப பக்ஷகளாகவும பக்ஷங்களின துலைகளாக வும் நின்றாகள்? பாண்டிபுத்திராகளும் எனனைசசேராதவராகளை கோக்கி எவவாறு எதிரணிவகுததாரகள? மிக பயங்கரமான இத தப பெரியயுததம் எவவாறு தொடஙகிய து? காணன யுதிஷ்டிரனை எதிர்தது சென்றபொழுது பீபதஸுவானவன எவ்விடதிலிருந தான? அவனுடைய ஸமீபதது யுதிஷ்டிரனை ரகிபபதறகு எவன வலலமைபுடையவன? முனகாலதது எவன ஒருவனபிருந்த கொனறு காண்டவவனதது அலலாத பிராணிகளையும் ஜயிக்கதாமை அநத அரஜுனனை ரதியனைகுவிர உயிருட னிருந்த விருமபுகிற வேறு எவன எதிரதபபாபபானி?" பனறு சொலல, ஸஞ்சயன சொலலுகிறானை "அணிவகுதது நினறாயும, அரஜுனன் எலலா அரசரகளையும கானகுடபடுதது கூபபிடது கொண்டு ஸஞ்சரிதததையும, யுதமை கடகவிதி களையும கேளும அரசரே! சகலவாலுடைய குமாரனான சிருபரும பலசாலிகளான மாகதர்களும ஸாதவதனை சிருதவாமாவும் வலலபாகுதன ஆபர பிதகாகள அவாகளுடைய பக்ஷதது நின்றகோடியில சகுனியும மஹா ரதனான உலூகனும பலவலபடான ரடடிகளுடன்கூடின குதிரை வீராகளோடி அபபொழுது பாதுகாததாகள திரும்பாதவா ரனம யுதததில ஸமரததாகளுமான இருபதது காலாயிரம் ஸமசபதகாகள விடடிறபுசிகளுடைய கூட்டங்களானோனறவா களும பிசாசங்கள்போலப பாரகக பயங்கரமானவராகளும கலகமாத வாகளுமான காநதாராகளோடும ஜயிகமுடியாதவராகளான மலை நாட டுவீராகளோடும (வபுகுதது) இட படைகளதததைபபாதுகாத தாகள கிருஷ்ணனையும அரஜுனனையும் கொலல எண்ணங்கொ ண்டவாகளான யவனாகளுடைனகூடின நாம்போஜாகளும சகாகளும உம்முடைய புதிராகளோடி சேனதது அவாகளுகுபப பக்ஷங் களின் கோடியிலிருபபவாகளானாகள ரதங்களுட னும குதிரை களுடனும யானைகளுடனும காலாடகளுடனும்கூடின அநத வீரர் களை ஸரிதபதிரவடைய கட்டளையினால அரஜுனனையும மஹாபல சாலியான கேசவனையும எழுதது கொணடு நினறாகள பிறகு, விசிததிரமான கவசதததையும தொளவளைகளையும அணிதது வும புஷபமாலையுத தரிதது வமான காணன வெணகுகளதது பாது காதது கொண்டு சேனையின முனனணியில நினறன சஸதிர தாரிகளுள உததமனும வீரனுமான காணன ரக்ஷகாகளும மிகபர

பாபபுள்ளவாகளுமான புத்திரர்களோடு சேனையை நடத்திக்கொண்டு படைபின்முன்னிலையில் விளங்கினன். மிகுந்த காளவெயிலையுள்ளவனும் சூரியனுக்கும் அக்னிக்கும் சமமான காந்தியையுடையவனுமான துரோகனும், மஞ்சள்நிறமுள்ள கண்களையுடையவனும் திண்ணிய தோற்றமுள்ளவனும் சேனைகளால் சூழப்பட்டவனுமான காசிராஜனும், பெரியயானையின் கழுத்தைப்போன்றுகொண்டு வடுக்களையுடைய பின்புறத்தில் நின்றார்கள். மிகுந்தகைவளைமையுள்ளவனும் அந்த தாயோகனராஜனது ஆச்சாயகரமான சுதியைக்கொடியுடையவனாகவும் விசித்திரமான ஸண்ணத்தமுள்ளவர்களுமான ஸோதராகளால் காப்புறுதியிலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனாக அகவியூகத்தின்முன்னில் நின்றனன். மஹாராஜரே! மஹாவீரியமுள்ளவர்களும் அனுபோதவாகளுமான மகாரதர்களாலும் சேனாபதிகளாலும் காக்கப்படுகின்ற தாபோதனனான தேவகனால் காக்கப்படுகின்ற திருதராஷ்டிரனைப்போல விளங்கினன். அறிவுக்காமாவும் கொல்லவல்லுள்ள மஹாரதர்களான வீரர்களும் தேர்தேறி புத்தத்திற்காக சேனைமுகமாக ரப்படையாலும் மதமுள்ளயானைகளும் சூராக்களான பிலேச்சகளோடுகூடியவைகளுமான பாசனைகள் மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கின்ற மேகங்களைப்போல அந்தத் தேரப்படையைப் பின்தொடர்ந்தனர். தவஜங்களுடனும் *வைஜயந்திகளுடனும் ஜ்வலிக்கின்ற உத்தமமான ஆபரணங்களுடனும் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மாலைகளுடனும் இருக்கின்ற அந்தப்பானைகள் மலைகளைப்போல விளங்கின. பாடலைங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் திருமபாதவாகளுமான சூராக்கள் ஆயிரக்கணக்காகச் செல்லுகின்ற யானைகளுக்குப்பாதுகாவலாளர்களாக நன்முக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் குதிரைவீரர்களாலும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் அந்த உத்தமவியூகமானது தேவாஸுரர்களுடைய சேனைவியூகத்தைப்போல் ஒப்பற்றவிளங்கியது. சுற்றறிந்தவனான ஸோதபதியினால் நன்முக வரைந்திருக்கப்பட்ட பாரஹஸ்பத்தியமென்கின்ற மஹாவியூகமான அப்பகைவர்களுடைய ஸைந்தியத்தைவிழுங்குகிறதாண்டு நாதத்தனஞ்சயனின்றதுபோலிருந்தது. அந்த மஹாவியூகத்தினுடைய இருபக்கங்களின்னும் பக்கங்களின் கோடிகளின்னும் யுத்தஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்களான சிறந்த பானைகளும் குதிரைகளும் ரதிகளுமான வருஷாகாலத்தில் மேகங்களைப்போல வெளிப்பட்டனர். பிறகு, சுவர்ணன் ஸோமுகத்திலிருக்கின்றதைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரராஜா பகைவர்களைக் கொல்லவல்லவனும் நிகரற்றவீரனுமான

* கொடிகள்

தனஞ்சயனைநோக்கி, 'அர்ஜுனா! யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய எதிரே தடைபட்டிருக்கின்ற மஹாவ்யூகத்தைப் பார், பகைவர்களுடைய படையானது பக்ஷிகளோடும் பதாகைகளோடும் கொடிகளோடும் கூடியதாகப் பிரகாசிக்கின்றது. பகைவர்களெதிரே, யுத்தத்தில் வந்திருக்கின்ற பெரிதான அப்படிப்பட்ட இந்தச் சேனையானது தன்மையை அமைத்திருக்கத் தக்கபடியான முறைமையை நீ செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார். அதனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன், அநேகவிதத்தைச் செய்துகொண்டு அவரைப்பார்த்து, 'நீ எதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறீரோ அது அப்படியே ஆகும். அது வேறுவிதமாகாது நல்லவிதமுமாமன்றோ! அதற்குத்தக்கதைச் செய்யப்போகிறேன். பிறகு, பிரதானமானவர்களுடைய விநாசத்தையும் நான் செய்வேன்' என்று சொன்னான். புருஷர்ஷா, ('அர்ஜுனா') அவ்விதமானால் நீ ராதேயனைக் கொல், பீமஸேனன் துர்யோதனனைக் கொல்லுக; நகுலன் வ்ருஷஸேனனையும், ஸஹதேவன் சகுனியையும், சதாநீகன் துச்சாஸனனையும், ஸாத்யகி கிருதவர்மாவையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணபுத்திரனையும் கொல்லுக. கிருபருடன் நானே போர்புரியப்போகிறேன். த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் சிகண்டியுடனே சேர்ந்து, மிஞ்சியிருக்கின்ற தார்த்தராஷ்டிரர்களையும் எதிர்க்கட்டும். எனைச் சேர்ந்தவர்களான அத்தகைய வீரர்கள் நம்முடைய அந்த அந்தப் பகைவர்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்யட்டும்' என்று கூறினார்.

தர்மராஜரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் ஸேனைகளைக் கட்டளையிட்டான். தானும் ஸேனாமுகத்தை அடைந்தான். மஹாராஜரே! தனஞ்சயன் (ஸேனையின்) முன்பக்கத்தை அடைந்தவுடனே புகழுள்ள பீமஸேனனும் பார்த்தனைப் பின்தொடர்ந்தான்; ஸாத்யகியும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் ராஜர்களான பாண்டுபுத்திரர்களும், தம்முடைய ஸேனையினுடைய கூட்டத்தின் முன்பக்கத்தில் நின்றார்கள். பாண்டவர்களுடைய ஸேனையிலே அந்தப்பெரிய படையை எதிரில் பிரதிகூலமாகச் செய்து த்ருஷ்டத்யும்னனையும் சிகண்டியையும் முன்னிட்டு எதிர்ப்பவர்களான குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கியதும் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தலைமைகொண்டதும் கோரமானதுமான பெரும்படையானது பிரகாசித்தது'' என்று கூறினான்.

நூறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகள் நெருக்கமாகக் கூடியபொழுது ஸம்சப்தகர்கள் எவ்வாறு பார்த்தனை எதிர்த்தார்கள்? பாண்டவர்களும் கர்ணனை எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? இந்த யுத்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல். நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய். யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய விக்கிரமத்தைக் கேட்டும் நான் திருப்தியடையவில்லை" என்று சொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்:

"பிறகு, சத்ருவான பகைவர்களுக்கு எதிராக நின்றிருந்த அந்தப் பெரிய சேனையைத் தனது உறுதியுடைய புத்திரனுக்கு நன்மையைச் செய்யக் கருதி அணிவகுத்தான். குதிரைவீரர்களாலும் யானைகளாலும் நிரம்பியதும் காலாட்களாலும் தேர்களாலும் நெருங்கியதும் த்ருஷ்டத்யும்னனை முகமாகக் கொண்டதும் கோரமாயிருப்பதுமான அந்தப் பெரும்படையானது விளங்கியது. புறாவின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பான ஒளியைப் பொருந்தியவனுமான அந்தப் பார்ஷதன் வில்லைக் கையில் கொண்டு சரீரத்துடன் வந்த காலனைப்போல விளங்கினான். உத்தம வீரர்களோடு கூடியவர்களும் விளங்குகிற சரீரத்தை யுடையவர்களுமான திரௌபதீ குமாரர்கள் பெரிய ஆக்ருதியுள்ள சந்திரனை நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்கள் சூழ்வதுபோலப் பார்ஷதனை நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்ட பிறகு ஸம்சப்தகர்களை அர்ஜுனன் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்துக் கோபங்கொண்டவனாகிக் காண்டீவமென்கிற வில்லை நாணேற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றான். பிறகு, வெற்றியில் ஆசையுள்ள எண்ணமுள்ள ஸம்சப்தகர்கள் மரணம் வரையில் யுத்தம் செய்பவர்களாக நிச்சயித்துப் பார்த்தனைக் கொல்ல எண்ணி எதிர்த்தார்கள். குதிரைக்கூட்டங்களும் ரதங்களும் காலாட்களும் யானைகளும் தேர்களும் நெருங்கியதும் பராக்கிரமத்தினை மீறினதும் கோபமுள்ளதும் தனஞ்சயனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்றதும் முயற்சியுள்ளதும் வேகத்தில் கடல்வெள்ளத்துக்கொப்பானதுமான அந்தப் பெரும்படையானது பார்த்தனுடைய கணையை அடைந்து உறுதியுடன் நின்றதாகக் காணப்பட்டது. அந்தப் படையானது பாணஸமூகங்களுடைய வர்ஷங்களால் அடிக்கின்ற அர்ஜுனனை

விரைவாக வருத்தியது. மன்னவ! அந்த அர்ஜுனனுடைய [illegible] கவசங்களோடு (முற்காலத்தில்) யுத்தம் நடந்ததுபோலவே [illegible] தங்களோடு நெருங்கிய யுத்தம் நடந்தது. பார்த்தன் [illegible] களுடைய ரதங்களையும் குதிரைகளையும் கொடிகளையும் யானைக ளையும் காலாட்களையும் யானைமேலுட்கார்ந்தவர்களையும் குடைகளை யும் விற்களையும் கத்திகளையும் [illegible] பாசங்களையும் ஆயுதங்களோடு மேல்தூக்கப்பட்ட கைகளையும் [illegible] ஆயுதங்களையும் தலைகளையும் அறுத்தான். [illegible] பாதாளலோகத்துக்கொப்பான அந்த [illegible] பெருங்கடலி லில் அந்த ரதம் மூழ்கினதைக் கண்டு [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டான்; குதிரை பசங்களை [illegible] [illegible] முன்னிலையில் [illegible] [illegible] [illegible] பிளந்தும் [illegible] [illegible] களுக்கும் சத்துருக்களுக்கும் [illegible] [illegible] தலைகளோடு அந்தப் பாணங்கள் யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] களுடைய [illegible] [illegible] [illegible] ஆயுதங்களோடு [illegible] கிரீடங்களும் சிறந்த [illegible] [illegible] [illegible] கோலங்களோடும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குண்டலங்களோடும் [illegible] [illegible] [illegible] கின்ற [illegible] [illegible] ஆகிய [illegible] க்ஷத்திரியர்களுக்குடைய [illegible] [illegible] பட்டதும் [illegible] [illegible] [illegible] ணுகின்றதுமான அந்தத்தாமயுத்தமானது அவர்களுக்கு உண்டா யிற்று. பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, குருவீரர்கள் தூமேயாத்தனை, [illegible] கூடி [illegible] [illegible] [illegible] களான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யுத்தகளத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காத்தான். கர்ணனுடைய [illegible] [illegible] [illegible] அடித்துச் சிறந்த [illegible] [illegible] புதிஷ்டிரனையும் அடித் தான்; அவன் பகைவர்களை ஆயிரக்கணக்கான வாகனங்களையும் ஆயு

---

† இதுமுதல், [illegible] அந்தணருக்குச் [illegible] என்பது [illegible].

தங்களையும் தேகங்களையும் உயிர்களையும் இழந்தவர்களாகச் செய்து னவாகத்தினால் கீர்த்தியையும்சோபித்துத் தனனைச் சார்ந்தவர் களுக்குஸகலத்தையும் உண்டுபண்ணினனை மஹாபாகுவை எனிதுபுத் தன அந்தப்பெருமழை பல் பிரவேசித்து ரகதவெள்ளத்தினால் யுலகமே நனைந்தது ரகதமாகிய ஜலமுள்ளதும் நுரையுடனும்படட அந்தகளாகிய மீன்களையுடையதும் யானைகளாகிற முதலைகள் ருடபதால் தாண்டமுடியாததும் மாமஸங்களாலும் மஜ்ஜைகளாலும் சேறுள்ளதும் பதாதிகளாகிற ஆமைகளுமாய பெரிய நதிபோலவும் மூளைய தாலான நதியைப் பெருகுவித்தான சகுனியே! அந்த தங்கு வாஜியுதங்களால் அடிக்கப்பட்டதும் மேகங்களைப்போல் கீழே விழுவதுமான பெரிய யானைகளால் பதாதியான து மஹாரண்யம்! பாண்டவர்களாகிய புலிகளாலும் பெருகு சூலங்களாகிய நகங்களையுடையதும் குலை களாகிற உணவாகவுள்ள முகத்தை யுடையதும் தேஹபாணங்களுடையதும் நதிபோன்றதும் கேள்வியாகிய நீரையுடையதும் எலுமபுகளாகிற கற்களால் நெருங்கியதும் கண் மலையாகிய தடத்தையுடையதும் சதங்களாகிய தாமரைகளை இவற்றினை நோக்கிமூளைத்தும் பயங்கரமான நம் ஸைனியமாகிய நதியை புழுதியினை மூட படடதும் அந்தமில்லாததும் பிரவாஹமாகச் செல்லுகின்றதும் மணிதர் களால் ஸைனியமாகிய நதியை சூழப்பட்டதும் யமனுடைய பக்கத் தைத் குறித்துச் செல்லுகின்றதும் ஸமமாகவும் விஷமமாகவும் பெருகிவருகின்றதும் மஹாபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான அந்த நதி யை (வீரர்களை உண்டுபண்ணினவனே) பீமஸேனனே! மணிதர்களால் நிரப்பபடடபெருத்தமதங்களாகிய பெரிய மலைகளுக்கல்லாதமணி தாசை அந்த நதியிலுள்ள இந்த இரத்தச் சேறுநிறைந்த வாட முறும் சை (சிரங்களாகிய) அந்த மஹாநதியில் மிதந்து கொண்டிருக்கின்றனவைகளால் அடி புதைந்திருக்கின்ற யாரைஎதாலும் மஹாரத்தங்களாகிற ஓடங்களால் ராஜாவே! ஜனாதிபதே! தேஜஸ்வத்தினால் பூமியாலானது ஸமமாசெயயப்படுவதுபோலே போகங்கள் மானது ரகதநதியால் எங்கும் ஸமம செயயபபட்டது. பாரதனே! மணிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் கூயதத்தை உண்டுபண்ணுகிற கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் நடந்த இவ்வழுமை யுத்தமானது (த்ருதராஷ்ட்ரருடைய புத்திரனிறகொப பாகிய துர்) எனறு கூறினனை

நாற்பத்துமூன்றுவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

திருதராஷ்டிரர், "ஸஞ்சய! மனமுடைந்திருக்கின்ற பாண்டவ சேனையில் துணிந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற காரணம் யாதென்று எனக்குச் சொல்லுவாயாக. யுத்தத்தில் பராக்ரமசாலிகளும் வீரர்களும் கர்ணனோடு சண்டையிட்டவர்களுமான பாண்டவர்கள் அடித்தார்களா?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"ராஜரிஷே! உம்முடைய மூடத்தனத்தினாலும் காரணம், லோபத்தினாலும் நீங்கள் நேற்றைய தினம் செய்த முதலமைப்பாகிய கோபாலனோடு பராக்ரமசாலியான பாஞ்சாலர்களை விரோதப்படுத்தினதினாலும் மஹாத்மாவான அர்ஜுனனை மறித்ததினாலும் விளைந்தவைகளாம். பாஞ்சாலர்களும் வெற்றியோடு விளங்குகின்றவர்களாகவும் பாண்டவர்கள் வெயிற்காலத்தில் அனலைப்பறவைகள் தடாகத்தைத்தேடுகிறதைப்போல மறித்ததைச் சென்றார்கள். பிறகு, இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரக்கணக்கான சங்குகளுடைய ஒலியும் பலங்களுடைய பெரிய முழக்கமும் பறைகளுடைய சப்தமும் முரசுகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவற்றின் சப்தமும் வீரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும் அபரிமிதமாகப் பரவுகின்றன. பிராணிகள் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு, மலைக்குகைகளும் மரங்களும் ஸமுத்திரங்களுடனுமகூடின பூமியும் காற்றுடனும் மேகங்களுடனும் ஆகாயமும் சூரியமண்டலமும் சந்திரமண்டலமும் நக்ஷத்திரங்களோடுமகூடின மேலுலகமும் விளங்கிடமும் நக்ஷத்திரங்களோடுமகூடின மேலுலகமும் விளங்கிடமும் மலைகளுடனும் சுழன்றனவென்று எண்ணினர். அவை கலங்கிய மனமுடைய பலமுள்ள பிராணிகள் பெருமதபானமடையாக மாண்டன. பிறகு, காணல் விரும்பாத கோபங்கொண்டவனாகி அஸ்திரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இந்திரன் அஸுரஸேனையைக்கொன்றதுபோல பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அந்தக்காணனான பாண்டவசேனையில் புகுந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்து பிரபதரர்களுள் சிறந்தவர்களான எழுபதுபேரை வீரர்களைக் கொன்றான். பிறகு, காணன் கலை கட்டுகளுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான இருபதாயிரம் அம்புகளாலே இருபத்தைந்து பாஞ்சாலவீரர்களைக் கொன்றான். விரைவுள்ள காணன் ஸவ்வாணி

மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும பகைவர்களுடைய சரீரங்களைப் பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களால சேதிவீரர்களை நூலுநூறுகளும ஆயிரமாயிரமாகவும கொன்றான மஹாராஜரே! அவ்வாறு யுத்தத்தில மஹிதவியற்கைக்குமேறபட்ட காரியத்தைச செய்கின்ற காண்டீப தாரஞ்சயனுடைய தேர்க்கூடங்களை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டான பரதரே! பிறகு, சூரியனுடைய புதல்வனும தர்மத்தை யுடையவனான காண்டீவதாரிகளில முதல்வனுமான தனஞ்சயன, சித்ரஸேனனை, விஸாலாக்ஷனை, தபனனை, சூரஸேனனை மனோஜவனை ஐந்து பாஞ்சாலர்களை புருஜித்தை கொன்றபின மஹாயுத்தத்தில பாண்டவர்களால சூழப்பட்ட பாஞ்சாலர்களை வதஞ்செய்யப்படுகிறபோது கலந்தில பாஞ்சாலர்களுக்கு பெரிதான ஹாஹாகாரம தோன்றியது. அவர்கள கண்டு போராளிகளுள் சிறந்தவனும பாண்டவர்களுக்கு பெரிதான பயத்தை உண்டாக்குகிறவனுமான காண்டீவியனை மீண்டும அவர்களை வதஞ்செய்வதற்காக வந்தவனாக நினைத்து பெரியவில்! ஜயிக்கமுடியாத வில்லையும ரதத்தை சுக்ஷ்மமாகவும ஸாஷேபமாக, ஸாதியஸினனென்னுமிந்த காண்டீவத்தையுடைய இரண்டு புததிராகளும பிராணனில ஆசையைவிட்டுப போராளிகளுள்ள காண்டீவியனுடைய பினபுறத்தை ரக்ஷிப்பவனும மஹாரதனும (கண்ணனுடைய) மூத்த குமாரனுமான வருஷ்ணஸேனன பினபுறத்தை பாதுகாத்துகொண்டு காண்டீவத்தை தொடர்ந்து செல்லாநின்ற தருஷ்டத்துமனனும ஸாத்யகியும த்ரௌபதியின புத்திரர்களும விருகோதரனுடைய ஜனமேஜயனும சிகண்டியும சித்ரஸேனனும பிரபுத்ரகர்களும மச்சதேசியர்களும சேகயர்களும பாஞ்சாலர்களும சூழ்ந்து செல்லுதலை யுடையவர்களும கவசமபூண்டவர்களுமான மஹதஸ்யர்களும ஆடிகின்றவனை யுமான பரதேயனைக கொல்லவ்விரும்பி நன்றாக மதித்துக்கொண்டவர்களை கண்டு கண்டுக அடிக்கின்ற இந்தக காண்டீவத்தின்மீது அவர்கள காங்கள தத்தில மேகங்கள மலைமேல்மீது மழையைப பொழிவதுபோல பறபல்லாயிரமான சஸதாரங்களையும ஆயுதபுமழைகளையும பொழிந்தார்கள. ஆசார்யரே! பிதாவான காண்டீவத்தின மீதக எண்ணிறந்தவர்களும மஹாவீரர்களுமான அடிகின்றவர்களுமான காண்டீவதாரிகளும மற்ற உயர்மைசசேர்ந்த வீரர்களும சதுரு வீரர்களை மதித்ததாகள. ஸாஷேபனான ஒரு பாலகனுடைய பிரமஸனனுடைய ஸ்தலமே யறுதது ஏழு ராயசங்களால அவனை மாபிலடித்து ஹிமமஹாதஞ்செயதான பிறகு, பயங்கரமான பராகரமபரமுள்ள வருஷ்ணர்களுடைய மேகத்துடமான மேலுலகலல்லாடித்து ராண்ணறறி ஸாஷேபனுடைய விலலே மிவட்டிஎறிந்த பிமன

கோபமூண்டு நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போலப் பத்துப்பாணங்களால் அந்த ஸுஷேணனை யடித்துக் கூர்மையுள்ள எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் கர்ணனையும் விரைவாக அடித்தான். குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கவசத்துடனும் கூடின கர்ணபுத்திரனை ஸகல ஸேனையும் பார்த்துப் பாணங்களாலடித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஸுஹ்ருத்துக்களின் நடுவில் கீழே தள்ளினன். க்ஷுரப்ரத்தினால் தள்ளப்பட்டதும் சந்திரனைக்கொப்பானதும் மனோஹரமானதுமான அந்த ஸுஷேணனுடைய தலையானது, கம்பினின்று கீழே விழுகின்ற தாமரைப் புஷ்பம்போல மநோஹரமான காட்சியுள்ளதாகவே இருந்தது. பீமன் கர்ணபுத்திரனைக் கொன்று மறுபடியும் உம்முடைய கௌரவர்களைப் பீடித்தான். கிருபா கிருதவர்மாக்களுடைய வில்களையும் அறுத்து அவர்களையும் அடித்தான். துச்சாஸனனை மூன்று பாணங்களாலும் சகுனியை உக்ரமான ஆறு பாணங்களாலும் அடித்து உலூகனையும் பதத்திரியையும் ரதமற்றவர்களாகச் செய்தான். 'ஸுஷேண! பார்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அம்பையெடுத்தான். கர்ணன் அவனுடைய அந்த பாணத்தை அறுத்து மூன்று பாணங்களால் அவனையும் அடித்தான். பீமன், பிறகு, நல்ல கணுக்களுள்ளதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதுமான வேறு பாணத்தைக் கையிலெடுத்து ஸுஷேணன்மீது பிரயோகித்தான். கர்ணன் பீமனுடைய அந்த பாணத்தையும் அறுத்தான். மறுபடியும் கோபமுள்ள கர்ணன் புத்திரனைப் பாதுகாக்கக் கருதியவனாகக் கொல்லவும் விருப்பத்தினால் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் பீமஸேனனை அடித்தான். ஸுஷேணனோ பெரிய பாரத்தைச் செய்யத்தக்கதும் உறுதியுமுமான ஒரு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் இரு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். நகுலனோ, பெரிய பாரங்களைச் செய்யத்தக்கவையும் உறுதியாயிருப்பவையுமான இருபது பாணங்களாலே ஸுஷேணனை அடித்துக் கர்ணனுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். மஹாராஜரே! மஹாரதனான ஸுஷேணனோ அந்த நகுலனைப் பத்து அம்புகளால் அடித்து ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினாலே வில்லையும் விரைவாக வெட்டினன். பிறகு, கோபமூண்டவனான நகுலன் வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் ஸுஷேணனை எதிர்த்துத் தடுத்தான். அரசரே! சத்துருவீரர்களைத் துன்பஞ்செய்கின்றவனான அந்த நகுலனோ, பாணங்களால் திக்குகளை மூடி ஸுஷேணனுடைய ஸாரதியைக் கொன்

ரன், பிறகு, ஸுஷேணனையும் எரன்று பாணங்களால் அடித்தான் திங்களுஷேணனை பரிக்ஷிடமானவிலில் எரன் பதலல்ங்களா லே எரன்ரசாக ஞண்டாக்கினான் பிறகு, ஸுஷேணன் கோபம் மூண்டவனாகி வெவுவிலில்லகைபிலிருந்து ஏழு கூரான அயபகபாணங் களாலும் ஸாரகவின ஏழு பாணங்களாலும் அடித்தான் ஒருவரை ஒருவர் வதம் செயயவேண்டுமென்னும் விரைவாக அடுத்துக்கொள் ளுகிறவர்களான வீரர்களுடைய பரிக்ஷ சோரமான யுத்தம் தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்தைப் போலாயிற்று ஸாத்யகி விருஷ்ணிஸேனனின் உருக்கியிலாகிய ஏழு பாணங்களால் அடித்து மறு படியும் ஏழு பாணங்களாலடித்தான், கூரலையுள்ள எரன்று பாணங்களால் அவன்ஸாரதியையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! விரு ஷ்ணிஸேனரே, மஹாரதரான ஸாத்யகியை கணக்கள் 3 பிடித் துள்ள வம்பிலை கொண்டு அடித்தான் மஹாராஜரே! விருஷ்ணி ஸேனன் பிரயோகித்த பாணங்களை பீடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகியால் வன் கோபங்கொண்டானை, சோபங்கொண்டு, பயங்கரமானவேகத் தையும் வெளிப்படுத்தினான் வீரனை ஸாத்யகி கூர்மையாக பதினாறு பாணங்களால் கையிலிலிருந்து விருஷ்ணிஸேனனுடைய ஸ்ரா தினை எரன்று பாணங்களாலொன்று அவனுடையவில்லை லகுபல லதத்தினால் துண்டாகக் குறித்தான் ஏழுபாணங்களாலொன்று கொ டியை ஒரு பாணத்தால் நாசஞ்செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவனை மார்பில் அடித்தான் பிறகு, அந்தவிருஷ்ணிஸேனன் தனது தேரில் மூசசரையுடைய ஒருமூகூர்த்தகாலத்தினுள் மறுபடியும்வழுந்திருந் தான் யுத்தத்தில் யுயுதானனுடைய ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் ரத் தையும் கொடியையும் திருஷ்ணிவீரனாகிய ஸாத்யகியின் யுயுதானனைக் கொல்லவிரும்பிய தந்தியையும் கோ தண்டத்தையும் கையிலிருந்தவனது புயமான வலதுகரத்தையும் விரைவாகவரு கின்ற விருஷ்ணிஸேனனுடைய ரதத்தையும் கோ தண்டத்தையும் ஸாத் யகியானவன் வாராதைகாணங்களினால்சிற பாத துபபாணங்களால் அடித் தான் தூசாஸனரே, ரதத்தையிழந்தவனும் ஆயுதமற்றவனுமாக செயயப்பட்ட அந்தவிருஷ்ணிஸேனனைக்கண்டு விரைவாக அவனைத் தனதுதேரினமீதேற்றிவைத்துக்கொண்டு வேறொரு ரதத் தையடைப்பட்டுசெயதான் பிறகு, மஹாரதனான விருஷ்ணிஸேனன் வேறு ரதத்தினமீதேறிக்கொண்டு எழுபது கூரான பாணங்களால் திரௌபதீபுத்திரர்களையும் ஐந்து பாணங்களால் யுயுதானனையும் அறு பது தான்குபாணங்களால் பீமஸேனனையும் ஐந்து பாணங்களால் ஸஹ

தேவனையும் முடபதுபாணனுகளால நகுலனையும ஏழுபாணுகளால சதானீகனையும் பதது பாணுகளால சகதேவனையும் நூறுபாணுக
ளால நாமராஜனையும் அடித்தான ராஜாதிராஜரே! ஜயத்
விலாளியான பாண்டவன் ஒவ்வொருவரும் ஜய நிலவிருபபமுள
வாகளான மறறசிறந்தவீராகளையும அடித்தான பிறகு, யுதத தில
ஜயசாலியும் வருஷிணனான மாணவனுடையபின்புறத்தைக்க
பாதுகாத்தான ராஜாவான துரபதபுத்திரியான கிருஷ்ணை
யையும் சுகுமாரரான பாண்டவபுத்திரரையும் திரும்பகொண்டு
மூன்றுபாணுகளால அவன தொந்நிலில அடித்தான அருகாயகி
ரானதிரதத்தில சொலலியபடி யுதிஷ்டிரனுடைய ரதத்தில மறபடி
யும்வந்திருந்தாண்டு பாண்டவராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரனை
டையபடையைச சேதன அடித்தான பிறகு, கிருஷ்ணை,
னை பதுகாபபானவராலும் மஹாபதிவ்ரதாளாகவும் ஏழுபுத்ரதுல்லிய
பாண்டவகளாலும யுயுதானன் வழுபாண்டவகளாலும அடித்தாகள்
காண்டீவனை, பீமசேனனை அறுபது நூறுபாணுகளாலும ஸஹதேவன்
வழுபாண்டவகளாலும், நகுலனை முடபதுபாண்டவகளாலும் சதானீகன
ஏழுபாண்டவராலும் சிகண்டி பதுபபாண்டவகளாலும் வீரரான தாம
ராஜா நூறுபாண்டவகளாலும் அடிகுகாயாள. ராஜாதிராஜரே! ஜயத
திலவிருபபமுளளவாகளான ஒவ்வொருவரை மறறசிறந்தவீராகளும்
மஹாயுகநிலை மஹாவிலலாளிபாண்டவரை அடித்தாகள
சதயருகனைச சிக்ஷிதவிலவம ஸாத்யகியான அருவரை
ரதத்தைத்தாடிஸஞ்சரித்துக்கொண்டு அவனை லலாடமபானபதத்
பதுபாணுகளால நிருபபியபடி நகான பிறகு, ஸாத்யகனுனை
காண்டீவன் லலாடமேலாளீரார்களும் டாபத்தகத்தில் ரண்டிருகுகு மபோடு
தே சிறந்தபாதிகர்களும் கோப முளள வர்களும் ரூயறசியுளளவாகளும்
மஹாரதாகளுமான ஸாத்யகி, பீமசேனனை, நகுலன், சஹதே
வ, தருமபுத்திரரளளகிய ஒவ்வொருவரை அடைமிஷத்தில ரதங
களையிழந்தவர்களாகச செயதான. பாண்டவர்களாலும் மஹாமலிருபபதால
பிராணிகளுடையகூட்டங்கள ஆசசாயமடைந்தன மஹாபாகுப
முளளவரே! அந்தயுதத்தில மஹாதமாவானகாண்டீவனுடைய அஸ்திர
வீரயத்தையும் லாகவத்தையும் கண்டோம் அது ஆசசாயம்போலி
ருந்தது. அந்தச்காண்டீவன் பரபரபபுடனே பாணங்களையெடுபபதையும்
தொடுபபதையும் விடுபபதையும் ஜனங்கள காண்டீவேஇலலை ராஜேந்
திரரே! மேறகுதிகில அவனைகண்டு லாகவத்தினால கிழகுதி
திகிலும் கண்டோம் எங்கு காண்டீவன் இருந்தானோ நாங்கள கண்டறி

யோம். மன்னரே! விட்டிறபூச்சிகளின்கூட்டங்களைப்போலத திகசுக் களைமூடுகின்றவைகளும் ஈரான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைகசட்படுகின் றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாததிரம் கண் டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுததவீரர்கள், எலலாததிக்குக் களையும் சூரியனுடையகிரணங்களால சூழபபடிவைதுபோலக் கூடமை யானவைகளும் ஈறபுஙகளிலும் ஆயிரமாயிரமாக வந்து விழுகின்ற வைகளும் உட்படிநததகணுக்களுள்ளவைகளுமான அநதக்கர்ண னுடைய பாணங்களால சூழபபட்டவைகளாகக் கண்டாகள அநத யுததநதில அம்புகளால மூடபபட்ட ஆகாயமானது மேகஙகளால மூட பபட்டதுபோலத் தோன்றியது கூடமைபுள்ள அம்புகளாலே ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திகசுக்களும் மூடப்பட்டன அந்த இடததில ஆகாயமானது சிவநத மேகததால மூடபபட் டதுபோல விளஙகியது. பிறகு, யுததவீராகளின செயகையைச் செய்பவனும் அளவிடமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரத னும் அரசனுமான காணன் யுததநதில யுததவீரர்களைகொன் ரான. விலலைகையிறபிடிதது யுதநாங்கதில நர்ததனஞசெய் கினறவன போன்ற கர்ணன எவாகளால அடிக்கபபட்டாலே அவர் கள் ஒவவொருவரையும் மும்மூனறுமடஙகு அதிகமான பாணஙக ளால திருபபியடிததான். காணன மறுபடியும் அநதவீரர்களை ஆயிரம் பாணங்களாலடிதது வலிம்மாநதஞசெயதான் பிறகு, அநதவீராகள் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் தவஜஙகளோடும் குடைகளோ டுங கூடியவாகளாக (ககாணனுகசு) *அவகாசததைக்கொடிததார்கள. காணனால வலிம்வலிகசபபடுகின்ற அநதயுததவீராகள் காணனிடதி னின்று பயநது பிரஜனஞையையிழந்து எலலாததிக்குக்களையும் (தங களுடைய சபதததால) எதிரொலியிடும்படி செயதுகொண்டு பதது தி்க்குக்களிலும் ஓடினாகள் பகைவாகளை அழிபபவனான ராதே யன அநதமஹாவிலலாலிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றுகஅடிதது அரசாகளுடைய படையில துனபமிலலாமல பிரவேசிததான். அநத ராதேயன் பின்வாஙகாத தேர்வீராகளான சேதிதேசதது வீரர்கள் மூன்நூறறுவரைக் கூடமையுள்ள பாணஙகளால கொனறு பிறகு யுதிஷ்டிரரை எதிர்ததுச்சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரி ழந்தவர்களான அந்தச்சூராகள் வேறுதேர்களில ஏறிக்கொண்டு தரம ராஜனுடைய புததிரரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழந்துகொண்டார்கள். அரசரே! பிறகு, அந்தச்சதருவீரர்களும் ஸாதயகியுடன்கூடின

* பின்வாஙகினரென்பது.

சிகண்டியும் ஸவாணக்கட்டுடனகூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பறபல பாணங்களைப பிரயோகித்துக் கொண்டு ராதேயனிட தத்தினைறு அரசரைப பாதுகாப்பதறகாக (அவரைச) சூழநதுகொண்டாகள் அவவாறே முயறசியுளளவர் களும் பெரியவிலலைக கையிலபிடி கதவாகளுமான உம்மைசசோநத சூராகளனைவாகளும் யுதத்ததில திகைகமுடியாத கர்ணனை நானகு பக்கதிலும் பாதுகாததாகள். அபசரே! காலவிதமான வாதிய கோஷஙகளும் தோனறின. அதிரில காஜிகிற சூராகளுடைய ஸிம்ம நாதமும் தோன்றியது பிறகு, யுதிஷ்டிரரை முதனமையாக கொண்ட பிருதாபுதிராகளான பாணடவாகளும காணலை முதன் மையாக கொணட கௌரவாகளான நாஙகளும பயமறறவாகளாக மீண்டும் எதிரதோம்.

நாற்பத்துநானகாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியடையச்செய்து பரிஹாஸஞ் செய்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்.)

கரணன, அநதசரேனயைப பிளநது, பிறகு, ஆயிரகணகான ரதஙகளாலும யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களா லும் சூழபபட்டவனாக யுதிஷ்டிரரை எதிரததான அவன் சதது ருகளால பிரயோகிகபபடுகினற ஆயிரகணகான பறபல ஆயுதங களை உகிரமான அனேகபாணஙகளால அறுதது பரபரபபிலலா மல அவனை அடிததான ஸஞ்சதபுதிரன அவர்களுடைய தலை களையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுதது அடிககபபட் டவர்களான அவர்கள பூமியில விழுநதாகள் மறறவாகள் தோலவி யடைநது விரைவாக ஓடினாகள். மீண்டும் ஸாதயகியினால ஏவப பட்டவர்களும் காலாட்களுமான திராவிடாகளும் ஆந்திராகளும் நிஷாதாகளும் யுதத்ததில கர்ணனைக கொலல விரும்பி எதிரதோடி னாகள் கர்ணனுடைய அம்புகளால நன்ரு அடிக்கபபட்ட வர் களான அவாகள் கைகளையும் தலைபபாகைகளையும் இழநதவாகளாக வெட்டி தநதள்ளப்பட்ட ஸாலவனம்போல ஏரே ஸமயததில பூமியில விழுநதாகள். இவவாறுக யுதத்ததில நூறுக்கணகாகவும் ஆயிரக் கணக்கிலும் பதினாயிரகணகாகவும் யுதநீ ராகள கொலலபபட்ட வாகளாகித தேகஙகளால பூமியை அடைநதாகள், புகழினால திக் குகளையும நிரபபினாகள் பிறகு,யுத்ததில கோபங்கொண்ட அந்த

கன்போன்ற சூரியகுமாரனை காணனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலாகளும், வியாதியை மந்திரங்களும்ஔஷதங்களும் நடுபபதுபோலத் தடுத்தாகள். அந்த காணன் அவரை கண்முக அடிதது மந்திரங்களாலும் ஔஷதிகளாலும் செயயபபட்ட பரிகாரதனதைமீறி அடஙகாமல மேலிடுகின்றவியாதிபோல மறுபடியுமே பரிஷடிரனை எதிர்கநான. அவன் அரசனாக வாபபதில பேராவலுடைபவாகளாக பாண்டவாகளாலும் பாஞ்சாலாகளாலும் கேகயாகளாலும் தடுகபபட்டு, ம்ருகயு பிரம்மஹதியாகனை மீறிசெலலாத சகதியறறவனைவ போல, அவாகளை மீறிசெலவதறகு சகதியறறவனான பிறகு, யுதிஷடிரா பிரதானாகளான அந்த புதவீராகளால தடுகபபடடு ஸமீபத்திலிருகின்ற வீரனான காணனை கண்டு பாணனங்களால அடிததாரகள். பிறகு குதபபட்டு பாரதபோல பாய்ந்தருண்டைய அம்புகளால அடிகபபட்ட காணன ஔனமூர்சாதநிருந்தபோது வீரனை அடிதது யுதிஷடிரனைப பீடிதநான். பிறகு, யுதிஷடிரா கோபதநி னால கண்கள நன்முக சிவகநு ரதநருவீராகளை கொலலுகின்றவனும் ஜபிபபவர்களை சிறபபவுமான காணனை அடைநது, 'கர்ண! காண! வீண் தேகதமுளளவனே! ஸூதபுததிர! எனவாததை யைக கேள புதததில பலசாலியான பல நனமைகளை எபபொழுதும் போடடிபோடுகிறாய. நமமோதனனுடைய அபிபபிராயததில நலல பெறறவனாக எங்களை ஹிதமியம் ஹிமவதிகிறாயாதலால, உனகுளள பலம், வீரியம், பாண்டவாகளிடதது முளள பகைமை ஆகிய மலலாவறறையும் இபபொழுது மிக ஆனமையைக கைகொணடு காடடு. மஹாயுதததில உனகு புநதநதிலிருதனை பரபதனமாக இபபொழுது போகுமென' எனறு சொனனார. மஹாராஜரே! பரஞ்சிபுததிரா அபபொழுது காணனைபபாரதது இவவாறுசொலலி விடடு ஸவரணமயமான புஙகங்களுளளவைகளும உருகிகிறதமிசயத வையுமான பதது பாணங்களால அவனை அடிததார பாரதரே! பகைவாகளை அடகுபவனும் சிறநத விலலாளியுமான ஸூதபுதிரன அடடஹாஸஞசெய்கினறவனபோல பதது பதது வதஸ்நதங்களால அவரை திருபபியடிததான. ஸூதபுதிரனால நனமுக அடிகபபடட அநத பாண்டவமோ மஹேஷ்வரனாலபிரயது ஹவவியினால அகனி ஜவலிபபது போலக கோபததினால ஜவலிதது. ஜவாலைகளுடனகூடடங்களால சூழப்பட்ட யுதிஷடிரனுடைய உதகமானது யுகாநதகாலதது எரிகின எண்ணங்கொண்ட பிரளயகாலருருபபினுடைய வேம்மூர உருவம போலக் காணபபடடது. பிறகு, யுதிஷடிரா எரிகிற பெரிதாயிருபப

தும் பொன்னாலை அலங்கரிக்கப்பட்ட தூமான பில்லில, நாணேளி யெழுப்பிக் கூமைபுள்ளளதும் மேலுக்கோபமும் பிளக்குருந்திறப்படியுள்ளாது மான ஓர்அம்பை (அந்தவில்லில்) பூட்டி எய்தான. பிறகு, ராஜான யுதிஷ்டிரர் மெய்நடுங்கிரீனக் கொண்டிய விருபத்தாலை விசை வுடனே யமதண்டத்துக்கு ஒப்பாயினி ஒரு அம்பை கனமுக இழுத்து பிரயோகித்தார். அவ்வாறாக எய்தபோது அவ் விம்பத்தை துண்டி வஜ்ராயுதம இவற்றின சபத்தாலும் சபதமுள்ள துமான அந்தபாணமானது மஹாராதனை கர்ணனுடைய நெஞ்சிலாபடுறத நில விசைவாக நுழைத்து அந்த புஷபிஞ்சல் பீடி கபபட்டு பிக புஜபலமுள்ள அந்தக் காணன் தேரத்துளாரசியை கநு விலலை நழுவவிட்டு நடுக்கமுறறு மூர்ச்சனை அடைந்தான. அப்போது இழந்தவனைப்போலப பராஜஞ்ஞையை நிழந்தவனுக்கு வுகரு எந்திராக வீழ்ந்தான யுதிஷ்டிரராஜரும் பாரத்தனுக்கு நனைமையை செயயும விஷயத்தில் கவனம் மறுபடியும் அடைகவில்லை பிறகு நிறம்மாறியிருக்கு மனம் முக்நத்புடையவனும துண்பமுறறவனும அவனிந் கர்வமையம் அவர் கருகுகின்றவனு மான காணனைக்கண்டு பொறாமன தார்தராஷ்டிரனுடைய படை முழுவதும சுறறிலுமாகவந்து கொண்ட து மஹாராஜ! ராஜாவி னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து பாண்டவரிகளுள் விமமநாதங களும் கொடிகளிதலகளும அவவாமற 'கல கல' வென்னும சபதங களும மதாலறின. மிகுதிய பராக்கிரமமுள்ள ராமதயன சுறறு மிருந்தகுரு ப்ரஜைகளையைடந்து அவரை அழுபதனபொ ருட்டு மன பாந்த ரா லுந்தனன -அவன் மி முடியாத பராக்கிரம முள்ள அந்தகர்ணனை எவ்வாறாயினும் அல்லது கடபட்டாயும் வதற் காக கெடுக்கக்கூடியதும் விரிதுமான வில்லில நாணேளி எழுப பிக் கூமையுள்ள பாணங்களைப் பாண்டவனம்து இறைத்தான. பிறகு, மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரருடைய சாரதிக்ஷகாகளான சதுரி தேவன் தண்டதாரன எனகிற இரண்டு பாஞ்சால வீரர்களையும் யுத தத்தில் இரண்டு கஷ்ட தாக்களால் கொன்றார். பாரத்தார் ! யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களான அவவிருவரும சாந்திரனுடைய ஸமீபத்தில் புனர வஸு க்ஷத்திரங்களைப்போல் தாம ராஜருடைய ரதத்துக்கு ஸமீபத் தில் பிரகாசித்தார்கள். யுத்த பூமி யில் கடபட்டபோது காண்டிவ பாண்டங்களில் ஆசைவைத்தார். மஹாபாஹுவான அர்ஜுனனும் மும்மூன்று பாணங்களால் ஆசைத்தார். யுத்த ஸ்தலத்தில் ஒரு பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ரக்ஷகர்களான அவவீராகளை மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தார். அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் உரக்கச்சிரித்துக் கூர்மையுள்ள அறுபதுபாணங்களால் யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். பிறகு, பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த சிறந்த வீரர்கள் கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் கர்ணனை அம்புகளால் அடித்தார்கள். ஸாதயகி, சேகிதானன், யுயுதஸு, பாண்டியன், தருஷ்டதயுமனன், சிகண்டி, தரௌபதி புத்திரர்கள், பிரபதரகர்கள், நகுல ஸஹதேவர்கள், பீமஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன், காரூசர்கள், மிகுந்திருக்கின்ற மாதஸ்யர்கள், கேகயர்கள், காசிதேசத்து வீரர்கள், கோஸலர்கள் ஆகிய இந்தவீரர்கள் விரைவுடன் வஸுஷேணனை அடித்தார்கள். பாஞ்சாலயனான ஜனமேஜயனும் கர்ணனைப் பாணங்களாலும் வராஹகர்ணங்களாலும் நாராசங்களாலும் நாளீகங்களாலும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் விபாடங்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் சடகாமுகங்களாலும் அடித்தான். ஜனமேஜயன் உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான ரதிகர்களோடும் யானை வீரர்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் நான்கு பக்கத்திலும் கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எதிர்த்துவந்தான். பாண்டவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களால் நன்கு எதிர்க்கப்பட்டவனும், கூர்மையுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளும் அவரவர் பெயர்களால் அடையாள மிடப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலே மூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் அஸுரர்களால் சூழப்படுகின்ற மஹேந்திரனைப்போல் யுத்தத்தில் சற்றேனும் அசையவில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அளவிட முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான கர்ணன் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர் இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவர்களான சேதிவீரர் பதின்மரையும் அப்பொழுது கொன்றான். பெரியவரே! நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரக் கணக்கான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்கள் விட்டிற பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போல் எல்லாத் திக்குக்களிலும் காணப்பட்டன. கர்ணனுடைய பெயரினால் அடையாள மிடப்பட்டவைகளும் ஸவர்ணமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதர்கள் குதிரைகள் இவற்றின் சாரங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாற்புறத்திலும் பூமியில் விழுந்தன. யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது கர்ணன் ஒருவனாலே சிறந்த சைதய வீரர்களும் எல்லா ஸருஞ்சயர்களும்

நூறுநூறாகக்கொல்லப்பட்டார்கள் காணனுடைய பாணங்களால் (ஆகாயம்) நன்றாக மறைக்கப்படவே, மிகுந்த இருள் தோன்றியது. பிறகு, பகைவர்களுடையதும் தனனுடையதுமான ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை க்ஷத்திரியர்களுக்குப் பயங்கரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற அந்த இருட்டில் மிக்க கைவலிமையுள்ள காணன் அநேக க்ஷத்திரியர்களை எரித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான். பிறகு, பாணங்களாகிற மஹாஜ்வாலைகளுடன் கூடியதும் வீர்யமாகிற சுடுகையுள்ளதுமான காணனாகிற நெருப்பானது பாண்டவர்களாகிற காட்டை எரித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் அழகாக நாற்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்களும் எல்லா ஸருஞ்சயர்களும் நூறுநூறாகவும் ஆயிர மாயிரமாகவும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு மஹாவில்லாளியான கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழந்துகொண்டார்கள். மஹாவில்லாளியான அந்தக் காணன் மஹா பல சாலிகளான வீரர்களுடைய மஹாஸ்திரங்களைத் தடுத்து அட்டஹாஸஞ் செய்து அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லை வெட்டினான். பிறகு, காணன் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் படிந்தகணுக்களுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களை ஸந்தானஞ்செய்து கூர்மையுள்ள அவ்வம்புகளால் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கவசத்தை உடைத்தான். பொன்னால் வேலைசெய்யப்பட்டதும் இரத்தினங்களால் சித்திரிக்கப்பட்டதும் விழுகின்றதுமான அந்தக் கவசமானது காற்றினாலடிக்கப்பட்டுச் சூரியனோடு சேர்ந்திருக்கிற மின்னலுள்ள மேகம்போல விளங்கியது. யுதிஷ்டிர ராஜருடைய அங்கத்தினின்று நழுவினதும் விசித்திரமான இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்கவசமானது இரவில் மேகமில்லாத ஆகாயம்போல விளங்கியது. புருஷ ஶ்ரேஷ்டரே! பாணங்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்டவரும் ரக்தத்தினால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவருமான யுதிஷ்டிரா உதிக்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தார். பாணங்களால் எல்லா அங்கங்களும் நிறைக்கப்பட்டவரும் கவசம் உடைக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா யுத்தத்தில் க்ஷத்திரிய காமத்தைக் கைக்கொண்டு ஸிம்மநாதஞ் செய்தார். பாண்டவர் யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ளவராக நெடுநேரம் காஜித்து ஜ்வலிக்கின்ற வஜராயுதம் போலிருக்கின்ற சக்தியை வேகத்துடன் பிரயோகித்தார். ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றது போலுள்ள அந்தச் சக்தியை விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழு பல்லங்களாலே ராதேயன் துண்டாக்கினான். அந்தச் சக்தியானது

யுத்தத்திலே நிராயுதனாய்விட்டது கூறுசூறுபடுன் காயத்தைச் செய்பவ
ரான யுதிஷ்டிரர் காணாது கோமரங்களாலே காணுனை மார்பிலும்
இரண்டு கைகளிலும் நெற்றியிலும் அடிக்கு மஹாகோஷத்தாலே
வீம்மஹாதனுசை நார் வெளியிலெருகுகின்ற இரத்தத்துடன்கூடின
கர்ணன் சோபமுள்ள மஹாபாலும் பெருமூச்சு விடுகொண்டு
ஒன்பது பாணங்களாலே யுதிஷ்டிரருடைய ஸாரதியான பாஷ்டி
யை அடிக்குன், அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய கவஜத்தையும் வெட்
டினான்; அந்த யுதிஷ்டிரரை பிற பதுபாணங்களால் அடித்தான்,
அவருடைய இரண்டு அம்புகளினிகளையும் வெட்டினான், பத்து
தையும் மஹாவேகமாக வெட்டினான் பாரதா! திருந்து
ஸமயத்திலே பாண்டவர்களுக்கு சோதரரும் சூராதிபதியான மஹாரதர்களை ரா
தேயன்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள். மஹாராஜரே!
ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் பலவகைகளான காரஞ் செய்பவனுன கர்ணன்
மீது பிரயத்தனத்துடன் பாணங்களையும் ஒன்பது பாணங்களையும் வ
ஹிக்காரர்களை அரசரே! பிறகு, கர்ணன் கோபமுள்ளவனாய் ஐந்து பாண
ங்களாலும் வேறு பலனுமிகுந்த வேகங்களாலும் யுத்தத்திலே ஸாத்ய
கியை அடிக்கான் மஹாவீர்யனும் அதிக தைரியமுடையவனு
கையை மூன்று பாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை பதினைந்து பாண
ங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஏழு பாணங்களாலும் அடி
தான், பிறகு, கூர்மையான ராணத்தால் அவனுடைய
நானகு திவ்யகுதிரைகளையும் சீக்கிரம் பலமுள்ள பாணத்தால் அடித்து
ஞன். பிறகு, மஹாரதனான ராணன் வேகமிருந்த பல
ஞலே விலலியறுத்து தேரிலிருந்த ஸாரதியுடைய
தலையைச் சரீரத்திலினின்று கவர்ந்தான் குதிரைகளும் ஸாரதியும்
கொலலப்பட்ட ரதத்திலிருந்த அந்த தைரியமான
காணனால் சுவிரோயகதினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு
சக்தியாயுதத்தை பிரயோகித்தான் பாரதா! விலலாளிகளுள
சிறந்தவனுன காணனு வருகின்ற அந்த சக்தியை பாணத்தினு
டாகத் துண்டாக்கி அவனுடைய எல்லாரையும் எதிர்த்தான் அள
விடற்கரிய பலமுள்ளவர் மஹாரதர்களான அந்த
பாண்டவவீரர்களுக்கு கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பயிறசியினு
லும் பலத்தினுலும் குறைந்தான். பாரதர்களுக்குள் காணன்
வீம்மமாதிரி பிரயாசப்பட்டு போரிடுபவர்போல பாணங்களால்
அவர்களைப் பிடித்தும் படித்த கருவிகளுள்ள அம்புகளால் தாம

---

* 'பாஷ்ணி, எனபது ஸ்யாகியான பாடம

ராஜரைத துன்பமுறும்படிசெய்து கூர்மையான அம்புகளைப பிரயோகித்துக்கொண்டு அவருக்கெதிரில வந்தான். பிறகு,குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொலலப்பட்ட தர்மபுத்திரர் மனம்நொநது கர்ணனுக்கெதிரில் நிறபதறகுச் சக்தியறறவராகி விலகிச்சென்றார் அரசரே! காணன் பாண்டுபுததிரரான அந்தயுதிஷ்டிரரை எதிர்ததுச்சென்று நிந்திக்கின்றவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப் பார்தது, 'நறகுலததிலபிறந்து க்ஷததிரிய தர்மததில நிலைபெறறவன் எவவாறு யுததததில பகைவர்களை விட்டு விலகுவான்? மஹாயுததததில உயிரைக்காபபாறறிக்கொள நீ க்ஷததிரிய தாமஙகளில ஸாமர்ததியமறறவனென்பது எனனுடைய எண்ணம் பிராமணனுக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதாததியயனததிலும் யஜஞகர்மததிலும் நீ பறறுள்ளவன். குந்திபுததிர! நீ யுததஞசெய்யாதே. வீராகளை அணுகாதே. இவ்வாறு அபபிரியததைப பேசாதே. நீ யுததததை நாடாதே. ஐய! மறறவாகளைச்சொலலலாம் என்னைப்போன்றவாகள் சொலலததக்கவாகளலலா. யுததத்தில என்னைபபோனறவாகளைபபறறிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மறறதையும் அடைவாய. குநதிபுததிர! உன்னுடைய வீட்டுக்குபபோ. அலலது,எவவிடததிலகிருஷ்ணாஜுனர்களிருக்கிறார்களோ அஙகேபோ. ராஜனே! காணன் எவ்விததததினாலும் யுததததில் உன்னைக்கொலல மாட்டான்' என்றுசொன்னான். புருஷர்களுள சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான காணன் குநதிதேவிககுக கொடுததிருக்கிற வரததைநினைதது, வதமடைய வேண்டிய நிலைமையையடைந்திருககினற தாமராஜரைக கொலலவிலலை. பிறகு,மஹாபலசாலியான காணன் இவவாறுசொலலி யுதிஷ்டிரரை விட்டுவிட்டு வஜரபாணியான இந்திரன் அஸுரஸேனையைக கொலவதுபோலப பாண்டவஸேனையைக கொன்றான். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கமடைநது விரைவாக யுததததைவிட்டு விலகினார். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச சைதயாகளும் பாண்டவாகளும் பாஞசாலாகளும் மஹாரதனான ஸாதயகியும் அவவாறே சூரர்களான தரௌபதிபுததிராகளும் மாதரீபுததிராகளான நகுல ஸஹதேவாகளும் நிலையிலதவறாதவரான தாமராஜரை அனுஸரிததாகள. பிறகு, வீரனான காணன திரும்பிசசெலலுகினற யுதிஷ்டிரருடையபடையைக கண்டு மகிழ்சசியுறறுக் கௌரவர்களுடன்கூடிப் பின்புறததில தொடர்நது சென்றான். பேரிகள்,சஙகஙகள், மிருதங்கஙகள, விற்கள்இவறறின் ஒலியும் அவவாறே தாாததராஷ்டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும்தோன்றின.கௌரவரே!மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ விரைவாக ஶருதகீர்ததியினுடையரதத்தி லேறிக்கொண்டு அநதக கர்ணனுடைய விக்கிரமத்தையும் அவனாலே சேனை துரததியடிககபபடுவதையுங கண்டு கோபங்கொண்டு தம் முடைய யுததவீராகளைப பாரதது, 'வீராகளே! இவாகளைக் கொல லுங்கள. ஏன் சும்மா, இருககிறீர்கள்" என்று சொன்னா. பிறகு, அரச ரலே அனுமதிகொடுக்கப்பட்டவர்களும் பீமஸேனனை முதன்மை யாகக் கொண்டவாகளுமான பாண்டவாகளுடைய எலலா மஹா ரதாகளும் தம்முடைய புததிரர்களை நோக்கி ஸமீபததில வந்தார்கள. பாரதரே! அவவிடததில யுததவீராகளுடைய சபதமும் ஒடுகின்ற ரதங்கள, யானைகள, குதிரைகள, காலாட்கள இவைகளுடைய பெரிய சப்தமும் ஆங்காங்கு உயரததுக்கிபபிடிககபபட்ட சஸதிரங்களுடைய சபதமும் மிகுதியாகத தோன்றின. மஹாயுததததில போர்வீரர்கள 'வாருங்கள், அடியுங்கள்; விரைவாக நாறபுறங்களிலும் ஓடுங்கள்' என்று சொலலிககொண்டு ஒருவரையொருவா அடிததாாகள். அநத ரணகளத் தில ஆகாயததில அம்புமழைகளால மேசததினால நிழலுண்டாவது போல நிழலுண்டாயிறறு ஐயா! சூழநதிருபபவாகளும் ஒருவரை யொருவா துனபஞ செயகின்றவாகளுமான புருஷ ஶரேஷடர்களால அரசாகள கொடிகளையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையும் குதிரை களையும் ஸாரதிகளையும் ரதங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழநதவர்களாக வும அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுபபுக்களையுமிழநதவாகளாகவும் க்ஷீணிதது, வஜராயுதததால பிளககபபட்ட மலைசசிகரங்கள்போல விழுநதாாகள. பாகாகளுடன்கூடின யானைகள வெட்டபபட்டும் உடைககபபட்டும் மாறுபாடடைநதுமிருககின்ற கவசங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனும்கூடின சரீரங்களையுடையவைகளாக வெட்டப பட்டும் கொலலபபட்டும் பூமியில விழுநதன. வீரர்களேறிச்செலுததிய குதிரைகள அவவீராகளும் கொலலபபட்டு ஆயிரமாயிரமாகவிழுநதன ஆயுதங்களால நனகு அடிககபபட்ட சரீரங்களையுடைய யானைகள் ரதி காகளால கொலலப்பட்டன யுததததில ஆயிரககணக்கான காலாட் கூட்டங்கள எதிரிவீரர்களால நாசம்பண்ணபபட்டன. அகன்றும் நீண்டும் சிவநதுமிருக்கின்ற கண்களையுடையவைகளும் தாமரைமல ரும் சநதிரனும்போன்றவைகளுமான முகங்களுள்ள யுததவீரர் களுடைய தலைகளால பூமியானது நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டது. ஜனங்கள விமானததில அப்ஸரஸுக்கூட்டங்களின் கானவாதயங் களின் சபதங்களுடன்கூடின சப்தததைப பூமியில்போல ஆகாயததி லும் கேட்டார்கள வீராகளாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரில் கொல்

லப்பட்டிருக்கின்ற வீராகளை அபஸரலைகளினகூட்டங்கள விமா
னங்களில ஏறறிஏறறி வைததுககொண்டு சென்றனா மிகக ஆசசா
யமான அந்தச்செய்கையைப பிரதயக்ஷமாகககண்டுலவாகததிலுளள
விருபபததிறனை சூராகள மிகக ஸந்தோஷமுளள மனததையுடைய
வர்களாக ஒருவரையொருவா விரைவாகக கொன்றாகள யுததததில
ரதிகர்கள ரதிகாகளோடு எதிராகத்து விரிதததிரமாக புதுதமசெய்தார
கள காலாட்களோடு காலாட்களும் யானைகளோடு யானைகளும
குதிரைகளோடு குதிரைகளும் போரபுரிநதன யானைகளுகும குதி
ரைகளுகும மனிதாகளுகும நாசததை உண்டுபண்ணுகின்ற யுத்த
மானது சேனையிலை உண்டுபண்ணபபட்ட புழுதியினை மூடபபட்டு
இவவாறு நடநதுவரும்பொழுது நம்மவர்கள [illegible]
பகைவாகளையும் கொன்றாகள வீராகள ஒருவரையொருவா மயி
ரைபபிடிததும பறகளாலகடிததும நகஙகளால கிளளியும சணடை
செயதாகள. வீராகளுடைய தேகஙகளையும பாவஙகளையும பேராகு
கின்ற மூஷடியுததமும வாகுயுததமும நடநதன யானைகளுகும
குதிரைகளுகும மனிதாகளுகும கடியாகதை உண்டுபணணுகினற
யுவவாருனயுததம நடகுமபோது மனிதாகள குதிரைகள யானை
கள இவறறின தேகஙகளினின று இரதததநதி பெருகியது அநத
நதியானது மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும்நெருங
கிய அநத யுததததில விழுநதிருகினற அநேக மனிதாகள, குதிரை
கள, யானைகள, பாகாகள இவாகளுடைய சரீரஙகளை இழுதது
கொண்டு சென்றது. இரததததை ஜலமாகககொண்டதும மிகக
கோரமாயிருபபதும மாம்ஸஙகளாலும ரகதஙகளாலுமசேறுளளதும
மனிதாகள குதிரைகள யானைகளின்தேகஙகளை இழுதது கொணடு
செலலுகின்றதுமான அநத இரதததநதியானது பயபபடுகிறவாகளுக
கு பயதததைச் செய்வதாயிருநதது. வெறறியை விரும்புகினறவா
களான சிலா அநதரகதநதியினுடைய அககரையை யானையினை
அடைநதாகள மறறவாகள நதியும அறிழுநதும மேலேளுநதும
அககரையை அடைநதாகள. பரதபரேஷடரே! அநத வீராகள
ரக்ததததிலை பூசபபட்ட அஙகஙகளையுடையவாகளாகவும சிவந
திருகின்ற கவசஙகளையும ஆயுதஙகளையும வஸதராபரணஙகளையுமு
வர்களையும அநதரக்ததநதியில் மூழகினாகள. இரதததைத்தபுர
தாகள. ஸந்தோஷதையும இழநதாகள ஆயிரகணகான விழுந
திருகின்ற ரதஙகளையும குதிரைகளையும மனிதாகளையும யானைக
ளையும ஆயுதஙகளையும ஆபரணஙகளையும சவசஙகளையும் கண்டோம.

ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பூமியையும் திக்குக்களையும் பெரும் பான்மையாகச் கிவந்தநிறமுள்ளவைகளாகக் கண்டோம். பாரதரே! ரக்தத்தினுடைய நாற்றத்தினாலும் ஸபர்சத்தினாலும் ரஸத்தினாலும் மிககசிவபபான ரூபத்தாலும் பரவுகின்ற சபதத்தினாலும் சேனைக்குப பெருமபானமையாக மிககபெரிதான துயரம் நேர்ந்தது. பீமஸேனனமுதலான வீராகளால நன்றாக அடிககப்பட்ட உம்முடைய அந்தசசேனையைககுறித்து அப்பொழுது ஸாதயகிமுதலானவீராகள் மறுபடியும் நன்றாக எதிர்த்துவந்தாாகள ராஜரே! வருகின்ற அந்தவீராகளுடையவேகம் ஸஹிககமுடியாமலிருபபதைக கண்டு உம்முடைய புத்திராகளது பெருஞசேனையானது புறங்காட்டி ஓடியது நான்குபககத்திலும அந்த வீராகளாலே கலககபபட்ட உம்முடைய அந்தசசேனையானது ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சிதறினதாகவும் மனிதாகளாலும் குதிரைகளாலும் வயாபிககபபட்டதாகவும் கவசங்களழிக்கபபட்டதாகவும் நன்றாக அடிககப்பட்டிருககிற ஆயுதங்களையும் விறகளையுமுடையதாகவும் காட்டில சிங்கத்தால பீடிககபபடும் யானைககூட்டம்போல விரைவாக ஓடியது.

நாற்பத்தைந்தாவது அதயாயம்.

(கர்ணனத தோல்வஅடையச்செய்து கொல்லக்கருதிய பீமனைச் சல்யன் காரணங்களைச்சொல்லித் தடுத்தது)

மஹாராஜரே! எதிர்த்து வருகின்ற அந்தப பாண்டவாகளைக கண்டு உம்முடைய சேனையைத துரியோதனன் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்தான் பரதரிற சிறந்தவரே! அரசரே! யுத்தவீராகளையும தன்னுடைய சேனையையும் நாறபுறங்களிலும் உம்முடைய புத்திரன் அழைத்துக்கொண்டிருககும்பொழுதே அவாகள் திரும்பவில்லை பாரதரே! பிறகு, பக்ஷங்களிலும பக்ஷங்களுடைய நுனிகளிலும் நடுவயிறறிலும் நின்றுகொண்டிருந்த கௌரவர்கள் அபபொழுது சஸதிரங்களுடன்கூடினவாகளாக யுத்தத்தில பீமஸேனனைககுறித்து எதிர்த்துசசென்றாகள காணனும் புறங்காட்டி ஓடுகின்ற தார்த்தராஷ்டிராகளைககண்டு மதரராஜனைப பாரத்து, 'பீமனுடைய ரத்தத்தை நோக்கிச்செல்' என்றுசொன்னான் காணன இவ்வாறு சொல்லக கேட்ட மதரதேசாதிபதியான சல்யன் அப்பொழுது பீமஸேனனிருக்குமிடத்துக்கு ஹம்ஸம்போன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகளை நடத்தினான மஹாராஜரே! யுத்தத்தில பிரகாசிககின்ற சல்யனாலே

தூண்டப்பட்ட அந்தக்குதிரைகள் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை நெருங்கி நன்றாக எதிர்த்துநின்றன. பரதஶ்ரேஷ்டரே! எதிர்த்துவருகின்ற கர்ணனைக்கண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழிவின் பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்தினான். அந்தப்பீமன் வீரனான ஸாத்யகியையும் பார்ஷதனான தருஷ்டத்யும்னனையும் பார்த்து, 'நீங்கள் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜரை ரக்ஷியுங்கள்; நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்தால் விடுபட்டார். துராத்மாவான ராதேயனால் துர்யோதனனுடைய பிரீதிக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தாம்நந்தனா எல்லா உபகரணங்களும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப்பட்டார். பார்ஷத! இப்பொழுது அந்த துக்கத்தினுடைய முடிவை அடையப்போகிறேன். மிக்ககோரமான இந்த யுத்தத்தில் [1]இப்பொழுது கர்ணனையாவது நான் கொல்வேன் அல்லது கர்ணனாவது என்னைக்கொல்வான். இது ஸத்யமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அரசரை உங்களிடத்தில் அடைக்கலப் பொருளாகக் கொடுக்கிறேன். நீங்களனைவரும் மனக்கவலையற்றவர்களாக அவரை ரக்ஷிப்பதில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான் மிக்க தோள்வலிமையுள்ள பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த ஸிம்மநாதத்தினாலே எல்லாத்திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு கர்ணனைநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான். போரில் மகிழ்பவனும் விரைவாக வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மத்ரநாதன் பிறகு ஸூதபுத்திரனைப் பார்த்துக் கூறலானான். 'கர்ண! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் கடுங்கோபமுள்ளவனும் நெடுநாளாகச் சோத்துவைத்த கோபத்தை உன்னிடத்தில் விடவேண்டுமென்று நிச்சயமான எண்ணங்கொண்டவனுமான பாண்டுநந்தனனைப் பார். கர்ண! முன்பு, அபிமன்யுகொல்லப்பட்டபோதும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசன் கொல்லப்பட்டபோதுங்கூட இந்தப் பீமஸேனனிடத்தில் இவ்வித ரூபத்தை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. பீமன் கோபித்தால் மூவுலங்களனைத்தையும் எதிர்ப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவன்; பிரளயகால நெருப்புக்குச்சமமான ஒளிபொருந்தியதும் தகுந்ததுமான ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான். அரசரே! மத்ரநாதன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே விருகோதரன் கோபத்தினால் ஜ்வலித்துக்

1 இரண்டுசொற்கள் விடுபட்டன.

கொண்டு, கர்ணனை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்ற வனும் யுத்தத்தைக்கண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு ராதேயன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு சல்யனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே! பிரபு வே! பீமஸேனனைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தைகள் உண்மையே. இந்த விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. இந்த விருகோதரன் சூரன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன்; சரீரத்தில் அபேக்ஷையில்லாதவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை ஜயிப்பவன். அப்பொழுது விராடநகரத்தில் அஜ்ஞாதவாஸஞ் செய்கின்ற பீமஸேனன், மறைந்திருக்கும்படியை அடைந்து, தம்பளத்தினால் பிரியத்தைச்செய்யும் விருப்பத்தினாலே தனக்கைகளின் உதவியினாலேயே அவன் கீசகனை பந்துவர்களுடன் கொன்றான். போர்முனையில் எண்ணத்தையிருப்பவனும் கோபமுண்டவனுமான அந்த பீமஸேனன் இப்பொழுது காலத்தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட மிருத்யுவைப்போலும் எதிர்த்து யுத்தத்தைச் செய்வான். 'யுத்தத்தில் அர்ஜுனனையாவது நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக் கொல்ல வேண்டும்' எனற இந்த விருப்பமானது நெடுங் காலமாக என்னால் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட எனது உடைய மனோரதமானது ஒருகால இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்பினால் உண்டாகலாம். பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டாலும் அர்ஜுனன் எனனை எதிர்த்து வருவான். அது எனக்கு நல்லதாகும். இச்சமயத்தில் எதனைத் தகுந்ததாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம் பண்ணு' என்று சொன்னான்.

சல்யன் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவனித நீலமையையடைந்திருக்கின்ற ஸ்தித புத்திரனைப்பார்த்து, 'ரிக்கதோஷவஷியமைந்தவனே! மஹாபல்சாலி யான பீமஸேனனை எதிர்த்துச் செல். என்னுடைய சக்தியை நன் முகக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேக்ஷையில்லாதவனாக யுத்தஞ் செய். கர்ண! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டு மனத்திலே யேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய். இது ஸத்திய மென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, இவ்வார்த்தை சொல்லக்கேட்ட கர்ணன் பராக்கிரமத்தினாலே பூர்ணமாக, 'கோபமுள்ளவனான இந்த பீமஸேனனை நான் நிச்சயமே கொல்வேன். அல்லது, விருகோதரனாவது என்னைக் கொல்வான்' என்றுகூறினான். மஹாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு யுததததில மனததைச்செலுததி 'போ, போ' என்று தூண்டினான். அரசரே! பிறகு, மஹாவிலலாளியான பீமன் ஸேனையைததுரததுமிடததிறகுச் சலயன் விரைவாக ரததோடு சென்றான். ராஜேந்திரரே! காணனுககும் பீமனுக்கும் யுததம் நோநதிருக்குஙகாலததில தூாயஙகளுடையகோஷமும் பேரிகளுடையபேரொலியும் தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபஙகொண்டு அணுக முடியாததான அந்தக் காணனுடைய சேனையைப பளபளப புள்ளவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளுமான நாராசஙகளாலே திக்குககளில ஓடும்படி செயதான. மனனரே! மஹாராஜரே! யுததததில காணனுககும்பாண்டவனுககும்கைகலநததும் கோரமான காட்சியுள்ளதுமான அபபடிபபட்ட யுததமானது அதிபயஙகரமாக நேர்நதது ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாபாகுபலமுள்ள பீமஸேனன் சிரிததுக்கொண்டே ஒரு முகூாததகாலததிறகுள அதிக ஸரமமில லாமல காணனை அணுகஎண்ணி எதிரிலசெனறான். சூரியனுடைய குமாரனும் தாாமிகனுமான காணன் எதிரததுவருகின்ற பீமஸேனனைககண்டு மிகககோபஙகொண்டு நாராசததினாலே நடுமாாபில அடிததான் அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனான அநதக காணன் மீண்டும் பாணமழைகளைப் பீமஸேனன்மீது பொழிநதான் ஸூதபுததிரனால அடிககபபட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாணஙகளால அவனைமூடிக் கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழநத கணுககளுளளவைகளுமான ஒன்பதுபாணஙகளாலஅடிததான். காணன் பாணஙகளால அந்தப்பீமஸேனனுடைய விலலை நடுவில இரண்டாகத துண்டாககினான். பிறகு, விலலறுககபபட்ட அநதபபீமஸேனனை மிக்ககூாமையுளளதும் எலலாககவசஙகளையும் உடைககுநதன்மையுள்ளதுமான ஒரு நாராசததினால நடுமாாபில திருப்பியடிததான் அரசரே! மாமஸதானஙகளை அறிநதவனான அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவிலலை எடுததுக கூாமையுள்ளஅம்புகளால காணனை மாமஸதானஙகளில அடிததது ஆகாயததையும் பூமியையும் நடுஙகச்செயகிறவன்போலஉரததசபதததுடன் ஸிம்மநாதஞசெய்தான. காணன் காட்டிலமதமிஞசினசெருககுளள யானையைக கொளளிககட்டைகளாலடிபபதுபோல அந்தப்பீமஸேனனை இருபததைநது நாராசபாணஙகளாலடிததான். பிறகு, பாணஙகளால பிளக்கபபட்ட அஙகஙகளையுடையவனும் கோபமூண்டவனுமான பாண்டுநநதனன் பரபரப்பினாலும் பொறாமையினாலும் கண்கள் சிவநது ஸூதபுததிரனைக் கொலலவிரும்பி மஹாவேகமுளளதும் பெரியகாாயஙகளை ஸாதிபபதும் சிறநததும் மலைகளையும் பிளககுந திற

மையுள்ளதுமான ஓர அம்பை விலலில பூட்டினான். வாயுகுமார னன ஒனனுமானே மீறியிருக்கின்றவனும் மஹாவிலலாளியுமான அந்தப்பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு நிடமானவில்லைக் காதுவரை யிலிழுதது கர்ணனைக்கொலலும் விருப்பத்தினால அந்தப்பாணத் தைப் பிரயோகிததான். பலசாலியான பீமஸேனனால விடப்பட் டதும் வஜ்ராயுதம் இடி இவறறின் சபதத்திறகொபபான சப்த முள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது வஜராயுதத்தினுடைய வேக மானது மலையைப் பிளபபதுபோல யுதநதநதில் காணனைப் பிளந்தது. குருஸரேஷ்டரே! பீமஸேனனால அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர் களை அடக்குந்திறமையுடையவனும் ஸேனபதியுமான அநத ஸுத புத்திரன் ரக்ததினால நனைக்கபபட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரஜ்ஞையைபிழநது உயிரை விட்டவன்போல தேர்தடிவில உட் கார்ந்தான். இநத ஸமயதில காணனைக கொல்லக்கருதி வருகின்ற விருகோதரனைக கண்டு திரும்பிச் செலலும்படி செய்வதறகாக மதர ராஜன் இந்த வாததையைக் கூறலானான.

'மிக்க புஜபலமுளளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பார்த் துச் சொலலுவதைக கேள. காரணங்களோடுகூடின அநத வார்த் தையைக்கேட்டு அதை அபபடியே செயவாயாக. பராக்கிரமசாலி யான கர்ணனுடைய ரதமானது ஆஜ்ஞையால பிரதிஜ்ஞை பண் ணப்பட்டிருக்கிறது ஸ்வயஸாசியினுடைய அநதப் பிரதிஜ்ஞையை அபபடியே நிறைவேறறுவாயாக உனக்கு மங்களமுண்டாகுக' என் றான் பீமஸேனன், 'அரசாகளுள சிறநதவனே! பாரதனுடைய உறுதியான விரததைக நான் அறிவேன். பாபியான காணன் என் அருகில அரசரான தாமநதனரைப் பலாதகாரமாகப பீடிததான். அதனாலுண்டான கோபததால மூடபட்ட நான் மறற விஷயததை ஆலோசிகவில்லை. ராதேயன் விழுநதாலும் என்னுடைய கோபம் சாந்தியை அடையாது. இவனுடைய நாவை அறுப்பதறகு இதுவே தகுந்த ஸமயமென்பது என்னுடைய நிண்ணயம். சலய! மாதுல! அரசாகள் ஒன்று சோநதிருகுநதருணதில மிக்ககரூரனான இநதக் காணன் நாஙகள் கேட்டுகொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமுடி யாத இழிவான அனேக வார்தைகளைச சொன்னான் (அபபொழு தே) தூரதிலிருந்தும் இந்தக் கர்ணனுடைய நாவை அறுததில நான் பிரதிஜ்ஞை செயதேன் அபபொழுதே அதனைச செயயவும் விரும்பினேன். யுதிஷ்டிரராஜருக்குப பிரியதைச செய்யும் விருபபத்தினால அநதக்காலமானது பரிபாலிக்கபபட்டது. மஹா

ராஜனே! காரணங்களுடனும் அத்தத்துடனுங்கூட நீ என்னை நோக்கிக்கூறியவசனத்தை உகரமானவீரியமுள்ள ஔஷதம்போலஏற்றுக்கொண்டேன். பீபத்ஸுவானவன பிரதிஜ்ஞையைஇழந்து ஒருகாலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான அவன நாசமடைந்தால கேசவருடன் கூடின நாங்களெல்லோரும் நாசமடைந்தவர்களே கொடுந்தன்மையுடையவனும் பாவியும பாவிகளுள்சிறந்தவனுமான கர்ணன் இப்பொழுது கிரீடியினால பாக்கப்பட்டவுடன், அவமானத்தை அடைவான். கொடியசெயகையைச செய்தவனானகாணன் யுதிஷ்டிரருடைய கோபத்தினால முந்தியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இப்பொழுது என்னுடைய ஸமீபத்தில வந்திருக்கின்ற இந்தக்காணன் அனால பாதுகாக்கப்பட்டான்' என்றான்.

மதாநாதன் இவ்வாறான வார்த்தையைக்கேட்டு, பிரஜ்ஞையை யிழந்தவனும யுத்தத்தில விளங்குகின்றவனும் ஸூதபுத்திரனுமான காணனை ரத்தத்தோடு யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான் பிறகு, காணன் தோலவியடையவே, துர்யோதனனுடைய பெரும்படையானது நான்குபக்கத்திலும் முறிய அடிக்கப்பட்டு ஹாஹாகாரங்கொண்டு நாறபுறங்களிலும் ஓடியது" என்று கூறினான்.

நாற்பத்தாறாவது அதயாயம

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தமும், பீமன் துர்யோதனன் தம்பியர் சிலரைக் கொன்றதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! மிக்க தோளவலிமையமைந்த காணன் விழும்படிசெய்யப்பட்ட காரணத்தினால பீமனாலசெய்யப்பட்ட இந்தக்காரியமானது எவ்விதத்தாலும் எவராலும் செய்யமுடியாதது. காணன்ஒருவனே யுத்தத்தில ஸருஞ்சயாகளுடன்கூடின பாண்டவர்களைக் கொல்லத்திறமையுள்ளவனென்று துர்யோதனன் அடிக்கடி என்னிடத்தில சொல்லியிருக்கிறான் பீமனால யுத்தத்தில கர்ணன் தோலவியடைவிக்கப்பட்டதைக் கண்டு என் புத்திரனான துர்யோதனன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜரே! மஹாயுத்தத்தில ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் புறங்காட்டியதைப்பார்த்து உம்முடைய குமாரன் தம்பியாகளை நோக்கி, 'சீக்கிரமாகச் செல்லுங்கள உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ்ந்திருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கூடியதுமான துயரக்கடலில மூழகுகின்ற ராதேயனை நான்குபக்கங களிலும் காப்பாறறுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான் அரசனால கட டளையிடப்பட்ட அவர்களோ பீமஸேனனைக் கொலலவிரும்பி மிகக கோபத்துடன் விட்டிறபூச்சிகள் நெருப்பினிடம்வருவதுபோல (பீம ஸேனனுக்கு) எதிரிலவநதார்கள் வீர்யமுடையவர்களும் மிக்க வன்மையுடையவர்களுமான ஸ்ருதாயு, துர்தரன், க்ராதன், விவிதஸு, விகடன, ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நகுன், உபநத கன், துஷ்பரதர்ஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவாசசஸ், தனுகராஹன், தாமதன், ஜலஸநதன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்கள ரதிகாகளால சூழப்பட்டவாகளாகிப பீமஸேனனையடைநது நாறபுறங களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள பறபல அடையாள முள்ள பாணஸமூகங்களை நாறபுறங்களிலும் பிரயோகிததார்கள். அரசரே! அவர்களால அடிக்கபடுகின்ற மஹாபலசாலியான பீம ஸேனன் விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாராகளுடைய ஐந் நூறறைம்பது ரதங்களையும் நாசஞசெயதான். மஹாராஜரே! பிறகு, கோபமூண்ட பீமஸேனன், விவிதஸுவினுடைய தலையை ஒரு பல லத்தினால கவர்ந்தான். அறுகபபட்ட அநத தலையானது பூமி யில விழுந்தது. மஹாராஜரே! குண்டலங்களோடுகூடியதும் தலப பாகையை யணிந்ததும் பூரணசநதிரனைப்போன்றதுமான அநத தலையானது ஆகாயதில பூரணசநதிரன் விளங்குவதுபோல விளங கியது. சூரனான அந்தவிவிதஸு கொலலபபட்டதைக்கண்டு ஆப பொழுது நாறபுறங்களிலுமுளளபிராதாக்கள பயங்கரமானபராகிரம முள்ள பீமனை யுததததில எதிரதுவநதாகள.பிறகு,யுதததிலபயங கரமான பராகிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுதததில வேறு இரண்டு பலலங்களாலே உமது இரண்டுகுமாரர்களுடைய உயிரைவாங்கி னான். ஓரசரே! தேவகுமாராகளுக்கொபபான விகடன் ஸஹன் எனகிற இவவிருவரும் காறறினால முறிகபபட்ட இரண்டு மரங்கள் போலப பூமியில விழுநதாகள. பிறகு, பீமன் விரைவுளளவனும் மிகககூர்மையுளள நாராசத்தினால் கராதனை, யமலோகதுக்கு அனுப்பினான். அவன் கொலலபபடடுப் பூமியில விழுநதான். ஜனமே வரரே! பிறகு, வீராகளும் விலலாளிகளுமான உம்முடைய புதிரர் கள் கொலலபபடும்பொழுது மிக அதிகமான கூகுரல தோன்றி யது. அவாகளுடைய சேனையானது நன்குகலக்கப்படுகையில மஹாபலசாலியான பீமன் யுதததில நந்தனையும் உபநந்தனையும் யம லோகதுக்கனுபபினான். பிறகு, யுதததில காலனுக்கும் அநதகனுக்

கும் யமனுக்கும் ஒப்பான பீமஸேனனைககண்டு மனத்தளாச்சியடைந்த உம்முடைய அந்தபபுததிரர்கள பயநது ஓடினார்கள். உம்முடைய புததிராகள கொலலப்பட்டதைககண்டு மிககமனவருததமுறறவனான கர்ணன் எநத இடததில பாண்டவனிருககிறானோ அந்தஇடததிறகு ஹம்ஸஙகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளை மறுபடியும் ஓட்டும்படி செயதான் மஹாராஜரே! மதரராஜனாலே ஓட்டப்பட்ட அநதககுதிரைகள வேகததுடன் பீமஸேனனுடைய தேரை அடைந்து ஸன்னததமாக நின்றன. வேநதரே! யுததததில காணனுக்கும் பாண்டவனுககும் கைகலநததும் கோரமானதும் பயஙகரமுமான அபபடிப்பட்ட யுத்தமானது ஸம்பவிததது. மஹாராஜரே! எதிர்ததிருககின்ற மஹாரதாகளான அவவிருவரையுஙகண்டு 'இந்த யுததம் இபபொழுது எவவாறாகுமோ' எனறு எனககு எண்ணமுண்டாயிறறு. மஹாராஜரே! பிறகு, யுததததைப புகழகின்றவனான பீமன், உம்முடைய புததிராகள் பாரததுககொண்டிருககும் பொழுதே யுததததில பாணஙகளால காணனை மூடினான். பிறகு, உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநத காணன் அதிககோபஙகொண்டு கணுக்கள படிநதுளளவைகளும் உருககுமயமாயிருபபவைகளுமான ஒன்பது பலலஙகளாலே பீமனை அடிததான் மிககதோள்வலிமை அமைநதவனும் பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனுமான பீமன அநதப் பலலஙகளை நாசஞசெயது காதுவரையில இழுதது விடப்பட்ட ஏழுபாணஙகளால கர்ணனை அடிததான் மஹாராஜரே! பிறகு, காணன ஸாபபமபோலச சீறிககொண்டு பெரிய அம்புமழையினாலபாண்டவனை மூடினான் மஹாபலசாலியான பீமனும் கௌரவாகள் பாரததுககொண்டிருககும்பொழுதே மஹாரதனான அநதககாணனைப பாணஸமூகஙகளாலமூடி ஸிம்மநாதஞ செய்தான். பிறகு, காணன் மிக்க கோபமுள்ளவனாகத திடமானஒருவிலலைஎடுததுக கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணைபிடிககபபட்டவைகளுமான பததுபபாணஙகளால பீமனை அடிததான்; கூரமையுள்ள ஒரு பலலததினால அந்தப் பீமனுடைய விலலையும் துண்டாககினான. பிறகு, மிகக புஜபலமுளளவனும் அதிகபலசாலியுமான பீமன் பொறபட்டஙகளால அலஙகரிககபபட்டதும் வேறு யமதண்டம் போன்றதும் கோரமுமான ஒரு பரிகாயுததைை எடுததுக காஜிததுககொண்டு கர்ணனைக கொலல விரும்பிப பிரயோகிததான. வருகினறதும் வஜராயுதமும் இடியும் போன்றஒலியுளளதுமான பரிகாயுததைைக காணன் ஸாபபம்போன்ற அம்புகளாலே பலவாறாகத துண்டாக்கினான பிறகு, பீமன் மிக்க

உறுதியான ஒருவிலலை எடுதது அபபொழுது பகைவர் களுடைய படையை நாசஞசெயகின்ற காணனைப பாணங்களால மூடினான். பிறகு, யுததததில அடிககடி ஒருவரை யொருவா கொலல ஏண்ணங்கொண்டவர்களான காணன பாணடவன இரு வருக்கும், பலிகளும் இநதிரனுகும் புதநம நேருதது போலக கோர மான யுதநம நேரநதது. மஹாராஜரே ! பிறகு, காணன் நிடமான விலலைவீரததுக் காதுவரையில இழுதது விடபபட டமூனறுபாணங களால பீமசேனனை அடிததான காணனுமில அதிகமாக அடிகக பட்டவனும் பெரிய விலலாளியவனும பலசாலிகளுள சிறநதவனு மான அநதபபீமன் காணனுடைய சரீரததைப பிளகக கூடிய கோர மான ஒரு பாணததை எடுததான அரசரே ! அநதப பாணமானது அவனுடைய கவசததை உடைதது சரீரநதைப பிளநது புறறில பாம்பு நுழைவதுபோலப பூமியில நுழைநதது அநத அதிகமான அடியினால துன்பமுறற அநதக காணன் மனததளாசசி அடைநது பூகம்பம் உண்டாகுங காலததில மலை அசைவதுபோல ரததநதில மிகவருகமுறறான் மஹாராஜரே ! பிறகு காணன் கோபததோ டும் பொறுமையோடும் அநதப பீமன்மீது இருபதநதைநது நாராசங களைப் பிரயோகிதது வேறு பாணததால பாண்டவனுடைய விலலை மிக விரைவாக வெட்டினான் ராஜேநதிரரே ! பிறகு, காணன ஒரு மூகூரதததிறகுள அதிபராமமிலலாமல சிரிதுமகொண்டே பயங கரமான செயகையுளள பீமனை ரதததை இழநத செயதான. பரத ரிஷபரே ! மிகவகைவன்மையுளளவனும் வாயுவுகு ஒபபான வனுமான அநதப பீமசேனன ரதததை இழநது உடகசி சிரிதுமக கொண்டும் கதாயுதததைக கையிலெடுதுகொண்டும் உததமமான ரதததினின்று குதிததான். மஹாராஜரே ! பகைவர்களை வாட்டுபவ னான அநதப பீமசேனன் யுததததில மிகுநதகோபமுளளவனாக கதாயுதததினால காணனுடைய ரதகூபரததை நொறுகினான் கோபததுகு வசபபட்டவனும் சிறநத பராபமுளளவனும் வீரனு மான அநதப பாண்டுபுதிரன கதாயுதததினால மஹாயுதததில உம் மூடையகுமாராகளை ஓடிம்படிசெயதான மன்னரே! அதிககோபங கொண்டவனும் பகைவாகளை வாடுபவனுமான பீமன அடிககும் தன்மையுளளவனைக் ராகுல் காந்தின் ரதநங்களை யுடையவை களுமான எழுநூறு யானைகளை பலததில நாசஞசெயதான. பல சாலியும் மாமனதானங்களை யறிநதவனுமான பீமசேனன தநத நட்டுக்கள் லும் ‘ஸ்நத்திரங்களாலும் தம்பனதலங்களிலும் கபோலங

களிலும் மாமஸதானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்றான் பிறகு, பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீரிடுகின்றவைகளும் மிக்க துன்ப முற்றவைகளுமான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடின யானைப்பாகாகள் மேகங்கள் சூரியனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுவதுபோல அந்தப்பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் பூமியிலிருக்கின்ற பீமஸேனன் வீராகளால் ஏற்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையுமுடையவைகளுமான அப்படிப்பட்ட எழுநூறு யானைகளை. இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பதுபோலக் கதாயுதத்தினால் அடித்தான் பிறகு, பகைவர்களை அடக்குபவனான குந்தீபுத்திரன் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியினுடைய மிக்கபலமுள்ள ஐம்பத்திரண்டு யானைகளை மறுபடியும் நாசஞ்செய்தான் அவ்வாறே பாண்டவன் யுத்தத்தில் உமது சேனையைத் துடிக்கச் செய்துகொண்டு நூற்றுக்குமேற்பட்ட தோகளையும் காலாட்களையும் மற்றவர்களையும் நூற்றுக்கணக்காக்க கொன்றான் சூரியன்போன்ற காண்டாலும் மஹாதமாவான பீமனாலும் மிக்வாட்டப்படுகின்ற உமமுடைய படையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போலச் சுருங்கியது பரதாகளுள் சிறந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினாலே மிக்க நடுக்கமுற்ற உமமைச் சேர்ந்த அந்தவீராகள் யுத்தத்தில் காணனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத் திசைகளிலும் ஓடினார்கள் ஸிம்மநாதம் செய்கின்றவர்களும் அம்புகளைப் பொழிகின்றவர்களுமான வேறான ஐந்நூறு ரதிகர்கள் பாண ஸமூகங்களால் நான்குபக்கத்திலும் அடித்துக்கொண்டு பீமனை எதிர்த்துவந்தார்கள் அந்தப் பீமன் கொடித்துணிகளோடும் கொடி மரங்களோடும் ஆயுதங்களோடுமுடைய அந்த ஐந்நூறு வீராகளையும் திருமால் அஸுரர்களை நொறுக்கியதுபோலக் கதையினால் அடித்து நொறுக்கினான் பிறகு, சூராகளாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களான மூவாயிரம் குதிரைவீராகள் சகுனியினால் சட்டளையிடப்பட்டுப் பாணங்களையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்டவர்களாக எதிர்த்து வந்தார்கள். அப்பொழுது, பகைவரைக் கொல்பவனான அந்தப் பீமன் குதிரைகளின்மீதேறியிருக்கிற வீராகளோடுகூடின அந்தயவனர்களை எதிர்த்துப் பற்பலவிதமான யுத்த மார்க்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு கதாயுதத்தினால் [illegible] பாரதரே! நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட அந்தயவனவர்களுடைய பேரொலியானது தீயால் எரிக்கப்படுகின்ற கோரைகளுடைய ஒலிபோல உண்டாயிற்று. ஆவ்வாறு ஸுபலபுத்திரனான

சகுனியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீராகளைக் கொன்று வேறு தேரின்மீதேறிககொண்டுகோபமுள்ளவனாகி ராதேயனைஎதிர்த்தான். அரசரே! அநதக காணனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிபபவரான தாமபுத திரரை யுத்தததில பாணஙகளால மூடி ஸாரதியையும் தளளினான். பிறகு, மஹாரதனான அநதக்காணன் ஓடுகினற சேனையைககண்டு கழுகிறகு பூண்டவைகளும் நேராகச செலலுகின்றவைகளுமான பாணஙகளை இறைததுக்கொண்டு பின் தொடாநது சென்றான் கோபமுளளவனான பீமஸேனன, யுதிஷடிரராஜரை எதிாதது வேக மாகசசெலலுகினற காணனைப பாணஙகளால மூடி அம்புவலையினால ஆகாயம பூமிகளையும் நனகு மூடினான். பிறகு, பகைவாகளைக கொலபவனான ராதேயன விரைவுடன் திருமபிக கூாமையுளளஅம்பு களால பீமனை நான்குபககததிலும் மூடினான் பாரதரே! அளவிடற கரியபலமுளளஸாதயகியானவனபீமஸேனனுடையரததைஅடைய விரும்பின காணனைத தான் பீமஸேனனுடையபினபுறததைஅடுதது நிறகவேண்டியதறகாக எதிாதது அடிததான பாரதரே! காணன், பீமஸேனனுடைய ரததைத அடையககருதிய சினிகுலததில பிறந்த வனான ஸாதயகியை அம்புமழைகளால அடிததுககொண்டு எதிநத தான எலலா விலலாளிகளுளளும் சிறநதவாகளும்பெரியமனமுளள வர்களுமான அவவிருவாகளும் ஒருவரையொருவா எதிாததுததாககி ஜவலிககின்ற பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொண்டு விளஙகினாா கள். ராஜேநதிரரே! அவவிருவாகளாலும் ஆகாயததில பரபபப பட்டதும் பயஙகரமான காட்சியுளளதும் க்ரௌஞசபக்ஷியின் பின் புறம்போலச சிவநதிருககின்றதுமான பாண ஸமூஹமானது பயங கரமாகக காணபபட்டது. மன்னரே! ஆயிரககணககாகப பிரயோகிக் கப்பட்ட பாணஙகளால நாஙகளாவது அவாகளாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அவவாறே திககுககளையும் திககோணஙகளையும் காண விலலை அரசரே! உசசிபபொழுதில ஜவலிககின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகளமுழுதும் அபபொழுது கர்ணன் ஸாதயகி இவர்களு டைய பாணஸமூகஙகளால கவரபபட்டன சகுனியும் கிருதவாமா வும் அஶவததாமாவும காணனும் கிருபரும் பாண்டவாகளோடுஎதிாத திருபபதைககணடு மீண்டும் கௌரவாகள திரும்பினாகள். மன் னரே! வருகின்ற அந்த கௌரவாகளுடைய மிகக ஒலியானது மழையினால பெருகிவருகின்ற ஸமுததிரஙகளுடைய பயஙகரமான ஒலிபோலிருநதது. அநத இருதிறததுச சேனைகளும் மஹாயுததத தில ஒன்றை மறறொன்று பாாதது அதிக ஸநதோஷததோடு கூடிய

வைகளாக ஒன்றை மறறொன்று பறறியிழுததுககொண்டு மிக்ர கை கலந்த யுதததைச்செய்தது பிறகு, சூரியன் உசசியிலிருக்குங காலத தில யுததம் நடந்தது இவ்விதயுதகமானது இதறகுமுன் நடநத தாக நம்மால கேடகபபட்டதுமிலலை, பாரக்கப்பட்டதுமிலலை. நீரபெருக்கானது வேகத்தோடு சமுததிரததை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுதததில விரைவாக எதிரியின் சேனைக் கூட்டததை எதிரதது அருகில நெருஙகிறறு. ஒன்றோடொன்று மோதிககொள்கின்ற பாணஸூரகஙகளுடைய மிகபபெரிய சபதமா னது முழஙகுகினற ஸமுததிரககூட்டஙகளுடைய பெரிய சபதம் போலிருந்தது. அநத இரண்டு சேனைகளும் வேகமுளளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாககி ஸஙகமஸதலததில இரண்டு நதிகள கலந தாறபோலக் கலநதன வேநதரே! பிறகு, மிக்க பெரிதான கீரததி யை அடைய விரும்புகின்றவாகளான கௌரவாகளுககும் பாண்ட வர்களுககும் கோரரூபமான யுததமானது நடநதது. பாரதரே! ராஜ ரே! அநத யுததததில பெயாகளைக்குறிபபிட்டுக ராஜிககின்ற சூரர்க ளுடைய தொடாசசியாக உண்டுபண்ணபபட்ட பறபலவித வாக்குக கள கேட்சபபட்டன மாதாவினிடததினின்றாவது பிதாவினிடததி னின்றாவது செயகையினாலாவது சீலததினாலாவது எவனுக்கு எந்தத தோஷம் ஸம்பவிததிருக்குமோ அநதத தோஷததை அவன் யுததத தில கேடகும்படி அவனது பகைவன் செயதான. அரசரே! யுததத தில ஒருவரையொருவா வெருட்டுகின்றவாகளான அந்தசசூரர்களைக கண்டு 'இவாகளுககு இனி உயிா இராது' என்று எனககு எண்ண முண்டாயிறறு கோபஙகொணடவாகளும் அதிக தேஜஸையுடைய வர்களுமான அந்த வீராகளுடைய சரீரஙகளைக்கண்டு 'இது எபபடி யாகுமோ' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிறறு. அரச ரே! பிறகு, மஹா ரதாகளான அநதப்பாண்டவாகளும் கௌரவா களும் ஒருவரையொருவா ஜயிககவிருபபஙகொண்டு அம்புகளால விரைவாக அடிததாாகள

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம.

(ஸஙகுல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பகையைச செய்துகொண்டவாகளும அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அநதஅரசாகள ஒருவரையொருவா கொல வதில நோக்கமுளளவர்களாக யுததததில அன்யோன்யம் அடிததுக் கொண்டாாகள. மஹாராஜரே! ரதிகர்களுடைய கூட்டஙகளும்

குதிரைக்கூட்டங்களும் கால்ாட்களுடையகூட்ட ங்களும் யானைகூட்
டங்களும் ாறபுறங்களிலும் ஒன்றேடொன்று எதிர்தகன ' மிக்க
பயங்கரமானயுகத்தில கதைகளும பரிகங்களும் சக்திகளும் பரா
ஸங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முஸண்டிகளும் ஒன்றேடொனறு
மோதிகொண்டு ாண்ரு பகுதினின்றும் விழுவனை யும்ாண்டோம்
பாணவாஷங்கள ாண்ரு பகுதினின்றும் விட்டிறபுசசிகளபோல
வந்து விழுந்தன யானைகள யானைகளேது தாகி ஒன்றையொனறு
ாசஞ்செபதன ராஜரே ! யுத்தத்தில குதிரைகள குதிரைகளையும்,
அவவாறே ரதிகாகள ரதிகாகளையும், கால்ாட்கள கால்ாட்களை
கூட்டங்களையும், ாலாட்கள குதிரைகளுடனகூட்டங்களையும் ரதங்களை
யும் பாணங்களையும், ரதங்கள யானைகளையும் குதிரைகளையும், விரை
வாகச்செலலுகின்றபாணங்கள் ரதங்களையும குதிரைகளையும் கால்ா
களையும் யுத்தத்தில அழிக்தன அத்தயுத்த த்தில கொலலபடுகின
றவாகளும் கொலலுறிறவ ரகில பக்கங்களத்தவதுபோலக தென்ற
கின்றவாகளுமான சூராகளருப ாலபரம கோரமானயுத்தம் உண்
டாயிறறு பாரதரே ! ரத்தம எலலாப பகுதிலும பரவியிருக
கிற யுத்தபூமியான து மாரிகாலத்தில இந்திரகோபமெனனும பூசசி
களுடைய கூட்டங்களால நிரமபிய பூமிபோல விளங்கியது பொன
னால அலங்கரிக்கபபட்ட வெண்ணிறமான இரண்டு வரிசைகளைத
தரித்தவளும் நதியெனனுங்கரிலிருபபவளுமான யுவதிபோல யுத்த
பூமியானது பிரகாசித்தது தங்கத்தினாலது பபடட சூடாமணி
களைத்தரித்தவளும் அழகியபற்கள் வஜ்ரங்களபோலவைகளும ள
ளபபட்டவைகளுமான பிரர்களுடையமுகங்களால யுத்தபூமியானது
விளங்கியது ரரதரே ! பூமியானது மூலிதத்தத்தால
பூசபபட்டதுபோலவும் ஸவாணத்தால தெளிக்கபபட்டதுபோலவும
ஜவாலை அடங்கியிருக்கின்ற அக்னிகளால வயாபிக்கபபட்டதுபோல
வும் பிரகாசித்தது பாரதரே ! அறுக்கபபட்ட தலைகள, கைகள,
தொடைகள, அணிகலன்களபபட்ட குண்டலங்கள, ஆபரணங
கள, கண்டாபரணங்கள, பொனனலங்காரஞ்செய்தவை, விலைமாளிகளுடைய
சரீரங்களும, பெட்டகங்கள, கொடிகளும இவறறினால கூடபபட்டதாக
யுத்தபூமியில வீழ்ந்தன. ாளாவது நாளும் அதிகச் சேறுள்ள யுத்த
பூமியான து கொடுங்கதாகரூபிகளான ரத்தாறறமுள்ளதாயிறறு மஹாராஜரே !
யானைகள யானைகளோ டிணைந்தும் கொம்புகளால தனபமசெயதன
அத்தயுத்தபூமியில் கொமபுகளினால அடிக்கபபட்ட சிறந்த
யானைகள மலையிலுள்ள தாதுக்களோட பெருசவிடுவதுபோல ரகதத்

தால நன்குநனைக்கப்பட்ட மேனியுளளவைகளாக மழைக்காலத்தில மின்னலகளுடன்கூடின மேகஙகளபோலப் பிரகாசித்தன அவ வாறே யுத்தததில இரதததிஞல நனைககபபட்டயானைகள் தாதுக் களால அலஙகரிக்கபபட்டவையும் ஜலபபெருககுடன் கூடினவையு மான பர்வதஙகளைபபோல விளஙகின யுததததில வேறுசில யானை கள் யானைவீரர்களால் பிரயோகிககபபட்டவைகளும் மததகததுககுக கீழே பாயந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதஙகளைத துதிக் கைகளால பிடுங்கி அவைகளை முறிததன அரசரே! நாராசஙகளால கவசஙகள் உடைக்கபபட்ட உததமகஜஙகள் பனிக்காலததில மேக மிலலாதவைகளான மலைகளபோல விளஙகின பாரதரே! பொன்னா லாகிய புஙகமுள்ள அம்புகளால நிரப்பபபட்ட சிறந்தயானைகள் கொள்ளிக்கட்டைகளால ஜவலிககின்ற சிகரஙகளையுடைய மலைகள் போல விளஙகின பெரியமலைகளுக்கொபபான சிலயானைகள யானைக ளாலஅடிக்கபபட்டுச சிறகுகளறுககபபட்ட மலைகள்போல அநதயுத தததினினறு நகரவிலலை. வேறுசிலயானைகள பாணஙகளாலபீடிக்கப் படடும் காயஙகளால துன்புறுததபபட்டும் (யுததத்தைவிட்டு) விரை வாக ஓடின. மறறும்சிலயானைகள மஹாயுதததில மததகததின் கீழ்ப்புறஙகளாலும் மததகஙகளாலும் பூமியிலவிழுநதன மறறயானை கள் ஸிம்மஙகள்போலப் பயஙகரமான சப்தஙகளை வெளிபபடுததிக கொண்டு விழுநதன அரசரே! அனேகயானைகள் இரதததைக கக்கின சில யானைகள் அலறின ஸவர்ணாலஙகாரஙகளால அலஙக ரிக்கபபட்ட குதிரைகள பாணஙகளால அடிககபபட்டு (அசை வறறு) நின்றன; வாட்டததையும் அடைநதன, பததுததிரைகளி லும் சுறறிவந்தன மறறககுதிரைகள் துயரததை அடைவிக்கபப ட்டவைகளாகப பூமியில விழுநது புரண்டன. அம்புகளாலும் தோம ரஙகளாலும் அடிககபபட்டவாகள் பலவித எண்ணஙகளை வெளியிட டார்கள். ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அநதயுதத பூமியில கொலலபபட்டாாகள. பாரதரே! சிலா பநதுக்களைபபாரத தும் மறறவாகள தநதையர்களையும் பாட்டன்மாகளையும் பாரததும் வேறுசிலா ஓடுகின்றபகைவாகளைபபாரததும் பிரஸிததமானகோத ரஙகளையும் பெயாகளையும் ஒருவரோடொருவா புகழநதுபேசினாகள். மஹாராஜரே! அறுக்கபபட்டவைகளும் பொனனாலாகிய பூஷணஙக ளணிந்தவைகளுமான அவாகளுடைய கைகள் ததததததிபபுரண் டன; தரையிலேயே புரண்டன; சுழன்றன; மேலே துளளின. அவவாறே ஆயிரககணககாக மறறககைகள வீழநதன; துடிததன;

வேறு சில கைகள ஐநதுதலை நாகஙகளபோல யுதததில வேகததை வெளியிட்டன. மன்னரே! ஸர்பபஙகளுடைய உடலகள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சநதனததினால பூசப்பட்டவைகளும் இரத தததால நனைநதிருபபவைகளுமான அநதககைகள் ஸவாணதவஜஙகள் போல மிகவும் பிரகாசிததன எலலாததிக்குக்களிலும் கோரமான ஸஙகுலயுததமானது அவவாறு நடக்கும்போது (சூரர்கள்) அறியபபடாதவாகளாகி ஒருவரையொருவர் பீடிததுக்கொண்டு போாபுரிநதாாகள. அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியினாலே நான்கு பககததிலும் வயாபிககபபட்டதும் சஸதிரஙகளுடைய வீழசசிகளால நெருஙகியதுமான இருளால மூடபபட்டு நம்மைச் சோநதவாகளும பிறாகளும அறியபபடவிலலை. அநத யுததமானது அவவிதக கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயஙகரமாகவும் இருந்தது. அநத யுததததில அடிககடி குருதிவெளளம்நிரம்பிய பேராறுகள பெருகின. வீராகள அநத யுததததில தலைகளாகிற கறகளால நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற பாசிக் கொததுககளுடனும் புலதரைகளுடனுங கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற மீன்களால நன்றாக வயாபிககபபட்டவைகளும் விறகளும் அம்புகளும் கதைகளுமாகிற தெப்பஙகளுடன் கூடியவைகளும் மாமஸஙகளும் ரகதஙகளுமாகிற சேறுளளவைகளும் கோரரூபததுடன கூடியவைகளும் மிககபயஙகரமாயிருபபவைகளும் இரதத வெளளததால விருததியடைநதுகொண்டிருபபவைகளுமான நதிகளை உண்டு பண்ணினாகள். பயபபடுகிறவாகளுககுப பயததை உண்டு பண்ணுகின்றவைகளும் சூராகளுககு ஸநதோஷததை விருததி பண்ணுகினறவைகளும் கோரரூபமாயிருபபவைகளும் எலலாப பிராணிகளையும யமனுடையவீட்டை அடையச செயகின்றவைகளும விழுநதவாசளை அமிழததுகினறவைகளுமான அநதநதிகள் க்ஷததிரிய ஸமூகததிறகுப பயததை உணடுபண்ணின. புருஷ ஸரேஷடரே! ஆஙகாஙகு கததுகினற கொடியவிலஙகுகளின் சபதமும் பயததைஉண்டுபண்ணியது யுததபூமியானது யமனுடைய பட்டணததுககொபபாகக கோரமாயிறறு. நான்குபககததிலும் எண்ணிறநத சலையிலலா முணடஙகள எழுநதன. பூதகணஙகள் மாம்ஸஙகளாலும் ரகதஙகளாலும நனறாகத்திருபதியடைநது கூததாடின. பாரதரே! அவவாறே காககைகளும் கழுகுகளும் கொக்குக்களும் அந்த யுததரஙகததில இரதததைககுடிததும் ஊனீரைபபருகியும் கொழுபபினாலும் மஜஜையினாலும் ஊனீரினாலும் மதஙகொண்டு மாம்ஸததி

ஞல திருப்தியடைநதவைகளாகவும் ஓடுகின்றவைகளாகவும் காணப பட்டன. அரசரே! யுததவீரவிரதததில பிரஸிததி பெறறவாகளான சூரர்களோ எவவிதததாலும் விடமுடியாத பயததை யுததததில விட்டுப பயமறறவாகள்போலக காயஙகளைச செயதாகள. அமபுகளாலும் சகதிகளாலும் எலலாப்பககததிலும் வயாபிககபபட்டதும் மாம ஸததைபபுஜிககும் ஜநதுககளுடையகூட்டஙகளாலநெருஙகியதுமான யுததததில சூராகள தம்ஆண்மையை வெளிபபடுததிககொண்டு ஸஞசரித்தாகள. பாரதரே! பிரபுவே! வீராகள பரஸபரம போகளையும் குலஙகளையும் பிதிாக்களுடைய நாமதேயஙகளையும் கோததிரபபெயாகளையும் யுததததில கேட்கும்படி செயதாகள அரசரே! அநத யுததரஙகததில அனேகயுததவீராகள தததம் பிரஸிததியைப பகைவா கேட்கும்படி சொலலிககொண்டு சகதிகளாலும தோமரஙகளாலும் பட்டஸஙகளாலும் அனயோன்யம அடிததுககொணடாகள அவவாறு கோரரூபமுளளதும மிகக பயஙகரமுமான யுததமானது நடநதுவரும்பொழுது கௌரவஸேனையானது கடலில உடைபபட மரககலம்போலத துயரததை அடைநதது

நாற்பததெட்டாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களோடு யுததம்)

ஐயா! க்ஷததிரியாகளை அமிழததுகின்றதான யுததம அவவாறு நடநதுவரும்பொழுது, காண்டீவததினுடைய பேரொலியானது யுததததில கேட்கபபட்டது அரசரே! அநதயுததததில பாண்டவன ஸம்சப்தகர்களுக்கும் சோஸலாகளுககும அவவாறே நாராயண ஸேனைக்கும் துன்பததை உண்டுபண்ணினான். யுததததில ஜயததில விருபபமுள்ளவாகளான ஸம்சபதகாகளோ அதிக கோபஙகொணடவாகளாகிப பாாததனுடைய முடியினமீது நான்கு பககஙகளினின்றும சரமாரியைப பொழிநதாகள் பிரபுவான பாாததன வருகின்ற அநதச சரமாரியை மாாபினால தாஙகிககொண்டும் ரதிகாகளுள சிறநதவாகளை அடிததுககொண்டும் பகைவாகளுடைய மததியில பிரவேசித்தான் பாாததன் சாணையில தீட்டப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளால தோபபடையைக கலககியபிறகு, மஹாரதனான ஸுசாமாவை எதிரததான். ரதிகாகளுள சிறநதவனான அநதபபாாததன் அநத ஸுசாமாவினமீது அமபுமழைகளைப பொழிந்தான் அவவாறே யுததததில நிறகினற ஸமசபதகாகளும்

பாரததன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, ஸுசர்மா வோ பததுபபாணஙகளால பார்த்தனை அடிதது மூன்று பாணஙக ளால ஜனாததனரை வலககையில அடிததான் ஐயா! அரசரே! பிறகு, ஸுசாமா கோபம்மூண்டவனாக வேறொருபலலததினால பார்த தனுடைய கொடியை யுதததிலஅடிததான். மன்னரே! விஶவகா மாவினால உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அந்தச சிறநத வா னரமானது நாததனம் செய்கின்றதுபோலப பயமுறுததிககொண்டு மிக்க உரதத நாததது ன சபதிததது வானரததினுடைய சபதத தைக் கேட்டு உம்முடைய சேனையானது நடுக்க முறறது, அதிக பயததை அடைந்து அசைவறறதாகியது வேநதரே! பிறகு, அசை வறறுநிறகின்ற அந்தச சேனையானது பறபல புஷபஙகளால நன்றாக நிரமபி விசிததிரமாகச செயயபபட்ட வனம்போல விளஙகியது. குரு ஶரேஷடரே! பிறகு, அநத யுததவீராகள பிரஜஞையை அடைநது மேகஙகள(ஜலததால) பாவததை நனைபபதுபோல அம்புகளால அா ஜுனனை நனைததாாகள் அவாகள யுததததில பாாததனை மூடிக்கொ ண்டு நான்குபக்கததிலும் சூழநதுகொண்டாாகள. ஐயா! அவாகள் கோபததால மூடபபட்டவாகளாக நான்கு பக்கததிலும் (அர்ஜுன னுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின் ஏாக்காலையும் பிடிபபதறகு ஆரம்பிததாாகள். ஆயிரககணககான அநத யுதத வீராகள் அளவு கடந்த பராககிரமததையுடைய அநத அாஜுன னுடைய ரததததைததடுதது அநத ரததை அசையாமல செய்தாா கள் ஸம்சப்தகாகளைச் சோநத சில யுததவீராகள கிருஷணனையும் பார்ததனையும் பிடிகக விரும்பி ரதததின்மீது ஏறினார்கள, ஸிம்ம நாதஙகளையும் செயதார்கள சிலா கேசவருடைய இரண்டு பெரிய கைகளையும் பிடிததுக்கொண்டாாகள மஹாராஜரே! சிலா ரதத தினமதுள்ள பாாததனை ஸநதோஷததோடு பிடிததுககொண்டாா கள மிகக தோளவலிமையுள்ள அநத அசசுதா யுதத முனையில கைகளை உதறுகின்றவராகித துஷ்ட கஜமானது மாவுததாகளைத தளளுவதுபோல அநத ஸம்சபதகவீராகளனைவரையும் தளளினாா அரசரே! அநத ஸம்சபதகவீராகளாலே பிடிககபபடட மஹாதமா வான பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவதறகுச சகதியறறதா கியது. அது ஆசசாயம்போலிருநதது. பிறகு, அநத மஹாரதர் களால சூழபபட்டவனான மிகக பாகுபலமுள்ள பார்ததன் தடுககப் பட்டிருககிற ரததையும் எதிர்தது ஓடிவருகினற அநதப பலவீரா களையும் ரதததின்மீதேறியிருககின்ற அனேக வீரர்களையும் காலால

உதைதத்துத் தள்ளினான். சதருபடடணங்களை ஜயிபபவனும் மிக்க தோளவலியமைநதவனுமான பாரதன் மனங்கலங்காமல அவாகளைக கீழே தளளி ஸமீபதிலிருபபவாகளை அடிகளும் திறமையுளள அம்புகளால் அவர்களைத தவிரகக செயதுவிட்டுப புன்னகையுடன் கேசவரைப பாரதது, 'கிருஷ்ணா! மஹா பாஹு-பலமுளளவரே! அவிதததிலும செயமுடியாத காரியதைநசசெயகின்றவாகளும் மரிகபபோகின்றவாகளும் காலஞ்சா தூண்டபபட்டவாகளும் அனேகாகளுமான ஸம்சபகாகளுடைய கூடடங்களைப பாரும். உலகதில இபபடிபபட்ட ரதபரதைதகை அடைநது தாங்கக்கூடிய க்ஷதிரிய ஸரேஷடன் பூமியில எனனைத தவிர வேறொருவனு மிலலை. கோவிநதரே! போரில எனனால பிரயோகிகபபடுகின்றவைகளும் நன்றாகத தீடடபபடட வைகளும் ஸாபபங்களுக கொபபானவைகளுமான அம்புகளாலே யுதத பூமியில விழும்படி செய்யபபடுகின்ற இவாகளை இபபொழுது பாரும்' என்று சொன்னான். அளவி முடியாத பலமுளள ஆஜமீடன், இவவாறு சொலலிவிட்டு மஹாயுதத்தில தேவதைகளுமென்கிற உதமமான சிநேக சங்கதைகை முழுகினான். மிக்க புகழுள்ளவரான கேசவரும் தேவதததிதிபுதைய ஓலிகபகேடடு ஆகாயதையும் பூமியையும் நிரபபுகிறவர்போலப பாஞசஜன்யதைத முழக்கினார் மஹாராஜரே! ஸமசபதகாகளுடைய சேனையானது அவவிருவாகளுடைய சங்கத வனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது, மிகபபயநதும் ஓடியது. பிறகு, மஹாஸதிரங்களை அறிநதவனான அநதபபாததன சிரிதுக் கொண்டு நாகாஸதிரதைதப பிரயோகஞ்செயது அநத அஸ்திரதி னால அவாகளுடையகாலகளைக கடடிவிடடான். பாரதகன யுதத தில பலமிகுநத உததேசிததுககாலகளைகூடடிஞ்சூ அநத ஸம்சபதத புதலீராகள அபபொழுது அங்குசாகுட்டிகளால கட்டபபட்டா கள். அவாகள, பாண்டவனுடைய அஸ்திரதேஜஸினால அபபொழுது அசைவறறவராகளானாகள். பாண்டுநநதனன், பிறகு, அசைவறறவரா களான யுதவீராகளை முறகாலதில இநதிரன் தாரகாஸுரனை வகம் செயவதறகாக ஏற்பட்ட யுதத தில அஸுராகளைக கொன்றதுபோலக் கொன்றான். யுதததில வதம்செய்யபபடுகின்ற அநத வீராகள் அந்தஉதமரதததை விடடுவிட்டாகள, எலலா ஆயுதங்களையும பிர யோகிகக ஆரமபிததாகள. ராஜேநதிரரே! பிறகு, மஹாரதனன ஸுசர்மா கட்டபபடடிருகிற ஸேனையைகண்டு விரைபவனுகிக் காருடாஸதிரதைதப பிரயோகித்தான். அரசரே! பிறகு, கருடன்கள்

ஸாப்பங்களைப் பக்ஷிக்க வந்தன. ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸர்ப்பங்கள் ஓடிவிட்டன. அரசரே! பாதபந்தத்தினின்று விடுபட்ட அந்தச்சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளைத் தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தது. பெரியவரே! நாகபந்தத்தினின்று விடுப்பட்டவர்களான நம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் பலகுணனுடைய ரத்தத்தைக் குறித்துப் பாணசமூகங்களையும் சஸ்திரசமூகங்களையும் பிரயோகித்தார்கள். பாரதரே! பகைவீரர்களைக் கொல்பவனான அந்த இந்திரகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அந்த மழையை அம்புகளால் அழித்துப் பிறகு யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான். ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பினால் அர்ஜுனனை மார்பிலடித்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களாலும் அடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனனானவன் துன்பமுற்றுத் தேர்ந்தடுவில் உட்கார்ந்தான். பிறகு, எல்லோரும் பார்த்தன் கொல்லப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். பிறகு, சங்கங்களுடையமுழக்கங்களும் கம்பீரமான பேரிகைமுழக்கங்களும் பற்பலவித வாதயகோஷங்களும் ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸாப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய வில்லைக் கையிற பிடித்தவனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் ஸவேதவாஹனனுமான அந்தப் பார்த்தன் பிரஜைஞையையடைந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகி யுத்தத்தில் அந்தஸுசர்மாவை ஒருக்ஷணத்துக்குள் அனேக அம்புகளால் மூடித் திக்குக்களையும் பாணங்களால் மறைத்தான். அளவிட முடியாத பராக்கிரமமுள்ளதனஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவைத் திரும்பிஓட்சசெய்து நகைத்துக்கொண்டே ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஐயா! பிறகு, அவனால் விடப்பட்ட ஆயிரம் பாணங்கள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் காணப்பட்டன, ரதங்களையும் யானைகளையும் நாசஞ்செய்தன. அரசரே! இந்திரன் யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்வதுபோல அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்று கொண்டு விளங்கினான். பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது ஸம்சப்தர்களுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களையும் மிக்கபெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது. அந்தயுத்தத்தில் அர்ஜுனனைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை. அந்தயுத்

தத்தில வீரர்கள பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடைய சேனையானது கொலலப்பட்டது. கொலலப்படுகின்ற அந்தப்படையானது பராக்கிரமத்தை வெளியிடவேண்டுமென்னும் ஆசையால (கைகால) அசைவற்றுநின்றது. மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரன் அந்தயுத்தத்தில பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக்கொன்று புகையிலலாமலிருக்கிற அக்னிபோல ஜவலித்துகொண்டு பிரகாசித்தான். பாரதரே! (அர்ஜுனன்) பதினாலாயிரம்வீரர்களையும் பதினாயிரம்ரதிகர்களையும் மூவாயிரம்யானைகளையும் (கொன்றான்). பிறகு, ஸம்சப்தகாகளமரணத்தையோ அலலது ஜயத்தையோ நிச்சயமாகக்கொண்டு மறுபடியும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள மன்னவரே! அசமயத்தில உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்குச சூரனும் பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான கிரீடியோடு பெரும்போர நடந்தது பார்த்தனை, இந்திரனை அஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல அந்தச சத்துருக்களை ஜயித்து நாசஞ் செய்தான்.

நாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தம்.)

ஐயா! கிருதவாமா, கிருபர், அச்வத்தாமா, காணன், உலூகன், சகுனி, ஸஹோதரர்களுடன்கூடின சாம்யாதனராஜன ஆகிய இவர்கள பாண்டுபுத்திரனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்திலால பீடிக்கப்படுக் கடலிலுடைக்கப்பட்டமரக்கலம்போல ஆபத்திலகப்பட்டு வருந்துகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகத்தோடு மீட்பதற்கு முயன்றார்கள. பாரதரே! பிறகு, பயப்படுகின்றவர்களுக்குப பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும் சூரர்களுக்கு ஹர்ஷத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது ஒருமுகூர்த்தகாலம் அமித்தமாக நடந்தது. யுத்தத்தில கிருபரால பிரயோகிக்கப்படும் அம்புமழைகள் விட்டிறப்பட்ட பூசசிகளுடைய கூட்டங்களைபோல ஸருஞ்சயர்களை மூடின. பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன கிருபரை எதிர்த்தச சென்று பிராம்மணோத்தமரான அவர்மீது நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழைகளை பொழிந்தான். மஹாஸத்திரங்களை அறிந்தவரான கிருபரோ யுத்தத்தில கோபங்கொண்டு அந்தச்சரமாரியை நாசஞ் செய்து பத்துப்பாணங்களால சிகண்டியை அடித்தார. பிறகு, சிகண்டி கோபமூண்டு கழுகிறகுகள பூண்டவைகளும நேராகச் செலலுகின்றவைகளுமான பாணங்களால கோபங்கொண்ட

வரான கிருபரை யுதததில அடித்தான் பிறகு, கூாமையுளள அம்புகளால அதிகமாக அடிககப்பட்டவரும் மஹாரதரும், பிராம்மணருமான அநதககிருபா நன்றாகததீட்டபபட்டவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளும் பொன்னால அலஙகரிக்கபபட்டவைகளுமான க்ஷுரபரஙகளாலே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் இழநதவனாகச் செயதார். பிறகு, மஹாரதனான சிகண்டி குதிரைகள் கொலலபபட்ட ரதததினின்று துளளிககுதிததுக கததியையும் கேடகததையும் கையிலெடுத்து விரைவுடன் பிராம்மணரை எதிர்ததுசசென்றான். அந்தசசிகண்டியைக் கிருபா படிநத கணுககளுளள பாணஙகளாலே யுதததில விரைவாகத தடுததார் அது ஆசசரியமாயிருநதது. வேநதரே! அநதயுதததில சிகண்டி அசைவறறு நின்றதைக கறகள மிதபபதைபபோல ஆச்சரியமாகக கண்டோம். அரசரே! மஹாரதனான தருஷ்டதயுமனன், கிருபராலே சிகண்டி தடுககபபட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான் பிறகு, மஹாரதனான கிருதவாமா, கருபருடைய ரதததைககுறிததுசசெலலுகின்ற தருஷடதயும்னனை வேகததோடு எதிர்ததான். பிறகு, புததிராகளோடும் ஸைன்யஙகளோடும் கிருபருடைய ரதததைககுறிதது எதிரததுவருகின்ற யுதிஷ்டிரரைத துரோணபுத்திரர் தடுததார். விரைவுளள மஹாரதாகளான நகுலஸஹதேவாகளை உம்முடைய புததிரன சரமாரியினால தடுததுககொண்டு எதிரததான் பாரதரே! சூரியகுமாரனான காணன், பீமஸேனனையும் நரூசாகளையும் ஸருஞசயாகளுடன்கூடின கேகயர்களையும் யுதததில தடுத்தான் பிறகு, சாரதவதரான கிருபா விரைவுடன் பீபதஸுவினுடைய அருகில சிகண்டியின்மீது யுதததில பாணஙகளைப பிரயோகிததார். பாரதரே! அநதக கிருபரால பிரயோகிககபபட்டவைகளும் நான்கு பக்கததிலும் ஸவாணததால அலஙகரிககபபட்டவைகளுமான அநத அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் அடிககடி நானகு பககததிலும் கததியைச சுழறறி வெட்டினான் பாரதரே! கௌதமர், அநதச சிகண்டியினுடைய நூறுசநதிரபபிரதிமைகளுளள கேடகததை அம்புகளால விரைவாக நாசஞசெயதார் பிறகு, ஜனஙகள பெருஙகூச்சலிட்டனர். மஹாராஜரே! கேடகததை இழநதவனான சிகண்டி கததியைக கையிறகொண்டு பககததில விரைவாகச் சென்றான். கிருபா விரைவிலவருகின்ற அநதச்சிகண்டியைப பாணஸமூகஙகளால துன்பமுறும்படி செய்தார் அரசரே! மஹாபலசாலியும் சிததிரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவன்,

விரைவுள்ளவனாகி, சாரதவதருடைய அம்புகளால மூடப்பட்டுக் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்ட சிகண்டியை நோக்கிச் சென்றான். அளவுகடந்த மனோதைர்யத்துடன் கூடின அந்த ஸுகேது யுத்தத்தில கூர்மையுள்ள அனேக பாணங்களைப் பிராமமணர்மீது இறைத்துக் கொண்டு அவருடைய ரத்தத்தை நோக்கி எதிர்த்துவந்தான ராஜ ஸரேஷ்டரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிர்த்திருப்பதையும் பிராம்மணரானகிருபா தடுக்கப்பட்டதையும் பார்த்துப் பிறகு விரைவாக விலகிச்சென்றான். மன்னரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபரை ஒன்பது பாணங்களால அடித்து மறுபடியும் அவரை எழுபத்துமூன்று பாணங்களால அடித்தான பெரியவரே! பிறகு, ஸுகேது இந்தக் கிருபருடைய அம்புகளுடன்கூடினவில்லைவெட்டி மறுபடியும் அவருடைய ஸாரதியை ஓர் அம்பினால மாம்ஸதானங்களில அதிகமாக அடித்தான் பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புதிதும் திடமுமான வில்லையெடுத்து முப்பது பாணங்களால ஸுகேதுவை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தார் அந்த ஸுகேது எல்லா அங்கங்களும் தளர்ந்தவனாக அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பத்தில மிக அசைவதுபோல உத்தமமான ரத்தத்தில அசைந்தான் நிலைகுலைந்தவனான அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரத்தினின்று ஜவலிக்கின்ற குண்டலங்களுடன கூடியதும் கலைப்பாகையைத் தரித்ததும் சிரஸை ரக்ஷிக்கின்ற ஸாதனங்களுடன கூடினதுமான தலையை ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால தள்ளினார். அந்தத் தலையானது கழுகினால கொத்திக் கொண்டுபோகப்பட்ட மாம்ஸம்போலப் பூமியில விழுந்தது பிறகு, அவனுடைய உடலானது தலைவிழுந்த பிறகு பூமியில விழுந்தது. மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொல்லப்பட்டவுடனே, அனுஸரித்துவந்த அவனுடைய புத்திரர்கள் யுத்தத்தில கிருபரை விட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் பாரதரே! மஹாரதனான கிருதவர்மா யுத்தத்தில தருஷ்டதயும்னனைத் தடுத்துத் தையமுள்ளவனாக, 'நில, நில' என்றுசொன்னான அரசரே! மாம்ஸத்துக்காகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுத்தம் நேர்வதுபோலப் போர்க்களத்தில தருஷ்டதயும்னனுக்கும் கிருதவர்மாவுக்கும் கைகலந்தயுத்தம் நேர்ந்தது. தருஷ்டதயும்னனோ கோபங்கொண்டு ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவர்மாவை யுத்தத்தில துன்பமடையும்படி ஒன்பதுபாணங்களால மார்பிலஅடித்தான. கிருதவர்மாவோ யுத்தத்தில பாஷ்தனால நன்றாக அடிக்கப்பட்டு ரத்தத்தையும் குதிரைகளையுமுடைய பாஷ்தனை அம்பு

களால மூடினான். வேந்தரே! ஜலத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேகங்களாலே நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட சூரியன் போல அம்புகளால மூடப்பட்ட ரதத்துடன்கூடிய தருஷ்டதயும்னன் காணப்படவில்லை. மன்னரே! (ஆயுதங்களால) உண்டு பண்ணப்பட்ட காயங்களையுடைய தருஷ்டதயும்னன் பொன்னால அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே அந்தப் பாணஸமூகத்தைச் சிதற அடித்து யுத்தத்தில பிரகாசித்தான். பிறகு, ஸேனாதிபதியான அவன் கோபங்கொண்டு கிருதவாமாவை அணுகி மிக்க பயங்கரமான அம்புமழையைப் பிரயோகித்தான். ஹார்த்திக்யன் விரைவாக வருகின்ற மிக்க பயங்கரமான அந்தச் சரமாரியை அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால யுத்தத்தில தடுத்தான் பாஷ்தன் அணுக முடியாத சரமாரியானது யுத்தத்தில (கிருதவர்மாவினால) தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனை நெருங்கித்தடுத்தான். * தருஷ்டதயும்னன் கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையில கொண்டு அவன ரதத்தில துள்ளிக் குதித்தான் பிறகு, குதிரைகள் ஒன்று சோந்து பாஷ்தனும் பக்கத்தில நெருங்கவே, அந்தப் பாஷ்தனுடைய முந்தினசெயகையைக்கண்டு க்ருதவர்மா விரைவாக்க கதையைக் கையில எடுத்தான. அரசரே! பிறகு, கதையைக் கையிலகொண்டவனான அவன ரதத்தினின்று விரைவாக்க துள்ளிக்குதித்து ரதமத்தியில பாஷ்தனைக்காணாமல ஸாரதியை நன்றாக அடித்தான் கூர்மையான முனையுள்ள கத்தியினால வெட்டப்பட்ட அந்தஸாரதியானவன் ரதத்தினின்று கீழேவிழுந்தான். பிறகு, கிருதவாமா ஸந்தோஷமடைந்து தலத்வனியை உண்டுபண்ணினான் ராஜரே! பாஷ்தனைப்பார்த்து மறுபடியும்மறுபடியும், 'வா,வா' என்றும் சொன்னான் அந்தப் பாஷ்தன் யுத்தத்தில கிருதவாமாவினால உண்டு பண்ணப்பட்ட அந்தத் தலத்வனியைப் பொறுக்கவில்லை அவன் அந்தத்தேரினின்றுகிளம்பி மறுபடியும் தன் ரதத்தைவந்தடைந்தான் அந்ததருஷ்டதயும்னனோ அந்தக்கிருதவாமாவை எதிர்த்து, 'நில்; நில' என்றும் சொன்னான். அரசரே! பிறகு, தருஷ்டதயும்னன் கதையைக் கையிலெடுத்து மஹா விலலாளியான கிருதவாமாவை மறுபடியும் வேகத்தால விரைவாக அடித்தான் பலசாலியான தருஷ்டதயும்னனால அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தக்கிருதவாமா மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்தான. அந்தக் கிருதவர்மாவை ஶருதாவாவானவன் ரதத்தின்

* அதிக பாடத்தில அரை ஶலோகம் விடப்பட்டது

மீதேறறி வைதத்துக்கொண்டு யுதத்ரங்கத்தை விட்டுவிட்டு விலகிச்சென்றான். மஹாரதனான தருஷ்டத்யும்னனோ யுத்ததில சத்ருக்களைக்கண்டு கௌரவர்களோ யுத்ததில அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்தான். பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அந்த யுத்த வீரர்கள் தருஷ்டத்யும்னனுடைய அருகில் விரைவாகச் சென்றார்கள், விம்ம நாதங்களையும் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது.

ஐம்பத்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தமும், அஸ்வத்தாமாவினால் யுதிஷ்டிரர் தோற்றதும்.)

ஸஞ் ஜயனோடும் அவனுக்கு சக்ரர்களான தர்மபுத்ரனுடனும் பாஞ்சாலர்களும் யுதிஷ்டிரனுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு த்ரோணபுத்ரனும் ஸோமகர்களுக்குள்ளவர்போல (அவரை) எதிர்த்தான். கைதேர்ந்தவனான அஸ்வத்தாமாவும் கோபமாயிருப்பவர்களும் பொன்னாலமைந்த புங்கமுள்ளவைகளும் சாணைபில தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணஸமூஹங்களை இறைத்துக்கொண்டும் பயிற்சிவன்மையினால பற்பல மார்க்கங்களைக்காண்பித்துக்கொண்டும் கூர்மையுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆகாயத்தை நான்கு பக்கத்திலும் நிரப்பிக்கொண்டும் யுத்ததில யுதிஷ்டிரரைச்சுற்றி எல்லாத் திக்குகளையும் நன்றாக மூடிவிட்டான். அஸ்வத்தாமாவினுடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டு ஒன்றுமே அறியப்படாவில்லை. பெரிதான யுத்தமுனையானது முழுதும் பாணமயமாகவே ஆகியது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸுவர்ணகக்ஷ்யைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதுமான அந்தப் பாணஸமூஹமானது (ஆகாயத்தில) நீலபெற்றிருக்கின்ற விமானம்போல விளங்கியது. அரசரே! பிரகாசிக்கின்ற அந்தப பாணஸமூஹத்தினாலே போக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது மேகங்களில் மிழல் போல் தோன்றாமல் சூரியனும் கான்தியை இழந்தவனைப்போல் பாணஸ்வரூபமாக இருக்கின்ற ஆகாயத்தில் அந்த ஆச்சர்யத்தைக் கண்டோம். அஸ்வத்தாமனுடைய பராக்ரமத்தினால் பாண்டவஸைன்யமும் அவனால் எதிர்க்கப்பட்டு முறியடிக்கப்பட்டு ஸர்வதிசைகளிலும் ஓடிப்போயிற்று. பாண்டுபுத்ரரான தர்மராஜரும் அவ்வாறே மற்றச் சேனைகளும் பராக்ரமத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. மஹாராஜரே! அந்த யுத்ததில்

மஹாரதர்கள் தரோணபுததிரருடையதேர்ச்சியைக்கண்டு ஆச்சாயம் அடைநதாாகள. அநத எலலா அரசாகளும் பிரகாசிககின்ற சூரியன் போன்ற அநத அஸவததாமாவை எதிரில பாாபபதறகுச சகதியறற வாகளாணாகள பிறகு, சேனையானது கொலலபபடும்பொழுது மஹாரதாகளான தரௌபதிகுமாராகளும ஸாதயகியும் தாமராஜ ரும் பாஞசாலாகளும் ஒனறுசோநது ம்ருதயுபயததைவிட்டுக கோர ஸவரூபியான தரோணபுததிரருககருகில விரைவாகசசென்றார்கள ஸாதயகியானவன் தரோணபுததிரரை இருபததேழு பாணஙகளால அடிதது மறுபடியும் ஸுவாணததால அலஙகரிககபபடட ஏழு பாணஙகளால அடிததான். யுதிஷ்டிரா எழுபததுமூன்றுபாணஙக ளாலும் பிரதிவிநதியன எழுபாணஙகளாலும் ஸருதகாமா மூனறு பாணஙகளாலும் ஸருதகீரததி ஏழுபாணஙகளாலும ஸுதஸோமன ஒன்பதுபாணஙகளாலும் சதானீகன ஏழுபாணஙகளாலும அடிததாா கள மறற அனேகசூராகளும் நாறபுறஙகளிலும் அந்த அஸவததா மாவை அடிததாாகள அசரே! பிறகு கோபஙகொண்ட அநத அஸவததாமாவோ ஸாபபம்போல சீறிககொண்டு ஸாதயகியை இருபததைநதுபாணஙகளாலும ஸருதகீரததியை ஒனபதுபாணஙக ளாலும் ஸுதஸோமனை ஐநதுபாணஙகளாலும் ஸருதகாமாவை எட்டுபபாணஙகளாலும் பிரதிவிநதியனை மூனறுபாணஙகளாலும சதானீகனை ஒன்பதுபாணஙகளாலும் தாமபுததிரரை ஐநதுபாணஙக ளாலும் அவவாறே மறறச சூராகளை இரண்டிரண்டுபாணஙகளாலும் அடிததாா அவவாறாகவே, கூாமையுளள அம்புகளாலே ஸருத கீரததியினுடைய விலலையும் துண்டாககினாா பிறகு, மஹாரதனான ஸருதகீரததியானவன் வேறுவிலலை எடுதது மூனறுபாணஙகளால அஸவத்தாமாவை அடிததுக கூாமையுளள வேறுபாணஙகளாலும் அடிததான். மஹாராஜரே! பெரியவரே! பாரதாகளுள் சிறநத வரே! பிறகு, தரோணபுததிரா சரமாரியினால அநதச சேனையை நான்குபககததிலும் மூடினாா பிறகு, அளவிடமுடியாத மனவலி மையுளள தரோணபுததிரா மறுபடியும தாமராஜருடைய விலலை அறுததுச சிரிததுககொண்டு மூன்றுபாணஙகளால அவரைஅடித தாா [illegible] பிறகு, [illegible] பெரிதான வேறொருவிலலை எடுதது அறுபததுமூனறுபாணஙகளால தரோணபுததிரரை இரண்டு கைகளிலும மாாபிலும அடிததாா ஸாதயகியோ பிறகு கோபஙக கொண்டு யுததததில அடிககின்ற தரோணபுததிரருடையவிலலைக கூா மையுளள ஓர அரததசநதிரபாணததாலறுதது மகவும் காஜிததான்.

பிறகு, வில்அறுக்கப்பட்டவரும் சக்தியையுடையவராகஞ்ஞ சிறந்தவ ருமான துரோணபுத்திரர் சக்தியாயுதத்தினால சைனியத்துடைய ஸா ரதியை ரதத்தினின்று விரைவாகத் தள்ளினார். பாரதரே! பிரதாப சாலியான துரோணபுத்திரர் பிறகு வேறுவில்லைஎடுத்து ஸாத்யகி யைச் சரமாரியினால மூடினார். பாரதரே! யுத்தத்தில ரதத்திலிருந்த ஸாரதி ஈழேவிழுந்ததவுட னே மிகுந்தவேகத்தோடு ஓடுகின்ற அவனுடைய குதிரைகள ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன யுதிஷ் டிரரைத் தலைமையாகக்கொண்ட பாண்டவவீரர்களோ கூடையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டி ஆயுதம்பிடித்தவராஞ்ள சிறந் தவரான அஸ்வத்தாமாவை வேகத்தோடு எதிர்த்தார்கள் (அமபுகளை) வர் ஷித்தார்கள பகைவர்களை வாடுகின்றவரான துரோணபுத்திர ரிடம்வந்து வருகின்றவர்களும அங்கேதாமுளளவர்களுமான அந்த வீரர்களை உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டி மஹாயுத்தத்தில் எதிர்த்தார். பிறகு, எழுந்த அகங்கினியான து ஸ்லாந்தகாடை எரிப்பதுபோல அனேகபாணங்களாகிற ஜ்வாலைகளுடனகூடினா அஸ்வத்தாமா என கிற ஒருபபானது சேனையாகிற உலர்ந்தகாட்டை மஹாயுத்தத்தில கொளுத்தியது. பரதர்களின் சிறந்தவரே! துரோணபுத்திரரால ஹன ருக்ஷவாட்டப்பட்ட பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தசசேனையானது அந்த மஸ்ஸைமுகத்தில்லேயே நத்தளர்ந்தது. பரதர்களின் சிறந்தவரே! சூரி யன கிரணங்களால தவிக்கச்செயவதுபோல துரோணபுத்திர பாணங் களுடைய ஜ்வாலையினால பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தசசேனையைத் தவிக்கச்செயதார். பிராம்மணருடைய பொய்யைமட்டுமல்லாப் பாணங் களாலும் வாட்டப்படுகின்ற அந்தப்பாண்ட வசேனையானது நெய்யி லுள்ள நெய்யின்முகம் கலங்குவதுபோல கலங்கியிறு மஹாராஜரே! துரியோதனன் துரோணபுத்திரருடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டி யுத் தத்தில லேலாபபாத்தாளையும் மாண்டவராகவேவ எண்ணினான். யுதிஷ்டிரரோ விரைவராகி மஹாரதரான துரோணபுத்திரரை அடித்துக் கொல்லுதற்கோபமும் பொருமையோடும் புலம்பப்படாதுச் கூறலானார்.

'யுத்தத்தில் மஹாமைபெற்றவரே! உமக்கு வீரியமுளளவரென நாம பலமுளளவரென்றும் [illegible] மாண்டவர்களாகவே [illegible] மென்றும் எண்ணுகிறோம். ஆனால் [illegible] ளவரென்றும் அறிவேன். நீர் இந்தப்பலமுள்ளதையும் பாஷித

[illegible] யுத்தத்தால் ஒருகொலவிட்டபட்ட

னிடத்தில் காண்பிபாராகில அபபொழுது உம்மைப பலசாலியென்
றும் அஸதிரவிதத்தையில தேர்சசியுளளவரென்றும் நாம்அறிவோம்.
யுததத்தில பகைவாகளை நாசஞசெயபவனை தருஷ்டதயும்னனைப்
பார்த்தபின் உமகுப பலம் சிறிதுமுண்டாகாது. உம்மைப பிராம்
மணரென்று ஈன சொலலவிலலை மனிதாகளுள சிறநதவரே! நீர
என்னையே இபபொழுது கொலலவிரும்புகிறீராதலால உமகுஅன்பு
இலலை, நன்றியறிவும் இலலை பிராம்மணனுக்குத தவமும் சம
தமஙகளும் வேண்டும். வில கஷ்டதிரியனால வலலாகத்தகது. அப
படிபபட்டநீர் பிராம்மணதமா மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர பாரத
துககொண்டிருககும்பொழுத யுததத்தில கௌரவாகளைஜயிபபேன்.
பிராம்மணதமரே! யுததத்தில மதுவிருடபபடி காரியதைசெய
யகடவீர்என்றுசானனார மஹாராஜரே! இவவாறுசொலலபபட்ட
தரோணபுதரா சிரிதுகொண்டே (யுதிஷ்டிரா சொலலியதைத)
தருஙதென்றும் உண்மையெனறும் எனனால ஒன்றும மறுமொழி
கூறவிலலை பிறகு, தரோணபுதரா ஒனறும மறுமொழிசொலலா
மல, கோபகொண்ட யமன பிரஜைகளை (நாசஞசெயவது)போல யுத
தத்தில சரமாரியினால பாணடவரை மூடினார. ஐயா! தரோணபுதர
ரால அபபொழுதுமூடபபடுகினறஅநதயுதிஷ்டிரா பெரும்படையைக
கூட்டிகொணடு விரைவாகவிலகி அபபுறஞசெனறார. அரசரே!
பிறகு, தாமஙகதனரான அநதயுதிஷ்டிரா யுததத்தைவிட்டு விலகிய
பின தரோணபுதரா மஹாதமாவான தாமஙகதனருடைய விலகுகத
தால சுமமாகினார. அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரா மஹாயுததத்தில
தரோணபுதரரைவிட்டு ஜாகரதையுடனகூடியவராகக குரூரமான
செயகையினபொருட்டு உம்முடைய சேனையில பிரவேசிததார.

ஐமபததோராவது அத்யாயம

(ஸங்தல யுத்தம்)

பாஞசாலராகளோடுகூடியவனும சைனயாகளாலும யுகபாக
ளாலும சூழபபட்டவனுமான பீமஸேனனை ஸ்ருஞ்சயபதியான கா
ஸரன் (பாரதவீரரான) தரோண புத்திரனால நடுநதான் பிறகு, கா
ஸரனை புதத்தரதி பீமஸேனன் பாரதது காண்டிருகுமபொழுத
மஹாராதகளான ஸுசரமா வையும் காஸுசாகளையும் ஸருஞ்ச பாகளையும்
அடித்தான் பிறகு, பீமஸேனன ரதிகாகளுள சிறநதவரை காணனை
பிட்டுவிட்டு, உலகெலலாம்நடுநடுஙகுபபானது மாதத்தில பிரவேசித

பதுபோலக் கௌரவசேனையில பிரவேசித்தான். ஸுதபுத்திரனும், யுத்தத்தில மஹாவிலலாளிகளான பாஞ்சாலாகளையும் கேகயாகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான். மஹாரதாகளாயிருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்ஸப்தகர்களுக்கும் சௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டுபண்ணினாகள். அரசரே! உம்முடைய நராலோசனையிலை ஏறபட்டயுததத்தில அகனிக்குஞபமான அந்தமென்றுவீராகளாலே அந்த க்ஷுத்திரியாகள் எரிகபடுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தாகள் பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, தூயோதனன கோபங்கொண்டு நகுலனை ஒனபதுபாணங்களால அடித்து அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் அடித்தான் ஜனாதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பல மூளள உம்முடையபுத்திரன் ஒருக்ஷுரத்தினால ஸவாணமயமான ஸஹதேவனுடைய தவஜத்தைத் துண்டாகினான். ராஜரே! பிறகு, நகுலனே கோபங்கொண்டு உம்முடையபுத்திரனை ஏழு பாணங்களால அடித்தான் ஸஹதேவன யுத்தத்தில ஐந்துபாணங்களால (உம்முடைய புத்திரனை) அடித்தான். பரதஸ்ரேஷ்டர்களும் எலலா வில் லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவாகளுமான அவவிருவரையும் (உம்முடைய புத்திரன்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்துபாணங்களால மாபில அடித்தான் பிறகு, வீரனான உம்முடையபுத்திரன் பலாதகாரமாக வேறு இரண்டுபலலங்களாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவாகளுடைய விறாலை வெட்டினான், மும்மூனறுபாணங்களால விரைவாக அவர்களை அடித்தான். தேவகுமாராகளுகொபமான அந்த இரண்டு சூராகளும் யுத்தத்தில இந்திரவிறபோன்றவைகளும் மங்களகரமான வைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேறு இரண்டுவிறகளை எடுத்துக் கொண்டு விளங்கினாரகள. பிறகு, யுத்தத்தில சுறுசுறுபபுளளவாகளும் ஸஹோதராகளுமான அவவிருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையின்மீது நீராதாரைகளைபபொழிவதுபோல யுத்தத்தில பிராதாவினமீது கோரமானபாணங்களை வாஷித்தாகள மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவிலலாளிகளான பாணடுபுத்திராகளிருவரையும் பாணங்களால தடுத்தான் பரதரே! யுத்தத்தில தூயோதனனுடைய விலலானது வட்டமாகவே காணபபட்டது, அம்புகளும் நான்குபககத்திலும் வெளிப்படுகின்றவைகளாக காணப்பட்டன அந்தத தூயோதனனுடைய அம்புகளால நனறாக மூடபபட்ட மாதரீபுத்திராகள் ஆகாயத்தில மேகங்களாலமறைகபபட்டு ஒளியை இழந்திருகின்ற சந்திரசூரியாகள

போலப் பிரகாசிக்கவில்லை மஹாராஜரே! பொற்கட்டுக்களுள்ளவை யும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான அந்தப்பாணங்கள் சூரிய னுடைய கிரணங்களபோல எல்லாத்திக்குக்களையும் மறைத்தன பிறகு, அந்த ஆகாயமானது பாணஸவரூபமாகி நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அரசனுடைய உருவமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக் கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக்காணப்பட்டது உமதுகுமாரனுடைய அந் தப் பராக்கிரமத்தைப்பார்த்து மஹாரதாகள் மாதரீபுத்திராகளை ம்ருத யுவினுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தவர்களென்றே எண்ணினார்கள். மன்னரே! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய ஸேனாபதியும் மஹாரதனு மான பாரஷதன் துர்யோதனராஜனிருக்கிறவிடத்துக்குச் சென் றான் பிறகு, தருஷ்டத்யும்னன் மஹாரதாகளும் சூராகளுமான மாதரீபுத்திராகளைத் தாண்டி உமமுடைய குமாரனை அம்புகளால அடித்தான் அளவிடமுடியாத மனோபலமுடையவனும் புருஷ ஸ்ரேஷ்டனுமான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சாலயனை இருபத்தைந்துபாணங் களால அடித்தான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள உம்முடைய புத்திரன் கோபமுள்ளவனாகித் மறுபடியும் பாஞ் சாலயனை அறுபத்தைந்து பாணங்களாலடித்து ஸிம்மநாதஞ் செய் தான் அரசரே! ராஜாவான துர்யோதனன் மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்பரத்தினால் அந்த தருஷ்டத்யுமனனுடைய அம்புடன் கூடினவில்லை யுத்தத்தில் கைப்பிடியில் வெட்டினான் பகை வர்களை அழிப்பவனான பாஞ்சாலயன் அறுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டுப் பாரத்தை ஸஹிக்கக்கூடிய புதிதான வேறொரு வில்லை வேகத்தோடு எடுத்தான் கோபத்தினால் ரக்தமபோல சிவந்த கண்களையுடையவனும் காயப்படுத்தப்பட்டவனும் சிறந்த வில்லாளியுமான தருஷ்டத்யும்னன் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவன் போல விளங்கினான் அந்த தருஷ்டத்யும்னன் பரதஸ்ரேஷ்டனான துர்யோதனனைக் கொல்லவிரும்பி ஸாப்பமபோல சீறுகின்ற பதி னைந்து பாணங்களை அவனமீது பிரயோகித்தான் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் மயிலிறகுகளுடனகூடினவைகளுமான அந்தப் பாணங்கள் அரசனுடைய பொன்னால்செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன. மஹாராஜரே! அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்த உம்முடைய குமாரன் வஸந்தகாலத் தில் நன்றாகப்பூத்திருக்கின்ற மிகப்பெரிதான பலாசமரம்போல அதிகமாக விளங்கினான். கவசம் உடைக்கப்பட்டவனும் நாரா

சங்களுடைய வீழச்சிகளால வலிமைகுன்றியிருபவனுமான அத்தத் தூயோதனன் கோபமூளவனுகிய ஒரு பலவதிலை தருஷ்டத யும்னனுடைய விலலை அறுததான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவான தூயோதனன விரைவுடன் வில அறுகபபட்டவனுன அநத தருஷ டதயும்னனை இரண்டு புருவங்களினஇடையில பததுபபாணங்களால அடிததான். கருமானுல ஙனகு ஈணபிடிக்கபபட்ட அவவமபுகள, தேனில ஆசைகொண்ட வண்டுகள மலாநத தாமரைபபூவை அலங கரிபபதுபோல அநத தருஷ்டதயும்னனுடைய முகததை விளஙகச செயதன பெரியமனமூளளவனுன தருஷ்டதயும்னன் அறுகபபட்ட அநதவிலலை எறிநதுவிட்டு வேகததோடு வேறுவிலலையும் பதிஞறுபலலங்களையும் ஒடிததான பிறகு, தருஷ்டதயும்னன் ஐந்துபாணங்களாலே தூயோதனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதி யையுங்கொனறு ஒருபலலகதிலுலே ஸவாணததாலலங்கரிக்கபபட்ட விலலையும் வெட்டினன. பாஷ்கள பததுபபலலங்களாலே உமது புதிரனுடைய உபகரணங்களுடன கூடின ரதததையும் குடை யையும் சகதியையும கதியையும் கதையையும் தவஜததையும் துண் டாகினன் எலலாஅராகளும குருராஜனுடைய பொன்வலய மூளள குடையும், மணிமயமாயும் மங்களகரமாயுமுளள அரவக் கொடியும அறுகபபட்டதைக கண்டாகள பரதர்களுள சிறநதவரே! ஸைனாதபகள பிரதாவான தூயோதனனை ரதததை இழநதவனு கவும் கவசமும்ஆயுதங்களும் நவஜமும் அறுகபபட்டவனுகவும் கண் டாகள அரசரே! சூளடாரன் மனங்கலங்காமல தருஷ்டதயும்னன பாத துகொண்டிருகும்பொழுதே, மஹா ரதனை அநததுரோ தனனை கண்டு கதினமீதேறறிவைதகொண்டுவேறு இட ததிறகுக கொண்டுபோனை அரசனிடமதில அதிகஆவலுளள காணலை கோ பங்கொண்டு ஸாதகியைவிட்டுவிட்டு யுதராங்கதில தரோண ரைகொன்றவனும் உகரமான பாணங்களையுடையவனுமான அநத தருஷ்டதயும்னனை எதிரதது சென்றான். அம்புகளாலடிகபபட்ட வனை சைனேயன ஒரு யானையை பினபுறதில வேறொரு யானை யானது இரண்டு தநதங்களாலும (இடிகபபுகொண்டு) செலவது போல அநதங காணனை விரைவாகப பினபுறதில அனுஸரிததுச சென்றான பாரதரே! காணனுகும் பாஷ்தனுகும் கோத மஹாயுதததில மிகுநத கோபமூளளவாகளும அதிகபலசாலிகளும் மூனசெலபவாகளுமான அரசாகளுள்ளும பாண்டவாகளுளளும் நம்மைசசோநதவாகளுள்ளும் ஒருவனுவது யுதததில பினனிடபவ

ஞைக் காணப்படவிலலே கர்ணன் விரைவுடன் பாஞ்சாலர்களை நோக்கிச் சென்றான். அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அந்த க்ஷணத்தில் நடுப் பகலில இரண்டு பக்கத்திலும் யானைகள குதிரைகள தேர்களாகிய இவைகளுடைய அழிவுதோன்றியது. மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களோ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரத்தைக்குறித்துப் பக்ஷிகள் ஓடி வருவதுபோலக் காணனைக் குறித்து நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவுடன் எதிர்த்து வந்தார்கள் அதிரதபுத்திரனை கர்ணன் அவ வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவாகளான பலசாலிகளை பாண ஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைந்தான் வயாகரகேது, ஸுசாமா, சுகிரன்,சித்ராயுதன்,கரது,தூஜயன், ரோசமானன், எட்டாமவனை வீம்மஸேனன் இவர்கள் யுத்தத்தில பிரகாசிக்கின்ற புருஷச்ரேஷ்டனைகர்ணன்மீது விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அவனைசசூழ்ந்துகொண்டார்கள அரசனை காணன் யுத்தத்தில முயறசிசெய்கின்றவாகளான அந்த எட்டுப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் கூர்மையுள்ள எட்டு அம்புகளால கொன்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸுதபுத்திரன் யுத்தத்தில ஸமாத்தாகளான அனேக ஆயிரகணக்கான மறறப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான் கர்ணன் மிகுந்த கோபமுளளவனாக யுத்தத்தில சேதிதேசத்தாகளும் மஹாரத்தர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவாமாவையும் தேவாபியையும் பதரனையும் தண்டதாரனையும் சிகரனையும் சித்ராயுதனையும் ஹரியையும் விமமகேதுவையும் ரோசமானனையும சலபனையும் கொன்றான். அவாகளுடைய உயிரைககவர்கின்றவனும் இரத்தத்தால அங்கங்கள் நன்றாக நனைகபபட்டவனுமான அந்தக காணனுடைய சரீரமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போல அதிபயங்காமாயிருந்தது. பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில காணனால அம்புகளால அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனங்கலங்கசசெய்து கொண்டு நாறபுறங்களிலும் ஓடின. யானைகள் யுத்தத்தில கர்ணனுடைய அம்புகளால அடிகக்பபட்டவைகளாகப பறபல சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ராதனால தள்ளபபட்ட மலைகள்போலப பூமியில விழுந்தன. நான்கு பகக்தத்திலும் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் மனிதாகளாலும் உடைகபபட்ட ரதங்களாலும் கொடிகளாலும் யுத்த பூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. யுத்தத்தில காணன் செயததுபோனற காரியத்தைப பீஷ்மராவது தரோணராவது யுத்தபூமியிலிருந்த உம்மைச சோந்த மறற

சேர்களாவது செயயவிலலை. மிருகஙகளுடைய மததியிலு ஸிம்மம பயமறறு ஸஞசரிபபதுபோலக காணன பாஞசாலாகளுடைய மததி லெ பயமறறு ஸஞசரிககிறவளுகக காணபபடடான பிறகு,புருஷ ரேஷடனை ஸாதபுததிரன யாணகளிடததிலும குதிரை களிடததிலும ரதிகாகளிடததிலும காலாடகளிடததிலும அதிக ஸிமஸையை உண்டுபண்ணினுன் பயஙகுகொண்டிருகிற மான கூடடஙகளை ஸிம்மமானது திகஙகளில ஓடும்படி செயவதுபோ லக காணன் பாஞசால ரதிகாகளுடையகூடடஙகளை ஓடிமபடிசெய் கான ஸிமமததை எதிரதது மானகள ஓரிடததிலும ஜீவிககாதது போல ஸருஞசயாகள காணனை எதிரதது ஜீவிககவிலலை பாரதரே! அகனிமுகததை அடைநதது எவவாறு விடடிறபூசிகள எரிகப படுமோ அவவாறே யுதததில ஸருஞசயாகள காணனுகிற நெருபபை அடைநது எரிகபபடடாகள பாரதரே! காணனஒருவனுலே சைநயாகளிலும பாஞசாலாகளிலும சூராகளெனறு ஸம்மதிகபப படட அனேகாகள பெயரைக கேடகுமபடிசெயது கொலலபபடடாா கள அரசரே! காணனுடையபராகிரமததைககண்டு 'காணனிடத திலினறு யுததததில பாஞசாலாகளுள ஒருவனுவது உயிரோடு விடு படபோகிறதிலலை' எனகிறபுதியானது எனகசும உண்டாயிறறு. ஸாதபுததிரன் அடிககடி பாஞசாலாகளை யுததததில அடிததுமிகுநத கோபஙகொண்டு குருதீபுததிரரான யுதிஷடிரரை எதிரதுசசென ருன ஐயா! பகைவாகளைக கொலபவரான யுதிஷடிரராஜரை தருஷ ட கயுமனயும தரௌபதீபுததிராகளும நூறுநூறுக மறறஜனங களும சூழநதுகொணடாகள சிகணடியும ஸஹதேவனும நகுலனும அவவாறே நகுலபுததிரனை ஜனமேஜயனும ஸாதயகியும அனேகா களான பிரபததிரகாகளும தருஷடதயுமனனும யுததததில மூரதிச செலபவாகளாகி, அழிககினறவனும அளவுகடநத பராகிரமமுளை வனுமான காணனைப பாணஙகளாலும அஸதிரஙகளாலும அடிததா கள அநதயுதததில, கருமை ஸாபாரஙகளை எதிரபபதுபோல எதிகி பானகாளன் அநேகரைதயாகளையும பாஞசாலாகளையும பாண் வா களையும எதிரநதான அரசரே! தேவாகளுககு அஸுராகளோடு மூனராவதிலை நடநத தேவாஸுரமான யுதமும காண னுகு அவாவளவாகி நடநதது ஸனனு சேனாகளுடைய பெரியபெரி யுடையவாகளும சமாரிகளைக கூடடஙகூடடமாகப பெரழிகினறவா களுமான அநதவீராகளை, சூரியன் இருளை நாசஞ செயவதுபோல வகாகியானகாணன மனகலகமறறவனுக நாசஞசெயதான். பீம

சேனைஜெ் காணன பாண்டவாகளோரகி வதிரதருருகுமை ஸமயததில
கோபகொண்டவனகி யமதனமேபோனற அமபாளாலே காணகு
பககதிலும காணனை அழிகதனர மறறாயிலலாளியானகாணன
யுதததில ஒருவனுபிருகுகுகொணகி பாணுவீ காணையும கேகயா்
யும மாதனயாகனையும வாஸாதயாரகீன யும மதராகனையும ஸாஸக
னையும விதிரதரப போர புரிக துகொணனர அதிகமாக விளைக
கினன அதக யுதகரஙகதில பீமனை மாமனஸதானஙகளில
காராசஙகளால அழிகபபட டயாகன கள யானனவீரகள கொலலபட
டனைவகளாகிக கீழவிழுகது புரளுபடி ருக ரசெய ருனர மறறாழுபி
குதிவரவீரகளகொலலபபட தரெயாரகளும உயிரை ரபாடுகவர
ளான தாலாட்டஙகளும குரியாக ரதை ரகாகிகொணடு (புரியில)
படுதாரகள பெரியவரகள பீமஸனனனை விமரதவார அழ ரதபபட
மறறவீரகளும எனனுடனே வஜ்ராயுத நிறுனை அழிகபபட மேல கள
போலக கீழவிழுகதன மனனரே வீரகளுனைகளைகளும கீழ
விழுகதிருகினறனவைகளுமான அகமறறாரதஙகளால யுததபூமியா
னது சிதறிகிடகினறாமலேகளால நிரமபின துபோல விளங
கியது. ஆயிரகணகானை பரி தாரகளும தாலாட கூபபடுகளாலே
அழிகபபடடாதவாகளாகவே பிடரியில தூகி வரபபட ஆயுதஙகளை
விடடு உயிரைவிடடவாகளாகக காணபபட ராகக யுதபூமியா
னது பீமஸனனவுடை யஅமபுகளாலே விவி ரபின யுதிரர்களா
லும குதிரைவீரகளாலும மா ரதஙகளாலும ஆனையா குதிரை
களாலுமட யாரை எளாலும நகர்தபபடாமலும ஆனை குதிரை
பீமரேனனனை தகத விருகுடர்ன மலா ரனபபடாதிருகலால பிர
புதததிலே உதஸாகததைத பூரதரபடச செயயபபட டாமான வகத
தாலோதனனுடைய சேனைமுழுவ நாம அவரை வறறுபடுதபோல கின
றது. அரச ! அகதபுரவாயுதததிலுள அனைவரையும கெருஙகிய
தும வரனமபறறதுமான அருசசேசேனையானது கதனிருதஜுதனை
புடையகா கிலவிருகதன மறறு தரமபுன வரவு தபோலவ சுவிகாரமாக
கீலெபபடடதாக விளஙகியிரு கு ரதாடர கூடாரதிலும வீரரகளுடனே
தேதாடமகூடின உமகுடதிலிருகதும ஆகர தேசனையானகு ரபரிய

வைகளாயினர் ஸேநாபதியான [illegible] கொண்டவர்களும் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையைக் கொன்றனர்; பீமஸேனனையும் [illegible] யையும் தனஞ்சயனைத் திரிகர்த்தர்களுடைய [illegible] தார்கள். அவ்வாறு பயங்கரமான [illegible] துமான யுத்தம் நடந்துவரும்பொழுது, ஜயசாலிகளுள் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் ஸேனையின் மத்தியில் [illegible] டங்களைக் கொன்று [illegible]

[illegible] போர்புரியும் [illegible] ஸேனையானது [illegible] கள் பரிவாரங்களோடு [illegible] இந்திரன் [illegible] தேவர்களாலும் [illegible] ராஜன் [illegible] மானங்கள் [illegible] மஹாயுத்தத்தில் [illegible] பெருமை [illegible] படுகிறது. [illegible] பீமஸேனன் [illegible] திறல் [illegible] ராஜன் [illegible] மத்தியில் [illegible] காணப்படுகிறது. இந்த [illegible] சக்தியுள்ளவர்கள் [illegible] சிறந்த வீரமுள்ள [illegible] கேசவ! இந்த [illegible] நோக்கிச் செல்லும் [illegible] மாதவ! [illegible] ரதத்தைச் [illegible] என்று [illegible]

அந்த அர்ஜுனனுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கோவிந்தன் [illegible] சிரித்துக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து, 'பாண்டவ! [illegible] [illegible] குதிரைகளைக் கொண்டு [illegible] ஜனார்த்தனன் [illegible] [illegible] வெண்ணிறமுள்ள [illegible] (ஸேனையில்) பிரவேசிக்கின்ற [illegible] உடமு டைய [illegible] குதிரைகள் [illegible] மேகத்

தின் இடிபோன்றமுழக்குகளுள்ளதும் வானரக்கொடியையுடையதும் அசைகின்ற கொடித்துணியுடன கூடியதுமான அந்தரதலானது விமானம் ஆகாயத்திலிறங்கிவருவதுபோல அந்தச்சேனையில் பிரவேசித்தது பெருஞ்சேனையைப பிளந்துகொண்டு துழைந்தவாகளும் கோபமுள்ளவாகளும் கோபத்தினால சிவந்தகண்களையுடையவாகளுமான அந்தககேசவரும ஆஜானனும் மிகக காந்தியுள்ளவாகளாக விளங்கினாகள் யுத்தத்தில்ஸமாதானமாகளும் யுத்தமாகத்திறகாக அழைக்கபபடடிவந்தவாகளுமான அவரிருவாகளும யாகஞ்செயபவாகளால விதிபபடி அழைக்கபபடட யாக்நிறகுவந்திருந்தினற அஸுவினிதேவதைகளைபோல விளங்கினாகள. கோபத்தினாலசிவந்தகண்களையுடையவாகளும மஹாபலசாலிகளுமான (அந்தஇரண்டு) சூராகளும அதிகமதங்கொண்டவைகளும நூறுஷடிஸஞ்சாதத்துடனே ஸஞ்சரிக்கினற வைகளுமான இரண்டுயானைகளைபோல விளங்கினாகள கோபங்கொண்டவாகளும சிறந்தஉபாயமுள்ளவாகளுமான அந்தஇரணடுபுருஷஸிம்ஹாகளும தலத்வனியினால கோபமூட்டபபட்ட இரண்டு மஹாகஜங்களைபோல அடங்காத பலமுடையவாகளானாகள பல்குனனை தோபடையிலும குதிரைகூட்டங்களிலும நுழைந்து பாசத்தைகையிலகொண்ட யமனபோலச சேனையினமத்தியில ஸஞ்சரித்தான பாரதா! யுத்தத்தில உமதுசேனையில விக்கிரமத்துடனே கூடின அந்தஆஜானனைக்கண்டு உம்முடையகுமாரனை ஸமசபதகாகளுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும ஏவினான. பிறகு, சூராகளும அஸத்ருசமான தேஜசியுள்ளவாகளும எகுமாபிரசித்திபெறறவாகளும மஹாரதாகளும் விலலாளிகளுமான ஸமசபதகாகள மஹாயுத்தத்தில ஆயிரமரதங்களோடும மூநூறுயானைகளோடும பதினாயிரம குதிரைகளோடும இரண்டிலக்ஷம் காலாடகளோடும குந்தீபுத்திரனை பாண்டிநந்தனனைச சூழ்ந்துகொண்டு கூரமாரிகளால நானகுபுகத்திலும்மூடிக்கொண்டு எதிர்த்தாகள மஹாராஜரே! பகைவாபடையைக்கால பவனன அந்தப்பாரத்தன யுத்தத்தில அமபுகளாலமூட பட பவனுக்கு பாசதண்டத்தை கையிலிகொண்ட யமனபோலத் தனனருவதைபோல யமாக்ரமாகக்காணபபட்டதுகொண்டும ஸமசபதகாகளைகொண்டும மற்றும் பாரத்தத்தால [illegible] அவரவரிடத்திலும் யுகாந்தகாலத்திலுண்டாகின்ற பயங்கரமான பயங்களால ஆகாயமானது மூடபபட்டு இடைவெளியற்றதுபோல ஆயிறறு பிரபுவே! கிரீடியினுடை யவிலலிலிருந்து விடபபட்டவைகளும ஸாபபங்களைபோல நன்முகவிழுகின்றவைகளுமான

பெரியஅம்புகளால எலலாம்மூடபபட்டுப பிரகாசித்தது. அளந்தறகு அரிய பராகரமமுள்ள பாண்டவன ஸவாணகடலளவரும் கோரமானவைகளும் பளபளபபானவைகளும் படிவானசனுகளுள ளவைகளுமானபாணஙகளே எலலாதிகுகளிலும்பிரயோகித்தான பாதனுடைய கையுறையிலமோதும்ஒலியினால ஜனஙகள, பூமி, ஆகாயம், எலலாதிகுகளும, கடலகள, மலைகள இவைகளெலலாம் வெடிகினறனவென்று எண்ணினாரகள மஹாரதனன கௌரவ பதினொபரும் ஆசாரியரகளுகொன்று ஸம்சபதகாகனுடைய பிரபகூதனதைநோகி விரைவாகசசெனறான பாரதன் காம்போஜாகளால ரகூஷிகபபடடபிரபகூதனடைது இதனால அபராகளே அழிதது போலச் சேனையைப் பலலஙகளால அழிதான் கனனனகொலல வருகின்றபடைகளவாகனுடைய சஸதிரஙகளால வெடடுபடடன டஜஙகளும அவவாறே கலைகளும விரைவாக பலலாதினால துணடாகினன காணபபடாதிலும ஈறறினால பலகினசமுறிகப படடமரஙகளபோல அவாகள ஆயுதஙகளோடு வெடடுபடட அஙஙகளோடும அஙஙகளின்உறுபபுகளோடும பூமியிலவிழுகாா கள. யானைகள, குதிரைகள, தேரகள, காலாடகள இவைகளுடைய கூட்டஙகளாக கொலலுகினறவனன அரஜுனனை ஸாதகியினை வகு இளையஸஹோதரன எதிரதது சரமாரியினால வாகித்தான். அநது பாரதன (பாண்டவனபப) பிரயோகிகின்ற அநதஸாதகியினனது இளையஸஹோதரனுடைய பரிகாயதம்போனற இரணடுகைகளையும தரண்டு அரகதசகதிரபாணஙகளால அறுதது பூாணசநதிரனைபோல பிரகாசிகினறமுகதுடனகூடினதலையையும ஒருகூரதிரினால அறுததான பிறகு, கனனிடதினினறு உண்டான ரகதகதினால அலஙகரிகபபடடுளள அகடகதலையானது வஜராயுதத்தினால பிளகபபடட மஞசிலைமயமான மலையினுடைய சிகரம்போல வேகதுடன கீழேவிழுகது. காம்போஜாகள உனனதனுபிருபபவனும் காமனையிதழபோனற கண்களையுடையவனும் மிகஇனியகோறறமுளளவனும் பொறகண்டலைபோனறவனும் கொலலபபட்டவனுமான ஸாதகியினுடைய இளையஸஹோதரனைப பிளகபபடட மஹாமேருவைப்போல கண்டாரகள. பிறகு, கோரமும்மிகஆசசரயகரமுமானயுதம் மறுபடியும் உணடாகியது அநதயுதததில சண்டை செயகின்ற யுதவீராகளுகபப பறபல அவஸதைகள உணடாயின. அரசரே! பாகனுடைய அமபுகளாலே அடிகபபடடு இரதததிலிருநனகபபட்ட காம்போஜதேசதது குதிரைகளாலும யவனா

களாலும் சகாக்களாலும் புடைபரப்பது எல்லாம் சுருங்கமாகியது. மஹாராஜரே! அஜாதசத்துரு பீமசேனனையும் அர்ஜுனனையும் கோபாக்நியுடன் கூடியவர் களாகவும், குதிரைகளாலும் ஸாரதிகளாலும் சேர்ந்த ரதங்களாலும் குதிரை வீரர்களாலும் யானைகளாலும் அழிக்கப்பட்டவர்களாலும் யானைகளழிக்கப்பட்டவர்களாலும் அழிக்கப்பட்டவர்களாலும் யானைகளாலும் பிறவாலும் மஹாமாத்ரர்களாலும் ஆயிரக்கணக்கான அநேகபாணம் பாய்வதாலான வியாகுலம் உண்டாயிற்று. அதற்குமேல் எவ்விதச்சேர்க்கையினால் பகைமுகம் வகம பணமளிப்பதில்லை, அதில் காலத்தில் ராஜா - கூடாராணபதியர் பிரணனை அலக்ஷியஞ்செய்கிறானோ - பெரிய காலவிலேயே ஆசைத் தாயிரண்டு சூரியனை தனையைப்போலிருக்கும் எரிந்து விழுந்தால் தேர்ராஜனை ராஜாக்களின் எதிர்க்கின்ற வல்லமையும் விசைப்பலமும் ஆயுதங்களிருப்பதாகவுணை ஆஜ்ஞனேன் என்கிறார் ஒன்றுகூட ஆசரபடுகிறபடி நடிக்கையினாலே வாராதும் உத்தமமானதிர்ந்த விருப்பத்தினாலுவந்தும் காடபுத்திர ருடையவரேஹன காரணமாகவும் ஆன் சிருவருக்கும் ஜயத்தில் நிச்சய மில்லாதே பெருமூச்சு விட்டான். அஜாதசத்துரு ராஜனை, பீமசேனனை, காமனை, ஆவருடைய முகங்களை சுவாஸ்யமாக்கினவர்களாய், ஸமரத்தில் சேனைபும் சேனாபதியும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களால் சாசுகரமான காரணமும் மஹாராஜரே! நேரில் நாம் கமனம் செய்வதற்கு முன்னால் நீ சேனையை அழைத்துக்கொண்டு போய் தாக்குதலை செய்வாயாக என்று சொன்னான்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிவதற்கு அர்ஜுனன் அவஸ்தாமா யுத்தத்தைச்செய்வதற்காக அழைத்ததும், அவனிருவருக்கும் யுத்தமும்.)

திருதராஷ்டிரர், "ஸஞ்சயா, அர்ஜுனனை போல் ஸமரபதிகளை வென்றவர் வேறு யாரும் இல்லை. அவனுடைய காண்டீவத்தை பாதுகாப்பவர் யார்? அவனுடைய பராக்ரமம் கை எப்படிப்பட்டது? அவனுக்கு ஸமமாக வருகிறவர் யாரும் இல்லை. அர்ஜுனனைக்குறித்து ராஜாக்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கடந்தகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் வரப்போகும் காலத்திலும் ஸம்சயமாகவே இருக்கிறது" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"அரசரே! வீரர்களுக்கு ஸ்வர்க்கஸுகமளிப்பதும் பாவங்களை அழிக்கின்றதுமான கடலைப்போன்ற பெரிய சேனைகளுடன் சுசருமன் சொல்லுகின்றதைக் கேட்டான், உடனே அர்ஜுனன் தன் ரதத்தை [illegible] சேனைகளைப் பிடிப்பதற்கு

பார்த்தன் பெருங்காற்று மழைத்தாரைகளைக் கொந்தளிக்குஞ்செய்வது போல் மழைத்தாரைகளினால் சமீபத்தாலுண்டான பாம்பு நுழைந்தது அங்ஙனமே கொதிக்கும்படி யான. தனஞ்சயன் சுமை யுள்ளவல்லங்களாலே பூர்ணசந்திரனொடு மலயபிரதேசிகனின்றமுழு மனைவரையும் அழகியகன்னியும் புருவங்களையும் பற்களையுமுடைய வைகளைப்போன்ற வீரர்களுடைய கலேகளை அறுத்துக் காம்பிலவாதகாம மைமலர்களைபோன்ற அவைகளால் பூமியை விசாலமாக மூடினான் அர் ஜுனன் யுத்தத்தில் கன்று ஒருட்சியாயிரு யானைகளும் தண்டனை களும் பஞ்சடியுள்ளவைகளும் சகுனத்திலும் அதிசாகத்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆபத்தங்களைக்கூடியவைகளும் கை யணை களணிந்தவைகளுமான ஐந்து குலோகமம்போன்றவைகளான பதா வாகளுடையனகளைக்கொண்டு களாலவெட்டினான். பாண்டவன் தேரிற் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளையும் அவைகளைக்கவிர மற்றவைகளையும் ஸாரதியையும் தேரிலுள்ளவர்களையும் விற்களையும் அம்புகளையும் கைகளை யும் மிகுந்த கூரையுள்ள பல்லங்களால் துண்டாக்கினான். அரசரே! அர்ஜுனன் குதிரைகளையும் ஆயிரம் அம்புகளாலே ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைபின்பீடத்திலிருக்கின்ற வீரர் களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். சிறந்த வீரர்களை மிகுந்த கோபங்கொண்டு யெளவனவய துள்ள பசுவின் நிர்த்தமாகச் சாஜிக் கின்றவைகளும் அடங்காதமதங்கொண்டவைகளுமான விருஷபங் களை கொம்புகளால் (பல்லாயிரக்கணக்காய முறிவுற்று) போலவும் துண்டு செய்பவனும் கோபமுள்ளவனுமான அர்ஜுனனை எதிர்த்துச்சென்று அமரர்களால் புகழ்தற்காரிய ஜயிப்பதற்காக அவ ராருவரும் இதிரியில்லாமல் எதிர்த்து யுத்தம் கடாத்தும்போல் அந்த அர் ஜுனனுக்கும் அந்த சமீபத்தாலுண்டாகும் மயிர்சிலிர்க்கும்படியான யுத்தம் நடந்தது. அந்த அர்ஜுனன் சத்துருக்களுடைய அஸ்திர களை அஸ்திரங்களால் தானும் பகைத்திலும் பிடித்து அவர்களை அவர்களுடைய (அவர்களுடைய) யிரைத்தவர்களாகவே தான் அர்ஜுனன் காண்டீபம் பெரியமேகங்களை சிதறச்செய்வதுபோல் ரதங்களை * தரிசெய்வதும் சத்துரும் அசுரம் வெட்டப்பட்டவைக ளாகவும் போரில் கொல்லப்பட்டவைளாகவும் ஸாரதிகளும் ஆயுதங்களும் அழைப்பிட்டிருளும் கொடிகளும் அழிக்கப்பட்ட வைகளாகவும் கட்டுகளிற்றுளும் கழிவாளங்களும் தண்டங்க ளும் நன்கு அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் தரிவேஷங்களையும் ஏர்க

* துரோணபர்வம் 661-மபகுகம குறிப்பிறகாண்க

காலகளையும் இழந்தவைகளாகவும் தேர்தட்டும் நுகமும் சரிந்தவை களாகவும் * அக்ஷபிரமண்டலங்கள மிக கழுவினவைகளாகவும் துண்டு துண்டாக செய துகொண்டு பாடபவருக்கு ஆசாயகரமும் சதுருகாஞ்சுகு பயங்கரமுமாயிருகினற செயகையை ஆயிரம் மஹாரதாகஞ்சுசமமாக செயதான ஹிதகாள கேவரிஷி கள இவாகளுடைய கூடங்களும் சாரணாகளும் ஸ்தோதிரஞ் செயதாகள தேவதுந்துபிகள முழிகன கேசவாஜுனாகளு டைய முடியில பூமாரிகளும விழுகன ஆசரீரவாகும், 'சந்திரன, அகனி, வாயு, சூரியன இவாகளுடைய காந்தியையும தேஜஸ்ஸையும பலதகையும பிரதாபகையும எபபொழுதும் முறையேகரிகும வீராகளான கேசவாஜுனாகள இவாகளை முறசாலதில பிரம்ம ருகதிராகள வீறறிருகதபோல ஒரே ரததில வீறறிருகினற இகக இரண்டு வீராகளும எலலாபபிராணிகளுகளும சிறநதவா களான நரநாராயணாகள' எனறு மொழிகதது பாரதரே! இவவாறான இநதப பெரிய ஆசசாயததைக கண்டும் கேடடும அபவகாமா மிக கோபங்கொண்டு யுகதநதில கிருஷ்ணாஜுனாகளை விரைவாக எதிர்த தார பிறகு துரோணபுதிரா அடட ஹாசஞ்செய துகொணடு பஞ்ச வரை அழிகககூடிய அமபுகளை தொடுகினற பாணடவனை அமபுக ளைனைகூடினன கயிலை சண்டைகரு அழைதது, 'வீர! நீ இசசமயத திலை வரது எதிரதிருகினறனனைத தருகந்து அதிதியாக நினை பாயா கில எலலாவிதகதிலும எனகரு இபபொழு து யுதகம்மனகிறவிருக தைகொடு' எனறுசொனனார ஆசாரயபுதிபரல யுதகஞசெயயும் விருபபதோடு இவவாறு அழைகபபட டவாஜுனன கணனை கணகு மதிதகதான ஜனாதனனைபபாரதது இவவாறுசொனனான, 'பர வேர! ஸமசபதகாகனை நான திரலவேண்டும அபவதகாமாவை யுதகதிறகு எனனை அழைசகிறார இசசமயதில எனக முதலில செயயவேணடியதோ அதை எனகுச செலலும தேவரிருகரு விருபபமிருநதால எநதகொணடு ஆசிரயமகொடுபபர' எனறு சொனனான இவவாறுசொலலகூடாமல கவா யாகதில சினைகை யெனனம வேதாஙகததில கூறியமுறைபபடி அழைகபபட டதிருதி ரனை வாயுவானவன் கொணடுவநதுசேரபபதபோல அழைகபபட பாரதனை அபவததாமாவினை நகரதை அணுகுமபடிசெயதா கேசவா ஒரேமனதுடையவரான அதபு அபவததாமாவை

* ரதததிலுளள நீடதிலும அசசிலும சோத ய இகைகபபடடிருக

அழைத்து, 'அஸ்வத்தாமாவே! ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு விரைவாக அடிக்கடி ஆயுதங்களையும் நீ ஸந்தித்துக்கொள்ளும் வேலைக்காரர்களுக்கு யஜமானனிடம்சேர்ந்த முக்கடனைக் கழிப்பதற்கு இதுதனதே காலம்! பிராம்மணர்களுடைய விவாதம் ஸூக்ஷ்மமானது. க்ஷத்திரியர்களுடைய வெற்றிதோல்விகள் ஸூக்ஷ்மமானவைகள் பாரத்தனுடையதிவ்யபூஜையை மயக்கத்தினால் பொருமலோடு வீசில் நீ முடிவைவிரும்பித் திடமாயிருந்துகொண்டு இப்பொழுது அரஜனைநோக்கி போர்புரிவீராக' எனறு சொன்னார் வாஸுதேவரால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட பிராம்மணோத்தமர் 'அவ்வரமே ஆகட்டும்' எனறுசொல்லிக் கோவலரை அழுபதினாயிரங்களாலும் அரஜனனின் பிரகதேச துணைபுரிகிறவர்களாகிய அழுத்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய விலைமதித்த துணைபுரிகிறவனாகிய தெளிணியானவர் பிரகதேசமான வேறு யிலைல வடிந்தது காணேனறறி நிரிஷத்துநிலைல பாணடிநாதனனை அரஜனனையும வஸுதேவபுத்திரன கேசவரையும ஆயிரமபாணங்களாலும முநநூறு பாணங்களாலும அடித்தார பிறகு, முயறசியுடையவரான் நரோணகுமார ஆயிரகணகானகவும பதினாயிரகணகானகவும லக்ஷக கணகானகவும பாணங்களைப பிரயோகித்து அரஜனனை ஸந்தபிகசசெயதார. ஐயர! பிரமமவாதியான அஸ்வத்தாமாவினுடைய அமரஷத்துணியினினறும மில்லினினறுமநானகயிறறினினறும மிலலரினினறும இரணடினகளினினறும இரண்டு பாளங்களினினறும மாரபினிலும முகத்தினினறும மூகினினறும கணணினினறும இரண்டுகாதுகளினினறும தலையினினறும்அதகங்களினினறும நோமங்களினினறும கவசங்களினினறும ரதத்தினினறும தூணிரத்தினினறும பாணங்கள வெளிபபடடன தோணபுதத்தினாலெறிதானபாணவலையினால மாதவனையும அரஜனனையுங்கட்டி ஸந்தோஷமூளவராக பெரிய மேகங்கூட்டத்தினுடைய இடிமுழக்கம் போனறதத்தத்தில் விமலகாதஞ்செயதார. மஹாராஜரே! தெளிணியிலைவிட்டபின கானகுரகத்தினினறும வருவிழுகின்ற அநதட பாணங்களால ரதத்திலிருகினற அநத கிருஷணரஜனார இருவரும கலரு மூடபபட்டவரகள பிறகு, பிரதாபசாலியான அஸ்வத்தாமாவினுடைய வில்லினால விடபபட்ட பாணம் எனற இருவரையும் மறைபபதாக செயதன. அமபுகளாலே அவரகளைவருநதவாகச செயதார. சராசரங்களுக்கு ரக்ஷகர்களான அவவிருவரும பாணங்களாலனறோ மூடபபட்டாரகளென்பதைக் கண்டு ஜகமஸ்தாவரமானதும ஹா

ஹாகாரம்கொண்டமன விரித்த சாணனாகளுனுடைய கூட்டங்கள் நானகு பகுதிகளினின யும வருதன, 'இபபொழுது உலகங்களுகுக மீக்ஷமமானது ாணடாகுமா' எனறும தெரிவின அரசே! யுத்த தத்தில கிருஷ்ணஜுனாகளை மூடுகின்ற தேரணபதி ருக்கு உண்டானதுபோன்ற பாகிமம எனறால இத்தகுமான பாகுகட படடதேயிலலை மனனரே! யுகாந்தத்தில பிரளகருதகுப பயத்தை உணடுபணணுகிற கிரெளஞ்சியினுடைய விலலின சபதகணைக காஜிகினன விமமதத்தினுடைய சபதகளைதபோலப பலகரம மேகடேன யுகாந்தத்தில இடமாகவும வலமாகவும ஸஞ்சரிகினறவருமம (அமபுகளைத) தொடுபவருமான இநதஅரவுதகாமாவினைப பாலவிலலுளள காண்கயிருனது தேமரதினுடைய பினனலைபோல விளகுவதாச சாணபட்டது சுபுஜுபுடனன காரயகளைதசெயபவனும திடமான வெடபபிடியுளளவனும பாண்டிதகளனைமானவனுமான அருகுத தனஞசயன, அபபொழுது அதிகமாகக கயகளை கடடாரதகாணடிருநதான, பரந தாளதினில பிரகிரமதுடன திடமாகவும வலமாகவும ஸஞ்சரிகினறவனும (புரபடளை) பிரியோகிகினறவனும வலிமான தனனுடைய பாரதபோதத்தை யுத்தத்தில அருக அரஜுனதாமாவினைல கலபபாட டகாணணனினைனை தேவதத்தம்! பிறகு, யுதத தில அவவிதமானன சாரயதனசசெயகினற கிரீடனுடைய ஸவரூபமானது ருத்திரனுடைய சரீரமபோல பாரகமுடியாதது யிருநதது அசசே! பிறகு, அநத புஸ்தகத்தில கபிரவீணபுதனுடைய விருததியனை கடு குரஙகீபுதன மன குறைவுள்ள தேவ, பரஷடமான கிருஷ்ணனே வருதனை நகர அசசே! அநத வாஸு தேவனுடைய தெருமூசசுகளைட டிசசெயலனறி கணணனிலைல காரிகினறவரா மேபால புருஷோத்தமனுடைய பராகுரமதைப பாடுவாரகளா.

பிறகு, கணணனுடைய பிரபாவதனை தெரிவிகுமபடி பாரதத்தை நோகி, 'பாரத' குருகீபுதனே! புஸ்தகத்தில கபிரவீணபுதனுடைய மனனர இபபொழுது மிகவும பிரீதியுடன மனனிகபதில யுகாயமாக வணணஜாலங்கிறனன உனனுடைய பாண்டுபுத்திரனான சாணனுடைய வமசமானது சிதறிப போகாமருகுகினறதா' எனறபடி நழுவாமலிருகினறதா' விரயமானது முனனபோல இருகினறதா' உனனுடைய பிருமகருடையபலமும முனனபோலிருகுகினறதா' பாண்டவர களைவிட சிறநதவரென' யுதிஷ்டிரனுடைய புதிரனான அரஜுனனைபபுலபபடுகினறனர. குருபுதனே என்று இவவாறு சொலலி விதுரனைக கண்டு பேசுகிறவனைபோல பேசுகிறான.

யாதே பார்த்த ! உபேக்ஷிசெயலதறகு இது ஸமயமனறு' எனறு அனபுடன இவவசனதைகூறினர. அரஜுனன, 'மாதாவே!' எனற விஷயதில குருபுதிரருடைய தம்பட ஸஹபாவதைதபறறாமை அமபு மயமானவீடடில பிரவேசிகசெயது தம்மை மாண்டவா கிளனறு எண ணுகிறார சிலகாலபிறகு துயில டேன' எனறுகூறினன இவவா றுசொலலி விடடு, பாதாகளாை சிறநதவரனன அரஜுனன அருகஅமரவு நாமாவி னுடை யவிலேயும குடைஎயும கொடிதஎணணையும தாகழபடல பிரனறவடிவமுளள சகதிஎயும சிறநதகதாயுதஎதயும கருமாரனை சாணைபிடபபடடபலலைகளால தூணடாகஙினன அரஜுனன அப வாதாமாவிரலை பிடிபோகிகபபா ! அமபுகள ஒலலிவானறையும மூமபூணறுகத தூணடாகி, காறறுனது பாணியை நாசமசெயவது போல நாசமசெயதான பிறகு, பாணட வன குருகஷேதிரதி னரநதுகோளகிட யாதகதேளகிட யாசனகதேளகிம தவஜதகதேளா கிம சாலவா கருஙை யா கூட டஙகதேளாகிகூடின ஸமசபதகாகதேள ளாறறடியா ல கதிமானா பாணஙகளால அழுதநதான அகதயுதத ராகததில அபிபொழுது பாறபல ரூபமுளளவாகளாகக காணப பட ஜனஙகள அதுதயுதத நதில தரஙகதேள தருகதேள பாணங களால மூடபபட வரகளாக முணணிகொணடாரகள காணபு வதிலலை பிர படபப வைகளும பாறபல உருவமுளளனவைகளு மான அவயவமபுஞ யுதத நதில ஒருபோ ராதகருகு அபபுறதது ஆயன யாசனகளுடைய மனிதரகளும கொனறனர கூட டிலி கோ டியகளான சேனை பபட இலலாதாகளபோல பூதநதைதப பெருசகுகினற யானைகளுடை ய துதிகளைகள பலலிகளால அழுக கபபட டு விழுநதன பிறகு, மலலோனறை அதுபலலனை மா னிதரதாகளாகி இநதிரனுடை ய வஜராயுதத நதினால பிளகபபட ட மலை களுடை ய கூடடஙகளபோலக கீழேவிழுநதன தனகுசமான கவனகுபழுகபபட டு மேலகமுளள குதிரை களோடு கூடடியவைகளும யுதத நதில கெட டமதஙகளுடைய வீரரகளால வீழதபபட டு வைக களும கருநதாளாகரமமிபோனற ரூபமுளளனவாகளும தலைகீழாக அமைக கபபட டு மாளாதான ரதஙகளுடை ய பாணஙகளால துணடிகசெ செயதி ருகுருகளாலும ரு அமபுகளாலு பிளநதன ஆனால கன் ருகஷேதிரதகபபட்ட குருகஷேதிரமாகளாலும காலாடகளாலும கொன

* ப ப ராமம, 102-ம பகதயிலும ஸ்ரீ ம பாரத 72, 566-ம பக கங்களிலும பல பிற காணக

யும கோலஙகளையும குதிரைகளையும யானைவீரரகளையும வெட்டி ஞன். அநதயானையினமீது கொடிகளுடன கொடிதது துணிகளுடன வஜரததிரைலடி கடபட மலைசிகரஙகளபோல விழுநதன. அநத ஸம்சபதகாகள முனபு அடிகடபடடபடன, காறறுடன கூடிய பெரிய மேகமணடலஙகளால உதிகினற சூரியனே மூடிவிதுபோல கிரீடி யானவன உதிகினற சூரியனைபோல வாணமபோனறவாணமுளள பாணஙகளால குருபடதினரை மூடினான பிறகு, அபபொழுதுதான கூ மையுளள அமபுகளால அரஜுனனுடைய அமபுகளை நாசஞசெயது மாரிகாலதது மகதரசூரியனாலே மேகமபோல கூ ஆகாயதது மறைப பதுபோல அரஜுனனையும வாளுடனகூடிய வரையும நனறு மூடி விமம நாதஞசெயதார. அபபொழுது அநதவீரகளால ஆயுதஙகளாலடிக கபபடட குருதிபிரவாஹனை அரஜுனன பாணஙகளாலதனை விலவா கச சேதிகக துர பிரவாஹமபோனறபடடனை. அபபடபடட ஆயுதஙகளால அநத அபிமனயுவின தாமானவையும உடமைகளுமாகிய அநதவீரகளையுமபோலவே அடிததான பாணஙகளால அடிபபவனும ஸகானமசெயபவனும பிரயோகிபபவனு மான ஸவயஸாசி ரதததில காணபடடனலலே. ரதஙகளையுமயானைக ளையும குதிரைகளையும காலாடகளையும ஒனறோடொனற வகாரமாகவே கொலலபபடடன. சரீரஙகளையுடையவைகளாகவும கொலலபபடட வைகளாகவும கணடாகள. கோணபுகநரா விழபவராகிசசிறநத பகதுரா ரசஙகளை வேகமாகத திரதிக கு ஓடுபாணமபோலப பிரயோ கிததார. அவைகளுடன, ஓடுகதுபாணஙகள அரஜுனனை எதிரில அடித தன. கலலகட்டிகளுடன கூடின ஓடுகதுபாணஙகள அசசுகரைபபிளந தன. தனுரவேதததை அறிநதவனான அநத அபிமனயுவின அஸ்திரஙகள அவவாறு அவமதிகபபட டவராலும அவவாறபடடவைகளால அடிகபப படடு ரதததைவிட பெருகியிகொணடிருகிறவராலும குதிரை யாலும இநதிரனும பிரமனுமகூட யமனும குபேரனும இநதிரனும மிகவும சாமரதியமுளள மனிதாகளுளளும சிறநதவராக ஞமான அவவிருவராலேயும யுதததில மானடவராகளெனறே மறற வாகள எணணினாகள. பிறகு, தசாரஹாகளுடைய நாதனான ஸ்ரீ கிருஷணபகவான அரஜுனனை பாரதது, 'என அரஜுன, தைரியமாயிருக கிறாய? இநத போரவீரரைக கொல லுவா உபேகஷிகபபட்டால நிதானசெயயபபடடாக கஷடமான வியாதிபோலக தோஷததை விளைவிபபானலலவோ?" என்று சொனனார்

வாகமுளள கிரீடியானவன அரசுதனைபபாரதது, 'அவவாறே ஆகடடும' என பதிலலிடடு அடடஹாஸஞசெயது விரைவாகக காணடிவதனை விடபபடகினறவைகளும கோபங்கொணடஸர்ப

பம்போன்றவைகளுமான பாணங்களாலே தரோணபுத்திரருடைய சிறந்தசந்தனத்தினாலபூசப்பட்ட உத்தமமான இருகைகளையும் மார்பையும் தலையையும் அவ்வாறே நிகரற்ற இரண்டுதொடைகளையும் அடித்து தரோணபுத்திரரையும் யுத்தத்தில் பிளந்தான் அர்ஜுனன் கடிவாளங்களை அறுத்துக் குதிரைகளையும் அடித்தான் அந்தக்குதிரைகள் அவரை யுத்தபூமியினின்று வெகுதூரம் இழுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டன காற்றினவேகம்போன்ற வேகமுடைய அக்குதிரைகளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் புத்திசாலியுமான அந்த தரோணபுத்திரர் பார்த்தனுடைய அம்புகளால் திடமாக அடிக்கப்பட்டு (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பார்த்தனோடு போர்புரிவதற்குச் சக்தியற்றவரானார் அங்கிரஸினவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் சிறந்தபலமுள்ளவருமான அந்த அஸ்வத்தாமா பாணங்களும் அஸ்திரங்களும் குறைந்துபோய உத்ஸாகத்தையிழந்து விருஷ்ணி வீரரான கிருஷ்ணரிடத்திலும் தனஞ்சயனிடத்திலும் ஜயம் நிச்சயமென்று ஆலோசித்துக் காண்டுடையபடையில் பிரவேசித்துவிட்டார். மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் சிகித்ஸைகளாலும் உபாயங்களாலும் தேகத்தினின்று எடுக்கப்பட்டவியாதிபோல விருத்தமானகாரியத்தைச்செய்ய எண்ணங்கொண்ட அஸ்வத்தாமா குதிரைகளால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டபின், கேசவரும் அர்ஜுனனும் காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடியுள்ளதும் வெள்ளம்போல முழங்குகின்றதுமான ரதத்துடன் ஸம்சப்தகர்களுக்கெதிராகச் சென்றார்கள்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் தண்டதாரனையும் தண்டனையும் கொன்றது)

பிறகு, வடபுறத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையில் தண்டதாரனால்கொல்லப்படுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய சப்தமானது தோன்றியது கருடன் காற்று இவைகளுடைய வேகத்துக்குச்சமமான வேகமுள்ளகுதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே செல்லுகின்ற கேசவர் ரதத்தைத்திருப்பி அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பகைவரை அழிக்கின்றயானையோடு இதோ மகத நாடன் மீறிச்செல்லுகிறான் இவன் படைப்பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் பகத்தத்தனுக்குக் குறைந்தவனல்லன் இவனைக்கொன்று மறுபடியும் ஸம்சப்தகர்களைக்கொல்வாய்' என்றுசொன்னார் பேச்சு

முடிவதற்குள் பாரத்தனைத் தண்டதாரனுடையயானையை அடையச் செய்தார். மாகதாகளுளசிறந்தவனும் மஹாபலசாலியும் அமங்கள காயத்தில பிடிவாதமுளளவனுமான அந்தத்தண்டதாரன் யுத்த வீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடிப் பயங்கரமாயும் விஸ்தீர்ண மாயுமுளள தூமகேதுஸ்வரூபியான உதபாதகிரகமானது பூமிமுழு மையும் நாசஞ்செய்வதுபோலப் பகைவாசேனையை நாசஞ்செய் தான் நன்குபழக்கப்பட்டதும் கஜாஸுரன்போன்றதும் மஹா மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுளளதும் ரதங் களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனிதாகளையும் நாசஞ்செய் கின்றதுமான சிறந்தயானையின்மீது வீற்றிருப்பவனும் யுத்தத்தில வீரயமுளளவனுமான அந்தத்தண்டதாரராஜன் யுத்தத்தில யானை வீராகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் மஹாரதாகளையும் குதிரை வீராகளுடன்கூடின குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலசக்கரம் போல எல்லாப்பக்கங்களிலும் பாணங்களால் கொன்றான அந்தத் தண்டதாரன் வெண்கலத்தாலானவையும் இரும்பினாலானவையுமான கவசங்களைப் பூஷணங்களாக அணிந்தவாகளும் குதிரைகளையுடைய வாகளுமான மனிதாகளைச் காலாட்களுடன்கூட விழும்படி செய்து,பல முளளஒருசிறந்தயானையானது பெருங்கோரைகளை ஒசையுடன் அழிப் பதுபோல நாசஞ்செய்தான் பிறகு, அர்ஜுனன் நாணகயிற்றினின் றும் கைவிரலுறையினின்றும் சக்கரங்களுடைய நுனியினின்றும் உண்டானசப்தமுளளதும் மிருதங்கங்களாலும் பேரிகளாலும் அனேக சங்கங்களாலும் ஒலியுளளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் சப்தமுளள தாகச் செய்யப்பட்டதுமான யுத்தத்தில சிறந்த ரத்தத்துடன் (தண்ட தாரனுடைய சிறந்தயானையை) எதிர்த்தான் பிறகு, அந்தத்தண்டதா ரன் அர்ஜுனனை உத்தமமான பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஜனார்த் னரைப் பதினாறுபாணங்களாலும் குதிரைகளை மும்மூன்றுபாணங்க ளாலும் அடித்து, பிறகு, ஸிம்மநாதஞ்செய்தான், அடிக்கடி சிரிக்க வும் சிரித்தான் பிறகு, பாரத்தன் பல்லங்களாலே நாண்கயிற்றோடும் பாணங்களுடனும்கூடின அந்தத்தண்டதாரனுடையவில்லையும் அலங் கரிக்கப்பட்ட நவஜத்தையும் அறுத்து மறுபடியும் பாதரக்ஷகாக ளோடு பாகாகளையும் கொன்றான் பிறகு, கிரிவாஜதேசத்தரச னான அந்தத்தண்டதாரன் கோபங்கொண்டான் பிறகு, அர்ஜுனனை அதிகமாகக்கோபமூட்டக்கருதிய அந்தத்தண்டதாரன் கபோலங்களில மதநீர்பெருகுவதும் துன்பஞ்செய்யும் தன்மையுளளதும் காற்றுப

போன்றவேகமுள்ளதுமான யானையிலிருந்து தோமரங்களால் ஜனார்
த்தனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தான். பிறகு, பாண்டவன் மூன்று
பாணங்களால் யானைத்தந்திரகர்களிடபான அந்தக் கண்டகார
னுடைய இரண்டு கைகளையும் பூர்ண சந்திரனுக்கொபபான முகத்
துடனகூடினதலையையும் ஒரேசமயத்தில் ஆறுகு நப பிறகு யானை
யின்மீது அமைக பாணங்களைப பிரயோகித்தான. பொனனுலலங்க
ரிகக பட ட பாரதத்துனடைய பாண்டவர்களால் கலக்குஷபபட ட துர்
யொதனனச நனறி யுணர்ந்திரு பபதாலன அகங்காரன இரண்டா
தியிலை பறறியெரிகின ற ஒஷ்திதேசாதிபதி மறைந்தோடிமகூடின மலை
போல அதிகமாக விளங்கிறது. சனகயினரிலை பீடிக்கபட ட அந்த
யானை மேகத்தினுடைய திடீர் பூ கம்போல் பூமி திகதறிசெரண
டுமி நிலதனறி ஆனைகுப்பாக்கிழும சுறறிலுமொரணடுமி மனைக்கிடமானி
(யுத்தபூமுகத்தை கவிர் டு) ழுடிய து துணபக்கைப் புலை ந்த அந்த யானை
பாகனோடுகூட்டிவ வஜ்ராயுதத்தினால் பின் கபபட டமரம்போல விழுந்
தது. பனிமேபால வெண்ணி நமுளள நும பொனனமாலையை அணிந்த
தும் இமயமலையினுடைய சிகரமபோனறதுமான யானையுடனன பிர
தாபவானவனை யுத்தத்தில் கொலலபபட்டுவி, தண்டனை ஒ பேதத்திரரான
கண்ணபிரானையும் அரஜுனனையும் கொலலவணணம் விரைவாக ஓடி
வந்தான். அந்தத் தண்டனை சூரியனுடைய கிரணங்களைபோற பிரகா
சிபபவைகளும் கூரமையுளளவைகளுமான மூனறு தோமரங்களால்
ஜனார்தனனையும் மூனறு தோமரங்களாலே அரஜுனனையும் அடித்து
விமமமாதஞ்செயதான். பிறகு, பாண்டவன் அடிபபவர்களில் அவ
னுடைய இருகைகளையும் அறுத்தான். கழே பரபபபதிலுறுகபப
படடவைகளும் பருத்திருபபவைகளும் தோமராயுதத்துடனகூடிய
வைகளும் கலல தோளவளைகளை அணிந்ததவைகளும் சந்தனத்திலை
பூசபபபடடவைகளும் யானையினமீதிருந்து ஒரேசமயத்தில் விழுகின
றவைகளுமான இருகைகளும் மலையினது சிகரத்தினின்று பூமியில
விழுகின்ற இரண்டு வரபபதாகம்போல் விளங்கின. பிறகு, கிரீடம்
அலை அந்தச் சாதிபபண்ணத்தால் பகபபட துண்டதுண்டமாய் பூமி
னது யானையினமீதிருந்து பூமியில் விழுந்தது. சந்தத்தால் கனைத்து
விழுகின்ற அந்தத் துண்டனை அனைவரினுள்ளும் மேறறிகையில் விழு
கின்ற சூரியனைப்போல் விளங்கினான். பிறகு, அந்தச் சூரியனுக்கும்
கிரணங்களுக்கொபபான உத்தமமான பாண்டவர்களால் இமயமலையி
னுடைய சிகரத்துக்கொபபான அந்த யானையை பிளந்தான். அந்த
யானையானது வஜ்ராயுதத்தினால் வெடிக்கபபட்ட இமயமலையி னுடைய

சிகரம்போல வீரிட்டுகொண்டு விழுந்தது பிறகு, ஸவ்யஸாசியினுலை யுத்தததில ஜயததில விருபபமூளளவைகளான அநத யாணைபோனற மறறயாணைகளும் அநத இரணடு யாணைகளபோலவே நாசஞசெயயப படடன பிறகு, மிகபபெரிதான சததுருவினுடை ய படையானது நனகு நாசஞசெயயபபட டது யாணைகளும ரதிகாகளும குதிரை களும் மனிதாகளும கூடடம்கூட்டமாகப பரஸபரம் கொன்று கொணடு யுத்தததில விழுந்தாகள மிகக தடுமாறறமுறறவாகளும் நன்கு அடிகபபட டவாகளும அதை அதைப பலவாறுகு பேசுகின கின்றவாகளுமான மனிதாகள ஒருவரால மறறொருவா கொலலபபட் டாகள பிறகு, அாஜுனனுடை ய படைவீராகள, தேவகணஙகள திருதிரஷ்டசுழனதுகொளவதுபோல அாஜுனனைச சுழனதுகொணடு, 'வீர! பிரஜைகள மரணததினின்று பயபபடுவதுபோல மவ்வளிடதி னினறு பயமடைநதோமோ அநதரசதருவானவன ஙகளுடைய பாகயத்தால உனனால கொலலபபட டான பகைவாகளை நாசஞ செயபவனே' இவவாறு பலசாலிகளான பகைவாகளால மிகப பீடிக கபபட இநத ஜனஙகளை பயதினினறு பாதுகாவாமறபோலை அபபொழுது, இவாகள கொலலபபட டதால இபபொழுது நமககு உண்டானதுபோனற ஸநதோஷம பகைவாகளுககு உண்டாயிருக கும்' எனறு கூறினாகள அாஜுனன இவவாறுகூவே மறுபடியும ஸனனபாகளால புகழபபடுகின்ற வாகருகளைகேடடு அபபோது ஸந தோஷமுளள மனததையுடையவனுகுத தகுபடி அநத ஜனஙகளுக குப பிரதிமரியாதைசெயதுவிடடு மறுபடியும ஸமசபதகாகளுடைய கூடடஙகளைக கொலலச சென்றான

ஐமபதைந்தாவது அதயாயம

(அாஜுனன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

அாஜுனன, அஙகாரகரைபோல வகராஸுவகமான கதியினால மறுபடியும் திருமபிவநது ஸமசபதகாகளை ஜயித்தது பிற காணித்தான அாசரே! பாரதரே! பாரத்தவுடை ய அமபுகளாலடிக கபபட மனிதாகளும குதிரைகளும ரதஙகளும் யாணைகளும் நிலை துவறினை, சுறறியலகனை, புழுஙகளை, பிழுகபபன, வாய பிழறறன பாண்டவன யுத்தததில எதிரத்துப போரபுரிகின்ற சததுருவீரா களுடை ய ரதத்தில பூடடியிருககினற குதிரைகளையும மறறகுதி ரைகளையும ஸாரதிகளையும கொடி களையும விறகளையும கததிகளை

யும் அம்புகளையும் கைகளையும் கையிலுள்ள சலிரேகைகளையும் புஜங்களையும் தலைகளையும் பலகைகளாலும் கூரைகளாலும் அரக்காலான மாளிகைகளாலும் பாணங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மலைச் சோலைகளையுடைய காஞ்சி நகரை அந்த அரசன் வெற்றி வாகை எதிரொலிக்கும்படி முரசறைவித்து ஒருபகற்பொழுதில் சுமார் ஆயிரம் கோடி பொன்களைக் கொண்டுவந்தான். ஒரு நாளில் பைசாசர்களும் நூறு நூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அரசனுடைய தர்மத்தினால் அவனருகிலும் அந்த அரசனுடைய பக்கத்திலும், ஒழுங்காகவும் ஜயிக்கும் விஷயத்தில், அவை வராகங்களாகவும் இருந்தன. [illegible] மயிரபுளகித்தவையுமாகிய பணமூட்டைகளை [illegible] அரசனுடைய சடிகருந்தனமையுள்ள ஸாபாகங்களிலும் [illegible] கவர்ந்தான். அந்த ஸம்சப்தகர்களை தோற்பித்துவிட்டு [illegible] லத்தில் காற்றுக்களால் சிதறுண்டபட்ட மேகங்களை நிகர்த்தவர்களும் பீதி நெழிவு நடுங்கும் அரசனுடைய கரங்களுக்கு [illegible] சஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்கும் அரசனுடைய கரங்களும் வருத்தமுழுகின்ற சத்துருக்களுடைய அஸ்திரங்களால் தடுத்து நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் கூனமுகிலை நகராத பலைவர்களனைவரையும் அடித்தான். அரசனுடைய விரைவுள்ள பலஞ்சிப பாணங்களால் ரதங்களை, தரிவேணுவும் அசுவம் வாகளால் கூடும் வெட்டப்பட்ட கலைகளாகவும் குதிரைகளாலும் ஸாரதிகளும் சொலலடபிறந்தவைகளாகவும் கைகளினின்று கழுவிவிழுந்த வும் புதுவாணிகளை யுடை யவைகளாகவும் சக்கரங்களையும் நீளங்கொடிகளையுடை இழுந்தவைகளாகவும் கூடவாளங்களும் வி கிடக்கையும் கூடும் அசுசுக்களும் [illegible] அறுக்கப்பட்ட [illegible] அறுந்துவந்தங்களையும் நுக்குதடிகளையும் இழந்தவை களாகவும் வலையில் வைணவர்களும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் செய்தான். அந்த யுத்தத்தில், நாசம் பண்ணப்பட்ட அந்தச் சிங்க ரதங்களை நெருப்பிலெரியும் சாம்பிரை லும் தண்ணீர் ரூபமும் நாசம் செய்யப்பட்ட தெலவலவர்களின் விருக்கம் போலப் பலவாருக்க விளங்கின. யானைகள் வாஜிரயுத்த சுக்குர் நீடிக குருசமமான அமபுகளால் உயிர்நிலைகள் நன்கு பிளக்கப்பட்டு, நீடி யிலையும் [illegible] நெருப்பிலையும் (பாரம் [illegible] யசசியிலுள்ள வீடுகளைபோல விழுந்தன. [illegible] அவை [illegible]

---

* திருதராஷ்டிரனுடைய குமாரனை அல்லது, இவனை வேறு 'உதாயுத குமாரனை' எனப்படும் வியாகயானம் படிஸ்தக பாடம்.

கொலவதுபோலப பாரததன் (வீரர்களை) வஜராயுததிறகும் தழலுக
கும விஷத்துக்கும் ஒபபான சாணைபிடிககபபட்ட அனேக ஈடடம்பு
களால கொனமுன ஆஜ்ஞனைல அடிககபபட்ட அனேகம குதிரை
கள எறியிருகினற வீராகளோடுகூட மேல விழுநதன ரதததினால
நனைநதிருகினற ஆகருதிரைகள நாகமும குடலும வெளியிலவநது
பாரகதததகாதனவைகளாகி யுததபூமியில உயிரையிழநதன ஆஜ்ஞனை
னால நாராசஙகளால நனகு தொகுகபபட்ட மனிதாகளுடம யானைகளும
குதிரைகளும சுழனறன, திடுமாறறமுறறன, கீழேவிழுநதன,
அலறின, வாடின விலையுயாநத வசமும பூஷணமும பூண்டவ
களும காலவிதமான ஆடைகளையும ஆயுதஙகளையும தரிததவாகளு
மான வீராகள ரதஙகளோடுமி குதிரைகளோடுமி யானைகளோடுமி
ஆஜ்ஞனைல கொலலபபடடுபடபடதாரகள பயமறறவாகளும உயா
குலததில தோனறியவாகளும பலவிதாகளுமான புணணிய காமம்
செயதவாகள சரீரஙகளால பூமியை அடைநதாகள, பிறநத காமஙு
களால ஸவாகாரததை அடைநதாரகள பிறகு, பறபல தேசஙகளுக
குத தலைவாகளாயிருபபவாகளும கூட படஙகளோடு கூடியவாகளும
உமமைச சாரநதவாகளுமான வீராகள கோபமகொணடு ஆ
ஜ்ஞனைடைய ரதததை நோகி எதிரதது செனறாகள. ரதஙு
களாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும சுமகபபடடுகினற
வாகளும காலாடகளும கொலல எணணறற பலவித ஆயுதஙு
களை விரைவாக பிரயோகிதது கொணடு எதிரதது ஓடினாா
கள ஆஜ்ஞனைகிற காறறுனது, யுததவீராகளாகிற மஹாமே
கஙகளால பிரயோகிகபபட்ட அநத ஆயுதஙகளாகிற பெருமழு
யைக சாமரதையுளள பாணஙகளால விரைவாக நாசஞ செயதது
குதிரைகளோடுமி காலாடகளோடுமி யானைகளோடுமி ரதஙகளோடுமி
சோரநததும பெரிய ஆயுதததிரளகளால வியாபிகபபடடதுமான
படைவாகளுடைய படையாகிற கடலைச் சலதிரஙகளும அலதிரு
களுமாகிற அணியிலுளள வீரரைவாகததாணடுகருதிய பாரதனை
யைஸ்பரிகவா, 'பாரதத! நிதானமறறவனே! எனன விளையாடுகிறாய?
இநத ஸமசபதகாளை நாசஞசெயது பிறகு காணனைக கொலலும
விஷயததில விரைவு படாமாடடி' எனறு கூறினாா ஆஜ்ஞனை, 'அபு
யாறற ஆய நிரமனது அவலையபபடாமல தாரதாரியாக நி
ழுது மிகுநதிருகினற ஸமசபதகாளை நாசஞசெயயபபோகினறவ
ரை இநதிரன அஸ்ராகளை அடிதததுபோலப பாணஙகளால
அடிததான யுதததில பாணஙகளை எடுபபவனும தொடுபபவனும

விடுபவனுமான அர்ஜுனன் சிலரால் காணப்படுகிறான். மனிதர்கள் • விரைவிற் கொல்லப்படுகிறார்கள். [illegible] கோவிந்தா, 'ஆசாரியரான துரோணரை நீ கொல்லுவாயாக' என்று சொல்லி நீ கொண்டு குதிரைகளை [illegible] அனைத்தையுமுள்ளதான திவ்யமான வெண்மணிகளுள்ள அந்தக் குதிரைகள் அனைவர்களும் தேரைக் கடற்கரையில் பிரவேசிக்கப் பார்த்து கௌரவர்களின் சேனையில் பிரவேசித்தன பிறகு, ஜனங்களுக்குக் காரணனும் கடந்தகொண்டிருக்கிறவனுமான [illegible] பார்க்கின்ற கோவிந்தர் மறுபடியும் அர்ஜுனனை நோக்கி, 'பார்த்தா! மஹாராஜாவான பரதர்களுடைய கூட்டமான இந்தச் சேனை வருகின்றது. துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுள்ளவனாக ராஜர்களுக்கு மத்தியில் தானே நாசம் உண்டாகிறதற்கு [illegible] சிலரால் [illegible] யான பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும் [illegible] படைவகைகளுமான வில்களையும் பூஷணங்களையும் [illegible] ணிகளையும் பொன்மயமான கடிவாளங்களுள்ளவைகளும் [illegible] ணங்களுள்ளவைகளுமான பாணங்களையும் எண்ணெயிற்றிருத்தி [illegible] படைவகைகளும் சட்டையுரி [illegible] வைகளுமான [illegible] ங்களையும் நானாவிதத்திலும் இந்தச் சிறந்த தேரோடுகளையும் குதிரைகளையும் [illegible] கைகளையும் புடம்விட்ட தங்களப்படைவையும் பொன்னாலாகிய பின்புறமுள்ளவையுமான கேடயங்களையும் பொன்னால் சிறந்திலவேலை செய்யப்பட்ட [illegible] களையும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சக்திகளையும் பொறிபட்டங்களால் கட்டப்பட்ட பெரிய கதைகளையும் பொன்மயமான நிஷ்டிகளையும் பொன்னலங்காரமுள்ள [illegible] களையும் பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட காம்புகளினால் முறிக்கப்பட்ட கீழே தள்ளப்பட்ட பரிசுகளையும் பரிங்கங்களையும் பிண்டிபாலங்களையும் புசுண்டிகளையும் கணபங்களையும் விழுந்திருக்கின்ற திருட்டமயமான குந்தங்களையும் பெரிய உலக்கைகளையும் பார்த்து [illegible] பலசாலிகளான இந்த வீரர்கள் ஜயத்திலவிருப்பமுள்ளவர்களாய்ப் பலவித சஸ்திரங்களைப் பிடித்து உயிர்தரித்திருக்கின்றவர்களாய்ப் போகாணப்படுகிறார்கள் கதைகளால் உடலுகள் நொறுக்கப்பட்டவர்களும் உலக்கைகளால் மண்டைகள் உடைக்கப்பட்டவர்களுமான யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் பொடிபண்ணப்பட்டவர்களுமான யுத்த வீரர்களை ஆயிரமாயிரமாகப் பார்த்து [illegible] அழிபவனே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் நிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் கதைகளாலும் பட்டஸங்களாலும் [illegible] டிகளாலும்

நகங்களாலும் லகுடங்களாலும் பலவாறு பிளக்கப்பட்டும் ரக்தவெள்ளத்தினால நான்குபக்கமும் நனைக்கப்பட்டும் உயிர் துறந்த மனிதாகள யானைகள் குதிரைகள இவற்றின் சரீரங்களால யுத்தபூமியானது நனகு மூடப்பட்டுவிட்டது பாரதனே! சந்தனத்தினால பூசப்பட்டவைகளும தோளவளைகளுடன கூடியவைகளும மங்களமான பூஷணங்களுள்ளவைகளும் கையுறைகளணிந்தவைகளும கேயூரங்களுடனகூடியவைகளுமான (வீரர்களுடைய) கைகளால பூமியானது விளங்கியது பரதர்களுள உத்தமனே! விருஷபத்தின கண்களபோன்ற கண்களையுடையவர்களும பலசாலிகளுமான வீரர்களுடைய விரலுறைகளுடன கூடியவைகளும அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான நுனிக்கைகளாலும, அறுக்கப்பட்ட யானைத்துதிக்கைகளுக்கொப்பான தொடைகளாலும, உயர்ந்த சூடாமணியையணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுடனகூடியவைகளுமான தலைகளாலும, கூட்டம் கூட்டமாக அறுக்கப்பட்ட சரீரங்களாலும், பாணங்களாலும சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும தோமரங்களாலும உடலகளும கழுத்துக்களும அறுக்கப்பட்டவைகளும ரக்தத்தினால நனைக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகள குதிரைகள மனிதாகள இவர்களுடைய தலையிலலாமுண்டங்களாலும், பூமியானது யாகத்தில தணிந்த அகனிகளாலே விளங்குவது போல விளங்கியது பொற்கிண்கிணிகளுள்ளவைகளும மங்களகரமானவைகளும பலவாறாக உடைக்கப்பட்டவைகளுமான ரதங்களையும ரக்தத்தினால நனைக்கப்பட்டுப பலவாறு (சிதறிக்கிடக்கின்ற) குதிரைகளையும் பார அனுகாஷங்களையும அமபுத்தூணிகளையும, கொடித்துணிகளையும, பலவிதமான தவஜங்களையும, யுத்தவீரர்களுடைய பெரிய சங்கங்களையும, வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களையும, நாக்குத் தெறித்து மலைபோலச் சாய்ந்திருக்கின்ற யானைகளையும, விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும, கொல்லப்பட்ட யானைவீரர்களையும, அனேக கம்பளங்களுடனகூடின யானைகளுடைய மேலவிரிப்புக்களையும, அவ்வாறே கிழிக்கப்பட்ட விசித்திரமான பற்பல வடிவமுள்ள விரிப்புக்களையும, பலவாறு உடைக்கப்பட்டும விழுகின்ற யானைகளால நொறுக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற மணிகளையும், வைரோய ரத்தினங்களின் முத்த பிடிகளுடன பூமியில விழுந்திருக்கின்ற மாவெட்டிகளையும, குதிரைகளுடைய நுகங்களையும் தலையலங்காரங்களையும, இரத்தினங்களால சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களையும, குதிரைவீரர்களின்மீதும தவஜங்களுடைய நுனி

களிலும் அடிக்கப்பட்டவையும் பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்டவையும் [illegible] பட்டவையுமான விசிறிகளையும், மணிகளால் விசித்திரமாயிருப்ப வைகளும் இரத்தினங்களால் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் [illegible] பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் [illegible] பட்டவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான குதிரைகளின் மீது விரிக்கின்ற விரிப்புகளையும், அங்குசங்களையும், விசித்திரமான பொன்மாலைகளையும், [illegible] குடைகளையும், சாமரங்களையும், விசிறிகளையும் [illegible] [illegible]

[illegible]

மாகவர் கிரீடிக்கு அநத யுததபூமியை இவவாறு காண்பிததுக் கொண்டு செலலவே, தாயோதனனுடைய படையில பெரிய சஙக முழககததையும் துநதுபியின முழககததையும பேரியினுடைய பேரொலியையும் பணவஙகளுடைய ஓசையையும் பயஙகரமான தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதாகளும் யானைகளும் கால வைப்பதினால உண்டாகும் சபதஙகளையும் கேட்டார். வாஸுதேவா காறறைபபோனற வேகமுளள குதிரைகளால அசசேனையில நுழை ந்து பாண்டியனாலே எதிரததடிககபபட்டிருககின்ற உம்முடைய சேனையைககண்டு வியபபுறறார். பாணஙகளிலும அஸதரஙகளிலும் சிறந்தவனான பாண்டியன் யுததததில நானாவிதமான பாணஙகளால ஆயுள்முடிநதவாகளை யமனகொலவதுபோலப பகைவாகளுடைய கூட்டஙகளைக கொனறான் அடிபபவாகளுள சிறநதவனான பாண்டி யன் கூாமையுளள பாணஙகளால யானைகள குதிரைகள மனிதாகள இவறறின சரீரஙகளைபபிளநது சரீரஙகளையும் உயிரையும் இழநதவை களாகசசெயது தளளினான். அவன சிறநத சததுருவீராகளாலே பிரயோகிககபபடும் அஸதிரஙகளையும பறபல சஸதிரஙகளையும் அம்பு களால வெட்டி இநதிரன் அஸுராகளைக கொன்றதுபோல அவா களைக கொனறான்'' எனறு கூறினான

ஐமபததாறாவது அதயாயம.

(அஶவத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! பாண்டியன உலகததில பிர ஸிததிபெறற உததம வீரனெனறு முனனமே உனனால சொலலப படடிருககிறான யுததததில அவனுடைய செயகையானது உன் னால கூறபபடவிலலை அநத உததமவீரனுடைய விககிரமததையும் சிக்ஷையையும பரபாவததையும் வீாயததையும பரமாணததையும் அகஙகாரததையும் இபபொழுது விஸதாரமாகச சொலவாயாக'' என்று வினவ, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினான

"தனுாவேதததை முழுதும அறிநதவாகளென்றும் விறபிடிப பதில சிறநதவாகளென்றும் உமமால கருதபபடுகினற எழுவாகளான பீஷ்மா, துரோணா, கிருபா, அஶவததாமா, காணன, ஆஜுனன, ஜனாததனா ஆகிய எலலா மஹாரதாகளையும் வீாயததினால அவமதிப பவனும் ஓாஅரசனையும் தனககுச சமமாகக கருதாதவனும தனக குத துரோணபீஷமாகளோடு ஒபபுமையையும் பொறாதவனும்

தன்னிடததில கருஷணாஜுனாகளைக்காட்டிலும் குறையை விரும பாதவனும அரசாகளுள சிறநதவனும எலலாச சஸதிரதாரிகளுள ளும் சிறநதவனுமான அநதப பாணடியன பாசததைக கையிற கொண்ட யமனபோலக காணனுடைய படையை நாசமசெயதான. பிரகாசிககினற தோகளையும குதிரைகளையும யானைகளையுமுடைய தும சிறநத காலாடகளால நிரமபியதும குயவனுடைய சக்கரமபோ லச சுறறிவருகினறதுமான அநதச சேனையானது பாண்டியனால பலததினால எதிரததடிககபபட்டது பாண்டியன், குதிரைகளையும ஸாரதியையும தவஜஙகளையும இழநதவையும நுகஙகள தனியாகப பிரிககபபடடவையுமான ரதஙகளை, வாயுவானது மேகஙகளை விலககுவதுபோல நனகு பிரயோகிககபபடட அம்புகளாலே விலகச செயதான. அநதபபாணடியன சிறநத பாகாகளுடனகூடியவை களும கொடிததுணிகளையும ஆயுதஙகளையும கொடிகளையும் இழநத வைகளுமான யானைகளைப பாதரக்ஷகாகளுடன இநதிரன வஜரா யுதததினால மலைகளை அடிபபதுபோல அடிததான். அநதபபாணடி யன சகதிகள ஈடடிகள அமபுபபெடடிகள இவைகளையுடைய குதி ரைவீராகளையும குதிரைகளையும கொனறான. அநதபபாணடியன புளிநதாகளையும கஸாகளையும பாஹலீகாகளையும் நிஷாதாகளையும் ஆநதராகளையும் குநதலாகளையும தெனதேசதது வீராகளையும் சூரா களும யுதததில கடின ஸவபாவமுளளவாகளுமான போஜாகளை யும பாணஙகளால சஸதிரஙகளையும கவசஙகளையும இழநதவா களாகசசெயது உயிரையிழநதவாகளாகவும செயதான. யுதத த தில பாணஙகளால சதுரஙகசேனையை நாசஞசெயகினறவனும பரபரபபிலலாதவனுமான பாணடியனைககண்டு தரோணபுததிரா பிறகு பரபரபபிலலாதவராக அவனுககு எதிரில செனறா அடிப பவாகளுள சிறநதவரான அவா பயமறறவராகிப பயமறறவனான அநதபபாணடியனை இனிமையாக அழைதது நகைததுககொணடு கூறலானா.

'அரசனே! தாமரையிதழபோனற கணகளையுடையவனே! பிரதானமான ஆயுதஙகளையும வாகனஙகளையும உடையவனே! வஜரமபோனற தேகபலமுளளவனே! பிரஸிததமான வலிமை யும ஆணமையுமுடையவனே! கைபபிடியினாலே விரலகள நசுககப படடவைகளும மிக நீணடவைகளுமான இருகைகளாலும் பெரிய விலலை நாணொலியிடுமபடி செயதுகொணடும் மஹாமேகமபோல கா ஜிததுககொணடும அதிகமாகபபிரகாசிககிறாய மிககவேகமுளள

பாணவாஷங்களைப பகைவாகளின்மீது பொழிகின்ற உனககு யுத தததில எனனைததவிர மறறவனை எதிரி வீரனாக நான பாாகக்விலலை பயமறறதும பயங்கரமான பலமுளளதுமான ஸிம்மமானது வனத தில மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைககொலவதுபோல நீ ஒருவனா யிருநதுகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞசெயகிறாய பெரிய தேரொலியினாலே ஆகா யததையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செயதுகொண்டும் வெயிறகாலததில பயிருளள பூமியைக கிரணங்களால கொளுததது கிற சூரியனபோலப போாவீராகளைத தபிககசசெயதுகொண்டும் ஸாபபங்கள்போனற அம்புகளால நிறைநத இரண்டு அம்புபபெட்டி களை நனறாகததொட்டுககொண்டும் முககணணரோடு அநதகனென கிற அஸுரன போா புரிநததுபோல என ஒருவனோடேயே யுததம செய' எனறுசொனனா.

இவவாறு சொலலபபட்ட அநத மலையததுவஜ பாணடியராஜன 'அவவிதமே ஆகுக' எனறு சொலலி இநத அஶவததாமாவைக காணி எனகிற பாணததால நனறாக அடிததுத துனபமடையும்படி செயதான ஆசாாயபுததிரரான அஶவததாமாவும மாமஸதானங்க ளைபபிளககினறவைகளும் அதயுகரமாயிருபபவைகளும அகனி ஜவாலைககு ஒபபானவைகளுமான பாணங்களால பாண்டியனை மாம ஸதானங்களில அடிததாா. பிறகு, அவா கழுகிறகுகட்டியவைக ளும * பததாவதுகதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய நாரா சங்களை விரைவாகப பாணடியனமீது பிரயோகிததாா அபபொழுது பாணடியன அநதபபாணங்களை வெட்டி வேறு நானகுபாணங்க ளாலே அஶவததாமாவினுடைய நானகுகுதிரைகளையும விரைவாக அடிததான அவைகள உயிரையிழநதவைகளாயின. பிறகு, பாண டியன் சூரியனுடைய காநதிபோனற காநதியையுடையவரான தரோணபுததிரருடைய அநதபபாணங்களை கூாமையுளள அம்புக ளால வெட்டி, இழுததுககட்டபபட்ட விலலிலுளள நாண்கயிறறை யும அறுததான பகைவாகளை அழிபபவரான தரோணபுததிரா சிறநதவிலலை நாணேறறிக கிங்கராகள வேறுசிறநத குதிரைகளை விரைவாகத தேரில பூட்டியதைப பாாததாா. பிறகு, பிராமமணா

* பாணகதி பததுவகை, அவை —உனமுக, அபிமுக, திாயக, மநதா, கோமூததிரிகா, தருவா, ஸகலிதா, யமகா, கராநதா, கருஷடா எனபன பத தாவதான கருஷடா அதிகருஷடா எனறும பெயா கூறபபடுகிறது அது தலை யுடனகூடத நூரததில போய விழககூடியது.

ஆயிரம் பாணங்களைப பிரயோகித்து ஆகாயத்தையும திகுக்குகளையும் பாணங்களால நெருங்கியதாகச செயதார பிறகு, ஆணமையிற சிறநதவனை பாணடியன,பிரயோகிகினற மஹாதமாவான தரோண புததிரருடை ய அநதபபாணங்களைத்தையும குறைவுபடாதவை யெனறு அறிநதிருநதும அவைகளை அடித்து நாசஞசெயதான பகைவனை பாணடியன முயறசியோடு விடபபடட அநததரோண புததிரருடைய அமபுகளை அறுத்துக கூமையுளள பாணங்களால யுதததில அவருடைய இரணடு சகரரக்ஷகாகளையும அடித்தான பிறகு, தரோணபுததிரா அவனுடைய லாகவத்தைக்கணடு வடடமா கச செயயபபடட விலலுடன (மழைகாலவளான) பாஜன்யன மழை யைப பொழிவதுபோலப பாணங்களைபபிரயோகித்தார ஐயா! எடடு எடடுக காளைகள கடடின எடடுவண்டிகள சுமந்துவந்த அவவளவு ஆயுதங்களையும தரோணபுததிரா மூனறேமுக்கால நாழிகைக்குள பிரயோகித்துவிடடார. அநதகனபோல கோபங்கொணட வரும முடி வுகாலத்தில அழிகின்ற அநதகனபோன்றவருமான அநதஅரவத தாமாவினுடைய உருவத்தை எவவெவாகள கண்டாகளோ அவர வாகள பெருமபானமையாகப பிரஜைகளை இழநதவாகளானாகள. ஆசாரயபுததிரா வாஷ்காலத்தில மேகமானது மலைகளுடனும மரங்களுடனும்கூடிய பூமியினமீது மழையைப பொழிவதுபோல அநதப பாணடவசேனையினமீது அமபுமழையைப பொழிநதார. தரோண புததிரராகிய பாஜனயனால விடபபடட பொறுத தறகரிய அநத அம்புமழையை அநதபபாணடியனகிற காறறினது வாயவயாஸதிரத்தினால விரைவாக அடித்துச சபதித்தது. அடிக கடி காஜிகின்ற அநதப பாணடியனுடைய சாதனத்திலும காரகி லிலும பூசபபடடதும மலையபாவத்தினுடைய பிரதிமையுள ளதுமான கொடியைத துரோணபுததிரா அறுத்து நானகுகுதிரை களையும் அடித்தார ஸாரதியை ஓர அம்பினால்டித்துப பெரியமேகம் போலக காஜிகினற (அவனுடைய) வில்லையும அறுத்து ஒரு பிறைக கணையால ரதத்தையும எளளளவெளளளவாகச சிதறசெயதார அவர அஸதிரங்களால அஸதிரங்களை தடுத்து எலலாஆயுதங்களையும வெடி யுறுதலசெயயும விருபபத்தினால, கிடடியவனபிருநதும பகைவனை அநதபபாண்டியனைக கொலலவிலலை பாகனகொலலப பட்டதும (ஆனைமுதலியன) நன்குஅமைகபபெறறதும விரை வுளளதும (யானைகளுடைய முழுகத்தைக்கேடடு) மதிமுழுகுகம செயகினறதும் பலமுளளதும பலவுளளவறறுட சிறநததுமதரோண

புகுதிருருை்ய அம்புகளால அடிகபபடடு மேனகருதுள் எரிரியினு
டையயானைகளை வீரிட சசெயதுகொண்டு அருதபபாண்டியனுகருகில
விரைவுடன்ஓடிவருதது மலையின் தாழவரைகளைபோனறும யானை
களுள சிறநத தமான அருதபாணபினாரதுயானைபபோரில பாணடிய
தியமுளளவரனை மலயகவஜ ராஜனா ரகசகாதரிகளின் ஈரிருகபோனறு
மலைபினுை ய சசிபில ஏறுவது போல நிரைவுளளவரனை எரி
வீறறிருகபோன தமிழகரபடி யுசசரன அருதபபாண்டியன விமம
காதஞசெயது யானைபை அருகுசசருதலை கோபிகசெயது
கொண்டு திருபுகதிரரான அரவகாடாவை எரிகுபபலருதினாலும
அலதிரபபியாகதினாலுமசி றகமுயறகியினாலுமகோபகதினாலும
சூரியனுடைய கிரணமபோனற ஒளியுளள ஒரு தோமராயுதகதை
விரைவாகப பிரயோகிததான அவன, 'எனனால நீ கொலலபபட
டாய' எனறு அடிகடி ஸரசாஷ்டதோடு விமமகாதஞசெயது
கொணடு உததமமான ரதனஙகளாலும வஜரஙகளாலும ஸவரணஙக
களாலும வஸதிரஙகளாலும மாலைகளாலும மூதுகளாலும அலஙக
ரிகபபடட தரோணபுததிரருடைய கிரீடதனைப பிளநதான, சூரி
யன சநதிரன ஜயோதிரகிரஹஙகள அகனி இவைகளுடைய காநதி
போனற காதியையுடைய அநத கிரீடமானது மஹாரதி
னுடைய வஜராயுதததினாலடிகபபடடுப பேரொலியுடன பூமியில
விழுகினற மலைசசிகரமபோல (பாணடியனுடையஆயுதததினால) கன
ருக அடிகபபடடுச சுழனறுகொணடு கீழேவிழுநதது பிறகு,
அரவதததாரா காலால மிதிகபபடட சிறநத ஸாபமபோல அதிக
கோபதோடு கனருக ஜவலிததார யமதணடதது கைகோபபான
வையும பகைவாகளுககு நாசததையுணடுபணணுகினறவையுமான
பிதிரனருபாணஙகளை ஏவ கதார. அநத திரபாணபுதிரர ஏழது
பாணஙகளால பாணடி மனனர யாரபினுடைய எலலா நுணரகளையும
துணடிகபபதுபோல மூனறு பாணஙகளால அவனுடைய இரணடு
கைகளையும தலையையும் ஏழாவது ஆறுபாணஙகளால மேல
ருதுகளுகருகாடபான காநதியையுடையவரகளும மஹாரதர
களுமான பாணடியராஜனுடைய தோளவிராகளையும கொனறார.
மிக நினடகாலைகளும உருடசியானவைகளும சிறநத சாநதனத
தாலுல நனகாகபபடடவைகளும பாணஙகளையும முதுகுகளாலும
மணிகளாலும வஜரஙகளாலும (இழைகபபடட) பூஷணஙகளை
அணிநதவைகளும பூமியில விழுநதவைகளுமான அநதப பாணடிய
ராஜனுடைய இரணடு தோளகளும கருடனால கொலலபபடட இரணடு

ஸாபபங்களபோலததுடிகதன பூணாரநதிரனுடையஒளிபோன்றஒளி பொருநதியமுகமுளள தம் கோபகதினுலசிவநத அனறகண்களுளள தம் உபாகதமூகுளளபதும குணடலங்களுடன்கூடியதுமான அநதத தலையான து, திரடபைபான விசாகங்கூடிதிரங்களநத கிடையிலுளள சநதிரன்பூமியில்விளகுவ துபோல விளங்கியது யுதகஞசெயகினற வரும் ஸமாதருமான யுயுவதகாமாவிஜுல கேவதையை உதித திகுபடபகாகபதுகதுரகொடிகபபட்ட ஹைஸபோல அநதயானை யானது ஜுகது உததமபாணங்களால ஆறுதுண்டும் பாணடியராஜன மூனறுபாணங்களால காவுதுண்டுமாகப பததுதுண்டாகசெயயப பட்டாகள பிதிராகளுகபபிரியனான அநதபபாண்டியன் அனேக குதிரைகளையும் மணிகாகளையும் யானைகளையும் காலவேறு கைவேறு கத துண்டாடி அகாகாகளுகதஉணவாகி, சுடலைததீயானது உபி ரறறவடலாகிற ஹவிஸைபபெறறு மூண்டெரிகது நீபபெருககால னேகபபடடிக தணிவ துபோல ஒயநதான். உம்முடையபுததிரனான துரியோதனராஜன் நண்பாகளாலசூழபபெறறு விதிதையைமுறையா கக கறறவரும் போசசெயலே நிறைவேறறியவருமான குருபுததிரரை அண்டிகது பலிசகரவாகதி ஜயிகபபட்டவுடன இநதிரன் விஷணு வைபபுழிகதபோல ஸநதோஷததோடு அதிகமாகப பூஜிததான்" எனறு கூறினன

ஐமபததேழாவது அத்யாயம்

(ஸங்கல யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, "பாண்டியன் கொலலபபடடு ஏகவீரனான காணனால புரிஷடிரரும நிகரபபடடபினன, ஜயசாலிகளான சிறநத வலிமை விரதையைமுழுதுமகறறவனும பலமுளளவனும் முயறசியுள ளவனும் வீரனும்மஹாரதமாவானசஙகரனால,("எலலாபபிராணிகளுள ளும் வெலலபபடாதவனுவாய்' எனறு) அனுகிரகிகபபடடவனும் பாணடிபுததிரனுமான அஜாதனன் டாதுசெயதான்? ஸஞசய! பகை வாகளைகொலபவனான அநததனஞசயனிடததினினறு கொடிதும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருகிறது அநதபபாரதன் அநதயுதததில செயதகை எனகு உரைபபாயாக" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலானான்

"பாண்டியன்கொலலபபடடவுடன், வாஸுதேவா விரைவுடன அஜாதனனபபாரதது ஸமிதமானவாரதகையைக கூறலானா 'நமது பாண்டியராஜன் கொலலபபடடதையும பாண்டவாகள ஒடுவதையும்

பார பெரும்போர்களத்திலமண்டுகின்றநெருப்புப்போன்றகர்ணனைப் பார மஹாவில்லாளியான இந்த பீமன் யுத்தத்தைநோக்கித் திரும்பி விட்டான். தருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட அப்படிப் பட்ட இந்தப்பாஞ்சாலாகளும் ஸருஞ்சயாகளும் பாண்டவாகளுடைய படைமுகத்தை அனுசரித்து வரவில்லை மீண்டும் திரும்பிவருகின்ற பாரத்தாகளாலே பெரிதானபகைவாபடையானது நாசஞ்செய்யப் பட்டது இதோ காணன், ஒடுகின்றகௌரவாகளை அதிகமாகத் தடுக்கிறான் குந்தீபுத்திர! வேகத்தில் யமனுக்கொப்பானவரும் பராக்கிரமத்தில் இந்திரனையொத்தவரும் சஸ்திரங்களைத் தரித்தவா களுள் சிறந்தவருமான தரோணபுத்திரா செல்லுகிறார் மஹாரத னான இந்த தருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் அவரைஎதிர்த்துச் செல் லுகிறான் குந்தீபுத்திர! அஸ்வத்தாமாவினால் யுத்தத்தில் எல்லா ஸருஞ்சயாகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் ரதங்களுக்கும் குதிரைக ளுக்கும் மனிதாகளுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான துன்பம் உண்டுபண்ணப்பட்டுவிட்டது' என்றார் வாஸுதேவா இவை எல் லாவற்றையும் இவ்வாறு கிரீடிக்கு உரைத்தார்

பாண்டவன் இவற்றைக்கேட்டும் பிராதாக்களுடையபெரிதான வியஸனத்தைப்பார்த்தும், 'ஹருஷீ கேசரே! குதிரைகளைவிரைவாக் நடத்தும்' என்று சொன்னான் யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவரான ஹரு ஷீகேசா ரதத்தோடு சென்றார் பிறகு, அந்த மஹாயுத்தத்தில் மீண் டும் புழுதியானது தோன்றியது அரசரே! பிறகு, பெரிதும் மயிர் பொடிக்கத்தலைச் செய்கின்றதுமான போர் நடந்தது வீராகள்சோந்து யுத்தம்செய்யுங்காலத்தில் ஸிம்மநாதங்களுடைய ஒசைகளும் தோன் றின மன்னரே! இரண்டு சேனைகளிலும் வீராகள் எக்காலத்தி லும் மருதயு இருப்பதாக எண்ணிப் போர்புரிந்தார்கள் பிறகு, கௌரவாகளும் ஸருஞ்சயாகளும் புதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்டபாண்டவாகளும் சூரியகுமாரனான காணனை முதன்மை யாகக்கொண்ட நாங்களும் மறுபடியும் எதிர்த்தோம் வேந்தரே! பிறகு, காணனுக்கும் பாண்டவாகளுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற கோரமானயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! மஹா ராஜரே! நெருங்கியதும் மயிர்பொடிக்கச் செய்கின்றதுமான அந்த யுத்தமானது நடக்கத் தொடங்கி ஸம்சப்தகவீராகளும் கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கையில், தருஷ்டத்யும்னன் எல்லா அரசாகளுடனும் கூடிக்காணனையே எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாரதாகளான பாண்ட வாகளும் காணனை எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்து வருகின்றவர்களும்

போரில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களுமான அவர்களைக் கண்டு, மலையானது நீர்ப்பெருக்குகளைத் தடுப்பதுபோல காண்டீவனொருவனே யுத்தத்தில் தடுத்தான். அந்த மஹாரதர்களை காண்டீவனை அடைந்து ஜலப்பிரவாகங்கள் மலையிலழிந்து எல்லாத்திக்குகளிலும் சிதறுவதுபோல சிதறினார்கள். மஹாராஜரே! பெரிய யுத்தரங்கத்தில் விருத்தியை அடைகின்றவர்களும் பலசாலிகளுமான பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் நோக்கமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவருக்கும் கோரமான காலையுள்ள யுத்தமானது நடந்தது. தருஷ்டத்யும்னனோ மிருத்யுவைக்காண்பதற்கு கண்களை படைத்துள்ள அம்பினாலே த்ரோணரை அடித்தது, 'நில், நில்' என்றும்சொன்னான். மஹாரதனான காண்டீவனை வெற்றியைக்கொடுக்கக்கூடிய சிறந்த வில்லை வளைப்பதற்கு செய்து கொண்டு பாரத்வாஜனுடைய வில்லையறுத்து ஸாயகங்களால்கொண்டு அம்புகளைத் தன்னிலையில் புடை மேகமானது மழையைப் பொழிவதுபோல அம்புமழையைப்பொழிந்தான். அவனை கோபமூண்டவனாகி ஸோமகர்களால் பாரத்வாஜனை முழுதும் தோஷமற்றவரே!, யுத்தப்பார்க்கும், மஹாத்மாவான அந்தப்பாரத்வாஜனுடைய பொன்னால் செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து ரக்தத்தினால்கொண்டு கபாடம் (இந்திரகோபமென்னும் பூச்சிகளைப்போலவிளங்கின பிரதாபசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் அறுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டு பிறகு பலமுள்ளதும் பெரியகாயத்தை உற்பத்தி செய்வதுமான வேறொருவில்லையெடுத்து 5 படிகளுள்ள எழுபதுபாணங்களால் காண்டீவனை அடித்தான். ஆசார்யர்! அவ்வாறே, மஹாவில்லாளியான காண்டீவனும், சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனும் த்ரோணருக்குச்சத்ருவுமான பாரத்வாஜனை கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். மஹாராஜரே! ராஜனை, பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வேறொருயமதண்டம்போன்ற தாமான வில்லை அம்பை ஏற்றுதற்கு புத்தத்தில் பாரத்வாஜன் மீண்டும் பிரயோகித்தான். ஆசார்யர்! வேகத்துடன் வருகின்ற 3 சரங்களை ஒரேமுஷ்டியாலும் உடனே அம்பைப்பற்றி பாரத்வாஜனை 5 சரங்களால் நூற்றுத் துண்டாகத்தினான். மனுஷ்யர்! காண்டீவன் பாணமழையில் விழுந்தவனை பாரத்வாஜன் காண்பதற்கு தன்னை மறைத்துக்கொண்டான். அப்போழுது பாரத்வாஜனும் இரண்டு நிமிஷங்களில் விரைவாக எழு பாணங்களால் அடித்தான். காண்டீவனும் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டதும் பகைவர்களால் ஆகாயபாரத்வாஜனை மீண்டும் திருப்பி அடித்தான். மனதிலும் புலன்களையும் மனதையும் கவர்கின்ற யுத்தமானது அவ்விருவருக்கும் உண்டாகியது. அந்தயுத்த

மானது கோரமாகவும் விசித்திரமாகவும் எல்லாவிதத்தாலும் பார்க்கத்தக்கதாகவு மிருந்தது. அரசே! அந்த யுத்தத்தில் காண த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ஆச்சரியத்தைக் கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மயிர்க்கூச்சம் உண்டாயிற்று. இச்சமயத்தில் த்ரோணபுத்திரர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் பகைவர்களுடைய வீர்யத்தையும் உயிரையும் அழிப்பவனும் மஹாரதனுமான அந்தப் பாஞ்சாலனை எதிர்த்து வந்தார். அந்தப்பிராம்மணர் யுத்தத்திற்செல்லுகின்றவனும் பயமற்றவனும் சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனும் மஹாரதனுமான அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, மிகுந்த கோபமுள்ளவராகி அவனுடைய ரதத்தைநாடி தன் ரதத்தை நெருக்கி, 'அடா! பிராம்மஹத்தி செய்தவனே! நில், நில், நீ என்னிடத்திலிருந்து விடுபடப்போகிறாயில்லை' என்று சொன்னார். சீக்கிரமாக யுத்தம்செய்கிறவரும் மஹா கீர்த்தியும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவருமான அவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு கூர்மையுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் கண்டு அவனை மூடினார். மன்னவா! யுத்தத்தில் அதிக கோபங்கொண்டவரும் முயற்சியுடன் மஹாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்துப் பெரிய சத்துருவுடன் போர்புரிந்தார். பிரஜைகளுக்கு நாதனே! அவ்விருவருக்கும் பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெரியவர்! த்ரோணபுத்திரர் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலனைக் கண்டு அவனைத் தாக்கமுற்பட்டவராய் மகிழ்ச்சியுற்றிய மனமுள்ளவரானார். பராக்கிரமசாலியான அந்த அசுவத்தாமா மஹா யுத்தத்தில் அந்தப் பாஞ்சாலனைப் பிதாவின் சத்ருவாகவும் கடையை யுத்தத்தில் ... அவனைக் கண்டு, வாயுசாரதியுடைய ... போல வேகத்தோடு பாஞ்சாலனைப் பிடித்துப் ... ஜேஷ்டர் ... அவர், த்ரோணகுருவைக் கொன்ற த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு அவனை எதிர்த்துச் சென்று ... பாண கணங்களையுள்ள பெரியவில்லைக் கையில் பிடித்து ஒருவரையொருவர் பார்த்து அதிக கோபத்தோடு ... மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான த்ரோணபுத்திரர் ... இருக்கிற த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, 'பாஞ்சாலர்களுக்கு இழிந்தவனே! இப்பொழுது உன்னை யமனுலகுக்கு அனுப்புகிறேன். யுத்தத்தில் என் தந்தையை நீ கொன்று ... பாபம் செய்யப்பட்ட ... அந்தப் பாபம் இப்பொழுது உன்னை அடையப்போகிறது' ... யுத்தத்தில்

பார்த்தனைப் பாதுகாக்காமல் நீ நின்றாலும் சரி, அல்லது மோகத்தினால் யுத்தத்தைவிட்டு ஓடாமலிருந்தாலும் சரி, நீ க்ஷேமத்தை அடையமாட்டாய் என்பது நிச்சயம். இந்த ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினார்.

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காத்து அச்வத்தாமாவை வென்று ஸம்சப்தகர்களைத் தறித்துச் சென்றது.)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிரதாபசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன், அச்வத்தாமாவைப் பார்த்து, 'யுத்தத்தில் முயல்கின்ற உன் பிதாவை யார் காப்பாற்றச் செய்யப்பட்டவராய் நின்று கொண்டிருக்கக்கூடியவனான என்னை யுத்தத்தில் உனக்குக் கொடுக்கப்போகிறது? க்ஷத்ரியனே! யுத்தத்தில் முயல்கின்ற உன் தகப்பனைக் கொன்ற என்னுடைய இந்தக் கத்தியே உனக்கு மறுமொழியைக் கொடுக்கப்போகின்றது. பிராம்மணாசனான அபசகாரனான த்ரோணனை நான் கொன்றமையால் பாபியான உன்னை யுத்தத்தில் இப்பொழுது நான் ஏன் கொல்லமாட்டேன்?' என்று மறுமொழிகூறினன். மஹாதேஜஸ்வியும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் ஸேனாபதியுமான பார்ஷதன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மிக்க கூர்மையுள்ள ஒரு பல்லத்தினால் த்ரோணபுத்திரனை அடித்தான் அரசே! பிறகு, அவன் மிக்க கோபம் கொண்டு கழுகின் இறகு படிந்துள்ள அம்புகளால் யுத்தகளத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனை நான்குதிசைகளிலும் மூடினான், மஹாராஜனே! நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் மூடப்பட்டபோது ஆகாயமாவது திக்குகளாவது ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீரர்களாவது காணப்படவில்லை. அச்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்துக் கலவரமாயிருந்து கொண்டு சாரதியையும் அடித்தான் அரசே! இவ்வாறு பார்ஷதனை யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அச்வத்தாமாவை நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அம்புகளால் மூடினான், மஹாராஜனே! பார்ப்பதற்கினிய காட்சியுள்ள கர்ணனும் தான் ஒருவனாகவேயிருந்து கொண்டு பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த பாஞ்சாலர்களையும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களையும் யுதாமன்யுவையும் உத்தமௌஜனையும் ஸாத்யகியையும் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்ற இன்னும் மற்றப்போர்வீரர்களையும் அம்புகளால் நான் பார்க்கும்படியாக ... த்ருஷ்டத்யும்னனை

எலலாவிலுலாளிகளும் பாரததுககொண்டிருககும்போதே யுததரஙகத
திலி மிகுகடாமையுளள ஒரு கூடாபரதிநிலை திரௌணியிலுமை
விலலீல அறுதகான தேரணபுதகிரா, அறுகுகபபட அநத விலலீல
எறிநதுவிடடி யுகதகதில தேவகமுளளதும ஏகாரமாயிருபபதுமான
வேலிறுருவிலலீலயும ஸாபஙகளுகக காபபாளபாணஙகளையும கையில
எடுததார ராஜேநதிரரே! அவர பாஷதனுடைய விலலீயும
ஈகதியையும கதையையும தவஜதனுதபுர குதிரைகளையும ஸாரதி
யையும கதன கையும ஒரு நிமிஷததில அமபுகளால காசஞசெயதார
விலி அறுகுகபபட வணடம ஈகதியும தகுநத தருணதும குதிரைகளும
ஸாரதியுமகொலலபபட வேணுமான பாஷதனை ஒருபோரியகதனையை
யும ஒளிபொருநதியதும நூறுசகதி ரபபிரதிமைகளுடனகூடிய து
மானஒருசகரதனதையும சரவலலடித தார ராஜேநதிரரே! மறறை
தருமம வீரருமை கைவிதார்களவருமை நிடமானஆபதகளை யுடையவரு
மான தேரணபுதனை எலலாரனையுமகாகவும பாரதனுகொண
டிருகுமபோழுதே ரதததினுடை கீழுறுபகுதலையும விலலாளி
யும ஏதாளவலிமிகவுமான அகபா பாஷதனுடை அகசகதி
யையும ஏகாகதனதையும யுகதனால பலலஙகளால வெலலவாகத துணி
டாகினார அது ஆசசரயமாயிருநதது ராஜாகளுளகிறநதவரே!
மூபறசியையுடையவருமை மஹாதருமனை தேரணபுதனை பாகதனை
இழுதலையும குதரைகளும ஏதாபபாகனும கொலலபபடுபறறையும
சலதிரஙகளாலபலவாயபடி கபபடடவையும அமபுகளால ஆழுக
கபபடடவேணுமான தருஷடதயுமனரை (வலலமையிலலை) மறறவரீ
அரசரே! வீரமான தேரணபுதனை பாபாளஙகளாலும அதகருஷ
புடனைவுகு முடிவைவளரபணணஙகி யபோரை நாம,
விடடுவிடடு ரெபோனதை கவனிகக வேணடாம. ராஜாகளை
தெளாணடி ரெவகமுளளவராய ஆவேசமுளள நாகசிர சாரதி
வேலகடலவருகினறான மஹாகாடரவான அதக ஆரவ தாமஸ
சாரமானது உததமமானஸாபபதனதை பிடிகுகவிரும்பி வெழுகினற
கருடனுடைபோல ரமபோலாயிறறு இசசமயததில, பகைவீராகளை
நோகி அஜாதசத்ரு! பாரதனுடை கதையை நீ கேளாயாக.

அஜாதசத்ரு! பாரதனுடை கதையை நீ கேளாயாக. துரோணபுதனை
தேரோணனை, திருஷடதயுமனை, திரௌபதியை ஸாரதி
யையும, ஏழுபோரையும, ஒரு நிமிஷததில அமபுகளால காசஞசெயதார
விலி அறுகுகபபட வணடம எகாகளைதியும தருஷடதயுமனும குதரை
ஸாரதியுமகொலலபபட வேணுமான பாஷதனை ஒருபோரியகதனையை
யும ஒளிபொருநதியதும நூறுசகதி ரபபிரதிமைகளுடனகூடிய து
மானஒருசகரதனதையும சரவலலடித தார ராஜேநதிரரே! மறறை
தருமம வீரருமை கைவிதார்களவருமை நிடமானஆபதகளை யுடையவரு
மான தேரோணபுதனை எலலாரனையுமகாகவும பாரதனுகொண
டிருகுமபோழுதே ரதததினுடை கீழுறுபகுதலையும விலலாளி
யும ஏதாளவலிமிகவுமான அகபா பாஷதனுடை அகசகதி
யையும ஏகாகதனதையும யுகதனால பலலஙகளால வெலலவாகத துணி
டாகினார அது ஆசசரயமாயிருநதது ராஜாகளுளகிறநதவரே!
மூபறசியையுடையவருமை மஹாதருமனை தேரணபுதனை பாகதனை
இழுதலையும குதரைகளும ஏதாபபாகனும கொலலபபடுபறறையும
சலதிரஙகளாலபலவாயபடி கபபடடவையும அமபுகளால ஆழுக
கபபடடவேணுமான தருஷடதயுமனரை (வலலமையிலலை) மறறவரீ
அரசரே! வீரமான தேரணபுதனை பாபாளஙகளாலும அதகருஷ
புடனைவுகு முடிவைவளரபணணஙகி யபோரை நாம,
விடடுவிடடு ரெபோனதை கவனிகக வேணடாம. ராஜாகளை
தெளாணடி ரெவகமுளளவராய ஆவேசமுளள நாகசிர சாரதி
வேலகடலவருகினறான மஹாகாடரவான அதக ஆரவ தாமஸ
சாரமானது உததமமானஸாபபதனதை பிடிகுகவிரும்பி வெழுகினற
கருடனுடைபோல ரமபோலாயிறறு இசசமயததில, பகைவீராகளை

வாயையடைத்திருக்கின்றவரும் யுத்தத்தில் கெட்டமுகங்கொண்ட
வருமான இருதய பாஷத்தினர் பாதுகாபபாயாக' எனறும் சான்னார
மஹாராஜரே ! பிரதாபமூளவாளாதேவர் இவவாறுசொலலிவிட்டு
வீரரான த்ரிஷ்ணபுதத்ரரிருகுமிடத்துகருகு குதிரைகளை ஓட்டி
னார் ஸாத்யகியைக்கொலபபான .அதைக்குத்துரைகள கேகயராலும் பட்ட
பாடி ஆகாயத்தைப்போ பாணமாரிகளைவிழுங்கினறவைகளைபோல மஹாரத
ரான புரபலகாரரைக்கண்டு மஹாராஜரே ! மஹாபலசாலி
யான த்ரிஷ்டகேது முதலிய வரை ரிதேவரையும் தனைகசாரினையுடபாரதது
த்ருஷ்டகேயமஹாரதனை கெகயலுமவிஷயத்தில முயசசியைசெயயசா
ஜிஷணுவரே ! மஹாரதனைஅஜஷனை த்ரிஷ்டகேதுத்ரரரேல
ரு கிரமமாயஎதிரவிகடபடுகிற த்ருஷ்டகேயமஹாரதனைக்கண்டே அரஜுன
காமாஸ்ரமீது பாணஜாலங்களை பிரயோகித்தான பொனறலலயகரிக
கயிற டனைகளுடன காணபட்டவரும பிரயோகிகபபட
டனைவருடன அதேயமபுகள அரஜுனதாமாஸ்ரமத்தைவிடடு புறபபி
டாமபுகள நுழைவதுபோல நுழைந்தன. வேகத்தோ ! பிரதாபசாலியும
வீரருமான த்ரிஷ்டகேது பெரிதான புலவலபடைகளால அடிகக
படடு யுத்தகளத்தில அளித்து நகரிய பலமுளளபாஞசாலனை விட்டு
விட்டு கனஹரரால்வடைய அமபுகளால பீடிககபபட்டவராக ரதத
ஸ்தானத்தைவிட்டு புவி மீதுநின்று மலலயுத்தகையில பிடித்துப பாரத
கரை அமபுதாரரால பிடிதத்தான அரஜுனா ! இராமயத்தில, கானனை
வளைத்தவன பரசுராமனைவிட கிபலஸ்னை பாஷத்தினை யுத்தத்தில
கைத்தலைபபி நெஞ்சிட்டுக்கத்தி முக காணைத்தினை மஹாராஜ
ரே ! அரஜுனனைவிட சுபனைபத்து மை அடைப்பவரில
சிறந்தவர
ர ரனனைபத்து ரிஷி ஸ்ரனை ஆகி அரஜுனனை இவவரம
மகாவீர மஹாராஜா சிறந்தவர பின்பு ஸ்ரீ ! பாரதத்தன
ர்ரரرر

மிட்டார்கள். அந்த அற்புத யுத்தத்தைக்கண்டு திவ்யமான நான்குவித வாத்யங்களும் வாசிக்கப்பட்டன; விமானக்கூட்டமும் தோன்றியது.

மஹாராஜரே! பிறகு, மிக்க காந்தியையுடையவனான கர்ணன் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு பார்த்தனோடு த்வந்த்வயுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைத் தரக்கூடிய வில்லை வளைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி (அர்ஜுனப்) பார்க்கலானான். பருதாபுத்திரனான தனஞ்சயன் இவ்வாறும் செய்துவிட்டு வாஸுதேவனைப் பார்த்து, 'மாதவரே! ஸம்சப்தகர்களைக் குறித்துச் செல்லும். இது எனக்கு முக்கியமான காரியம்' என்று சொன்னான். பிறகு, கோவிந்தர் பார்த்தனுடையவார்த்தைப்படியே அதிகமான கொடித்துணிகளுடன்கூடினதும் மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ளதுமான ரதத்தோடு (ஸம்சப்தகர்களைக் குறித்துச்) சென்றார். [illegible] உம்முடைய [illegible] துராலோசனையினால் இவ்வாறு உம்முடைய ஸைனிகர்களுக்கும் சத்ருக்களுக்கும் பூமியில் இப்படிப்பட்ட அழிவு நேர்ந்தது.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, கர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய யுத்தமானது மறுபடியும் நடக்க ஆரம்பித்தது. யுத்தவீரர்கள் [illegible]களையும் பாணங்களையும் பரிகங்களையும் கத்திகளையும் பட்டஸங்களையும் தோமரங்களையும் உலக்கைகளையும் புசுண்டிகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் பரசுகளையும் கதைகளையும் ப்ராஸங்களையும் கூர்மையுள்ள குந்தங்களையும் பிண்டிபாலங்களையும் பெரியமாவடிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் [illegible] [illegible] கள் பாணங்களினால் [illegible] [illegible] வினுடைய [illegible] [illegible] [illegible] யத்தையும் [illegible] [illegible] [illegible] னால் பூமியையும் ஒலியால் நடுங்கச் செய்துகொண்டு யானைகளை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். வீரர்கள் மஹாமேகம் போன்ற யுத்தத்தைத் தாண்டிச் செல்லக்கருதி அந்தப் [illegible] ஸாகரத்தைப் [illegible] வீரர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] ளையும் [illegible] தவனிகளையும் [illegible] [illegible] [illegible]

திரங்களுடைய சதகங்களையும் அடிக்கப்பட்டு விழுகின்ற காலாட்க
ளுடைய கூக்குரல்களையும் எதிர்த்துக் காஜிகினறகூராகளுடையபற
பலவிக பாணசபதங்களையும் கேட்டு யானைகள மிக பயமடைந்தன;
கீழே விழுந்தன ஸைனிகாகள வாட்டமுறறாகள சபதிக்கின்ற
வாகளும் சஸதிரவாஷ்தகதை விடுகினறவாகளுமான அனேக சதருக
களை வீரனை காணன பாணங்களால பிளந்தான அவன் குதிரைக
ளோடும ஸாரதிகளோடும் தவஜங்களோடுங கூடின பாஞ்சால வீரா
களுடைய திருப்புரத்தங்களைப பாணங்களால யமலோகத்துக்கனுபபி
னன யுதக்கதில மஹா வீரயமுடையவாகளும் தோசசி பெறறவா
களுட தலைவாகளுமான பாண்டவ வீராகள காணனை எதிர்த்தேறி
வந்து காணைக் கர்த்தியும சூழ்ந்துகொண்டாகள பிறகு, காணன
பக்ஷிகளால காணைக் கர்த்தியும சூழப்பட்ட ஒரு தாமரை ஓடை
யை யுகபதியான ஒருயானை இறங்கிக கலக்குவதுபோல சதருசே
னையை சரமாரியால கலக்கிக்கொண்டு அசசேனையில நுழைந்
தான ராதேயன, சதருசேனையை எதிர்த்து உத்தமமான வில்லை
எடுத்துக்கொண்டு கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே (பகைவாகளுடைய)
கவசங்களை அறுத்துத் தள்ளினான அவன யானைவீரர்களுடன்கூடின
யானைகளையும குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும சுறறு
கினன தேர்களையும ஒரு பாணத்தால தள்ளினான் பிராணிகள கர்ற
மும உள்ள புத்தி கவர்ந்தவர்களைப்போல் தேர்களையாவது யானைத்தொகை
யும் அழிக்காமலனனும பாண்டவர்களுடைய பாணங்களைப் பொறுக்க
மல்லாமல் காணன மல்லர்களைப்போல கூர்மையான பாணங்களைப் பிரயோகித்
துக்கொண்டு எதிராளிகளுடைய குதிரைகளை அடிப்பதற்குப்போலக் கவசங
களையணித்த சக்கரங்களையும காண வில்லையும் வலதுபுறத்தையும அடித்
தான் அவன ஸிம்மம்போல் உருக்கூடின சதருக்களை அடிப்பதற்குப் பாணத்
தை எடுக்கிறதாகவும் விடுகிறதாகவும் பாண்டவாகளையும
ஸ்ருஞ்சயாகளையும் பாஞ்சாலாகளையும் பலத்தோல் அடித்தான் ஐயா!
பிறகு, பாஞ்சாலபுத்திரனும் * கைளபுத்திரர்களும் த்ருவ ஸஹ
தேவாகளும யுதாணனும விரைவாகளாகிக காணனை எதிர்த்தார்
கள யுத்தகர்களுடைவாகளும் பாஞ்சாலாகளும பாண்டவாகளும்
முயலுமபோழுது, யுத்தவீராகள யுத்தத்தில உயிரில ஆசையை
விட்டு ஒருவரையொருவா தொடர்ந்துகொண்டாகள. பெரியவேர்!
கலல யுத்தஸமர்த்தர்களுமாளளவாகளும கவசமணிந்தவாகளும தேர்ப்பா
கைகளையுடையவர்களும புஷ்டியங்களை யுணர்ந்தவாகளும மஹாபல
சாலிகளுமான மற்ற வீராகள் யார் எதிர்க்கப்பட்ட காலத்தண்டம்

போன்ற தைதமீளாடும் உலக்கைகளோடும் பரிகங்களோடும் கா ஜீதுகொண்டும் யுகத்திறகாக அழைதுகொண்டும் அடிக்கபபர பரபபுடன பறைவாகளை வதிதுகுசிறென்றாகள பிறகு, வீராகள ஒருவரையொருவா கொனறாகள ஒருவராலொருவா அடிகபபடடு மூனை சிதறிக கண்திறிகவும் ஆயுதஙகள சிதறவும சரீரஙகளால இரதததைகககிகொணடு விழுநதாகள சிலா சலகிர ஸழுகஙகளால தறைகபபட்டவாகளாக உதிரதது்ன கூடினவைகளுமத தநதஙகளால கறைகவைகளுமத மாதுளம்பழம பொனறவைகளு மான வாபதமீளாடி உபிராளவாகளபோல திருகுகாகள அழகுமி மறாயுததஙகில மாபபுகவீராகள பாசுகளாலும படடஙகளா லும கதகளாலும சதரிகளாலும பினமடிபால ராளாலும கதஙகளா லும ரடடிகளாலும தோமரஙகளாலும செயகினறாகள, விலாடி னாகள, பிளநதகாகள, அவவாபோ விலகபபர தளளினாகள, கனறுக அழுதகாகள; கொனறாகள ஒருவராலொருவா அடிக கபபடட வீராகள வெடடபபடடிம, கமரிடகதிலுளள சிவப பான சாறறைற காகிகொணடிருகினற சிவதக சதநத மரஙக களபோல திகசகதகால கூனகபபடடிம, உபிரைபிழநது விடுந தாகள தேகளால தேகாகள அடிகபபடடன யானைகளால யானைகள கொலலபபடடன காலாடகளால காலாடகள கொலலப படடுவிழுநதாகள குதிரைகளால, குதிரைகளும அபிராமாபிரமாக கொலலபபடடன சொடிகளும கலிசஙகமும சுளை கனமும யானைக குதிகைகளும மணிதாகளும பதகைகளும கூடி ரதஙகளாலும பல லகஙகளாலும ஆதாதாதி பாணஙகளாலும அழுபடபடடு பிபி பில விழுநதன மணிதாகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும பூ காகளாலும தோ பபடிகினறவாகளும விழுநது வீறிகினறவா களுமடன மணிதாகள குதிரைகள யானைகள தேகாளின மலைகளு டைய சபதஙகள பபஙகபபோல தேகாளின வீ ரகள புதகதில மணிகாளையும பாமா தினபுட புதஙகளையும குதிரைகளையும அடிக காகள, குதிரைவீரகளில சூரகள கொலலபபடட ராகள பாமா தினபுட துதிகைகள அறுதபபட டலைகளாகளும கொடி துணிக ருடனும கொடிசருடனும கூடியலைவளாகளும சிதறின, மலைகளபோல சீழு விழுநதன ரதாடகளால பாயதது யானைகளும அவவாபோ புதிகா களும கொலலபப ட வாகளாகவும கொலலபபடகினறவாகளாகவும கான குபகைகளு மப விழுநதாரகள விரவபபளளவாகளால குதிரை வீரகள காலாடகளால கொருதது கொலலபபட டாகள குதிரை

வீராகளாலே காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கொலலப்பட்டு யுத்தத்தில் படுத்தன. மஹாயுத்தத்தில் கொலலப்பட்ட வீராகளுடைய முகங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலாகளபோலவும், சரீரங்கள் நனருக வாடியிருக்கின்ற மாலைகளபோலவும் இருந்தன அரசரே! யானைகள் குதிரைகள் காலாட்களஇவற்றின மிகஅழகிய உருவங்கள், உபயுக கசிவினலஅழுக்கடைந்த வஸ்திரங்களபோல மிகவும் பாகத்தகாத நிலைமையை அடைந்தன

அறுபதாவது அத்யாயம்

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'தருஷ்டத்யும்னனே யானைகளால விரைந்து கொலலுங்கள்' எனறு உம்முடையபுத்திரனல தூண்டப்பட்டயானைவீராகள குரோத்தத்துடன பாஞ்சாலனை எதிர்த்து சென்றார்கள பாரதரே! பிறகு, யானைப்போரில ஸாமாத்தியமுள்ளவாகளான எலலாக கீழநாட்டுவீராகளும் தென்னாட்டு வீராகளும் யானைப்போர்புரிவதில மிகுந்த தோசசியுள்ளவாகளான அங்காகளும் வங்காகளும் புண்ட்ராகளும் மாகதாகளும் தாமரலிப்தகாகளும் மேகலாகளும் கோஸலாகளும் மதராகளும் நசாணாகளும் நிஷ்காகளும் கலிங்காகளோடு சோநது மழைபொழிகின்றமேகங்களபோல யுத்தத்தில பாஞ்சால சேனையினமீது வம்புகளையும தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வாஷிக்தாகள தருஷ்டத்யும்னன, எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மத்த நிலையுடைய வேகத்தினல மிகக்கொழுப்புள்ளவைகளுமான அந்த யானைகளின்மீது விற்பாடங்களையும க்ஷுரப்ரங்களையும நாராசங்களையும் வாஷிக்தான பாஷ்தன பாலத்துகளுக்கொப்பான யானைகளில ஒவ்வொன்றையும் பத்து பாணங்களால பாணங்களாலும் ஆறுஆறுபாணங்களாலும் பாட்டிப்பாணங்களாலும் மிகவேகமாக அடித்தான மேகங்களால சூரியன மூடப்படுவதுபோல யானைகளால நன்குமூடப்படுகின்ற அந்தத்தருஷ்டத்யும்னனை பாண்டவாகளும் பாஞ்சாலாகளும மஹிமமாதஞ்செயதுகொண்டு பிறகுமாக சுற்றிக்கொண்டவாகளாக நானகுபக்கங்களிலும் சூழந்துகொண்டாகள வீராகளான நகுலனும் ஸஹதேவனும் திரௌபதிகுமாராகளும பராபதிராகளும் ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் வீரமுள்ள சேகிதானனும், நாலும் கையுறையும ஒலிக்கச சூராகளுக்குரியகாலங்களுடன வீரகர்மத்தனஞ்செயது கொண்டு மேகங்கள மலைகளின்மீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல

அந்தயானைகளின்மீது (பாணங்களை) கானபுறங்களிலும் பொழிந்தனர மிலேசசாகளாலே ராண்டபடி பிரகோபங்கொண்ட அந்தயானை களை மனிதாகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் துதிக்கைகளால பிடித்து இழுத்து தங்களிடம் காலகளாலதுகைத்தன, கொம்புகளிலே பிளந்தது தசதி எறிந்தன கொமபுகளில சிக்கிக்கொண்டிருக கிற மனறவைகளை பிரக பயங்கரமாக சீழ்விழுந்தன எறிநில் கிற கின்ற அங்கஙகளையானையை வாங்கி உதறிவேகத்துடனே கூடின காராசகதினால பிளந்தது மாமஸகாணங்களில் புடிகொண்டன அவன் யானையினறு மேலே எழுமபிச தாவடபோகின வனமும எரிந்தியினை டைய ஆயுதபபிரயோகஙகளை வெகசிடபடுதினால ரடபாறறபடபடிருக கிற சரீரமுளளவனுமான அத அங்கனையை மாரபை காராசகனால அடிகதான அவன புறமில எழுந்ததான எதிரதவருகினற புண்டரனுடைய கடகத்தினறபாகம பானறயானையை ஸஞ்சேதவன கூறமையான முனையுளள எனறு அமபுகளால புடிகதான அவன் அந்தயானையை தொடியபிழுதாகதாகவும பாகனை பிழுதகதா கவும சலசகனையும துவஜதனை கயும உபரியைபபிழுதகதாகவும செயதுவிடடு மறபடியும அங்கனை எதிரதகான ஸஞ்சேதவனை கடிகது கதுவன யமகலமடமபோலப பிரசாசிகினற ஸனறுகாராகங களமேல அஙகஜனையும தூறறு அமபுகளால அதக யாசனையையும புடித தான. அஙகன சருவனபடி கூரியகிரணடபோனற நூறு மெலலிதாகபோகாமதங்களை பிரபோகிதனால அதகதுலன ஒலலெனன ணுபபட முடஸனறுக துளளாடகிறதால பாணடுகுமாரனை அவன அவனறே தாகபபாரதது பாணடவனும அவனை அவனறே தாகபபாரதது சிரசரை புகுகான அத பிரயோகதால பொரபடடு அதக பாரபபடடான விழுதான எறற, பாரதவரபபா பழருவதில வைராதகனை அவனபிரமா சிரலலாபபா வென, அவனுடனாரு மதவாரடாதகுமாறு பாணடவாகளாரு தபோதன புடிகதான பலபிரளாதி உபசாதனை பாணடியனையுமாரு அழகிய முசுவரிகள புடையவை வெகுவே லவாஸனைபபடான முகதிலகடடியிருக கிற தேர, கவர பாகளாரு வகுவையும யாரு வரையும கணகுவிளகு கினறு மேலளபோனறதும வரருபாண யாசனகொணடாரு கருவீன எதிர தகாரகள ரிரகவாகளாரு புதகள ரதரும ரதகாரனையும கிழதரகளும தாமரளிபுரகளும (கருவீனை) கொலலவாரருந அமபுமழைகளையும தொமரமழைகளைபும பொழிதகாரகளை மேமகஙகளாலே மூடபபடு கினறு எதிரயிலை அரகவீரனாலே மூடபபடிகினறகருவீனை

பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் சேநாயகர்களும் மிக்க பயப்ப டுள்ளவர்களாகி நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டனர். பிறகு, அம்புமழைகளையும் ஆயிரமாயிரமான தோமரங்களையும் பிரயோ கிக்கின்ற ரதிகர்களுக்கு யானைகளோடு அவ்விதமான யுத்தம் நேர்ந் தது. அந்தவீரர்களால் பொன்னலங்காரமுள்ள நாராசங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட யானைகளுடைய மத்தகங்கள் வெடித்தன; மர்மஸ்தானங்கள் வெடித்தன, தந்தங்கள் சிதறின, பற்கள் உடைந் தன. ஸஹதேவன் நல்ல முனையுள்ள அறுபத்துநான்கு நாராசங்க ளால் அந்த யானைகளுக்குள் மிகப் பெரியயானைகளைப் பாகர்களோடு கொன்றான். கீர்த்திமானான நகுலன் [illegible] ஆனந்தப்படுத்துகின்றவனான நகுலன் சிறந்த புத்திமான் [illegible] உத்தமமான வில்லை வளைத்து நாராசங்களால் யானைகளை அடித்தான். பிறகு, த்ருஷ்டத் யும்னனும் ஸாத்யகியும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் பிரபத்ரகர்களும் சிகண்டியும் சாமர்களால் பெரியயானைகளை அடித்தார்கள். பாண்டவ ஸேனையிலுள்ள யுத்தவீரர்களாகிற மேகங்களால் [illegible] பாணங்களாகிற மழைகளால் அடிக்கப்பட்ட [illegible] [illegible] பர்வதங்களாகிற யானை கள் வஜ்ராயுதங்களால் பிளக்கப்பட்ட பர்வதம்போல விழுந்தன. பாண் டவர்களுடைய அந்த [illegible] இவ்வாறாக உங்களுடைய யானைகளைக் கொன்று, [illegible] [illegible] பெருகுகின்ற நதியைப்போன்ற ஸேனையைப் பார்த்து விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந் தார்கள். பாண்டுபுத்திரர்களான [illegible] [illegible] [illegible] உத்தம ஸேனையைக் கலக்கி [illegible] [illegible] ஒடிந்துபோயும் ஸேனை யைத் துரத்திச் சென்றார்கள்.

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்.

(கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முயல்வதும் [illegible] அர்ஜுனன் யுத்தஞ்செய்தது.)

பேரீமை [illegible] [illegible] [illegible] அந்தவீரர்களுக்குள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பட்ட [illegible] [illegible] [illegible] பிறகு, புருஷர்ஷபனே, நான்குபக்கத்திலும் [illegible] [illegible] [illegible], கௌரவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனனைப் பார்த்து [illegible]

'பாண்டவ! இதோ உன்னுடைய பிராதாவானயுதிஷ்டிரா மஹா பலசாலிகளும் கொலலகருதினவாகளுமா பெரியவிலலீக கையிற பிடிததவாகளுமான காாததராஷடிராகளாலே சீகிரமாகப பின தொடரபபடுகிறார பாரத! பாஞசாலாகளும சைதயாகளும மாதஸ யாகளும மஹாதமாவான யுதிஷடிரைப பாதுகாககவணணி அதிக வேகமுளளவாகளாக அவரைக கூட வே தொடரகினறாகள பாரத! உலகமுழுமைககும ஆசானும பலசாலியும கவசமபூணட வனுமான இரதததுரியோதனன, பருஷரமரோஷடரான தாமபுதிர ரைக கொலலகருதி ஸாபபங்களபோலத தீணடுகினறவாகளும எலலா ஆயுதங்களும ஸமாததாகளும ஸிம்மநாதஙகள வெளியிடு கினறவாகளும சஙகஙகளமுழகுகினறவாகளும சிறநத பலமுளள வாகளும பெரியவிலலியுடைபவாகளும விறகள ஈ கறுகினறவாகளு மான பிராதாககளோடுகூடி யானைபபடையுடன யுதிஷடிரா ராஜரைப பினதொடருகிறான் தூயோதனனச சோாநத இரதயானைகளும குதி ரைகளும ரதஙகளும காலாடகளும, யாசகாகள உததமமான இரததி னகனக விரும்புவதுபோல யுதிஷடிரைபபிடிகக விருமபிச செலலு கினறாகள அபிரதகனனுக்கவாகருதிய ஆஸ்ராகளுடனகூடிய இர திரனனும அசனியினனும தடிகடபபட தபோல ஸாதயகியினனும பீமனனும கதிரகபபடி (இரத ஸைனிராகள) மீணடும நினறு விட டாகள, பார. காாகாலததில நீராபபெருகுகக்கள ஸமுதரதைக அடைவதுபோல இரதமஹாரதாகள அனேகமாயிருபபதனல மறு படியும தாமபுரரைக குறிதது செலலுகினறாகள தூரியோதன னுடைய வசதனதை அவதரிகினற ருதீபுதிரனான யுதிஷ டிரனை மிருதயுவினவாயைஅடைதலபோனறுமஅசனியில ஹோமம பணணபபடடவரினறும வணணுறுகிறான பாணடவ! தார்தத ராஷடிரருடைய சேனையானது தகுகபடி வரிதாதிருபபதால இர தஸனியினுடைய பாணஙகளுக்கு இலகாகாமல இரதி றுமம விடப டாடடான வீரனும பாணஸமூகஙகளச சிதபிபாகக பிரியாகிக கினறவனும ரிஷபாகஷனும பாணடவனுமான தூரியா தனனுடையவிலகுதலை யுதாததால வலல னாபபான காலிக கின்ற வீரனான அரதததுரியோதனன தேராளபுதிரா கிருபா சா ரனை இவவாறுசாடி பாணஙகளாலது மேலகளையும சிதறும்படி செயயும் யுதிஷடிரராஜா இபபடிபாழுது பாணரனை நோாகசெயயப பட விரபபுடனபாரதிகிறார சிறநத பலமுளளவனும ஹஸ்தாகவ முளளவனும ஸமாததனும யுதாதததல ஸாமாததியமுடையவனுமான

கர்ணன் சூரர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிர புத்திரர்களோடு சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவச்ரேஷ்டரைப் பீடிக்கக் கூடியவனாயிருக்கிறான். போர்புரிகின்றவரும் யுத்தத்தில் புகழப்பட்ட பலத்துடன் கூடியவருமான அந்தப் பார்த்தருக்கு இந்தத் துர்யோதனன் முதலானவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் தோல்வி உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பரதச்ரேஷ்டரும் பிரபுவுமான தர்மராஜர் உபவாஸத்தினால் மிகவும் இளைத்திருக்கிறார்; பிராம்மணருக்குரிய பொறுமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறார்; க்ஷத்திரியருக்குரிய கொடுமையில் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை. சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவரும் பாண்டுபுத்திரருமான இந்த யுதிஷ்டிர ராஜா கர்ணனால் எதிர்க்கப்பட்டுப் பிராணஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டார். பார்த்த! கோபமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுள்ளவனுமான பீமஸேனன் அடிக்கடி கர்ஜிக்கின்றவர்களும் மஹா சங்கங்களை ஊதுகின்றவர்களும் யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான தார்த்தராஷ்டிரருடைய ஸிம்மநாதத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருத்தலால் மஹாராஜரான யுதிஷ்டிரர் பிழைக்கமாட்டாரென்று எண்ணுகிறேன். பரதகுலத்தில் சிறந்தவனே! இந்தக் கர்ணன், 'பாண்டுபுத்திரனான யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுங்கள்' என்று மஹாபலசாலிகளான தார்த்தராஷ்டிரர்களை ஏவுகிறான். பார்த்த! மஹாரதர்கள் யுதிஷ்டிரராஜரை ஸ்தூணாகர்ணனென்கிற கந்தர்வனைத் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரஸமூகத்தினாலும் பாசுபதாஸ்திரத்தினாலும் நன்கு பீடிக்கின்றார்கள்; கொட்டாரந்தும் செலுத்துகின்றார்கள்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறிக் கர்ணனது போரையும் பீமனதுபோரையும் காட்டியது.)

பார்த்த! விஜயமுள்ளவனே! [illegible] பலசாலிகளும் வில்லாளிகளில் சிறந்தவர்களுமான பாஞ்சாலர்கள், [illegible] முழுகின்ற யுதிஷ்டிரரைக் கரையேற்றுவிட எண்ணி இந்த யுதிஷ்டிரரைப் பின்தொடர்தலால் இவர் மிக்க துன்பமுற்றிருக்கிறாரென்றும் தாங்கக்கூடாத கொடிய நிலைமையை அடைந்திருக்கிறாரென்றும் நான் எண்ணுகிறேன். பார்த்த! பார்! [illegible] மஹாரதர்களான ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனும் சதானீகனும்

பாஞ்சாலர்களும் எல்லாச் சைந்யர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கொடியானது கர்ணனுடைய பாணங்களால் மூடப்பட்டுக் காணப்படவில்லை. பாரத! பார்த்த! இந்தக்கர்ணன், தாமரை ஓடையை ஒரு யானையானது நாசஞ்செய்வது போல யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை அம்புகளால் நாசஞ் செய்துவிட்டான் பாண்டுநந்தன! இதோ உன்னைச் சேர்ந்த ரதிகர்கள் ஓடுகிறார்கள் பார்த்த! இந்த மஹாரதர்கள் ஓடுமிடத்தைப் பார், பார் பாரத! இந்த யானைகள் கர்ணனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தை [illegible] ஒலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடுகின்றன பார்த்த! [illegible] வல்லமையுள்ள கர்ணனுடைய [illegible] [illegible] கூட்டமான [illegible] சிறந்த கொடியுடையவர்களுமான [illegible]! [illegible] காந்த [illegible] கர்ணனுடைய தேரிலுள்ள [illegible] [illegible] அம்புகளை [illegible] நாசஞ்செய்து [illegible] வர்களாகச் செல்லுகிறான் திரௌபதி காண்பதால் [illegible] படுகின்ற பாஞ்சாலர்கள் மஹாத்மாவான இந்திரனுமேல் [illegible] படுகின்ற அவர்களைப்போல இதோ ஓடுகின்றார்கள். இதோ கர்ணன் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் ஜயித்து [illegible] எல்லாத்திக்குகளையும் பார்க்கிறான் என்பது என்னுடைய எண்ணம். சிறந்த [illegible] இந்த கர்ணன் சத்ருக்களை ஜயித்துத் தேவர்களுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட இந்திரனைப்போல அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறான். இதோ கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் [illegible] கர்ணனுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மஹாயுத்தத்தில் [illegible] [illegible] முறுத்தி [illegible] [illegible] பார்த்த, [illegible]! [illegible] தொடுக்கின்ற [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பின்புறத்தில் [illegible] பாரத!

சந்திரனை பிரகாசிக்கின்ற உதயபாவத்தம்போல யுத்தத்தில் வெள
ளைக்குடையோடு விளங்குகின்ற காண்னைப பார பாரத! தனஞ
சய! இதோ காண்ன யுத்தத்தில் தாக்கிப்பிடிக்கப்படுகின்றதும்
காந்தியுள்ள நாலுகம்பிகளுள்ளதும பூர்ண சந்திரன்போன்றதுமான
முடியின்மீ துள்ள குடையோடுகூடியவனுக உன்னைக கடைக்கண்
ணால பாக்கிறான யுத்தத்தில சிறந்த முயற்சியைக கைக்கொண்டு
(உன்னை)நிச்சயமாக எதிர்க்கப்போகிறான். மிக்க தோள்வலியுள்ளவ
னே! மஹாயுத்தத்தில பெரியவில்லை நடுங்கச்செய்கின்றவனும் அர
வங்களைப்போன்ற ஆம்புளை சப்தவலுமான இந்தக்காண்னைப பார
த்துக்கவாக்கூட வர முடியுன்றவனே! பாரத! த்ரோண ராஜ்நயன் உன்
னுடைய வானர த்வஜத்தைக்கண்டு உன்னோடு யுத்தத்தை விரும்பித
நிருமபிவிட்டான. இந்தக்காண்ன விட்டிறப்பதற்கு தெருப்பை எதிர்ப
பதற்போல்த் தன்ன தாரத்திற்காக உன்னை வந்து எதிர்க்கிறான் பார்த்
தனுள சிறந்தவனே! திருதராஷ்டிர புத்திரனை துர்யோதனன,
காமாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனும் யுத்தரங்கத
தில மரக்கியாயிருப்பவனும் ராதா புத்திரனுமான சாண்னையும், காண
னைக்குறித்து மிக்க பரபரப்புள்ள மஹாரதனை உன்னையும, காரியம்
நிறைவேறினவனை தன்னையுமபார்த்தால் கோபங்கொண்டவனுகவும்
தோற்படைபுடன காண்னைக்காக்க கருதியவனுகவும் கலல முயற்சி
யுள்ளவனுகவும நிருமபுகிறான கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும உத
தமமான ஸ்வர்க்கத்தையும விரும்புகின்ற நீ துஷ்டாத்மாவான துர்யோ
தனனை இவர்களினைவத்தில முயற்சியிலால கொல்லாதீக! தேவர்
கள் வ்யுத்தரத்தில் தேவாஸுரர்களைப்போல்ப போர்புரிய போகின்ற
வர்களும் ஸைன்யாதிகளும பிரவிர்த்தி பெற்றவர்களுமான உங்களிரு
வருடைய யுத்தத்தில் எல்லா லோகங்களும் உன்னுடைய பரா
க்ரமத்தைப் பார்க்கட்டும பார்த்த! பரதர்களுள சிறந்தவனே!
மிக்க தேஜஸ்முள்ளவனை உன்னையும காண்னையும் கண்டு கோப
முள்ளவனை அந்த துர்யோதனன மேலில் செய்யவேண்டிய
காரியத்தை அறியப்போகிறதில்லை பரதஸ்ரேஷ்ட! குருநந்தன
னே! குருநியுள்ளவனை உன்னையும் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரரு
க்குத் தீங்கிழைத்தவனை காண்னையும் பார்த்து நிச்சயமாக்கூறற
தும அடுத்த செய்ய வேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்து
கொண்டு செய்ய யுக்தத்தில சிறந்த புத்தியைச் செலுத்துத்த தேர்ப
படைகளை ரக்ஷிப்பவனை காண்னை எதிர்த்துச்செல்ல தக்கவனுள
சிறந்தவனே! குருநந்தன! வீர! யுத்தத்தில பலசாலிகளும் கூர்

மான கேஜஸ்ஸளவாகளும் முகியாகளுமான வேறு ஸ்ந்நாறு ரதி
காகளும் ஐயாயிரம யானைகளும் பதினாயிர குதிரைகளும் லக்ஷம்
காலாட்களும் அடங்கின இதகடபெரும்படையானது ஒனறுசோகது
அநயோயம் பாதுகாகபபட்டுத துரோணபுதிரரை முன்னிட்டுக
கொண்டு யுதகதில உனனை எதிரதது வருகினறது இசசேனை
யைச சீகரமாக நாசஞசெய வலிமைபொருநதியதும் உலகததில
பிரஸிதி பெறறதுமான இநதத தோ யபடையை நாசஞசெயது
சிறநத விலலாளியான ஸுரிதபதநதிரனிடதில உன் பெளருஷததை
நீயே காட்டுவாயாக பரதாகளுள சிறநதவனே! உததமமான வே
கததைகைகொணடு இவனை எதிரதது செல்லுகிறான மிக
கோபங்கொண்டவனாக பாஞசாலர்களை எதிரதது செலலுகிறான்
டனைவாகளை வாடடுபவனே! திருஷ்டதுமனனுடைய ரததிறகு
தோராக இவனுடைய கொடியைக காண்கிறாயா இவன பாஞசாலர்
களை நனகு எதிரகபோகிறானென்று நினைகிறேன பாதாகளுள
உததமனே! பாதா! உனகுபபிரியமான திகைச சொலலுகிறேன்
தாமபுதிரரும வரசருமான அநதயுதிஷ்டிரர் கேஷமமுளளவராகவும
ஒளியுளளவராகவுமிருகிறார். பாரத! மிகத தோலவலியுளளவனான
தபோமன ஸருஞசயராகநடயசேனையினாலுமஸாகபகிலும் சூழப
படடுப படைமுகதில நிறுபபிவிடடான தருதிபுதிர! பீமஸேனரு
வும் மஹாரதமாகளான பாஞசாலர்களாலும கூடமையான அமபுகளா
லே யுதகதில இததகைளவாகன கொலலபபடுகிறார்கள தாமோ
தரனுடைய ஸஹாயமான பீமஸேனனுடையவேகதை நினைது பறபல
அடபுகளால அடிகபபடடு யுதகதினின்று புறங்காடடி ஓடி
விடடது பாதஸ்ரேஷ்ட! பாரதஸேனையான்து பயிரிடபபடட பூமி
போல சோபகரியாகாதபடமுள்ள நம ரதகாலாகளால மூடபபடடு
மாயிறது குருஶ்ரேஷ்ட! பாதகைள செயயவலலவரான குரு கேஸவனும
பாபபடடபோல தோனறுகிறான வனைம திருமபியிருபபதைனும
பீமஸேனனினாலபபர் மனனர்களினாலும பாரதஸேனையானது அழி
கினறது. அஜாதனே! மஞசள நிறமுளளவைகளும சிவபபநிற
முளளவைகளும ரபபுநிறமுளளவைகளும வெண்ணிறமுளளவை
களும நகுதிறைய பிரதிமைகளாலும சநதிரபிரதிமைகளாலும
சூரியப பிரதிமைகளாலும அலஙகரிகபபடட வைகளுமான கொடி
களும குடைகளும இதோ சிதறச செயயபபடுகின்றன பொன
மயமாயும் வெளளிமயமாயும பிகஜோமயமாயும வெவவேறு விதமா
யுமிருகினற கொடிகள விறறில களைபடுகின்றன. யானைகளும

குதிரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன இந்த ரதிகர்கள் பயந்தோடாத தன்மையுள்ள பாஞ்சாலாகளால் பற்பல வாணமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து தோகளினின்று சாயகின்றார்கள். தனஞ்சய! வேகமுள்ளவாகளான பாஞ்சாலாகள் கௌரவ சேனையிலுள்ள வீராகளையிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீராகளில்லாத குதிரைகளையும் ரதிகாகளில்லாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவாகச் செல்லுகின்றார்கள் பகைவாகளை அடக்குபவனே! புருஷஶ்ரேஷ்டாகள் பீமஸேனனுடைய பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாத பகைவாகளுடைய படையை நன்றாக அடிக்கின்றார்கள். இதோ பாஞ்சாலாகள் காஜிக்கின்றார்கள், சங்கங்களை ஊதுகின்றார்கள், யுத்தத்தில் பாணங்களால் சத்துருக்களை அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றார்கள் ஸவர்க்கத்தினுடைய பெருமையைப் பார் பாஞ்சாலாகள் வல்லமையினால் தார்த்தராஷ்டிராகளை நாசஞ்செய்துகொண்டு உத்தமாகளான ரதிகாகளிடத்தில் இதோ பிரவேசிக்கின்றார்கள் ஆயுதமில்லாதவாகளும் வீணாகாத அஸ்திரங்களையுடையவாகளுமான இந்தப்பாஞ்சாலாகள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவாகளான பகைவாகளுடைய ஆயுதங்களைப்பிடுங்கி அவற்றினாலேயே இவாகளைக் கொல்லுகின்றார்கள், காஜிக்கவும் காஜிக்கின்றார்கள் பகைவாகளுடைய இந்தத் தலைகளும் கைகளும் தள்ளப்படுகின்றன ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கீர்த்திசாலிகளான எல்லா வீராகளும் கீழே தள்ளப்படுகிறார்கள் நான்கு பக்கத்திலும் ஆபத்தை அடைவிக்கப்பட்ட இந்தத் துரியோதனனைச்சேர்ந்த பெரும்படையானது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலாகளால் நான்கு பக்கத்திலும் கீழே தள்ளப்படுகின்றது பிரபுவே! பகைவாகளைவாட்டுபவனே! ஸனேகிதாகளும் பராக்கிரமசாலிகளும் மஹா வில்லாளிகளுமான கிருபா காணன் முதலானவாகள் பாஞ்சாலாகளைத்தடுப்பதில் (முயல்கின்றார்கள்) சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே! திருஷ்டத்யுமனனை முதன்மையாகக்கொண்ட வீராகள் திரும்பாதவாகளும் பயந்தவாகளும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவர்களும் பகைவாகளுமான அந்தத் தார்த்தராஷ்டிராகளைக் கொல்லுகின்றார்கள் பரதஶ்ரேஷ்டனான பீமஸேனன் திரும்பினவுடனே பற்பல விதமான எல்லா ரதங்களும் துரியோதனனுடைய பெரும்படையும் பெரும்பான்மையாக நிறம் மாறிய முகங்களையுடையனவாயின பீமனாலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இந்தயானைகள்

இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளினுடைய சிகரங்களைப்போலக் கீழே விழுகின்றன. பார்! கணுக்கள் படிந்துள்ள பீமஸேனனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற இந்தப் பெரிய யானைகள் தம்படைகளையே நாசஞ்செய்துகொண்டு ஓடுகின்றன. பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்படுகின்ற இந்தக்கௌரவர்கள் ஆயிரமாயிரமாக ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் விட்டு ஓடுகின்றார்கள். ஓடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்கள் இவர்களுடைய ஸமூஹத்தையும் கௌரவர்களைத் துரத்துகின்ற பீமஸேனனுடைய ஸமூஹத்தையும் கர்ஜிக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஜயத்தைப் ப்ரகாசிப்பவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனனுடைய விக்ரமத்தையும் அடிக்கடி கண்டு தெரிந்து கொள்ளுகிறேன். இதோ க்ஷேமதூர்த்தியானவன் கோபங்கொண்டு காலதண்டத்தைக் கையிலெடுத்த யமன்போலத் தோமரங்களைப் ப்ரயோகித்துக்கொண்டு மதமான யானையோடு பீமனை எதிர்த்துவருகிறான். கர்ஜிக்கின்ற அவனுடைய இருகைகளும் பீமஸேனனால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன. யானையும் வஜ்ரம்போன்ற பத்துநாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டது. அடிக்குந்திறமையுள்ளவைகளும் கறுத்த மேகக் குவியல்களைப்போல் ப்ரகாசிப்பவைகளும் யானைவீரர்களால் ஏறப்பட்டவைகளும் சக்திகளாலும் தோமரங்களின் கூட்டங்களாலும் பீமனைப் பீடிக்கின்றவைகளுமான வேறுசில யானைகளும் மறுபடியும் வருகின்றன. பார்! * அனந்தருபர்களை [illegible] பீமஸேனனை யானையின்பிருந்து [illegible] ஜயந்தஸேனனுங்கூடின நாற்பத்தொன்பது யானைகளும் கூர்மையுள்ள கொம்புகளுடைய யானைகளால் வதைக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒவ்வொரு யானையும் பத்துநாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்திரனைப்போன்றவனும் பார்த்தனுக்குச் சிறந்தவனுமான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் திரும்பினவுடனே, [illegible] அவ்வாறு [illegible] அவ்வாறு [illegible] வீரர்கள் திரும்பினார்கள். தார்த்தராஷ்டிர [illegible] புருஷர்ஷபர்களுடைய கோபங்கொண்டவனான பீமஸேனனால் தடுக்கப்பட்டுவிட்டன. தாபமடைந்த [illegible] தடுப்பதை அடைந்திருக்கின்ற ஸூரியனைப் [illegible] சந்த்ரனைப் போல அப்பொழுது பார்த்தனைப் பார்ப்பதற்கு [illegible] ஸிம்மத்

---

* ஆதிபர்வம் 31-வது பக்கத்திற் காண்க.

துக்கு மறறறிருகங்களை நடுங்குவதுமில்லை. இந்தவீரர்களை பிமலனுடைய அம்புகளால் பயமுறுத்துதல் முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஒரிடத்திலாவது ஸுகத்தை அடையவில்லை. அந்த பாண்டவர்கள் பயப்படுகிறதனமையுள்ள அந்தத் துரியோதனன் விருந்தியடையுமபடி செயதுகொண்டிட வில்லை. கையிறகொணடிம மஹாராஜனை அந்தத் தாதத்ராஷ்டிரனை பாதுகாத்துகொணடிம சேரவில்லை. கூடியவலுகவும் வெகுமுளளவனுகவும் அவனைகளி ராகளாதி அவனருகில் செலலுகிறான்' எனறு கூறினார்.

இந்த புஜபலமுள்ள அரஜுனன் வாஸுதேவரிடத்திலினது இந்தவார்தையைகேடடு மிகுந்த ஸம்பிரமனுடனே சொலலப்பட்டதுபோலவும் சொலலமுடியாத தாரண அசசரியகரமாயிருகிறதென்று சிநதிதிருகினான். அவனுடைய சமபதாகாதனுடைய கூட்டங்களின் நடுவில் பிரவேசித்து ' பாதகனுடைய கொலலப்படுகிறான் ' எனற ஸபதத்தை கூட்டங்களில் ஆடிகொணடிருந்து ஒரு நாலகு அரத்தியாயிருகிறது. நீல மைனபோலவடடது சேரமறறவனுடைய பாணத்தினால் உதைத்த மானவீனுடைய தலைகடபறறிப் பெருங்காறறைனது மேகங்களை அழிப்பதுபோல் கரரயனுடைய தலையும் காளபாலர்களையும் காசலுசெயதான் பாரதர்! பயந்தவர்களாலும் அதவீர்களை அந்தஅத்தினபுரத்திலேயே சிந்தி அழிகபபட்டார்கள். பிறகு, பருந்தைத்தமனை அரஜுனன் வாயுபுத்திரனுடன் ஆதரவீர்களை கொணடாடுகிறான். பருஷஸ்ரேஷ்டனை அவன் அவரை துரியோதனனுடைய ஸைனியத்தினிடத்தில் கூடினான் பனை மரம் எருமைகளின் கூட்டங்களை அழிபபதைபோல் மறுபடியும் கொனறான்" எனறு கூறினான்.

அறுபதாமூனறாவது அதயாயம்

(தவறாது யுத்தத்துக்காக அசசரிகள் எதிரத்தலும், கானனின் சிகண்டியை வெறறலும், தரஷ்டத்யுமனாதியோர் துசசாஸனாதியோரை யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன் சொலலுகிறான்: "ஸஞ்சயா! பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் வெறறி பெறுவதில் விருப்பமுள்ள வில்லாளிகளான வீரர்களுடைய எனனுடைய ஸைனியமும் பாரதர்களை கொலலுகிறது. அதிக சதியுள்ள கதாயுதங்களை உடைய அவர்கள் பாண்டவர்களை கொலலுகிறார்கள். அதனால் நான் தைரியமிழந்தவனாகிவிடடேன். ஸஞ்சயா! பிரகாசமான கிரீடமுள்ள பாண்டவர்களுக்கு

ஜயததைவிருமபின நான் என்னுடைய வீராகள கொலலபபட்டதைக கேட்டு எவவாறு ஜீவிததிருபபேன்? இபபொழுது அனேகவிதமான வாாததையைச சொலவதினால யாதுபயன்? அவாகளுககு அதிருஷட மானது முககியமாயிருககினறது ஸஞசய! எனனைசசோநதவாகள என்னசெயதாாகள? அதனை எனககுச சொலவாயாக' எனறுவினவ, ஸஞசயன் சொலலததொடஙகினான

"அரசரே! மிககபுஜபலமுளளவனான பீமனைககணடு சிறநத பிரதாபமுள்ளவனான உமமுடைய குமாரன கோபததினால சிவநத கண்களுடன பீமஸேனனை எதிாததுசசெனறான 'குநதீபுததிர! நில, நில, என் பராககிரமததை இபபொழுது பாா இபபொழுது உனனை யமனுடைய வீடடுககு அனுபபபபோகிறேன' எனறு சொல லிககொணடு பீமஸேனனிருககிற அநத இடததிறகுச சென்றான பலசாலியானகாணன பீமஸேனனிடததினினறு திருமபுகினற உம் முடைய சேனையைககணடு அதிகமுயறசியோடு அதனை நிலைபெறும படிசெயதான நீணடகைகளையுடையவனான காணன உமது புததிரனுடைய சேனையை நிலைநிறுததி யுததததில கெடடமதங கொணட பாணடவாகளை அபபொழுது எதிாததுசசெனறான பாண்டவாகளைசசோநத மஹாரதாகள யுததததில விறகளை அசைத துககொண்டும பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடும ராதேயனை எதிாததாாகள, யுததததில ஜயததினால விளஙகுகினறவாகளான பீம ஸேனனும ஸாதயகியும் சிகணடியும ஜனமேஜயனும சிறநதபலமுடை யவனான தருஷடதயுமனனும எலலாப பிரபதரகாகளும புருஷ ஶரேஷடாகளான பாஞசாலாகளும மிகககோபஙகொணடவாகளாக உமமுடையபடையை நானகுபககததிலும எதிாததுவநதாாகள அர சரே! அவவாறே உம்முடையபோாவீராகள (பாண்டவஸேனையி லுளள) மஹாரதாகளைக கொலலவிருமபி, பிரைவுடன பாணடவா களுடைய சேனையை எதிாததுசசெனறாகள ஆண்மையிற சிறந தவரே! ரதஙகளாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும வியாபிக கபபடடும காலாடகளாலும தவஜஙகளாலும நிறைககபபடடுமிருக கினற சேனையானது ஆசசாயகரமான காடசியுளளதாயிறறு மஹா ராஜரே! சிகணடி காணனை எதிாததான தருஷடதயுமனன பெருஞ சேனையுடன உமமுடையபுததிரனான துரியோதனனையும துசசா ஸனனையும எதிாததான நகுலன விருஷஸேனனை எதிாததான யுதிஷடிரா சிததிரஸேனனை எதிாததாா மனனரே! ஸஹதேவன் யுததததில உலூகனை எதிாததான ஸாதயகி சகுனியையும தரௌ

பதீபுததிராகள கௌரவாகளையும எதிரதாராகள யுததததில முயறசி யுளளவருமம மஹாராதருமமான தரோணபுததிரா அரஜுனனைஎதிர தா கிருபா மஹாவிலலாளியான யுதாமனயுவை யுதகததில எதிர தா பலசாலியானகிருதவாமா உதததமௌஜஜளை எதிரதகான ஜயா! மிககதோளவலியமைநத பீமஸேனன தருகுலதிலஉ நிகதவாகளும ஸேனையுடனகூடியவாகளுமான உமமுவை ய புதிராகளனேவாகளை யும ஒருவருகமேவ எதிரததான மஹாராஜஜே! பிறகு, பீஷமமரக கொனறவரனைசிகண்டி பயமறறவனபோல ஸஞசரிகினறகாரணனா பாணஙகளால தடிததான பிறகு, தடிககபபட டகாரணன கோபக திலை உதடிகளமிகததுடிகக, சிகண்டியை மூன றுபாணஙகளால இரண்டுபுருவஙகளுடைய மததியிலும அடிததான அநத பாணஙகளத தரிததுகொண்டிருகினற அநதசசிகணடி மூன றுசிகரஙகளோடுகூடின வெளளிமலைபோல மிகவிளஙகினான வெறிகபடநதிரு ஞல யுததததில ஜனரயடிகபபட சிறநதவலலாளியான அநதா சிகண்டி யுததததில கூாமையுளள தொணணூறுபாணஙகளால காணனை அடிததான. மஹாரதனகாணன, மூனறுபாணஙகளால அநதசசிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும கொனறு ஒரு கூரயபபததிலை அவனுடைய கொடியையும நாசஞசெய தான பிறகு, டாஙகவாகளை வாடடிவனும மஹாரதனமானசிகண்டி மிகுநதகோபஙகொண்டு குதிரைகளகொலலபபட்ட அநத ரதததி னினறு தாளளிகுதிதது காணனமீது ஒரு சகதியை பிரயோகித தான பாரதரே! காணன யுததததில அநதசசகதியை மூனறுபாணங களால துணடாகபபி பிறகு கூாமையுளள ஒனபதுபாபாணஙகளால சிகண்டியைஅடிததான புருஷஸரேஷடனசிகண்டி மிகவுமகாய படுதததபபடடுக காணனுடையவிலலினின்று வெளிபபடடுவருகினற பாணஙகளைத தனமீது தாகாமலிருகுமபடி செயதுகொணடு அநத யுததரஙகததினினறு விரைவாக ஓடினான மஹாராஜஜே! பிறகு, காணன, அதிகபலமுளள காறறைனறு பஞசகுவியலையட ஆழிபபதுபோல பாணடவனுடைய படைவீரகளை நாசஞ செயதான மஹாராஜஜே! உமமுடைய புததிரனரே பிடிகக பட தருஷடதயுமனன துசசாஸனனை மூனறுபாணஙகளால நிறமபபி திருபபிஅடிததான பெரியவரே! துசசாஸனன பொனமயமான புஙகமுளளதும உடபடிநத கறறுகளுளளதுமான அநதபபலலதது ணலை தருஷடதயுமனனுடைய இ கனகளை அடிததான பாரதரே! ரோஷமுளளவனான தருஷடதயுமனனை அடிசசபபடட மிகவேகமம

மூண்டு துசசாஸனனைககுறிததுக கொடிய ஓாஅம்பைபபிரயோகித தான அரசரே! தருஷடதயும்னனாலவிடபபடடு வருகினற மஹா வேகமுளளஅநத அம்பை உம்முடையபுததிரன் மூனறுபாணஙகளால துண்டாககினான. பிறகு, ஸவாணாலஙகாரஙகளுடனகூடின வேறு பதினாறுபலலஙகளாலே தருஷடதயும்னனை எதிரதது இருகைகளி லும் மாாபிலும் அடிததான ஐயா! பிறகு, அநதபபாஷதன கோபஙகொண்டவனாகி மிககூாமையுளள ஒரு க்ஷுரபரததினால விலலை வெடடிஎறிநதான் பிறகு, ஜனஙகள பெருஙகூசசலிடடார கள பிறகு, உமமுடையபுததிரன அடடஹாஸஞசெயது வேறொரு விலலைஎடுதது தருஷடதயுமனனைபபாணஸமூகஙகளாலநானகுபககத திலும தடுததான. மிககபலசாலியான உமமுடையபுததிரனுடைய பராககிரமததைககணடு யுததததில யுததவீராகளும ஸிததாகளும அவவாறே அபஸரஸுகளும ஆசசாயமடைநதாகள போாபுரிகினற வனும மஹாபலசாலியும துசசாஸனனால தடுககபபடடவனுமான தருஷடதயுமனனைச சிஙகததனால தடுககபபடட பெரியயானையைப போல கணடோம

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுக்தம்)

பிறகு, தோகளையும யானைகளையும குதிரைகளையுமுடையவா களான பாஞசாலாகளும பாண்டவாகளும ஸருஞசயாகளும ஸேனா பதியான தருஷடதயுமனனைப பாதுகாககவெண்ணி உம்முடையபுத திரனைத தடுததாகள பகைவாகளைவாடடுபவரே! பிறகு, அக காலததில, உமமைசசோநதவீராகளுககுக கோரமும மிககபயஙகரமு மான யுததமானது பகைவாகளோடு நடககததொடஙகியது நகுலன, பிதாவினுடைய பககததில நிறகினற விருஷஸேனனை ஐநதுபாணஙக களாலஅடிததது வேறு மூனறுபாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, சூரனான விருஷஸேனன சிரிககினறவனபோலிருநதுகொணடு மிகக கூாமையுளளநாராசததால நகுலனை மாாபில அதிகமாகஅடிததான பகைவாகளை அழிபபவரே! பலசாலியான பகைவனால நனறாகஅடிக கபபடட அநதநகுலன சததுருவை இருபதுபாணததினால அடிததது அவனுடையஸாரதியையும ஏழுபாணஙகளால அடிததான பிறகு, புருஷஶரேஷடாகளான அவவிருவரும ஆயிரமபாணஙகளால ஒரு வரைஒரு ஏழுடினாகள உமமுடையசேனையானது நொறுககப

பட்டது. அரசரே! அநத ஸூதபுததிரன கௌரவாகளுடையசேனை விரைவாகஒடுவதைககணடு பின்தொடாநது பலாதகாரததினால திருப்பினான் வேநதரே! இநதச சமயததில கஷடமானயுததமானது நடநதது. பிறகு, சேனைதிரும்பினவுடனே, நகுலன கௌரவாகளைககுறிததுச சென்றான் ஐயா! காணபுததிரனோ யுததததில நகுலனைவிடடு விடடு விரைபவனாகி ராதேயனுடையசேனையை ரக்ஷிததான பெரியவரே! யுததததில கோபஙகொண்ட உலூகனோ கோபஙகொண்ட ஸஹதேவனாலேயுததமுனையில அனேகஅம்புகளாலதடுககபபடடான சிறநத பிரதாபமுளளவனானஸஹதேவன அவனுடைய நானகுகுதிரைகளையுஙகொன்று ஸாரதியையும யமனுடைய வீடடிறகு அனுபபினான் மன்னரே! பிதாவுககு ஆனநததைத உண்டுபண்ணுகின்ற உலூகனோ பிறகு வாகனததினினறு கீழேகுதிததுத திரிகாததருடைய படையைககுறிதது விரைவாகசசெனறான ஸாதயகி கூாமையுளள இருபதுபாணஙகளால சகுனியைஅடிததுச சிரிததுக கொண்டே ஒருபலலததினால அவனுடையதவஜததை வெட்டிஎறிநதான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி யுததததில கோபஙகொண்டு அநதஸாதயகியினுடைய கவசததைபபிளநது மீண்டும் பொனமயமான தவஜததையும அறுததான மஹாராஜரே! அவவாறே ஸாதயகி கூாமையுளளபாணஙகளால இநதசசகுனியைத திருபபிஅடிதது ஸாரதியையும மூனறுபாணஙகளால அடிததான பிறகு, விரைபவனான ஸாதயகி இநதசசகுனியினுடையகுதிரைகளையும் பாணஙகளால யமனவீடடையடைவிததான பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன குதிதது மஹாதமாவான உலூகனுடைய ரதததில விரைவாக ஏறிககொணடான் அநதசசகுனி, பிறகு, யுததஞசெயகினற ஸாதயகியினிடததினினறு விரைவாக வேறிடததிறகுச செனறுவிடடான அரசரே! ஸாதயகியோ யுததததில உமமுடைய படையைநோககி வேகததுடன எதிாததுசசெனறான பிறகு, சேனையானது அடிககபபடடது வேநதரே! ஸாதயகியினுடைய பாணஙகளால நனறாகமூடபபடட உம்முடையசேனைகள விரைவாகப பததுததிககுககளையும அடைநதன, உயிரையிழநதவைபோல விழுநதன. உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன யுததததில பீமஸேனனைத தடுததான பீமன லோகேஸவரனான அநதததூயோதனனை ஒருமுகூாததததில குதிரைகளையும் ஸாரதியையும ரததததையும தவஜததையும இழநதவனாகச செயதான அசசமயததில அநதசசெயகையினால ஜனஙகள ஸநதோஷமடைநதாாகள. பிறகு, பீம

ஸேனனிடததிலிருநதுண்டான பயததினால பீடிககபபட்ட அநதத துாயோதனராஜன் அநதயுததரஙகததைவிட்டு விலகிச சென்றுவிட டான் பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுககருகில விரைவாகசசெனறது அநதயுததரஙகததில பீமஸேனனைககொலல விரும்பினவீராகளுடைய பெரியசபதம் உண்டாயிறறு யுதாமன்யு கிருபரைஅடிதது அவருடையவிலலை விரைவாகவெடடினான. சஸ திரதாரிகளுள உததமரானகிருபா, பிறகு, வேறுவிலலைக கையி லெடுதது யுதாமனயுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடை யையும் பூமியில தளளினா பிறகு, மஹாரதனான யுதாமன்யு ரதத கோடேயேவிலகி வேறிடததிறகுச சென்றுவிடடான உததமௌஜ ஸானவன பயஙகரனும பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனுமான கிருதவாமாவை மேகமானது மழையினால மலையைமூடுவதுபோல விரைவாகமூடினான பகைவாகளை வாடடுபவரே! மிகபபெரிதும் கொடிதுமான அபபடிபபடடயுததம நடநதது அரசரே! அவவித மானயுததம எனனால முன பாாககபபட்டதிலலை. அரசரே! பிறகு, கிருதவாமா யுததததில உததமௌஜஸை விரைவாக மாாபிலஅடித துத தோநடுவில உடகாரும்படிசெயதுவிட்டான் ரதிகாகளுள் சிறந தவனான அநதஉததமௌஜஸை ஸாரதியானவன ரததோடு போாக களததைவிட்டு வேறிடததிறகுக கொண்டுபோனான் வேநதரே! பிறகு, கிருதவாமா பாண்டவசேனையை எதிாததுசசென்றான துச் சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைபபடையோடு பாண்டவனைச சூழநதுகொண்டு க்ஷுதரகஙகளெனகிற பாணஙகளால நானகுபககங களிலும் அடிததாாகள பிறகு, பீமன கோபமுளளவனான துாயோ தனனை அனேகஅமபுகளால புறஙகாடடிஓடுமபடி அடிதது வேகத துடன யானைபபடைககு அருகிலசெனறான விருகோதரன விரை வாக எதிரிலவருகினற அநதயானைபபடையைககணடவுடனே, மிகக கோபஙகொண்டு திவயாஸதிரததைப பிரயோகஞசெயதான இநதி ரன வஜராயுததததினால அஸுராகளைஅடிபபதுபோல யானைகளாலே யானைகளை அடிததான பிறகு, யுததததில யானைகளைககொலலுகின்ற விருகோதரன விடடிறபூசசிகளால மரததைமூடுவதுபோலப பாண ஸமூகஙகளால ஆகாயததை மூடினான் பிறகு, பீமன ஆயிரககணக காக ஒனறுகூடியிருககினற யானைககூட்டஙகளைக காறறானது மேகக கூடடஙகளை நாசஞசெயவதுபோல வேகததுடன நாசஞசெயதான் பொனனாலாகியவிரிபபுககளாலும ரதனஸமூகஙகளாலும மூடபபடட யானைகள யுததரஙகததில மினனலகளுடனகூடின மேகஙகளபோல

அதிகமாகவிளங்கின மன்னரே! பீமசேனனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த யானைகள் விரைவாக ஓடின சிலயானைகள் மாடப்பிளக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியிலவிழுந்தன கீழேவிழுந்தவைகளும் விழுகின்றவைகளும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த அடிக்கப்பட்ட மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அசலமயக்கமில் யுக்த பூமி விளங்கியது பிரகாசிக்கின்றவாகவும் சிறந்த இரத்தினங்களை அணிந்தவாகவும் கீழேவிழுந்திருக்கின்றவாகவும் பூர்ணியமழைபோல் தானால் விழுந்திருக்கின்ற திரவியங்களைப்போன்றவர் ஏறுமான யானைவீரர்களாலே பூமி விளங்கியது பிறகு, யுத்தத்தில் பீமசேனனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகிற கபோலமுடையதும் மதகமபிளக்கும் அவவாறே துதிக்கையை வருத்துகின்றயானைகள் நாறு நாறுஓடின பாவதம் போன்ற சிலயானைகள் ரத்தத்தைக்கக்கிக்கொண்டும் பயத்தினால் பீடிக்கப்படும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட யானைகளோடு கூடியவைகளாகிய தாவரங்களால் பாயலிக்கும் மலைகள் போல ஓடின. மஹாஸாபபயங்கரமாகிய பாணவர்ஷமும் சரத்தினால் அகிறசாரத்தினாலும் பூரணமாக்கப்பட்டவைகளும் விலவிலின்று அம்புசரீரவிடுபடவைகளுமான பீமசேனனுடைய பிரதாபங்களையும் கண்டோம் அந்தப்பீமசேனனை பிடிமுதற்கொண்டு துஷ்கரமான காண்டீவத்தையும் தலத்ராணியையும் தோள்களையும் பயத்தினால் மலஜலங்களைப் பெருகுகிறதாகிய அதிகமாகஓடின அரசரே! ஒருவனுக்கு யிருபபவனும் பூர்த்திமானுமான பீமசேனனுடைய அந்தசரியைகையானது (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாபபிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்ற ருத்ரருடைய செயகைபோல விளங்கியது

அறுபதைந்தாவது அதியாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடு கூடியதும் நாராயணனாலடத்தப்படுவதுமான உத்தமமான ரத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஸாஜ்ஞனன மிகுந்த காந்தியையுடையவனுனை அரசாகளுள சிறந்தவரே! அதிகமான யுதகமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடனகூடின உம்முடைய அந்தசசேனையை யுத்தத்தில் விஜயன் நாறறு பெருங்கடலைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கினன் ஸுவேதவாஹனன அஜாகரதையாயிருக்கும்போது,உம்முடையகுமாரனை துர்யோதனனை கோபம் மூண்டவனுகவும் பாஞ்சசேனையினால் சூழப்பட்டவனுகவும் விரைவாக எதிர்த

துசசெனறு, கோபங்கொண்டுவருகினற யுதிஷ்டிரரை நாறபுறததி லும் சூழநதுகொண்டான,பிறகு, எழுபததுமூனறுக்ஷுரபரங்களால அவரை அடிததான குநதீபுததிரரான யுதிஷ்டிரா அசசமயததில அதிககோபங்கொண்டார். அவா உமமுடைய புததிரனமீது முபபது பலலங்களை விரைவாகப பிரயோகிததார பிறகு, கௌரவாகள யுதிஷ் டிரரைப பிடிகக எணணி ஓடினாகள பகைவாகளுடைய கெடட எணணததைஅறிநது மஹாரதாகள ஒனறுகூடிக குநதீபுததிரரான யுதிஷ்டிரரைப பாதுகாகக எணணி அவரை வநதடைநதாகள யுதிஷ் டிரா சிதரஸேனனமீது சரமாரிகளைப பொழிநதார சிதரஸேனனோ மிககோபங்கொணடு குநதீபுததிரரைத தடுததான அநதத தாமரா ஜா சிதரஸேனனை ஒருமுகூாததததில புறங்காடடி ஓடுமபடிசெயது உமமுடைய படையை நானகுபககததிலும கூாமையுளளபாணங் களால அடிததார புஜபலமுளளவரே! துாயோதனனை முதனமை யாககொண்ட உம்மைசசோநதவாகள யுதிஷ்டிரரைப பிடிகக எண் ணங்கொண்டு எலலாச்சேனையையும நன்றாக விலககிததளளினாகள முன்னரேஅறியபபடட பிரபாவமுளள அநதமஹாரதாகள சோநது வநதிருபபதைஅறிநது நகுலனும ஸஹதேவனும பாஷதனானதருஷ் டதயுமனனும் பாண்டுபுததிரரானயுதிஷ்டிரரைப பாதுகாகககருதி ஓாஅக்ஷௌகிணிஸேனையினால சூழபபடடவாகளாக யுதிஷ்டிரருககு எதிரில ஓடிவநதாகள பீமஸேனனும் உமமுடைய மஹாரதாகளை நாராசங்களால அடிததுககொண்டு பகைவாகளாலசூழபபடடிருககிற யுதிஷ்டிரராஜரை மீடகவிருமபி எதிரில ஓடிவநதான சூரியகுமார னும தாமவானுமான காணன வநதிருககின்ற அநதஎலலாமஹாவில லாளிகளையும் பெரிதானசரமாரியினால தடுததான அம்புததிரள களைத தொடுககினறவாகளும யானைகளைததூண்டிநடததுகினறவா களுமான அநதவீராகள சிறநதமுயறசியுளளவாகளாயிருநதும் ராதே யனைப பாாபபதறகுஞ சகதியறறவாகளாயிருநதாகள ராதேயன எலலாசசஸதிரங்களையும் பிரயோகிபபதில ஸமாததாகளான அநத எலலாமஹாவிலலாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால தடுததான பல சாலியும் ஸமாததனுமானஸஹதேவன விரைவாக எதிரிலவநது ராஜ னானதுரியோதனனை இருபதுநாராசங்களால அடிததான சேனை யினஅருகில ஸஹதேவனாலஅடிககபபடட அநததுரியோதனன இரதததினால நானகுபககததிலும நனைககபபடடவனாக மதப பெருககுளள யானைபோல விளங்கினான ரதிகாகளுள சிறநதவனான ராதேயன் அநத யுததகளததில நனறாகததீட்டபபடட அம்புகளால

மிக அடிககபபடடிருககினற உமமுடைய புததிரனைககணடு மிகக கோபங்கொண்டு அவனுககு எதிரில ஓடினான. பெரியவரே! அநதக காணன அவவித நிலைமையிலிருககினற தூயோதனனைககண்டு சீககிரம் அஸதிரததைப பிரயோகிததுப பாண்டவாகளுடைய சேனையையும் பாஞசாலாகளையும் கொனறான் அரசரே! பிறகு, மஹாத மாவான ஸூதபுததிரனுடைய பாணஙகளால ஹிமஸிககபபட்ட யுதிஷடிரருடைய படையானது விரைவாக ஓடியது காணனுடைய விலலினினறு விடுபடடவைகளும குதைகளுளளவைகளுமான பற பலவித பலலஙகளும அம்புகளும அநத ரணாளததில ஒனறனமீ தொன்று விழுநதன. மஹாராஜரே! ஆகாயததில பாயகினறபாண ஸமூகஙகள ஒனறோடொனறு உரைநதுகொளவதினாலே நெருப புத தோனறியது ராஜரே! பிறகு, காணன விடடிறபூசசிகள போலப பததுததிசைகளிலும செலலுகினறவைகளும பகைவா களுடைய சரீரஙகளை அடைகினறவைகளுமான அமபுகளாலே விரைவாக எதிரததடிததான் அவன் உததமமான அஸதிரஙகளை வெளியிடடுககொணடு செஞசநதனஙகளால நனறாகபபூசபபடடவை களும இரததினஙகளாலும பொனனணிகளாலும அலஙகரிககபபட டவைகளுமான இரணடுகைகளாலும பிரயோகிததான மனனரே! பிறகு, காணன எலலாததிககுககளையும பாணஙகளாலநனறாகமயஙகச செயதுகொணடு தாமராஜரான யுதிஷடிரரை மிகவும பீடிததான மஹாராஜரே! பிறகு, தாமபுததிரரான யுதிஷடிரா கோபஙகொணடு காணனமீது கூாமையுளள ஐமபது பாணஙகளைப பிரயோகிததார அநத யுததமானது பாணஙகளால உண்டுபண்ணபபடட இருளுளள தும் கோரமான காடடிசியுளளதுமாகியது ராஜரே! அபபொழுது (உமமுடைய) சேனையானது தாமபுததிரரால பறபலவிதமானவைக ளும கூாமையுளளவைகளும கழுகிறகுகள பூணடவைகளும சாணை யில தீடடபபடடவைகளுமான அமபுகளாலும பறபல விதமான அநேகபலலஙகளாலும சகதிகளாலும ரிஷடிகளாலும இருபபுலககை களாலும கொலலபபடுமபொழுது உமமைசசோநதவாகளுடைய பெரிய கூககுரல உண்டாயிறறு பரதாகளுள சிறநதவரே! தா மாதமாவான அநத யுதிஷடிரா எநதஎநத இடததில குரூரமான பாாவையைசசெலுததினாரோ அநதஅநதஇடததில உமமைசசோநத வாகள சிதற அடிககபபடடாாகள. மிககோபமுளள காணனும தாமராஜரான யுதிஷடிரரை யுதததில நாராசஙகளினாலும அாதத சந்திரபாணஙகளினாலும வதஸதநதஙகளினாலும அடிததான பொறு

தவனும் கோபமுளளவனும் கோபததினால வாயதுடிககின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராககிரமமுளளவனுமான காணன் யுதிஷ்டிரரை அமபுகளால அடிததுககொண்டு எதிரததுசசெனறான. அநதயுதிஷ்டிரரும் காணனைபபொறபுஙகமுளள கூரமையான அமபுகளால அடிததார காணன கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும சாணைககலலில தீடடபபடடவைகளுமான அமபுகளால குநதீபுததிரரும ராஜாவுமான யுதிஷடிரரை அடடஹாஸததுடன மாரபில அடிததான. அநதக காணனாலே நனறாக ஹிமஸிககபபடட அநதததாமராஜரான யுதிஷடிரா தோநடுவில உடகாரநது ஸாரதியைபபாரதது, 'இநதயுததரஙகததைவிடடுச செல' எனறு ஏவினார பிறகு, கௌரவாகளனைவரும தூயோதனராஜனும ஆரவாரிததாரகள 'அரசனைப பிடியுஙகள' எனறு நாறபுறஙகளிலுமிருநது எதிரில ஓடிவநதாரகள. அரசரே! பிறகு, பகைவாகளை அடிககும தனமையுளளவாகளான ஆயிரததெழுநூறு கேகயாகள பாஞசாலாகளோடுகூடிக கௌரவாகளைத தடுததாரகள அவவாறு கைகலநதயுததததில, ஜனஙகளுககு அழிவானது நோநதிருககும ஸமயததில, மஹாபலசாலிகளான தூயோதனனும பீமனும யுததததிறகாக எதிரததாரகள

அறுபததாறாவது அதயாயம

(கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் ஓளைப்பாறப்போனது)

காணனும, முறபடையில நிறபவாகளும் மஹாவிலலாளிகளும மஹாரதாகளுமான கேகயாகளைப பாணஸமூகததினால அடிததான அவன, தனனைத தடுககும விஷயததில அதிகமாக முயலகினறவாகளான அநதககேகயவீராகளுடைய ஐநநூறு ரதிகாகளை யமனுடைய வீடடிறகு அனுபபினான யுததததில ராதேயனை மிகவும தாஙக மாடடாதவனெனறுகணடு யுததவீராகள அவனுடைய பாணததினால நனறாகபபீடிககபபடடவாகளாகப பீமஸேனனை வநதடைநதாரகள அரசரே! காணன தோபபடையைப பாணஙகளால அனேக விதமாகப பிளநதுகொணடே ஒறறைததேருடனேயே யுதிஷடிரரை எதிரதது அருகில செனறான பாணஙகளால அதிகமாகபபீடிககபபடடவரும ஸேனைதஙகியிருககுமிடததைககுறிததுச செலபவரும நகுல ஸஹதேவாகளுடைய மததியததையடைநதவரும வீரரும் மெதுவாகசசெலலுகினறவரும பிரஜஞையறறவருமான யுதிஷடிர

ராஜரை ஸஶிதபுததிரனை அநதககாணன அஸ்ரக்ரி சுரஸேநனை வகுகு கனமையைசசெயயும் விருபகதிரனுலை கூரமையுள்ளமூனறு உததமமான பாணஙகளால அடிதது, அவனாமே, புரிஷடிர ராஜரும் ராதேயனை நடுமாரபில திருபபி அடிதது மூனறு பாணஙகளால (அவனுடைய) ஸாரதியையும நானகு பாணஙகளால நானகு குதிரைகளையும் அடிதது, சதருருகளைத தபிகசெயதபினபு வாகனமும ராஜகுமாரரகளுமம சகாயரகளுமான அநத மாதரீ குமாரரகளிருவரும யுதிஷடிர ராஜனை! நினலலாமலிரு ரதவேலலுடு மெனறு காணன எணணிதது சாடினாரகள. நகுலனைமகவுரிருவ ரும அதிக முயறசியுடையவராகவும அமபுமழைகளை பரதிபஷமாக தனிததனி பொழிநதாரகள. பிரதாபசாலியான ஸஹதேவனும, மஹாதமாகளுடைய பகைவரகளை அடகுகினறவராகளுமான அவனிரு வரையும கூரமையானமூனறுளள இரணடு பலலங களால அவனா மே திருபபியடிதது, காணன நடுமமேலனற பிறபுளளவை களும மறறவேகமபோனற வேகமுளளவைகளுமம கவுதது நவாயுள வைகளுமான யுதிஷடிரருடைய சிறநத குதிரைகளை யுதததில கொனறான. பிறகு, மஹாவிலலாளியான ஸஶிதபுதது அடட ஹாஸதுடன வேறொரு பலலததிலமேல யுதிஷடிரருடைய தலைபபா கையைத தளளினான. பாரதரே! மஹாரதனான அவன அவனாமே நகுலனுடைய குதிரைகளையும கொனறு, பிறகு, மிகக கூரமையுள்ள வேறொரு பலலததிலமேல வீரமும புதுசசாலியுமான அவனுடைய விலலையும வெடடினான. குதிரைகளையும ரதநகளையும இழநதவா களும மிகக காயபபடடவராகளுமான ஸமஹாரதரகளுமான அநத பாணடவாகளிருவரும அபபொழுது ஸஹதேவனுடைய ரதத தினமீது ஏறினாரகள. சதருவீரரகளை அழிபபவனும அமமானு மான மதரராஜன, அநத யுததகளததில ரதநகளையிழநத வாளான அநதபபாணடவாகளிருவரையும கணடு தனையிலலா ராதேய னைபபாரதது, 'காண! குநதீபுததிரனுளை தனஞசயனை நீ தேடி வேணடும் ஆதலால, தாமரஜிலுடு நீ யாதகாரணமபறறி இபபொழுது போபுரிகிறாய? ராதேய! நீ கவசமிழநது சஸதிரமும அறறதும சுறறநது பாணமும பாணபபெடடியும அறறு வாரதையும குதிரை களும களைபபடைநது பகைவரினை பாணஙகளால மூடபபடட பிறகு, பாரதனை யடைநது பரிஹாஸததிறகுப பாதரனுவாய' எனறு கூறி னான. அபபடிசசொலலபபடடாலும காணன கோபமுளளவனாக கூரமையுளளவைகளும மஹாவீரயமுளளவைகளுமான அமபுகளால

யுதிஷ்டிரரையும் மாதரீபுததிராகளான பாண்டவாகளையும் பீடித்தான். பிறகு, சலயன் உரக்கசசிரிதது, தேரிலிருபபவனும் அதிக கோபமுள்ளவனும் யுதிஷடிரரைக் கொல்வதில உறுதியாயிருப்பவனுமான காணனைப்பார்த்து, 'ராதேய! தார்த்தராஷ்டிரனால எநத அாஜுனனுககாக நீ எபபொழுதும் வெகுமானிககபபட்டாயோ அநத அாஜுனனைக கொல யுதிஷடிரனைககொன்று உனககு எனனபயன்? இவன் கொலலபபட்டால அாஜுனன் நிசசயமாக நமது எலலாரதிகாகளையும கொனறுவிடுவான. அநத அாஜுனன் கொலலபபடடாலன்றோ தாாததராஷடிரனுககு நிசசயமான ஜயம அதோ அநத அாஜுனனுடைய கொடியானது பிரகாசிககின்ற சூரியன்போலக காணபபடுகிறது மிகக புஜபலமுளளவனே! இதலலவோ பயன? யுதிஷடிரனைககொன்று உனககு எனனபயன? இதோ ஊதபபடுகினற கிருணாஜுனருடைய இரணடு சஙகஙகளுடைய பேரொலியும கேடகிறது மாரிககாலததில மேகததினுடைய இடிமுழக கமபோல விலலினுடைய நாணொலியும கேடகிறது காண! இநத அாஜுனன அமபுமழைகளால சிறநத ரதிகாகளை அழிததுக கொண்டு நமமுடைய சேனையனைததையும விழுஙகுகிறான யுததததில இவனைப பாா சூரனான அாஜுனனுடைய பினபுறததை ரக்ஷிககினறவாகளான யுதாமனயுவையும உததமௌஜஸையும பாா சூரனான ஸாதயகி இவனுடைய வடபுறததிலுளள ஸேனாஸமூகததை ரக்ஷிககிறான அவவாறே தருஷடதயுமனன இவனுடைய தெனபுறததிலுளளசேனையைப பாதுகாககிறான் பீமஸேனனும் தூயோதனராஜனோடு போாபுரிகினறான நாம எலலோரும பாாததுககொண்டிருககுமபொழுதே பீமன இபபொழுது தூயோதனனைக கொலலாமலிருககும்படியும தூயோதனராஜன் விடுபடும்படியும செய யுதததில பிரகாசிககின்ற பீமஸேனனால விழுஙகபபடடிருககிற இநதத தூயோதனனைப பாா இவன் இபபொழுது பீமனிடததினினறு விடபபடுவானானால மிககபெரிதான ஆசசாயம் உணடாகும் அதிக ஸமசயததை அடைநதிருககினற இநதத தூயோதனனை அணுகிப பாதுகாபபாயாக மாதரீபுததிராகளையும ராஜனான யுதிஷடிரனையும கொன்று என்னபயன?" எனறுகூறினான

மனனரே! வீாயமுளளவனான ராதேபன் இவவாறான சலயனுடைய வாாததையைககேடடு,மஹாயுததததிலதுரியோதனன் பீமனால விழுஙகபபடடதையுங கண்டு, சலயனுடைய சொலலினால தூண்டபபடடு,அரசனிடததிலுளளபேரவாவால அஜாதசததுருவையும் மாதரீ

புததிராகளான பாண்டவாகளையும் விடடுவிட்டு உம்முடையபுததிரனைப் பாதுகாபபதறகாக எதிரில ஓடினான்.பெரியவரே! காணன் மதரராஜனால தூண்டபபட்டவைகளும் ஆகாசததில ஸஞசரிககின்றவை போலிருபபவைகளுமான குதிரைகளோடு (துாயோதனனுடைய அருகில) சென்றவுடன, பாண்டுவினுடைய புததிரரும் குநதீபுததிரருமான யுதிஷடிரா வேகமுளள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு யுதததைவிடடு விலகிசசென்றார பாணஙகளால நனறாகக காயபபடுததபபட்ட அநத யுதிஷடிரராஜா வெடகினவாபோல அநதநகுல ஸஹதேவாகளோடு விரைவாகத தமமுடைய சேனை தஙகியிருககும இடததை அடைநது ரதததினினறு கீழே இறஙகிசசீ ககிரமாகப படுககையில படுததார மேனியில தைததிருககிற பாணஙகளை விலககிக கொண்டவரும் மனததுயரததால பீடிககபபட்டவருமான அநத யுதிஷடிரராஜா மஹாரதாகளும வீராகளும பிராதாககளுமான மாதரீ புததிராகளைப பாரதது, 'வீராகளே! பீமன இருககுமிடததிறகு விரைவாகசசெலலுஙகள' எனறுகட்டளையிடடார அநதபபாணடவாகளெலலோரும ஒருவரோடொருவா ஸலலாபஞசெயதபிறகு,பாணடவாகளான நகுலஸஹதேவாகள பீமஸேனனுடைய சேனையைக குறிததுச சென்றாகள அநதவிருகோதரனோ (அநதஇடததில) மேகம போலக காஜிததுககொண்டு போாபுரிநதுகொணடிருககிறான பிறகு, பகைவாகளை அழிபபவாகளும பலமுளளவாகளும பிராதாககளுமான ரதிக ஶரேஷடனான நகுலனும் தேஜஸவியான ஸஹதேவனுமாகிய இருவரும வேறுரதததினமீதேறிச சிறநதவேகமுளள குதிரைகளோடு பீமனபோாபுரியுமிடததில சேனைகளோடுசென்று நினறாகள

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனன் அஶவத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவஸேனையைத் துன்புறுத்தியதும்)

அரசரே! தரோணபுததிரா பெரிய ரதஸமூகததினால சூழபபடடு, பாரததன் ஸனனததமாயிருநதவிடததிறகு விரைவாகச சென்றார வருகின்ற அநதஅஶவததமாவைச சூரனும கண்ணபிரானைத துணையாககொண்டவனுமான அாஜுனன கரையானது கடலைத தடுபபதுபோலயுததததிலவிரைவாகததடுததான மஹாராஜரே! பிறகு, கோபஙகொணடவரும பிரதாபசாலியுமான தரோணபுததிரா அாஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாணஙகளால மூடினார பிறகு, மஹா

ரகாகளான கௌரவர்கள் படுபாதகமான அதர்மத்தில் இருஞ்ஞை
ஜனங்கள்(பாண்டவர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு) ஸுகமாக இருக்கிறார்கள்.
அடைந்து பாரத [illegible] இருக்கவும்,
மேலே சிரத்தைபண்ணி [illegible]
மணம் [illegible] வகுத்தபடி [illegible] (அர்ஜுன
கிளை [illegible] ஸுபத்ரையிடம் [illegible]
ளால் [illegible] புத்திரர்கள் [illegible]
திறந்திருக்கும் [illegible] ஸைன்யத்தை [illegible]
ணன் அதற்கு ஸம்மதிக்காமல் [illegible]
ரனை குடாகேசனும் ஹ்ருஷீகேசனுமான [illegible]
விலிருந்து [illegible] சங்கு, [illegible]
பயங்கரமான [illegible] ஆடிக்கொண்டு [illegible]
திருட்டு அபிமானத்தால் பலகைவாசலை [illegible]
செலவு துரோணர் உண்டுபண்ணினார். [illegible]
பாரதத்தை [illegible] யுத்தத்தில் [illegible]
கோரமானஜனநாசம் உண்டுபண்ணப்பட்டது. [illegible]
யுடைய ஸைன்யங்களை [illegible] விழுந்தார்கள். [illegible]
னன குருக்ஷேத்ரயுத்தத்தில் ஜயத்தை அடைந்து, வீரயவாஸனை * துரோணபர்வத்தில்,
யுத்தத்தில் ப்ரகாசிக்கின்ற பாரதத்தையே அசலசையகையக கண்டு

* இரண்டாம் [illegible] ஒரு சொல் விடப்பட்டது

விரைபவனும் ஜயசாலிகளுள்சிறந்தவனுமான அவனை அணுகி, ஸ்வர்ணததினால அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியவில்லை அசைததுக்கொண்டு, கூர்மையுள்ளபாணங்களை நான்குபக்கததிலும் இறைத்தார். மஹாராஜரே! மறுபடியும அவர் முயனறு ஒருபாணததினால பாரததனை மார்பில தயையினறி மிக அடிததார். பாரதரே! யுதததில அநத தரோணபுததிரரால அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் காண்டீவததை விலலாசக்கொண்டவனும உதாரமானபுததியையுடையவனுமான ஆஜுனன் பாணவாஷங்களினால யுதததில பலாதகாரமாக தரோணபுததிரரைமூடி அவருடையவில்லையும துண்டாக்கினான் விலஅறுக்கப்பட்ட அநத தரோணபுததிராயுதததில வஜராயுதமபோலததாகுகினற ஒருபரிகததைஎடுதது அபபொழுது கிரீடியினமீது பிரயோகிததனா ராஜரே! எதிரிலவருகினறதும ஸவாணததினால அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அநதபபரிகததைப பாண்டவன உரக்கச்சிரிததுக்கொண்டு உடனே துணடாக்கினான அரசரே! பாரததனுடைய அம்புகளால அறுக்கப்பட்ட அநதப பரிகமானது அபபொழுது வஜரததினால அடிக்கப்பட்ட மலைபோலச சிதறிப பூமியில விழுநதது மஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட மஹாரதரான தரோணபுததிரா பீபதஸுவினமீது வேகமுள்ள ஐநதிராஸதிரததைப பிரயோகிததார வேநதரே! அநதபபாரததன பிரயோகிக்கப்பட்ட அநத அஶவததாமாவினுடைய ஐநதிராஸதிரததைக்கண்டு காண்டீவததை எடுததான. பலசாலியான அவன், மஹேநதிரனால கொடுக்கப்பட்ட உததமமான அஸதிரததைஎடுதது ஐநதிராஸதிரததைத திருபபி அடிததான். அவன ஐநதிராஸதிரததினால உண்டுபண்ணபபட்ட அநதப பாணவலையைபபிளநது பிறகு ஒருக்ஷணததில அஶவததாமாவினுடையரததை நனறாக மூடினான பிறகு, பாரததனுடைய அமபுகளால அடிக்கப்பட்ட தரோணபுததிரா, அபபொழுது அவனை எதிரதது அருகிலவநது அவனுடைய சரமாரியிலநுழைநது பாணங்களாலே சிறநதபெயரை வெளிபபடுததிப பிறகு நூறுபாணங்களால கோவிநதரையும் முநநூறுக்ஷுதரகங்களால ஆஜுனனையும் விரைவாக அடிததார பிறகு, ஆஜுனன் உம்மைசசோநதவாகள பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நூறுபாணங்களால குருபுததிரரை மாமஸதானங்களிலபிளநது அவருடைய குதிரைகளினமீதும ஸாரதியின்மீதும வில நாணினமீதும (பாணங்களை) இறைததான சததுருவீராகளைக கொலலுகின்றவனான பாண்டவன் தரோணபுததிரரை

மாமஸதானங்களில் அடிதது அவருடைய ஸாரதியை ஒரு பலமத திஸை தேர்தத்தட்டினின் ம கீழேகளிலுனன் அதக அஸவி்தாமா தாமே குதிரைகளைபபிடிதது நடததிகொண்டு திருஷ்டதுர்ஜுனா களை அம்புகளால மூடினார். காமம குதிரைகளை த-தது கொண்டு பலகுணனையும் எதிரதது போராபுரிநததாகிய சுறுசு யபபுன்கூடின தரோணபதரிருடைய பாரகிரமததை வரக புகதநில ஆசசாய மாக கண்டோம ராஜரி! யுதகதில கிரளணிபிஷடைய அதபபராகிரமததைகேளலா பிராணிகளும்புடதன அவருடைய அவிதமான பராகிரமததிஸை உம்மைசசேர்ந்த வலலா யுதவீரா களும் யுதத்தில வவறாப புடதநதாகள பருகாபுதிரனை விஜயன் விலலேதனினவான கிரோணபதரிரால மீறபப டவுன, அட்டஹாஸஞசெயது புதகதில கிரோணபதரிருடைய குதிரை களின் கடிவாளஙகளை கூர பாணஙகளால விரைவா வெடிதனை அதத அஸவததாமாவினுடைய குதிரைகள பாண வேகதினால கன் ருக பீடிகபபடடு ஓடின பாரதா! பிறகு, உமது ஸேனை னுடைய கோமான சபரமானது ஜயதரதனுடைய ரதத்தில விருப மூளளவாகளான பாண்டவர்களை ஜயகதபபோறறு தானகு பகலஙகளிலும் கூடமையுள்ள பாணஙகளை பிரயோகிதனால களாக உமது படையைக குரகிரஸிகின்ற மஹாராஜரி! ஜனங களுககு நாதரி! ஜயதரதனை பிரகாசிகின்ற வீரரான பாண டவாகளால தானகு அங்கஙகளுள உம்முடைய ஐகபபெரும் படையானது, விசிதரமாக போராபுரிகின்ற உம்முடைய குமார களும் ஸூடலசுமாரனை சகுனியும் தானனும் பாரதது கொண் டிருக்கும்பொழுதே, அடிகடி தனகு புறமாகபபட்டது. ஜனஸா வரரே! உம்முடைய புதரனாலேல தடுககபபடுகின்ற பெரிய ஸேனையானது தானகுபகரதத்திலும் நிம்மலிகபபடடு யுதத்தில நிலைபெறவிலலை மஹாராஜரி! பிறகு, தான்குபகரதத்திலும் மடி கின்ற யுதவீராகளோடு கூடியதான உமது குமாரனுடைய பெரும்படையானது பயரதம் துளபமுறறதுமாகியது மஹாபல சாலிகளான பாண்டவ ஸைனியவீரகளால பிடிகபபடுகின்ற அரதத ஸேனையானது ஸூரியதபுதிரனை (யுதிஷ்டிரனை), 'நில, நில,' என்று எபபோதும் சொலலபபட்டும் நிலைபெறவிலலை

மஹாராஜரி! பிறகு, ஜயதரதனை பிரகாசிகின்ற பாண்டவர்க ளாலே அதிகமாக அலறும்படிசெயயபபட்டதும் தான்குபகரதத்திலும்

ஒடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைகண்டு, பிறகு, துரியோதனன அன்புடன் கர்ணனைபபார்த்து, 'கர்ண! பாண்டவர்களாலே அதிகமாகப பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார். நீ நின்றுகொண்டிருகும்பொழுதே சேனையானது நான்கு பக்கதிலும் பயததிலை ஒடுகின்றது. மிகக புஜபலமுள்ளவனே! பகைவர்களை அடகுபவனே! இதனை அறிநது செயயததகதைசசெய ஆண்மையிற சிறநதவனே! வீர! பாண்டவாகளாலே துரதபபடுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான யுதத வீராகள யுததததில உன்னையே அழைக்கின்றாகள' என்று சொலலினன காணன, கௌரவம்பொருநதின துரியோதனனுடைய இநத வாததையைகேட்டு, அட்டஹாஸஞசெயதுகொண்டு மதரராஜனைபபாரத்து, 'ஜனேஸ்வர! என்னுடைய புஜவீரியதையும் அஸதிரவீரியதையும் பார். யுததத திலை பாண்டவாகளையும் எலலாப்பாஞசாலாகளையும் இபபொழுது கொலலுகிறேன் புருஷஸ்ரேஷ்ட! குதிரைகளை நடதது. மதரநாத! ஸம்சயமிலலை' என இநத வாகயததை உரைததான. மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராகிரமமுள்ளவனும மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுதிரன் இவவாறு சொலலிவிட்டு வெறறியைததரகூடிய புராதனமான சிறநத விலலையெடுதது நாணேறறி அடிகடி துடைதது,ஸதயததாலும் சபததததாலும் அநத யுதவீராகளைத தடுதது பரசுராமரால கொடுகபபட்ட அஸதிரததைப பிரயோகிததான அரசரே! மஹாயுததத திலை அநத அஸதிரததினின்று ஆயிரகணகாகவும் லக்ஷக்கணகாகவும பதது லக்ஷகணகாகவும கோடிகணகாகவும் கூமையான அம்புகள வெளிபபட்டன ஜவலிகினறவைகளும கோரமான வைகளும் கழுகிறகுகளால வேகமுளளவைகளாகச செயயபபட்ட வைகளுமான அவவம்புகளாலே பாண்டவசேனை நனறுகமூடபபடுவிட்டது ஒன்றும அறியபபடவிலலை. பிரஜைகளுகது நாதரே! யுததததிலை சிறநத பலமுளள பாகவாஸதிரததிலை பீடிகபபட்ட பாண்டவாகளுடைய, 'ஆ! ஆ!' எனனும் ஒலியானது மிகுதியாகத தோனறியது அரசரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! நாறபுறததிலும் ஆயிரகணகாக விழுகினற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகளாலும் மனிதாகளாலும் பூமியானது மிக நிகக முறறது வேகதரே! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்குபககததிலும் கொலலப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாகுலமடைநதாகி

யது. யுத்தம் செய்பவர்களுள சிறநதவனும் புருஷர்களுள் உத்தம னும் பகைவர்களை ததபிகசசெயகின்றவனுமான அநதக கர்ணன் ஒருவனே புகையறறநெருபபுபோலப பகைவர்களை எரிததுக கொண்டு பிரகாசிததான். அவனால கொலலபபடுகின்ற அந்தப பாஞ சாலாகளும் சைதயாகளும், காடு எரியும்போது யானைகள ஆங்காங்கு மயஙகுவதுபோல மயக்கமடைநதாகள. புஷருஷரேஷடரே! புருஷ ரேஷடாகள பலததிறகுத தகபடி அலறினார்கள. மனனரே! தீனமாக அலறுகின்றவாகளும போமுனையில பயநதவாகளும் அத னால ஓடுகினறவாகளும நானகுபககததிலும் நடுஙகுகிறவாகளுமான அவாகளுடைய தீனஸவரமானது, பிரளயததில பிராணிகளுடைய சபதமபோல அநதசசமயததில தோனறியது ஐயா! ஸரீதபுதநிர னாலே கொலலபபடுகினற அநதயுததவீராகளைகண்டு திரியகஜாதி யில தோனறிய எலலாபபிராணிகளும் பயமடைநதன. யுததத தில ஸரீதபுதநிரனால கொலலபபடுகின்ற அநத ஸருஞசயர்கள பிரஜைஞயறறவாகளாகி யமனுடைய நகரதில பிராணிகள யமனை அழைபபதுபோல அடிகடி அாஜுனனையும வாஸுதேவரையும் அழைததாகள காணனுடைய அம்புகளால கொலலபபடுகின்ற அவாகளுடைய சபததததைககேடடும் அநதயுததததில பிரயோகிகபபடட மஹாகோரமான பாசுபதாஸதிரதததைகண்டும, பிறகு, குருதீ புதநிரனை தனஞசயனை வாஸுதேவரைபபாரதது, 'கிருஷ்ண! மிகக புஜபலமுளளவரே! பாசுபதாஸதிரததினுடைய விகரமத தைப பாரும் இநத அஸதிரததை யுததததில ஏவவிததாலும் நாசஞசெயயமுடியாது மாதவரே! மஹாயுததததில வீரயதில யமனுகொபபானவனும் பயஙகரமான காயதததைசசெயபவனும் கோபமுளளவனுமான ஸரீதபுதநிரனைப பாரும அடிகடி குதிரை களை நடதத்திகொண்டு அவன எனனை அடிகடி பாசுபதாஸதிரனால. அவ னுடைய யுததததில நான ஒடகூடியவனுகமாட்டேன் மனிதன் பிழைததிருபபானுகில யுததததில வெற்றிதோலவிகளை அடைகி றான. ஹருஷீகேசரே! மரிததவனுகு நாசமேயொழிய ஜயமேது? இநதகாணன யுததததில மதயானன சூரியனபோலப பிரகாசிக கிறான. கோவிநதரே! ரதததைத நிருபபும. உயிரோடிருபபவன் மஙகளஙகளைக காண்கிறான்' எனறான.

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான் பீமனைப் பகைவரையெதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுனனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது.)

கௌரவரே! 'யுதததைவிட்டு ரதததுடன் சீககிரமாக விலகிசசெலலும்' என்கிற அநத அாஜுனனுடையவாாததையைககேட்டு வீரரான ஜனாததனா, 'நன்றாக எதிாககின்ற கௌரவாகளைத தாஙகுவதறகு இவனலலனோ போதுமான திறமையுடையவன' என்று பயஙகரமான பராககிரமமுளளபீமனைப பகைவாபடைககு எதிரில நிறுததி, யுததததில காணனை ஶரமததை அடையும்படி செயவிககும் பொருடடும மஹாதமாவான பாாததன இளைபபாறுவதன்பொருடடும் யுதிஷடிரராஜரைபபாாபபதன்பொருடடும யுததரஙகததைவிடடு விலகிசசெனறாா வாஸுதேவா அாஜுனனைபபாாதது, 'குரு ஶரேஷட! அரசா நான்குபககததிலும் காயபபடுததபபடடிருககிறாா. அவரைக களைபபாறசசெயதபிறகு காணனைக கொலவாய' என்று கூறினாா பிறகு, தனஞசயன் அரசா பாணஙகளால பீடிக்கபபடடிருககிறாரென்பதைககேடடு, 'விருஷணி வம்சததில உதிததவரே! திடமான என்மனமானது அரசரைபபறறிப பரிதாபததை அடைகிறது போம், போம்' என்று பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவினான கேசியை அழிததவரும விருஷணிகளை ஸநதோஷிககச் செயபவருமான அநத வாஸுதேவா அாஜுனனால தூண்டபபடடுக கோரமான காடசியுளள யுததததினினறு சீககிரமாக ரதததுடன் விலகிசசெனறாா. தாமராஜரைப பாாககவேணடுமென்கிற எணணததோடு குநதீபுததிரனான அாஜுனன செனறுகொண்டே சேனையைப பாாததான அவவிடததில தமயனாரைக காணவிலலை பாரதரே! நாண்கழறறிவிடபபடட கொடிய விலலுளளவனும் பகைவாகளால அவமதிககத தகாதவனும சூரனும் சூராகளை ஸநதோஷிககச செயகின்றவனும் இடககையினாலும்பாணஙகளைப பிரயோகிபபவனும குநதீபுததிரனுமான தனஞஜயன், துரோணபுததிரரோடு போாபுரிநது,யுததததில இநதிரனாலும் ஸஹிககமுடியாத குருபுததிரரான அஶவததாமாவைத தோலவியடைவிதது, செயயமுடியாததும் பெரிதுமான வீரசசெயகையைச செயதபிறகு தன்சேனையைப பார்ததான். சூரனான ஸவயஸாசி படைமுகததில நின்று நன்றாகப போாபுரிகின்ற சூராகளை ஸநதோஷிககச செயதுகொண்டும் தன்

னுடைய தேராளிகளேப பிரவிதமான அவாகளுடைய மூந்தின செயகைகளால புகழநதுகொண்டும் அவாகளேப்படையில நிலேபெறறி ருபபவாகளாகச செயதான். கிரீடியானவன் அஜமீடனுடைய வம் சததில தோன்றியவரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரரைக காணமல விரைவாகப பீமனே அடைநது, 'அரசருடைய விருததாநததமென்ன? இபபொழுது அவா எஙகே இருகிறா ?' எனறு வின்வினன். பீம ஸேனன், 'தாமபுததிரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா காணனுடைய பாணஙகளால அஙகஙகள மிகத தவிகசசெயயபபடடு இவவிடததி னினறு விலகிச சென்றுவிடடா ஸரமபபடடு ஜீவிததிருகக லாம்' எனறு மறுமொழிகூறினன் அாஜுனன், 'அபபடி இருககு மானல புருஷஸரேஷடரான யுதிஷ்டிரருடைய விருததாநதததை அறிதறகாக நீ சீகரமாக இவவிடததினினறு போ அரசரான அநதத தாமநதனா நிசசயமாகக காணலால பாணஙகளால நனகு அடிகபப படடுப பாசறையைகுறிததுச சென்றுவிடடா பலசாலியான யுதிஷ்டிரா யுததம நடநதுவரும்போது துரோணரால ஆயுதங களால நன்றக அடிகபபடடும் அநத ஸமயததில ஜயததை எதிர் பாரததுகொண்டு உறுதியாக நினறா ; துரோணராலும் கொலஷப படவிலலே மஹாநுபாவரும் பாண்டவாகளுள சிறநதவருமான அநத யுதிஷ்டிரா இபபொழுது யுததததில காணலால ஸமசயததை அடையுமபடி செயயபபடடுவிட்டா பீம! இபபொழுது அநத யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகசசெல நான பகைவாகளு டைய கூடடஙகளேத தடுதததுகொண்டு நிறகபபோகிறேன்' என்று சொனனனன் பீமஸேனன, 'மஹாநுபாவ! பரதாகளுள சிறநத வரான யுதிஷ்டிரராஜருடைய விருததாநதததை நீயே அறி அா ஜுன! நான பொலல சதருவீராகள எனனேப பயநதவனெனறு சொலலுவாகள' எனறு சொன்னன் பிறகு, அாஜுனன பீமஸே னனேப பாரதது, 'ஸமசபதகாகள எனனுடைய எதிரபபடையில நிற கினறாகள. இபபொழுது இவாகளேக கொலலாமல இநதச சதது ருகூடடததினிடையிலிருநது விலகிச செலவதறகு என்னல மூடியாது' என்று சொனனனன பிறகு, பீமஸேனன அாஜுனனேப பாரதது, 'பாணடவாகளுள சிறநதவீர! எனனுடைய வீரியததையே கடைபபிடிததுப போரில எலலா ஸம்சபதகாகளேயும் எதிரதது போபுரிவேன. தனஞசய! நீ போ' என்று சொன்னன தனஞச யன் பகைவாகளுடைய மததியில ஸகோதரனன பீமஸேனனுடைய வாக வாரதகையைகேட்டு, கௌரவ ஸரேஷடரான யுதிஷ்டிர

ரைப் பார்பபதறகுச் செலபவஞகி அப்பொழுது விருஷ்ணிகளுள் சிறநதவீரான மாதவரைபபாாதது உரைகலானுன். 'விருஷணி குலததில உதிததவரே! மன்னரைபபறறி என்மனம் அதிக வருதத மடைகிறது ஹருஷீகேசரே! இநதஸேனுஸமுததிரததை விடடுக குதிரைகளை நடததும் கேசவரே! அரசரான அஜாதசதருவைப பாாக்க விரும்புகிறேன்' என்ருன். ஸ்ரீமந நாராயணஸவரூபியான வாஸுதேவா ஆஜுனனுடைய வசனததிஞல அநத ரதததைச செலுததிஞர பிறகு, தாசாகரனவருளளும் சிறநதவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா குதிரைகளை நடததிகொண்டே பீமசேனபபாாதது, 'பீம! இநத உன்னுடைய செயகையானது இபபொழுது ஆச்சரியகர மன்று பிருதையின்புதர! (நாங்களிருவரும) போகபபோகிறோம். சததுருககூட்டஙகளை நீயே கொலவாயாக' எனறுசொன்ஞர்.

அரசரே! ராஜேநதிரரே! பிறகு, ஹருஷீகேசா எதிரியின் படையில பகைவாகளை அடஙகுகிறவனான பீமஸேனனை இருக கும்படிசெயது விருகோதரனை அவனைக குறிதது யுததததைப பறறின விஷயஙகளைச சொலலிவிடடுக கருடனுகொபபான குதி ரைகளாலே மிகக விரைவுடன அரசரான யுதிஷ்டிரா இருக்கு மிடததிறகுச செனறார். பிறகு, புருஷாகளுள சிறநதவாக களான அவவிருவரும்சென்று, தனிததுப படுததிருகினற அர சரை அடைநது அநத ரதததினினறு கீழேஇறஙகி அவருடைய இரண்டு சரணஙகளிலும் வநதனம்செயதாகள மஹாராஜரே! இவவிதம் உமதுஸேனையைகொனறு போாகளம் விட்டுச சென்றவரும் சஸதிரஙகளால காயபபடுததபபட்டு ரகதததால நனைநதவருமான அவவிருவரும் (யுதிஷ்டிரரை) வநதனம்செயது கைகுவிதது நினறனர கிருஷ்ணாஜுனாகளிருவரும் கேஷமமுளள வரும் புருஷஸரேஷடருமான அநத யுதிஷ்டிரரைககண்டு இநதிர னைபபாாதது அஸவினிதேவாகள புகழவதுபோல ஸநதோஷததிஞல புகழநதாகள. யுதிஷ்டிரராஜரும, அஸவினிதேவாகளைபபாாதது ஸகியன புகழ்ந்ததுபோலவும் ஜமபனெனகிற மஹாஸுரன கொல லபபடடவுடன இநதிரனையும் விஷ்ணுவையும்பாாதது பருகஸபதி புகழநததுபோலவும் அவவிருவரையும்கண்டு புகழநதா சததுருபட டனஙகளைஜயிபபவரும புருஷஸரேஷடரும் சததுருககளைததவிக கச செயபவருமான அநத யுதிஷ்டிரா, காணன மாண்டதாக எனணி பரீதியை அடைநது அசசமயததில ஸநதோஷததால தழுதழுதத வாகுடன் கூறலானார்.

அறுபத்தோனபதாவது அதியாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினால் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரா, அருகில வாதிருகின்றவர்களும் விசால மான சிவநத கண்களையுடையவாகளும் பாணங்களால நான்குபகங களிலும நிறைகபபட்ட அங்கங்களையுடையவாகளும் ரகததினால நன்றுகப பூசபபடடவாகளும் படைமுகததில செலலுகின்ற நரஸ ரேஷடாகளுமான கிருஷ்ணார்ஜுனாகளைகண்டுபினவருமவாகியத தை உரைககலானார. பிறகு, யுதிஷ்டிரா சோநதிருகினற கேசவரை யும் அர்ஜுனனையும் பாரதது யுததததில காண்டீவததை விலலாகக் கொண்ட அர்ஜுனனால காணன் கொலலபபடடானென்று எண்ணி னார. பரதாகளுள சிறநதவரே! குருதீபுதிரரான யுதிஷ்டிரா சத துருகளைக கொலபவனுனஅர்ஜுனனைப புன்சிரிபபை முனனிட்டுக கொண்டு புகழகின்றவராகி, மனததுகது மிகவும இனிமையான ல வாதததையினால அவாகள இருவரையும் துதிததா. யுதிஷ்டிரா, 'தேவகீபுதிரரே! நலவரவா? தனஞசய! உனகது நலவரவா? மஹாரதனுன காணனைகொனறு காயபபடுதபபடாதவாகளாகவும் க்ஷமமுளளவாகளாகவும இருகின்ற புருஷஸரேஷடாகளான உங கள இருவாகளுடைய தாசனமும் எனகது மிகவும பிரியமானது யுத நதில ஸாபபம்போலிருபபவனும் எலலாசஸதிரங்களிலும கை தேறினதவனும கருதராஷ்டிர புதிராகளனைவாகளுகும் மூரதிச செலலுகினறவனும ஸுகததைகொடுபபவனும கவசம்போலிருபப வனும் விருஷஸேனனாலும் விலலாளியான ஸுஷேணனாலும் பாது காகபபட்டவனும் மஹாவீயமுளளவனும் பரசுராமரால அஸதிர வித்தையில (தோசசியை அடைவிதது) அனுமதிகொடுக்கபபட்டவ னும் எவவிதததினாலும ஜயிகக முடியாதவனும் எலலா ஜனங்களாலும் சிறபபுறறவனும் உலகதில பிரஸித்திபெறற ரதிகனும தாரத ராஷ்டிராகளைக காபபாறறுகிறவனும படைமுகததில செலபவனும் பகைவாகளுடைய சேனைகளைக கொலலுகிறவனும சதருருகளு டைய கூடடததை அடிகினறவனும துரியோதனனுகது ஹித தைச்செயவதில பறறுளளவனும நமக்குததுகததை உண்டுபண்ணு வதின்பொருட்டு முயலகின்றவனும மகாயுதததில இநதிரனுடன் கூடின தேவாகளாலும் அவமதிகக முடியாதவனும் தேஜஸினாலும் பலதினாலும நெருபபுக்கும் காறறுக்குமொப்பானவனும் பாதாளம் போலஆழ்ந்தஇருதயமுடையவனும் நண்பாகளுக்குச்சுகதோஷத்தை

விருத்தி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனுபிருந்த வனுமான கர்ணனை மகாயுததத்தில கொன்று, அஸுரனைகொன்று வந்த இரண்டு தேவாகள்போலப பாகுகியவிசேஷததால நீஙகள இரு வரும் என் அருகில வந்தீாகள மஹா பாகுபலமுளள மாதவரே! ஆர்ஜுன! தருஷ்டதயும்னன் பார்ததுககொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் பயமறறவனுன அநதககாணனுடை கோரமான யுததததைச செய்தேன். எலலாபபிரஜைகளையும் கொலலும் விருபபததிலுல கோபம்கொண்ட யமன்போன்ற அநதகாணனுல என்னுடைய கொடியும் அறுக்கபபட்டது. இருபககததிலிருந்த ஸாரதிகளும் கொலலப்பட்டாகள. யுயுதானன் திருஷ்டதயும்னன் நகுலஸஹ தேவாகள வீரனுன சிகண்டி தரௌபதிபுததிராகள மஹாதமாவான சததரு இவாகள பாரததுககொண்டிருககும்பொழுதே நான் குதிரை களை இழநதவனுகச செயயபபட்டேன். மஹா பாகுபலமுளள வனே! மஹாவீரியமுளளவனுன காணன இநத அனேகம் பகைவா கூட்டஙகளைவென்று மஹாயுததததில முயலகினறவனுகி எனனை யும் ஜயிததான யுததவீராகளுள சிறநதவனே! காணன் எனனை யுததததில ஸம்சயமிலலாமல ஆஙகாஙகு அவமதிததுப பின்தொடா ந்து கடுமையான சொறகளைப பலவாறு உரைததான் தனஞசய! பீமஸேனனுடைய பிரபாவததினுல ஜீவிககிறேன இநத விஷயத தில அதிகமாகச சொலவதினுல என்னபயன்? *நான்அவனை ஸஹிப பதறகுச சததியறறவனுக இருககிறேன். தனஞசய! எவனிடதி னின்று நான் பதினமூனறு வருஷமாகப பயநதுகொண்டு இரவில உறககததையும் பகலில ஸுகததையும் ஒருஸமயததிலும் அடைய விலலையோ, எவனுடைய பகையோடுகூடி நான் என்னுடைய மர ணததை அறிநது, †வாதரீணஸபக்ஷிபோலத தவிததுக கொண் டிருநதேனை அநதககாணன எனனுல எவவாறு யுததததில நாசம் செயயதககவனுவான்என்று நெடுநாளாக நான்சிநதிததுகொண்டிருந தேன.தனஞசய! அதறகு ஸமயம்வநதுவிட்டது குநதீபுததிர! விழித துக்கொண்டிருககும்பொழுதும்உறஙகிககொண்டிருககும்பொழுதும் காணனையே நான் நினைககிறேன. ஆஙகாஙகு இநத உலகததைக காண மயமாயவிடடதாகப பார்கக்கிறேன. தனஞசய! காணனிடதிலபயந தவனை நான் செலலுமிடஙகளிலெலலாம் காணனையே எதிரில நிற கின்றவனுகக காண்கிறேன் பாரதத! அபபடிபபடடநான் யுதநஙகளில

* வேறு பாடம † கறுதததழுததும சிவநததலையும வெளுததசிறகு முளள ஒருவகைபபறவை

ஒடாதவனான அந்த வீரனாலேயே குதிரைகளுடனும் ரதத்துடனும் கூடினவனாகத் தோலவியடைவிக்கப்பட்டு உயிரோடுவிடப்பட்டேன் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவனால் இப்பொழுது இவ்வாறு அடிக்கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உயிரினால் என்னபயன்? மறுபடியும் ராஜ்யத்தினால் யாதுபயன்? முன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினின்றும் துரோணரிடத்தினின்றுங்கூட அடையப்படாத (துன்பமானது) யுத்தத்தில் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரனிடத்தினின்று என்னால் இப்பொழுது அடையப்பட்டது குந்தீபுத்திர! அப்படிப்பட்ட நான் உன்னை வினாவுகிறேன் நிகரற்ற திறமையமைந்த காணன் உன்னால் கொல்லப்பட்ட விதத்தை முழுதும் எனக்கு உரைப்பாயாக யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பான பலத்தையுடையவனும் பராக்கிரமத்தில் யமனுக்கு நிகரானவனும் அவ்வாறே அஸ்திரங்களில் பரசுராமாபோன்றவனுமான அந்தக் காணன் உன்னால் எவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டான்? ஆஜுன! மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமாத்தனும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் எப்பொழுதும் சிறந்தவனும் *புத்திராகளுடன்கூடின தருதராஷ்டிரனாலே உன்னிமித்தமாகவே பூஜிக்கப்பட்டிருந்தவனுமான அந்தக் காணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஆஜுன! புருஷஸ்ரேஷ்ட! எப்பொழுதும் தருதராஷ்டிர புத்திரனைச்சோந்த போர்வீராகளனைவரும் எந்தக் காணனை யுத்தத்தில் உனக்கு ம்ருத்யுவாக எண்ணுகிறார்களோ அவன் உன்னால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! அவன் உன்னால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட விதத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக. புருஷப்புலியே! சிங்கத்தினால் ருருஎனகிற மானுடைய தலையானது கவரப்படுவதுபோல நண்பாகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உயர்த்தூக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் காணனுடைய தலையானது உன்னால் கவரப்பட்டது மனிதாகளுக்கு ரதனங்களால் நிறைந்தவண்டியைக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்ட காணன் யுத்தத்தில் உன்னைக் கவர்ந்துகொள்ளவிரும்பி உனக்காக எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தான் அந்தக் காணன் எவ்வாறு உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான்? துராத்மாவான கர்ணன் உன்னால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறானா? ஸூதபுத்திரனை யுத்தத்தில் கொன்று உன்னால் எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த நன்மைசெய்யப்பட்டதா? காவமுள்ளவனான ஸூதபுத்திரன் ஸந

* 'ஒருசொல் விடப்பட்டது'

தோஷததோடு உனனிமிததமாக எலலாததிசைகளிலும் சுறறிவந தான் 'சூரனெனகிற எண்ணமுளளவனான அநத ஸூதபுததிரன் யுதததில எதிரதது உன்னால கொலலபபடடானா? உனனிமிதத மாக யானைகளோடும பசுககளோடும் குதிரைகளோடும் கூடின சிறநதராஜயததைப பகைவாகளுககுக கொடுக்கவேண்டுமெனகிற எண்ணஙகொண்டு உனனோடு யுததகளததில போபுரிநத பாபபுத்தி யுள்ள காணன உன்னால கொலலபபட்டானா? அபபனே! சௌாய மதததினால நிததியம் மயஙகினவனான தூயோதனனுடைய பிரீதி யின்பொருட்டுக கௌரவாகளுடையஸபையில தன்னைபபுகழநது கொளளும் பாபியான காணன் உன்னால இபபொழுது கொலலப பட்டானா? ஸூதபுததிரன் (உனனை) எதிரதது, விலலினின்று விடு படடவைகளும் உன்னால பிரயோகிக்கபபட்டவைகளும் இரும்பினாற செயதவைகளுமான அமபுகளால பிளககபபட்டுப புழுதிகளில படுத திருககிறானா? தாாததராஷடிரனுடைய இரண்டு கைகளும் முறிககப பட்டனவா? அபபா! கொழுபபுளள எவன தூயோதனனை மகிழ விபபதறகாக, 'நான் எலலாபபாண்டுபுதராகளையும் கொலலபபோகி றேன், பலகுனனையும் கொலலபபோகிறேன்' எனறு மயககததி னால அரசாகளுடைய மததியில எபபொழுதும தனனைபபுகழநது கொண்டிருநதானோ, அநதக காணன, 'ஓ! தரௌபதி! நீ பதிகளை இழநதவள பாண்டவாகள நிநதிககததககவாகள' எனறு ஸபை யின் மததியில (நமது) பிரியையான திரௌபதியைக குறிததுச சொலலியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுளளதுமான வசனமானது உன்னால வீணாகசசெயயபபட்டதா? பகைவரைத தாஙகுகிறவனும் தூயோதனனுடைய காாயததில மிகபபறறின புததியையுடையவ னும் 'யுததஙகளில உககிரமான வேகமுளள தனஞசயனை நான கொலலுமவரையில காலகளை அலமபுகிறதிலலை' என்று கோரமான விரததைப பன்னிரண்டுவாஷகாலம தரிததவனும் மஹாதமாவு மான காணன நிசசயமாகச சததுருவலலனோ? பலகுன! யுததததில அவனைககொனறு அவனுடையவிரதமானது உனனால இபபொழுது நாசஞசெயயபபடடதா? துஷட புததியையுடையவனான எநதக காணன ஸபையில குருவீராகளின மததியில தரௌபதியைப பாா தது, 'ஓ! கருஷணையே! மிககதூபபலாகளும பதிதாகளும பலததை இழநதவாகளுமான பாண்டவாகளை நீ ஏன விடுகிறாயிலலை?' என்று சொனனானோ, எநதக் காணன உனனிமிததமாகவே, 'நான கிருஷண னோடுகூடப பாாததனைககொலலாமல இஙகு திரும்பி வரபபோகிற

திலேலே' எனறு 'பிரதிஜஞைசெய்தாஜே பாபபுததியையுடையவஞன அநதக கர்ணன அம்புகளால நன்குபிளக்கபபடட சரீரததையுடைய வஞகப் படுததிருக்கிறஞ? ஸருஞசயாகளுக்கும் கௌரவர்களுக் கும் எதிராததல நோநதபோது நோநத இநத யுததமானது உனஞல அறியபபடடதா? (அநதயுததததில) எவஞல நான் இவவிதமானநிலே மைலைய அடைவிக்கபபட்டேஜே அநதத துராதமாவானவன உன் ஞல இபபொழுது கொலலபபடடாஞ? ஸவயஸாசியே! காண்டீவததி னின்று விடுபடடவைகளும் ஜவலிகின்றவைகளுமான பாணங்க ளால மிக மநதபுததியுளளவஞன அநதக காணஞுடைய குண்டலங் களுடன கூடியதும் ஒளிபொருநதியதுமான தலேயானது யுதததில சரீரததினினறு உனஞல நன்றாக அறுகபபடடதா? வீர! பாணங்க ளால நனறாக அடிகபபடடிருகிற நான காணஞுடைய வததின பொருட்டு உனனே நினேததாகிய ஈனஞுடைய தியானமானது காண ஞுடைய மரணததிஞல இபபொழுது உன்ஞல ஸபலமாகச செயயப பட்டதா? அகங்காரததிஞல நிறைநத அநததுரியோதனன எநதக காணனேபபினபறறி நமமை எரிக எணணங்கொண்டிருகிறாஜே அநதத துரியோதனஞுகு நலல ஆதாரமாயிருநத அநதக காணன் உனஞல பராகரமததை வெளியிட்டு இபபொழுது நாசஞசெயயப படடாஞ? எவன முறகாலததில ஸபையின நடுவில கௌரவர் களுகு நேரில நம்மை, 'எளஞபபதாகள' எனறு சொனஞனே கெடட புதியையுடையவனும பொறுமையுளளவனும ஸுதபுத திரஞுமான அநதக காணன யுதததில அருகில நெருங்கி உன்ஞல கொலலபபடடாஞ? மஹா பலசாலியே! துராதமாவான எநத ஸுதபுததிரன, 'சகுனியே! சூதாடடதிஞல ஜயிககபபடடிருக கினற கருஷ்ணையை இஙகு அழைததுவா' என்று அனுபபினஜே மநதபுததியுளளவஞன அநதக காணன பலாதகாரமாக இபபொழுது கொலலபபடடாஞ? மஹாதமாவே! அலபபுததியுளளவனும அாதத ரதஞக எணணபபடடவனுமான எநதகாணன உலகததில சல திரதாரிகளுள மிக சிறபபுறறவரானீ பிதாமஹரைத திககாரம செயதாஜே அநதகாணன் உன்ஞல இபபொழுது கொலலபபட டாஞ? பலகுன! கோபததிஞல உண்டானதும வஞசனையாகிற காறறிஞல தூண்டிவிடபபடடதும் எபபொழுதுமே எனனுடைய ஹருதயததில இருபபதுமான இநத நெருபபை 'என்ஞல இபபொ ழுது யுதததில எதிராதது அநதகாணன கொலலபபடடான்' எனறு சொலலி இபபொழுது தணியசசெயகிறாய' என்று கூறினா.

எழுபதாவது அதயாயம.

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ணனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது.)

தாமசீலரும் கோபங்கொண்டவருமான அரசருடைய அநத வசனததைககேடடு அதிரதனும் மஹாதமாவும் தீரஸவபாவமுடையவனும் முடிவிலலாத வீரயமுளளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன், பொறுமையிலலாதவரான யுதிஷ்டிரரைபபாாததுக கூறலானான 'குநதீபுததிரரே! அளவிடமுடியாத பராககிரமததையுடையவனும் அதிரதபுததிரனும் மிககொடையாளியுமானஅநதக காணன், துரோணா கொலலபபடடதையும தாாததராஷ்டிராகள ஆழநத கடலில உடைபட்ட மரககலம்போல மதிமயககமுறறவாகளாகவும் சதருககளை ஜயிபபதில உதஸாஹததை இழநதவாகளாகவுமிருபபதையும் அறிநது, பிறகு ஸஹோதரனபோல விரைபவனாகவும திருதராஷ்டிர புததிராகளைக கரையேறறிவிடுகிறவனாகவும யுததததில ரததோடு எனனை விரைவாக எதிரததுவநதான அரசரே! நான இபபொழுது ஸம்சபதகாகளோடு போாபுரிநதுகொண்டிருககும ஸமயததில, என் முனனிலையில, குருசேனைககு முன்பாகததில செலலுநதன்மையுளள அஶவததாமா ஸாபபஙகளபோலவிளஙகுகிற பாணஸமூகஙகளை இறைததுககொண்டு விரைவாகத தோனறினா. மிகக சூரரான அநதத துரோணபுததிரா எனனுடையதவஜததின நுனியைபபாாதது அனேக ரதிகாகளுடைய கூடடஙகளை ஏவினா. நான அவாகளுள் ஐநநூறு ரதிகாகளையும் கொனறு, காஜிககின்ற துரோணபுதரரை அடைநதேன் மஹாதமாவான அநதததுரோணபுததிரா, அநதச சேனையினமததியில, ஸவாதியை அடைநதிருககினற சுககிரன போலப பறபலவிதமாயும் விசிததிரமாயுமிருககிற பாணஸமூகஙகளை இறைததுககொண்டு ஸமானனான எனனையும தடுததாா அவா என்மீது கழுகிறகுகளுடன கூடியவைகளும பூமியில பிரகாசிககின்றவைகளுமான பாணஙகளை நானகுபககததிலும பிரயோகிதது யுததமததியில அதிசீககிரமாகத தடுததுப பிறகும் எனமீது பாணஸமூகஙகளைப பிரயோகிததாா அநத மஹாரதருடைய நாணகயிறறையிழுததலும் இழுதது அம்புகளையெயதலும் காணபபடவிலலை. அவா அம்புகளை எடுபபவராகவாவது விலலில பூடடுபவராகவாவது விலலை அசைபபவராகவாவது இழுபபவராகவாவது அமபை விடுபபவராகவாவது காணபபடவிலலை. இடககையினாலோ வலககையி

னாலோ எதனால எயகிறாரென்பதும் காணபபடவே இலலை. ஆசாயரைபபோல நான்குபககததிலும் மிகக ஆசசரியததைக காட்டிககொண்டு யுததபூமியில சுறறிவநதாா. கண்களுககு விஷமாயிருபபதும் பகைவாகளுடைய உயிரை வாஙகுகினறதும் பாணஸமூகஙகளால எலலாத திககுககளையும் நிரபபுகினறதுமான மஹாதமாவான பிராம்மணாதமருடைய விலலானது எபபொழுதும வளைநது கொளளிவடடம்போலிருநதது பிறகு, வீரரான தரௌணியானவா விரைவாக அஸதிர பலததினால காலமேகமானது மாரிககாலததில நீரைபபொழிவதுபோலக காதுவரையில நனறாக இழுததுவிடபபடட பலவேறு அம்புததிரளகளைப பிரயோகிததாா அவா ஐநது பாணஙகளால எனனையும கூாமையுளள ஐநது பாணஙகளால வாஸுதேவரையும அடிததாா நான் ஒரு நிமிஷ நேரததுககுளளாக நலல முனையுளளவைகளும ஸவாணமயமான கடடுககளுளளவைகளுமான பாணஙகளால அவரை அடிததேன. நனறாக அடிககபபடடவரும ரததை இழநதவருமான அநதததுரோண புததிரா தம்முடைய ரததததிலுளள ஸாமகரிகளஎனனாலழிககபபட்டதையும அஸதிரஙகள ரகததததினால பூசபபடடதையும பாாததுக கொணடே காணனுடைய தோபபடையில நுழைநதாா பிறகு, யுததததில அவமதிககபபடடதும யுததவீராகளழிககபபடடதும ஓடுகினற யானைககூடடஙகளோடு கூடியதுமான சேனையைககண்டு, நாசஞசெயயுநதனனம பொருநதினவனான காணன் விரைபவனாகிப பிரதானாகளான ஐமபதுரதிகாகளோடுகூடி (எனனை) எதிாதது வநதான நான் அவாகளை நாசஞசெயது காணனைததுரததிவிடடு உம்மைப பாாப்பதறகாக விரைவுடன வநதேன் ஸிம்மததைககணட பசுககளபோல எலலாபபாஞசாலாகளும் காணனைககண்டு பயமடைகிறாகள பருதாபுததிரரே! திறககபபடடிருசகிற யமனுடைய வாயை நோககிசசெலவதுபோலக கர்ணனை எதிாததுசசென்று பிரபததிரகாகளெலலாரும் பயமடைநதிருககிறாகள அநதசசேனைக கூட்டஙகளைக கரையேறறுவிபபதறகாகபபோகபபோகிறேன பாககியததினால உமமை க்ஷேமமுளளவராகப பாாததேன பாரதரே! இபபொழுது இநத யுததத்தில காணபபடுவனேயாகில நான ஸூதபுததிரனைக கொலவேன வாரும் யுததததிறகாக நிசசயததுடன்கூடினவாகளும் யுததமசெயவதில விருபபமுளளவாகளுமான எனனையும ஸூதபுததிரனையும இபபொழுது பாரும். பாரதரே! ராஜகுமாராகளான ஆறாயிரம்பிரபததிரகாகள பெரிய மீனினுடைய வாயை

அடைந்தாறபோலக் காணனுடைய வாயை அடைநது ஸ்வாககலோ கததை அடைவதின்பொருட்டு யுததததில மூழகிவிட்டாாகள். இபபொழுது அவாகளை யுததததினின்று விடுவிபபதறகும் எலலா விதததாலும் ஸூதபுததிரனைக கொலவதறகும் போகபபோகிறேன். மஹானுபாவரே! அரசாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, விஸதாரமாகப் பகைவாபடையை எதிாததுககொண்டு இநதிரன் விருதராஸுரனோடு போாபுரிவதுபோலச சிறநதவீரனான ஸூதபுததிரனோடு எதிாதது நான் யுததததில போாபுரியபபோகிறேன இபபடி இருககும் ஸமயததில நான் இபபொழுது ஸூதபுததிரனை வெலலும் விஷயததிலும் அவவாறே அரசனான துாயோதனனை வெலலும் விஷயததிலும் இன்னும் எனனோடு எதிாததுப போாபுரிய விருமபுகிறவாகளவிஷயததிலும செயயவேண்டியதைச செயயச சகதியுளளவனாயிருககிறேன. அரசரே! அரசாகளுள சிஙகம்போன்றவரே! பநதுககளோடு சோநதிருபபவனும் பலாதகாரமாகப போாபுரிகினறவனுமான காணனை இபபொழுது நான் கொலலாமல போனால செயத பிரதிஜஞையை நிறைவேறறாதவாகளுககு எநதககஷடமான கதி உண்டோ அநதககதியை நான் அடையககடவேன உம்மிடமிருநது விடைபெறறுககொளளுகிறேன யுததததில எனககு ஜயததைக கூறும் தாாததராஷ்டிராகள பீமனை விழுஙகபபோகிறாகள. ராஜஶரேஷடரே! ஸூதபுததிரனையும் ஸேனையையும் அவவாறே எலலாப பகைவாகளுடைய கூடடஙகளையும கொலவேன' என்றுசொன்னான

எழுபததோராவது அத்யாயம

(கர்ணன் மாளவில்லை யென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக் காண்டீவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்கஏவியது)

அளவுகடநதவலலமையுடையவரும் காணனுடைய பாணஙகளால மிகததவிககசசெயயபபட்டவரும் குநதீபுததிரரும் அரசருமானயுதிஷடிரா, காணன் ஸௌககியமாயிருககிறானென்பதைககேட்டுப் பலகுனன் விஷயததில கோபஙகொண்டு அவனைபபாாததுப பின்வரும் வாகயததை உரைககலானா. 'பலகுன! நானும் பீமஸேனனும் மாதரீபுததிராகளான நகுலஸஹதேவாகளும் வாஸுதேவரும் ஆகிய நாஙகள காணனால ஜயிககபபட்டோம். காணனிடததினினறு உண்டான பயததினால இநத வாஸஸதானததை இழநது மறுபடியும் கானகஞ சென்று தவம்புரிவோம். அலலது, தாாததராஷ்டிராகளுக்குத

தொண்டுசெயவோம்' என்றா கோபததினால கண்கள் மிகச்சிவந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் பீபதஸுவைபபாாதது இவ்வாறு சொலலிவிட்டு மீண்டும் அவனிடததில கூறலானா 'மன்னவ! 'காணனை எதிாததுபபோாபுரிவதறகு நான ஸமாததனலலேன' என்று இநதவசனம் தவைதவனததில நன்கு சொலலபபடடிருந தால, பிறகு, நாஙகள ஸமயததுககுததககபடி காாயததைசசெயது அவவாறே ராஜயததை உபேக்ஷிததிருபபோம் அபபடிபபட்ட நீ யுத தததில காணனுடையவததததையும் அவவாறே கௌரவசேனையில பாதியைககொலவதையும் என்னிடம பிரதிஜஞைசெயது என்னைப பகைவாகளுடைய மததியில கொண்டுவநது யாது காரணததினால உயரததூககிப பூமியில போடடுப பொடிசெயதாய? பாாதத! ஸத யத்துடன் அனுஸரிததிருநது வாஸுதேவரோடு ஸதயததின்மீது ஆணையிடடுச் சொலலியவாாததையாகிய நம்முடைய ஸதயததைப பயனறறதாகச்செயதாய. பலகாலததில பூததமாததை வெட்டினாய. மூர்கக! நீ அபகீாததிகளால நனகு மூடபபடடிருககிறாய. அா ஜுன! நீ அாததமிலலாத பேசசை உடையவன ஸாதுவலலை. பயஙகராகளான எலலாவீராகளுளளும் பயஙகரனாயிருக்கிற பீமனை விட்டு, ஸூதபுதரனைக கொலவதறகாக நீ ஏறபடுததபபடடாய மநதபுததியுளளவனான நீ பிறநது ஏழாவதுநாளில, 'புண்யாதமாவும், இநதிரனுககுக குநதியிடததில பிறநதவனுமான இநதஅாஜுனனே அனேக யுததஙகளில ஜயமடையபபோகிறான்' எனறு ஆகாயததில கூறியவாககு வீணாகபபோயவிட்டது 'உததமமான தேஜஸுளள இநதபபாண்டவன் தேவாகளுடைய கூடடஙகளையும் எலலாபபிரா ணிகளையும ஜயிககபபோகிறான் இவன மதரர்களையும் களிஙகதேசத தில பிறநதவாகளையும் அஸுராகளையும் ஒன்றுசோநதிருக்கின்ற ராக்ஷஸாகளையும் ஜயிககபபோகிறான், பூமண்டலம் முழுமையை யும் மிசசமின்றி ஜயிககபபோகிறான், கௌரவாகளையும் ஜயிககபபோகி றான், தன்னைசசோநதவாகளுடைய கூடடஙகளையும் ஜயிககபபோகி றான், இவனைககாட்டிலும் சிறந்த விலலாளியானவன் உண்டாகப போகிறதிலலை இவனை ஜயிசகிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டானது மிலலை; இனி உண்டாகபபோவதுமிலலை. குருவினிடததினின்று முறையோடு எலலா விததைகளையும் நன்றாககறறவனும் ஜிதேந் திரியனுமான இநதபபாாததன் விரும்பினால எலலாபபிராணி களையும் தன் வசததில இருக்கும்படிசெய்வான். ஓ! குந்தி! உன்னுடைய மஹாதமாவான இநதபபுததிரன் காநதியினால சந்திர

னுக்கும் வேகததினால வாயுவுக்கும் நிலைததிருப்பதனால் மேரு வுககும் பொறுமையினால பூமிககும் தாபததினால அக்னிக்கும் ஐஸ் வாயததினால குபேரனுககும் சௌர்யத்தினால் இநதிரனுக்கும் ஜயததி னால விஷணுவுககும் ஒபபானவன் அதிதிக்கு மஹாதேஜஸவியான விஷணுதோன்றியதுபோல (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிறான். உனககு ஆனநததை உண்டுபண்ணுகிறவனான இநத மஹாத்மா தன்னைச்சோநதவாகளின் ஜயததின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய வதததின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயததில ஒரு வாககானது சதஸருஙகபாவதததின் சிகரததில தபஸ்விகள்கேட் டுககொண்டிருககும்பொழுது உரைததது இபபொழுது இவவித மாயிருக்கிற நீ அவவிதம் ஆகவிலலை தேவாகளுஙகூட நிசசயமா கப பொயசொலலுகிறாகள அவவாறே உன்னை எபபொழுதும் புகழ்கின்ற மறற ரிஷீஸவராகளுடைய வாாததைகளைக கேட்டுத துாயோதனனுககு நான் கீழபபடியாமலிருநதேன். நீ காணனிடத தினின்று உண்டான பயததினால பீடிககபபட்டவனென்பதை நான் அறியேன். பாாதத! விஸவகாமாவினால உண்டுபண்ணப பட்டதும் சததமிடாத அசசுடன்கூடியதும் மஙகளகரமானதும் வானரததைக கொடியாகக கொண்டதுமான அப்படிபபட்ட ரதத தின்மீதேறி, கததியையும் ஸவாணததினால விசிததிரமான கடடுகக ளுளளதும் பனையளவுளளதுமான காண்டீவமென்கிற சிறநதவிலலை யும் பிடிதது, வாஸுதேவரால நடததபபடுகின்றவனான நீ எவவாறு காணனிடததினின்று பயநது யுததரஙகததைவிட்டு விலகிசசென் றாய? 'மஹாபலசாலியான காணனுடைய யுததததில பலகுனன் எதி ரில நிறகமாடடான்' என்று துர்யோதனன் முன்பு சொலலியதை நான் மூாககததனததால அறியாமறபோனேன் நண்பாகளின் கூட்ட மானது அளவிடமுடியாத துன்பததில அகபபடடுவிடடமையால இபபொழுது தவிககபபோகிறேன். அாஜுன! 'நான் எவவிதததி னாலும் ஸூதபுததிரனை எதிாததுபபோாபுரியமாடடேன' எனறு அப பொழுதே நீ எனககுச சொலலியிருககவேண்டுமனறோ? அவவாறு நீ சொலலியிருநதால நான் ஸருஞசயர்களையும் கேகயாகளையும் மறற நண்பர்களையும் யுததததுககு அழைதது வநதிருககமாட்டேன். இவவாறு நடநதுபோனபிறகு, இபபொழுது ஸூதபுததிரனையும் அவவாறே அரசனான துாயோதனனையும் மறறும் ஒன்றுசோநது என்னைஎதிாததுப போாபுரிவதில விருபபமுளளவர்களாயிருபபவர் களையும் அடக்குவதிலும் நான் எதைசசெயயக கூடியவனாவேன்?

கோவிந்தரே! துர்யோதனனுடன்கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்ருக்கிற மற்றவர்களுமாகிய இவர்களின்மததியில நான் ஸூதபுததிரனுடைய வசததை அடைந்தமையால, நான் உயிரோடிருபபது இப்பொழுது நிந்திக்கத்தக்கது எநதபபீமனால மஹாபயங்கரமான யுததததில நான்ரக்ஷிக்கப்பட்டேனோ அவன்ஒருவனே எனககு இப்பொழுது நாதன். அவன் ரோஷததோடு என்னையும் விடுவிததுப பிறகு கூாமையான பாணததால காணனையும் பிளநதான். பீமஸேனன் கதாயுததததை நுனிககையிறகொண்டு இரததததினால நனைககபபட்ட மேனியையுடையவனாகிப பிரளயகாலததில காலன்போல ரணகளததில ஸஞசரிததுக்கொண்டு, போரில உயிரில ஆசையைவிடடு, ஒன்றுசோநதிருககின்ற கௌரவ முக்கியர்களோடு போர்புரிநதான். இதோ பீமனுடைய பெரியசபதமானது தாாததராஷடிராகளால அடிககடி கேட்கபபடுகிறது பாாதத! மஹாரதாகளுள சிறநதவனும் புருஷஸரேஷடனும் யுததததிலபகைவாகளைககொலபவனும் உன்னுடைய புதலவனுமான அபிமன்யு இபபொழுது ஜீவிததிருபபனாகில நான் யுததததில அவமானததை அடையமாடடேன். மேலும், யுததததுககு முநதிச செலபவனும் மஹாஸதிரஙகளை அறிநதவனும் உனனையொததவனும் பீமனுடைய குமாரனுமான கடோதகசன் யுததததில உயிரோடிருபபானாயின் நான் யுததததில புறஙகொடுபபவனாயிருக்கமாட்டேன். எவனை எதிாதது நமது பகைவாகளுடைய படையானது பயததினால கவரபபட்டதும் கண்களை மூடிககொண்டதுமாயிறறோ, எவன் ஒருவனாக இருநதுகொண்டு இரவில யுததம்செயதானோ எவனிடமிருந்து பயநது (பகைவாகள) யுததததைவிடடு ஓடினாகளோ அநத மஹானுபாவனும், யுததததில காணனை எதிாததுப பாணஸமூகஙகளால நன்றாக மயஙகசசெயது, பிறகு தைாயததில நிலைபெறறிருககிற அந்த ஸூதபுததிரனால இநதிரனால கொடுக்கபபட்ட அநதச் சகதியினால கொலலபபடடான (எலலாம்) என்னுடைய பாககியமே பூாவஜனமததில செயயபபட்ட பாபஙகள நிசசயமாக யுததததில பலிககின்றன யுததததில உனனைத துரும்பாக எண்ணித் துராதமாவான காணனால நான் இவவண்ணம் துன்புறுததபபட்டேன் சகதியறறவனும் பநதுககளை இழநதவனுமான ஒருமனிதன எவவாறு செயயபபடுவனோ அவவாறே நான் கர்ணனாலேயே செயயப்படடேன். எநதமனிதன் ஆபததை அடைந்திருப்பவனை விடுவிபபனோ அவனே பந்து; ஸனேகததுடன்கூடின ஸுஹ்ருதது.

இவ்வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள சொலலுகிறாகள பெரியோர்களால இநதக்காரியம் எபபொழுதும் செயயபபடடுமிருககிறது. பொறபிடியுடன கூடின கததியையும தனுாவேதததையும் பனைமர அளவுளள காண்டீவததையும் தரிததவனும் கேசவரால நடததபபடுகின்றவனும் குநதீபுததிரனுமான நீ எவவாறு காணனிடததினின்று விலகுவதறகு எண்ணஙகொண்டாய? அபபடிபபடட நீ காண்டீவததைக கேசவரிடம் கொடுததுவிடடுக கேசவருககு ஸாரதியாயிருபபாயாகில அபபொழுது அவா, வஜராயுததைக கையிற கொண்ட தேவராஜன விருதரனைக கொனறதுபோல உககிரனை கர்ணனை நாசஞசெயவாா நீ (காபபததினினறு) ஐநதாவது மாதததிலேயேவிழுநதிருந்தாலும அலலது குநதியினுடைய காபபததில நீ உண்டாகாமலிருநதாலும் எனனைவிடச சிறநத ராஜகுமாரனாகப பிறநதிருபபாய. உன்னுடைய 'பலகுனன' என்னும கீாததியும் இவவாறு அழிநதுபோயிராது' என்று கூறினா

எழுபத்திரணடாவது அகயாயம

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்து அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா இவவாறு சொலலியதைக கேட்டவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் குநதீபுததிரனுமான அாஜுனன் மிகுநத கோபஙகொண்டு பரதஶரேஷடரான யுதிஷடிரரைககொலல எண்ணஙகொண்டு கததியைக கையில எடுததான அபபொழுது, அவன்சிதததை அறிநதவரான கேசவா அவனுடைய கோபததை அறிந்து, 'அாஜுன! ஏன இநதககததியை எடுககிறாய? எனககுச சொல. தனஞசய! உனனால இவவிடததில யுததஞசெயயததககது ஒன்றையும் நான காணவிலலை தாாததராஷடிராகள இஙகே வரவிலலை.எலலோரும் பீமனால தடுககபபட்டாாகள குநதீபுததிர! இநத யுதிஷடிரராஜரைப பாாககவேண்டுமெனறு இவவிடம் வநதாய. அபபடிபபடட யுதிஷடிரராஜா க்ஷேமமுளளவராயிருபபதைப பார்ததாய. புலிககொபபான வலலமையுளளவரும புருஷஶரேஷடருமான அநத யுதிஷடிரரைககண்டு ஸநதோஷ காலம் வநதிருகக, ஏன் கோபம் உன்னை வநதுஅடைநதது? குநதீபுததிர! இவவிடததில உன்னால கொலலததககவனை நான் காணவிலலை. யாதுகாரணததினால வெட்ட விரும்புகிறாய? உனககு எனன புததிமயககம்?

யாரைக்குறிதது அகாரணமாகப பெரியகததியைக் கையில எடுக்கிறாய? குநதீபுததிர! ஆசசாயமான விககிரமமுளளவனே! கததியை உருவினதால உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ செயயவிரும்பின இக்காரியம் என்ன?" என வினவினா. வாஸுதேவா இவவாறு சொலல, அாஜுனன் கடைககண்ணால யுதிஷடிரரைப பாாததுக கொண்டும் கோபஙகொண்ட ஸாபபம்போல மூச்சுவிட்டுககொண்டும் கோவிந்தரைபபாாதது, 'எவன், 'காண்டீவததை வேறு ஒருவனுககுக கொடு' என்று எனனை ஏவுவனோ அவன்தலையை நான் பிளபபேன்' என்பது என்னுடைய ரஹஸயமானவிரதம். ஜனாததனரே! அந்த யுதிஷ்டிரரால (அவவிதம்) நான் சொலலபபட்டவனாகிறேன். கோவிநதரே! கீாததிசாலியான இநத அரசரால எனனை நோககிக கம்பீரமான அாததததையுடைய எநதவிஷயம் உமககுமுன்னிலையில உரைக்கபபட்டதோ அதை நான் இபபொழுது பொறுககச சகதியறறவனாயிருககிறேன ஆதலால, தாமததிலஸஞசரிபபவரான இநத யுதிஷடிரராஜரை வதஞசெயயபபோகிறேன். புருஷஸரேஷடரான இவரைககொன்று பிரதிஜஞையைப பரிபாலிககபபோகிறேன. யது நநதனரே! இதறகாக என்னால கததி எடுககபபடடது. ஜனாததனரே! அபபடிபபட்டநான் யுதிஷடிரரைககொனறு ஸதயததின விஷயததில கடனாளியாகாதிருததலை அடைநது சோகததைவிட்டு மனககொதிபபைப போககிககொண்டவனாகபபோகிறேன். ஐயா! இநதககார்யம் (இவவிதம்) நோநதிருககும் தருணததில நீா எதைததககதென்று எண்ணுகிறீா? நீா இநத உலகததினுடைய உறபததி நாசஙகளனைததையும் அறிகிறீா உம்மிடததினினறே தாமாதாமஙகள உண்டாயினவென்று சிறநததானவேதம் கூறுகிறது. நீா என்னை நோககிசசொலவதை நான அபபடியே செயவேன' எனறுசொனனான்

கோவிநதா, பாாததனைபபாாதது, 'நீ நிநதிககததககவன, நிநதிககததககவன்' என்றேசொலலிவிட்டு மறுபடியும் சொலலலானார் 'பாாதத! புருஷஸரேஷட! அகாலததில கோபததை அடைந்தமையால, நீ பெரியோாகளை உபாஸிதததிலலை எனறு இபபொழுது நான அறிகிறேன். தனஞசய! தாமததைககண்டு பயநதவனும அபண்டிதனுமான நீ இபபொழுது பாண்டவஸரேஷடரான யுதிஷடிராவிஷயததில செயயமுயன்றதுபோலத தாமஙகளுடைய பிரிவுகளை அறிநதவாகள செயயமாட்டாாகளனறோ? பாாதத! எவன் அகாாயஙகளைச செய்தல அவவாறே காாயஙகளைசசெயயாமை இவறறினுடைய ஸம்பநததை அறிகிறானிலலையோ அவன மனிதாகளுள அதமன். தா

மததை அனுஸரிதது நன்றாக (அதில) நிலைபெறறவாகளும் தர்மததி னுடைய சுருக்கததையும் விரிவையும் அறிநதவர்களுமான விதவான் களுடைய நிச்சயததை நீ அறியவிலலை. பாாதத! கார்யாகாாயஙகளை நிசசயிககவேண்டிய விஷயததில (ஸநதேகததுககு உடன்பட்டு) நிச சயததை அறியாமலிருககிற மனிதன், நீ மதிமயக்கததை அடைந திருபபதுபோலவே அவசனாயிருநதுகொண்டு புததிமயககததை அடைகிறான். காாயமோ அகாாயமோ இவைகளை எவவிதததினா லும் எளிதிலஅறிவது இயலாது. எலலாம் சாஸதிரததினால அறி யபபடுகிறது அதனையோ நீ தெரிநதுகொளளவிலலை. தாமஙகளை அறிநதவனான நீ அஜஞானததினால இபபொழுது ஸதயததைக காப பாறறுகிறாய பாாதத! தாாமிகனான நீ பிராணிகளுடைய வததததை அறிகிறாயிலலை. அபபா! பிராணிகளுடைய வதததினால தாமமானது வீணாகிவிடுகிறதெனபது எனனுடைய அபிபபிராயம். பொயயா னது சொலலததககதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸைசெயயத தககதன்று மனிதாகளில சிறநதவனே! அபபடிபபடட நீ அரச ரும் தாமஙகளை அறிநதவருமான ஜயேஷடபிராதாவை ஸாமானய னான வேறு ஒருமனிதனபோல எவவாறு கொலலலாம்? (பகை வரின) கௌரவததை நாசஞசெயபவனே! யுததஞசெயயாத வனும குருவாக இருபபவனும் அவவாறே சததுருவாக இராதவ னும் புறஙகாட்டிஓடுகிறவனும சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக குவிததுக கீழபபடிநதவனும அவவாறே அஜாககிரதையாயிருபபவ வனுமான மனிதனுடையவதமானது ஸாதுககளால புகழபபடுகிற திலலை. அவைஅனைததும் உனனுடைய குருவானயுதிஷடிரரிடததில இருககினறன பாாதத! முறகாலததில இநதவிரததததை நீ குழநதை போலச செயதாய. அதனால (உண்டான) மூாககததனமையினாலேயே அதாமததுடனசோநத இநதக காரியததைசசெயய முயலகிறாய. பாாதத! ஸூக்ஷமமானதும் மீறககூடாததுமான தாமஙகளுடைய கதியை நன்றாகத தெரிநதுகொளளாமல யாதுகாரணததினால நீ உனனுடைய குருவைக கொலலவிருபபமுளளவனாக எதிாதது ஓடு கிறாய? பாண்டவ! இநதத தாமரஹஸயததை உனககுச சொலலு கிறேன. பரதாகளில சிறநதவனே! எதனை உனககுப பீஷமராவது அரசரான யுதிஷடிரராவது க்ஷததாவான விதுரராவது புகழபெறற வளான காநதாரியாவது குநதியாவது கீாததிமதியான தரௌபதியா வது உரைபபாாகளோ அதனை உனககு உரைககபபோகிறேன். தனஞ சய! இதனைஉண்மையாக நீ தெரிநதுகொள ஸதயததை உரைபபது

நலம். ஸத்யத்தைவிட மேலானதுஇலலை. அந்த ஸத்யமானது உள்ளபடி அறியபபடுவது மிகக கஷடமென்பது என்னுடைய அபிபபிராயம். எநத இடததில பொய் மெயயின்பயனைத்தருமோ மெய பொயயின்பயனைததருமோ அநத இடததில மெயயானது சொலலததகாததாக இருககும், பொயயானது சொலலததககதாக இருககும். விவாககாலததிலும் மாதைச சேருஙகாலததிலும் பிராணபதது நோநத ஸமயததிலும் எலலாச சொததுக்களும் கொள்ளைபோகும் தருணததிலும் பிராம்மணனுககு உபகாரஞ செயயவேண்டிய விஷயததிலும் பொய சொலலலாம். இநத ஐநதுபொயகளும் பாதகததுககுக காரணமாகாவெனறு (பெரியோாகள) சொலலுகிறாாகள எலலாபபொருள்களும் களவுபோகுந தருணததில பொய சொலலததககதாகஇருககும். அசசமயததில பொய் உண்மையாகும். ஸதயமும் பொயயாகும் எவனால ஸதயமானது நிசசயிககபபட விலலையோ அபபடிபபடட அறிவிலலாதவன் நாசஞசெயயபபடுகிறான் (மனிதன்) மெயயையும் பொயயையும் நன்றாக நிசசயிததபிறகே தாமஙகளை அறிநதவனாகிறான மிககஉ ககிரனான புருஷனகூட அறிவுளளவனாக இருபபானாகில, கண்ணிலலாத ஒருபிராணியை வதம்செயததினால பலாகனெனபவன் அடைநதது போல மிககஅதிகமானபுண்யததை அடைவான எனனஆசசாயம்! பண்டிதனலலாத ஒருமூடன் தாமததில விருபபமுளளவனாயிருநதும் நதிகளில கௌசிகன்அடைநததுபோல மிககஅதிகமான பாவததை அடைவான்' என்றுகூறினா.

அாஜுனன், 'பகவானே! இதனை நானஅறியும்படி பலாகனுககும் கண்ணிலலாத பிராணிககும் உளள ஸம்பநததையும் நதிகளுககும் கௌசிகனுககும் உளள ஸமபநததையும் உரைப பீராக' எனறுவினவ, வாஸுதேவா, 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருநதான. அவன் பிளளைகளையும் பெண்களையும் மனைவியையும் ர்க்ஷிபபதறகாக மிருகஙகளைக கொன்றுகொண்டிருநதான மனபபூாவமாக (அவைகளைக) கொலல விலலை தன்னுடையதாமததில நிலைதவறாதவனான அநதபபலாகன அஸூயையஇலலாதவனாக(கொண்டுவநதமிருகஙகளின்மாம்ஸஙகளைத) தினநதோறும் நன்றாகபபகிாநது வயதுமுதிாநதவாகளான தாய்தநதையாகளையும் தன்னைஅடுததிருககின்ற மறறவாகளையும் போஷிததுவநதான். அவன் ஒருஸமயததில மிருகஙகளைஅடையவிரும்பிஓரிடததிலாவது மிருகததைஅடையவிலலை. பிறகு, அவன் பெரியதும் மூக்

கையேகண்ணுக்கொண்டதுமானஒருதுஷ்டமிருகத்தைக்கண்டான். முன்பு பார்த்திராததாலும் அதுபபிராணியானது அவனால் அப் பொழுது கொலலப்பட்டது. பொட்டையான அந்தபபிராணியானது கொலலப்படவே ஆகாயத்தினின்று பூமாரியானது விழுந்தது. பிறகு, மிருகவேடனே அழைததுககொண்டுபோவதறகாக அபஸரஸதிரீக ளுடைய கானங்களாலும் நான்குவிதவாதயகோஷங்களாலும் ஒலிக் கின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாக்கதத்தினின்று புறப்பட்டு வந்தது. அர்ஜுன! அந்தப்பிராணியானது எலலாப்பிராணிகளும் நாசமடைவதறகாகத தவம்புரிந்து வரதத்தைப்பெறறது. பிரம்மதேவ ரால அது குருடாகச்செய்யபபட்டது. எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிபபதில நிசசயமுளள அநதபபிராணியைக் கொன்று பலாகன் ஸவர்ககலோகததை அடைந்தான். இவவாறு, தாமமானது எளிதில் அறியமுடியாதது. தவஞசெய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ் திரங்களை கறறறிநதவனுமான * கௌசிகன்என்கிற ஒருபிராம் மணன் இருந்தான். அவன் நதிகள்சேருமிடததில கிராமததுக்குச் சிறிது தூரததில வலிததுவருதான். 'நான் எபபொழுதும் மெயயே சொலலவேண்டும்' என்று அவன் விரதமகொண்டிருநதான் தனஞசய! அபபொழுது அவன் ஸதயவாதி என்று பிரஸிததிபெற றிருநதான். பிறகு, திருடாகளிடமிருநதுபயந்து அபபொழுது சிலா அந்தவனதத்தில வருதபுருநதாகள். திருடர்கள கோபமகொண்டு அவனிடததிலும் முயறசியோடு அவனைத தேடினாகள். பிறகு, அந்தததிருடாகள் ஸதயவாதியான கௌசிகனை வந்துஅடைநது, 'பகவானே! ஜனங்கள எநதவழியினாலே சென்றார்கள? எங்களால வினவப்பட்ட நீ ஸதயமாகசசொலலும் அதனை நீ அறிவீராகில எங்களுககுச் சொலலும்' என்று வினவினார்கள ஸதயததினுடைய வகைகளை அறியாதவனான அநதககௌசிகன் அநதததிருடாகளுககு மெயயைச் சொலலிவிட்டான் அநதககௌசிகன், 'திருடாகளே! ஜனங்கள அநேகமரங்களாலும் கொடிகளாலும் புதாகளாலும் அடாந

*சாநதிபாவம 109-வது அதயாயம் பாரக்க. அஙகே, கௌசிகனைதை வேறுக இருகிறது அஙகு, 'கஙகைகரையிலுளள கோடடானைபபோலக கொலை செயகிறவனும மிகபபெரியபுணயததை அடைவான்' எனறு உளளது. 'கங கைகரையில ஒருகோடடான ஸாபபங்களுடைய அநேகமுடடைகளை நாசஞ செய்தது' எனறும், 'அதனால அநேகஸாப்பங்களை உணடாகி உலகததிறகுத தீஙகு விளைகாமறபோனதனால அதகொலை நலலையாயிறறு' என்றும் பழையஉரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருகிறாகள்' என்று அவர் களைப்பறறித திருடாகளிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினன். பிறகு, குரூரர்களான அநததிருடர்கள் அநத ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூக்ஷமங்களில உண் மையை அறியாதவனனகௌசிகன் பிறகு பெரியஅதாமமான கெட்ட வாக்கின் தோஷததினால மிகவும்கஷ்டமான நரகததைஅடைநதான். புராதனசாஸதிரங்களை அறிந்தும் தாமங்களைநன்றுகததெரிநதுகொள் ளாதவனும் முதியவர்களிடதது ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன், குருடன் குழியிலவிழுவதுபோல விழுகிறன். அதில உன க்குக் குறிப்பிட்டுச்சொலலததக லக்ஷணம் ஒன்றேஆகும். முழு தும்தெரிந்து அனுஷ்டிபபது அஸாதயமென்று இதில வயவஸதை ஏறபட்டுளளது. முகியாகளான அநேக ஜனங்கள ஸதயததைத தாமமென்று சொலலுகிறாகள பார்தத! இதைபபறறி நான் அஸூ யைபபடவில்லை. இது எலலாஇடதது்லும் விதிகபபடவில்லை. மறற அனேக ஜனங்களவேததைத்தி உணரவேண்டுமென்றுகூறுகின்றா கள. நான் இதைபபறறியும அஸூயைபபடவில்லை. அதில எலலாம் விதிகபபட்டிருகின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தாமமென்பது நிச்சயம் ஹிம்ஸைசெயயபபட்டவாகளுடைய ஹிம் ஸையை நிவிர்ததிபபதினபொருடடுத தாமசாஸதிரம் செயயபபட் டிருக்கிறது. தரிகிற சகதியுளளதாயிருபபதலால தாமம் என்று சொலலுகிறாகள. தாமம் பிரஜைகளைத தரிகிறது பிராணிக ளுடைய அபிவிருததியின்பொருடடுத தாமசாஸதிரம் செயயப்பட் டிருகிறது. அது (பிராணிகளின்) உறபததியுடனும் விருததியுட னும் கூடியிருததலாலேயே தாமமெனபது நிசசயம். அநீதியிலல ஜயததைஅடைய எண்ணங்கொண்டு தாமததைவினவுகிறமனிதாகள் விஷயததில சொலலாமலிருததலால விதிதலஉணடாகுமாகில எவ விதததிலலும் சொலலகூடாது. அவசியம் சொலலததகவிஷயத தில சொலலாமலிருபபதால ஸந்தேகததையும் பாராடடுவாகள அநி யாயமாக ஒருவனுடையதைத கவரஎண்ணித தாமததைவினவுகிற வாகளவிஷயததில மெயசொலவதைவிடப பொயசொலவது நலமாகு மெனபது திண்ணம். பிராணபாயஸமயததிலும் விவாகததிலும் எலலாஜாதிகளும் மஹாபயம் நேரநதிருகும்ஸமயததிலும் எலலாப பொருளகளுகும் அழிவுநேரதஸமயததிலும பொயயானது சொல லத்தக்கதாகும். அந்தவிஷயங்களில புணயமானகள பொயசொலலு தலை அதர்மமாகஎண்ணுகிறாகளிலலை. ஸமாததன, எது பொய

யாகாதோ அதனை எலலாவிதததினாலும் சொலலவேண்டும். திருடர்களோடுநோநதிருககின்றஸம்பநதமானது சபதததினாலுஙகூட விடப்படவேண்டும் அநதவிஷயததில மெயசொலலுவதைவிடப பொய்சொலலியாவது விலககுதல நலமென்று (பெரியோாகளால)ஆராயநது நிச்சயிக்கபபட்டிருககிறது ஸதயததுககுஉடனபட்டு எவவிதததினாலும் திருடாகளுககுப பொருளைக கொடுததலாகாது. பாபிகளுககுப பொருள்கொடுககபபடுமாகில, அது கொடுததவனையும் பீடிககும். ஆதலால, ஒருவன் தாமகாாயததின்பொருட்டுப பொய்சொலலுதலால பொயயனாகான் பாாதத! முறைபபடி (ஸதயததினுடைய) லக்ஷணம் உனககு என்னால உரைககபபட்டது இதனைஅறிநது யுதிஷ்டிரா கொலலபபடததககவரானால சொல'என்று கூறினா.

அாஜுனன், 'பேரறிவாளரும் மிகக புகழுள்ளவரும் எஙகள் க்ஷேமததில விருபபமுளளவரும் சொலவதுபோலவே, எஙகளுககு நீா வாாததையைச சொன்னீா கோவிநதரே! நீா எமககுத தாயககு ஒபபானவா; நீா தநதைககும் ஒபபானவர்; நீா உததமமானகதி, நீரே எவவிதததினாலும் அடையததகக பொருள. உமககு மூவுலகஙகளிலும் ஒரிடததிலாவது தெரியாதது இலலை ஆதலால, நீா உததமமான தாமம்அனைததையும் உளளபடி அறிகிறீா. தாமராஜரும பாண்டுபுததிரருமான யுதிஷ்டிரரைக கொலலததகாதவரென்று எண்ணுகிறேன். அதாமததுடன்கூடின இநதககாாயததில வதம்செயயாமல பிரதிஜஞையை ரக்ஷிததுக கொளவதற குரியகாாயததை உரைபபீராக. இநதவிஷயததிலேயே சொலல வேண்டுமென்று விரும்பபபடட இநத வேறோ உண்மையைச்சொலலும் தாசாாஹரே! எனனுடையவிரததததை அறிநதிருககிறீா கேசவரே! மனிதாகளுள் எவனொருவன எனனைபபாாதது, 'பாாதத! வேறுஒருவனுககுக காண்டீவததை நீ கொடுததுவிடு' என்றுசொலலுவனோ, எவன என்னைவிட அஸதிரததில வீாயததினாலாவது அதிகரிததவனோ அவனை, பீமன, 'தூபரக' என்று தன்னை அழைதவனைக கொலலுவதுபோல நான் பலாதகாரமாகக கொலவேன். கேசவரே! ஆதலால, ராஜாவானயுதிஷ்டிரா உமககுஎதிரில என்னைப பாாதது 'விருஷணிவீரரிடததில விலலைககொடுததுவிடு' என்று அடிககடி சொன்னாரன்றோ? அவரை நான் கொலவேனேயாகில நிசசயமாக அரசருடைய வததததைநினைநது, வீாயததை இழநதவனும் மனநிலைமையை இழநதவனுமானநான் பாவததினால விடுபடடவனானாலும் ஜீவலோகததில சிறிதுகாலஙகூட இருக்கமாட்டேன். தாாமிகா

களுள சிறநதவரே! மாதவரே! எவவாறு என்னுடைய பிரதிஜஞை யானது உலகததிலுள்ள ஜனஙகளுடைய புதநியில ஸத்யமாகத தோன்றுமோ, எவவாறு யுதிஷ்டிரரும் நானும் உயிரோடிருப் போமோ, அவவாறான புதநியைத தருவதறகு நீர தகுந்தவராக இருகிறீர' என்று பிராதநிதநான்.

வாஸுதேவா, 'வேகதரான யுதிஷ்டிரா யுதததில காணஞல கூரமையுளள பாணஙகளுடைய ஸஙகஙகளால விசேஷமாக அடிக் கபபடடவராகவும துனபமுறறவராகவும கீளதநவராகவும இருக கிறார வீர! இவா எபபொழுதும போபுரிதும ஸுதபுதநிரஞல அம்புகளால அதிகமாகஅடிகபபட்டும இருகிறார. ஆதலால, நீ, துக ககதையுடைய இவரால கோபததுடன் தகாததான இநதவசனததை உரைகபபட்டாய 'கோபததையடையும்படி செயயபபடாவிடடால இவன் யுதததில காணனைக கொலலமாடடான' எனறு அவா இவ வண்ணம் உரைததா பாதத! பாண்டுநதனரான இநத யுதிஷ்டிரா, அநதபபாவியானகாணன உலகததில மறறவாகளால ஸஹிககததகா தவனெனபதையும அறிநதிருகிறார. ஆதலால, அதிகோபமுளளவ ரானஅவரால நீ எனகருகேரில கடுமையானவாதைதகளை உரைகபப படடாய. எபபொழுதும விடாமுயறசியுளளவனும (பகைவாகளால) எபபொழுதும ஸஹிககமுடியாதவனுமான காணனவிஷயததில 'இபபொழுது யுததரஙகததில யுததரூபமானசூதாடடமானது தொ டஙகபபடடிருகிறது அவன்கொலலபபடடால கௌரவாகள ஜயிக கபபடடவாகளாவாகள' என்றுஅரசரான தாமபுதநிரருகு எண்ண மிருகிறது அஜுன! ஆதலால, தாமபுதநிரா வதததுகு உரிய வரலலா. உன்னுடைய பிரதிஜஞையானது பாதுகாகக ததகது. இவா உயிரோடிருநதுகொணடே எதனால மரிததவராவாரோ அபபடிபபட் டதும உனகருததகுநதுமான ஒருவிஷயததை எனனிடமிருநது இபபாழுது நீ தெரிநதுகொள கௌரவததுகருததகுநதவனான ஒரு மனிதன எபபொழுது கௌரவததைபபெறுகிறானோ அபபொழுது தான அவன ஜீவலோகததில பிழைததிருபபவனுகிறான,எபபொழுது பெரியஅமானததை அடைகிறானோ அபபொழுது அவன் பிழைத திருநதாலும மரிததவன எனறே சொலலபபடுகிறான. இநதஅரசா எபபொழுதுமே உனனுடைய பீமனுடைய அவவாறே நகுலஸஹதேவா களாலும உலகததிலுளள முதியோர்களாலும சூராகளாலும நன்கு மதிகபபட்டவா இவருக்கு அவமானததைச சிறிதுவெளிப்படுதது வாயாக, பாதத! பூஜயரானயுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்றுசொல, பாரத!

குருவானவா, 'நீ' என்றுசொலலப்படடாலே கொலலப்பட்டவராகி ரூா. குந்தீபுததிர! தாமராஜரானயுதிஷடிரரிடததில இவவாறு நடந்துகொள. குருஶரேஷட! அதாமததுடன்கூடின இநதககாரிய த்தைச்செய் சுருதிகளுளஉததமமான இநதஶருதியானது அதா வாவினாலும் அஙகிரஸினாலும் கண்டறியபபடடிருககிறதனறோ? மேன்மையிலவிருபபமுளள மனிதாகள இதனைஎபபொழுதும் ஆலோ சியாமலே அனுஷடிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும் இருப பவா, 'நீ' என்றுசொலலபபடுவராகில அது அவருககு ஆயுதஙகள விழாமலே நோநத வதமாகும் தாமஙகளைஅறிநதவனான நீ தாம ராஜர்விஷயததில நான் சொலலியதைச சொலவாயாக. பாண்டவ! இநதததாமராஜா உன்னிடததிலிருநது தகாததான அவமானததை நன்றாக அடைநதவுடன், இவருடைய சரணஙகளில அபிவாதனஞ செயது, பிறகு, நன்மையை விளைவிககககூடியதும் ஸமாதானப பேச்சுடன்கூடியதும் ஹிதமாயிருபபதுமான சிறநதவசனததைச சொல தாமமாாககததை அனுஸரிததவரும் கறறறிருநதவரும் அரச ரும் பிராதாவுமான யுதிஷடிரா ஒருகாலும் உன்விஷயததில கோபத தைப பாராடடமாடடாா. பாாதத! நீ பாவததை விளைவிககினற பொயயினின்றும் பராதாவின்வதததினினறும விடுபட்டவனாகிப பிறகு தைாயததுடன காணனை நாசஞசெயவாயாக' எனறு கூறினாா.

எழுபத்துமூனறாவது அத்யாயம

(யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல, அவன் அங்ஙனமேசெய்து பின்பு பொறுக்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது)

ஜனாததனா இவவாறு சொலலக கேட்ட குநதீபுதரனான அர்ஜுனன, பிறகு, அநத நண்பருடைய வசனததைப புகழநது, அதன்பிறகு தாமராஜரைபபாாதது இதறகுமுன சொலலபபடாத குரூரமான வசனததைப பலாதகாரமாகச சொலலததொடஙகினான் 'அரசனே! இபபொழுது நீ பாபததைசசொலலாதே நீ போாக களததிலிருநது ஒருகரோசதூரம விலகி நிறகிறாய எநதபபீமன எலலா உலகஙகளிலுமுளள வீராகளோடும யுததம செயகிறானோ அவனலலனோ எனனை நிநதிபபதறகுததகுநதவன? வீரனான பீமன் ஸமயததில பகைவாகளை மிகக துனபமடையுமபடிசெயது

அரசாகளுள சிறநதவீரர்களையும் கொன்று பிராதனாகளான ரதிகர்களையும் முககியமான யானைகளையும் யுததததில சிறநத வீரர்களையும் சூரர்களையும் கொன்றான் பீமன், வேறு ஒருவனாலும் செயயமுடியாதென்னும்படி மிகவும் செயறகரிய காாயததைச செயகிறான அவவாறே, ரதததினினறு துளளிககுதிததுக கதாயுததததை உருவிக கொண்டு யுததததில யானைகளைக கொலலுகிறான எவன ஆயிரததுக்குமேறபடட யானைகளைககொனறு பெரியஸிம்மநாததததை வெளியிட்டுககொண்டு காமபோஜதேசததிலும வனாயுதேசததிலும மலைகளிலும் தோன்றினவைகளும செநநாயபோலப பிரகாசிபபவைகளுமான குதிரைகளையும மஹாரதாகளையும் மலைபோனற இரண்டு தநதமுளள யானைகளையும் கொலலததககவையான குஞசரஙகளையும் கொன்று களைபபடையானோ அபபடிபபடட பீமஸேனன தாாததராஷ்டிராகளுள மூழகிவிடடான பகைவாகளை அடககுகிறவனான அநதபபீமன் என்னை நிநதிபபதறகுத தகுநதவன இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமுளள பீமன சிறநதகததியினால மனிதாகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும கொலலுகிறான , அவவாறே, சககரஙகளாலும விலலினாலும பகைவரைக கொலலுகிறான, இருகால்களாலும் பகைவாகளைததுகைதது மீணடும் இருகைகளாலும கொலலுகிறான. மஹாபலசாலியும குபேரனுககும அநதகனுககும ஒபபானவனும் பகைவாகளுடைய கீாததிகளை வலியக கவாகின்றவனுமான அநதபபீமஸேனன (எனனை) நிநதிககததகுதியுளளவன எபபொழுதும் ஸுஹருததுககளால காககபபடுகினற நீ நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவனலலை. எவன பெரியமலைகளுககும மேகஙகளுககும ஒபபான களிஙகாகளையும வஙகாகளையும் அஙகாகளையும நிஷாதாகளையும மாகதாகளையும் பறபல சததுருககளின கூடடஙகளையும் எபபொழுதும கொலலுகிறானோ அவனலலவோ நிரபராதியான எனனைப பறறிப பேசுவதறகுத தகுதியுளளவன ? மஹாபலசாலியான எநதப பீமன யுததஸமயததில (குதிரைகளுடன) கூடினரததில ஏறிக கொண்டு விலலை உதறுகினறவனாகவும பாணஙகளால நிறைநத கைப பிடியுளளவனாகவும பகைவாகளமீது மேகமானது நீாததாரைகளைப பொழிவதுபோல அமபுததிரளகளைத தொடுபபானோ, பகைவாகூடடஙகளை அழிபபவனான எநதப பீமஸேனன எண்ணூறு யானைகளை மததகததிரளகளும துதிககைமுனைகளும சிதறஅடிககபபடடவைகளாகக காண்பிததானோ பகைவாகளை அடககுகிறவனான அநதபபீமன என்னை நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவன். அரசனே! எநதப பீமனால

இப்பொழுது யுததத்தில கூட்டங்கூட்டமாக ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிகபலசாலிகளான அனேகஅரசாகளும் கொலலப படடாகளோ, பகைவாகளை அடகுகிறவனை அந்தபபீமன் எனனை நிருதிபபதறகுத தகுதியுளளவன்.பலசாலிகளான திருதராஷ்டிரபுதி ராகளும் மஹாபலசாலிகளான வீராகளும் எவனால பெரும்பானமை யாக கொலலபபட்டாகளோ சூரனும் யுததத்தில எதிரத்துத்தடுக்க முடியாத வீரயமுளளவனும பகைவாகளை சிக்ஷிபபவனுவான அந தபபீமன எனனை நிருதிபபதறகுத்தக்கவன் உகிரமான ரூபமுளள தூயோதனனுடைய அந்தசசேனையை யுததத்தில நன்ருகதத்விக்கச செயபவனும வீரனும பகைவாகளால தாங்கமுடியாத ஆண்மை யுளளவனுமான எவன் ஒருவனுகவேயிருந்துகொண்டே ஸஹிக்கிரு னை அந்தபபீமனால நான் நிருதிக்கபபட்டதக்கவனுக இருக்கிறேன்.உன னாலஒருபொழுதும சொலலபபட்டதக்கவனலனே எந்தஎந்தயுத்தத் தில மஹாரதாகள உனனுடையபடையை இபபொழுது இஷ்டபபடி பிளக்கிறாகளோ அந்த அந்த யுததத்தில மஹாதமாவான பீமன் சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களை தடமாக அடித்தான அந்தபபீம னால நான சொலலபபட்டதக்கவனுக இருக்கிறேன் நான் உனனால ஒருபொழுதும் சொலலபபட்டதக்கவனலலன. குந்தீபுதர! இந்தஸம யத்தில குரூரமாகசசொலலாதே,சொலலாதே நீ எலலா உலகத்தாரா லும இகழபபட்டதக்கவனுவதுபோல எம்மைபபோன்றவன உனனால நிருதிக்கபபட்ட தக்கவனுகான மனனவ! இவவாறு எனனைசசொலலு கின்ற உனனுடைய நாவானது இபபொழுது ஏன நூறுதுணுக்காகச சிதறிப போகாமலிருக்கிறது? ஆ! ஆ! நீ இபபொழுது இங்கு இஷ்டப படி சொல்லிய இந்தவாதத்தை மிகக கொடுமையானது உத்தமாக ளான க்ஷத்திரியாகளுக்கு உரியதாகப பெரும்பானமையாகசசொல லபபடும் பலமானது உன்னால கொளளபபடவிலலை பாரத! நீ வலி மையறறவன, கொடியன. நான எபபடிபபட்ட ஸ்வபாவமுளளவ னென்பதை நீயேஅறிகிறாய வேந்தே! நகுலனால யுததத்தில எதிர்க கபபட்டியானைகளாலும குதிரைவீராகளாலும போபுரிகின்றவீராகள விரைவாகக்கொலலபபட்டாகள. யுததத்தில பிராணனில ஆசையை விட்டுப போபுரிவதில விருப்பமுளளவனும பகைவாகளை அடகுகிற வனுமான அந்தநகுலன எனனை நிருதிபபதறகுத தகுந்தவன பகைப படையைநொறுக்கிக்கொணடு போபுரிகின்ற ஸஹதேவனால எவரா லும செயயமுடியாத காரியம செயயபபட்டது. இவவிடத்தில வந்த பலசாலியான அந்தஸஹதேவன ஒனறும சொலலவிலலை. அவனுக

கும் உனக்குமுளள வேறுபாட்டைபபார். தருஷ்டதயும்னன், ஸாத்யகி, த்ரௌபதிபுத்திராகள, யுதாமன்யு, உததமௌஜஸ, சிகண்டி, இவர்கள் இபபொழுதுயுத்ததிலநன்ருகபபீடிக்கபபட்டிருககிறார்கள். அவர்கள் எனனை நிந்திபபதறகுத தகுநதவாகள. நீ தகுதியுள்ளவனலலை. உன்மூலமாகவே இந்தவைரம் நம்மால அடையப்பட்டது. அவவாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையபபட்டது. சூதாட்டதில அஜாககிரதையுள்ள உன்னுல அடிககடி இது செயயபபட்டது. அவவாறிருக்க, எநதக்காரணதிலுல இததருணதில நீ நிந்திககிறாய? அரசனே! நீயே எபபொழுதும் அஜாக்கிரதையுள்ளவன்; நீயே மூடன்; பரதகுலதில பிறநதவாகளுள துஷ்டன். உன்னை அடைநது இநத ராஜயம போயவிட்டது. பாண்டவாகளும் மஹததான அடிமைதொழிலை அடைநதாகள. வீர! உன்னுலேயே எங்களுககு வனவாஸதுககமானது உண்டுபணணபபட்டது, ராஜயநாசமும கோரமான அபிமனயுவினவதமும் உணடுபண்ணபபட்டன. உன்னை இவவாறு மிகககொடுநதன்மையுள்ளவனெனறு அறிநதிருநதும் யாதுகாரணம்பறறி இபபொழுது எனனை நிநதிககிறாய? அரசனே! உனக்கு லஜஜைஇருககுமாகில வெடகமஙகவாயாக. நன்றிமறநதவனுனநீ பேசாமலிருநதுகொண்டு எலலாவறறையும் பார. பீமன் நிதயம் யுததம்செயகிறான, நிதயம் அடிக்கடி (பகைவாகளுடைய) காவத்தைபபிளககிறன் வேநதனே! யுததததில தனககுச் சக்தியிலலாத மனிதன எபபொழுதும் பொறுமையையே பாராடடவேண்டும்.பிராம்மணோததமாகளுககு வாககிலபலமெனறும் க்ஷதிரியாகளுககுக கைகளிலபலமென்றும பிராம்மணாகள சொலலுகின்றாகள பாரத! நீ வாகதில பலமுளளவனுக இருககிறாய; நிஷடுரனுகவுமிருககிறாய.நான் எபபடிபபட்டவனென்பதை நீயேஅறிந்திருக்கிறாய. நான் மனைவிகளாலும் புதிரர்களாலும் உயிரினுலும் தேகததினுலும் எபபொழுதும் உனக்கு இஷடதைதசெய்வதறகு முயனறு கொண்டிருககிறேன் இவவாறு இருககிற என்னை ஊசிகளபோன்ற சொறகளால துன்பஞசெய்கிறாய உன்னுல நாஙகள ஒருஸுகததையும் அறிந்தோமிலலை த்ரௌபதியின் படிககையிலிருக்கிற நீ என்னை அவமதியாதே உன்னிமிததமாக மஹாரதாகளை கொலலுகிறேன. அஜாககிரதையுள்ள நீ எலலோரிடதிலும் அதிகஸுகதேகமுளளவனுகஇருககிறாய உன்னுல ஸுகததைச சிறிதும் நான் அறியவிலலை. நரதேவ! உனககுபபிரியததின்பொருட்டே ஸதயஸநதரான பீஷமா யுததததில தாமே தம்வதோபாயததைச சொனனார யுததததில

உனக்காகவே என்னால நாறபுறததிலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியி னால பீஷ்மா கொலலபபட்டாா. எபபொழுதும் உபகாரியாயிருந்த துரோணா ரதததினின்று பறறிஇழுககபபட்டு தருஷ்டதயும்னனால கொலலபபடடாா பரிவாரஙகளுடன்கூடினவரும் மஹாதமாவு மான அநததரோணபுததிரரும் தடுககபபட்டாா அவவாறிருநதும், நீ கரூரன்போற பேசுகிறாய. அரசனே! உனககு நானே பிரியத தைச செயயாதவனாகிறேனாதலால உனககுப பிரியததைச செய வது கடினம். எனனைததவிர வேறுஎநதமனிதன் அபபிரியத தைச செயயஆரம்பிபபனோ அநத மனிதன ஸவாககததிலும் இநதப் பூமியிலும் (என்னால) விடபபடமாட்டான். நீ சூதாடும்காயகளில மிககபபறறுளளவனாகிவிட்டமையால ராஜயவிஷயததில நான் மகிழ வதிலலை உன்னாலேயே உண்டுபண்ணப்படடதும் பாபமானதும் இழிகுணஙகளால அடையபபடுவதுமான வியஸனததை யுததததில எஙகளால தாண்டவிரும்புகிறாய சூதுகாயகளில தாமவிரோத மான பலதோஷஙகள உண்டென்று ஸஹதேவன் சொலலியவறறை நீ செவிகொடுததுக கேடடிருககிறாய. இழிநதவாகளால பறறபபட்ட அநதசசூதுகாயகளை விடுவதறகு நீ விரும்பாமையால கோரமான நரகததில உன்னால எலலோரும் தளளபபடடோம். அரசனே! நீ சூதாடினாய. உனனாலேயே ராஜயததை இழநதோம். நமக்கு விய ஸனம உன்னால உண்டாகியது. நீ கடுஞசொறகளாகிற கொறடாக களால எமமைத துன்பததையடையசசெயயாதே. அரசனே! அலப புததியினால மறுபடியும் என்னைக கோபிககசசெயகிறாய' என்றான்.

ஸதிரமான பிரதிஜஞையுள்ள ஸவயஸாசி கரூரமான இநதச் சொறகளை யுதிஷடிரரைக கேட்கசசெயது பெருமூசசைவிடடுக கொண்டு அவரைநோககி அனிஷடததைசசொலலி, அதன்பிறகு உறையிலிருநது கததியை மேலேஉருவினான. வாஸுதேவர், அநத அாஜுனனைபபாாதது, '(அாஜுன)! இதென்ன? மறுபடியும் நீ ஆகாயம்போன்றநிறமுளள கததியை உறையிலிருநது உருவுகிறாய? மிததிர! உண்மையான மறுமொழியைச சொல. உன்னுடைய காாய ஸிததியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனததை உரைக்கபபோகி றேன்' என்று சொன்னா புருஷோததமரால இவவிதமாககேடகப பட்டபாாததன் மிககதுயரமுறறவனாக அவரைபபாாதது, 'மாதவரே! நான் குருவைப்பாாததுக கடுஞசொறகளைஉரைததமையால இநதஎன் சரீரததை நாசஞசெய்யப்போகிறேன்' என்றுசொனனான். தாாமிகா களுள சிறநதவரான ஜனாததனா பார்ததனுடைய இநதவசனததைக்

கேட்டு, 'பார்தத! உன்னுடையகுணஙகளை இப்பொழுது விசேஷமாகச்சொல. அப்படிச்செயவதனால நீ உருவமழிக்கப்பட்டவனாவாயென்பது நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் கோவிநதருடைய அவ்வாறான வசனததைககேட்டுப பிறகு அாஜுனன் விலலைக்கையில எடுததுத தாாமிகாகளுள சிறநதவரான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அரசரே! என்னால சொலலபபடபபோகிற கெடடவாாததையைக்கேளும்' என்று கூறலானான். 'நரதேவரே! பினாகத்தை விலலாகக்கொண்ட மஹாதேவரைததவிர என்னையொதத வேறு ஒருவிலலாளி இலலை. நானோ அநதமஹாதமாவினால அனுமதிகொடுககபபட்டால க்ஷணததிறகுள சராசரஙகளுடன்கூடின உலகததை நாசஞசெயவேன். ராஜரே! என்னாலலலவோ திகபாலகாகளையும் திசைகளையும் ஜயிதது எலலாம் உமககு வசபபடுததபபடடன? என்னுடைய பராகரமததினாலஅநத ராஜஸூயயாகமானது நிறைநததக்ஷிணைகளுள்ளதாக நிறைவேறறபபட்டது உமககுத திவயமானஸபையும் ஏறபடுததிவைககப்பட்டது இநத இரண்டுகைகளோ பாணஙகளாலஎலலாபபககததிலும் கீறபபடடிருககின்றன இடககையில நாணேறறபபட்டதும் பாணஙகளுடன் கூடியதுமான விலலும்இருககிறது என்னுடையபாதஙகளும் லக்ஷணததினால சிறநதவைகள யுதததை அடைநதிருககினற என்போன்றவனை (சததுருககள) ஜயிககமாடடாாகள (என்னால) வடநாடடுவீராகள கொலலபபட்டாாகள , மேலநாட்டு வீராகளும் அழிககபபட்டாாகள ; கீழநாட்டு வீராகளும துரததபபட்டாாகள , தென்னாட்டுவீராகளும் நாசஞசெயயபபட்டாாகள ஸம்சபதகாகளில சிறுபானமையரே மிகுநதிருககின்றனா என்னால உலகமுழுவதிலும் பாதி கொலலபபடடுவிடடது பகைவாகளுடையபடையானது என்னாலகொலலபபட்டு அறுககபபடடிருககினற அவயவஙகளோடு பூமியில துடிததுககொண்டு படுததிருககிறது. அஸதிரஙகளைஅறியாதவாகளைஅஸதிரஙகளால கொலலுகிறதே இலலை. அதனால, உலகஙகளைச சாம்பலாகசசெயயவிலலை மாதவரே! இபபொழுது இநத அரசரான யுதிஷடிரா மிககஸுகியாக இருககட்டும். ஜயததைததரக கூடிய பயஙகரமான ரதததின்மீதேறி ஸூதபுததிரனைக கொலவதற குச சீககிரம் செலலுகிறேன் யுதததில காணனைப பாணஙகளால நாசஞசெயயபபோகிறேன்' என்றான் பாாததன்,தார்மிகர்களுள சிறநதவரான யுதிஷடிரரைககுறிதது இவவாறு உரைததுவிட்டு மறுபடியும், 'எனனாலேயாவது அநதக காணனாலாவது ஸூதனுடைய மாதாவோ குநதியோ இபபொழுது புததிரனிலலாதவளாகப போகி

ருள். நான் ஸததியமாகச் சொலலுகிறேன். இப்பொழுது யுததத்தில் கர்ணனைப் பாணஙகளால கொலலாமல நான் கவசததைக் கழறறப் போகிறதிலலை' என்று கூறினன்.

ப்ருதாபுததிரனான அந்தக் கிரீடியானவன் தாாமிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறிதது மறுபடியும் இவவாறு சொல்லிவிட்டுச சஸதிரஙகளைக கழறறிவைதது விலலைக கீழே வைதது விரைவாக உறையில கத்தியைபபோட்டுவிட்டு வெட்கத்தி தினால தலைகுனிநதவனாக இருகைகளையும் குவிததுக்கொண்டு யுதிஷ் டிரரைநோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக. என்னால எது சொல லப்பட்டதோ அதனைப பொறுததுக்கொள்ளும். அதனை நீர் ஸமயத தில அறிவீர். உமக்கு வநதனம்' என்று கூறினான். பிறகு, ஜ்வலிக் கின்ற தேஜஸையுடையவனும் பருதாபுததிரனுமான கிரீடி எழுநதி ருந்து இருகாலகளையும் பிடிததுக்கொண்டு பகைவாகளைத தாஙகு கிறவரான அரசரை மனததெளிவை அடையசசெயது நின்று கொண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்தது (பின்வருமாறு) கூறலா னான்.'யுததததினின்று பீமனை விடுவிபபதறகாகவும எலலாவிதததி னாலும் ஸூதபுததிரனைக் கொலவதறகாகவும் இதோ நான செலலு கிறேன். மன்னரே! உமககுப பிரியததைச செயவதின்பொருட் டே என்னுடையஉயிா இருக்கிறதன்றோ? உண்மையாகச சொலலுகி றேன் அதனைத தெரிநதுகொளளும். இது வெகுகாலம்கழிதது வரப்போகிறதன்று. அதிக சீககிரததில இது நேரபபோகிறது. இதோ அவன் நேரிலவருகிறான் இவனைஎதிாததுச் செலலுகிறேன். அரசரே! என்னால காணனாவது காணனால நானாவது கொலலப பட்டு ராதையோ குநதியோ இன்று புததிரனிலலாதவளாகப போகி றார்கள. அபபடிபபடட இநத விஷயததைத தெரிநதுகொளளும்' எனறு சொன்னான.

எழுபத்துநானகாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனன் செய்த அவமானத்தினால் கானகம் செல்லக்கருதிய யுதிஷ் டிரரைக் கிருஷ்ணன் ஸமாதானஞ்செய்தது.)

பாண்டுபுததிரரான தாமராஜா, பிராதாவான பலகுனனுடைய இந்தக் கொடியவாக்கியத்தைக கேடடு அநதபபடுககையிலிருந்து எழுந்திருநது துககத்தினால கவரப்பட்ட மனததையுடையவராகிப பாாததனைப பாாததுப பிறகு கூறலானா. 'பாாதத! மிக்ககொடிய

துயரமானது உங்களால அடையப்பட்டமையால் என்னுல நல்ல கார்யம் செய்யப்படவிலலே வீர! ஆதலால, குலக்குக்கு முடிவைச் செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாபகதிலை கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுகதியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறவனும் பெரியோர்களே அவமதிப்பவனும் க்ரூரனுமான என்னுடைய இந்தத்தலையை இபபொழுது வெட்டி கொடியனை என்னே கெடுங் காலமாக அனுஸரிதது உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிறறு? பாபியான நான் இபபொழுதே காட்டுக்குபபோகிறேன் நீ என்னே விடடுச் சுகமாயிரு மஹாதமாவான பீமஸேனன் தகுந்த அரசன். சகதியறறவனை எனககு ராஜயகாயம் எதறகாக? கோபத்துடன்கூடின உனனுடைய கடிமையான இநதச்சொறகளோப பொறுபப தறகு நான சகதியறறவன். வீர! பீமன் அரசனுக இருககட்டும். அவமதிக்கப்படட என்னுடைய உயிர்வாழகையால இப்பொழுது காயமிலலே' எனறு யுதிஷ்டிரா இவவாறு சொலலிவிட்டுக் கோபதுடன் அநதபபடிகையைவிடடு உடனேஎழுநதிருநது பிறகு வனதுகுசசெலவதறகு விருபபமுளளவரானு அவரை வாஸுதேவா வணஙகிக கூறலானு 'அரசரே! ஸதயஸநதனும் காணடீவதனுதை விலலாககொண்டவனுமான ஆஜுனனுடைய காண்டீவததைபபறறின பிரவிததமான பிரதிஜனை எவவிதமென்பது உமகுகு தெரியாதா? 'நீ இநதகாண்டீவததை வேறு ஒருவனிடம் கொடு' என்று இவனைச சொலலுகிற மனிதன் உலகில இவனுகுகு கொலலததகவனுகிறான. உம்மால இவன இவவிதமானவசனததை உரைக்கபபடடான அரசரே! ஆதலால, ஸதயமான அநதபபிரதிஜனையைக காபபாறறுகிறவனை பாரததலை எனனுடைய அபிபபிராயப்படி உமகு இநத அவமானமானது செயயபபடடது குருகளுகு, அவமானமானகு வதமென்று சொலலபபடுகிறது வேநதரே! மிகக புஜபலமுளளவரே! ஆதலால, ஸதயகதைக காபபாறறுவதறகாக, நானும பாரதனும (ஆகிய நாங்கள) இருவருமசெயத இநத அவமானததைப பொறுததுகொளளும். மஹாராஜரே! நாங்களஇருவரும உமமைச சரணமடைநதோம ராஜரே! வணஙகி வேணடுகினற என்னுடைய (அகரமததைப) பொறுபபீராக இப பொழுது பாபியானராதேயனுடைய ரகதததைப பூமியானது பானஞ செயயபபோகிறது உம்மிடதில ஸதயமாகப பிரதிஜனை செய்கிறேன். இபபொழுது ஸுதபுததிரனேக கொலலபபட்டவனுக அறிநது கொளளும். எவனுடையவதததை நீர விருமபுகிறீரோ அவனுடைய

உயிர இபபொழுது போனதே' என்று கூறினா இவவிதமான மாதவருடையவசனததைககேடடுத தாமராஜரான யுதிஷடிரா, அப்பொழுது, வணஙகியிருககிற ஹருஷீகேசரைப பரபரபபுடன் எடுதது நிறுததி, கைகூபபிககொணடிருககிற அவரைபபாாதது மேலேசொலவதறகேறற பின்வருமாறான வாககியததை உரைககலானா. 'நீர் சொலலியது சொனனபடியேஆகும் என்னிடததில இநத அகரமமானது இருககிறது கோவிநதரே! மாதவரே! நான ஸமாதானம் செயயபபட்டேன; (ஆபததினினறு) கரைஏறும்படியும் செயயப்படடேன அசசுதரே! உம்மால கோரமானவயஸனததினினறு நாம் இபபொழுது விடுவிககபபடடோம். அறியாமையினால மதிமயககமுறற நாஙகளிருவரும் இபபொழுது உமமை ஓடமாககொண்டு கோரமான துயாககடலினினறு கரை ஏறினோம அசசுதரே! உம்முடைய புததியாகிற ஓடததை அடைநது நாஙகள மநதிரிகளோடு துககமாகிற ஸமுததிரததினினறு நனகு கரைஏறினோம, உம்மால நாதனுளளவர்களானோம்' என்று கூறினா

எழுபததைந்தாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தெளிவடையச்செய்து கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

பாாததன, கேசவருடைய வசனததினால யுதிஷடிரரைபபாாதது இவவாறு மறுமொழிசொலலிவிடடு ஒருபாதகததைச செயதவன போலத துயரமுறறவனானான பிறகு, வாஸுதேவா சிரிததுக கொண்டு பாணடவனைபபாாதது, 'பாாதத! தாமததில நிலைபெறறவரும் தாமராஜனிடததினினறுதோனறியவருமான யுதிஷடிரரை நீ கூரியமுனையுளளகததியினால கொனறிருபபாயாகில இது எபபடிஆகுமோ? நீ, அரசரைபபாாதது, 'நீ' எனறுசொலலிவிடடுப பிறகு இவவாறு மதிமயககததை அடைநதுவிடடாயே? பாாதத! அரசரைக கொனறுவிட்டு மேல எனனசெயவாய? தாமமானது இவவிதம அறிதறகரிதாயிருககிறது, அறிவீனாகளால அறியவேமுடியாது நீ தாமததினிடததில பயநதவனாயிருபபதினால மூதத தமயனுடையவதததினால கோரரூபமுளளதும் பேரிருள மயமாயிருபபதுமான நரகததை நிசசயமாக அடைவாய. நீ தாமவான்களுள சிறநதவரும தாமததில நிலைபெறறவரும் கௌரவாகளுள சிறநதவருமான அரசரைக கருணைபுரியும்படி செயதுகொளவாயாக இவாவிஷயததில இது

செயவது எனககுச் சம்மதம். அரசரைப் பக்தியினால அருள்புரியச் செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸூதபுத்திரனுடைய தேரைக்குறிதது யுததம் செயவதறகாக விரைநது செலவோம். (பகைவாகளுடைய) மானததை அழிபபவனே! நீ இப்பொழுது யுதததில கூாமையுளள அம்புகளால காணனைககொன்று தர்ம புததிரருககு அதிகபபிரீதியை உண்டுபண்ணுவாயாக. மிக்க புஜபல முள்ளவனே! இதுதான இநதஸமயததுககு ஏறறதென்பது என்னுடைய எண்ணம். இவவாறு செயயபபட்டால உன்னுடைய கார்யம் நிறைவேறறபபடடதாகும்' எனறு சொன்னா. மஹாராஜரே! பிறகு, அாஜுனன் வெட்கினவனாகித தாமராஜருடைய சரணஙகளை அடைநதுதலைவணஙகினான். அவன், 'அரசரே! தாமததினினறுபயநதவனான நான் சொலலியதை நீா பொறுததுககொளளும், கிருபைசெயயும்' என்று பரதஶரேஷ்டரான தாமநநதனரைபபாாதது அடிக்கடி வேண்டினான். தாமததினால விளஙகுபவரும அரசரும் பூமிககுநாதருமான யுதிஷடிரா சரணஙகளில விழுநது அழுகினறவனும் பகைவாகளை நாசஞசெயபவனும் பரதாகளுள சிறநதவனும் பராதாவுமான தனஞசயனைப பாாதது எடுதது நிறுததி அனபுடன் நன்றாகத் தழுவிககொண்டு உரகக அழுதாா. மஹாராஜரே! மிகக ஒளிபொருநதியவாகளான பிராதாககளஇருவரும் நெடுநேரம் அழுது சுததியைச செய்துகொண்டவாகளும் பிரீதியையுடையவாகளுமானாகள. பிறகு, பாண்டுபுததிரரானதாமராஜா அநதஆஜுனனை அனபுடன் தழுவிக கொணடு உசசிமோநது அதிகபரீதியுளளவராகவும அடிககடி ஆசசாயததைஅடைநதவராகவும மஹாவிலலாளியான அநதததனஞசயனைப பாாதது, 'மிககதோளவலியமைநதவனே! மகிமைதஙகியவிலலையுடையவனே! எலலாச சேனைகளும் பாாததுக்கொணடிருககும்பொழுது யுதததில முயலகினற என்னுடைய கவசமும் தவஜமும் விலலும சகதியும் குதிரைகளும் பாணஙகளும காணனால பாணஙகளால அறுககப்பட்டன. பலகுன! அபபடிபபடடநான யுதததில அநதக காணனுடைய செயகையைபபாாததுத துககததினால விசேஷமாக வாடுகிறேன் எனனுடைய உயிரில எனககு விருபபமிலலை. யுததததில அநத வீரனை நீ இபபொழுது கொலலாமறபோவாயாகில பிராணனை விடவேபோகிறேன். எனககுப பிழைததிருபபதினால யாது பயன?' என்று சொன்னா பரதரிற சிறநதவரே! இவவாறு சொலலபபட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூமிககு நாதரே! நரஶரேஷடரே! ஸதயததின்மீதும் அவவாறே உம்முடைய பாதததினமீதும பீம

நகுல ஸஹதேவாகள்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். அரசரே! புருஷ ஶரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மநதிரிகளுடன்கூடின இநதக் கர்ணனை யுத்தததில கொலவேன் அலலது, நானாவது கொலலப்பட்டுப் பூமியில விழுவேன். உணமையாக ஆயுததததைத தொடடுச சபதம் செயகிறேன்' எனறு மறுமொழி உரைததான. அாஜுனன அரசரைப பாாதது இவவிதமான வசனததை உரைதது விட்டு, மாதவரைபபாாதது, 'கேசவரே! இபபொழுது காணனை யுதததததில கொலலபபோகிறேன்; ஸம்சயமிலலை. உமககு மஙகளம் நீா அநததது ராதமாவான காணனுடைய வததததை தியானம் செயயும்' என்று சொன்னான். ராஜஶரேஷ்டரே! இவ வண்ணம் உரைககபபடட கேசவா பாாததனைபபாாதது, 'பரதாகளுள சிறநதவனே! நீ என்னைநோககிச சொலலுகிறவிஷயததுக குரிய முயறசியைச செயவதறகுச சகதியுளளவனாக இருககிறாய. மஹாரதரிற சிறநதவனே! 'நீ யுதததததில காணனை எபபடி கொலலபபோகிறாய' எனகிற இநத எணணமானது எனககு நிததியமாகவே இருககிறது' எனறு கூறினா அரசரே! பிறகு, இவவாறு சொலலக கேட்ட பாாததன, 'புரளவிடபபடடவைகளும் ஸாரதிகளால பழககபபடடிருபபவைகளுமான குதிரைகளை உததமமான ரதததில மறுபடியும் பூட்டககடவீா இரண்டுரதிகாகளுககும நடககும யுதததததில (அவன) கொலலபபடுவான. தேரில இருககவேணடிய எலலா உபகரணஙகளோடும் எனனுடைய தேரானது விரைவாகசசெலலவேண்டும்' எனகிற வசனததைக கூறினான. மஹாராஜரே! மஹாதமாவான பலகுனன இவவாறு சொலலக கேடட கேசவா தாருகனைப பாாதது, 'பரதாகளுள சிறநதவனும எலலாவிலலாளிகளுள்ளும மேன்மைபெறறவனுமான அாஜுனன சொலலியவறறையெலலாம் செயவாக' எனறு கடடளையிட்டனா. ராஜஶரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால கட்டளையிடபபெறற தாருகன் சததுருககளைத தவிககச் செயகின்றதும் புலிததோலால மூடபபடடதுமான ரதததில (குதிரைகளைப) பூடடினான ஸிததமாயிருபபதாகவும மஹாதமாவான பாணடவனிடததில சொன்னான யுதததததினுடைய முடிவைசசெயகினற பதமநாபா மஹாதமாவான தாருகனால பூடடிஓடடபபடடு அருகில வநதிருககிற தேரைபபாாதது, சிறநதபுததியுளளவரான அவா மீண்டும தாமநநதனரை நோககிச சொலலலானா

'யுதிஷ்டிரரே! நீா இநதப்பீபதஸுவை ஸமாதானம்செயது, இபபொழுது துராதமாவான காணனுடைய வதததுககு அனுமதி

கொடுகெகககடவீர். பாண்டுநந்தனரே! நாங்களிருவரும், மஹாயுத ததில நீர காணனுடைய பாணங்களால பீடிகெகபபட்டிருகெகிறீரென் பதைக கேடடு உம்முடைய விருததாநததைத அறிவதறகாக இவ விடம் வநதோம் அரசரே! பாகெகியதிலை துனபமறறவராயிருக கிறீர பாகெகியதிலை சததுருவசததை அடையாமலிருகெகிறீர. பீப தஸுவை ஸமாதானம செயயும் தோஷமறறவரே! ஜயததை அனுகரஹம் செயயும்' என்று சொன்னர யுதிஷடிரர, 'பாரதத! பீபதஸுவே! இநகே வா, இநகேவா, பாண்டவ! எனனை ஆலிங கனஞசெயதுகொள நான உன்னை சொலலததக * ஹிதமான வசனததை உரைகெகபபடடேன். அதனை நான் பொறுததுகெகொண் டேன. நான உனககு அனுமதிகொடுகெகிறேன தனஞசய! கா ணனைகெகொல பாரதத! நானசொலலிய கடினசொறகளால கோபங கொளளாதே' என்றர அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞசயன் மூடியினலவணங்கி, அபபொழுது தமையனருடைய இருசரணங களையும் இருகைகளாலும் பிடிததுகெகொண்டான் பிறகு, யுதிஷடிர ராஜா, அவனைததாகி நிறுததி இறுகெக தழுவிகெகொண்டு உசசி மோகது அவனைபபாரதது மறுபடியும் இநதவசனததை உரைகெகனர 'தனஞசய! மிகெகபுஜபலமுளளவனே! நான் உன்னை நன்கு கௌரவிகெகபபடடேன சாஸவதமான மஹிமையையும் விஜயத தையும் மீணடும் அடைவாயாக' எனறர

அரஜுனன், 'நான் பாவசெயகையை செயபவனும் பலத திலை காவங்கொணடவனுமான ராதாபுதரினை இபபொழுது யுததததில எதிரதது அவனைப பரிவாரங்களுடன அம்புகளால நாசததை அடைவிகெகபபோகிறேன திடமான விலலைவளைதது அம்புகளால உம்மைப பீடிதததாகிய அசசெயகையின் கொடிய பலனைக கர்ணன் இபபொழுது அடையபபோகிறான பூமிககு நாதரே? காணனைகெகொனறு இபபொழுது நான் உம்மை வநது அணுகெகபபோகிறேன யுததததிலை உமமை ஆராதிகெகிறேன இவ வண்ணம்செயவது ஸதயமெனறு உமகெகுச சொலலுகிறேன. அரசரே! காணனைகெகொலலாமல யுததததினினறு இபபொழுது நான் திருமபப்போகிறதிலலை இது ஸதயமென்று உம்முடைய இரு சரணங்களையும் தொடுகிறேன' என்றுகூறினன் இவவாறு சொலலு கின்ற கிரீடியைபபார்ததது அபபொழுது நலலமனமுளள யுதிஷடிரர,

* வேறுபாடம.

'தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளையும் மனோரதஸித்தியையும் எப்பொழுதும் ஜயத்தையும் வீர்யத்தையும் சத்துருநாசத்தையும் பெருக்கத்தையும் கொடுக்கட்டும். செல நான் விரும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகட்டும் விரைவாகச்செல. இந்திரன் விருத்ரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டு யுத்தத்தில காணனைக கொலவாயாக' என்று மிக்க பெரிதான வசனத்தைக கூறினர்

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்)

அர்ஜுனன், தாமராஜரை மனத்தெளிவடையச செய்து மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள சித்தத்துடன் எல்லாத்தேவதைகளையும் நன்றாகப் பூஜித்துப பிராம்மணர்களை ஸவஸ்திவசனங்களைச சொலலும்படி செய்து மிக்கமங்களகரமானதும் க்ஷேமத்துக்கு ஸாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமுமான ரதத்தின்மீது ஏறினான். அரசரும் பேரறிவாளரும தாமத்தினால பிரகாசிப்பவருமான யுதிஷ்டிரா, (யுத்த) ஸனனத்தமான காணனுடைய ரதத்தைக குறித்து (எதிர்க்கப்போகிறவனான) அந்த அர்ஜுனனுக்கு உத்தமமான ஆசீர்வாதங்களைச செய்தார் பாரதரே! வருகின்ற அந்த மகாவில்லாளியைக்கண்டு(எல்லாப) பிராணிகளும் மஹாத்மாவான பாண்டவனால காணனைக கொல்லப்பட்டவனாக எண்ணின. அரசரே! எல்லாத்திக்குக்களும் நாற்புறங்களிலும மாசற்றவையாயின ஜனநாதரே! * சாஷங்களும சத்பதரங்களும கரௌஞ்சங்களும அப்பொழுது பாண்டுநந்தனனை வலமாகச் சுற்றிவந்தன மன்னரே! †மங்களகரமான, 'பும்' என்கிற பெயருள்ள அனேகப்க்ஷிகள யுத்தவிஷயத்தில அர்ஜுனனைவிரையச்செய்துகொண்டு மிக்கஸந்தோஷமுள்ளவைகளாகச சப்தித்தன. ராஜரே! பயங்கரமான ‡கங்கங்களும் ‡கிருதரங்களும் †ஶயேனங்களும் கொக்குக்களும் காக்கைகளும் (மாமஸங்களை) பக்ஷிப்பதற்காக அவனுக்குமுன சென்றன முக்கியமான நிமித்தங்கள பகைவர்படைகளின் அழிவையும் அவவாறே காணனுடைய வத்தத்தையும அர்ஜுனனுக்குத தெரிவித்தன. பிறகு, (யுத்தத்துக்கு) புறப்பட்டவனான பார்த்தனுக்கு

---

*பறவைகளினவகை. †ஒருசொல விடப்பட்டது ‡கழுகினவகைகள.

அதிகமான வேர்வை உண்டாயிறறு. 'இது எவ்விதமாகும்' என்று பெருஙகவலையும் உண்டாயிறறு பிறகு, ஸவயஸாசியைத் துக்க முறறவனாகஅறிநது தேஜஸவியும் மது என்கிற அஸுரனைக் கொன றவருமானஅசசுதா வானரதவஜனான அவனை நன்றாகத தூண்டினார். பிறகு, மதுஸூதனர் அபபொழுது கவலையினால கவரபபட்டவனும் அவவாறு வருகின்றவனும் காண்டீவததை விலலாககொண்டவனு மான பாாததனைபபார்ததுக் கூறலானா.

'காண்டீவததை விலலாகக கொண்டவனே! யுதததில உன்னால விலலினால ஜயிககபபட்டவாகளை ஜயிபபவன் உன்னைத தவிர வேறுமனிதன் இவவுலகில இலலை. இநதிரன்போன்ற பராக்கிரமமுளளவாகளான இநதஅனேகசூராகள யுததததிலசூரனான உன்னைஎதிாதது உததமகதியை அடைநதுவிட்டாாகள. ஐயா! உனனைபபோல ஸாமாததியமுள்ளவனலலாத எநதமனிதன்தான் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் பகததனையும் அவநதிதேசததரசர் களான விநதாநுவிநதாகளையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷி ணனையும் சுருதாயுவையும் அஶருதாயுவையும் மஹாரதனானசதாயு வையும் எதிாதது க்ஷேமமுளளவனாவான்? அர்ஜுன! உன்னிடததில திவ்யாஸதிரஙகளும் லாகவமும் பலமும யுததஙகளில மதிமயககமின் மையும் விஜஞானத்தினுடைய வணககமும் லக்ஷயததை அடிககிற சக்தியும் லக்ஷயஙகளில தவறாமல அம்புகளைத தாககும்படிசெய்கிற சகதியும் தகுநதஸன்னாஹமும் இருககின்றன. பாாதத! நீ தேவர்களை யும் கநதாவர்களையும் எலலாஅரககாகளையும்கொலலுவாய். யுத்தததில உனககு ஸமமாகப போாபுரிகின்றமனிதன் பூமியிலஇலலை யுத தததில கெட்டமதஙகொண்டவாகளான எநதசசிலக்ஷததிரியர்கள விறபிடிககின்றாகளோ அவாகளுள உனககு ஸமமாக இருபபவனை நான் காணவுமிலலை, கேட்கவுமிலலை பாாதத! பிரம்மாவினால பிரஜை களும் ஸ்ருஷ்டிக்கபபட்டன. எதனால நீ யுததம்செயகிறாயோ அநதக காண்டீவம் என்கிறபெரியவிலலும் அவராலேயே படைக்கபபட்டது. ஆதலால,உனககுநிகரானவன இலலை பாண்டவ! உனக்கு ஹிதமான வசனததை நான்அவஶயம் சொலலவேண்டும் மிகக புஜபலமுள்ளவ னே! யுததத்தில பிரகாசிக்கின்றவனான காணனை அவமதியாதே. கர் ணனோ பலசாலி; கொழுத்தவன்; அஸதிரஙகளில தோசசியுளளவன்; மஹாரதன்; ஸமாததன், ஆசசரியகரமாக யுததஞசெயபவன்; தேச காலஙகளை அறிந்தவன் பாண்டவ! இபபொழுது பல வார்ததை யினால யாது பயன்? சுருககமாகக் கேள. மகாரதனான கர்ணனை

உனக்கு ஸமானனுகவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவனுகவாவது நினைகிறேன். மஹாயுத்ததில அதிகமான முயறசியைச் செய்து உன்னுல காணன் கொலலபபடத தகவன் காணன் தேஜஸினுல நெருபபுககு ஒபபானவன், வேகததினுல வாயுவுககு ஸமானன்; கோபததினுல யமனுககுகிகானவன்; ஸிம்மம்போன்ற தேகபலமுளளவன்; பலசாலி, எடடு * ரதனி உயரமுளளவன், நீண்டகைகளையுடையவன்; அகன்றமாபை யுடையவன், எவவிதததினுலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், (நான்என்கிற) அபிமான முளளவன, சூரன, சிறநதவீரன, பாகசினியவன், யுததவீராகளுககுரிய எலலாககுணஙகளும் பொருநதியவன், மிதிராகளுககு அபயம்கொடுபபவன, எபபொழுதும் பாணடவாகளைப பகைபபவன, திருதராஷ்டிரபுதிராகளுககு நனமையைச செயவதில பறறுதலுளளவன உன்னைததவிர இநதிரனுடனகூடின எலலாத தேவாகளாலும ராதேயன கொலலபபடகூடியவனலலனென பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால, இபபொழுது ஸுதபுததிரனை நாசஞசெய. முயறசியுளள தேவாகளாலும் மாம்ஸமும் ரகதமும் மிகுநதிருபபவாகளும் யுதஞ செயவதில விருபபமுறறவாகளுமான எலலாவீராகளாலும் அநத ரதிகள் ஜயிகக படமுடியாதவன். கெடட எண்ணமுளளவனும் பாவமான நடையுளளவனும் கரூரனும் பாணடவாகளிடதில எபபொழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாணடவாகளோடு விரோததைப பாராடடுவதில தன்பிரயோஜனததை விட்டவனுமான காணனை இபபொழுது கொனறு நிசசயமான காயவிதியையுடையவனுகிவிடு. ரதிகாகளுள் சிறநதவனும் தன்னை ஜயிகககூடிய எதிரீரனறறவனுமான அநதஸுதபுதிரனை இபபொழுது காலனுகுவசப்படடவனுகசசெயவாயாக ரதிகாகளுள சிறநதவனுன அநத ஸுதபுதிரனுககொனறு தாமராஜருகுப பிரீதியை உணடுபண்ணு. பாரத! தேவாஸுராகளாலும் தடுககமுடியாததான உன்னுடைய வீரியததை உளளபடி நான் அறிவேன். துராதமாவான இநதஸுதபுதிரன கொழுபபினுல எபபொழுதும் பாண்டுபுதிராகளை அவமதிககிறுன என்றே? தனஞசய! பாபியான துரியோதனன எவனுல தன்னை வீரனுக எண்ணுகிறுனே பாவஙகளுககு மூலமான அநத ஸுதபுதிரனை இபபொழுது வதஞசெயவாயாக. தனஞசய! கத்தியாகிற நாவையுடையதும் விலலாகிறவாயையுடையதும் அம்புகளாகிற கோரபபற

* ரதனி எனபது இருபதநோரஙகுல நீளம.

களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்புள்ளதுமான கர்ணனுகிற ஆண்புலியைக கொல. நீ வீர்யததோடும் பலததோடும் விளங்கும் படி வேண்டுகிறேன். சிங்கமானது யானையைக கொலவதுபோல யுதததில சூரனைகாணனே ஸாசனுசெய. பார்தத! எவனுடைய வீரயத்தினுல காதகராஷடிரன் உன்னுடையவீரயததை அவமதிக்கிறனே அதசசூரியகுமாரனைகாணனே யுதததில இபபொழுது அழிபபாயாக' என்று கூறினர.

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர்முதலியோரின் மரணத்துக்குந் துரியோதனனுடைய அதிதிகளுக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது.)

பாரதரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொலவதில திடமானநிச்சயததோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைபபார்தது, மீண்டும்,'ராஜனே! மனிதாகளுக்கும் யானைகளுகும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினதோறும் நடந்துவருகின்றது. (இவ்வாருனஇந்தயுத்தம்) இன்றைக்குப பதினேழாவதுநாள உன்னைச்சேர்ந்தவாகளுடையபடையானது பெரிதாயிருநது பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிது மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது. பாரத்த! கௌரவாகள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவாகளாயிருந்து யுதத முனையில சததுருவான உன்னை எதிரதது ஸாசமடைநதார்கள் இநத அரசாகளும் ஸருஞசயர்களும் பாண்டவாகளும் (பகைவாகளால எவவிதததினுலும்) அவமதிககமுடியாத உன்னைப பின்பறறிவருது (சத்துருவததில) நிலைபெறறிருகிறாகள. உன்னால காக்கப்பட்டவாகளும் பகைவாகளை ஸாசனுசெயபவாகளுமான பாஞசாலர்களாலும் பாண்டவாகளாலும் மாதஸயாகளாலும் காரூசாகளாலும் சைத்யர்களாலும் மாகதாகளாலும் பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடின தென்னாட்டுவீராகளாலும் சததுருக்கூடடஙகளுகு ஸாசமானது உண்டுபண்ணபபடடது * அபபா! வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வானரகொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத தவிர வேறுஎநதமனிதன் யுதததில கௌரவாகளை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? நீயோ தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் மனிதர்

* 'ரணே,' 'யுததே' எனனும சொறகள விடடபபடடன.

களுடனும்சோமத மூவுலகங்களையும் * யுததததில ஜயிகசசக்தியுள ளவன். அவவாறிருகக, கௌரவஸேனையை ஜயிகசச்சகதியுள்ளவ னென்பதில ஸந்தேகம்என்ன? புருஷஸரேஷடனே! இநதிரனுக்கு ஒபபானவனுயிருந்தாலும் உனனைததவிர வேறுளநதமனிதன் அரச னுபகததனை ஜயிகசச்சக்தியுள்ளவன்? பார்தத! தோஷமறறவ னே? அவவாறே, உன்னுலகாகசபபடடிருககிற இந்தபபெரும்படை யை எலலாஅரசாகளும் கணகளாலபாபபதறகும் சகதியுளளவா களாகவிலலை. பார்தத! அவவாறே, உனனுல எபபொழுதும் யுத ததில ரகஷிகசபபடடிருககிற தருஷடதயுமனனுலும் சிகண்டியினு லும் (முறையே) துரோணரும பீஷமரும் கொலலபபட்டாகள. பாரதத! இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமுளளவாகளும் பரதா களுள்மஹாரதாகளுமான பீஷமரையும் தரோணரையும் யுததரஙகத தில யுததததிலுனஜயிபபதறகு எவன சகதியுளளவன்? புருஷ ஸரேஷடனே! வீராகளும் அஸதிரஙகளில தோசசியுடையவாகளும் யுததததில எலலோரையும் திரும்பிவராமலிருகசும்படி செயகினற வாகளும் அகஷௌஹிணீஸேனைகசுத தலைவாகளாயிருபபவாகளும கொடுநதன்மையுளளவாகளும் ஒனறுசோதிருபபவாகளும் யுததத தில்கெடடமதஙகொண்டவாகளுமான சநதனுபுததிரரான பீஷ்மரை யும் துரோணரையும் காணனையும் கிருபரையும துரோணபுததிரரை யும் ஸோமததசுமாரனையும் கருதவாமாவையும் விநதுராஜுனன ஜயதரதனையும் மதரராஜுனன சலயனையும் அரசனுதுரியோதனனை யும் உன்னைததவிர வேறுளநதமனிதன் இவவுலகததில ஜயிக்கவலல மையுளளவன்? குதிரைகளும் ரதஙகளும் யானைகளும் நன்கு பிளக கபபட்டு, அனேகம் படைவரிசைகள அழிநதன. பறபலநாடுகளி லிருநதுவநத பொருமையுளளவாகளும் உகரமானவாசளுமான க்ஷத திரியாகளுடைய வரிசைகள அழிநதன பாரத! தாசமீயாகள வஸாதிகள இவாகளின் கூட்டஙகள நாசமடைநதன பாரத! கீழ நாட்டுவீராகள வாடதானாகள காவிகளானபோஜாகள மறறும்எலலா அரசாகள இவாகளின கொழுபபுளளருதிரைகளுட னும் யானைகளுட னுங்கூடின சேனையானது உன்னையும் பீமனையும எதிரதது நாச மடைநதது. சதருருகளை தவிகசசெயபவனே! துரியோதனன நிமிததமாகக கௌரவாகளுடன (கூடினவாகளும்) மிகமகோபங கொண்டவாகளும பரபரபபுளளவாகளும் யுததததில ஸாமாதிய முளளவர்களும் பலசாலிகளும் தண்டஙகளைக் கையிலகொண்டவா

* 'ஸமரே' என்னும் சொல விடபபடடது.

களும் உககிராகளும் பயஙகரமான செயகையையுடையவர்களு மான இநதத துஷாராகளும் யவனாகளும் கசாகளும் தாாவாபி ஸாராகளும் தரதாகளும் சகாகளும் மாடராகளும் தஙகணாகளும் ஆநதிரகாகளும் குளிநதாகளும உககிரமான விககிரமமுளள கிரா தாகளும் மிலேசசாகளும் மலைநாட்டாாகளும் கடறகரையினருகி லிருககிற தேசவாஸிகளும் உன்னைததவிர வேறுஒருவனாலும் யுத தததில ஜயிககபபடததகாதவாகள அடஙகாததும் அணிவகுககபபட டிருககிறதும் பெரிதுமான தூயோதனனுடைய படையைக் கண்டு நீ (உனஸேனைககு) ரக்ஷகனாகாமற போவாயாகில எநத மனிதன் (கௌரவஸேனையை) எதிாததுச செலவான? விபுவே! உன்னால காககபபட்டிருககினறவாகளும கோபங கொண்டவாகளுமான பாண்டவவீராகளால ஸமுததிரம்போல கொநதளிககினறதும் புழு தியினால நனறாக மூடபபடடிருககினறதுமான அநதக கௌரவ ஸேனை பிளநது நாசமபணணபபடடது. மஹாபலசாலியும மகத தேசாதிபதியுமான ஜயதஸேனன யுததததில அபிமன்யுவினால கொலலபபடடான இனறோடு ஏழுநாளகள செனறன பிறகு, பீமன், அநத அரசனுடையஸேனையிலுளள பயஙகரமானசெயகை களுடன்கூடின பதினாயிரம யானைகளைக கதாயுததததினால கொன றான. அவவாறே, நூறறுககணககான மறறயானைகளும் ரதஙகளும பலததினாலஅடிககபபடடன. பாண்டவ! பாாதத! ஆதலால, இவவாறு மஹாபயஙகரமாகநடநதுவருகிறயுததததில பீமஸேனனையும் உன்னை யும்அணுகிக கௌரவாகள குதிரைகளோடும் ரதஙகளோடும் யானைக ளோடும் கூடினவாகளாக இவவிடததினினறும மருதயுலோகததை அடைநதாாகள குநதீபுததிர! ஐயா! பாண்டவாகளால அநதபபடை முகமானது அவவாறு நாசஞசெயயபபடவே, பீஷமா உககிரமானசர மாரிகளைபபிரயோகிததாா உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவரான அநதபபீஷமா சேதிதேசததுவீராகளையும காசிதேசததுவீராகளையும் பாஞசாலாகளையும கரூசாகளையும் மசசதேசததாாகளையும கேகயாகளை யும அம்புகளாலமூடி நாசஞசெயதாா அவருடையவிலலினினறு விடுபடடவைகளும பிறருடைய தேகஙகளைபபிளககினறவைகளும ஸவர்ணமயமான கட்டுகளுடன் கூடியவைகளும் நேராகசசெலப வைகளுமான பாணஙகளால ஆகாசமானது நிறைககபபடடதாயிறறு அவா ஒவவொருகைககுததினாலேயே, ஒனறுசோநதிருபபவாகளும் மிகக பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதாகளையும் யானைகளையும் கொன்று ஆயிரம்ரதஙகளையும அழிததன. அநதபபீஷமா குறற

முளள ஒனபதுகதிகளைவிட்டு யுதததில பாணஙகளைப பிரயோகிததா. அவவம்புகள் பததாவதுகதியுடன சென்று குதிரைகளையும் யானைகளையும் தோகளையும் கொனறன. உன்னுடைய படையைப பததுநாள அழிதத பீஷமரால, ரதஙகளுடைய நடுவிடஙகள சூன்யமாககபபட்டன, யானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடடன அரசனே! பீஷமா, தெபபமிலலாதவனாகமுழுகுகின்ற மநதனான தூயோதனனைக கரைஏறறிவிடவிருமபி, பததாவது நாளவநதவுடனே, கோரமானபராககிரமததை வெளியிடடு யுதததில ருததிரருககும் விஷணுவுககும் ஸமமான தமதுரூபததைக காண்பிததுககொண்டு பாணடவாகளுடைய படைகளிலபிரவேசிதது அரசாகளையும் சைதயாகளையும் பாஞசாலாகளையும் கேகயாகளையும் வதஞ செயதுகொண்டு ரதஙகளாலும குதிரைகளாலும் யானைகளாலும நெருஙகியிருககிற பாணடவஸேனையை நாசஞசெயதா. வெம்புகினறசூரியனபோல அவவாறு யுதததில ஸஞசரிககினறவரும் யுதததில ஜயததினால பிரகாசிககினறவருமான அநதபபீஷமரைஉததமமான ஆயுதஙகளைக கையிலகொணடவாகளான ஆயிரம்கோடிககணககான காலாடகளும் ஸருஞசயாகளும் அவவாறே மறறஅரசாகளும் பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாகள பீஷமா அதிகமானஎலலா முயறசியுடனும பாண்டவாகளை எதிாததுசசென்றா. அநதபபீஷமரோ யுதததில ஒருவராகவேயிருநதுககொணடு பாணடவாகளையும் ஸருஞசயாகளையும் ஓடும்படிசெயது யுதததில நிகரிலலாத வீரததனமையை அடைநதா பெரிதானவிரததததையுடையவரும புருஷ ஶரேஷடருமான அநதப பீஷமரைச சிகணடி உனனால காககபபடடவனாக எதிாததுப படிநதகணுககளுடனகூடின அம்புகளால வதமசெயதான பிதாமஹரான அபபடிபபடட இநதப பீஷமா, இநதிரனை எதிாதது விருதரன வீழநததுபோலப புருஷ ஶரேஷடனான உனனை எதிாதது விழுநது சரதலபததில படுததிருககிறா மஹாரதரும் அநதகனுககொபபானவரும் உகரரூபீயுமான துரோணாபகைவாபடையை ஐநதுநாள அழிதது உடைககமுடியாத வயூஹததை ஏறபடுததி மஹாரதாகளைக கீழே வீழததி யுதததில ஜயதரதனைக காபபாறறி * ராதரியுதததில பிரஜைகளை எதிாததா வீரரும் பிரதாபசாலியுமான அநதப பாரதவாஜா யுததவீராகளை அம்புகளாலஎரிதது தருஷடதயும்னனைஎதிாதது உததமமானகதியை அடைந்தா. நீ யுதததில காணனமுதலானரதிகாகளை இப்பொழுது

* உகர: எனனும சொலவிடபபடடது.

தடுக்காமற்போயிருப்பாயாகில துரோணர் யுத்தத்தில் நாசமடைந் திருக்கவேமாட்டார். உன்னுலன்றே தார்த்தராஷ்டிரனுடையசேனை முழுவதும் தடுக்கபபட்டது? தனஞ்சய! அதனால, துரோணர் யுததத்தில பார்ஷதனால கொலலப்பட்டார. பார்தத! ஜயத்ரத னுடைய வதததைபபறறி உன்னால செய்யபபட்டதுபோன்ற காரி யத்தை உன்னைததவிர மனிதனென்று சொலபவன் எவன் யுத்தத தில் செய்யச்சகதியுளளவன்? உன்னால அதிக பலமுள்ள அஸதிர தேஜஸினால பெருஞசேனையைததடுத்ததுச் சூராகளானஅரசர்களையும் கொன்று அரசனை ஸைந்தவன கொலலபபட்டான். அரசாகள விந்துராஜனுடைய வதததை ஆசசரியமென்று எண்ணுகிறார் கள். அநதச்செய்கை உன்னிடததினின்று (உண்டாயிறறென பது) ஆச்சாயமன்று. பாரதத! நீ மஹாரதனன்றே? பாரத! க்ஷததிரிய ஜாதியானது யுததததில உன்னை எதிரதது ஒரேநாளில நாசமடையுமாலை அது தகுநததென்று நான எண்ணுவேன். இவவாறு என்னுடைய எண்ணம். பாரதத! கோரமான அப படிபபட்ட இநததுர்யோதனனுடைய சேனையானது, யுததததில பெரும்பான்மையாக எலலாச சிறநத பொருளும் நாசஞசெயயுப பட்டதாயிறறு. அவவாறே, பீஷ்மதரோணாகள கொலலபபட் டார்கள். சிதற அடிக்கபபடட சிறநத யுததவீராகளால நிறைந ததும் குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டதுமான பாரதஸேனையானது சூரியனாலும் சநதிரனாலும் நக்ஷததிரங்களா லும் விடுபடடிருககின்ற ஆகாயம்போல விளஙகுகிறது. பாரதத! டயங்கரமான விகரமமுளளவனே! இநதசசேனையானது தேவராஜ னுடைய பராகிரமஙகளால பெரிதான அஸுராபடை அழிகக பட்டதுபோல யுதததில அழிகபபட்டதன்றே? அநதக கௌரவ வீராகளுள மாண்டவாகளபோக மிகுநதிருபபவாகள தரோணபுதரா, கருதவாமா, காணன், சலயன், கிருபா ஆகிய ஐநதுமஹாரதாகளே. புருஷாகளுளசிறநதவனே! அநத ஐநதுமஹாரதர்களையும் நீ இபபொ ழுது கொனறு பகைவாகளழியபபெறறவனைத தீவுகளுடனும படட ணஙகளுடனுங்கூடின பூமியை அரசருககு அளிபபாயாக. ஆகாசம், ஜலம், பாதாளம, பாவதஙகள, பெருஙகாடுகள இவைகளுடனகூடின பூமியை இபபொழுது அளவுகடநத வீரயமுளளவரான யுதிஷ்டிர ருககுக கொடு. முறகாலததில் தைதயாகளையும் தானவாகளையும விஷ்ணு கொன்றதுபோலக (கௌரவாகளைக்) கொன்று, அவா இநதிரனுககுப பூமியை அளிததததுபோல இநதபபூமியை அரசரான

யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக. விஷ்ணுவினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டகாலத்தில தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல உன்னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பாஞ்சாலர்கள் இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும் ஆசார்யருமான துரோணரைக கௌரவிகின்ற உனக்கு அபூவத்தாமாவினிடதிலும் ஆசாயர் என்கிற கௌரவத்தினால கிருபரிடதிலும் கருணையிருந்தாலும், மிக்கமரியாதைக்குரியவர்களான உன் பந்துக்களையும் உன் தாய்வழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ க்ருதவர்மாவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுபபாமலிருந்தாலும், மாதாவுக்கு ஸஹோதரனும் மத்ராஜனுமான சலயனை எதிர்தது நீ தையையுளளவனாக கொலலவிருப்பமறறவனாயிருநதாலும், உன்னுடைய இந்தககாயஙகளில ஒருகார்யமும் நலலகாரியமாக இலலை. நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். இந்தக்கார்யங்களில ஒரு தோஷமும் இலலை. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! பாண்டவாகளைபபறறிய பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அறபனுமான இந்தககர்ணனைக கூடமையுளள பாணஙகளால இபபொழுது வதஞ செய். தோஷமறறவனே! துரியோதனன் இரவில புதிராகளுடனிருபபவளான உன்தாயாரை (அரகுமாளிகையில) எரிக்கும் விஷயத்திலும் சூதாடடதிலும் உங்களவிஷயதில பிரவாதிதிதது (முதலிய) அநத எலலாகாயஙகளுகுகும் துராதமாவான கர்ணனே காரணமென்பது நிசசயம். பாரத! துராதமாவான காணன் மிகக கெட்டபுதியுளளவனன துரியோதனனை ஊகமூட்டுகிறான். யுத்ததில பெருமைபேசிககொள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது கொல. அஜுன! திருதராஷ்டிரனுடைய புதிரனன துரியோதனன் உங்களவிஷயதில செயத கொடியசெயகைகளெலலாவறறுக்கும் இப்பொழுது தாப்புத்தியுள்ளவனன காணனே மூலம். துரியோதனன் எபபொழுதும் காணனை ரகூஷகனாக நினைக்கிறானன்றே? அதனால, என்னைககூடப் பராகிரமதினால அடகுவதறகு விருப்பமுளளவனாயிருகிறான. காணன் எலலாப்பாண்டவாகளையும் யுததத்தில பாணஙகளால நாசஞசெயயபபோகிறானென்று அரசர்களும் துரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக இருகிறது. குருதீபுதிர! துரியோதனன் உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் காணனைததுணையாகக்கொண்டு உன்னொடு சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான். கர்ணன், 'மஹாயுத்ததில்

ஒன்றுசோநதிருக்கின்ற பாாததாகளையும் தாசார்ஹனுனவாஸு தேவனையும் நான் ஜயிபபேன்' என்று நிதயம் பிதறறுகிறான். பல குன! காணன் யுதததில துளளுகிறான் அவனை இபபொழுது வதஞசெய. சிறநத பிரதாபசாலியான துாயோதனன காணனைஆதார மாகக்கொண்டு உஙகளிடஙகளில பாவமானசெயகையை ஸபையில முனபு நிதயம் செயதுவநதான் மேலும், தாாததராஷட்ராகள பாாததுககொண்டிருககும்பொழுதே மஹாரதாகளான ஆறு சூராக ளால சூழபபட்டவனும் சூரனும் பகைவாகளால ஜயிககக்கூடாதவ னும் பெரிய அம்புகளால வீராகளான துரோணா, அஶவததாமா, கிருபா இவாகளை நடுஙகச்செயகிறவனும் சேனைகளை அழிககின்றவ னும் மஹாரதாகளை நன்றாக அடிககினறவனும் மனிதாகளையும் குதி ரைகளையும் யானைகளையும யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுபபுகிறவனும் பாணஙகளால பகைவாகளுடையபடையை எதிாததுககொண்டு வரு கின்றவனும் ஸுபதராபுததிரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யுத ததிலபயந்து யானைகள் வீராகளை இழநதவைகளாகவும் மஹாரதா கள் ரதங்களை இழநதவாகளாகவும் திசைகளில ஓடினாகள. குதிரை களை உயிரை இழநதவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதஙகளையும் உயிரையும் இழநதவாகளாகவும் செயகினறவனும் காளையின் திமில போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவாகளுககும் விருஷணிகளுக கும் கீாததியை யுண்டுபணணுகினறவனும் ஸுபதராதேவியின் புதலவனுமான அபிமனயுவினவிஷயததில செயதது எனனுடைய அவயவஙகளை எரிக்கிறது மிததிர! உன்னிடததில ஸதயமாகச சபதம் செயகிறேன மிகக கொடியமனமுளள பிரபுவான காணன் அப்பொழுது இருநதிருபபானாகில கொலலபபடடிருபபான் யுதத த தில அபிமனயுவினுடைய முன்னிலையில காணன நிறகசசகதியறறவ னனறோ? காணன ஸுபதராபுததிரனுடையபாணஙகளால பிளக கபபடடும பிரஜஞையறறும் ரகததினால நனைககபபடடும் பெரு மூசசுவிடடுககொண்டும் கோபததினால' நனறாக ஜவலிததுக்கொண் டும் பாணஙகளால பீடிககபபடடும் திரும்பி ஓடுபவனானான். பாரத! அநதககாணன் யுதததில ஆயுதவீழசசிகளால உண்டுபண்ணப பட்ட * களைபபையுடையவனாகவும் உதஸாஹததை இழநதவனாகவும் ஓடுவதில ஊக்கமுளளவனாகவும் தைாயததை இழநது மனததளாசசி உடையனாகவும் நின்றான் பார்தத! அநதககாணன் அபிமன்யுவி னுடைய மஹாயுதததில துாயோதனனைப் போாககளததில கண்டு

* வேறுபாடம.

அடிக்கடி வெட்கமடைந்தவனாகி அந்த யுத்தகளத்தினின்றும் விலகிச் செல்லவில்லை.அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய வதோபாயத்தை வினவினான். துரோணருடைய கொடிய வசனத்தைகேட்டு, பிறகு, விலகி அழுத்தான. பிறகு, அந்தக்காணனால அபிமன்யுவின் ஆயுதம் அறுகபபட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதாகளும், வஞசனையில பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் உரதத அட்டஹாஸதுடன்கூடியவனுமான அந்தக்காணனும், அரசனை துரியோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால (பரலோகதுகு) அனுபபினாகள காணன், ஸபையில பாண்டவாகளும் கௌரவாகளும் பாரதுகொண்டிருகும்பொழுதே (அவாகளுகு) முன்னிலையில திரௌபதியைபபாரதது, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவாகள நசிதுவிட்டாகள; சாஸவதமான நரகததை அடைநதுவிட்டாகள பருதநிதம்பங்களை யுடையவளே! மெதுவாகப பேசுகிறவளே! வேறு பாதாவை வரிதுக்கொள். தாலியாபிருக்கிற இபபடிபபட்ட நீ திருதராஷடிரருடைய அரண்மனையில பிரவேசிபபாயாக இமைமயிராகள கோணலாயிருக்கும கண்களை யுடையவளே! உனகுப பதிகள் இலலை. கிருஷ்ணையே! எவவிதத திலும் பாண்டவாகள உனக்கு (நாதாகள) ஆகபபோகிறதிலலை. பாஞசாலி! நீ அடிமையினமனைவி. மஙகளகரியே! நீ ஸவயமே அடிமையாயுமிருககிறாய இபபொழுது துரியோதனராஜன் பூமியில அரசனாக எண்ணப்பட்டான எலலாஅரசாகளும் இவனுடைய யோககேஷமததைப் பாரககின்றாகள. கலயாணி! இபபொழுது பாண்டவாகள தாததராஷ்டிரனுடைய தேஜஸினால, ஸமமாக உட்காந்துகொண்டு ஒருவரைஒருவா பாரககின்றாகள (ஆதலால) இவாகள எளனபபதாகளேயென்பது வெளிபபடை; நரகதிலும் அமிழதபபட்டுவிட்டாகள் வேலைகாரராகளபோலக கௌரவ ராஜனை ஸதோதரம் செயயபபோகிறாகள' என்று குரூரமானவசனததை உரைததான் தனஞசய! பாபதில மனமுளளவனும் அவவாறே அதிக கெட்டபுதியையுடையவனும் பாவியுமான காணன நீ பாரதுகொண்டிருகும்பொழுதே பாவமான வசனததை உரைததான். பொன்னால சிதரிகபபடடவைகளும் சாணைகலலில தீட்டபபடடவைகளுமான அம்புகள இநதகாணனுடைய உயிரை நாசஞசெயதுகொணடு இநதபபாவியினுடைய அநத வாகியததைத தணிக்கப்போகின்றன. யுததததில இபபொழுது உன்னால விழுங்கபபட்டிருக்கிற கர்ணனை, ஸவாகததினின்று கீழே இறஙகுவதில

முயறசியுள்ளவனாக ஸ்வாககவாயிலை அடைநதிருக்கிற ஒருவனைப் போலக் கௌரவர்கள் பாாக்கட்டும். கௌரவயுததவீரர்கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீாயத்தை யுததததில பாாக்கட்டும் பார்த்த! ஸூதபுததிரன் கொலலபபட்ட பிறகு, உன்னை மஹாரதனாக அறியட்டும். ஐயா! இபபொழுது *காகஙகளுடைய கூட்டஙகளும் *வாயஸஙகளும் கழுகுகளும் நரிகளும் ஸூதபுததிரனுடைய அவயஙகளை இழுக்கட்டும். இபபொழுது உன்னால யுததததில அடித்துததளளப்பட்டவனும் கொலலப்பட்டவனுமான காணன் கௌரவாகளுக்குச் சோகததையும் பாண்டவாகளுககு ஸநதோஷத்தையும் உண்டுபண்ணட்டும் விருதரனுடைய வதமானபிறகு, எலலாததேவாகளும் இநதிரனைப புகழநததுபோல இபபொழுது பாண்டவாகளோடு சோநது பாஞசாலாகள உன்னைப † புகழட்டும் பார்தத! இப்போழுது காணனை யுததததில கொன்று உததமமான கீாததியைபபெறறுச சோகததையும் ஜவரததையும் விடடவனும் பநதுக்களால புகழப்பட்டவனும் ஆககடவாய். பிரபுவான விஷ்ணு நரஸிம்மசரீரததை எடுதது திதிபுதரனும் மஹாஸுரனுமான ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றதுபோல நீயும் கோரமான மஹாசரீரததை எடுதது யுததததில ராதாபுதரனைக கொல மிகக தோளவலியமைநதவனே! உன்னைச சோநதவாகளைப பயததினினறு காபபாயாக. ஆ! ஆ! என்று அலறுபவனும்எளிமையுறறவனும்வியஸனமுறறவனும்உன்னுடைய அம்புகளால பீடிககபபடடவனும் பூமியில விழுகினறவனுமான காணனை அரசாகள ‡ பார்ககடடும். தன்னுடைய ரகததததில மூழகினவனும் பூமியில விழுநது கிடபபவனும் புரட்டி அடிததுததளளபபடட ஆயுதஙகளையுடையவனுமான காணனை இபபொழுது பநதுககள பாாககட்டும் இபபொழுது காணடீவததினால பிரயோகிககப்படும் பாணஙகளால (அடிககபபடடு) § பெரிதான அநதககவசமானது ஆகாயததினின்று சநதிரன்சிதறுவதுபோல ரதததின்மததியில சிதறட்டும் மஹாவேகமுளளவைகளாக வநதுவிழுகின்ற அந்தககாணனுடைய பாணஙகள இபபொழுது உன்னுடையபாணஙகளால விரைவாக முனை அறுககபபட்டவைகளாகப பூமியில சிதறட்டும் பரதாகளுளசிறநதவனே! உன்னால இபபொழுது அந்தக்கர்ணனுடையவிகரமமானது நாசஞசெய்யபபட்டபிறகு, எலலாஅரசர்களும், திரும்பி ஓடுகின்றவாகளும் உயிரை இழநதவாகளுமாகட்

---

* காகபேதஙகள

† வேறுபாடம்

‡ 'காணம்' எனனும் சொலலிடபபடடது.

§ வேறுபாடம்.

டும். கர்ணன் அவ்வாறு காலஞ்சென்றபிறகு, எல்லாஉலகங்களி லுமுள்ள வில்லாளிகளுள்ளும் அந்தக்கர்ணனைச் சிறந்தவனென்று எண்ணுகின்ற கௌரவர்களும் திசைகளைநோக்கிச்செல்லட்டும். தருத ராஷ்டிரகுமாரனான அந்தத்துரியோதனனும் இப்பொழுது பயத்தி னால் பெரும்படையை இழந்து பயத்தினால் மனநிலை தவறினவனாகித் தன் வீட்டைநோக்கி ஓடட்டும். அவ்வாறே, ஜனங்களுக்குநாதனும் பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், கர்ணன் நாசஞ்செய்யப்பட்ட தைக்கேட்டு இப்பொழுது க்ஷணத்தில் பரஜ்ஞையை இழந்து பூமி யில் விழட்டும் பார்த்த! எல்லா யுத்தவீரர்களும் இப்பொழுது உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை அறியட்டும் பாரத! பர தர்களுள் சிறந்தவனே! ஸபையின்மத்தியில் உன்விஷயத்தில் துரியோதனன் உரைத்தகடுஞ்சொற்களையும் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன் உன்விஷயத்திற்செய்த வேறுபாவச்செயல்களையும் உன் னுடைய சரங்கள் இப்பொழுது நாசஞ்செய்யட்டும். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே! காஜிக்கின்றவனும் அளவற்றஆண்மையுள் ளவனுமான சிறந்த சத்துருவை யுத்தத்திற்கொன்று கிருஷ்ணை யினுடைய க்லேசத்தைத் தணி. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! இப் பொழுது எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்னுடையபாணங்களால் அடிக் கப்பட்ட கர்ணன் உன்னை எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவ னாக எண்ணட்டும். பார்த்த! இப்பொழுது கர்ணன் யுத்தத்தில் காண்டீவத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் மேனியில் பாய்ந் திருப்பவைகளுமான பாணங்களை முள்ளம்பன்றியானது முட்களைத் தரிப்பதுபோல் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் வீர! ஒருவனாக எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் தினந்தோறும் நாசஞ்செய்துகொண்டு பாஞ்சால ரதிகர்களுடைய கூட்டத்தில் காலன்போல் ஸஞ்சரிக்கிற கர்ணனை அடைந்து மஹாரதர்கள் எவ்வாறுஓடுவார்கள்? சிநேகிதர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவனே! எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து திரும்பாமலிருப்பார்களாகில், அவர்கள் யுத்தத்தில் அவ்வாறாக அஸ்திரங்களால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சூரராயிருப்பவரும் (சத்துருக்களை) மரிக்கின்ற வரும் (வீர்யத்தினால்) மிக்கமேன்மைபெற்றவரும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கத் தகாதவரும் சத்துருவுமான அந்தத்துரோணரைக்கூட மித்திரகார்யத்துக்காக எதிர்த்து விரைவாகப்போர்புரிந்து ஜயிப்பதற் குச் சக்தியுள்ளவர்களாவார்கள் நெருப்பானது விட்டிற்பூச்சிகளு

டைய உயிரைவாங்குவதுபோலச் சூரனானகாணன், எதிர்த்துவருகின்றவாகளும் பலசாலிகளுமான அந்தபபாஞசாலாகளுடைய உயிர்களை அம்புகளால வாங்கினான். இதோ பாஞசாலாகள ஓடுகிறார்கள்; நிச்சயமாகப போர்வீராகளால துரததியடிககபபடுகின்றாகள பரதாகளில சிறநதவனே! காணனால அவவாறு செயயபபடிருககிறவாகளைப பாா, பாா. மிககபாகுபலமுளளவனே! நன்றாகவிருததியடைகின்றவாகளும் மிததிரனுககாக உயிரை விடுகின்றவாகளுமான அந்தச் சூராகளை நெருபபுக்கொபபான காணனுடைய அஸதிரததினின்று மீடசியடையசசெய. எவனை அடுததுப பெரிய சேனையானது தன் ஆறறலால விளங்குகிறதோ அநதக கர்ணனால ரிஷிஶரேஷடரான பாாககவராமரிட ததினினறு அபபொழுது அடையபபடடதும் எலலாச சேனைகளையும் தவிககசசெயகின்றதும் கோரரூபமுள்ளதும் பயங்கரமானதுமான அஸதிரத்தினுடைய கொடிய உருவமானது வெளிபபடுததபபடுகின்றது பிரபுவே! யுதததில காணனுடைய விலலினினறு விடுபடுகின்ற இந்தப் பாணங்கள ஒளியினால சததுரு ஜனங்களை நாசஞசெயதுகொணடு ஸஞசரிககினறன. ஐயா! மஹாதமாககளாலும் எவவிதததினாலும் தடுகக முடியாததான காணனுடைய அஸதிரததை யுதததில அடைநது இநதப பாஞசாலாகள சுழலுகின்றாகள, வேகமாக ஓடவும் ஓடுகினறாகள காணனைஜயிததவனும் உறுதியானகோபமுளளவனுமான இநதப பீமன நானகுபககததிலும் ஸருஞசயாகளால சூழபபட்டவனாகக கூாமையுளள பாணங்களால பீடிககபபடுகிறான். பாரத! ம்ருதயுவானகாணன் உபேக்ஷைபணணபபடுவனாகில, ரோகமானது தேகததை அழிபபதுபோலப பாஞசாலாகளையும் ஸருஞசயாகளையும் பாண்டவாகளையும் எரிபபான். யுதிஷடிரருடைய சேனையில ராதேயனை எதிரதது க்ஷேமமுளளவனாக வீடடுககுத திரும்பிவரக கூடிய யுததவீரன் உன்னைததவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காணவிலலை பரதாகளுள சிறநதவனே! பாாதத! அபபடிபபட்ட காணனைக கூாமையுளள பாணங்களால நீ இபபொழுது கொனறு செயயபபட்ட பிரதிஜஞையை நிறைவேறறிக கீாததியை அடைவாயாக. நீயலலவோ அரசாகளுடன காணனை யுதததில ஜயிககசசகதியுளளவன்? யுததஞசெயபவாகளுள சிறநதவனே! வேறுஒருவனும் யுதததில ஜயிக்கச சகதியுளளவனாகான் இது ஸதயமென்று உனககுச சொலலுகிறேன். பாாதத! நரோததம! இநதப பெரிய காாயததைசசெயது மஹாரதனான காணனைககொன்று கிருதாாதத

னாகவும் கருதியபயனையடைந்தவனாகவும் ஸுகியாகவும் இருபபாயாக' என்று சொன்னார.

எழுபத்தெட்டாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதத்திற்குப்பின் நேரக் கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

பாரதரே! அநத அாஜுனன கேசவருடைய வசனததைக கேட்டு க்ஷணததுககுள சோகம் நீஙகி மிககமனக்களிபபுளளவனானான் பிறகு, நாண்கயிறறைததுடைதது விரைவாகக காண்டீவமென்கிறவிலலைஉதறிக காணனுடைய நாசததினபொருட்டுக கையில தரிததுக் கேசவரைபபாாதது உரைககலானான. 'கோவிநதரே! சென்றதையும் நிகழவதையும் வருவதையும் படைபபவரான பகவான் பிரஸன்னராயிருககபபெறற எனககு நாதரான உம்மால ஜயம் நிசசயமே மாதவரே! உமமைத துணையாககொண்ட நான ஒனறு சோந்திருககினற மூவுலகஙகளையும பரலோகததை அடைவிபபேன. மஹாயுததததில காணனைககொலவதில யாது ஸம்சயம்? ஜனாததனரே! பாஞசாலாகளுடைய ஸேனைஓடுவதைப பாாககிறேன காணன் யுததததில பயமறறவனபோல ஸஞசரிபபதையும் பாாககிறேன. விருஷ்ணிகுலததில உதிததவரே! இநதிரனால பெரிய வஜராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நானகுபககததிலும ஜவலிககினற பாாககவாஸதிரமானது காணனால விடபபட்டதையும் பாாககிறேன். வாஸுதேவரே! இநதக காணனுடன யுததததில எனனால செயயபபடுவதையன்றோ பூமியுளளவரையில எலலாபபிராணிகளும் சொலலபபோகின்றன. மாதவரே! இபபொழுது காண்டீவததினினறு விடபபடுகினறவைகளும பகைவரைக கொலலுகினறவைகளும என்னுடைய கையினால பிரயோகிககபபடுகினறவைகளுமான எனனுடைய விகாணமென்னும் அம்புகள காணனை ம்ருதயுவைஅடையும்படிசெயயபபோகின்றன அரசனான தருதராஷடிரன எநதபபுததியினாலராஜயததுககுத தகாதவனான தூயோதனனை ராஜயததில அபிஷேகஞ செயவிததானோ அநதத தனது புததியை இபபொழுது இகழநது கொள்ளபபோகிறான் மஹாபாகுபலமுளளவரே! தருதராஷ்டிரன இபபொழுது அரசாடசியினினறும் ஸுகததினின்றும ஐஸவாயததினின்றும் ராஜயததினின்றும் படடணததினினறும் அவவாறே புத

திரர்களிடததினின்றும் விடுபடபபோகிறான். கோவிந்தரே! எவன் நறகுணமுளளவனை விட்டுக் குணமிலலாதவனைத தலைவனாகச் செய்கிறானோ அவன் சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது நெடுஙகாலம் துக்கிக்கிறான் பகைவாகளுடைய கர்வததையழிபபவரே! ஜனாததனரே! புஷபததைககண்டு பழததில பேராவலுளள மூடனான ஒரு மனிதன் பெரிய மாநதோப்பை வெடடிப பலாசவிருக்ஷஙகளைத தண்ணீர வாாதது வளர்பபதில புததியைசசெலுததிப பின்பு பழததைககண்டு எவவாறு துக்கபபடுவனோ அவவாறே புஷபததைககண்டு பேராவலுறற தருதராஷடிரனுககு இநதபபலததைககண்டு அதிகமான துககம் உண்டாகபபோகிறது. ஸூதபுததிரன கொலலப்பட்டால, பிரபுவான திருதராஷடிரன இபபொழுது ஆசையை இழநதவனாவான. இபபொழுது காணன் கொலலபபடுவானாகில தூயோதனன் ராஜயத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழநதவனாவான். ஸதயமாக உமககுச சொலலுகிறேன். இபபொழுது என்னால பாணஙகளால காணன் துண்டுதுண்டாகசசெய்யபபட்டதைககண்டு ஜனேஶவரனான திருதராஷடிரன் ஸமாதானததைபபறறிய உம்முடையவாககியஙகளை நினைககடடும் கேசவரே! இபபொழுது அநதசச்குனி அம்புகளைச சூதாட்டமாகவும் காண்டீவததை பாசசிகையாகவும் எனரததைக காயகளை வைககும பலகையாகவும் அறியட்டும். கோவிநதரே! இபபொழுது நான கூாமையுளள பாணஙகளால காணனைககொன்று குந்தியின்புதலவரானயுதிஷ்டிரராஜருடைய திடமான தூக்கமிலலாமையைப போககபபோகிறேன் இபபொழுது அரசரான குநதீபுததிரர் என்னால ஸூதபுததிரன்கொலலபபடடவுடனே, மிகக மனககளிபபுறறவராகவும பரீதியுளளவராகவும் நெடுஙகாலம் ஸுகததைஅடையபபோகிறார் கேசவரே! இப்பொழுதுகாணனைஉயிரினினறு நழுவுமபடி செயயககூடியதும (பகைவாகளால) திருபபியடிககமுடியாததும் ஒபபறறதுமான ஓா அம்பை இநத யுததததில பிரயோகிக்கபபோகிறேன். மதுஸூதனரே! என்னைக கொலலும் விஷயததில 'பலகுனனை நான் கொலலும் வரையில என் இருகாலகளையும் கழுவுவதிலலை' எனறு விரதம் பூண்டவனும துராதமாவும் பாவியுமான காணனுடைய விரததைப பொயயாகசசெயது படிநத கணுககளுளள பாணஙகளால அவனுடைய சரீரததை ரதததினின்று கீழே தளளபபோகிறேன. எவன பூமியில வேறு ஒரு மனிதனை யுததததில ஸமாததனென்று ஒபபுககொளளுகிறதிலலையோ அநதக காணனுடைய இரததததை இபபொழுது பூமி

குடிக்கபபோகிறது. ஸூதபுததிரனான காணன் தன்குணஙகளைப் புகழ்நதுகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல (த்ரௌபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணையே! நீ கணவாகளை இழந்தவளாயிருக்கிறாய்' என்று சொலலிய வசனததை என்னுடைய கூாமையுளள பாணஙகள் பொயயாகசசெய்யப்போகின்றன. (என்னுடைய பாணஙகள) கோபஙகொண்ட ஸர்பபஙகள்போல அநதக்காணனுடைய உதிரததைக குடிக்கபபோகின்றன. கைததேர்ச்சியுளள என்னால விடபபட்டவைகளும் மின்னலொளிபோனற ஒளிபொருந்தியவைகளும் காண்டீவததினின்று விடபபட்டவைகளுமான நாராசஙகள் காணனுககு உததமமானகதியைக கொடுக்கபபோகின்றன. ராதேயன் பாண்டவாகளை நிநதிததுககொண்டு பாஞசாலியைபபறறி ஸபையின் நடுவில சொலலிய கடுஞசொறகளை (நினைத்து) இபபொழுது தாபததை அடைவான் 'க்ருஷ்ணையே! இந்தபபாண்டவாகள எளளுபபதாகள, வீாயமிலலாதவாகள; ஆண்மையை இழந்தவாகள், நான் உஙகளைப பாண்டவாகளிடததிலிருநது உண்டான பயததினினறு காககபபோகிறேன' எனறும் சொன்னான. 'பாரத! நான் இபபொழுது புததிராகளுடன் கூடினபாண்டவாகளனைவர்களையும் கொலலபபோகிறேன்' என்று அவன் சொலலியவசனததை என்னுடைய கூரியபாணஙகள ஸூாயபுததிரனும் ஸூதபுததிரனும் துராதமாவுமான அவனைககொன்று பொயயாகசசெயயபபோகின்றன. மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீாயததை ஆதாரமாகக் கொண்டு துாயோதனன் (அகஙகாரததினால) மிகுநத மனததையுடையவனாயிருக்கிறானோ அநதககர்ணனை இப்பொழுது நான் யுததததில கொலலபபோகிறேன் காணன இபபொழுது கொலலபபடுவனாகில அரசனுடன்கூடின தாாததராஷ்டிராகள ஸிம்மததைககண்ட மிருகஙகள பயபபடுவதுபோலப பயநது திசைகளை நோககி ஓடிவிடுவாாகள். இபபொழுது புததிராகளோடும் நண்பாகளோடும் காணன் என்னால யுததததிலகொலலபபட்டால துர்யோதனராஜன் பூமியைப பாாககமாடடான. அதிகபபொறாமையுளளவனானதுாயோதனன இபபொழுது, காணன் கொலலபபட்டதைககண்டு என்னை யுததததில எலலாவிலலாளிகளுள்ளும் சிறநதவனாக எண்ணட்டும். துர்யோதனன் புததிரர்களோடும் பௌததிரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ஸுஹ்ருததுக்களோடும்கூட மனோரதஙகளை இழந்தவனும் பிதாவினுடைய ராஜயத்தில ஆசையறறவனும் ஆதாரமிலலாதவனுமாவான். இப்பொழுது அரசரானதாமபுத்திரர் பகைவாகள கொலலபபெறறவ

ராவார். இபபொழுது தூயோதனன் விளஙகுகின்றசெலவததை யும் ராஜயததையும் இழககபபோகிறான். மாதவரே! விகர்ததன குமாரனான காணனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் யுதததில கொல லபபட்ட பிறகு எநதசசேனையானது பிரவேசிதது (அரசனை) *விடு விக்குமோ அநதச்சேனையானது பயமடைநதுவிட்டது. தர்மராஜ னுடைய புதலவரான யுதிஷ்டிரரை நண்பாகளும் முன் அறியப பட்டவாகளான பிராம்மணாகளும் இன்றுமுதல அரசராக எண்ணி ஆனநதமடையட்டும் இன்று சூரியகுமாரனான காணன் என்னால கொலலபபடடானென்பதைககேடடுப படகஙகளோடுகலநத தேவதா ஸதானபூஜையை (ஜனஙகள) செயயட்டும் கோவிநதரே! மிக்க புஜபலமுளளவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபட்டால ஜனங கள நெடுநாளாகச செயய உததேசிததிருககிற தேவதைகளுடைய ஆராதனததை விதிபபடி செயயட்டும் ஹருஷீகேசரே! இப பொழுது இநதமனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவான குநதிதேவியும் திரௌபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் கடடிககொளளடடும் மாதவரே! இபபொழுது காணன் கொலலப படுவனாகில குளிாநத கண்ணால நீா பாரும்; பாண்டவாகளுள் மூத தவரான யுதிஷடிரரும் பூஜயனான விருகோதரனும் பாாககட்டும். நான பெரியோாகளை அபிவாதனஞசெயது இளையவாகளால அபிவாத னஞசெய்யபபெறறு இருகைகளாலும் ஆலிஙகனம்செயது பெரிய கீாததியை அடையபபோகிறேன் வாஸுதேவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபடடவுடன், தேவாகள அாஜுனனைப புகழநது கொண்டு ஸவாககததை அடையடடும். தவததையே பொருளா ககொண்ட மஹரிஷிகளும ஒன்றுசோநது ஸநதோஷமுளளவாக ளாகச செலலட்டும் கிருஷணரே! இரண்டுரதிகாகளுககு நேர்நத தவைரதமென்னும் சண்டையில ஸவயஸாசியான என்னால கொல லபபட்ட காணனைபபாாதது இபபொழுது மூவுலகஙகளும் எனனு டைய ஆண்மையை அறியட்டும் மாதவரே! இன்று நான் விலலாளிகளுககும் ரததுககும் பாணஙகளுககும் காண்டீவமென் கிற விலலுககும் கடனைததீாததவனாகப போகிறேன். வாஸுதேவ ரே! இநதிரன் சம்பரனைக கொன்றதுபோல யுதததில காணனைக கொன்று பதினமூன்று வருஷகாலமாகச் சோததுவைககபபட்டிருக கிற பெருநதுககததை விலககபபோகிறேன். இன்று யுதததில கர் ணன் கொலலபபடடால, யுதததில மிததிரகாாயததில விருபபமுறற

* வேறுபாடம.

மஹாரதர்களான ஸோமகாகள் மேறகொண்ட நறகாரியம் நிறைவேறினவர்களாக ஸந்தோஷமடையட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது ஸாத்யகிக்குப பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன். நான் யுதததில கர்ணனையும் வெறறியினால மேம்பட்டவர்களான அவனுடைய புததிராகளையும் கொன்று பீமனுககும் ஸாத்யகிககும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் வீரனான த்ருஷ்டதயும்னனுக்கும் சிகண்டிக்கும் பிரீதியைச் செயயபபோகிறேன். விருஷ்ணிகுலததில உதித்தவரே! ஏகாந்தததில தர்மராஜருக்கு (கர்ணவத) சபதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெயதபடி, காணனை மஹாயுதததில கொன்று இப்பொழுது கடனாளியாகாமலிருககும் தன்மையை அடையப்போகிறேன். கோபமுளளவனும் கௌரவாகளோடு யுததஞ்செயகின்றவனும் ஸூதபுததிரனைக் கொலலுகின்றவனுமான தனஞசயனை யுதததில (எலலோரும) இன்று பார்ககட்டும் நான் இபபொழுது சததுருக்களில சிறநதவனான ஸூதபுததிரனைக கொலலுகின்றேனென்று மறுபடியுமே தறபுகழச்சியை உமக்கு முன்னிலையில சொலவேன். உலகததில தனுரவேதததில எனககுநிகரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிரமததிலாவது எனககு எவன நிகராவன்? பொறுமையில எனக்கு ஸமனானமனிதன் வேறு எவன் இருககிறான? கருணையில எனககு ஒபபானமனிதன் வேறு எவன் இருககிறான்? சிறநதவிலலையுடையவனான நான் என்னுடைய தோள்வலிமையினால தேவாகளையும் அஸுராகளையும் ஒன்றுசோநதிருககின்ற எலலாபபிராணிகளையும் அவமானமடையும்படி செயவேன் சிறநதவீராகளுடைய வலலமையைககாட்டிலும் எனனுடைய வலலமையே மேலானதெனறு தெரிநதுகொள்ளும் அபபடிபபட்ட நான ஒருவனாகவே எலலாக கௌரவாகளையும் பாஹலிகாகளையும் விரைவாக எதிரதது, பனிககாலஙகழிநதபிறகு உலாநத காடடையடைநத நெருபபு எரிபபதுபோலக காண்டீவததினால (விடப்படும்) பாணஙகளுடைய ஜவாலையினால பலாதகாரமாக விரைவில எரிபபேன். என்னுடைய இநத இருகைகளும் அம்புகளால கீறப்பட்டிருககின்றன. விலலும் யுதததில பாணஙகளுடன்கூடியதாகவும் வளைககபபட்டதாகவுமிருககிறது. இந்த இருகாலகளும ரதரேகைகளுடனும் தவஜரேகைகளுடனும் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன யுதததை அடைநதிருக்கின்ற என்னைபபோன்றவனை (வீராகள) * ஜயிக்கமாட்டாாகள' என்றான்'' என்றுகூறினான்.

* வேறுபாடம

எழுபத்தோனபதாவது அத்யாயம

(த்வந்துவ யுத்தம்)

த்ருதராஷ்டிரன், "அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவாகளுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மஹாபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏறபட்டுத தனஞ்சயனும் கர்ணனுமெ யுதததுக்காகச சென்றபிறகு, அநத யுததகளதில அநதயுததம் எவவாறு நடநதது?" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொலலலானான்.

"பெரியதவஜங்களுளளவையும் நன்கு எதிரததவையும் பேரிகளுடைய சபதங்களால அதிக ஒலியுளளவையும் ரணகளதில நிறைநதிருகின்றவையுமான அவாகளுடைய சேனைகள் மழைக காலதில காறறினால தளளபபட்ட மேகங்களபோலக காணபபடடதும் அஸதிரங்களாகிற ஜலதைதோடகூடியதும நானகுவித வாதயங்களுடைய சபதங்களுடனும் சகரங்களுடைய துனியினின்று உண்டாகிறசததததுடனும் தலதவனியுடனும்கூடியதும தங்கததினால சிததிரிகபபடடிருகிற ஆயுதங்களாகிற மினனலகளுடன்கூடியதும் அம்புகளும் கதகளும் நாராசங்களும் மஹாஸதிரங்களுமாகிற தாரைகளுடனகூடியதும பயங்கரமான வேகமுளளதும் இரததவெளளதைத பெருகசசெயகின்றதும நதிகளால நிரம்பியதும் க்ஷததிரியாகளுடைய உயிரை நாசஞசெயவதும் காலகவறி உண்டானதும் குரூரமாயிருகின்றதுமான அநதககெடுதலான மழையானது ஜனங்களுகுக கலகததை உண்டுபண்ணுகிறதாகியது அனேகரதிகாகள ஒனறுசோநது ஒரு ரதிகனைச சூழநதுகொண்டு (அவனுககு) மரணதைத உண்டுபண்ணினாகள அவவாறே, ஒரு ரதிகன ஒரு ரதிகனையும் சிறநத அனேக ரதிகாகளையும நாசஞசெயதான ஒருரதிகன ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடுமகூடின ஒருரதிகனை யமனுககு வசபபடடவனுகசசெயதான். ஒருவன் ஒருயானையினால அனேக ரதிகாகளையும் குதிரைகளையும் ம்ருதயுவின் வசததை அடையசசெயதான அவவாறே, பாததன் ஸாரதிகளோடும குதிரைகளோடுங்கூடின தோகளையும் யானைகளையும் எலலாச சததுருகளையும குதிரைகாராகளுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாணஸமூகங்களால ம்ருதயுவுககு வசபபடும்படி செயதான் கிருபரும் சிகண்டியும் யுததததுகாக எதிரததாகள. ஸாதயகியான வன் தாயோதனனை எதிரததான, ஸுருதஸரவஸ தரோணபுதிர

ரோடு எதிர்த்தான யுதாமன்யு சித்திரஸேனனோடு எதிர்த்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உத்தமௌஜஸ காணனுடையபுத்திர னான ஸுஷேணனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன் சூதாடியும் காந்தாரதேசாதிபதியுமானசகுனியை ஒருசிங்கமானது பெரியகாளையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். யௌவனமுள்ள நகுலபுத்திரனான சதானீகன், யௌவனமுள்ள காணபுத்திரனான விருஷஸேனனைப் பாணஸமுகங்களால அடித்தான். சூரனான காணபுத்திரனும் பாஞ்சாலீபுத்திரனான சதானீகனை அனேகபாணவாஷங்களால அடித்தான். ரதிகாகளுள சிறந்தவனும் ஆசசாயகரமாக யுத்தஞ்செய்பவனும் மாதரீபுத்திரனுமான நகுலன் கிருதவாமாவை எதிர்த்தான பாஞ்சாலாகளுககுத தலைவனும் ஸேனாபதியுமான தருஷ்டதயும்னன ஸேனைகளுடன்கூடின காணனை எதிர்த்தான் பாரதரே! துசசாஸனன், பரதகுலத்திலுதித்தவனும வாயைத்திறந்திருககும் யமன போல விளங்குபவனும் கரூரனும யுத்தத்தில பயங்கரனும் சஸதிரதாரிகளுள சிறந்தவனும் ஸஹிககத்தகாதவேகமுள்ளவனுமான அந்தப பீமனை எதிர்த்தான அவவாறே, வீரனான உத்தமௌஜஸ அந்த யுத்தத்தில பலாதகரமாகக காணபுத்திரனைக கொன்றான், அவனுடைய தலையையும் அறுத்தான் அவனுடைய முடியானது ஒலியினால பூமியையும் ஆகாயத்தையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்து கொண்டு பூமியில விழுந்தது பூமியிலவிழுந்த ஸுஸேஷணனுடைய தலையைக்கண்டு காணன அபபொழுது துககமுற்றவனாகிப பிறகு கோபத்தினால அந்த உத்தமௌஜஸினுடைய குதிரைகளையும் தேரையும் கொடியையும நலலநுனியுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களால அறுத்தான அந்தஉத்தமௌஜஸ கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் பிரகாசிககினற கத்தியினாலும் கிருபரை அடித்து (அவருடைய) பினபககத்தை ரக்ஷிககினற வீராகளையும கொன்று, பிறகு, சிகண்டியினுடைய ரதத்தினமீதேறினான. ரதத்திலிருககிற சிகண்டியானவன் கிருபா ரதத்தை இழந்ததைககண்டு அவரை அம்புகளால அடிககவிரும்பவில்லை துரோணபுத்திரா கிருபருடைய அந்தத்தேரைச சூழந்துகொண்டு சேறறில ஆழந்த பசுவைபபோலக கரையேறறினா பொறகவசமணிந்தவனும் வாயுவுககுப புத்திரனுமானபீமன கோடைககாலத்தில உச்சியைஅடைந்திருககினற சூரியன் போல (பரகாசித்துககொண்டு) கூர்மையுள்ள அம்புகளால உம்முடைய குமாராகளுடையபடையை அதிகமாகத் தவிககச செய்தான.

எணபதாவது அத்யாயம

(பீமஸேனனுக்கும் வ்சோகனுக்கும் ஸம்வாதம்.)

பிறகு, கைகலநத யுதததில, அனேகசததுருககளால சூழப பட்டஒருவனான பீமன், மஹாயுதததில ஸாரதியைபபாரதது, 'ஸாரதி யே! இபபொழுது நீ தாாததராஷ்டிராகளுடைய சேனையைக்குறிதது (குதிரைகளை) நடதது வேகததோடு குதிரைகளுடன செல. இநதத தாாததராஷ்டிரர்களை யமனிடததில அனுபபுகிறேன' என்று சொன் னான். பீமஸேனனால இவவாறு தூண்டபபட்ட அநத ஸாரதி, கடிய வேகததுடன், பீமன அநதச சேனையை எதிாகக விரும்பினவிடத தில உம்முடையபுததிராகளுடைய சேனையைககுறிதது விரைவாகச சென்றான். பிறகு, மறறககௌரவாகள யானைகளோடும் ரதஙக ளோடும் குதிரைகளோடும காலாடகளோடும் நானகுபககததிலும் அவனை எதிததாாகள அவாகள, மிககவேகமுளள பீமனுடைய சிறநத குதிரையைப பாணஸமூகஙகளால நாறபுறஙகளிலும் அடித தாாகள. பிறகு, மிககவலிமையமைநத பீமன வருகினறஅம்புகளை ஸவாணமயமான கட்டுககளுளள பாணஙகளால வெடடினான். பொற புஙகமுளள அநதபபாணஙகள பீமனுடைய பாணஙகளால இரண் டாகவும் மூன்றாகவும் அறுக்கபபடடுக கீழேவிழுநதன. அரசரே! பிறகு, சிறந்த அரசர்களுடைய மததியில பீமனாலகொலலபபடுகிற யானைகள ரதிகாகள யௌவனமுளளகுதிரைகள இவறறின் கோரமும் மிககபெரிதுமான சபதமானது அபபொழுது வஜரததினால பிளககப பட்டமலைகளுடைய சபதம்போலத தோன்றியது பீமனுடைய சிற நதபாணஙகளால பிளககபபடடு வதமசெயயபபடுகின்ற அநதசசிறநத அரசாகள, பறவைகள மலாகளுகாக மரததைநோககிவருவதுபோல யுதததில எலலாபபககததிலும பீமனைநோககி எதிாததுவநதாாகள உம்முடைய சேனையானது எதிாததுசசெலலுஙகாலததில முடிவறற வேகமுளளவனான அநதபபீமன், பிரளயகாலததில காலதண்டததைக கையிற கொண்டவனும் நாசஞசெயபவனும் எரிகக எணணஙகொண் டவனும் பிராணிகளை அழிபபவனுமான காலன்போல வேகததை வெளிபபடுததினான். ஊழிககாலததில பிரஜைகளைககவாகின்றவனும் வாயைததிறந்துகொண்டு வருகினறவனுமான காலனுடைய (வேக ததை) பிராணிகள தாஙகமாடடாததுபோல யுதததில அதிக வேக முளளவனான அந்தபபீமனுடைய அதிகவேகததைத தாஙகுவதறகு உம்மைச்சோநதவாகள வலலமையுளளவாகளஆகவிலலை. பாரதரே!

பிறகு, யுதததில மகாதமாவான பீமனால நன்றாக எரிககபபடு கின்ற பாரதசேனையானது, அவனால துரததியடிககபபட்டதாகவும் பயநததாகவும், பெரிய காறறினால மேகஙகளுடைய கூட்டஙகள சிதற அடிககபபடுவதுபோலத திசைகளில சிதற அடிககபபட டது. பிறகு, சிறநத புததியுளளவனும மிகக வலிமையுள்ளவனு மான அநதப பீமஸேனன் மறுபடியுமே ஸநதோஷமுளளவனாக ஸாரதியைபபாரதது, 'ஸூத! ஒனறுசோநது வருகின்ற தோ களையும் கொடிகளையும் நம்மைச சோநதவைகளா, பிறருடைய வைகளா என்று தெரிநதுகொள யுததம்செயகினறவனான நான் ஒன்றையும் அறியவிலலை அஜாகரதையுளளவனான நான என னுடைய சேனையை (ஆயுதஙகளால) மூடாமலிருகக வேண்டும சோகததை விட்டவாகளானசததுருககளை நானகுபககததிலும பாரத துப பெரியகோபமானது மறுபடியும் அதிகமாக என்னை வநதடை கிறது. அரசரான யுதிஷடிரா துன்பததை அடைநதிருககிறார. அாஜுனன் வராமையால அனேகதுககஙகளை நினைககிறேன் தாம ராஜா பகைவாகளுடைய மததியில எனனை விடடுவிடடுச செனறதி னாலுண்டான இநதத துககததைத தரிககிறேன. இவா உயிரோ டிருககிறாரோ, இலலையோ, நான அறியேன அாஜுனனையும் நான அறியேன. அதனால, எனககு இபபொழுது அதிகதுககம உண்டா கிறது. அதிக பிரஸிததிபெறற அபபடிபபட்டநான அதிக பல முளள பகைவாபடையை நாசஞசெயவேன. யுததததினமததியில ஒனறுகூடியிருககினற இநதசசேனையைககொன்று இபபொழுது உனனுடன பரீதியடைநதவனாகபபோகிறேன் ஸூத! என்தேரி லுளள எலலா அமபுபபெடடிகளையும பாணஙகளையும பாரததுப பாணஙகளுள அதிகமாயிருபபவறறின வகை எனனவென்பதையும தொகை என்னவெனபதையும நனகுஅறிநது சொலவாயாக ஸாரதி யே! பாணஙகள எததனை ஆயிரஙகளிருககினறன? எததனை நூறுக ளிருககின்றன? இதனை விரைவாக எனககுசசொல்' எனறுசொன்னான்.

விசோகன், 'வீரரே! இபபொழுது உமககுக காரயஸிததியைத தரககூடிய எலலாவறறையும்அறிநது இவவண்ணம் கூறுவேன. கேக யர்கள், காம்போஜாகள், ஸௌராஷடிராகள, பாஹலீகாகள, மிலேச சாகள, ஸும்மாகள, பரதஙகணாகள், மதராகள, வஙகாகள, மகதாகள, குளிநதாகள, ஆனாததகாகள, ஆவாததகாகள, மலைநாடடுவீராகள ஆகியஇவாகளெலலாரும் சிறநதஆயுதஙகளைததரிதது உமமைநாறபக கஙகளிலும் சூழநதுசூழநது பிறகு ஸிமமநாதஞசெயதாாகள, வீரரே!

உம்முடைய இநததேரில கூாமையுளளவைகளும் நன்கு துவைநத வைகளுமான பனனீராயிரம்பலலஙகள இருககினறன. அறுப்தினாயி ரம்பாணஙகளிருககினறன.அவவாறே பதினாயிரககணககான க்ஷுரங களும் பலலஙகளுமிருககினறன வீரரே! குநதீபுததிரரே! இரண்டா யிரம்நாராசஙகளும் மூவாயிரம் பரதரஙகளும் இருககின்றன. பாண்டு நநதனரே! ஆறுஎருதுகள பூட்டிய வண்டிகள சுமக்கமுடியாத அவ வளவு ஆயுதஙகள மிகுநதிருககின்றன. கறறறிநதவரே! ஆயிரக கணககாக இவைகளைப பிரயோகம்செயயும். உமககுக கதாயுத பலமும் கததியின்பலமும கைவனமையுமிருககினறன. ஈட்டி களும் உலககைகளும் சகதிகளும் எறிவளையஙகளும் இருக்கின்றன. ஆயுதஙகளகுறைபடுமெனறு நீாபயபபடவேண்டாம்' எனறு கூறி னான். பீமஸேனன், 'விசோக! யுதததில பீமஸேனன் பகைவரை விடாதவன்; ஒருவனாகவே யுதததில பகைவாகளை ஜயிததான' எனறு எலலா உலகததிலும பிராணிகள் எனனுடைய பிரதிஜ ஞையை நிசசயமாக இனறைககே நிறைவேறினதாகச சொலலட டும். விரும்பபபடட விஷயஙகளுள இது ஒனறே (எனககு) ஸிததிககடடும். தேவாகள எனனுடைய இநத விருபபததை பூாணமாக நிறைவேறறடடும் ஸூத! இபபொழுது எனகையி லிருபபவைகளும் எலலா அரசாகளையும் கொலலுகின்றவைக ளும் அதிகவேகமுளளவைகளுமான பாணஙகளால மூடபபட டதும் கோர ரூபமுளளதுமான யுததமானது சூரியனைமறைபபதும் ம்ருதயுவினுலகததிறகொபபானதும் ஆகபபோகிறது ஸூத! 'யுதத தில பீமஸேனன மூழகிபபோயவிட்டான், அலலது ஒருவனாக இருநதுகொண்டு யுதததில கௌரவாகளைவெனறான்' என இநத விருததாநதமானது அரசாகளுள பாலாவரையில தெரிநததாகபபோ கினறது எலலாககௌரவாகளும யுதததில விழடடும ஜனஙகள சிறுகுழநதைகளவரையில எனனைபபுகழடடும. நானொருவனாகவே அவாகளனைவாகளையும் கீழேதளளபபோகிறேன். அவாகளனைவாக ளுமாவது எனனைககொலலடடும் உததமமான செயகையை விரும்பு கிறதேவாகள எனனுடைய இநதவிருபபததை ஸபலமாகச செய யட்டும் கேசவரை ஸாரதியாககொண்ட ரதிகன யஜஞததில அழைககபபடடிருககும இநதிரனைபபோல விரைவாக இஙகுவரு கிறான பிளககபபடுகினற இநதப பாரதஸேனையைப பாா இநத அரசாகள யாதுகாரணததினால ஓடுகிறாகள? சிறநதபுததியுளளவ னும புருஷாகளுள உததமனுமான ஸவயஸாசி இநதச சேனையை

விசைவாகப் பாணங்களிஞல வ்யகதமாக மூடுகின்ருன்.விசோக! யுத தத்தில், த்வஜங்களேயும் ஒடுகின்ற யானேகளேயும் சூதிரைகளேயும் காலாட்கூட்டங்களேயும் பார் ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சக்தி களாலும் அடிக்கப்பட்டுச் சிகறிப்போயிருக்கின்ற தேர்களேயும் இந்த ரதிகர்களேயும் பார் வஜ்ராயுதகதிற்கு ஸமமான வேகமுள்ள வைகளும் ஸவர்ணமயமான இறகுகளாலடர்ந்தவைகளு மான தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால கவரப்பட்டிருக்கின்றதும் அதிகமாகப் பீடிக்கப்படுகின்றதுமான இந்தக் கௌரவஸேனை யானது அடிக்கடி நான்கு பக்கதிலும் நிறைக்கபடுகின்றது. இந்த ரதங்களும் சூதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களே அதிகமாகத துகைத்துக்கொண்டு ஒடுகின்றன எலலாக்கௌரவர் களும் மிக்க மயக்கங்கொண்டவர்களாக, தீயெரிவதைக்கண்டு பயந்த யானைகளேப்போல ஒடுகின்றர்கள விசோக! யுதத்தில 'ஹா! ஹா!' என்று அலறும பெரியயானைகள் பேரொலிகளே வெளி யிடுகின்றன' என்று கூறினன்

ஸ்ரீசோகன், 'பீமஸேனரே! இச்சமயத்தில காண்டீவத்தி னுடைய அதிகோரமான இந்த தவனியை நீர கேட்கவிலலேயா? கோபங்கெண்டிருகினற பாரதத்தலை இழுக்கபபட்ட நாண்கயிறதின் ஒலியினுல உம்முடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக கின்றனவா? பாண்டுநந்தனரே! உம்முடையஎலலாவிருபபங்களும் நிறைவேறிவிட்டன. யானேபபடையில இதோ வானரம் காணப படுகிறது கறுததமேகத்தில மின்னல பிரகாசிபபதுபோல பிரகா சிகின்ற நாண்கயிறதைப பாரும். இந்த வானரமானது தனஞ்சய னுடைய தவஜதினை நுனியிலேறி யுததத்தில பகைவாகளின் கூட டங்களேப பயமடையச செயதுகொண்டு நானகு பககதிலும் பாக கினறது நேரில பாரதது நானே இதனிடதினினறு பயமடை கிறேன விசிததிரமான இந்ததனஞ்சயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப பிரகாசிகினறது கிரீடதிலிருகும் சிறந்த இந்த ரத தினமும் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதாக விளங கின்றது. பயங்கரமானதும் வெண்ணிறமுளள மேகம்போல பிர காசிக்கின்றதும் நலல ஒலியுளளதுமான தேவதததமென்னும் சங கததைப பககத்தில பாரும் வீரரே! கடிவாளங்களேக கையிற பிடித தவரும் பகைவருடையபடைகளில நுழைகிறவருமான ஜனாததன ருடைய, சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதும் நடுவில வஜ்ராமிழைததும் முனேயில கததிகளோடு கூடியதும் அவ

ருடைய பக்கததிலிருபபதும் அவருடைய கோத்தியை விருத்தி செய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப் பாரும். ஸாளவிருக்ஷங்களுகொப்பான பெரிய யானைகளுடைய துதிக்கைகள் க்ஷுரங்களால அறுகபபட்டு இதோ விழுகின்றன. அநதககிரீடியினுல மறுபடியும் அம்புகளால அறுக்கப் பட்ட யானைகள மாவுததர்களோடுகூடியவைகளாக வஜ்ரங்களால அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள்போலக் கீழேவிழுநதன. குந்தீநந்தன ரே! அவவாறே, மிகுந சிறபபுறறதும் சநதிரனுடைய வாணம்போன்ற வர்ணமுடையதுமான அநத வாஸுதேவருடைய பாஞ்சஜன்யததை யும் பாரும் மாபில மிக ஜ்வலிககின்ற கௌஸுதப ரதநினததையும் விஜயததைககொடுககுகூடிய வனமாலையையும் பாரும். ரதிகாகளுள சிறநதவனும் சிறநத ரதததையுடையவனுமான பாரதன் இநதச சதருக்களின் சேனையை நிசசயமாகத துரதிககொண்டு, வெண் ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸுதேவரால ஓட்டப்படடவைகளுமான சிறநத குதிரைகளோடு வருகிறன். பாணங்களால பிளகபபட்ட ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்க ளுடைய கூட்டங்களையும் பாரும் தேவராஜனுடைய காநதிபோன்ற காநதியையுடையவனுன உம்முடைய இளையஸகோதரனுலே இநதச் சேனைகள கருடனுடைய காறறினுல பெரியகாடுகள விழுவதுபோலக கீழேவிழுகின்றன யுதததில கிரீடியினுல பெரிய அம்புகளால குதி ரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சோநது நாசஞசெயயபபட்ட இநத நானூறு தேகங்களையும் எழுநூறு யானைகளையும் அனேகாகளான காலாடகளையும் குதிரைவீராகளையும் ரதங்களையும் பாரும் பலவா னுன இநத அர்ஜுனன் சிதநிரமான கிரகம்போலக கௌரவாகளை நாசஞசெயதுகொண்டு உம்முடைய பககததைநோககி எதிரில வரு கிறன் விருபபங்கள நிறைவேறறபபெறறவராகிறீர உம்முடைய பகைவாகள மாண்டாகள உம்முடைய பலமும் நீண்ட ஆயுளும் விருதியடையடடும்' எனறுன. பீமஸேனன, 'ஸாரதியே! நீ பிரியதததைச சொனனதனுல மிக மனகளிபபுறற நான உனக்குச் சிறநத பதினைநகு கிராமங்களைக கொடுககிறேன. விசோக! நீ எனகு அர்ஜுனனைத தெரிவிததலால உனகு நூறுதாவிகளையும் இருபது ரதங்களையும் கொடுககிறேன' என்று சொனனன.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், துர்யோதனனால் ஏவப்பட்ட சகுனியைப் பீமன் தோல்விஅடையச் செய்ததும்)

யுதததில ரதஙகளுடைய சப்ததததையும் ஸிம்மநாததததையுங் கேட்டு அாஜுனன் கோவிநதரைப பாாதது, 'குதிரைகளைச சீககிரமாக நடததும்' எனறு சொன்னான் கோவிநதா, அாஜுனனுடைய வாாததையைககேட்டு, அவனைப்பாாதது, 'பீமனிருககுமிடததிறகு இதோ நான் அதிசீகரமாகச செலலுகிறேன்' என்று சொன்னாா. சொலலுகின்ற அந்த அாஜுனனைப பனியையும் சஙகததையும் போனற நிறமுளளவைகளும் பொன்னாலும் முததுககளாலும் மணிகளாலும் செயயபபட்ட கவசமபூண்டவைகளுமான குதிரைகள ஜமபனைககொலல எண்ணஙகொண்டு வஜராயுததததைக கையில பிடிதத இநதிரனை அககாலததில குதிரைகள அநதயுததததில தாஙகியதுபோலத தாஙகின கோபஙகொண்டவாகளும் ரதஙகளுடனும் குதிரைகளுடனும யானைகளுடனும் காலாடகூடடஙகளுடனும்கூடியவாகளுமான புருஷஸரேஷடாகள பாணஙகளுடைய ஒலிகளினாலும் சககரஙகளுடைய ஓரஙகளிலுண்டாகினற சபதஙகளினாலும் குளபபடிச சததஙகளினாலும் பூமியையும திசைகளையும் நன்றாகஒலியடையும்படி செயதுகொணடு ஜயததைககருதி எதிாததுச செனறாாகள பெரியவரே! அவாகளுககும பாாததனுககும் தேகஙகளையும் உயிரையும் பாவததையும நாசஞசெயகினற நலலயுததமானது, (முறகாலததில) மூவுலகஙகளின் நிமிததமாக ஜயசீலாகளுள உததமரும் விளையாடுகினறவருமான விஷணுவுககு அஸுராகளோடு யுததம் நோநததுபோல நோநதது. கிரீடதாரியான அாஜுனன ஒருவனாகஇருநதுகொண்டே அவாகளால பிரயோகிககபபடட பறபலவிதமான அநத ஆயுததததை துணடாககி க்ஷுரஙகளாலும் அர்தத சநதிரபாணஙகளாலும் கூாமையுளள பலலஙகளாலும் அவாகளுடையதலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும சாமரஙகளையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் ரதஙகளையும் காலாடகளுடைய கூடடஙகளையும் யானைகளையும் பலவாறாகத துண்டாககினான். பலவாறு அறுககபபடட அவைகள காறறினால முறிததுததளளபபடட காடுகளபோலப பூமியில விழுநதன. பொன்விரிபபுககளால மூடப்படடவைகளும் கொடிததுணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுதத வீராகளுடனும் கூடினவையாகச செயயபபட்டவைகளும் பொறபுங

கங்களுள்ள பாணங்களால நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகளபோல விளங்கின. தனஞ்சயன் இந்திரனுடைய வஜராயுதத்துக்குச் சமமான உத்தமபாணங்களால யானைகளையும் குதிரைகளையும ரதங்களையும பிளந்து காணனைக்கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால முற்காலத்தில பலன்என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காக இந்திரனசென்றதுபோல விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டனும் பகைவாகளை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில பிரவேசிப்பதுபோல ஸைன்யத்தில பிரவேசித்தான் அரசரே! ரதங்களோடும் காலாடகளோடும் கூடியவாகளும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீராகளாலும் அதிகரித்தவாகளுமான உமமைச்சோந்த வீராகள ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாக அந்தப்பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில வந்தார்கள. பார்த்தனைக்குறித்து வருகின்ற அவாகளுடைய மிக்க பெரிதான சப்தமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தினது ஒலிபோலத் தோன்றியது அந்தமஹாரதாகளோ யுத்தத்தில பிராணபயத்தைவிட்டு அந்தப்புருஷஸ்ரேஷ்டனைப் புலிகளபோல எதிர்த்துவந்தனர் அந்தஇடத்தில சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக்கௌரவவீராகளுடைய படையை, அர்ஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதற்சசெய்வதுபோலச் சிதற்ச செய்தான (பகைவாகளை) நன்றாக அடிப்பவாகளும் சிறந்த விலலாளிகளுமான அந்தவீராகள ஒன்றுசோந்து ரதஸமூகங்களோடுகூடி அர்ஜுனனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால அடித்தார்கள. பிறகு, அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும்பாணங்களால யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினான். யுத்தத்தில பார்த்தனுடையவில்லினின்று விடுபடுகின்றபாணங்களால கொல்லப்படுகின்ற அந்தமஹாரதாகள பயம்உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கினார்கள. அர்ஜுனன் அவாகளுள முயற்சியுள்ளவாகளும் மஹாரதாகளுமான நானூறுவீராகளைக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால்யமனுடைய வீட்டை அடையச்செய்தான் யுத்தத்தில பற்பலஅடையாளங்களுள்ள கூர்மையானபாணங்களால பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தவீராகள அர்ஜுனனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள ஸேனாமுகத்தில ஓடுகின்றஅந்தவீராகளுடைய பெரியசப்தமானது மலையை அடைந்து சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சப்தம் போலத் தோன்றியது. உமக்கு மங்களம். ஐயா! குந்தீபுத்திரனான அர்ஜு

னன் அநதஸேனையைப பாணஙகளால நனறாக அடிததுத துரததி ஸூதபுததிரனுடைய படைககுஎதிராகசசென்றான். பகைவாகளை எதிரததுசசெலலுகின்ற அநதஅாஜுனனுடைய பெரியசபதமானது முறகாலததில ஸாபபஙகளுககாகப பறநதுவருகினற கருடனுடைய சபதம்போல உண்டாயிறறு. அாஜுனனைப் பாாபபதில மிகுநதஆவலுளளவனும மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபததைககேடடுஅதிகபிரீதியுளளவனானான மஹாராஜரே! பரதாபசாலியான பீமஸேனன அாஜுனனவருகினறதைக கேடடமாத திரததிலேயே உயிரிலபறறைவிடடு உமதுசேனையை அடிததான. வாயுவினுடைய வீாயததுககு ஒபபானவீாயமுளளவனும் வேகததில வாயுவுக்குசசமமாக இருபபவனும் சிறநதபிரதாபமுளளவனும வாயுவுககுபபுததிரனுமானபீமன வாயுவைபபோல ஸஞசரிததான. ராஜஸரேஷடரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவனால துனபுறுததபபடுகினற உம்முடைய சேனையானது ஸமுததிரததில உடைபடட மரககலம்போலக கீழேஅழுநதியது பீமன கைததோசசியைககாண்பிததுககொணடு அபபொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீடடுககு அனுபபபபோகிறவனாக உககிரமான பாணஙகளால அறுததான. பாரதரே! அநத யுததததில யுததவீராகள யுகம் முடியுங காலததில காலனுடையபலமபோனற அதிமானுஷமான பீமனுடைய பலததைககண்டு விசேஷமாகப பயமடைநதாாகள பாரதரே! பீமஸேனனால அவவாறு பயஙகரமான பலமுளள வீராகள அடிககபபடடதுகண்டு அரசனான துரியோதனன இநத வசனததை உரைககலானான பரதாகளுள சிறநதவரே! துாயோதனன யுததததில மஹாவிலலாளிகளான எலலாசசேனைததலைவாகளையும யுததவீராகளையும் நோககி, 'பீமனைககொலலுஙகள அவன் கொலலபபட்டால பாணடவசேனை முழுவதும கொலலபபடடதெனறு எணணுகிறேன' என்று கட்டளையிடடான அரசாகள உமது புததிரனுடைய அநதக கடடளையை ஏறறுககொண்டு பீமனைச சரமாரிகளால நாறபுறததிலும் நன்றாக மூடினாகள. ராஜேநதிரரே! வேநதரே! அனேக யானைகளும் ஜயததிலவிருபபமுளள மனிதாகளும ரதததிலிருபபவாகளும் விருகோதரனைச சூழநதுகொண்டாாகள. மனனரே! நாறபுறஙகளிலும் அநதச சூராகளால சூழபபடடவனும பரதவமசததில உதிததவாகளுள சிறநதவனுமான அநதசசூரன நக்ஷததிரஙகளால சூழபபடட சநதிரன்போல விளஙகினான. மஹாராஜரே! வட்டமான ரேகையுடன்கூடின பூாணசநதிரன் விளஙகுவதுபோல

யுததததில பாகக இணிமையான அநதபபுருஷஸரேஷடன, யுதததில விஜயஞெடு வேறறுமையிலலாதவஞகவே விளஙகிஞன கோபததிஞல சிவநதகண்களோயுடையவாகளும் சூராகளுமான அநத அரசாகள அனேவரும விருகோதரனேக கொலலவேண்டுமென்கிற எணண முளளவாகளாக அவனமீது சரமாரியைப பொழிநதாகள பீமன படிநததகணுகஞளள பாணஙகளால அநதப பெருஞசேனையைப பிளநது ஒரு மீஞனது ஜலததில வலிபினினறு வெளிபபடுவது போல யுததததிணினறு வெளிபபடடான பாரதரே! பீமன, திரும் பாதவைகளான பதிஞயிரம யானேகளோயும இரண்டுலகூடதிருநூறு மணிதாகளோயும ஐயாயிரம குதிரைகளோயும நூறுரதிசாகளோயும கொனறு, இரததவெளளததுடனகூடின நதியைபபெருகியோடச செயதான. புருஷஸரேஷடஞன பீமன இரததமாகிற ஜலததுடன கூடியதும ரதஙகளாகிற சுழலகளுளளதும யானேகளாகிற பெருமீனகளால நாறபகுதிலும் சூழபபடடதும் மனிதாகளாகிற மீனகளோயும் குதிரைகளாகிற முதலேகளோயுமுடையதும மயிாகளாகிற பாசிகளும் புலதரைகளுமுளளதும அறுகபபடடகைகளாகிற சிறநத ஸாபபஙகளுடன்கூடியதும் அனேக ரதனஙகளோக கவாநதுகொணடு போகினறதும் தொடைகளாகிற முதலேகளோயுடையதும மாமஸஙகளாகிற சேறறையுடையதும் தலேகளாகிற கறகளால நனருகச சூழபபடடதும விறகளாகிற நாணலகளோயுடையதும் அமபுகளாகிற*தெப பஙகளோயுடையதும கதாயுதஙகளும பரிகஙகளும கொடிகளுமுளளதும குடைகளாகிற அனனபபறவைகளோயுடையதும் தவஜஙகளுடன கூடியதும் உததமமான தலேபபாகைகளாகிற துரைகளுளளதும ஆரஙகளாகிற தாமரைமலாகளுககு உதபதிஸதானமாயிருபபதும பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலேகளுடையவரிசைகளோயுடையதும் சிறநத வீராகளுடைய செயகைகளுடனகூடியதும யுததததில மிகக பயமுளளவாகளால தாண்டமுடியாததும யுததவீராகளாகிற முதலேகளோயுடையதும யுத்தபூமியில யமனுடைய வாஸஸதானததைக குறிததுசசெலலுவதும வைதரணிபோல உகரமாயிருபபதும மனுஷயாமறறவாகளால எவவிதததிலும் தாண்டமுடியாததும அவவாறு கோரமாயிருபபதும் தாண்டமுடியாததும பயபபடுகிறவாகளுககுப பயதததை விருதி பணணுகின றதுமான ஒருநதியைக கணபபொழுதில பெருகசசெயதான். ரதிகாகளுள சிறநதவஞன பாண்டிநதனன சென்ற செனற விடங

* வேறுபாடம.

களிலெல்லாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீராகள் எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப்பட்ட செய்கையைக்கண்டு துர்யோதனன் சகுனியைப்பார்த்து, 'மாமா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைக் கொல். இவன் ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது ஜயிக்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, சிறந்த பிராதாபமுள்ள சகுனி பெரும்போருக்கு ஸன்னத்தனாகிப் பிராதாக்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான். வீரனான அந்தச் சகுனி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள அந்தப் பீமனை எதிர்த்துக் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோல தடுத்தான். கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அந்தச் சகுனியை நோக்கித் திரும்பினான். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! சகுனி அந்தப்பீமனுடைய இடவிலாப்பக்கத்திலும் நடுமார்பிலும் தங்கக் கட்டுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். கோரரூபமுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அவ்வம்புகள் மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய கவசத்தையுடைத்து அழுந்தின. பாரதரே! யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் ரோஷத்தினால் ஸௌபலனைக் குறித்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக் கோரமான பாணத்தை ஏழாகத்துண்டாக்கினான். ஜனங்களுக்கு நாதரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டே ஒரு பல்லத்தினால் சகுனியினுடையவில்லைவெட்டினான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன் வேறுவில்லையும் பதினாறு பாணங்களையும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்தப்பல்லங்களுள் இரண்டு பல்லங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபல்லங்களால் பீமனையும் அடித்து ஒரு பல்லத்தினால் தவஜத்தையும் இரண்டு பல்லங்களால் குடையையும் நான்கு பல்லங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொற்பிடியுள்ள உருக்கினாலாகிய சக்தியைப் பிரயோகித்தான். பீமனுடைய கையினால் எறியப்பட்டதும் ஸாப்பத்தினுடைய நாவைப்போல அசைவதுமான் அந்தச் சக்தியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுநதது. ஜனநாதரே! பிறகு, அதிக கோபஙகொண்ட சகுனி பொனனலஙகாரமுளள அநதச சகதியைப பிடிதது அதனையே பீமஸேனன்மீது எறிநதான் அநதசசகதியாயுத மானது மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய இடககையைப பிளநது கொணடு ஆகாயததினின்று நழுவினமினனலபோல அபபொழுது பூமி யில விழுநதது மஹாராஜரே! பிறகு,கௌரவாகள நானகுபககததி லும் பெருஙகூசசலிடடனா.பீமனோ பலசாலிகளுடைய அநத ஸிமம நாததைபபொறுக்கவிலலை ராஜேநதிரரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைவுடன வேறுவிலலைஎடுதது நாணேறறி ஸிமமநாததைவெளி இடடு யுதததில சகுனியினுடையசேனையை ஒருமுகூாததததுககுள ளாக அம்புகளால மூடினான அரசரே! மஹாபலசாலியான பீமன விரைபவனாகி அநதச சகுனியினுடைய நானகுகுதிரைகளையும ஸாரதியையுஙகொன்று ஒரு பலலததினால தவஜததையும அறுத தான புருஷஸரேஷடனான சகுனி சினததினால கண்களசிவநது பெருமூசசு விட்டுககொண்டு குதிரைகள கொலலபபடடதேரை விடடு விலலை விரைவாக நாணொலி செயதுகொண்டு (பூமியில) நின றான. அரசரே! சகுனி நானகு பககததிலும் அமபுகளால பலவாறு பீமனை அடிததான. பிரதாபசாலியான பீமஸேனன அதிககோபங கொண்டவனாகித திருபபியடிதது அவனுடையவிலலையும் துண் டாககிக கூாமையுளள அமபுகளால அடிததான பலசாலியான சததுருவினால அதிகமாக அடிககபபடடவனும் பகைவாகளை நாசஞ செயபவனுமான காநதாரராஜன அபபொழுது குறறுயிருளளவனாகிக கீழேவிழுநதான. அரசரே! பிறகு, சகுனி தளாசசியுறறவனாயிருக கிறானெனபதை அறிநது உமமுடையபுததிரன யுதததில பீமஸே னன பாாததுகொணடிருககுமபொழுதே அவனை ரதததுடன வே றிடததுககுக கொண்டுபோனான பிரபுவே! துனபமுறறு மெயம்மறந திருககிறசகுனியைககண்டுகௌரவாகள புறஙகாடடுபவாகளாகிப பீம ஸேனனிடததிலிருநது உணடானபயததினால நடுககமுறறுத திசை களை நோககி ஓடினாகள. அரசரே! சகுனியானவன சிறநதவில லாளியான பீமஸேனனால ஜயிககபபடவே, உமமுடையபுததிரனான துரியோதனன அதிகபயததினால மூடபபடடு மாதுலனைபபறறி அதிககவலையுளளவனாக வேகமுளளகுதிரைகளோடு விலகிசசென றான பாரதரே! திருமபினஅரசனைககணடு சேனைகள தவநதுவ யுததஙகளைவிடடு நானகு பககததிலும ஓடிவிடடன புறஙகாடடி ஓடுகினற அநத எலலாககௌரவாகளையும கணடு பீமன நூறறுக

கணககான அனேகபாணஙகளை இறைததுக்கொண்டு வேகததுடன் எதிரததுவநதான அரசரே! யுதததில பீமனால பீடிககபபடுகினற வாகளும் புறஙகாட்டி ஓடுகின்றவாகளுமான அநதககௌரவாகள காணனை அடைநது நான்குபககததிலும் நின்றாகள. மஹாவீரயமுளள வனும் மஹாபலசாலியுமான அநதககாணன் (ஆபததாகிறகடலில அமிழகினற) அவாகளுககு ஒரு திடடானான். * அரசரே! புருஷ ஶரேஷடரே! கெடடகாலததில உடைபட்ட கபபலகளையுடைய மாலுமிகள ஒருதிட்டைஅடைநது ஸுகம்பெறுவதுபோல உம்மைச சோநதவாகள காணனைஅடைநது ஸுகததைஅடைநதாகள அரசரே! அவாகள மனததில ஸமாதானததைஅடைநது நிலைபெறறு நின்று பரஸபரம் ஸநதோஷததைஅடைநது மரணம்வரையில திருமபுவதிலலை எனறு எண்ணி யுதததுககாக ஒனறுசோநதாகள'' எனறான்

எண்பததிரணடாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! பீமஸேனனால யுதததில ஸைன்யஙகள முறியஅடிககபபடட பிறகு, துரயோதனனாவது சகுனியாவது ஜயசீலாகளுள சிறநதவனான காணனாவது என்னைசசாாநத யுததவீராகளாவது கிருபராவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுததிரராவது துசசாஸனனாவது யுதததில யாது கூறினா? பீமன் ஒருவனாகவே யுதததில என்னைசசோநத எலலாவீராகளோடும் போபுரிநதமையால நான பாணடுபுததிரனான பீமஸேனனுடைய பராககிரமததை மிகக ஆசசாயகரமெனறு எண்ணுகிறேன ராதேயன யுததவீராகளவிஷயததில பிரதிஜஞைசெயதபடி (காாயஙகளைச) செயதானா? ஸஞசய! பகைவாகளை அழிபபவனான காணன் எலலாக கௌரவாகளுககும் ஸுகததைககொடுபபவன, கவசம்போன்றவன, ஆதாரமாகஇருபபவன, யிரோடிருககும விருபபததுககுக காரணமாயிருபபவன, அளவுகடநத வலலமைபொருநதின பீமஸேனனால அநததனசேனை நாசஞசெயயபபடடதைககணடு விறபிடிததவாகளுள மிகசசிறநதவனான காணன யுதததில யாது செயதான? ஜபிககமுடியாதவாகளான எனனுடையபுததிராகளாவது மஹாரதாகளான அரசாகளாவது யாது செயதனா? ஸஞசய! இவை

---

* ஒருசொல விடபபடடது.

அனைததையும் எனககு உரைபபாயாக நீ ஸமாததனாயிருககிறாய்" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலானான்.

"மஹாராஜரே! பிறபகலில, பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன், பீமஸேனன பாாததுககொண்டிருககுமபொழுதே எலலாஸோமகாகளையும் கொனறான் பீமனும் அதிகபலமுளள கௌரவசேனையை நாசஞசெயதான் புததிசாலியான பீமஸேனனால சேனை துரததபபடுகின்றதைககண்டு, காணன ஸாரதியைபபாாதது, 'எனனைபபாஞசாலாகளிடம் போகசசெய' என்று கூறினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் மதரராஜனுமானசலயன மஹாவேகமுளள வெண்மையான குதிரைகளைச சைதயாகளைககுறிததும பாஞசாலாகளைககுறிததும் கரூசாகளைககுறிததும நடததினான் பகைவாகளுடைய படையை அழிபபவனான சலயன பெரியசேனையில நுழைநது எஙகே எஙகே அநத ரதஙகள இருககின்றனவோ அஙகே அஙகே குதிரைகளை ஸநதோஷததுடன நடததினான பிரஜைகளுககு நாதரே! மேகம்போனறதும பலிததோலால நாறபுறஙகளிலும மூடபபடடதுமான அநத ரததைககண்டு பாணடவாகளும பாஞசாலாகளும் பயநதாாகள பிறகு, மஹாயுததததில மேகததினது இடிமுழககம்போனறதும் பிளககபபடுகினறமலையினது சபதமபோனறதுமான ரதததினுடைய சபதமானது தோனறியது பிறகு, காணன கூாமையுளளவைகளும் காதுவரையில இழுததுவிடபபடடவைகளுமான அனேக அம்புகளால நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும பாண்டவசேனையைக கொனறான். அவவாறு யுததததில காயததைச செயகினறவனும் (பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவனுமான அநதக காணனைப பெரிய விலலையுடையவாகளான பாண்டவாகளைச சோநத மஹாரதாகள சூழநதுகொணடாாகள சிகண்டியும பீமனும பாஷதனான தருஷடதயும்னனும நகுலனும ஸஹதேவனும் தரௌபதீபுததிராகளும ஸாதயகியும் சரமாரிகளால கொலல எண்ணம்கொண்டவாகளாக அநதக காணனைச சூழநதுகொணடாாகள யுததததில சூரனும் நரஸரேஷடனுமான ஸாதயகியோ அபபொழுது கூாமையுளள இருபது பாணஙகளால காணனைத தோளபுடடில அடிததான யுததததில காணனைச சிகண்டி இருபததைநது பாணஙகளாலும் தருஷடதயும்னன ஏழுபாணஙகளாலும தரௌபதீபுததிராகள அறுபததுநான்கு பாணஙகளாலும ஸஹதேவன ஏழுபாணஙகளாலும நகுலன நூறு பாணஙகளாலும அடிததாாகள மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ யுததததில கோபஙகொண்டவனாகப படிநதகணுககளுளள 'தொண்

ஞூறுபாணஙகளால ராதேயனைத தோளபூட்டில அடிததான். பிறகு, மிக்க பலமுளளவனான காணன் அட்டஹாஸம்செயது உத தமமானவிலலை நாணொலிஎழுபபிக கூாமையுள்ளபாணஙகளை உறுதி யாக இழுததுவிட்டான் அவாகளை ஐவைநதுபாணஙகளால திருப்பி யடிததான். பரதாகளிற சிறந்தவரே! ராதேயன் ஸாதயகியி னுடையவிலலையும் கொடியையும் அறுதது அவனையும் நடுமாாபில ஒனபது பாணஙகளால அடிதது, பிறகு, கோபஙகொண்டு முபபது பாணஙகளால பீமஸேனனையும் அடிததான் பெரியவரே! சததுருக களைத தவிககசசெயகிறவனான காணன ஒருபலலததினால ஸஹ தேவனுடைய கொடியைத துண்டாககினான் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணஙகளால கொன்றான பரதாகளுள சிறநதவரே! அவன் கண்களின் இமைககொடடும் நேரததுககுள தரௌபதி புததிராகளையும் ரதஙகளை இழநதவாகளாகச செயதான். அது ஆச சரியமாயிருநதது கணுககள உடபடிநதுளள அம்புகளால அவாகள அனைவாகளையும புறஙகாடடினவாகளாகசசெயது சூராகளான பாஞ சாலாகளையும் மஹாரதாகளான சைதயாகளையும் அடிததான. பிரஜாநாதரே! யுதததில வதஞசெயயபபடுகினற அநதச சைத யாகளும் மாதஸயாகளும் காணன ஒருவனையே எதிாதது விரை வாக வநது அமபுததிரளகளை எயதாாகள மஹாரதனான ஸூதபுத திரன அவாகளைக கூாமையுளள அம்புகளால கொனறான அரசரே! யுதததில வதஞசெயயபபடுகினற அநதசசைதயாகளும் மாதஸயா களும ஸிம்மததினிடம் பயநதமிருகஙகளபோலப பயநது யுதததில ஓடினாகள. பாரதரே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன ஒருவ னாகவே யுதததில சூராகளைக கொன்றதாகிய மிககஆசசாயகரமான இநதசசெயகையை நான கண்டேன மஹாராஜரே! அதிகமாக முயலகின்றவாகளும் வலலமையுடன் போா புரிகின்றவைகளும் விலலாளிகளுமான பாண்டவவீராகளை யுதததில பாணஙகளால தடுததான. பாரதரே! அநத யுதததில மஹாதமாவான காண னுடைய லாகவததினால எலலாததேவதைகளும் ஸிததாகளும் சார ணாகளுடன ஸநதோஷமடைநதாாகள தூயோதனனைச சோநத மஹாவிலலாளிகள, சிறநத ரதிகாகளுள சிறநதவனும் விலலாளி களுள உததமனும் புருஷஸரேஷடனுமான காணனைப பூஜிததாா கள மஹாராஜரே! பிறகு, காணன வெயிறகாலததில நெருபபா னது எரிபபதுபோலப பகைவாகளுடைய படையை எரிததான். காண்னால் வதஞ செயயபபடுகினற அநதப பாண்டவஸேனா

வீரர்கள் மஹாரதனான கர்ணனைக்கண்டு யுத்தததிலபயநது ஆங காங்கு ஓடினாகள அநத மஹாயுதததில காணனுடைய சிறநத விலலினின்று விடுபட்ட கூாமையுளள அம்புகளால வதஞ செயயபபடுகின்ற பாஞசாலாகளுடைய பெரிய அழுகையொலி யானது தோன்றியது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையானது அநதச சபததததினால மிகக பயமடைநதது பகைவாகள அநத ஸமயததில காணன் ஒருவனையே யுதததில போாவீரனென்று எண்ணினாகள. பகைவாகளை அழிபபவனான காணன் மீண்டும் அநதயுதததில ஆசசாயகரமான செயகையைச செயதான் பாண்டவாகளனைவரும் இவனைப பாாபபதறகுஞ சகதியறறவாகளானாகள. ஜலபபிரவாகமானது சிறநதமலையை அணுகி உடைக்கபபடுவதுபோல அநதபபாணடவசேனையானது காணனை அடைநது பிளககபபட்டது அரசரே! மிகக புஜபலமுளள காணனும யுததததில புகைதணிநத தீபபோல ஜவலிததுககொண்டும் பாணடவாகளுடைய பெரும்படையை எரிததுககொணடும நினறான மஹாராஜரே! வீரனானகாணன வீராகளுடைய தலைகளையும் குண்டலங்களுடன் கூடின காதுகளையும கைகளையும அமபுகளால விரைவாக அறுததான வேநதரே! யுததவீரவிரததை அனுஷடிககினற காணன் யானைததநததினால செயயபபடட பிடிகளையுடைய கததிகளையும தவஜஙகளையும சகதிகளையும குதிரைகளையும் யானைகளையும் பறபலரதஙகளையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும அசசுககளையும் நுகததடிகளையும பறபல சகரஙகளையும பலவாறு துண்டாககினான பாரதரே! அநதயுதததில காணனால கொலலபபடட யானைகளாலும் குதிரைகளாலும நெருஙகமுடியாமலிருககிறபோாககளமானது மாம்ஸஙகளாலும இரததஙகளாலும சேறுளளதாயிறறு நாசஞசெயயபபடட குதிரைகளாலும் காலாடகளாலும் ரதஙகளாலும் யானைகளாலும மேடுபளளமாகவும் ஸமமாகவுமிருககின்ற (யுததரஙகததில) ஒனறுமே அறியபபடவிலலை கோரமான பாணாநதகாரமும் காணனுடைய அஸதிரமும மிகுதியடையவே, தனனைசசோநத யுததவீராகளாவது பிறரைசசோநத யுததவீராகளாவது பரஸபரம் அறியபபடவிலலை. மஹாராஜரே! காணனுடைய விலலினினறு விடுபடடவைகளும் ஸவாணபூஷணஙகளுடன கூடியவைகளுமான பாணஙகளால பாண்டவாகளுடைய மஹாரதாகள நன்றாக மூடபபடடாாகள். மஹாராஜரே! முயலகின்றவாகளும் பாண்டவாகளைச சோந்தவாகளுமான அநத மஹாரதாகள யுதததில ராதேயனால

அடிக்கடி முறியஅடிக்கபபட்டாாகள். காட்டில கோபங்கொண்ட சிஙகம் மிருகக்கூட்டஙகளைத துரததுவதுபோலப் பகைவர்களான சிறநத பாஞசாலரதிகாகளைத துரததினான் சிறந்த பெரும்புகழை யுடையவனான காணனோ யுதததில போாவீராகளைப பயமடையச் செயதுகொண்டு ஒநாயானது பசுககளுடைய கூட்டஙகளைத துரத்து வதுபோல அநதசசேனையைத துரததினான். புறஙகாட்டி ஓடுகின்ற பாண்டவசேனையைக கண்டு மஹாவிலலாளிகளான கௌரவாகள பயஙகரமான ஒலிகளை வெளியிட்டுககொணடு அவவிடததில வநதாா கள ராஜஶரேஷடரே! தூயோதனனோ அதிகஸநதோஷததுடனும் அதிகஉதஸாஹததுடனும் நானகுபககததிலும் பறபலவாததியஙகளை முழஙகசசெயதான. அநதயுததததில முறிய அடிககபபட்டவாகளும் பெரியவிலலையுடையவாகளும் புருஷஶரேஷடாகளும் சூராகளுமான பாஞசாலாகள அபபொழுது மரணம்வரையில திரும்புவதிலலை எனறு எண்ணி (யுததததிறதுத) திருமபினாகள. மஹாராஜரே! பகைவாகளைத தவிககசசெயகிறவனும் புருஷஶரேஷடனுமான ராதேயன யுததததில திருமபிவநதிருககினறவாகளான அநதச சூரா களைப பலவாறாக நாசஞசெயதான். பரதகுலததில உதிததவரே! அநதயுததததில காணனால கோபததுடன பாணஙகளால இருபது பாஞசாலரதிகாகளும நூறறுககணககுககு மேலான சைதயாகளும் கொலலபபடடாாகள. பாரதரே! பகைவாகளை வாடடுகினறவனும காலன அநதகன இவாகளுடைய சரீரமபோனற சரீரததையுடையவ னும்சூரனுமான ஸூதபுததிரன தோகளினநடுவிடஙகளையும குதிரை களுடையமுதுகுகளையும சூனயமாகவும் யானைகளினபிடாகளைமனிதா களிலலாதவைகளாகவும் காலாடகளை ஓடுகினறவாகளாகவும் செயது, நடுபபகலில சூரியனபோலப பாாககமுடியாதவனாகப பிரகாசிததான். மஹாராஜரே! மஹாவிலலாளியும் பகைவாகூட்டஙகளை அழிபபவனு மான காணன இவவாறு மனிதாகளையும குதிரைகளையும் ரதிகாகளை யும் யானைகளையும கொனறு நினறான் மஹாபலசாலியான காலன பூதகணஙகளைக கொனறுநிறபதுபோல மஹாரதனான அநதககாணன ஒருவனாகவே ஸோமகாகளைக கொனறுநினறான. கொலலபபடுகின்ற வாகளாயிருநதும், பாஞசாலாகள யுததமுனையில காணனைவிடடு வில காமலிருநதமையால அவாகளுடைய ஆசசரியகரமான வலலமையை அநத யுததததில கண்டோம். அரசனும் துசசாஸனனும அவவாறே சரதவானுடைய குமாரரான கிருபரும் அஶவததாமாவும் கிருதவர் மாவும் மஹா பலசாலியான சகுனியும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம்

ஆயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக கொன்ரூகள ராஜேந்திரரே ! உண்மையான பராகரமமுளளவாகளும் ஸஹோதராகளுமான காண புததிரர்கள இருவரும் கோபமூளளவாகளாகப பாண்டவாகளுடைய படையை இஙகும அஙகுமாகக கொனரூகள. அசசமயததில கரூர மானதும் பெரியதுன்பததை உணடுபண்ணுகினறதுமான பெரிய யுததம்நடநதது அவவாறே, சூராகளானபாண்டவாகளும திருஷடத யும்னனும சிகண்டியும் மிகக கோபஙகொண்டவாகளான தரௌபதீ புததிராகளும் உம்முடைய சேனையை எதிரதது நாசஞசெயதாகள இவவாறு, பாண்டவாகளுடைய படைகரு ஆஙகாஙகு இநதநாசமுண் டாயிறறு. மஹாபலசாலியான பீமனஅணுகி உமமைச சோநதவா களுகரும யுததததில நாசமுண்டாயிறறு

எண்பத்துமூனறுவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதவர் தேரைக் கர்ணனருகிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுன னைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதமுரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்)

சததருவீராகளைக கொலவுகினறவனும் பீபதஸு என்கிற பெயா பெறறவனும் புருஷஸரேஷடனுமான பலகுனன, தனிததனி யாகக கௌரவாகளுடைய சேனையைக கொனறு, மகாயுததததில ஸுதபுததிரனுடைய பரபரபைகளண்டு, ரகததததையே ஜலமாகக கொணடதும, * மாம்ஸஙகளாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும் சேறுளளதும், மனுஷயாகளுடைய தலைகளாகிற கறகளுளளதும், யா னைகளாலும் குதிரைகளாலுமமைநத கரையுடன்கூடியதும், நன்ரு கச சிதறியிருகின்ற சூராகளுடைய எனபுககூடடததினால வியா பிகபபட்டதும், காகைகளாலும் கழுகுகளாலும் எதிரொலியுளள தாகச செயயபபட்டதும், குடைகளாகிற அனனஙகளோடும் தெப பததோடுஙகூடியதும், வீராகளாகிறமரஙகளை அடிததுகொண்டு போகினறதும், ஹாரஙகளாகிற நாமரைமலரகளையுடையதும், சிறநத தலைபபாகைகளாகிற நுரைகளுளளதும்,விறகளும் பாணஙகளும் தவ ஜஙகளுமுளளதும்,மனிதாகளாகிற சிறியஓடகளுடன்கூடியதும்,கேட கஙகளும் கவசஙகளுமாகிற சுழலோடுகூடியதும், ரதஙகளாகிற தெப பஙகளால நிரம்பியதும், ஜயததில விருபபமுறறவாகளால ஸுலப

---

* இரணடு சொறகள விடபபடடன.

மாகத் தாண்டக்கூடியதும் பயந்தவாகளால எவவிததிலும் தாண்ட முடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டுபண்ணி வாஸுதேவரைப பாாதது, இநதவாக்கியததை உரைககலானான 'கிருஷ்ணா' யுததரஙகத்தில ஸூதபுததிரனுடைய கொடியானது இதோ காணபபடுகிறது. பீமஸேனன்முதலான இநதவீராகளும மஹாரதனோடு போாபுரிகிறாகள. ஜனாததனரே! இதோ பாஞசாலாகள காணனிடம பயநது ஓடுகின்றாகள. இதோ துாயோதனராஜன வெண்மையான குடை பிடிககப பட்டவனாகக காணனால முறிய அடிககபபட்ட பாஞசாலாகளை ஓடும்படிசெயதுகொண்டு அதிகமாகப பிரகாசிககிறான ஸூதபுததிரனால ரக்ஷிககபபடுகினற கிருபரும கிருதவாமாவும மஹாரதரான அபாவததாமாவும அரசனைக காபபாறறுகிறாகள நம்மால கொலலபபடாமறபோனால அவாகள ஸோமகாகளுடன் போாபுரிவாாகள. மாதவரே! கடிவாளம்பிடிபபதில ஸமாததனும் தோநடுவிலிருபபவனுமான இநதசசலயன காணனுடைய தேரினைநடததிக கொண்டு மிகவிளஙகுகிறான அநதஇடததில செலலவேண்டு மென்கிறபுததி எனககு உணடாயிருககிறது. அநத இடததிறகு எனனுடைய தேரினைநடததும யுததததில காணனைக கொலலாமல எவவிததிலும நான திரும்பமாடடேன. ஜனாததனரே! காணன், நாம் பாாததுக கொணடிருககுமபொழுதே, யுததததில பாாததாகளையும் மஹாரதாகளான ஸருஞசயாகளையும யுததகளததில மிசசமிலலாமல நாசமடையச செயயவேண்டாம்' என்று கூறினான்

பிறகு, கேசவா, ஸவயஸாசியுடன துவநதுவயுததஞசெயவதில (விருபபமுள்ளவனும்) மகிமைதஙகிய விலலைக கையிறகொண்டவனுமான காணனை லக்ஷயம்வைதது உமமுடைய சேனையைககுறிததுவேகததுடன் விரைவாகசசென்றா அரசரே! மஹாயுததததில அநதககேசவா எலலாஇடஙகளிலுமிருககினற பாண்டவஸைனயஙகளைச சீககிரமாக யுததததில மனததேறுதலடையும்படி செயவதறகாக ரததோடு விரைவாகசசெனறா. பெரியவரே! பிறகு, இநதிரனுடைய அஸதிரமானது பாவதஙகளில விழுநதால உண்டாகும் சபதம்போல அநதபபாணடவனுடைய தேரொலியானது தோன்றியது. ஸதயமான பராகரமமுளளவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனுமான பாணடவன உமமுடையசேனையை வெலலக கருதிப பெரிதான தேரொலியுடன எதிாததுசசெனறான அவவாறு வருகின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அநத அாஜு

னனைப பாாதது மஹாதமாவான அவனுடையகொடியையுங கண்டு, மதரராஜன் கர்ணனைபபாாதது, 'காண! யுதததில எவனைபபறறி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ ணனை ஸாரதியாகக கொண்டவனுமான அநதரதிகன் இதோ பகை வர்களை அடிததுககொண்டு வருகிறான் இதோ குந்தீபுததிரன் காண்டீவமென்கிற விலலைப பிடிததுககொண்டு நிறகின்றனன். அவனை இபபொழுது கொலவாயாகில அது நமககு நன்மையாகும். காணா! சநதிரபரதிமைகளையும் நக்ஷததிர பரதிமைகளையும் அடை யாளமாககொண்டதும கொடிகளோடும கிண்கிணிகளோடும் கூடி யதுமான அாஜுனனுடைய விலலிலுளள இநத நாண்கயிறானது ஆகாயததில மினனலபோல இதோ பிரகாசிககிறது, பாா. இதோ பாாததனுடைய கொடிநுனியில நாறபுறஙகளையும் பாாககின்றதும் பாாககிறவாகளுககுப பயததை விருததிபண்ணுகின்றதும் பயஙகரமு மான வானரம் காணபபடுகினறது பிரபுவே! பாண்டவனுடைய ரதததில குதிரைகளை ஓடடுகின்ற வாஸுதேவருடைய சககரமும் கதையும் சஙகமும் சாாஙகமென்கிற விலலும் இதோ காணப படுகினறன ஸவயஸாசியினால இழுததுவிடபபடுகிற காண் டீவம இதோ ஒலிககிறது. கைததோசசியுளள அாஜுனனால பிரயோகிககபபட்ட கூாமையுளள இநதபபாணஙகள பகைவா களை நாசஞசெயகினறன (யுதததைவிடடு) ஓடாதவாகளான மனனாகளுடைய அகனறும நீணடும சிவநதுமிருககினற கண்க ளுளளவைகளும் பூாணசநதிரனுககொபபான முகஙகளுளளவை களுமான தலைகளால இநதபபூமியானது பரபபபபடுகிறது பரி கஙகள போனறவைகளும சநதனததினால பூசபபடடவைகளும் திமிருளளவைகளுமான ரணசூராகளுடைய கைகள ஆயுதஙக ளுடனே இதோ தளளபபடுகினறன. குதிரைவீராகளோடு தள் ளபபடடவைகளும் தளளபபடுகினறவைகளுமான குதிரைகள நுனி நாககுககளும கண்களும் தெறிததுபபோனவைகளாக நாச மடைநது பூமியில படுககினறன மலைசசிகரஙகள போன்றவை களும் இமயமலையிலுண்டானவைகளுமான யானைகள பாாததனால மததகஙகள நனறாக வெட்டபபட்டு இதோ மலைபோல விழுகின்றன. கொலலபபடட இநத அரசாகள கநதாவஙகரமபோனற ரதஙகளி னினறு புண்யததின முடிவில ஸவாககவாஸிகள விமானததிலிருநது விழுவதுபோல விழுகின்றாகள. ஸிம்மததினால ஆயிரககணககான பறபல மிருககூட்டம் நாசஞசெயயபபடுவதுபோலக் கிரீடியினால

அதிகமாகத துன்பததுககு உடன்படுததபபட்டிருக்கின்ற ஸைந்யததைப பார். காணு! சிறநத ரதிகாகளைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை எதிாககவிரும்பி அாஜுனன வருகிறான. ராதேய! *அநத அாஜுனனைககுறிதது நீ தடையின்றிச செலவாயாக அனேகசததுருக்களைக் கொலலுகின்ற அாஜுனனிடததிலிருநது விரைவாக உண்டானபயததினால நான்கு பககததிலும் இநதததாாததராஷடிர சேனையானது பிளக்கபபடுகிறது. இநதத தனஞசயனுடைய தேகமானது மிகக பரபரபபையடைநதிருபபதனால இவன உன்னிமிததமாக எலலாசசேனைகளையும் விட்டு விரைவுபடுகிறானென்று நான் நினைககிறேன் விருகோதரன பீடிககபபடுந தருணததில கோபததினால ஜவலிககின்ற பாாததன் உன்னை விட்டு வேறுஎவனோடும் எதிாததுப போாபுரிய எண்ணஙகொண்டு நிறகமாடடான. நிகரறற தேராளியும் பகைவாகளைத தவிககச் செயபவனுமான பாாத்தன், தாமராஜா தேரினையிழநது மிகஅடிததுக காயப்படுததப்பட்டிருபபதைக கண்டும் சிகண்டியும ஸாதயகியும் பாாஷதனான தருஷடதயும்னனும் தரௌபதீகுமாராகளும் யுதாமனயுவும் ஊததமௌஜஸும் நகுலஸஹதேவாகளும் உனககு வசபபட்டிருப்பதைக கணடும குரோததினால கணகள சிவந்து கோபமூண்டு எலலா அரசாகளையும் கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணமுளளவனாகி விரைவாக உன்னை எதிாதது வருகிறான அவன் சேனைகளைவிட்டுவிட்டு ஸம்சயமிலலாமல நம்மைககுறிததே விரைநது எதிரில வருகிறான் காணு! நீ இவனை எதிாததுசசெல (இவவிஷயததில) வேறு விலலாளி இலலையனறோ? கடலைக கரை தடுபபது போல யுததததில கோபமுளள அாஜுனனைத தடுகககூடிய விலலாளி உன்னைததவிர வேறுஒருவனை இவவுலகததில நான் காணவிலலை. இவனுககுப பககஙகளிலும் பின்புறததிலும் காவலை நான் காணவிலலை இவன் ஒருவனாகவே உனனைஎதிாதது வருகிறான். நீ பயன்பெறுதலைப பாா. பகைவரைத தவிககசசெயகினறவர்களான இநதக கிருஷணாாஜுனாகளை யுதததில எதிாததுப போாபுரிவதறகு நீ அலலவோ வலலமைபொருநதியவன்? ராதாபுததிர! பொறுபபு உனனுடையதே தனஞசயனை எதிாதது முயறசி செய. நீ பீஷமரோடும் துரோணரோடும அஶவததாமாவோடும் கிருபரோடும் ஸமானனாயிருககிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவய

* 'பாரத' எனனும சொல விடபபடடது.

ஸாசியை மஹாயுததததில தடுபபாயாக. காண! ஸாப்பம்மோல (நாகஙிலை உதடுகளை) நகஙிகொளளுகிறவனும் காளைபோல்க கர்ஜிகஙின்றவனும் வனததிலிருகஙின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ சயனை வதஞசெயவாயாக. மிகபபலசாலிகளும் தூயோதனனைச் சேர்நதவாகளுமான இநத அரசாகள ஆஜ்ஞனிடம் பயநது நடுக்க முறறவாகளாகவும் யுததததில விருபபமிலலாதவாகளாகவும் யுததத தினின்று ஓடுகிறாகள ஸுதநதன! ஓடுகின்ற அநத வீராகளுடைய பயததைப போகஙகூடியமனிதன யுததததில உன்னைத தவிர வேறு ஒருவனுமிலலை புருஷஸ்ரேஷடனே! இநதக கௌரவாகளனைவரும் யுததகதில திட்டைபபோலிருகஙிற உன்னை அடைநது உனனிடததின்று காவலை விரும்பினவாகளாக நிறகின்றாகள ராதேய! எவவிதத நிஞலும் வெலல முடியாதவாகளான வைதேகாகளும் அமபஷ்டாகளும் காம்போஜாகளும் நகனஜிதுகளும் காநதாராகளும் எநதத தையாயதிலை யுகததில உனனை ஜயிகஙபபட்டாகளோ அநதத தையாயததை உண்டுபண்ணிகொள. பிறகு, பாண்டவனை எதிரதுசெல மிகக புஜபலமுளளவனே! பேராண்மையில நிலைபெறறவனுக இருநது, கிரீடியினை மகிழவிகஙபபடுகினறவரும் விருஷ்ணிகுலததிலுதிததவருமான வாஸுதேவனையும எதிரதுசெல' எனறுன காணன, 'சலய! உன் நிலைமையில நிறகிறய இபபொழுதான நீ எனமனதுகுக உகபபாக இருபபவன் மிகபபுஜபலமுளளவனே! அவவாறே தனஞசயனி'தில பயபபடாதவனுகவும தோறறுகிறய. சிகஷிபெறறிருகினற எனனுடைய நிரணதனைகளினபலததையும் இபபொழுது பார எனனுடைய பயிறசிவனமையையும பார ஆண்மையிற சிறநதவனே! நான் ஒருவனுகவே இபபொழுது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையைக கொலவேன, பிறகு, கிருஷ்ணாஜ்ஞாகளையும் கொலவேன உண்மையை உனனிடதில உரைகிறேன். அநத இரண்டு வீராகளையும யுததததில கொலலாமல எவவிதததிலும் நான் திருமபபபோகிறதிலலை அவாகளாலாவது அடிகபபடடு நான் படுபபேன. யுததததில ஜயமானது நிலையறறதனறே? நான் இபபொழுது (அவாகளைக) கொனறே, அலலது (அவாகளால) நான் கொலலபபடடோ கிருதாரதனுகபபோகிறேன' என்றுகூறினன. சலயன, 'காண! மஹாரதாகள, ரதிகாகளுள சிறநதவீரனான இநத ஆஜ்ஞனை ஏகாகியாயிருநதாலே ஜயிகஙமுடியாதவனென்றுசொலலுகிறாகள. கிருஷ்ணனுல நாறபுறததிலும் காகபபட்டிருகஙிற இநத

அர்ஜுனனைஜயிக்க எவன் இவ்வுலகத்தில ஸாமர்த்தியமுள்ளவன?' என்று சொன்னான்.

காணன், 'இப்படிப்பட்ட உததமரதிகன் உலகததில ஒருபொழுதும் இருநததிலலை. நாம் முழுதும் கேட்டிருகிறோம். அப படிபபட்ட இந்தபபாத்தனை எதிரதது போபுரியபபோகிறேன். பெரும்போரில எனதாண்மையைபபா. கௌரவராஜகுமாரனை இந்தததோவீரனவெண்மையானகுதிரைகளோடியுததபூமியில ஸஞசரிக்கிறான்.இப்பொழுது,அவனுவது எனனைக கஷ்டததை அடைவிக்கப போகிறான். கர்ணனுவது அவனுககு நாசததை உண்டுபண்ணுவதில இநதச்சமயததில ஸமாததனுவான ராஜகுமாரனை இநத அர்ஜுனனுடைய இரண்டுகைகளும் வோவையிலலாதவைகளும் நடுகமறற வைகளும் தழும்புளளவைகளும் பெரியவைகளுமாயிருகின்றன திடமான ஆயுதங்களையுடையவனும் முயறசியுளளவனும் கைச்சுறுசுறுபபுள்ளவனுமான ஒருயுததவீரன் அர்ஜுனனுககு ஸமானனாக (உலகததில) இலலை இவன் கழுகிறகுகளபூண்ட அனேகபாணங்களையும் எடுகிறான், அவைகளை ஒருபாணம் போல விரைவாக நாண் கயிறறில பூட்டிஎய்கிறான அவைகள ஒருகுரோசதூரம்சென்றும் வீணகாமல (லக்ஷியததில) தாகுகின்றன. பூமியில எநதயுததவீரன் இவனுககு நிகராயிருக்கிறான் ? கிருஷ்ணனை துணையாககொண்டவனும் பராக்ராமமுளளவனும் அதிரதனுமான அர்ஜுனன் காண்டவவனததில அகனியை மகிழவித்தான்.அபபொழுது மஹாதமாவான கிருஷ்ணன் சகரதததைப பெறறான். இடகையினாலும் அம்புகளைத தொடுகின்றவனும் நீண்டகைகளையுடையவனும் உதாரமனமுளளவனும் பாண்டுவின் புதலவனுமான அர்ஜுனன் அகனியினிடததினின்று காண்டீவம் எனகிறவில்லையும் வெண்மையான குதிரைகளகட்டிய நலலசதநமுளள உகரமான ரதததையும் திவ்யரூபமுளள அம்பறுத தூணிகளையும் தெயவததன்மைவாயநத சஸதிரங்களையும் பெறறான் , இநதிரலோகததில கணககிடமுடியாதவாகளான தைதயாகளையும் எலலாககாலகேயாகளையும் கொன்றான , அநத தேவலோகததில தேவதநதமென்கிற சங்கதததையும் பெறறான் அநத அர்ஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில எவன் இருகிறான்? சலய ! மஹானுபாவனும மஹாதேவரை அஸதிரங்களாலும் தோலிசெயத நலலயுததததினாலும் ஸந்தோஷிகக செயதவனும் அவரிடததினின்று மூவுலகங்களையும் கொலலும்திறமையுள்ளதும் மிக்கோர்மாயிருபபதுமான பாசுபத மஹாஸதிரததைப பெறற

வனும் யுததததில லோகபாலாகளால தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்
தும் எண்ணுதறகரியவைபான மஹாஸ்திரஙகளோக கொடுகபப
பெறறவனும் புருஷஸரேஷடனும் காலகேயாகளுடன் ஒன்று
சேர்ந்த அஸுராகளே அஸதிரஙகளால யுதததில விரைவாகக்
கொன்றவனும் அவவாறே விராடனுடைய நகரதில சேர்நதிருக
கின்ற நம்மனைவரையும் ஒரேதேரிலை வெனறு யுததமததியில
அந்தபபசுக்கூட்டதைத திருபபி மஹாரதாகளுடைய ஆடைகளை
யும் உரிநதவனும் வீரியதுடனும் குணஙகளுடனும் கூடியவனும்
கிருஷ்ணனை ஸஹாயனாக கொண்டவனும் அரசாகளுள சிறநத
வனுமான அாஜுனனை நான் யுதததிறகு அழைபபதான இதனை
எலலாஉலகஙகளிலும் மிகஸமாஹஸமெனறு நினைகிறேன் மஹாத
மாவும் சஙகததையும் சகரததையும் கதியையும் கையிலகொண்
டவரும் எஙகும் வியாபிதிருபபவரும ஜயசீலரும வஸுதேவ
ருடைய புதிரரும சேநநிருகினற எலலாஉலகஙகளாலும் பதினு
பிரம் வாஷஙகளாலகூடச சொலலமுடியாத குணஙகளுளளவரும்
முடிவறற வீரியமுளளவரும் நிகரிலலாதவரும் நாராயணரும்மான கேச
வரால காகபபட்டிருகினறன ஒருரதததில சோநதிருபபவா
களான கிருஷ்ணாஜுனாகளை பாரதும் எனகுப பயமும் நடுக்க
மும் உண்டாகவிலலை இநத அாஜுனன் விலவிததையில ராஜகுமா
ராகளே மீறினவன கேசவரும் சகரயுதததில மறறவாகளே மீறி
னவா இமயமலையும் தன்னிருபபிடததை விட்டு அசைவுறுமம,
வஸுதேவநநதனராகவும்இபபடிபபடட பாண்டுநநதனனுகவும் இருக
கிற கிருஷ்ணாஜுனாகள அசையமாடடாகள இவவிருவாகளும்
சூராகள், பலசாலிகள, திடமான ஆயுதஙகளையுடையவாகள, மஹா
ரதாகள, நலல தேகமுளளவாகள சோநதிருகினறவாகளும் புருஷ
ஸரேஷடாகளுமான இவவிருவீராகளும இருபபிடததினின்று
நழுவின தேவகுமாராகளபோலஇருகினறாகள இவாகள அகனிசூ
யாகளோ! இநதிரபிருஹஸபதிகளோ! யமாநதகாகளோ! சநதிரஸூ
யாகளோ! பகனுடைய அமசபுதர்களான மிதிராவருணாகளோ!
அஸ்வனிதேவாகளோ! மருதகணஙகளோ! சோநதிருகின்ற வஸுக
களோ! வீராகள தனிததனியாகவாவது சோநதாவது யுதததிலை
அசசுதரையும அாஜுனனையும் பலாதகாரமாக ஜயிபபதறகுச சகதி
யுள்ளவாகளாகாகள். சலய! அபபடிப்பட்ட இநத அாஜுனனையும்
வாஸுதேவரையும் என்னைததவிர வேறுஎவன் எதிரபபான்? எலலா
விருஷ்ணி வீராகளுடைய.ஐஸுவாயமும வாஸுதேவரிடததில நிலை

பெறறிருககின்றது. எலலாபபாண்டுபுததிராகளுடைய ஜயமும் பார்த தனிடததில நிலைபெறறிருககிறது. புருஷஸரேஷடாகளான அவ் விருவரும் ஒருரததததிலிருநதுகொண்டு என்னை ஒருவனை எதிாதது யுததம் செயயபபோகினறாகள சலய! எனனுடைய பிறபபா னது மேனமை பெறறது ஸநதோஷிககிறேன. தாமதததிறகு இது ஸமயமன்று. எனனுடைய இநத ரததததை விரைவாக நடதது. இவவிருவாகளையும் இவவிதம எதிாததுச செலலுகிறேன். இநத முகூாததததில கொலலபபடட கிருஷணாஜுனாகளையாவது அலலது அநத இரண்டு சததுருககளாலே யுததததில கொலலப படட என்னையாவது பாா' எனறு கூறினான்.

இவவாறு சொலலுகினற மஹாரதனான ஸூதபுததிரன விரை வாகப பாணடவனை எதிாததுசசென்றான குருவீராகளுள சிறநத மஹாரதாகளான கிருபா, போஜனான கருதவாமா, இளையஸஹோதரா களுடன கூடின காநதாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோண ருடைய குமாரா, உமமுடைய குமாராகள, அவவாறே காலாடகளு டைய கூட்டஙகள, யானைவீராகள ஆகிய இவாகளுககு எதிரிலவநது உம்முடைய புததிரனான தூயோதனன் அபபொழுது அவாகளைப புகழநது 'கிருஷணாஜுனரிருவாகளையும் தகையுஙகள, எதிாததுச செலலுஙகள, எலலாவிதததாலும விரைவாகக களைபபடையச செயயுஙகள உஙகளால நனறாகக காயபபடுததபபடட இருவாகளை யும் எனனுடைய ஸேனாபதி எளிதிற கொலலும்படி செயயுங கள' எனறு ஸமீபததில வநது உரைததான. சிறநத வீாயமுடைய வாகளான அவாகள, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு சொலலி விடடு, விரைவுளளவாகளாகவும ஆஜுனனைக கொலலவேணடு மெனற எண்ணமுளளவாகளாகவும் அவனை நோககி நனறாக எதிாததுச செனறாகள. காணனுடைய கடடளையை அனுஷடிக கினற மஹாரதாகள அநத ஆஜுனனை யுததததில அம்புகளாலடித தாாகள அதிகஜலததையுடைய மஹாஸமுததிரமானது நதிகளையும் நதஙகளையும குடிபபதுபோல ஆஜுனன யுததததில அவாகளைக குடிததுவிடடான அவன உததமமான பாணஙகளைத தொடுககின் றவனாகவாவது அபபடியே விடுககினறவனாகவாவது பகைவாகளால காணபபடவிலலை தனஞசயனால பிரயோகிககபபடும அம்பு களாலே பிளககபபடட மனிதாகளும் குதிரைகளும யானைகளும் உயிரை இழநது விழுநதனா. கிரணஙகள போனற பாணஙகளை யுடையவனும அழகியமண்டலம போன்ற காணடீவததையுடைய

வனும் யுகததின் முடிவுக்காலததிலுள்ள ஸூாயனுககு ஒப்பான தேஜஸுளளவனுமான விஜயனை, கண்ணோயுளள ஜனஙகள் எவவாறு ஸூாயனைபபாாககசசக்தியறறவாகளோ அவவாறு கொளரவாகள் ஏறிட்டுப் பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாகள். பாாததன் மகாரதாகளால நனறாகப பிரயோகிக்கபபட்ட உததமமான பாணஙகளை உரககச சிரிததுககொண்டு பாணஹமூகஙகளினால துண்டாககினான. காண்டீவததை விலலாககொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் விலலை வடடமாக வளைதது இழுததுவிடபபடட அம்புகளால அநத அம்புததிரளகளை நாசஞசெயதான். அரசாகளுட சிறநதிவரே! ஆனி ஆடி மாதஙகளுடைய மததியததை அடைநதவனும் உககிரமான கிரணஙகளுளளவனுமான ஸூாயன நீாபபெருககை நாசம் செயவதுபோல அாஜுனன் பாணஸமூகஙகளை* நாசம்செயது உமமுடையசேனையை எரிததான் கிருபரும அவவாறே போஜனும உம்முடையபுததிரனும் மகாரதரான துரோணபுததிரரும பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொண்டு அநத அாஜுனனை எதிாதது ஒடிவநதாாகள மேகஙகள மலையின்மீது நீாததாரைகளைபபெயவதுபோலப பாணஙகளை இறைததாாகள அநதபபாண்டவன (தனனைக) கொலல எண்ணங கொண்டவாகளும் ஸமாததாகளும மகாபலசாலிகளுமான அநதககௌரவவீராகளாலே முயறசியுடன பிரயோகிககபபடட அநதஉததமமான பாணஙகளை விரைவுடன் அம்புகளால வெடடி அநதசசததுருககளை மும்மூன்று பாணஙகளால பிளநதான வடடமான காண்டீவமாகிற பூாண மணடலததுடனகூடியவனும பகைவாகளை வாடடுகினறவனுமான அநத அாஜுனனாகிறஸூாயன், அம்புகளாகிற உககிரமான கிரணஙகளுடன கூடியவனாக, ஆனி ஆடிமாதஙகளுடைய மததியததை அடைநதவனும் அவவாறே நாறபுறததிலுமுளள வடடமான ரேகையுடன்கூடினவனுமான ஸூாயன்போல விளஙகினான் பிறகு, துரோணபுததிரா சிறநத பததுபபாணஙகளால தனஞசயனையும் மூன்று பாணஙகளால அசசுதரையும நானகுபாணஙகளால நான்கு குதிரைகளையும பிளநதாா, பிறகு, வானரததினமீதும் அம்புகளையும் சிறநதநாராசஙகளையும் இறைததாா பிறகு, தனஞஜயன் நன்றாகபபிரகாசிககினற அநதததுரோணபுததிரருடையவிலலையும் ஸாரதியினுடைய தலையையும மூனறுபாணஙகளால அறுததான் நான்கு பாணஙகளால நானகு குதிரைகளையும மூனறுபாணஙகளால

* 'நிரஸய' எனபதுமூலம; 'வாரியிறைதது' எனறும கொளளலாம.

கொடியையும் துரோணபுததிரருடையரதததிலிருநது தளளினான். குணங்கள நிரம்பியவரான அநததரோணபுததிரர் கோபததாலநிறை தவராகி அளவிலலாத வஜரஙகளாலும் பொன்னாலும் அலஙகரிககப பட்டதும் தக்ஷகனுடைய உடலபோலப பிரகாகிககின்றதுமான வே றொரு விலலை அநத அாஜுனனைககொலலுவதறகாகச சிறநதபெரிய ஸாப்பததைபபோலக கையிலெடுததாா அவா தம் ஆயுததைப பூமி யில எறிநதுவிட்டு விலலைநாணேறறி ஜயிககபபடாதவாகளும் புருஷ ஶரேஷடர்களுமான அவவிருவாகளையும நன்குமதிததுககொண்டு உததமமான பாணஙகளால ஸமீபததிலிருநது அடிததாா மஹா ரதர்களும் யுததமுனையில நிறபவாகளுமான கிருபரும் உமமுடைய குமாரனும் கருதவாமாவும் அநதக கௌரவவீராகளும யுதத த தில பாணடவஶரேஷடனை அனேக பாணஙகளால (அடிததுக கொண்டு) ஸூாயனை மேகஙகள சூழவதுபோலச் சூழநதாாகள். ஆயிரம் கைகளையுடைய காாததவீாயாாஜுனனுககு ஒபபான பராக ரமமுளள பாாததன கிருபருடைய அம்புகளுடனகூடின விலலை யும் குதிரைகளையும தவஜஙகளையும் ஸாரதியையும், முறகாலத தில வஜரபாணியான இநதிரன பலியை அடிததது போலப பாணஙக களாலடிததான். பாாததனுடைய பாணஙகளால ஆயுதஙகள (அடிததுத) தளளபபட்ட அநதக கிருபா மஹாயுததததில தவஜம் நாசஞசெயயபபடட பிறகு, கிரீடியினால முனபு பீஷமா கட்டப படடதுபோல ஆயிரம்பாணஙகளால கடடபபடடாா அர்ஜுனன காஜிககின்ற உமது குமாரனுடைய தவஜததை அம்புகளால துண்டாககினான் , விலலையும் அறுததான , கிருதவாமாவினுடைய மஙகளகரமான குதிரைகளையும் கொனறான , கொடியையும் துண் டாககினான் அநத அாஜுனன விரைவுடன உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் வீராகளையும் கொடிகளையும் யானை வீராகளையும் குதிரைவீராகளையும் தேராளிகளையும் அழிததான். பிறகு, நானகு பககஙகளிலும சிதறியிருககினற மிககபெரிதான உம்முடைய சேனை ஸூாயனுடைய தேஜஸினால துனபுறுததப் படுவதுபோல அாஜுனனுடைய பிரதாபததினால மிகவும துன புறுததப்பட்டது. பிறகு, கேசவா துனபமுறறிருககிற சததுருக களை அாஜுனனுடைய ரதததினால விரைவாக வலமாகச சுறறி வநதார். பிறகு, யுததஞசெயய விருபபமுளளவாகளான மறற வீரர்கள விருததிரனைககொனற இநதிரனைபபோல விரைவுடன செலலுகின்ற தனஞசயனை நலல குதிரைகள பூட்டபபடடவை

களும் மறுபடியும் அவ்வுயர்ந்த தேரில் ஏறுந்தபடைவைகளுமான தேரகளோடு சென்று சேர்ந்து விழுந்தார்கள். பிறகு, மதமாறுதல களான சிகண்டியும் அர்ஜுனனும் சகலஸைன்யதேவர்களும் தனஞ்சயனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றுகொண்டு பகைவர்களை எதிர்த்து ஓடித தடுத்தது கூடமையுள்ள பாலயங்களால பிளந்து மிகுபயங்கரமாக காஜீத்தாகள பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களும் ஜயத்திலும் ஸவர்கத்தை அடைவதிலும் விருப்பமுள்ளவர்களுமான கௌரவர்கள, அஸுரர்கள தேவராஜனை ஹிம்ஸித்ததுபோல கோரகர்ம செலலுகினறவைகளும் நனகு தீடடபபடடவைகளுமான பாணங்களால ஸருஞ்சயர்களோடு பரஸபரம் அடித்துக்கொண்டார்கள பகைவர்களை தவிகர செயபவரே! யானைகளும் குதிரைகளும் விழுந்தன ரதிகர்களும் விழுந்தார்கள். அவ்வாறே வீரர்கள அனேவர்களும் நனறாக விடபபடிம பாணங்களால தனித்தனியாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள அரசரே! மஹாபலசாலிகளான சிறந்த யுத்தவீரர்களால மகாயுத்தத்தில பரஸபரம் (ஸயபபடுகின்ற) பாணங்களால இருளானது உண்டுபண்ணபபடடிருக்குந்தருணத்தில், நானகு திக்குகளும திக்கோணங்களும் சூரியனுடைய ஒளியும் இருளால மூடபபடடனவாயின

எண்பத்துநானகாவது அத்யாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிக சிறபபுறறவைகளான கௌரவர்களுடைய சேனைகளால எதிர்க்கபபடடவனும் சூழ்கினறவனைப போலிருபபவனும குரூத்துத்வனுமான பீமனை மேலே தூக்கிவிடக் கருதிய தனஞ்சயன், ஹரியினுடைய சேனையை அம்புகளால அதிகமாக அடித்துச் சத்துருவீரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுபபினான பிறகு, இந்த அர்ஜுனனுடைய சரக்கூடடங்கள் துண்டு துண்டாக ஆகாயத்தை அடைந்து காணபபடடன. அவ்வாறே, மறறப பாண்டவவீரர்களும உமமுடைய சேனையைக்கொன்றார்கள மஹாபாகுபலமுள்ள அந்தத் தனஞ்சயன் பறவைக்கூடடங்கள ஸஞ்சரிக்கின்ற ஆகாயத்தைப பாணங்களால நிரபபிக்கொண்டு கௌரவர்களுக்கு யமனானான. பிறகு, அவன் பல்லங்களாலும க்ஷுரப்ரங்களாலும பளபளபபான நாராசங்களாலும சரீரங்களை வெட்டினான, தலைகளையும அழுத்தான் சரீரங்கள வெடடபபடடவர்களும கவசங்களை இழந்தவர்களும் தலை

களைஇழந்தவர்களும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளப்பட்டவர்களும் விழுகின்றவர்களுமான யுத்தவீராகளால (யுத்தபூமியானது) நன்றாக மூடப்பட்டது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால அடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் குதிரைகளாலும ரதிகாகளாலும் யானைகளாலும் நன்றாக வெட்டப்பட்டவாகளும் பிளக்கப்பட்டவாகளும அழிக்கப் பட்டவாகளும் அங்கங்களையும அங்கங்களுடைய அவயவங்களை யும் இழந்தவாகளும் உயிர்துறந்தவாகளும் உயிருடன் கூடியவா களுமான மனிதாகளாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று மனனரே! ரணபூமியானது வைதரணீநதிபோல எவ்விதத்திலு லும் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோர ரூபத்துடனகூடியதும மிகவும் பாக்கமுடியாததும ஆயிற்று பூமியானது ஏாகாலகளாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுகளாலும், பலலங்களாலும குதிரைகளை இழந்தவைகளும குதிரைகளுடன கூடியவைகளும ஸாரதிகளுடன கூடினவைகளும ஸாரதிகள கொல லப்பட்டவைகளுமான யுத்தவீராகளுடைய தோகளாலும், பரப்பப படடதாகியது பொறுக்கவங்களணிந்தவாகளும ஸன்னத்தமுள்ளவா களும் பொன்மாலையைத தரித்தவாகளுமான போவீராகளால வீறறி ருக்கப்பட்டவைகளும கவசம பூடடபபெறறவைகளும எப்பொழு தும மதபபெருக்குள்ளவைகளும பதரமெனகிற வகுப்பைச சாந்த வைகளுமான யானைகள சூரராகளான யானைவீராகளால தூண்டப படடவைகளாக்க கோபத்துடன அர்ஜுனனை எதிர்த்தது சென்றன. கிரீடியிஞல அடிக்கப்பட்டநானூறு சிறந்ததேர்கள, தள்ளப்பட்டவை களும பிராணிகளுடன்கூடியவைகளுமான பெரியமலையின சிகரங் களைபோல விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால தள்ளப்பட்ட சிறந்தயானைகளால பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரத மானது நான்குபக்கங்களிலும மேகங்கள்போல விளங்குகின்றவை களும மதஜலத்தைப பொழிகின்றவைகளுமான யானைகளை ஸ்ரீயன் மேகங்களைப பிளப்பதுபோல, எதிர்த்தது தாக்கியது பலகுனஞல கொலலப்பட்ட யானைகளாலும மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும் பலவாறுக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும சஸ்திரங்களையும் யந்திரங் களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரா களாலும் அறுத்தது தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும வழியானது மூடப்பட்டதாயிற்று நாஞ்ஞெலியுள்ளதாக செய்யப்பட்ட காண் டீவமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டுபண்ணு வதுபோல்ப பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டுபண்ணியது. பிறகு,

தனஞசயனுடைய அம்புகளாலடிக்கபபட்ட சேனையானது ஸமுத திரததில பெருஙகாறறினால நாறபுறஙகளிலும் அடிக்கப்பட்ட பெருங கபபலபோலப பிளக்கபபட்டது. காண்டீவததினால பிரயோகிக்கப படடவைகளும பறபல ரூபஙகளுள்ளவைகளும் உயிரைவாஙகுகின் றவைகளும் கொளளிககடடை தூமகேது வஜராயுதம் இவைகள் போன்றவைகளுமான பாணஙகள உமதுபடையை எரித்தன. பெரிய மலையின்மீதுளள மூஙகிறகாடானது இரவில எரிநதாறபோல உம் முடைய பெருஞசேனையானது பாணஙகளால பீடிககபபட்டு அதிக மாகத துடிததது. கிரீடியினால மிகஅடிககபபடடதும் பெரும்பாலும் நாசஞசெயயப்படடதும் பாணஙகளால கொலலபபட்டும் சின்னபின் னம் செயயபபட்டுமிருபபதுமான உமமுடையஅநதச் சேனையானது, நானகு திககுககளிலும் ஓடியது ஸவயஸாசியினால நன்றாக எரிககப் பட்ட கௌரவாகள *பெருஙகாடடில காடடுததீயினால பயமுறுததப் பட்ட மிருகஙகளுடைய கூடடஙகளபோலச சுழனறாகள. அதிக பயததை அடைநதிருககின்ற கௌரவர்களுடைய படையானது மிகக தோளவலியமைநத பீமஸேனனை யுதததில விட்டுவிட்டு முழுதும புறஙகாடடி ஓடியது பிறகு, கௌரவாகள தோலவியடை விககபபட்ட தருணததில ஜயிககபபடாதவனான அநதப பீபதஸு பீமஸேனனை அடைநது ஒருமுகூாததம எதிரிலிருநதான். பாரதரே! பலகுனீநக்ஷதரததிலுதிததவனான தனஞசயன பீமஸேனனோடு சோநது ஆலோசனைசெயது அவனிடததில யுதிஷ்டிரா சலயஙகள நீஙகினவராகவும் துன்பமறறவராகவும இருககிறாரென்பதைசசொல லிப அவனாலே அனுமதி கொடுககபபட்டவனாகி, பிறகு, ரதததின் ஒலியினால பூமியையும் ஆகாயததையும் ஒலியிடுமபடிசெயதுகொண்டு, அவவிடததினினறு புறபபடடுச சென்றான.

பிறகு, பகைவாகளை வாடடுகிறவனான தனஞசயன், துசசாஸன னுககு இளையவாகளும் வீராகளுமான உமமுடைய குமாராகள் பதி னமாகளால சூழபபட்டான். பாரதரே! நாணேறறபபடட விறகளை யுடையவாகளும் நாததனம் செயகினறவாகள போன்றவாகளுமான அநத வீராகள, கொளளிகளால யானையைத துன்புறுததுவதுபோல அவனைப பாணஙகளால துனபுறுததினாகள. மதுஸூதனா ரதததி னால அவாகளை இடமாகச சுறறிசசென்றா ஏனெனில, அவா, அவாகள கிரீடியினால உடனே யமனிடம் அனுபபபபட்டுவிடுவார்

* வேறுபாடம.

களென்றே எண்ணினோ அவவாறு திரும்பிபோகின்றவன்போ லிருக்கின்ற அர்ஜுனனைபபாதது * வேறு சில மூடாகள் உரக்கக் காஜிததாகள பாததன், அடிகடி காஜிகின்ற அநத வீராகளு டைய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் விறகளையும் ஸாரதிகளையும் நாராசஙகளாலும் பிறைகணைகளாலும் விரைவாக அறுததான். பிறகு, வேறு பததுப்பலலஙகளால அவாகளுடைய தலைகளைத தளளினான். கோபததினால சிவநத கண்களையுடையவைகளும் நன் ருகக கடிகபபட்டிருகிற உதடுகளையுடையவைகளும் பூமியில விழுநதிருபபவைகளுமான அவாகளுடைய முகஙகள ஆகாயததில நக்ஷததிரஙகளுடைய கூடடஙகளபோல விளஙகின. பகைவாகளைக கொலலுகிறவனான அரஜுனன, பொனனாலாகிய தோளவளைகளை அணிநதவாகளான அநதப பததுகளைரவவீராகளையும் பொற புஙகமூளளவைகளுமாகிக வேகமூளளவைகளுமான பததுப்பாணஙக களால அடிததுவிடடு வேறிடம சென்றான்.

---

* 'தயாநெ வராணஞு ஸிலா.' எனபது மூலம 'ததஸ்தே வராஜஸுனு ஸிலா.' எனபது நீலகண்ட வயாக யான புஸ்தக பாடம

'திருதராஷடிரகுமாராகளில பதினமரை அரஜுனன கொனறான' எனறு பொருளதருமபடியான நீலகண்டவயாகயானபாடமும அதனபபினபறறிய இரணடு இஙகிலீஷமொழிபெயாபபுகளும பொருததமேறகொளக கூறான பாடஙகொணட T R திருஷ்ணாசாயரவாகளும அரஜுனன அநதபபதின மரைகளொனறதாகவே நிசசயிததுக குறிபபுளழுதிபிருகிறாகள இஙஙனம கொளளுதல, முனபினகதைதெதாடாசசிககு விரோதமாகும அரஜுனன அபபடிககொனறிருநதால, பலநீஙகுக விளையலாகும அது யுததமுறையும் அனறு ஸாவதரனான வாஸுதேவன தேரினை அவாகளுககு இடமாகசசெலு ததிய நு இவறறைத திருபபுரத்திறகொணடேபோலும மேலும, 'பொறபுஙக மூளா பதது பாணஙகளால அவாகளையே திருமபவும அடிததான' எனறல, 'தலையறறமுணடாகளை அடிததான' எனற பொருளாதலு, ஈததவீரனன அரஜு னனுடையபெருமைககு ஒருபெருங்குறை தோனறாதிருகும இஙகே, ஸலோகஙக களிலுளள சொலலமைபபும ஆராயததககது

திருதராஷடிரகுமாராகளில பதினமரை அரஜுனனகொனறதாகப பொ ருளதரும பாடமே கொளவா யிலா அவா, 'ஸ்ரீமஹாபாரதததில எளிதிற பொருளசெயயமுடியாத பலவிஷயஙகள உளளன. எழுவகைப பேதஙகள முதலிய முறைகளைககொணடு அவறறிறகு அாததநிசசயம செயயவேணடும. எழுவகைபபேதஙகளாவன —(1) வயதயாஸம (2) பராதிலோமயம (3) கோ மூதரி (4) பரஹஸம (5) உஷ்ணம (6) ஸுதரம (7) ஸாது எனபன அவைக ளுள, வயதயாஸம, 'தேசவயதயாஸம, காலவயதயாஸம, புருஷவயதயாஸம

எணபத்தைந்தாவது அத்யாயம.

(ஸங்குலயுத்தம்)

மஹா வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச சிறந்த வானரத்வஜனை வீராகளான தொண்ணூறு கௌரவரதிகாகள் யுத்தத்திறகாக எதிர்ததுசசென்றாகள். புருஷஸரேஷடாகளான ஸம்சப்தகர்கள பரலோகஸாதகமான கோரமான சபதத்தைச் செய்து கொண்டு புருஷஸரேஷடனான அர்ஜுனனை யுதத்ததில சூழநது கொண்டார்கள வாஸுதேவா, மஹாவேகமுளளவைகளும் ஸவாணமயமான பூஷணஙகளுடன் கூடியவைகளும், முததுமயமான மேல விரிப்புக்களால மூடபபடடவைகளுமான வெண்மையான குதிரைகளைக காணனுடைய ரதத்தைநோககிசசெலுததினார் காணனுடைய ரதத்தை நோககிசசெலபவனும் பகைவாகளை நாசஞசெயபவனுமான அநதத தனஞசயனைபபாரதது ஸமசபதகாகளுடைய கூடடஙகள சரமாரிகளால எதிர்தது அடிததுககொண்டு சென்றன அர்ஜுனன் விரைபவாகளும் ஸாரதிகளுடனும் விறகளுடனும் தவஜஙகளுடனுங் கூடினவாகளுமான அநததொண்ணூறு ஸமசபதக வீராகளையும் கூாமையுளள பாணஙகளால மிசசமின்றிககொனறான். கிரீடியினால் பறபலஉருவமுளள பாணஙகளால அடிகசபபட்ட அநத ஸம்சபதகாகள, புண்யமசெயதவாகள புண்யம் குறைநதவுடன ஸவாககததினின்றும் விமானஙகளிலிருநது விழுவதுபோல விழுநதாாகள. பிறகு, தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவர்கள பயமறறவாகளாகிக கௌரவாகளுள மிகசசிறநதவனும் பரதஸரேஷடனுமான பலகுனனை எதிர்ததாாகள. முயறசியுளளமனிதர்களுடனும குதிரைகளுடனுங கூடியதும் பலததினால அதிகரிதத சிறநதயானைகளுளளதுமான உமது புததிராகளுடைய அநதபபெரும் படையானது தனஞசயனை நனறாகததடுததது மஹாவிலலாளிகளான கௌரவாகள குருநநதனனான அர்ஜுனனைச சகதிகளாலும் ரிஷடிகளாலும் தோமரஙகளாலும ஈட்டிகளாலும் கதைகளாலும் கததிகளாலும் பாணஙகளாலும் நன்றாக மூடினாாகள பாண்டவன்

என மூனறுவகைபபடும தேசவயதயாஸமாவது, ஒரிடததிலநடநததை மறறோரிடததிலநடநததாகச சொலவது, காலவயதயாஸமாவது ஒருகாலததில நடநததை வேறொருகாலததில நடநததாகச சொலவது; புருஷவயதயாஸமாவது ஒருமனிதனசெயததை மறறொருமனிதன செயததாகச சொலவது. இநத வேறுபாடுபறறிப பீமஸேனனசெயததை அர்ஜுனனசெயததாக ஏதோ ஒரு காரணததால சொலலபபடடிருககவேணடும்' என்று ஸமாதானமகூறுவா. இது மதவஸமபிரதாயககொளகை.

32186

ஆகாயத்தில நாறபுறததிலும் பரபபப்பட்டிருககிற அநத அம்புமழை யை ஸூர்யன் கிரணஙகளால இருளை நாசஞசெயவதுபோலப் பாணஙகளால நாசம் செயதான். பிறகு, மிலேசசாகள மதங கொண்ட ஆயிரததுமுநநூறு யானைகளுடனகூட நின்றுகொண்டு உமது புததிரனுடைய கட்டளையினால பாாததனை விலாபபுறததில அடிததாாகள. ரதததிலிருககிற பாாததனைக காணிகளாலும் நாளீகங களாலும நாராசஙகளாலும தோமரஙகளாலும் ஈடடிகளாலும் சகதி களாலும் கபபணஙகளாலும் பிண்டிபாலஙகளாலும் ஹிமஸிததாா கள. பிரபுவான பலகுனன, யானையினமீதிருபபவாகளால பிரயோ கிககபபடடதும் ஒபபறறதுமான அநத ஆயுதமழையைக கூாமை யுளள பலலஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலும வெடடியபிறகு, கொடிததுணிகளுடனும தவஜஙகளுடனும் மாவுததாகளுடனும கூடின அநத எலலா யானைகளையும பறபல அடையாளஙகளுளள உததமமான பாணஙகளால (இநதிரன) வஜராயுதததினால மலைகளைப பிளபபதுபோலப பிளநதான அநதப பொனமாலைகளை அணிநத பெரிய யானைகள ஸவாணமயமான கடடுககளுளள பாணஙகளால அடிககபபட்டுத துனபமடைநது அகனியின ஜவாலைகளுடனகூடின மலைகளைபபோல விழுநதன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண டீவததின ஒலியும் சததமிடுகினற மனிதாகள மெதுவாகககூசச லிடுகினற யானைகள குதரைகள இவறறின ஒலியும் தோன றின மனனரே! அடிககபபடட அநத யானைகளும் நானகு பக கததிலும ஓடின குதிரைகளும ஸாரதிகள கொலலபபடடவை களாகப பததுததிககுகளிலும ஓடின மஹாராஜரே! ரதிகாகளா லும் அவவாறே குதிரைகளாலுமவிடுபடடிருககினறரதஙகள கநதாவ நகரஙகளபோல ஆயிரம ஆயிரமாகக காணபபடடன. மஹாராஜரே! இஙகுமஙகும் ஓடுகினற குதிரைவீராகள பாாததனுடைய அம்பு களால கொலலபபடடவாகளாக அநத அநத இடததிலேயே காணப பட்டாாகள. பாாததன ஒருவனாகவேயிருநதுகொண்டு யுதததில யானைவீராகளையும் யானைகளையும் ஜயிதததினால அநத க்ஷணததில பாண்டவனுடைய கைகளின பலம காணபபடடது. அரசரே! அநதமனிதாகளும யானைகளும ரதிகாகளும் ஒனறுசேராமலே யுத தததை உததேசிததுத திருமபினவாகளாகக காஜிததுககொணடு அாஜுனனை எதிாததாாகள.

• பரதாகளுள சிறநதவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்றஙகஙக ளுடன்கூடின பெரும்படையினால சூழபபட்டிருககிற கிரீடியைக்

கண்டு பயங்கரனானபீமஸேனன் கொலலபபட்டவாகளபோக மிகுந திருககிற சிலரான உம்மைசசோநத தேராளிகளை விடடுவிடடுத தனஞசயனுடைய ரதததைககுறிதது வேகததுடன் செனறான அபபொழுது, பிராதாவான அரஜுனனைககுறிதது வருகினற பீமனைக கணடு, பெரும்பானமையாகக கொலலபபடடதும் துனபமுறறதுமான அசசேனையானது அஙகிருநது ஓடியது. மஹாபலசாலியான பீமன களைபபடையாமல மஹாயுததததில கதையைக கையிலகொண்டு, அரஜுனனால கொலலபபடடதுபோக மிகுந திருககின்ற குதிரைகளைக கொனறான பாரதரே! கௌரவாகள அபபொழுது கதையைக கையிலகொணட பீமனைககண்டு, காலதண்டததைக கையிறகொண்டு வநதிருககினற அநத அநதகனென்றே எண்ணினாகள. பீமன காலராததிரிபோல அதிகஉககிரமாயிருககிறதும மனிதாகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும் புஜிககினறதும் கோடடைமதிலகளையும் உபபரிகைகளையும் நகரவாயிலகளையும் அவைகளைசசாாநத வாயிலகளையும பிளககினறதும அதிகபயஙகரமாயிருககினறதுமான கதாயுததைக குதிரைகளை நாசஞசெயவதறகாக விரைவுடன பிரயோகிததான ஐயா! அநதககதையானது அனேககுதிரைகளையும குதிரையினமீதேறியிருககினற வீராகளையும் கொனறது. பாணடவன வெணகலமயமாயும உருககுமயமாயுமிருககினற கவசஙகளையணிநத மனிதாகளையும் குதிரைகளையும் கதையினால நாசஞசெயதான கொலலபபட்ட அவைகள வீரிட்டுககொணடு விழுநதன இரததததினால நனைககபபடடவைகளும் தலைகளும எலுமபுகளும காலகளும ஒடிககபபட்டவைகளுமான குதிரைகள, புலால தினனும ஜநதுககளுடைய கூட்டததுககு ஆகாரமாக, பறகளால பூமியைககௌவிக கொணடு படுததன. இரததததினாலும மாமஸததினாலும் ஊனீராலும் தருபதியைஅடைநத கதையானது எலுமபுகளைககூடப பக்ஷிககினறதாகக காலராததிரிபோலப பாாககமுடியாததாயிருநதது. மிகககோபஙகொண்ட பீமன பதினாயிரம குதிரைகளையும அனேக காலாட்களையும் கொனறு கதாபாணியாக அஙகுமிஙகும எதிாதது ஓடினான பாரதரே! பிறகு, உமமைசசோநதவாகள கதையைக கையிறகொண்ட பீமனைககணடு காலதணடததைக கையிறகொணடிருககிற யமன எனறு எண்ணினாகள மதஙகொண்டிருககிற யானைபோல மிகககோபஙகொண்ட அநதப பாண்டுநநதனன முதலையானது கடலில பிரவேசிபபதுபோல யானைபபடையில பிரவேசித

தான. அதிககோபஙகொண்ட பீமன யானைபபடையில நுழைநது பெரிதான கதையைக் கையில எடுதது ஒருக்ஷணததில அநத யானைபபடையை யமனுடைய வாஸஸதானததை அடையசசெய தான கவசஙகளுடனும மேலே ஏறியிருக்கிற வீராகளுடனும் கொடிகளுடனும் விழுகினற மதயானைகளைச சிறகுகளுளள மலைக ளைபபோலக கண்டோம் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ அநத யானைபபடையைககொனறு மீண்டும் தனது தேரில ஏறி ஆஜுன னுககுப பினபுறததில செனறான மஹாராஜரே! பிறகு, பெரும்பான மையாக ஆயுதஙகளாலசூழபபடட உம்முடையசேனையானது அப பொழுது உதஸாஹததை இழநததும புறஙகாடடி ஓடுவதில நோககங கொண்டதும் ஆயிறறு ஆஜுனன தாமதிபபதாகவும தைாயததை இழநததாகவும நிறகின்ற அநதசசேனையைககண்டு பாணஙகளாலும் சஸதிர மழைகளாலும மூடினான யுதததில காண்டீவததை வில லாககொண்ட ஆஜுனனால பாணஸமூகஙகளால நிறைககபபடட மனிதாகளும குதிரைகளும ரதஙகளும யானைகளும கேஸரஙகளோடு கூடிய கடபபமலாகளபோல விளஙகின அரசரே! பிறகு, மனிதா கள குதிரைகள யானைகள இவாகளின பிராணனைக கவாகினற கிரீடியினுடைய பாணஙகளைககண்டு கௌரவாகள பெரிதான துனபக கூககுரலை வெளியிடடாகள அபபொழுது, உமமுடைய சேனை யானது கூககுரலுளளதும் மிககபயமுறறதும ஒனறினமீதொனறு பதுஙகுகினறதுமாகக கொளளிவடடமபோலச சுழனறது பிறகு, கௌரவாகளுடைய மிககபெரிய சேனையானது ஆஜுனனுடைய பாணஙகளால அழிககபபடடது. அநதயுதததில பிளககபபடாத ரதமாவது குதிரைவீரனாவது குதிரையாவது யானையாவது இலலை. அரசரே! பாணஙகளால உடைககபபடட கவசஙகளுளள அநதச சேனையானது நானகுபககததிலும் எரிகினறதுபோனறதும் தன ரகத்ததினால நனைககபபடடதும் அசசநதருவதும் நாசமடைந ததுமாயிறறு பெரும்பானமையாகக கொலலபபடடதும கூாமை யுளள பாணஙகளால நாறபுறஙகளிலும் அடிககபபடடதுமான அநதபபடையானது பகைவாகளைத தவிககசசெயகிறவனான பல குனனை எதிாதது யுதததை விடவிலலை பரதாகளுள சிறநத வரே! கொலலபபடுகினறவாகளாயிருநதும, கௌரவாகள பார்த தனை விடடு விலகாமலிருநததாகிய அவாகளுடைய பராககிர மததை, அநதயுதததில ஆசசரியமாகககணடோம். கௌரவா களனைவரும் அநத ஸவயஸாசியினுடைய அநதபபராகரமததைக

கண்டு காணனுடைய உயிரவாழவில ஆசையறறவர்களானாகள். காண்டீவததை விலலாககொண்ட பாாததனால ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவாகள யுததததில பாாததனுடைய பாணஙகளுடைய தாககு தலைப பொறுககமுடியாததெனறெணணித திரும்பிவிட்டாாகள. அம்புகளால வதஞசெயயபபடுகினற அநதககௌரவாகள யுததததில பாாததனைவிடடுப பயநது திசைகளில ஓடினாகள; காணனையும் அழைததாாகள. பாாததன பாணடவசேனையையும யுதிஷ்டிரராஜரையும ஸநதோஷமடையசசெயதுகொணடு அனேக அம்புகளை இறைதது அவாகளைத துரததினான. மஹாராஜரே! உமமுடைய புததிராகள காணனுடையரததைககுறிததுச செனறாகள. ஆழநத யுததககடலில மூழகுகினற அவாகளுககுக காணன அபபொழுது ஒரு திட்டானான மஹாராஜரே! கௌரவாகளோ, காண்டீவததை விலலாககொணட அரஜுனனிடததிலிருநது உணடானபயததினால விஷமிலலாத ஸாபபஙகளபோல, (வீரயமறறவாகளாகக) காணனுடைய அருகிலேயே பதுஙகினாகள மனனவரே! எலலாப பிராணிகளும மிருதயுவினிடததிலிருநது நடுஙகி உலகஙகளுககு முககியகதியான தாமததை அடுபபதுபோல, உமமுடையபுததிராகள மஹாதமாவான பாணடவனிடததிலிருநது உணடான பயததினால சிறநதவிலலாளியான காணனை அடுததுப பதுஙகினாகள காணன, மனததில பயமடைநதவாகளும இரததததினால நானகுபககததிலும் நனைககபபடடவாகளும ஆபததில அகபபட்டவாகளும அமபுகளால பீடிககபபடடவாகளுமான அவாகளை, 'பயபபடவேணடாம' எனறு சொன்னான பாாததனால வலிமையினால நனறாக முறியஅடிககப படட உமமுடையசேனையைககணடு காணன பகைவாகளைக கொலல வேண்டுமெனகிற எணணததினால விலலை நாணொலிசெயதுகொண்டு நினறான் சஸதிரதாரிகளுள சிறநதவனான காணன் வேகமாகஓடுகினற அநதககௌரவாகளைககணடு பெருமூசசு விடடுககொண்டு நனறாக ஆலோசிததுப பாாததனைக கொலலும்விஷயததில மனததைசசெலுததினான. பிறகு, அதிரதபுததிரனான காணன மிகக பெரிதானவிலலை நாணொலியிடுமபடி செயதுகொண்டு, ஸவயஸாசி பாாததுககொண்டிருககுமபொழுதே மீணடும் பாஞசாலாகளைக் குறிதது ஓடினான பிறகு, இரததமபோனற கண்களையுடையவாகளான அரசாகள பெரியமேகஙகள மலையைமூடுவதுபோல ஒரு க்ஷணததில பாணஙகளுடையகூடடஙகளால காணனை மூடினாகள. பெரியவரே! பிறகு, காணனால விடபபடட ஆயிரககணககான

பாணங்கள், சூரியன் இருளைக்கவாவதுபோலப பாஞ்சாலாகளுடைய உயிர்களைக் கவர்ந்தன. மஹாபுத்தியுள்ளவரே! மித்திரனவிஷயத்தில பேரன்புள்ள ஸூதபுத்ரனுக்கும் அவனால மித்திரனுக்காகக் கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலாகளுக்கும் அப்பொழுது பெரும்போர் நடந்தது.

எண்பத்தாறாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தமும் பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும், ஸம்வாதமும்)

அரசரே! பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகட்டிய தேரையுடைய அர்ஜுனனால கௌரவர்கள் துரத்தப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில ஸூதபுத்திரனான காணன் பாஞ்சாலபுத்திரர்களைக் காற்று மேகக் கூட்டங்களை நாசம்செய்வதுபோலப் பெரிய அம்புகளால நாசஞ்செய்தான் காணன ஜனமேஜயனுடைய ரத்ததினின்று அஞ்சலிகங்களால ஸூதனை விழும்படிசெய்து குதிரைகளையும் கொன்றான். கதானீகனையும் ஸுதஸோமனையும் பலலங்களால அடித்து இரண்டு விற்களையும் வெட்டினான ஸூதபுத்திரன பிறகு யுத்தத்தில தருஷ்டதயும்னனை ஆறுபாணங்களால பிளந்து அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளையும் கொன்றான், ஸாத்யகியினுடைய குதிரைகளையும் கொன்று கேகயராஜனுடைய புத்திரனான விசோகனையும் கொன்றான். கேகயராஜகுமாரனும் ஸேனாபதியுமான மித்திரவாமா, தன் புத்திரன் கொல்லப்படவே, அந்தக்காணனை எதிர்த்து ஓடினான்; அதிக உக்கிரமான வேகமுள்ள அம்புகளால அதிகமாக நடுங்கச்செய்துகொண்டு காணனுடைய புதல்வனான ஸுதேவனையும் கொன்றான காணன அட்டஹாஸம்செய்து மூன்று அர்த்த சந்திரபாணங்களால அவனுடைய இருகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். அவன், கோட்டாலிகளால வெட்டிமுறிக்கப்பட்ட ஸால விருக்ஷம்போல, உயிர் துறந்து தேரினின்று பூமியில விழுந்தான். காணனுடைய குமாரனான ஸுஷேணன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ஸாத்யகியை விரைவாகச்செல்லுகின்ற கூர்மையுள்ள அம்புகளால நன்றாகமூடி நாத்தனஞ்செய்கிறவன்போல (தோற்றி), ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால நேரில அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். புத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன, குரோத்ததினால மூடப்பட்ட மனத்தையுடையவனான காணன், சினிகளுள் மிகச்சிறந்தவனான ஸாத்யகி

யைக கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணஙகொண்டு, 'ஸாதயகியே! நீ மாண்டாய' எனறு உரக்கசசொலலிககொண்டு பகைவாகளால தாஙகமுடியாத பாணததைப பிரயோகிததான். சிகண்டியானவன், இநதக காணனுடைய அநதபபாணததை மூனறு பாணஙகளால துணடாககி மூனறு பாணஙகளால காணனையும் துனபமடையச செயதான. *காணன் சிகண்டியினுடைய விலலையும் கொடியையும் வெட்டி இரண்டு க்ஷுரஙகளால அவனையும் பீடிததான. உககிரனும் மஹாதமாவுமான அநதககாணன சிகண்டியை ஆறுபாணஙகளால அடிததுத திருஷடதயும்னனுடைய புததிரனது தலையையும் அறுத தான். பிறகு, நன்றாகததீட்டபபட்ட க்ஷுரததினால ஸுதஸோ மனையும பிளநதான. பிறகு, அநத யுததததில கைகலநத சணடை நடநது தருஷடதயும்னனுடைய புததிரனும் கொலலபபட்டவுடன, மாதவா அஜுனனைபபாாதது, 'பாாதத! ராஜஸிமமமே! நமது ஸேனையானது பாஞசால வீராகளிலலாததாகச செயயபபடுகிறது. செல, காணனைககொல' எனறு கூறினா பிறகு, புருஷஶரேஷட னும் நலலகைகளையுடையவனுமான அஜுனன பயஙகரமான யுத ததில ரதபூதபதியினால எதிாததுத தாககபபடடிருககிற அவாகளைக காகக விருமபினவனாக உரககச சிரிததுககொண்டு விரைவாகக காணனுடைய ரததைககுறிததுத தனரததோடு செனறான். பாரதரே! பிறகு, எவவிததததினாலும் நடுககமடையசசெயயமுடியாத வாகளான வேறு பாஞசாலரதிகாகளுடைய கூட்டஙகள சோநதன. விறபிடிததவீராகளுள சிறநதவாகளான உததமரதிகாகள ஆகாயத தில நக்ஷததிரஙகளபோலப பிரகாசிததுககொண்டு எதிாதது நின றாகள பிறகு, அஜுனன, காண்டீவததை உகரமாகமுழஙகும்படி நாணொலிசெயது நாண்கயிறறைக கையுறையில நன்றாகமோதுமபடி செயது பாணஙகளால இருளை உடனே உண்டுபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளையும ரதஙகளையும தவஜஙகளையும் நாசஞசெயதான. கிரீடியானவன, நாணேறறபபட்டு வட்டவடிவமுளள காணடீவத தோடு விருததியடைகினறவனாகப பயஙகரமான முகூாததததில (சததுருககளை) எதிாததுச செனறபொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயததில பரவிறறு, பறவைகள மலைககுகைகளைநோககி விரைநது செனறன அவனை நிகரறறவீரனான பீமஸேனன பினபுறததில பாதுகாததுககொண்டு ரததோடு பினதொடாந தான பகைவாகளோடு போாபுரிவதில விருபபமுளளவாகளான

* 'ஸுஜாத' எனபது மூலம, 'நறபிறபபுளளவன' எனபதுபொருள.

அந்த ராஜபுததிராகளிருவரும் காணனைக்குறித்து விரைவாகத் தேரில் சென்றார்கள அநதசசமயததில அதிக மகிமைபொருந்திய ஸூதபுததிரன் ஸோமகாகளை நாசஞசெயதுகொண்டு யுததம் செய்தான். ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் கொன்று பாணஙகளால திசைகளையும் மூடினான். உததமௌஜஸும் ஜனமேஜயனும் கோபங்கொண்டவாகளான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் ஒன்றுசோந்து பாஷதனான திருஷ்டதயும்னனோடுகூட ஸிமமநாதஞசெயபவர்களாகி அம்புகளால காணனைப பிளநதாகள். ஒன்றுசோந்தவாகளும் விகாததனகுமாரனான காணனைககுறிதது எதிர்த்துச்செலலுகின்றவர்களுமான அநத ஐநது பாஞசாலரதிகர்களும், இநதிரிய விஷயஙகள் ஜிதேநதிரியனைத் தைரியததினிடமிருநது நழுவசசெயய மாட்டாததுபோலக காணனை அநத ரதததினினறு நழுவசசெயவதறகுச சகதியுளளவாகளாகவிலலை. காணன் அவாகளுடைய விறகளையும் தவஜஙகளையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் பாணஙகளால விரைவாக அறுதது அநதபபாஞசாலரகளை அம்புகளால எதிரில அடிததான, பிறகு, ஸிம்மம்போல உரக்கக காஜிததான் '(பாணஙகளை) பிரயோகிககின்றவனும் அவர்களை எதிரதது அடிககினறவனும் நாண்கயிறறையும பாணஙகளையும் கையிலகொண்டவனுமான அநதககாணனுடைய விலலின சததததினால மலைகளுடனும் மரஙகளுடனுஙகூடின பூமியானது அதிகமாகச சிதறினதாகவே ஆகும்' என எண்ணி ஜனஸமூகமானது துயரமடைநதது. நன்றாக நாணேறறபபடடதும் இநதிரதனுஸுககு ஒப்பானதுமான விலலினால பாணஙகளைப பிரயோகிககினற அநதக காணன ஜவலிககின்ற கிரணஸமூகஙகளையும் சுறறியிருககிற வடடமான ரேகையையுமுடைய சூரியனபோல யுததததில விளஙகினான. காணன் சிகண்டியைப பனனிரண்டு பாணஙகளாலும உததமௌஜஸைக கூாமையுளள ஆறுபாணஙகளாலும் யுதாமனயுவை மூனறு பாணஙகளாலும ஸோமகனையும பாஷதனுடைய புததிரனையும மும்மூனறு பாணஙகளாலும அடிததான பெரியவரே! மனததை அடககினவனால இநதிரியஙகளின விருபபஙகள வெலலபபடுவது போல மஹாயுததததில ஸூதபுததிரனால தோலவியடைவிககபபடட அந்த ஐநது மஹாரதாகளும உதஸாஹததை இழநதவாகளாகப பகைவரை மகிழவிபபவராயினா. கபபல உடைநது கடலில மூழகுகினற வியாபாரிகளை ஓடஙகளால ஸமுததிரததினினறு கரையேறறி விடுவதுபோலக காணனாகிற ஸமுததிரததில முழுகுகினற அநதத

தம்முடைய மாதுலாகளை தரௌபதீபுத்திராகள நன்றாகச் செயயப் பட்டிருக்கின்ற ரதஙகளால மேலே தூக்கிவிட்டாாகள். பிறகு, சினிகளுள உததமனான ஸாதயகி கூரியஅம்புகளால காணனால பிரயோகிக்கபபட்ட அனேக அம்புகளை அறுதது உருககுமயமானகூரிய பாணஙகளால காணனையும் பிளநது உம்முடைய ஜயேஷ்டகுமாரனையும் எட்டுபபாணஙகளால அடிததான். பிறகு, கிருபரும் போஜனும் அவவாறே உம்முடையகுமாரனும் கர்ணனும் கூர்மையுளள அம்புகளால (ஸாதயகியை) அடிததாாகள. யாதவாகளுள சிறநதவனான அந்தஸாதயகி திககுபபாலர்களோடு அஸுரராஜன போாபுரிநதது போல அநத நான்கு வீராகளோடும் போாபுரிநதான். இடி விழுதலின் ஒளிபோன்ற ஒளிபொருநதிய அநத ஸாதயகி நனறாக நாணேற றபபட்டதும் சபதிககினறதும் மிககஒலியுளளதுமான விலலினால சரதகாலததில ஆகாயததின உசசியை அடைநதிருககின்ற சூரியன் போல எவவிதததினாலும் ஜயிககமுடியாதவனானான். நன்கு கவசம் பூண்டவாகளும் பகைவாகளை வாட்டுபவாகளுமான பாஞசாலமஹாரதாகள யுதததில ஒனறுசோநது மீண்டும் ரதஙகளில வீறறிருநது, தேவகணஙகள சததுருககளால ஆபததுவிளையககூடிய யுதததில இநதிரனைககாதததுபோல ஸாதயகியைக காததாாகள பிறகு, அதிகபயஙகரமானதும் ரதஙகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் நாசம் செயகினறதுமான (அநத) யுததமானது, முறகாலததில தேவாகளுககு அஸுராகளோடு உண்டானதுபோல உம்முடைய சததுருககளுககு உம்முடைய படைவீராகளோடு உண்டாயிறறு. நானாவித சஸதிரஙகளால சூழபபட்டிருககின்ற ரதஙகளும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாடகளும் சுழனறன, ஒனறினால ஒனறு அடிககபபட்டுத தடுமாறறமுறறன, விசேஷமாகச சததமிட்டன; துன்பததை அடைநதன; அபபடியே உயிாதுறநது கீழேவிழுநதன. அரசனுடைய இளைய ஸஹோதரனான உமமுடையபுததிரன பயமில லாதவனாகப பாணஙகளை இறைததுககொண்டு அவவிதநிலைமையை அடைநதிருககின்ற பீமனை எதிாததான். விருகோதரன் விரைவுடன பெரிதான * ருருவை ஸிமமம எதிாபபதுபோல அவனை எதிாததுவநதான் பிறகு, உயிரைப பநதயம்வைததுப போாசசூதாடுகின்ற அவவிருவாகளுககும் ஒருவாமேல ஒருவா கோபஙகொண்டவாகளும அதிகபபரபரபபுளளவாகளுமான சம்பரன இநதிரன இவவிருவாகளுககும் யுததம நடநததுபோல மிகக

* ஒருவகைமான.

பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெண்யானைக்கருகில மதங் கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித துகொளவதுபோலக் கைகளால நிடமாக அடிததுப பிடிக்கின்ற அவவிருவாகளும் சரீரததுகுத துனபததை உண்டுபண்ணுகின்ற வைகளும் நனறுகத தீட்டபபட்டவைகளுமான அம்புகளால அதிக மாக ஒருவரையொருவா அடிததாகள. அபபொழுது, ஸாரதி களுடனகூடின சூராகளான அவாகள இருவாகளும் ஒரேஸமயத தில ஒருவரையொருவா பாரதது, பீமன, 'ஸாரதியே! துசசாஸனன பகததிலபோ' எனறும், துசசாஸனன, 'விருகோதரனை நோகிச செல' என்றும் கூறினாகள பறபல ஆயுதங்களுடனும் குடை களுடனும் கொடிததுணிசளுடனும் கூடியவைகளும தவஜததுடன் கூடியவைகளுமான அவாகளுடைய அநத இரண்டுரதங்களும் ஸாரதி களால விரைவாக ஓட்டபபட்டவைகளாக முறகாலததில ஸவாகசத தில இநதிரன் பலன் இவவிருவர்களுடைய ரதங்களும் யுததததில விருங்கியதுபோல விரைவாக நனறுகொருங்கி எதிரதன பீமன் (துசசாஸனனைப பாரதது), 'துசசாஸன! பாகயததால இபபொழுது காணப்பட்டவனுகிறாய வட்டியுடன் முதலைக கணபபொழுதில கொடுகிறேன். தரௌபதியைத தொடடதிறை ஸபையில உன் விஷயததில என்னை எநதவிஷயம் வெகுகாலதிறகுமுநதி உரைக கபபட்டதோ, அதனை எனனிடததினினறு பெறறுகொள' என றன் பிறகு, இவவாறு உரைகககேடடவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அநததுசசாஸனன் (பீமனைப்பாரதது), 'பீமஸேன! நான் எலலாவறறையும் நினைதது கொண்டேயிருகும்பொழுதே மறநதுபோகிறேன். நான உரைபபதைகேள. அரகுமாளிகை யில நெடுநகலாம் இராபபகலகளாக அனுபவிககபபட்ட துன்பத துககு நானே காரணமென்று நினைகிறேன். மேலும், நம்பிககை யில்லாதவாகளும் வேட்டையாடுகினறவாகளும் எலலாஇடததிலும் அவமதிககபபட்டவாகளும 'இரவும்பகலும் மஹாபயததை நினைக கின்றவாகளும் அவவாறே போகநகளினின்றும் ஸுகததினின்றும் விடுபட்டவாகளுமாக வவிததீாகள. காடுகளிலும் மலைசசாநதுகளி லும் ஸஞசரிததுப பாஞசாலராஜனுடைய பட்டணததில நுழைந தீாகள. உநகளுள பலருனன கிருஷ்ணையினால வரிகளுபபட்டமை யால, நீங்கள ஒருமாயையை அடைநதிருநதீாகள. மாதாவினுடைய செயகைகுததகபடி பாபிகளான உங்களனைவாகளாலும் ஒன்று சோநது அபபொழுது அபபடிபபட்ட கெடடகாரியம் செயயபபட

டது.ஒருவரிடததினிளறு ஒருவா வெட்கமடையாதவர்களானஉங்கள் ஐவாகளாலும் அநதபபாஞசாலி ஒருததி வரிகபபட்டாள்; மனனவியாகவும் அடையபபட்டாள. ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனியினுல ஸபையில தரௌபதியுடன் நீஙகள அடிமையாக்கபபட்டதை நினைகிறேன்' எனறு கூறினை உமதுபுததிரனுல இவவாறு சொலலபபட்ட பாண்டவின புதலவனுனை விருகோதரனே கோபததுகுகு வசபபட்டவனுகி உமதுகுமாரனுடைய விலலியும் கொடியையும் இரண்டுகஷுரஙகளால வெடடினை. இவனுடைய நெறறியையும் ஒருபாணததினுல பிளநதான் ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலினின்றும் கவாநதான் அநதராஜகுமாரன் வேறுவிலலை எடுதது விருகோதரனேப பனனிரண்டுபாணஙகளாலபிளநது தானே குதிரைகளை ஈடடதிககொண்டு, நேராகசசெலலும் அம்புகளை அவன்மீது மறுபடியும் பொழிநதான.

எணபத்தேழாவது அதயாயம

(பீமன் அரசர்களுக்குகெதிரில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணியது.)

ராஜபுததிரனும் உகரனுமான துசசாஸனனுல வஞசனையுல பீடிகபபட்ட அநதபபீமஸேனன, ஙனமுகப்போபுரிநதான். ராஜபுதநிரனும கௌரவாகளுள வீரனும் வலிமைமிககவனுமான துசசாஸனன், ஜம்பாஸுரன உதாரமான வீரயமுளள இநதிரனை எதிர்ததுப போபுரிநததுபோலப பீமஸேனனை எதிரதது போர்புரிந்தமையால, அநதயுதததில (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியததைசசெயதான அவன யுதததில இரண்டுபாணஙகளால பீமஸேனனுடைய விலலியும் அறுதது ஸாரதியையும் அடிததான் ; பிறகு, சிறநத மூபபதுபாணஙகளால சிறநதகாட்டாளனையை அடிபப்து போலப பீமஸேனனை அடிததான். அந்தப பீமனை, அபபொழுது பெருஙகாரியததைமுடிககவலல ஒருவிலலையெடுதது கடியவேக முளள சிறநதயானையை ஈடடிகளால குததுவதுபோல ஐம்பதுபாணஙகளால ராஜபுதநிரனை நடுமாபில அடிததான. அரசரே ! பிறகு, பலவானை துசசாஸனன், யுதததில இநதப பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும கொனறு, மறுபடியுமே தேரின ஏாகலை வெடடி எறிநது, பீமஸேனனை ரதததை இழநதவனுகசசெயதான். மஹாத மாவான விருகோதரன், பிறகு, தேரினினறு இறஙகிப பூமியில

நின்றுகொண்டு கதையினால அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடைய வீட்டுக்குஅனுப்பி, அநதராஜபுததிரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பறறி இழுததான். துசசாஸனன், அந்தரதததினின்று துளளிக குதிததுக் கொடியவேகமுள்ள ஒருதோமரததைப பிரயோகிததான். அளவிடமுடியாத சகதியுளள அநதப பீமஸேனன, அநததோமரத தினால மாாபிலடிககபபடடு அநதததுசசாஸனனைககுறிதது அளத தறகரியஆறறலமைநத கதையைப பிரயோகிததான பிறகு, பீமஸே னன், உண்டுபண்ணபபடட எலலாததுககஙகளையும் கோபததினால நினைததான் அநதராஜபுததிரனும் அவவாறு உககிரமானபீமனுடைய பிரதிஜஞையை நினைததுநினைதது வியஸனமடைநதான். புரு ஷாகளுள மிகசசிறநதவனும் சிறநதபலமுளளவனுமான அநத விரு கோதரன் பதின்மூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகசசிநதிககபபட்டிருக் கிற ரோஷததை அதிகவேகததினால வெளியிடடு வஜராயுதததுககும் இடிக்கும் ஸமமானவேகததுடன்கூடின கதாயுததை எடுதது ரோஷததினால பூமியில அடிதது, பிறகு, (ராஜபுததிரனை) நனறாக அடிததான். துசசாஸனன் அதிகமாக அடிககபபடடும் பிளககப பட்டுமிருக்கிற சரீரததுடன பூமியில விழுநதான ரணகளததில ராஜபுததிரனைக கழுததில மிதிததுககொணடு சிவநதகண்களையுடை யவனும் மிகுநதவேகமுளளவனுமான பீமன் உமதுபுதரனானஅநதத துசசாஸனனைப பாாதது, 'நீ எம்மை அவமதிததுவிடடு எதைத தேடிககொணடு மறுபடியும் இஙகுவநதாய?' அதனைசசொல. அதிகமாகஜவலிககினறதும் நெடுநாளாகததேடபபடடுளளதும் மிக வும் பிரகாசிககினறதுமான எனனுடைய அபபடிபபட்டரோஷததை அதிகமாக விளஙகும்படிசெயதுகொணடு உனனுடைய மாாபாகிற பாத்திரததினினறு (ரகதமாகிற) சாராயததைக குடிககபபோகி றேன' என்றுசொன்னான. பிறகு, அவன துசசாஸனனைக கழுத தில மிதிததுககொண்டு கரூரமானகாாயததைச செயய ஆரம்பித தான். சிறநதவேகமுளள அநதததுசசாஸனன பலததினால அவனை விலககிததளளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான். பீமன் உம்முடையபுதர னான துசசாஸனனிடததிலுளள பகைமையைக காடடிககொணடு அவனைத தொடாநதுஓடினான். பலவானான பீமன் காட்டில ஸிமமக குட்டியானது ஒருமானை அடிககடி துரததுவதுபோல மஹாபல சாலியான துசசாஸனனை விரைவாகத்துரததிச் சிறநத முயறசியி னால அவனைப பிடிதது அவனை மேலே தூககிததூககிஎறிநது அப பொழுது பூமியில விரைவாகததேயததான். பிறகு, வீரனான பீமன்

பளபளப்பான கதியை உறையினின்று வெளியில் உருவினன் பிறகு, விருகோதரன் அநததுசசாஸனனேக கீழேதள்ளித திசைகளை ஒலியிடும்படிசெயதுகொண்டு ஸநதோஷததினால காஜிததான். அஜமீடனுடைய வம்சததிலுதிததவரே! அநத நாதததினால பக்கத திலிருநதவாகள அனேவாகளும் மூசசையடைநது கீழேவிழுநதாகள. அரசரே! மஹாபாகுபலமுளளவனும் நினைகதகாத செயகைகளையுடையவனுமான பீமஸேனன அநத ரணகளததில துசசாஸனனேபபாததுத தேவியினுடைய தலைமயிரைப பிடிததையும் ராஜஸவலையாயிருநத அநததேவியின துகிலுரிநததையும் நினைதது குறறமறறவளும பாததாகளால அநதரிகபபடடவளுமான அநத தெளபதிகருக கொடுக்கபபட்ட துகஙகளையும் நன்ருக நினைதது நெயினால ஹோமமசெயயபபட்ட அகனிபோலக கோபததினால ஜவலிததான். அபபொழுது, அவன் காணனையும் தூயோதனனையும் கிருபரையும் அஸவததாமாவையும் கிருதவாமாவையும்பாரதது, 'ஓ! போவீராகளே! இபபொழுது பாவியான துசசாஸனனைக் கொலலுகிறேன் இப்பொழுது எலலாரும் ரகஷியுஙகள' எனருள; 'தரோண புதரா கிருதவாமா இவாகளையும் கொலலுகிறேன்' எனறும கூறினான அதிகபலமும் வேகமுமுளள விருகோதரன் இவவாறுசொலலிவிடடு (துசசாஸனனைக) கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணமுளளவனாக விரைவாக அவனைததாதது ஓடினன் நிகரறற வீரனான விருகோதரன லிம்மமானது பெரியயானையைப பாய்ந்து பிடிபபது போல யுததததில அதிகமாகபபாயநது தூயோதனனுககும் காணனுககும்எதிரில துசசாஸனனைபபிடிதது, தீடடபபடடதும் கூரிய நுனியையுடையதுமான கதியை மேலேஎடுதது, நடுஙகுகின்ற துசசாஸனனைக கழுததில காலால மிதிததுகொண்டு, 'கெட்டஎண்ணமுளளவனே! ஸநதோஷமுளளவனுகக காணனுடனும் தூயோதனனுடனும் சோநது (பாஞசாலியைப பாதது) 'பசு' என்று எநத வாததையைச சொன்னையோ அதனையும் ராஜஸூயயாகததினுடைய அவபிருததததில பரிசுததமான தெளபதியினுடைய கூநதலகள எநதககையினால பறறி இழுகபபட்டனவோ அதனையும் சொல. பீமஸேனன் உன்னை வினவுகிறான்' என்று கூறினன். துசசாஸனன் மிகக பயஙகரமான அநதப பீமனுடைய வசனததைககேட்டு அவனைபபாதது அபபொழுது கௌரவாகளும் ஸோமகாகளும் கேட்டுகொண்டிருககும்பொழுதே காவததினால பயஙகரமாக ஜவலிததுகொண்டு கண்களைப புரட்டிவிழிதது அவ

வாறு கோபததுடன் பீமனைநோக்கி, 'யானையின் துதிககைககு ஒப்பானதும் பருததகொஙகைகளை மர்ததிககின்றதும் ஆயிரம் பசுக்களைககொடுதததும் க்ஷததிரியாகளுககு நாசததை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கை இதுதான். பீம! கௌரவாகளுள் தலைவர்களும் நீஙகளும் ஸபையின்கண் வீறறிருநது பாாததுககொண்டிருககும் பொழுதே என்னுடையஇநதககையினாலதான் திரௌபதியினுடைய கூந்தலகள் பறறி இழுக்கபபட்டன' என்று இவவிதமான வசனததை யுதததில உரைததான. இவவாறு சொலலுகின்ற ராஜபுததிரனுடைய வசனததைக கேட்டு அநதபபீமன யுதததில அவனுடைய மாாபை நன்றாக மிதிததுப பலததினால இருகைகளாலும் அவனைத தூககிககொண்டு எலலாபபோர்வீராகளையும் பாாதது உரகக ஸிம்மநாதம் செயதுகொண்டு, 'இவன இபபொழுது இருகைகளையும் இழநதவனாகபபோகிறான். பலமுளளவன் ரக்ஷிககடடும்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு, கோபமுளளவனும் மஹா பலசாலியும் மஹாதமாவுமான பீமஸேனன் பலததினால யுததவீராகளை அவமதிதது, உயிரை இழககபபோகிற துசசாஸனனுடைய கையைக கையினால ஒடிததான் அநதப பீமன வீராகளுடைய மததியில வஜரா யுததததுககும இடிககும ஒபபான அநதககையினால துசசாஸனனைக கொன்றான. பீமன, துடிககின்ற துசசாஸனனைக கழுததில மிதிததுககொண்டு அபபொழுது காலனுககும் அநதகனுககும் ஸமமானதும் மிகக பயஙகரமாயிருபபதும் சிறநததுமான உருவததைத தரிதது, மஹாரதனும் சததுருககளை அடககி ஆளபவனும் பூமியில வீழநதிருபபவனுமான அநதத துசசாஸனனுடைய மாாபைப பிளநது ஈரலை எடுததுப பிறகு சிறிது உஷணமாக இருககிற அவனுடைய ரகததைச சுவைததுசசுவைதது நாறபுறமும பாாததுககொண்டே பானமசெயதான. கோபமுளளவனும் மிகக ஸநதோஷமுளளவனுமான பீமன, 'இபபொழுது இநதசசததுருவினஇரததததினுடைய சுவையானது தாய்பபால, அமிருதம, தேன, ரஸம், மதுபானம், யவகபானம, பால, தயிா, சிறநதமோா, மனோஹரமானகருப பஞசாறு இவைகள எலலாவறறையுமவிட அதிகருசியுளளதெனபது எனனுடைய எண்ணம்' எனறு சொனனான இவவாறு சொலலுகினறவனும் மறுபடியும் எழுநதிருநதவனும தோளகளைத தடடிககொண்டு கூததாடுகினறவனும் மிகக மனககளிபபுறறவனுமான பீமஸேனனை எவாகள அபபொழுது பாாததாாகளோ அவாகளும் மிகக துனபமுறறுக கீழேவிழுநதாாகள. எநத மனிதாகள விழவிலலையோ

அவாகளின் கைகளிலிருநது சஸ்திரம் கீழேவிழுநதது. அந்த ரண களததில அபபொழுது மனிதாகள பயததிஞல விகாரமான குரலு டன அலறினாகள. கண்களை மூடிககொண்டு மூசசையையும் அடைத்தாகள. அநத யுததகளததில துச்சாஸனனுடையரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற பீமனை அணுகிப பாாததவாகளனைவரும், 'இவன் மனுஷயனலலன்' என்றுசொலலிக்கொண்டு பயததிஞல மூடபபட்ட வாகளாக ஓடினாகள.

எண்பத்தேட்டாவது அத்யாயம.

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன்தம்பியையும் கொன்றதும், கர்ணன் அச்சமடையச் சல்யன்தேற்றியதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே! அநத விருகோதரன் அந்தத துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகாலகளையும் பிடித துக கூததாடிககொண்டு பின்வருமாறுன வசனததை உரக்கச சொலலலானன் 'இதோ உன்னுடைய இரததததை ராக்ஷஸன் போல நன்கு உறிஞசப்போகிறேன நீ மிக்ககோபங்கொண்டு மீண்டும் 'பசு, பசு' என்று இபபொழுது சொல எவர்கள அபபொழுது எங்களை நோககி, 'பசு, பசு' என்று சொலலிககொண்டு கூததாடினர் களோ அவாகளைக்குறிதது நாம் மறுபடியும் 'பசு, பசு' என்று சொல லிகொண்டு எதிரகூததாடுகிறோம் புதிரர்களுடன் கூடின திருதராஷ்டிரனுடைய தீமையிஞல பிரமாணகோடியில படிததிருக கும் ஸமயததில காலகூட விஷததைப புஜிததது, கொடிய பாம்பு களால கடிபபட்டது, அரகுமாளிகையில எரிகபபட்டது, சூதாட் டதிஞல அனேகதோஷங்களை அனுபவிததது, காறறிலும் நெருப பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரண்யததில வஸிததது, யுததததில அமைசசுகளையும் அஸதிரங்களையும் தரிதது ஆகிய இவவிதமான துக கங்களையே நாங்கள எபபொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயததிலாவது ஸுகங்களை நாங்கள அறியோம்' எனறு கூறினன். மஹாராஜரே! விருகோதரன இபபடிபபட்ட வசனததை உரகக சொலலி ஜயத தை அடைநது மறுபடியுமே உமது சேனையை எதிரதது ஓடினன். பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைகையில பிடிததவனுமான பீமன் இரததததிஞல கைகள் நனைநதவுக முடிவுசகாலததிலகாலன்போல உமது புதிரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப பயமடையசசெய்து கொண்டு உமது சேனையைகுறிதது இங்குமங்குமாக ஓடினன. பார

தரே! பிறகு, கோபததினால் பிரகாசிககின்ற அவன் யுததமத்தியில துச்சாஸனனுடைய இரதததைக குடிதததனால மிகககோரமான கௌரவாகளுடைய யுததகளமானது ஒருக்ஷணததிறகுள சூன்யமாயிறறு. அரசரே! பலததினால மேலான ஸிம்மமானது புள்ளிமானைக் கொலவதுபோல மதததினால மிககவனான அநதப பீமன் யுததததில மஹாபலசாலியான துசசாஸனனைக்கொன்று விருபபம்நிறைவேறியவனானான். மகாராஜரே! பகைவாகளைத தவிககச்செய்பவனும் இரதததினால நனைநதவனுமான பீமஸேனன் பூததபலாசவிருக்ஷம்போல இரதததினால மிககசிவபபாக விளஙகினான் அரசரே! குருதியினால நனைககபபடடவனும் கோரமான வேஷததுடன் கூடியவனும் குரோதமுளளவனுமான பீமன் (துசசாஸனனைப்பாாதது), 'பாப புததியுளளவனே! கொலைகார! இபபொழுது சொல கீழேவிழுந்திருககிறாய துசசாஸனன் விஷயததில எவவிதமான பிரதிஜஞை எம்மால செயயபபட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவாகளாகிய எம்மால அடையபபடடது இநதஇடததிலேயே யஜஞபசுவான தூயோதனனைககொனறு இரணடாவதான மறறொருபிரதிஜஞையையும அடையபபோகிறேன நான கௌரவாகளுககு முன்னிலையில இவனுடையதலையைநொறுககி மீணடும சாநதியை அடையபபோகிறேன. பதிகளை இழநதிருநத அநதபபாஞசாலியானவள பதிகளை அடைநதவளானாள பதிகளுளளவாகளாயிருநத கௌரவ ஸதிரீகள பதிகளை இழநதவாகளானாகள உலகததிலுளள பறபல விதமான ஆசசாயததைப பாருஙகள எவாகள, எளளாகஇருநதாாகளோ அவாகள பதரானாகள ஜயஸிததியைபபெறறவாகளான அநதசசததுருககளே நாசததை அடைநதாாகளானால ஜீவலோகததில மிககஆசசரியமானவிஷயம் எது இருககிறது?' என்றுகூறினான. மிகக மனககளிபபுறறவனும் உதிரததினால நனைநதமுகமுளளவனும் அதிகபலசாலியும் மஹாதமாவுமான பீமன இவவளவுமாததிரம் வாாததை சொலலிவிடடு உரகக ஸிமமநாதஞ செயதான; விருததிரனைக கொன்று ஆயிரஙகண்ணனான இநதிரன் கூததாடியதுபோலக கூததாடினான. கூததாடுகிறவனும் மிகக வீாயமுளளவனுமான பீமனைப பிரஜைகளுடைய முடிவுககாலததில (ஸம்ஹரிககின்ற) காலனைப போலககண்டு காணனை மஹாபயம் வநதடைநதது. உமது குமாராகள ஜயததில ஆசையறறவாகளானாகள அரசரே! துச்சாஸனன கொலலபபட்டவுடன், மஹாரதாகளும் வீராகளும் மஹாபலசாலிகளும் மஹாவீாயமுளளவாகளுமான அநத உமமுடையகுமாராகள

மிக்ககோபமாகிறவிஷதத்தைத் தரிததவர்க்ளாகய் பீமனே அம்புகளால நன்ருக மூடினாகள. அம்பருததூணிகளேயுடையவர்களும் சுவசம் பூண்டவாகளும் கததியுளளவாகளும் தண்டங்களேததரிததவா களும் விறபிடிததவாகளுமான அலம்பு, ஜலஸநதன, வாத வேகன், ஸுவாச்சஸ, இவாகள ஒன்றுகூடினவாகளாகவும் பிராதாவினுடைய துயரததிறலை பீடிககப்பட்டவாகளாகவும் மிகக புஜபலமுளள பீமஸேனனே விரைவாகப பீடிததாகள நான்கு பககததிலும் அநத மஹாரதாகளால அம்புகளால பீடிககபபடு கின்ற அநதப்பீமன் கோபததிறலை கண்கள நன்குசிவநது கோபத துடன்கூடின காலனபோல விளஙகினான் அரசரே! பிறகு, பகைவாகளேத தவிககசசெயகிறவாகளும் துசசாஸனனுடைய இளேய ஸகோதராகளுமான உம்முடைய ஒனபது குமாராகளால விருகோ தரன் சூழபபடடான. பாரதரே! பிருதாபுதரனபீமன ஸவாண மயமான தோளவளேகளுடனகூடின அநத ஒனபதுவீர்களேயும் பொறபுஙகமுளளவைகளும் மிகவேகமுளளவைகளுமான ஒன்பது பலலங்களால யமலோகததுககு அனுபபினான் உமதுபுதரர்காள கொலலபபட்டவுடன, பீமனிடததினினறு உண்டான பயததிறலை பீடிககபபட்ட அநதசசேனையானது ஸுதபுதரன் பாரதகொண் டிருககும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பிரஜை களிடததில யமனுடைய பராகரமதததபோனற பீமனுடைய பராகரமததைக கண்டு காணேப பெரும்பயம் வநதடைநதது. அவனுடைய வடிவததையும் மனோபாவததையும் அறிநதவனும் யுத ததில வலலமைபொருநதியவனுமான சலயன் அபபொழுது காண னேபபாரதது ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவுமிருககிற வசனததை உரைததான்.

'ராதாநந்தன! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருபபது உன்னிடததில பொருநதாது. இநதஅரசாகள பீமஸேனனிடத்தி லிருநது உண்டான பயததிறலை பீடிககப்பட்டவாகளாக ஓடுகின்றார் கள. தாயோதனனும் பிராதாவினது துயரததிறலை பீடிக்கபபட்டு மதிமயஙகியிருககிறான் மஹாபலசாலியான பீமனால துச்சாஸன னுடைய உதிரமானது குடிகபபடுங்கால, தாயோதனன் மனநிலே தவறினவனுகவும் சோகததிறலைவிநதுஅறிவுபோகபபட்டவனுக வும் இருககிறான். காண! கிருபரைத தலேவராக உடையவாகளும் கொலலபபடடவாகளபோக மிகுநதிருககின்றவாகளும மஹாரதா களுமான இநத (ததுரயோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள நான்குபக

கததிலும் சூழநதுகொண்டு உன்னையே உபாஸிககின்றாகள். அஸ்த்ரங்களிலநலலதோசசியுடையவர்களும தனஞசயனை முதன்மையாகக் கொண்டவாகளும் சூராகளுமான பாண்டவாகள யுததததின்பொருடடு உன்னையே எதிாபாாததுககொண்டு அணுகிவிட்டாாகள். புருஷஶரேஷடனே! சிறநத ஆண்மையில நிலைபெறறவனான அபபடிப படடநீ க்ஷததிரியதாமததைமுனனிடடுத தனஞசயனை எதிாததுச செல தாாததராஷடிரனால எலலாபபாரமும் உனனிடததில வைககபபட்டிருககிறதன்றோ? மஹாபாகுபலமுளளவனே! சகதிககும் பலததுககும் தககபடி அநதபபாரததைச சுமபபாயாக ஜயிததால பெரிதானகீாததி உண்டாகிறது, அபஜயமுணடாகுமானால ஸவாககம் நிசசயம். ராதாபுததிர! நீ மதிமயககததை அடையவே, உன்னுடைய குமாரனான விருஷஸேனன மிகககோபஙகொண்டு பாண்டவாகளை எதிாதது ஓடுகிறான' என்றுசொனனான காணன, அளவுகடநத தேஜஸுளள சலயனுடைய இநதவாாததையைககேடடு, மனததில போருககாக உறுதிகொணடவாகளின தனமையை அடைநது (யுததததிறகாக) நின்றான் பிறகு, கோபமுளளவனான விருஷஸேனன் எதிாதது வருகினறவனும் சததுருககளை ஸஹிபபவனும அம்புகளை இறைககினறவனும * கோரரூபததுடன வாயைததிறநதுகொண்டு வருகின்ற யமனபோனறவனுமான பீமனை எதிாததுசசென்றான். நகுலன, யுததததில நலல உதஸாஹமுளளவனும சிறநதவீரனும் சததுருவுமான அநதககாணபுததிரனைத தூரததிலிருநதே அம்புகளால மிகததுனபுறுததிககொண்டு,ஜயசீலனான இநதிரன கொலலஎண்ணங கொண்டு ஜம்பனைஎதிாதததுபோல எதிாதது விரைவாகசசெனறான. பிறகு, நகுலன தைாயததுடன ஒருக்ஷுரததினால காணபுததிரனுடைய ஸபடிகததினாலுமஸவாணததினாலும சிததிரவேலைசெயயபபட்ட துவஜததையும்வெடடி ஸவாணததினால விசிததிரமாகக கட்டபபடடதும் ஆசசரியகரமாயிருபபதுமான விலலையும் ஒருபலலததால துண்டாககினான் பிறகு, அநதககாணபுததிரன சீககிரமாக வேறுவிலலை எடுததுககொண்டு பாண்டவனை எதிாததடிததான். அபபொழுது,காணபுததிரன அஸதிரவிததையில நலலதோசசியுளள அநத நகுலனமீது திவயாஸதிரஙகளைப பொழிநதான. பிறகு, கோபஙகொண்ட நகுலன் பெரியகொளளிகளபோன்ற பாணஙகளால காணபுததிரனை ஹிம்ஸிததான அரசரே! அநதககாணபுததிரன நகுலனுடைய எலலா அஸதிரஙகளையும உததமமான அஸதிரஙகளால

* ஒருசொல விடபபடடது.

தடுத்தான் பரதாகளுள சிறந்த வீரரே! அப்பொழுது, காணபுத்திர னுககும் பாண்டவனுககும்அதிகோரமானயுத்தம்நோந்தது வீரனான காணபுத்திரன் யுத்தரங்கத்தில வனாயுதேசத்தில தோன்றியவை களும் ஸுகுமாரமாயிருககினறவைகளும அதிக வெண்ணிற முள்ளவைகளும ஸுவாணத்தினால அலங்கரிககபபட்டவைகளும ஆச்சாயகரமாக இருப்பவைகளுமான நகுலனுடைய குதிரை களைக கொன்றான பிறகு, நகுலன குதிரைகள கொலலபபட்ட ரதத்தினினறு இறங்கி மயிலபிரதிமைகளால சித்திரிககபபட்ட அழகிய கேடகத்தையும் ஆகாயத்துககு ஒப்பான கத்தியையும கையில எடுத்துககொண்டு பிரகாரிககினறவனாகப பக்ஷிபோல ஸஞ்சரித்தான பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக காரியங்களைச்செய்யுந் தனமையுள்ள நகுலன காணபுத்திரனைச்சாரந்த இரண்டாயிரம வீராகளை யமனுடையவீட்டுககுஅனுப்பினான அவாகள கத்தியினால வெட்டபபட்டவாகளாக அஸ்வமேதத்தில *சமிதாவினால கொலலப படுகிற பசுககளபோலக கீழேவிழுந்தாகள வெற்றியைவிரும்பிய நகுலனஒருவனால துரத்தபபட்டவாகளும †சிறந்தசந்தனமஞ்சின அங்கங்களையுடையவாகளும யுத்தத்தில ஸமாத்தாகளும பற்பல் தேசங்களில தோன்றினவாகளும(நமககு)ஸுஹருத்துககளும ஸத்ய ஸந்தாகளுமானவீராகள ஆங்காங்கு ஜயிககபபட்டாகள பூமியில ஸஞ்சரிககினற நகுலனை ரதிகாகளுடைய கூட்டங்கள நாற்புறத் திலும பாணங்களால எதிர்த்து அடித்தன அம்புகளால துன புறுத்தபபடுகினற அந்தநகுலன யுத்தத்தில பகைவாகளைககொன்று கொண்டு ஸஞ்சரித்தான யுத்தத்திலஸஞ்சரிப்பவனும மனிதாகளை யும குதிரைகளையும யானைகளையும ரதவீராகளையும கொலலுகினற வனுமான அந்தநகுலனைக காணபுத்திரனும் பதினெட்டுபபாணங் களால அடித்தான அடிககபபட்ட அந்தவீரன கோபங்கொண் டான பிறகு,பாண்டுநந்தனன,நரவீரனான காணபுத்திரனைககொல்ல எண்ணங்கொண்டவனாக யுத்தத்தில எதிர்த்து ஓடினான. ஸூத புத்திரன், மஹாயுத்தத்தில ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்த நகு லனுடைய கவசத்தைப பாணங்களால உடைத்தான பிறகு, சத துருவேகத்தை ஸஹிககிறவனான காணபுத்திரன், வெண்கலமயமா யிருப்பதும நன்றாகத்தீட்டபபட்டதும நன்குதுவைந்ததும பெரி தான பாரத்தை ஸஹிககினறதும பகைவாகளுடைய சரீரத்தைக கவாகினறதும அதிககோரமானதும ஸாபபமபோனறதும் உன்றயி

* கொலலுகிறவன † வேறுபாடம.

னின்று வெளியில உருவபபட்டதும் வீசப்படுகின்றதுமான அநத நகுலனுடைய சிறநத கததியைத தீடடபபட்ட நலல நுனி யுளள ஆறுபாணஙகளால விரைவாக அறுததான. மறுபடியும், கூாமையுளளபாணஙகளால பாாததனை நடுமாாபில விரைவாக அதிக மாக அடிததான. அவன பீமஸேனனுடைய ரதததையும் நாடி மிகககோரமான சரமாரியையும பொழிநதான. பிறகு, நகுலன் விலலுமகததியும் அறுகசபபடடவனும ரதததை இழநதவனும் பகைவாகளால பீடிககபபட்டவனும காணபுததிரனுடைய அஸதிரங களில மூழகினவனுமாயிருபபதைஅறிநது,உததமபுருஷாகளாலஏவப படடவாகளும் ஸாதயகியை ஆறாமவனாகக கொண்டவாகளுமான சிறநதஐநதுதுருபதராஜகுமாராகளும் சததுருககளுடையவேகததை ஸஹிககிறவாகளான ஐநது தரௌபதீபுததிராகளும, காறறினால அசைககபபடட கொடிததுணிகளையுடையவாகளும் மனககளிப புளளவாகளும் துளளுகினறகுதிரைகளுடன கூடியவாகளும் உம மைசசோநத யானைகளையும ரதஙகளையும மனிதாகளையும குதிரை களையும் நாசஞசெயதுகொண்டு, ஆயுதஙகளுடன்கூடினவாகளும் மகி மையுடையவாகளுமான பதினொரு ருததிராகளபோல ரதஙகளோடு சீககிரமாகசசெனறாகள பிறகு, உமமுடைய ரதிகாகளுளசிறநத வாகளான கிருபா, கருதவாமா, அஸவததாமா, துாயோதனன், சகுனி, சுகன, விருகன, கராதன, தேவாவருதன இவாகள விரை வுளளவாகளாக யானைபோலவும மேகம்போலவும காஜிககினற ரதங களோடும விறகளோடும அவாகளை எதிாததுசசெனறாகள. பிறகு, உம்மைசசோநத ரதிகஸரேஷடாகள அநதபபதினொருவீராகளையும வஜராயுதமபோனற பாணஙகளாலஅடிததுககொணடு தடுததாாகள குணிநதாகள புதியமேகததுககுஸமமான நிறமுளளவைகளும் மலைகளின்சிகரஙகளுககு ஒபபானவைகளும பயஙகரமானவேக முள்ளவைகளுமான யானைகளாலஅவாகளைச சூழநதுகொண்டாாகள.

எணபததோனபதாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

நனகு பழககபபடடவைகளும இமயமலையிலதோனறியவைக ளும மிகக மதஙகொண்டவைகளும் யுததம்பணணுவதில விருபப முறற ஸமாததாகளால ஏறபபடடிருபபவைகளும பொன்விரிபபுக கள மேலே விரிககபபடடிருபபவைகளுமான யானைகள, ஆகாயததில மின்னலுடன்கூடினமேகஙகள விளஙகுவதுபோல விளஙகின. குணி

நதனுடையபுததிரன், பெரியவையும் உருககினறசெய்தவையுமான பததுபபாணஙகளால குதிரைகளோடும ஸாரதியுடனும்கூடின கிருபரை அதிகமாகத துனபமடையுமபடிசெயகான. பிறகு, அவன கிருபருடைய பாணஙகளால அடிககபபட்டு யானையோடுகூடவே பூமியில விழுநதான். குணிநதபுததிரனுடைய இளையஸஹோதரனோ, சூரியனுடைய கிரணஙகளபோன்றவைகளும உருககுமயமாயிருபபவைகளுமான தோமரஙகளால போஜனனகிருதவாமாவினுடைய குதிரைகளைககொனறான் பிறகு, கிருதவாமாவினுடைய குதிரைகள் கொலலபபட்டு க்ஷணததில விழுநதன பிறகு, எலலா ஆயுதஙகளுமுளள போாவீராகளோடும கொடிகளோடுஙகூடின வேறு மூன்று பெரிய யானைகள தரோணபுதரரால அடிககபபடடவைகளாகப பிரஜஞையை இழநது உயிாதுறநது, வஜரததினால பிளககபபடட பெருமலைகளபோலப பூமியில விழுநதன குணிநதராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனை அடுததுபபிறநதிருபபவன் உம்முடைய புததிரனைச சிறநத பாணஙகளால நடுமாாபில அடிததான. உமது குமாரன கூாமையுளள பாணஙகளால அவனுடைய சரீரததையும் அநத யானையையும அடிததான் அநதச சிறநதயானையானது மாரிககாலததில் மஹேநதிரனுடைய வஜரததினாலஅடிககபபடட தாதுபாவதமானது ஜலததைககககுவதுபோல நாறபுறஙகளிலும் ரகததை மிகுதியாகப பெருககிககொண்டு ராஜபுததிரனுடன விழுநதது. குணிநதபுததிரனால ஏவபபடட வேறொருயானையானது ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும ரதததுடனுமகூடின கராதனை மிக அடிததது. பிறகு, அது கராதனுடைய பாணஙகளால எதிாததடிககபபடடுத தனமீதுளளவீரனோடு வஜராயுதததினால அடிககபபடட மலைபோல விழுநதது பிறரால வெலலமுடியாத வீரனான கராதராஜன யானையினமீதிருககினற மலைநாடடில தோனறின வீரனால அமபுகளாலஅடிககபபடடவனாகக குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் விறகளோடும் கொடிகளோடும, பெருஙகாறறினால முறிககபபட்ட பெரிய மரம் போலக கீழே விழுநதான. விருகன, யானையினமீதிருககினறவனும் சிறநத மலையில வஸிககினறவனுமான வீரனைப பனனிரணடு பாணஙகளால நனறாகபபிளநதான. பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனும ரதததுடனுஙகூடின விருகனை நானகு காலகளாலும விரைவாகத தாககியது சிறநதயானையினால தாககபபடடவனும வீாயமுளளவனுமான அநத விருகன் பனனிரண்டு பாணஙகளால அதனைப பிளநதான. விருகனால பாணஙகளால அடிககபபடட அநத யானையானது

பப்ருவினுடைய குமாரனோடு பூமியில விழுந்தது. அப்பொழுது, குணிந்தராஜனுடைய வேறுஒருகுமாரன் போர்புரிநதான். அந்தச் சூரனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால பாணங்களால் விரைவாக அடிக்கபபட்டுக கீழே விழுந்தான் குணிநதபுததிரன் கொம்புகளாலும் வாலினாலும் பின்சரீரத்தினாலும் எதிரிகளை வீழ்தது கின்ற யானையினால சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுததத்தில யம னுடைய வீட்டுககு அனுபபினான், ரததையும் கலகலக்கச்செய்து ஸிம்மநாதம் செயதான் பிறகு, காஜிககின்ற அவனுடையதலையைக் காந்தாராதிபதியான சகுனி அறுததான். பிறகு, அநதககுணிநதாகள் சென்றுவிடவே, உம்மைசசோநத அநத மகாரதாகள மிகக மனக களிபபுளளவாகளாக ஸமுததிரததினின்றுஉண்டான சிறந்த சஙகங களை ஊதினாகள, விறகளைக் கையிலகொண்டவாகளாக எதிரத்தும் சென்றாகள். கௌரவாகளுககுப பாண்டவாகளோடும் ஸருஞசயர்க ளோடும் பாணங்களாலும் கததிகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளா லும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள குதிரைகள யானை கள் இவறறின் உயிரைவாஙகுகின்றதும் மிகக ஸங்குலமானதும் அதிகபயஙகரமாயிருபபதுமான அபபடிபபட்டயுததமானது திரும்ப வும் நடநதது. பிறகு, ரதஙகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட் களும் ஒன்றினால ஒனறு அடிககபபடடுத திககுககளினின்று உண் டான உக்கிரமான காறறுககளால மின்னலுடன்கூடின மேகஙகள போலப பூமியில விழுநதாாகள பிறகு, சதானீகனாலடிககபபட்ட பெரியயானைகளும் குதிரைகளும் ரதஙகளும் உம்முடைய காலாட் களுடைய கூடடஙகளும கருடனுடையகாறறினால நன்றாக அடிக் கபபடடஸாபபஙகளபோலப பரவசமாகப பூமியை அடைநது பொடி செயயபபடடன. பிறகு, அநத விநதனுடையகுமாரன் சிரிததுக் கொண்டு நகுலகுமாரனைக கூாமையுளள அனேகபாணஙகளால அடிததான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபததினால தாமரை மலர் போனறமுகததுடனகூடின விநதபுததிரனுடையதலையை க்ஷுரததி னால அறுததான் பிறகு, காணபுததிரன் சதானீகனை உருக்கும யமான மூன்று பாணஙகளாலும் அாஜுனனை மூன்று பாணஙகளா லும் பீமனையும் நகுலனையும் மூனறுபாணஙகளாலும் ஏழுபாணங களாலும் ஜனாததனரைபபனனிரண்டு பாணஙகளாலும் அடிததான். மனிதஇயறகைககு மேறபடடசெயகையுளள காணபுததிரனுடைய அநதசசெயகையைககண்டு கௌரவாகள களிபபடைநது (அவனைப) புகழநதாாகள தனஞசயனுடைய பராககிரமததை அறிநதவாகள், 'இ வன் அக்னியிலஹோமம்செய்யபபடடவன' எனறே எண்ணினாகள்.

தொண்ணூறாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனான விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சதுருவீரர்களை அழிபபவனும் புருஷஸரேஷடனும் ஸூதபுததிரனுககெதிரிலிருநதவனுமான அநதககிரீடியானவன், அப்பொழுது மாதரியின் புததிரனான நகுலன குதிரைகளை இழநதிருப்பதைககண்டு, ஜனஙகளுடைய மததியில அதிகமாகஅடிததுக காயம் பண்ணபபடட கிருஷ்ணனையும் நனறாகபபாாதது,யுதததில விருஷஸேனனை நன்றாக எதிாததான் பெரும்போரில தனனைநோக்கி வருகின்றவனும் புருஷஸரேஷடனும் உககிரனும் ஆயிரமபாணஙகளைத தரிததவனும் மஹாரதனுமான அநதககிரீடியை முறகாலததில நமுசி மஹேநதிரனை எதிாதததுபோலக காணபுததிரன் எதிாததான். சூரர்களும் ரதிகாகளுள மேன்மைபெறறவாகளுமான அநதமஹாரதாகள இருவரும் அந்தயுதததில பரஸபரம் நேரிலநினறு அதிகமான பரபரபபுளளவாகளாக அபபொழுது அநேக அமபுககூடடஙகளைப பிரயோகிததாாகள பிறகு, மஹானுபாவனான காணபுததிரன யுதததில விரைவாகப பாாததனைக கூாமையுளள ஓரம்பினால் அடிதது, வீரனான அநதநமுசி இநதிரனைஅடிததுக காஜிததது போல உரககக கர்ஜிததான் மறுபடியும், அநதவிருஷஸேனன உககிரமான பாணஙகளால இடககைததோளபடடையில அடிததான் அவவாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணஙகளால அடித்து மறுபடியும் பாாததனைப பததுபபாணஙகளால அடிததான். அாஜுனன, காணபுததிரனான விருஷஸேனனால விடபபட்ட அபபடிபபடடஅம்புகளால முதலில அடிககபபட்டமையால சிறிதுகோபமூடடபபடடுப பிறகு அவனைக கொலவதின்பொருடடு மனததைசசெலுததினான் பிறகு, மஹாபலசாலியான கிரீடியானவன யுதததில காணபுததிரனைக கொலலும் விஷயததில நிசசயமுளளவனாக யுததமுனையில கோபததினால புருவததை முககோணவடிவமாக நெறறியில ஏறசசெயது, பாணஙகளை விரைவாகப பிரயோகிததான் யமனுககுசசததுருவான ருததிரரை அடிதத அாஜுனன அபபொழுது சிறிதுசிவநதகண்களையுடையவனாகவும் உரககசசிரிககினறவனாகவும் கர்ணனையும் தூயோதனனையும் துரோணபுதரரையும் முதனமையாககொண்டஎலலாககௌரவ வீராகளையும் நோககி, 'காண! இபபொழுது நீ பாாததுககொண்டிருககையிலேயே யுதததில கூாமையுளள அம்புகளால யுதததில உககிரனான அநதவிருஷஸேனனைப பரலோகததை

அடைவிக்கப்போகிறேன். ஸஹாயமிலலாதவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் என்னுடைய குமாரனுமான அநத அபிமன்யு உஙகள் அனைவாகளாலும் கொலலபபட்டானென்று ஜனஙகள் ஒரு குறைவைச் சொலலுகிறாகளன்றோ? ஆகையினால, நான் உஙகளுககு முன்னிலையில கொலலபபோகிறேன் ரதஙகளில இருப்பவர்களே! இநதக் காணபுததிரனைக காபபாறறுஙகள. நான் உககிரனான (இநத) விருஷஸேனனைக கொலலபபோகிறேன்.(காண!) அர்ஜுனனென்கிற நான் யுததமததியில மிகக மதிமயககமடைந்தவனானஉன்னையும் பிறகு கொலலபபோகிறேன். துாயோதனனை அடுததிருப்பதினால கொழுப்புளளவனும் கலகததுககுக காரணமானவனுமான அபபடிபபட்ட உன்னை இபபொழுது நான் யுததததில வலிநது கொலலபபோகிறேன். எவனுடைய அநீதியினால இநதப பெரிதான அழிவு உண்டாயிறறோ அநதப் புருஷாதமனான இநததுரியோதனனை யுததததில பீமஸேனன் கொலலபபோகிறான்' என்று சொன்னான். மஹாபலசாலியான அநத அாஜுனன் இவவண்ணம் சொலலிவிட்டு, விலலைததுடைதது யுததகளததில காணபுதரனான விருஷஸேனனை லடசியம் வைதது அவனைக கொலவதின்பொருடடு யுததததில நலல கூரியபாணஙகளைப பிரயோகிததான். கிரீடியானவன் உரககச சிரிததுககொண்டு பயமறறவனாகப பததுபபாணங்களால அவனை மாமஸதானஙகளில அடிததுக கூாமையுளள நானகு க்ஷுரஙகளால அவனுடைய விலலையும் இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுததான. பாாததனுடைய பாணஙகளால அடிககபபட்டவனும் கைகளையும் தலையையும் இழநதவனுமான அநத விருஷஸேனன் நன்றாகப பூததிருநத மிகபபெரிய ஒருஸாலவிருக்ஷமானது இடியினால தாககபபடடு அறுநது முறிநது கீழே விழுவதுபோல ரதததினின்று பூமியில விழுநதான். சுறுசுறுபபாகக் காரியஙகளைச செயபவனான காணன், தன் புதரன் பாாததனுடைய பாணஙகளால அடிககபபடடு விழுகிறதைககண்டு, புததிரவததததினால அதிகதாபததையடைந்து, கோபததினால ரதததோடு கிரீடியினுடைய ரதததை விரைவாக அடுததான்.*

அதிகபாட அத்யாயம

* கரை புரளுகினற கடலபோல வருகினறவனும் காஜிககினறவனும மிகக பெரிய சரீரததையுடையவனும தேவாகளாலும தடுகக முடியாதவனுமான அநதக காணனைபபாாததுப புருஷோததமரான தாசாாஹா உரககசசிரிததுக

தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர்காணவந்த தேவாஸுரர்கள் முறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின் கக்ஷிகளைச்சார்ந்து இரண்டாகப்பிரிந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொலலபபட்டதைபபாரததுககோபததுடனும் பொறுமையுடனுஙகூடின காணன புததிரசோகததினால இரண்டு கண்களிலிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிநதான் தேஜஸவியான கர்ணன் கோபததினால சிவநத கண்களுடன், யுததததின்பொருடடுத தனஞ சயனை அழைததுககொண்டு ரததோடு அவனுக்கு எதிராகச சென்றான ஸூயனுககு ஒபபானவைகளும் புலிததோலால மூடபபடடவைகளும் நெருஙகியிருககினறவைகளுமான அநத இரண்டு ரதஙகளையும அநதயுததரஙகததில உதிததுவருகினற இரண்டுஸூயாகளைபபோலக கணடாரகள வெண்மையானகுதி ரைகளையுடையவாகளும(ரதததில)வீறறிருபபவாகளும் பகைவாகளை அழிபபவாகளும மஹாதமாககளுமானபுருஷஸரேஷடாகள ஆகாயத தில சநதிரஸூயாகளபோல விளஙகினாகள * பெரியவரே! மூவுல

கொணடு அர்ஜுனனைபபாரததுக கூறலானா 'தனஞசய! நீ உறுதியாக இரு எநத ரததோடு நீ போரபுரியவேணடுமோ, வெணமையானகுதிரைகளையுடை யதும சலயனை ஸாரதியாககொணடதுமான அநத ரதமானது இதோ வரு கிறது டாணடவ! பறபலகொடிகளால வியாபிககபபடடதும கிணகிணிகளு டைய ஸமூஹததுடனும மாலைகளுடனும கூடியதும வெணமையான குதிரை களால ஆகாயததில தாஙகபபடுகிற விமானம போலிருககினறதும வெளளைக குதிரைகளபூடடபபடடதும ராதாபுததிரனோடுகூடியதும ஸனனாஹததுடனிரு பபதுமான இநதக காணனுடைய ரததைபபாா இநதிரவிறபோலப பிரகாசிக கினறதும ஆகாயததைக தேறுகினறதுபோலிருககினறதுமான மஹாதமாவான காணனுடைய யானைககசசைக கொடியையும பாா நீரததாரைகளைப பொழி கினறமேகமபோல சரதாரைகளைபபொழிநதுகொணடு வருகினறவனும தாரதத ராஷடிரனுககுப பிரியததை விரும்புகினறவனுமான காணனைப பாா இதோ மதரதேசாதிபதியான சலயராஜன ரதததின முகபபில இருநதுகொணடு அள விலலாத பராககிரமமுளள இநதககாணனுடைய குதிரைகளை நடததுகிறான பாணடவ! நாறபுறஙகளிலுமதோனறியிருககினற துநதுபிகளுடையபேரொலி யையும பயஙகரமான சஙகவாததியததினஒசையையும பறபல ஸிமமநாதஙகளை யும கேள அளவில அடஙகாத தேஜஸுளள காணனால அடிககடி அசையும படி செயயபபடுகினற தனுஸினுடையதும பெரியசததஙகளை மறைபபதுமான சபததைககேள. பெரியகாடடில கோபஙகொணட ஸிமமததைககணடு மிரு

* அதிகபாடமான அரைஸலோகம விடபபடடது.

கங்களையும் ஜயிப்பதற்காக முயற்சியுள்ள இந்திரனையும் பலியையும் போல (யுத்த) ஸன்னத்தாகளான அவ்விருவாகளையும்கண்டு எல்லாச் சேனைகளும் ஆச்சாயத்தை அடைந்தன. எல்லாக்ஷத்திரியாகளும் தேரொலிகளாலும் நாணொலியினாலும் தலத்வனிகளாலும் அவ்வாறே பாணங்களுடைய சப்தங்களாலும் சங்கநாதங்களாலும் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டு அந்த இரண்டுரதங்களையும் எதிர்த்துஓடினாகள் காணனுடைய யானைக்கச்சைக் கொடியையும் கிரீடியினுடைய வானரக்கொடியையும் கண்டு வீராகளுக்கு ஆச்சாயம் உண்டாயிற்று பாரதரே! (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்திருக்கின்ற அந்த இரண்டுரதங்களையுங்கண்டு அரசாகள் ஸிம்மநாதங்களின் சப்தங்களையும் 'நல்லது, நல்லது' என்கிற மிகுதியான சொற்களையும் வெளியிட்டாகள் அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஆயிரக்கணக்காயிருந்த யுத்தவீராகள் அவ்விருவாகளுடைய தவந்துவயுத்தத்தையும் கேட்டுக் கைச்சத்தங்களையும் அவ்வாறே பெரியபாணங்களின் சத்தத்தையும் உண்டுபண்ணினாகள். கௌரவாகள் அந்தயுத்தத்தில் நானகுபக்கத்திலும் வாத்தியங்களை முழக்கினாகள் ராதேயனுக்கு நாற்புறத்திலும் லக்ஷக்கணக்காகச் சங்கங்களை முழக்கினாகள். அவ்வாறே, பாண்டவாகளெல்லோரும் தனஞ்சயனை ஸந்தோஷிக்கச

கங்கள் சிதறிஓடுவதுபோலச் சைன்யத்துடன்கூடின் மஹாரதாகளான இந்தப் பாஞ்சாலாகள் பிளக்கப்பட்டுஓடுகின்றாகள் குந்தீபுதர! எல்லாமுயற்சியுடனும் ஸ்ரீதபுத்திரனை நீ கொல்லவேண்டும் காணனுடையபாணங்களை வேறொரு மனிதன் ஸகிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகான் நீயோ, யுத்தத்தில் தேவாகளுடனும் அஸுராகளுடனும் சந்தர்வாகளுடனும் கூடினவையும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடன் கூடியவையுமான மூவுலகங்களையும் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன் நான் அவ்விதமாகவே அறிந்திருக்கிறேன் பயங்கரரும் உக்ரஸ்வரூபியும் மஹாதமாவும் மூன்று கண்களையுடையவரும் (தாரிதரியத்தை) நாசம் செய்பவரும் ஜடையுள்ளவருமான ஈஸ்வரரைப் பார்ப்பதற்கே பிராணிகள் சக்தியுள்ளவைகளல்ல அவ்வாறிருக்க, பிரபுவைஎதிர்த்துப் போர்புரிவதற்குச் சக்தியுள்ளவாகளாகாகளென்பதில் யாதுசந்தேகம்? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மங்கள்கரமாயிருப்பவரும் மங்களரும் சாஸ்வதருமான ஸாக்ஷாத் மஹாதேவா யுத்தத்தில் உன்னாலஆராதிக்கப்பட்டார் தேவாகளும் உனக்கு வரத்தைக் கொடுத்தாகள் பார்த்த! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! தேவதேவரான அந்தச் சூலபாணியினுடைய அநுகரஹத்தினாலே, இந்திரன் நமுசியைக்கொன்றதுபோலக் காணனைக் கொல்வாயாக. பார்த்த! எப்பொழுதும் உனக்கு நன்மை உண்டாகுக யுத்தத்தில் ஜயம் அடைவாயாக' என்று கூறினார் அர்ஜுனன், 'மாதவரே! மதுவென்கிற அஸுரனை அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவான

செயதுகொண்டு தூாயங்கள சங்கங்கள இவற்றின் கோஷததினால எல லாததிசைகளையும் அதிகமாகச சததமிடும்படி செய்தாாகள். காணார் ஜுனாகளுடையயுததததில ஸிம்மநாதங்களாலும் கைகளைக கொட் டும் தவனிகளாலும் உரததவீரவாதங்களாலும் சூராகளுடைய தோள தட்டும்ஒலிகளாலும் நானகுபககங்களும் நெருங்கினவாயின அரச ரே! புருஷஸரேஷடாகளும் ரதங்களிலிருபபவாகளும ரதிகாகளுள் சிறநதவாகளும் பெரியவிறகளைபபிடிததவாகளும் பாணங்களோடும் சகதிகளோடும தவஜங்களோடும் கூடியவாகளும் கவசததை அணிந்தவாகளும் கததிகடடிககொண்டவாகளும் வெளளைககுதிரை களையுடையவாகளும் சங்கங்களால பிரகாசிககின்றவாகளும் சிறநத அம்பறாததூணிகளையுடையவாகளும் நலல காட்சியுளளவாகளும் சிவநத சநதனததினால பூசபபடட மேனியையுடையவாகளும் மதங்கொண்ட இரண்டுகாளைகளபோனறவாகளும் மின்னலபோன்ற விறகளையும் தவஜங்களையுமுடையவாகளும் மிகக ஆயுதங்களால சணடையிடுகினறவாகளும சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும் கூடியவாகளும் வெளளைககுடைகளால பிரகாசிபபவாகளும் கிருஷ ணனாலும் சலயனாலும (நடததபபட்ட) ரதங்களுடனகூடியவாகளும்

நீா சநதோஷமுளளவராயிருநதால எனககு ஜயம நிசசயமே இதில ஸமசய மிலலை ஹருஷீகேசரே! மகாரதரே! எனதேரில பூடடியிருககிற குதிரைகளை ஓடடும பலகுனன யுததததில காணனைககொலலாமல திருமபமாடடான கோவிநதரே! எனனுடைய பாணங்களாலே துணடுதுணடாகச செயயபபடடு உயிரை இழநதிருககினற காணனை இபபொழுது பாரும அலலது, காணனால அமபுகளால கொலலபபடட எனனையாவது பாாபபீா எநத யுததததைப பூமி யுளளவரையில ஜனங்கள சொலலபபோகிறாகளோ, மூவுலகங்களையும மோகிக கசசெயகினற கோரமான அநதயுததமானது இதோ வநதுவிடடது' எனறு சொனனான பாாததன, இகழததகாத காாயங்களைச செயகிற கிருஷணனைப பாாதது, அபபொழுது இவவணணம சொலலிககொணடு, ஒருயானையைப பகை யானை எதிாபபதுபோல ரததோடு விரைவாக (காணனை) எதிாததுச சென றான. பகைவாகளை அடககுகிறவரே! தேஜஸவியான பாாததன மீணடும கிருஷணனைப பாாதது, 'ஹருஷீகேசரே! குதிரைகளை ஓடடும. இநத ஸமயம சென றுபோகிறது' எனறான அபபொழுது மகாதமாவான அநதப பாணடவ னால இவவாறு உரைககபபடட அநதவாஸுதேவா, அபபொழுது பாணடவனை 'ஜய' எனறு சொலலி வாழததி, மனோவேகமுளள குதிரைகளை ஓடடினா மனோவேகமுளள அநதப பாணடுபுததிரனுடைய ரதமானது ஒருக்ஷணததினுள காணனுடைய ரதததின முனனிலையை அடைநதது.

ஒதத உருவததையுடையவாகளும் மஹாரதாகளும் * ஸிம்மத தின் தோள்போன்ற தோள்களையுடையவாகளும் நீண்ட கைகளை யுடையவாகளும் சிவந்த கண்களையுடையவாகளும் ஸவர்ணமாலையை அணிநதவாகளும் அகனறமாாபையுடையவாகளும் மகாபலசாலி களும் ஒருவரைஒருவா கொலவதில விருபபமுளளவாகளும் ஒரு வரைஒருவா வெலவதில விருபபமுறறவாகளும பசுககொடடிலில இரண்டுகாளைகளபோல ஒருவரைஒருவா எதிாதது ஓடுகினறவா களும் மதபபெருககுளள யானைகளபோனறவாகளும் மிகக கோபங கொண்ட இரண்டு மலைகளபோனறவாகளும் ஸாபபததின குட்டி களபோல பிரகாசிபபவாகளும யமனுககும காலனுககும அநதக னுக்கும் ஒபபானவாகளும் கோபங்கொண்ட இநதிரனும் விருத திரனும் போன்றவாகளும சூரியனுககும சநதிரனுககும் ஸம மான ஒளிபொருநதியவாகளும யுகததை முடிபபதறகாகத தோ ன்றிய கோபமுளள இரண்டு மஹாகிரகஙகளபோலிருபபவாக ளும் தேவகுமாராகளும தேவாகளுககொபபானவாகளும ரூபத தினால தேவாகளுககு ஸமானமாயிருபபவாகளும தறசெயலாகவந திருககிற ஸூாயனும் சநதிரனும் போன்றவாகளும சிறநத தேக பலமுளளவாகளும யுதததில காவஙகொண்டவாகளும யுதத த தில பறபல சஸதிரஙகளை ஏநதியவாகளும பாயகினற புலிகள போனறவாகளும புருஷஸரேஷடாகளுமான அவவிருவாகளையுங கண்டு உம்மைசசோநதவாகளுககு அதிகமான சநதோஷம் உண டாயிறறு. ஒன்றுசோநதிருககின்ற புருஷஸரேஷடாகளான காண தனஞசயாகளைககண்டு எலலாப பிராணிகளுககும வெறறியில ஸம் சயமுண்டாயிறறு. இருவாகளும் உததமமான ஆயுதஙகளைத தரித தவாகள. இருவாகளும் யுதததில தகுநத உழைபபுளளவாகள இரு வாகளும கைகளினசததததினால ஆகாயததை ஒலியிடும்படி செயப வாகள. இருவாகளும் பௌருஷததினாலும் பலததினாலும் பிரஸிதத மான செயகையையுடையவாகள. இருவாகளும யுதததில சம்பர னுககும் தேவராஜனுககுமொபபானவாகள. இருவரும காாததவீா யாாஜுனனுககு ஸமானாகள இருவரும தசரதகுமாரரான ராம ருககு ஸமானாகள. இருவரும விஷணுவின வீாயததுககு ஸம மான வீாயமுளளவாகள இருவரும யுதததில ருததிரருககு ஸமானாகள. அரசரே ! இருவரும் வெளளைககுதிரைகளையுடைவா கள; சிறநத ரதஙகளால ஸஞசரிபபவாகள. சலயன கிருஷணன இரு

* இது மூலததில இரணடுமுறை வருகிறது.

வரும மிகசசிறநத ஸாரதிகள. மகாராஜரே! பிறகு, பிரகாசிக்கினற அநத இரணடு மஹாரதாகளையும்கணடு ஹிததாகள சாரணாகள இவாகளினகூடடஙகளுககு ஆசசாயமூண்டாயிறறு பரதாகளில சிறநதவரே! பிறகு, கௌரவாகள மஹாதமாவும் யுதததில பிரகாசிபபவனுமான காணனை விரைவாகச சேனையுடன சூழநதுகொண்டாகள அவவாறே, உதஸாஹமுளளவாகளான திருஷடதயுமனனைமுதனமையாகவுளள பாணடவாகளும் நகுலஸஹதேவாகளும சேகிதானனும மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளான பரபதரகாகளும் பறபலதேசததில தோனறியவாகளும் சூராகளும ஙனனடையுளளவாகளும யுதததில களிபபவாகளுமான (மறறுமுளள) வீராகளனைவரும ஒனறுசோநதவாகளாகவும் உதஸாஹமுளளவாகளாகவும் தனஞசயனைச சூழநதுகொண்டாகள. அவாகள காலாட்களோடும குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடும்கூடியவாகளும சததுருகளைக கொலலுகினறவாகளும் (அஜ்ஞானவ) பாதுகாகக எணணஙகொணடவாகளும அவரவுடையவிஜயததிலும காணனுடையவததிலும நோகமுளளவாகளுமாயிருநதாகள அவவாறே, தூயோதனனைத தலைமையாகவொணட உமமைசசோநதவாகள எலலாரும முயறசியுடையவாகளும ஸேனையை அடிபபவாகளுமாயிருநது கொணடு காணனை யுதததில பாதுகாததாகள. மனனரே! காணன யுதததிலஉமமைசசோநதவாகளுகபபநதயபபொருளானன அவவாறே, பாண்டவாகளைச சோநதவாகளுகபு பாரததன் அபபொழுது பநதயபபொருளானன. அவவிருவாகளுகும அநதப போரசூதில ஸபயாகளும பாரபபவாகளும ஏறபடடாகள அநதபபோரசூதில சூதாடுகினற இவாகளுகு வெறறிதோலவிகள நிசசயமாக இருநதன. யுததமூனையிலிருகுகினற நம்மவாகளுகும பாண்டவவீராகளுகும வெறறிகோ தோலவிகோ அநதக காரணாஜ்ஞானாகளால (போரச)சூது ஆரமபிககபபட்டது மஹாராஜரே! யுதததில புகழபெறறவாகளான அவவிருவாகளும ஒருவாமறறொருவரைக குறிதது கோபமுளளவாகளாகவும் அனயோனயம வதஞசெயவதில விருபபமுளளவாகளாகவும் யுதததில நின்றாகள. பிரபுவே! இநதிர விருததிராகளபோல அடிபபதில விருபபமுறறவாகளான அவவிருவரும் இரணடு கிரகஙகளபோலப பயஙகரமான ரூபதததை தரிதத வாகளாயிருநதாகள பரதாகளுள சிறநதவரே! காணனுகும அரஜ்ஞனுகுமுளள தாரதம்யவிஷயததில விவாதமானதுஆகாயதில உண்டாயிறறு. பூதஙகளுகு ஒனறொடொனறு கலகஙகள உண

டாயின. பெரியவரே! எலலாபபிராணிகளும் இரண்டாக வேறு படடு வெவவேறான வகுபபைஅடைநதன காணாஜுனாகள எதிாத திருககுஙகால, தேவாகளும தானவாகளும் கநதாவாகளும் பிசாசங களும் உரகாகளும் ராக்ஷஸாகளும் (பரஸபரம்) விரோதிகக்ஷியை அடைநதனா வேநதரே! இநதயுததததில நக்ஷததிரஙகளுடன் கூடிய ஆகாயமானது காணனுடைய பக்ஷததிலிருநதது பாாதத னுககு * மாதாவான விசாலமானபூமியானது புததிரனுககு ஜயததை விரும்பிறறு. நரஶரேஷ்டரே! ஸமுததிரஙகளும மலைகளும் நதி களும் நிலததிலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடி யைஅடைநதன பகைவாகளைத தவிககசசெயபவரே! அஸுரா களும் ராக்ஷஸாகளும் குஹயகாகளும் ஆகாயததில ஸஞசரிககின்ற பக்ஷிகளும் காணனிருககுமிடம்சோநதன ரதனஙகளும் எலலா நிதிகளும ஆகயாநஙகளை ஐநதாமவையாகக கொணட வேதஙகளும் உபவேதஙகளும் உபநிஷததுககளும் கிரீடியைஅடுததன வாஸுகி யும், சிததிரஸேனனும், தக்ஷகனும, உபதக்ஷகனும, பூமியிலும் ஆகாயததிலும ஜலததிலும் ஸஞசரிபபவாகளும் வம்சததுடனகூடின வாகளுமான கதரூபுததிராகளும், விஷமுளளவைகளும் நலலவேக முளளவைகளுமான மஹாநாகஙகளும அாஜுனனைஅடைநதனா ஐராவதததினுடைய வமசததிலதோனறிய யானைகளும் காமதேனு வினிடததினினறு உண்டான பசுககளும விசாலாநகரியிலஉணடான ஸாபபஙகளும அாஜுனனுடைய பககததைஅடைநதன பாபிகளான ஸாபபஙகள காணனுடையகக்ஷியில நினறன. அரசரே! செநநாய கள, துஷடமிருகஙகள, மஙகளகரமான மிருகபக்ஷிகள, மஙகளகர மான பசுககள, அவவாறே ஸிம்மஙகள, புலிகள எலலாம் பாாததனு டைய வெறறியில பறறுதலுடன் அவனைஅடைநதன வஸுககளும், மருததுககளும், ஸாதயாகளும, ருததிரகணஙகளும, அஶவினீதே வதைகளும், அகனியும, ருததிரரும், ஸோமனும், ஸாபபஙகளும், பத துததிசைகளும், நாயகளும, நரிகளும், பக்ஷிகளும காணனை அடைந தனா. மஹேநதிரனோடுகூடின வஸுககளும அககினியுடனகூடின மருததுககளும தனஞசயனபககததில நினறாகள ஆதிதயவாககங கள காணனைசசாாநதுநின்றன பகைவாகளைத தவிககசசெயபவரே! பரதாகளில சிறநதவரே! பிதருககளுடனும் ரிஷிகளுடனுமகூடின தேவதைகளும், துமபுருவைததலைவனாககொண்ட எலலாக கநதாவா களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அாஜுனனிருககுமபககத

* 'தாயபோல' எனபது வேறுபாடம.

தில (ஒன்றுசோநதாாகள) தேவரிஷிகள பிரம்மரிஷிகள் இவர்களின் கூட்டஙகளும் ஆகாயததில ஸஞசரிககின்றவரனைவரும் முனிவர்கூட்டஙகளும் ப்ராலேயாகளும் மஙகளகரமான அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டஙகளும் சுதகாகளான அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவதூதர்களும் குஹ்யகாகளும் விரும்பததக்க புண்யகந்தங்களும் கிரீடியை அடைந்தனர். மனததிறகு அருவருப்பையுண்டுபண்ணததக்க கந்தங்களனைததும் காணனைஅடைநதன. நாசமடையபபோகிறவாகளுக்கு விபரீதமான அனிஷ்டஙகள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அருகில வநதிருககும் ஸமயததில விபரீதஸவபாவததை அடைந்திருக்கின்ற மனிதனை முடிவுக்காலததில எவைகள விரைவாக அடைகின்றனவோ அபபடிபபட்ட குறிகளெலலாம் ஒன்றுசோநது ஸூதபுததிரனான கர்ணனிடததில பிரவேசிததன. அரசாகளுட் சிறந்தவரே! புருஷஸரேஷ்டரே! அவவாறே பலம், ஒளி, ஸிததி, மிககமனக்கிளாச்சி, ஸதயம், விக்ரமம், மனககளிபபு, ஜயம், ஆனந்தம் இபபடிப்பட்ட நலலநிமிததஙகள அநத யுததஸமுததிரததில போர்ககளததில அாஜுனனை அடைநதன. பராம்மணர்களுடன் ரிஷிகள கிரீடியை அடைநதாாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணஙகளுடனும் சாரணாகளுடனும்கூடின ஸிததாகள இரண்டாகபபிரிநது புருஷஸரேஷடாகளான காணாஜுனாகளை அடுததாாகள். மஹாராஜரே! தேவாகளும் கநதாவாகளும் ராக்ஷஸாகளும் ஆகாயததில நான்கு பககததிலும் விசிததிரமான நலலகுணமுள்ள விமானஙகளிலேறிக் கொண்டு காணாஜுனாகளுடைய தவநதவயுததததைக குறிதது வநதாாகள பாரதரே! அபபொழுது இவவிதமாக எலலாபபிராணிகளும் இரண்டாகபபிரிநது ராதேயனுககும் அாஜுனனுககும் ஜயததை விரும்பிககொண்டிருககையில, ஆகாயமானது பதினாயிரம் விமானஙகளால நெருஙகியதாயிறறு செநநாயகளாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதஙகளின்வரிசைகளாலும மேகஙகளாலும் வாயுவினாலும் வஹிககபபடுகின்ற மறற அறிவுளளவாகளும் கர்ணாஜுனாகளுடைய தவநதுவயுததததைப பாாககஎண்ணஙகொண்டு வநதார்கள. மஹாராஜரே! தேவாகளும், அஸுராகளும், கநதாவாகளும், நாகாகளும்,யக்ஷாகளும்,பக்ஷிகளும்,மஹரிஷிகளும்,தேவகணஙகளும், ஸவதாபோஜனம்பண்ணுகினற பிதருக்களும், பறபலரூபமுள்ள வஸதிரஙகளால பிரகாசிககின்றவாகளும் தவததினாலும் விததையினாலும்ஓஷதிகளாலும் ஸிததிபெறறவாகளுமான மகான்களும், ஆகாயததிலவிவாதபபட்டுககொண்டுநின்றாாகள.பிரம்மதேவா,பிரம்ம

ரிஷிகளோடும் ஸருஷ்டிகாததாகளோடும்சோநது ஆகாயததில தேஜோமயமான திவயவிமானததினமீதேறி வநதுநின்றா. மஹாபுததியுளளவரே! பிறகு, யுததரஙகததில அபபொழுது காணனுககும் பாண்டவனுககும் நடககின்ற அநத தவநதுவயுதததைபபாாககப் பிரஜாதிபதியானவா விரைவாகவநதா அவவிருவாகளுடைய மஹாபலததையும்பாாததுப பிரஜைகளுககெலலாம நாதரான ஈஸவரருககும் காணன்ஜயிதது இநதப பூமிமுழுமையையும் அடைவனோ, அலலது, அாஜுனனதான இதனை அடைவனோ எனறு ஸம்சயம உண்டாயிறறு.

தொணணூறறிரணடாவது அதயாயம.

(பிரஜாதிபதி இருவருக்கும் ஸமனானவெற்றியை விரும்பியதும், இந்திரன் அர்ஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும், பிரம்மருத்திரர்கள் அங்ஙனமே அங்க்கரிக்கப் பூமாரிபெய்ததும்)

அரசரே! பிரஜாதிபதியோ, வநதிருககினற அநதத தேவர்களின் வகுபபைக்கண்டு,பிறகு, ஸவயம்பு பாாததுககொண்டிருககும் 'பொழுதே உரைககலானா 'இருவரும அதிரதாகள , சூராகள; இருவரும் உறுதியான பராககிரமமுடையவாகள , இருவரும் ஒததசெயகையையுடையவாகள , இநதிரனுககும் விஷணுவுககும் ஒபபானவாகள காணாஜுனாகளுககு எதிாபபு நேரும்பொழுது விருததிரனுக்கும் இநதிரனுககும நடநததுபோல மகாகோரமான பெரும்போா நடககபபோகிறது. ஆ! ஆ! கஷடம்!' எனறா பிரஜாதிபதியானவா இவவாறு சொலலிவிடடு, பிறகு, ஸவயம்புவைப பாாதது, 'புருஷஸரேஷடாகளான காணன அாஜுனன இருவருககும் விஜயம் ஸமமாக இருககட்டும. காணாஜுனாகளுடைய விவாதததினால எலலாஉலகமும் நசியாமலிருககடடும். ஸவயம்புவே! இவவிருவாகளுககும் விஜயமானது ஸமமாக இருககட்டும் அநத வாக்கியததைச சொலலும்" எனறு சொன்னா மஹாராஜரே! இவவாறு சொலலககேட்டவரும் ஷாட்குண்யபரிபூாணருமான மஹாப்ரம்மாவோ அவவிருவருககும் ஜயமானது நிசசயிககபபடாமலிருககவே, பிரஜாதிபதியைபபார்தது, 'இவாகள்இருவரும் ஸமாததாகள ; இருவரும் அதிகபலததினால மேம்பட்டவாகள மூவுலகஙகளுககும் பயஙகரமானயுததம் இவாகளுககு உண்டாகபபோகிறது' எனறு இவவாறுகூறினா.பிறகு, அநதசசமயததில, ஆயிரம்கண்களையுடைய இநதிரன பிரஜாதிபதியைபபாாதது, 'பாாததன நலலமனமுளளவன்;

சிறநத பலமுடையவன்; சூரன்; விகதையில தோச்சியடைந்தவன்; தவததைத தனமாககொண்டவன, மஹாதேஜஸையுடையவன்; தனுாவேதததை முழுமையும் கறறுணாநதிருககிறான். எவனிடததினினறு இநதத தேவகாயம் ஸம்பவிததிருககிறதோ (அபபடிபபட்ட) பார்ததன் எலலாக குணஙகளையுமுடையவன். பாண்டவாகள வனவாஸமுதலியவைகளால நிததியம் அதிகமாகத துன்பபபடுததபபடுகிறாகள. புருஷஸரேஷடனான அாஜுனன் தவமுளளவன்; போதுமான திறமையுளளவன்; மிககமகிமையினால தெயவததைக கூட ஆலோசியாமல மீறுவான். மீறினால, நிசசயமாக உலகஙகளுககு நாசம்உண்டாகும். கோபமுளளவாகளான கிருஷ்ணாஜுனாகளுககு ஓரிடததில இருபபை நான் காணவிலலை. இவர்கள உலகததைப படைப்பவாகள; அதனால, புருஷோததமாகள. இவர்கள நரநாராயணாகள,புராதனாகள, ரிஷிகளுள சிறநதவாகள,(ஒருவருடைய) கட்டளைககும் உடபடடவாகளலலா, உலகததை அடககி ஆள்பவாகள; புருஷாகளுள சிறநதவாகள இவவிருவாகளுககும் ஒபபவனான ஒருவன தேவாகளிலாவது மனிதாகளிலாவது இலலை. தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சாரணாகளோடும மூவுலகஙகளும் எலலாத தேவகணஙகளும் எலலாபபூதஙகளும் (இவாகளை) அனுஸரிககததககவைகள இவவிருவருடைய பிரபாவததினாலும் உலகமனைததும் இருககிறது. புருஷஸரேஷடனும் ஸூாயகுமாரனும் சூரனுமானகாணன் இஷ்டபபடி புண்ணிய உலகஙகளை அடையட்டும் கிருஷ்ணாஜுனாகளுககு விஜயம் உண்டாகட்டும் காணன், வஸுககளுடன ஸாலோகயததையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸதானமான ஸவாககததையும் அடையடடும், துரோணருடனும் பீஷமருடனும் ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடடடும். பிதாமஹரே! பாாததன வனததில நெடுஙகாலமாகக கிலேசததை அடைவிககபபட்டானன்றோ? ஆதலால, தவததினால மேன்மைபெறற இநதஅாஜுனன் யுததததில ஜயத்தை அடையடடும். பகவானான உம்மால, 'கிருஷ்ணார்ஜுனாகளுககு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முநதியே சொலலபபட்டுவிட்டது. பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம். பிதாமஹரே! சொலலும்' எனறு வேண்டினான். அந்த இந்திரனுடைய வாாததையைககேட்டுபபகவானான பிரபுவானவா அந்தககர்ணன் கிரீடி இருவருககும் ஜயததை ஸமமாகச சொலலவிலலை. பிதாமஹா மௌனமாக இருககவே, அந்த மௌனததினால, 'பாண்டவனுககு விஜயமும் காணனுககு வதமும் உண்டாகும்' என்று இநதிரன் ஆசையை

அடைந்தான். பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு நாதனான இந்திரனைப்பார்த்து, 'மஹாதமாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும். பார்த்தன் மனோதைரியமுள்ளவன, சூரன்; விதத்தையில தோசசியடைந்தவன், தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன்; அவன ஜயம்பெறுக மிகக தேஜஸுள்ள அர்ஜுனன் தனுர்வேதம் முழுமையையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான. தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல மகிமையினால தாண்டிச்செலவான். அவ்வாறு கடந்து செல்வானானால, உலகங்களுக்கும் அழிவு நிச்சயமாக உண்டாகும். குரோதமுள்ளவாகளான கிருஷ்ணார்ஜுனாகளுக்கு ஓரிடத்தில இருப்பை நாம அறியோம். புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான இவ்விருவாகளும உலகத்தைப்படைத்து நிலைநிறுத்தினவாகள. பகைவாகளைத் தவிக்கச்செய்கிறவனும ஸூர்யபுத்திரனும் சூரனுமான இந்தக்காணன வேண்டியபடி புண்ணியஉலகங்களை அடையட்டும். நரஸவரூபியான அர்ஜுனனிடத்தில நிச்சயமாக ஜயம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினாகள தேவதேவாகளால அவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன, பிரம்மருத்திராகளுடைய கட்டளையினால எல்லாப்பிராணிகளையும் அழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும் ஈசானராலும் உரைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள கேட்டீர்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய ரோகமானது விலகட்டும துக்கத்தை விலக்கியவாகளாக மங்களத்தை அடைவீர்களாக' என்று கூறினான பெரியவரே! அரசரே! இவ்விதமான இந்திரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு எல்லாப்பிராணிகளும அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழந்தன. அப்பொழுது, புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான அவ்விருவாகளுக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொன்னார்களில்லை. தேவாகள ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாக நல்ல வாஸனைபொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள. பற்பலவிதமான தேவதூர்யங்களையும் வாசித்தார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான அவ்விரண்டு வீராகளுடைய நிகரற்ற தவந்துவயுத்தத்தையும பார்க்க எண்ணங்கொண்டவாகள ஆச்சாயத்தினால நன்றாகமலாந்த கண்களையுடையவாகளாக வேறுசெய்கைகளை அறியவில்லை.

தோணணூறறுமூனறுவது அத்யாயம.

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத் தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவமசததில உதிததவரேவெணமையானகுதிரைகளுடன கூடினவையும் தேவஸம்பநதம்பெறறவையும் (யுததததுகுத) தகக வையும பேரொலியுளளவையுமான இரணடு ரதங்களினமீதும் இருக கினற லோகவீராகளான வாஸுதேவாஜுனாகளும் காணசலயா களும் தனிததனி சங்கங்களை ஊதினாகள அதுயோகயம் ஸபாத தையுளளவாகளான அவவிருவருகுகும உகரமாயிருபபதும பயப படுகிறவாகளுகுப பயதததைஉண்டுபணணுகிறதுமான யுதமானது முறகாலததில இநதிரனுகுகும சமபரனுகுகும நடநததுபோல நடந தது அவவிருவருடைய ரதததிலுமிருகினற மாசறற இரண்டு தவஜங்களும் உலகம நாசமடையுங்காலததில ஆகாயததில உதிதத ராகுகேதுகளபோல விளங்கின. ஸாபபம்போனறதும் உயாநத ரதனங்களாலிழைகபபடடதும் திடமானதும இநதிரனுடைய விறபோல பரகாசிகின்றதுமான காணனுடைய யானைகடடும் கச சைகொடியானது விளங்குகினறது பாரததனுடைய சிறநதவானர மானது வாயைதிறநதிருகும அநதகனபோலக கோரபபறக ளால (பாபபவாகளப) பயமடையும்படி செயதுகொண்டு ஒளிகளால சூரியனபோலப பாகமுடியாததாக இருகிறது காணடீவததை விலலாககொண்ட அாஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமானது யுதததில விருபபமுறறதாகத தன இருபபிடததைவிடடு வேகத துடன காணனுடைய தவஜதததை நாடிவிடடது அது மஹாவேகத துடனகூடியதாக உயரகிளமபிக கருடன ஸாபபததை அடிபபது போல நகங்களாலும் பறகளாலும (காணனுடைய) கசசைகொடியை எதிரதது அடிததது பிறகு, கிணகிணிகளை ஆபரணங்களாகக கொணடதும் காலபாசததுகு ஒபபானதுமான அநத யானைகடடும் கசசையானது மிகக கோபமுளளதாக அபபொழுது அநதகசுரனகை எதிரததுச சென்றது. அபபொழுது, அவவிருவாகளுகுகும மிகக கோரமான தவநதுவயுதமாகிற சூதாடடமானது ஏறபட்டவுடன், மூநதியதும் மிகவும் மூநதியதுமான தவஜங்களிரண்டும் யுததஞசெய தன. குதிரைகள ஒனறோடொனறு போட்டியுடன் குதிரைகளை நோகக்கி கனைததன செநதாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடைய

கண்ணபிரான சலயனைக கண்களாகிற பாணஙகளால அடிததாா அப படியே,சலயனும் கண்ணபிரானைஎதிாதது நனறாகபபாாததான அநத யுததததில வாஸுதேவா சலயனைக கண்களாகிற பாணஙகளால ஜயிததாா. குநதீபுததிரனான தனஞசயனும காணனைக கண்ணால ஜயிததான பிறகு, ஸூதபுததிரன சலயனை அழைததுப புன சிரிபபுடன, 'சலய! இபபொழுது இநதயுததததில பாாததன எனனை ஒருஸமயம் கொலவானாகில யுததததில நீ எனனசெயவாய? உணமையைசசொல' எனறுவினவினான சலயன, 'காண! ஸவேத வாகனன் யுததததில உன்னை இபபொழுது கொலவானாகில, மாதவன பாணடவனஇருவரையும நான ஒருரததததின உதவியினாலேயே கொலவேன்' எனறு மொழிநதான அாஜுனன, கோவிநதரைப பாாதது இவவிதமாகவே வினவினான கேசவா உரககசசிரிததுக கொணடு அநதப பாாததனைபபாாததுச சிறநத இநதவசனததை உரைததாா. 'தனஞசய! ஸூாயன தானஇருககும இடததினினறு விழுநதாலும விழுவான, பூமியானது பலவாறாகச சிதறினாலும சிதறும, அகனியானது குளிாசசியைஅடைநதாலும அடையும; காணன உன்னை (ஒருகாலும்) கொலலான இது எவவிததத னாலாவது ஸமபவிககுமாகில உலகததுககு மாறாடடம நேரிடும. காணனையும் சலயனையும் யுததததில நான கைகளாலேயே அவவாறு கொனறுவிடுவேன' என்றாா. இவவாறான வாஸுதேவருடைய வாாததையைககேட்டு வானரககொடியோனான அாஜுனன, உரக கச சிரிததுககொண்டு தககபடி காாயஙகளைச செயபவரான வாஸு தேவரைபபாாதது இவவாறு மறுமொழிகூறலானான

'ஜனாததனரே! காணனும் சலயனும எனககே போதாதவாகள. கோவிநதரே! கொடிததுணிகளுடனும தவஜததுடனும சலயனுட னும் ரதததுடனும் குதிரைகளுடனும (நலல) குடையுடனும கவசத துடனும் சகதிகளுடனும பாணஙகளுடனும் விலலுடனும இபபொ ழுது யுததததில பாணஙகளால காணன பலவாறு அறுககபபடடதைப பாாககபபோகிறீா. ரதததுடனும குதிரைகளுடனும சகதிகளுடனும கவசததுடனும ஆயுதஙகளுடனும இபபொழுதே நனறாக நொறுக கபபடட காணனை, அரணயததில யானையினால நொறுககபபடட மரத தைபபோல இபபொழுது பாரும. மாதவரே! இபபொழுது காண னுடைய மனைவிகளுககு விதவைததன்மையானது வநதுவிடடது. அநத ஸதிரீகளால நிசசயமாக சொபபனஙகளில அனிஷடஙகள காணபபடடுவிடடன. காணனுடைய ஸதிரீகளை இபபொழுதே

விதவைகளாகப பாரகபபோகிறீர. இது நிசமயம. மூடனும் நீண்ட ஆலோசனையிலலாதவனும நம்மை அவவிதமாகப பரிஹவலிக்கின்ற வனும் அடிக்கடி அவமதிபபவனுமான இநதக கர்ணன் ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைகண்டு முநதிசசெயத (செய்கையால உண் டான) கோபமானது எனக்குத தணியவிலலை கோவிநதரே ! மத யானையினால ஒடிததுத தளளபபட்டிருகிற பூததமரதைபபோல என்னால நன்முக தவம்ஸஞசெயயபபட்ட காணனை இபபொழுது பாக்கபபோகிறீர மதுஸூதனரே ! இபபொழுது, மதுரமான அநத வாகதகளை கேட்கபபோகிறீர. விருஷ்ணிவம்சததிலுதிததவரே ! பாகியதினால விளங்குகிறீர. காணன் இவவிதமாகத தளளப படட பிறகு, நீர ஸநதோஷமுளளவராக அபிமனயுவின் தாயான ஸுபதரையை இபபொழுது ஸமாதானம செயயபபோகிறீர. ஜனாத தனரே ! மிகக மனகளிபபுளளவராகப பிதாவினுடைய ஸஹோதரி யாகிய குநதியையும் தேறறபபோகிறீர. மாதவரே ! இபபொழுது, கண்ணீருளள முகததுடன்கூடின தரௌபதியையும பாண்டுநநதன ரான தாமராஜரையும் அமருதமபோனற வாகுகளால ஸமாதானஞ செயயபபோகிறீர' எனறு கூறினன

தொண்ணூறறுநானகாவது அத்யாயம

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தொடக்கமும், அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு ஹிதமுரைத்ததும், அவன் அதைஅலக்ஷியம் செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்.)

தேவகளாலும் நாகாகளாலும் அஸுராகளாலும் ஹிததா களாலும் யக்ஷாகளாலும், கநதாவாகள ராக்ஷஸாகள அபஸரஸுகள இவாகளுடையகூடடஙகளாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிக ளாலும் கருடனாலும் அடையபபடட ஆகாயமானது, ஆசசாயபபட்ட தகக உருவமுளளதாக விளஙகியது. மனதுககு இனிமையான சபதஙகளாலும் பலவகை வாதியஙகளாலும காணஙகளாலும ஸதோதிரஙகளாலும் கடனஙகளாலும நகைபபுகளாலும அதிக மாகச சததமுளளதாகச செயயபபடடதும் ஆசசாயகரமான ரூபத துடன்கூடியதுமான அநதஆகாயததை எலலாமனிதர்களும் ஆகா யததிலஇருபபவாகளும் கண்டாகள பிறகு, கௌரவவீராகளும் பாண்டவவீராகளும் அதிக ஸநதோஷததோடு கூடியவாகளாக நான்குவிதவாதியகோஷஙகளாலும் சஙகஙகளுடைய சபதஙகளாம

லும் ஸிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிக மாக ஒலியிடும்படி செயதுகொண்டு சததததிலேயே எல லாச சததுருக்களையும் கொனறாகள. மனிதாகளாலும் குதி ரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருககமூளளதும், பாணங்களும் கததிகளும் சகதிகளும் ரிஷடிகளும் விழுவதி லை ஸஹிகமுடியாததும், தாயசாலிகளால அடையபபடட தும், கொலலபபட்ட (பிராணிகளுடைய) தேகங்களால வியா பிகபபட்டதுமான யுததரங்கமானது அபபொழுது ரகதமய மாக காண்குபகததிலும் பிரகாசிததது தேவாகளுகக அஸுராக ளோடு யுததம்நடநததுபோலப பாண்டவாகளுகக கௌரவாக ளோடு யுததம் நடநதது நெருஙகிய மிகக பயஙகரமான யுததம் அவ வாரக நடகவே, கன்றுகக் கவசம்பூண்டவாகளான தனஞசயனும் காணனும் கூமையுளள நேராகச்செலகின்ற பாணங்களால திசை களையும் ஒருவா மறறொருவருடையஸேனையையும் மறைததுகொண் டாகள. பிறகு, பாணங்களால இருளானது உண்டுபண்ணபபட் டிருக்கவே, உம்மைசசோநதவாகளும் பிறாகளும் ஒன்றையும் காணவிலலை, பயததினால பீடிகபபட்டவாகளாகச சிறநத ரதிகா களான காஞ்ஞாஜனாகளே ஆஸரயிததாகள. பிறகு, நான்குபககததி லும் ஆசசாயமே தோனறியது. பிறகு,அவவிருவாகளும் கீழதிசை யினின்றும் மேறறிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு காறறுகக்கள் போலப பரஸபரம் அஸதிரததினால அஸதிரததை விலகிகிகொண்டு, பரவியிருகின்ற நெருங்கின இருளில உதிததசூரியசநதிராகள்போல மிகவிளஙகினாகள் (யுதததைவிடடு) விலகிபபோகககூடாதெனறு கட்டளையிடபபட்டவாகளான சததுருவீராகளும், அவவாறே உம் மைசசாநதவாகளும (முறகாலதது) சமபரனையும இநதிரனையும் சூழநதுகொண்டு தேவாஸுராகள நின்றதுபோல அநதமஹாரதாகள இருவரையும நான்குபககததிலும சூழநதுகொண்டு நின்றாகள். ம்ரு தங்களங்கள, பேரிகைகள,பணவங்கள,ஆனகங்கள இவைகளுடைய சத தங்களாலும் வாகனங்கள சங்கங்கள இவறறின சததங்களாலும் ஒலி யுளளதாகச செயயபபட்ட அநதயுததரங்கததில (சததுருகளால) பொறுகமுடியாதவர்களும் புருஷஸரேஷடாகளுமான அவவிரு வீரர்களும் ஸிம்மசநதிராகளபோல ஸிம்மநாதங்களோடு விளங்கினர் கள். பெரிய தனுர்மண்டலததின்மததியை அடைநதவாகளும் நலல காந்தியையுடையவாகளும் கிரணங்களபோனற ஆயிரம்பாணங்களை யுடையவாகளுமான அவவிருவாகளும் யுதததில ஜங்கமஸதாவரங

களுடன் கூடின உலகதைதக் கொளுததளண்ணங்கொண்டு யுகாந்த காலத்திலுதிதத இரண்டுசூரியாகளபோல எவவிததததிலும்ஸஹிகக முடியாதவாகளாக விளங்கினாகள இருவர்களும் ஜயிக்கததகாதவாகள, இருவாகளும் பகைவாகளுககு யமன்போன்றவாகள், ஒருவரை ஒருவா கொலவதில விருபபமுளளவாகளும் ஸமாததாகளுமான பாண்டவன் காணன் இருவருமமஹாயுததததில பயமறறவாகளாக மஹேந்திரனும் ஜமபனுமபோல எதிாததாகள அரசரே! பிறகு, பெரியவில லைத தரிததவாகளும் மஹாரதாகளுமான அவவிருவாகளும் மஹாஸ திரங்களைப பிரயோகிததுககொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால அபரிமிதமான மனிதாகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன் ரூாகள, பரஸபரம் அடிததுககொண்டாகள. பிறகு, புருஷஸரேஷ டாகளான காணாஜுனாகளாலடிககபபட்ட கௌரவ பாண்டவா களைச சாாந்த வீராகள, யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைக ளோடுமெ ரதங்களோடும், வனததிலவஸிககும் பிராணிகள வலிமமத திலை ஸிம்ஸிககபபட்டு ஓடுவதுபோலத திகுகுகளில ஓடினாகள. பிறகு, மஹாயுததததில துரியோதனன், கிருதவாமா, சகுனி, கிருபா, குருபுததிரரானஅஸவததாமா இநத ஐநது மஹாரதாகளும் தனஞ்ஜயனையும் அசசுதரையும் சரீரததுககுத துன்பததைஉண்டுபண்ணுகிற பாணங்களால அடிததாகள தனஞ்சயன, பகைவாகளையும் அவாகளுடைய விறகளையும அம்புத தூணிகளையும் தவஜங்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் ஸாரதிகளையுமெ நான்குபககததிலும்அம்புகளால ஒரேஸமயததில விரைவாக மிகஅடிதது ஸுதபுததிரனை காணனையும் உததமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால அடிததான். பிறகு, படையைஎநதியவாகளான நூறுரதிகாகள விரைவுடன் அாஜுனனை எதிாதது ஓடிவநதாகள. நூறுயானைகளும் எதிாதது ஓடிவநதன. குதிரைவீராகளான சகாகளும் துஷாராகளும் யவனாகளும் கொலல வேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு காம்போஜதேசததில தோனறின சிறநத குதிரைகளுடன எதிாத்தாகள. தனஞ்சயன சிறநத ஆயுதங்களையுடைய வீராகளைக கையிலிருககிற அம்புகளோடு கூரங்களால அறுததான். அவாகளுடைய தலைகள பூமியில விழுநதன குதிரைகளையும யானைகளையும் போாபுரிகின்ற ரதிகாகளையும சததுருகளுடைய கூடடங்களையும் யுதத பூமியில நாசம்செயதான பிறகு, ஆகாயததில, 'நலலது, நலலது' என்கிற வாகுகளுடன் தேவாகளுடைய தூாயவாதிய கோஷங்கள மகிழசசியுளளவாகளால வெளியிடபபடடன. நலலருபததுட

னும் வாஸனையுடனுங்கூடியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான உத்தமமான பூமாரிகளும் காற்றினால அலைக்கப்பட்டு (க்கீழே) விழுந்தன அப்பொழுது, தேவாகளையும் மனிதாகளையும் ஸாக்ஷிகளாகவுடைய ஆச்சர்யகரமான அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு பிராணிகள் ஆச்சாயத்தை அடைந்தன ஒரேநிச்சயமுள்ளவாகளான உம்முடைய புத்திரனும் ஸூதபுத்திரனும் துன்பத்தையாவது ஆச்சாயத்தையாவது அடையவில்லை

பிறகு, துரோணபுத்திரா உமதுபுத்திரனுடையகையைத் தம்கையினால உறுதியாகப்பிடித்து ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, 'துரியோதன! கிருபைபண்ணு தணிந்துவிடு பாண்டவாகளோடு விரோதம் வேண்டாம் யுத்தம் நிந்திக்கத்தக்கது மஹாஸதிரங்களை அறிந்தவரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுருவும் அவவாறே பீஷமாமுதலான மகாரதர்களும் மாண்டாாகள. நானும் எனனுடைய மாதுலரான கிருபரும் கொலலப்படத்தகாதவாகள் பாண்டவாகளோடு சோந்து நெடுங்காலம் ராஜயத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன் என்னால தடுக்கப்பட்டானாகில நிறபான். ஜனாத்தனரும் விரோதத்தை விரும்பவில்லை யுதிஷ்டிரா எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ஹித்ததில பற்றுதலுள்ளவா பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்டவன். நகுலஸஹதேவாகளும் அவவாறே உன்னால பாத்ததாகளோடு ஸமாதானமானது செய்யப்படுமேயாகில, உன்னுடையஇச்சையினால பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிகுந்திருக்கிற அரசாகள நகரங்களை நோக்கிச் செலலட்டும் போாவீராகள பகைமை நீங்கியவாகள் ஆகட்டும். அரசே! எனனுடையவசனத்தைக் கேளாமற்போனால நீ மனவருத்தத்தை அடைந்து நிச்சயமாகவே பகைவாகளால யுத்தத்தில கொலலப்படுவாய கருணையுள்ளவரான தாமராஜா வேண்டப்பட்டால, பிராயம்முதிர்ந்தபிதாவானதிருதராஷ்டிரரையும் கீர்த்தியுள்ளவளான காந்தாரியையும்பாத்துச சாந்தியை அடைவாா. பிரபுவான தாமந்தனா உசிதப்படி ராஜ்யத்தையும் உனக்குக்கொடுக்க ஸம்மதிப்பாா. கற்றறிந்தவரும் நலலபுத்தியுள்ளவரும் வீரரும் எல்லாச்சாஸ்திரார்த்தங்களுடைய தத்வத்தையும்அறிந்தவரும் தாமாதமாவுமான யுதிஷ்டிரா வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டாா. அவா பந்துவினிடத்தில மீறிச்செலவதில்லை. சண்டையில எண்ணங்கொள்ளாதவளான தரௌபதியும் தன்பந்துஜனங்களவிஷயத்தில ஆனந்தமடைவாள். புருஷஸ்ரேஷ்டாகளும் பாண்டுநந்தனாகளுமான பீமாஜுனாகளும் மாதரீபுத்திராகளான நகுலஸஹதேவாகளும, வாஸுதேவா புத்தி

சாலியான யுதிஷ்டிரர் இவவிருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத்தினாலும் (அவர்களுடைய) அபிபராயத்தில நிறபார்கள். துர்யோதன! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுக்கொள். எலலாவறறிறகும் ஆன்மா பாததிரமன்றோ? உயிரோடிருபபதில முயறசிசெய். உயிரோடிருபபவன் மஙகளஙகளைப்பாாக்கிறான். நீ உயிரோடிருபபாயாகில ராஜ்யமும் ஸம்பததும் மஙகளமும் கிடைக்கும். குருவம்சததிலுதிததவனே! மரிததவனுககு ராஜ்யம்இலலை;ஸுகம் ஏது? பாரத!சென்றதும் செலலுகின்றதுமான இந்தஉலகநடையைப பாா நீபாண்டவாகளோடு பகைமை நீஙகுவாயாக குலததினதுமிசசததைப் பாதுகாபபாயாக. குருவம்சததிலுதிததவனே! நான அஹிதமான வசனததைச் சொலலக்கூடியகாலம் ஸமபவிககவேண்டாம். மிக்கபுஜபலமுளளவனே! விருபபததைச சொலலுகிறேன்; என்னுடைய வசனததை அவமதிககாதே. இது அதிகதாமததுடன் கூடியது. அரசனுககும் குலததிறகும் இஃதன்றோ அதிகமான க்ஷேமததை உண்டுபண்ணக் கூடியது? காநதாரீபுததிர! குலததுககு ஸுகததைஉண்டுபண்ணுகிறவரான அநதததாமநநதனரைக குருவம்சததின் விருததியின்பொருடடு அடைவாயாக புருஷாகளுள சிறநதவனே! காணனும்,வழியை விட்டு விலகாதவனும் வருஙகாலதது நன்மையுடன்கூடினவனுமான அர்ஜுனனை யுதததில ஜயிககமாட்டானென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம் நரஶரேஷடனே! மஙகளகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனககு இனியதாகட்டும். ராஜேநதிரனே! இதறகு நீ வேறுவிதமாக நடபபாயாகில மிக்கபெரிதான விநாசம் ஸம்பவிக்கும். இநதிரனாலும் யமனாலும் வருணனாலும் ஸ்ரீமானான குபேரனாலும் செய்யமுடியாததும் கிரீடிஒருவனாற செயயபபட்டதுமான இநதக் காரியததை உலகததுடன்கூட நீ பாாததிருக்கிறாய். தன்னிடததிலுளளகுணஙகளால இநதக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெறறவனான தனஞசயன் என்னுடையவசனம் அனைததையும் மீறிநடக்கமாட்டான். ராஜேந்திர! எபபொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸரித்தே நடபபான. கிருபைசெய. நீ சாநதியைஅடைவாயாக எனககு எபபொழுதும் உனனிடததில அபிமானம்அதிகம். அதனாலும் அதிகமான நேசததினாலும் உன்னைநோககிச் சொலலுகிறேன். கர்ணனை யுததத்தினின்று தடுக்கபபோகிறேன கர்ணனிடததில எனக்குஅதிகமான அன்பு இருக்கிறதன்றோ? கறறறிந்தவர்கள, ஸ்னேகம் இயறகையாக உண்டாகக்கூடியதென்றும் அவவாறே நலலவார்ததையினால தேடததக்கதென்றும் தனததினால தேடததககதென்றும் பிரதாபத

தினால நேரக்கூடியதென்றும் நான்குவிதமாகச சொலலுகின்றார்கள். அவையனைததும் உனக்குப் பாண்டவாகளிடததிலிருககின்றன. வீரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அநதபபநதுககள ஸமாதானததினால மீண்டும் ஹிததததை அடைவாாகள. நீ மனமகிழநது (பாண்டவாசளோடு) நேசததைஅடைநதால, உன்னால உலகததுககு ஒப பறறதான நன்மையானது செயயபபட்டதாகும்' எனறா ஸனேகிதர் இவவண்ணமாக நன்மையான இநதவசனததை உரைககக கேடட துரியோதனன ஆலோசிததுப பெருமூசசுவிடடு மனவருததமடைநதவனாக உரைககலானான்.

'மிததிரரே! நீா சொலலியது உண்மையே விஜஞாபனம் செய்கின்ற என்னுடைய வசனததையும் கேளும. துஷடபுததியுளள இநதப் பீமன் புலிபோலப பலாதகாரததால துசசாஸனனைககொன்று அட்டஹாஸஞசெயது பலவாாததையைச சொனனான. அது என உளளததிலிருககிறது. அது உமககுந தெரியாததன்று. சாநதி உமககு எதனால உண்டாகும்? உககிரமான காறறானது மேருவெனகிற பெரியமலையை அடிககச சகதியுளளதாகாததுபோல, அாஜுனன் யுததததில காணனை அடிககச சகதியுளளவனாகான குநதீபுததிராகளும் எனனிடததில பலாதகாரமாகப பலவாறான விரோததததை நினைதது ஸமாதானததை அடையமாட்டாாகள குருபுததிரரே! வீரரே! கர்ணனை, 'யுததததினினறு ஒழிநதுவிடு' என்று சொலவதறகும் நீா தகுநதவரலலீா. இபபொழுது, பலகுனன் அதிகஸரமததுடன கூடியவனாயிருககிறான. இநதககாணன் அாஜுனனைப பலாதகாரமாகக கொலலபபோகிறான். பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகரங்களுககு இருபபிடமான ஸமுததிரமானது வறட்சியடைநதாலும் அடையும்; பெரியமலைகள மஹாஸமுததிரததில மிதநதாலும் மிதககும், அாஜுனன் காணனை யுததததில (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட்டான். ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காறறு, அதிஉககிரமான காநதியுளள அகனி இவைகளுககு எஙகும இலலாமை உண்டானாலும உண்டாகும்; அாஜுனன் யுததததில காணனை ஜயிககமாடடான்' என்று கூறினான். உம்முடையகுமாரன் அநதக குருபுததிரரைப பாாதது இவவாறு சொலலிவிட்டு, அடிககடி அவரை ஸமாதானஞசெயது, பிறகு, தன்படைவீராகளைப பாாதது, 'விரைவாகக கொலலுஙகள, இநதச சததுருககளைக குறிதது எதிாதது ஓடுஙகள, குறைவறற பலமுள்ளவாகளான நீஙகள ஏன பேசாமலிருககிறீாகள?' என்றான்.

தோண்ணூறைந்தாவது அத்யாயம.

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒத்திருத்தலைப்பொறாமல் கோபத்துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது.)

அரசரே! புததிராகளுடனகூடி நீசெயத துராலோசனையிலை ஏறபடடயுததததில சஙகஙகள பேரிகளுடைய முழுகுமானது நிரம்பியிருகும்போது,வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவாகளும் புருஷஸ்ரேஷடாகளுமான அநதச சூரியபுததிரனை காணனும் அரஜுனனும் எதிரதததாகள நெருபபைக ககுகினறஸாபபங்கள போல முகஙகளால பெருமூசசை விடுகினறவாகளும் கீரததிசாலிகளுமான அவவிருவீராகளும நெயயிலை ஹோமஞசெயயபபடட இரண்டு அகனிகளபோல யுததததில அபபொழுது ஜவலிதாகள. இமயமலையில தோனறியகைகளும் மதபபெருகுகுளளவைகளும் மிகநீணட தநதஙகளுளளவைகளுமான இரணடியானைகள ஒரு பெணயானையின நிமிததமாக சணடைசெயவதுபோல, உகரமான வீரயமுளளவாகளும வீராகளுமான தனஞசயனும காணனும நனகு எதிரதாகள பெரியமேகததோடு பெரியமேகம எதிரபபதுபோலவும தநசெயலாக மலையோடு மலை எதிரபபது போலவும் பில, ராண்கயிறு, தலம, தேருருளைமுனை இவைகளின சததததுடனகூடிய அவவிருவீராகளும அம்புமழையைப பொழிநதுகொண்டு எதிரதாகள ஸாபபஙகளபோனற பாணஙகளுடனும அலதிரஙகளுடனும் சகதிகளுடனும ரிஷடிகளுடனும கதாயுதஙகளுடனும கதகளுடனும் கூடியவாகளும் கோபமாகிற காறறினை அலேகபபடட அலேகளபோனற மாலேகளையுடையவாகளுமான அவவிருவீராகளும் இரண்டுமலேகளபோலவும சதாயுதஙகளினமுடிவில இரண்டுஸமூதிரஙகளபோலவும விரைவாக எதிரதாகள. முனை நனறுகவளாகதிருநகின்ற மரஙகளுடனும கொடிகளுடனும் ஒஷ்திகளுடனும் கூடியவைகளும,பெருகியிருகினற பறபலவிதமான அருவிபபெருக்குடன கூடியவைகளும், அசைகினறகவ்வகளுமான இரண்டுமலேகள மிகஜலதிதினை மோதுவதுபோல மஹாஸதிரஙகளால அவவிருவீராகளும பரஸபரம் அடிததுகொண்டாாகள அம்புகளால விசேஷமாக உடலபிளகபபடட குதிரைகளும ஸாரதிகளுமுளளவாகளும் பொறுதததறகு மிகஅரிய அஸதிரஙகளால எலலாபபகததிலும்உடலபிளகபடட்டவாகளுமான அவவிரண்டு ரதிகாகளுகும் முறகாலதில இநதிரன விரோசனன் இவவிருவாகளுகும் யுததம் நடநதது போலபபெருமபோர்நடநதது.அதிகமானதாமரைமலாகளும் கருநெய

தல்களும் மீன்களும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்களால ஒலியுள்ளவைகளாகச செயயப்பட்டவைகளுமான அதிக ஸமீபததிலிருககின்ற இரண்டுபெரியமடுககள காறறினால உயர எழுபபபட்டுநெருங்குவதுபோல தவஜததுடன்கூடின அநதஇரண்டு தோகளும் நெருங்கின மஹேநதிரனுடைய பராககிரமம்போனற பராக்கிரமமுள்ளவாகளும் மகேநதிரனுககுஒபபானவாகளும் மஹா ரதாகளுமான இருவரும், மகேநதிரன் விருததிரன் இருவருமபோல மகேநதிரனுடைய வஜராயுதததுககு ஒபபான பாணங்களால அடித துககொண்டாாகள அாஜுனனுககும காணனுககும யுததம்நோநதிரு ககும்ஸமயததில,யானைகளும் காலாடகளும குதிரைகளும் ரதங்களுங கூடியவைகளும், விசிததிரமான கவசங்களையும் ஆபரணங்களையும் வஸதிரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளுமான இரண்டு ஸேனைகளும் நடுககமுறறன, ஆசசாயததினால உரகக ஸிம்ம நாதஞசெயதன, பூமியும் ஆகாயமும நடுங்கின மதங்கொண்ட ஒரு யானையானது மறறொரு யானையை எதிரபபதுபோலக காணன் கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணததினால அாஜுனனை எதிரதது வநதபொழுது, ஸிம்மநாததததுடனகூடியவாகளும ஸநதோஷ முள்ளவாகளுமான பாாககவிருபபமுள்ளவாகளால வஸதிரங்களைப பிடிததிருககினற விரலகளுடனகூடின கைகள உயரததூககப பட்டன அநதசசமயததில ஸோமகாகள பாாததனைப பாாதது, 'அாஜுன! விரைவு பாராடடுவாயாக செல காணனைப பிள இவ னுடைய தலையையும திருதராஷடிரகுமாரனான துாயோதன னுககு ராஜயததிலிருககும ஸரததையையும வெடடுவாயாக தாம தம் வேண்டாம்' என்று உரககக கூசசலிடடாாகள அவவாறே, அந தச சேனையிலிருநத நமமைசசோநத அனேக யுததவீராகள காண னைபபாாதது, 'காண! செல, செல, அாஜுனனைக கொலவாயாக பிறகு, பாாததாகள மிகக தைனயமுறறவாகளாக விளமபமினறி மறுபடியும் கானகம் செலலட்டும்' என்று கூறினாாகள

பிறகு, காணன் முதலில பததுபபாணங்களால அாஜுனனை விரைவாக அடிததான. பிறகு, கிரீடியானவன நன்றாகப பிரயோகிக கபபடட பதினெடடுபபாணங்களால அபபொழுது அநதககாணனை யும் அடிததான.மறுபடியும,காணன் விரைவுடன அநதபபாாததனைத தாழைமடலபோனற பததுபபாணங்களால அடிததான் பாாததனும் அநதககாணனைத தீட்டபபடட நுனியுள்ளவையும கூரியவாயுள்ள வையுமான பததுபபாணங்களால கசசையின் நடுவில அடிததான

பாரதரே! பிறகு, காணன், கோரமான யுததததில வரம்புகடாது (யுத்த வீராகளை) கொறுகஙகிகொண்டு முனேகூரிய ஒன்பது பாணங்களால மதஙகொணட யானேயைக கச்சைகடடுமிடதில அடிபபதுபோலப பாரததனே அடிததான் பிறகு, சுறுசுறுபபுடன் காயஙகளைச் செயபவனும் மகாபலசாலியுமான ஸுதபுததிரன் யுததததில வேறு இரண்டு கூரஙகளால நமுசியானவன மஹாரதிரனே அடிததபோல விரைவுடன் பலாதகாரமாக அடிததான் பாண்டவன் அந்தக் காணனே உருகுமயமான மூனேயுள்ளவைகளும் காதுவரையில இழுதது விடபபடடவைகளுமான ஐநது பாணஙகளால அடிததான அநதப பாரததனுடைய பாணஙகள காலதூதாகள்போல அபபொழுது அவனுடைய இரததததைப பானஞசெயதன. பாரதரே! காணனும், வாஸுதேவரையும் பாரததனேயும் வதஸதாநதஙகளால நிரபபினன. அநத ஸுதபுததிரனும் அாஜுனனுமாகிய இருவாகளும், பிரயோகிகபபடடும் அம்புகளால பரஸபரம அடிதது கொண்டாகள அதிக ரோஷமுளளவாகளான அவவிருவாகளும் பரஸபரம் துனபமவிளவிகககூடிய ஸமயததை நோகஙகிக் கொண்டு அதிகபயஙகரமாக எதிரதாகள பிறகு, தேவராஜகுமாரனை அாஜுனன, பகைவாகளை ததவிகசெயகிற ஆகனேயாஸதிரதைக காணன்மீது பிரயோகிததான யுததமுனேயில தனஞசயனிடதினினறு வெளபபடட அநதஉததமாஸதிரமானது அபபொழுது நனறுக ஜவலிததது பிரதாபசாலியான அநதக காணன், ஆகனேயாஸதிரம எடுகபபடடதைககண்டு, யுததததில அதைத தணிபபதறகாக, வாருணஸதிரதைப பிரயோகிதது அதனால நெருபபைஅவிததான பலசாலியான காணன் பாஜண்யாஸதிரதினால எலலாதிசைகளையும் இருளாலமூடபபட்டவைகளாகச செயதான். பிறகு, நன்றுகப பிரயோகிகபபட்ட வாயவயாஸதிரதினால (அாஜுனன்) அநதமேகஸமூகஙகளை விலகிததளளினன். பிறகு, சததுருகளைத தவிகசெயபவனும் சததுருகளுடைய கூடடததை நன்றுகநாசஞசெயயுநதன்மையுளளவனுமான அநதத தனஞசயன அதிகோபமுளளவனாகி காண்டீவததினைது நாண் கயிறறை உருவிகொண்டு தேவராஜனுகுபபிரியமான வஜராஸதிரதைத வெளியிடடான். காண்டீவததினிடமிருநது மிகவகூரமையுளளவைகளான நாராசஙகளும் நாளீகஙகளும் வராஹகர்ணஙகளும தோன்றின. கோரமாயிருபபவைகளும் வஜராயுதததுகுகு ஒபபான வேகமுளளவைகளுமான ஆயிரகணகான அநத

ஆயுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன. பகலின்முடிவில பக்ஷி களுடைய கூட்டங்கள் கீழநோக்குகின்றவைகளாகி இரவில விரை வாக மரத்தை அடைவதுபோலப பார்த்தனுடைய பாணங்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தில பாயந்தன அவைகளை ஸ்ரீதபுத்திரனை காணன் பாணங்களால ஏறறுகொண்டான். யுத்தபூமியில, அவவாறு தன்னுடைய பாணஸமூகங்கள தளளப்பட்டதைபபொறுத்த தனஞ் சயன்மீது காணன் கோபத்தினால கவரபபட்ட மனத்தையுடையவ னும் யமனுககுஒபபான செயகையையுடையவனுமானன் சூரியன் உதித்தவுடன் க்ஷணத்தில நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசம் செய்வதுபோலக கர்ணன் போரபுரிகின்ற அந்தப பாரத்தனுடைய எலலாப பாணஸமூகங்களையும் நாசஞசெய்தான். பிறகு, மிகபபெரிய சண்டையில ரோஷத்தினால கன்றுக ஜ்வலிகின்றவனும் கம்பீரஸ்வ பாவமுளளவனுமான அந்தபபீமன், கோபமுளளவனுகிக கையைத தன்கையினால பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால பொறுககாதவ னாக பாரத்தனைபபாரத்துப பின்வருமாறு வாகியதை உரைகசலா னன், 'கிரீடியே! ஸ்ரீதபுத்திரன் உன்னை முனைகூரிய தாழைமடல போன்ற பாணங்களால எவவாறு அடிகலாம்? நீ காண்டவனத்தில அக்னியின்பொருட்டு வாயநிறைந்த ஆகாரத்தைககொடுத்தது (அதி னால்) பிராணிகளை ஜயித்த அந்தத்தைரியத்தினால ஸ்ரீதபுதிர்னை கொல. அலலது, நான் கதையினால இவனை கொறுககிவிடுகிறேன. காலத்தினால பகவமானவனும் மிகக குரூரமான சொறகளையே உரைப பவனுமான இந்தககாணன் பாரத்தனை எதிர்த்தது உயிருடன் (மீண்டு) செலலான' என்றான

தொண்ணூறுருவது அத்யாயம.

(கர்ணன் போரில் மிஞ்சக் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை உத்ஸாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தன்திறமையைக் காட்டியதும்.)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருபபியடிக்கப் படுகின்ற அம்புகளைக்கண்டு, பார்த்தனைநோகி, 'கிரீடியே! இப பொழுது நீ பார்த்தககொண்டிருக்கையிலேயே காணன் உனனுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரகணங்களால கவர்ந்துவிட்டான. ஒனறு சேர்ந்தவர்களும் காஜிகின்றவாகளுமான கௌரவாகளை நீ கண்டு (செய்யவேண்டியதை) அறிந்திருககிறாய. என் மதிமயகமுறறிருக் கிறாய்? எலலாக்கௌரவர்களும் கர்ணனைமுன்னிட்டுககொண்டு, உன் னுடைய அஸ்த்ரத்தை அஸ்திரங்களால நாசஞசெய்யபபடுகின்றதாக

அறிகிறாகள கிரீடியே! பாாதத! எநதத்தாயததினால அப்படிப் பட்ட யுதததில *நீ தாமஸனையும், அதிகோரரூபிகளான தாமஸர்களை யும் கொழுபபினால அதிககாவஙகொண்டவனும் வீாயமுள்ளவனுமான தம்போதபவன் எனகிற அஸுரனையும் யுததகளததிலகொன்றாயோ, யுதததில அஸதிரததைப பிரயோகிபபதில ஸமாத்தனான நீ அந்தத தைரியததினால இபபொழுது கர்ணனைக கொலவாயாக. கததிகளை ஓரததில உடையதும் என்னால கொடுக்கப்பட்டதுமான இநதஸுதர் சனததினால இபபொழுது இநதசசததுருவான காணனுடைய தலை யை, சததுருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜரததினால இந்திரன் அறுததது போல விரைவாக அறுபபாயாக வீர! வேடவேஷம்பூண்ட மஹாதமாவான சிவபகவான் உன்னால எநதததாயததினால மகிழ் விககபபட்டாரோ, அப்படிபபடட நீ மீண்டும் அநதத தாயத்தைக் கொண்டு, காணனை அவனைச சோநதவாகளுடன் நாசஞசெய்வாயாக. பிறகு, பட்டணஙகளோடும் கிராமஙகளோடும்கூடியதும், ஐஸவர் யததினால நிறைநததும், பகைவாகூட்டஙகள கொலலப்பட்டதுமான கடலசூழநத பூமியை நீ அரசருககுக கொடு பாாதத! ஒபபறற கீாததியையும் நீ அடைவாயாக பரதாகளுள சிறநத வீர! வீரர்கள் அனைவரும் காணனை முன்னிட்டுககொண்டு சிறநதஉனனுடைய அஸ திரததை முறியஅடிததுக காஜிககினறாகள. நலலமுயறசியைசசெய. யுதததில சிறநத உதஸாகமுளளவனான காணனையும் (பலததினால) குறைவடையும்படி செயயபபடுகிறவனான உனனையும்பாாதது, இநத ஸருஞசயாகளும் ஸோமகாகளும் இதோ ஓடுகிறாகள' எனறு சொன் னா பீமனாலும் ஜனாததனராலும் நனறாகததூணடபபடட அாஜு னன அபபொழுது தனனை நினைதது எலலாவறறையும்அறிநது அவவி டததிறகுவநததின பிரயோஜனததையுமுணாநது, கேசவரை நோககி, இவவண்ணம் உரைககலானான் 'உலகம் க்ஷேமமடைவதறகாகவும் காணனைககொலவதறகாகவும் இதோ நான் உகரமான மஹாஸதி ரததைப பிரயோகிககிறேன. அதறகு நீரும் தேவாகளும் பிரம்ம தேவரும் சிவபெருமானும் பரம்மஜஞானிகளனைவாகளும் எனக்கு அனுமதியளிககவேண்டும்' என்றான் அளவைமீறிய வலலமையுடை யவனும் இடககையினாலும் அம்புகளைப பிரயோகிககுந திறமையுள் ளவனுமான அநதபபாண்டவன இவவாறு சொலலிவிட்டு பரம்ம தேவருககு நமஸகாரஞசெயது மனததினால தியானிதது வெளியிடத தககதும ஸாவோததமமானதும் ஸஹிககமுடியாததுமான பிரம்

* இரடடிததலால ஒருசொலவிடபபடடது.

மாஸுதிரத்தை வெளியிட்டான் பிறகு, அதிக தேஜஸுளள அர்ஜுனன், காண்டீவததிலுல விடபபடடவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல உகரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுகு ஒப்பானவை களும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால திசைகளையும் எல் லாத திகோணங்களையும் நன்ரு மூடினான். பரதாகளுள சிறந்த அர்ஜுனனுல நூறுநூறுக விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வாயுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் யுகம்முடியுங் காலததில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூரியனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிர காசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணகுதிறகுள் கர்ணனுடைய தேரினை நன்ரு மூடிவிட்டன அப்பொழுது, யுததமததியில காண னுல வேகததுடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக் கூட்டங்கள் குறைவறறவைகளாகப் பர்ஜன்யனுல விடப்பட்ட நீரதாரைகள்போலப் பாண்டவனை எதிரதவந்து தாக்கின பிறகு, நிகரிலலாத பிரபாவமுளளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன்கூடிய வனுமான அநதகனை, கிருஷ்ணனையும் கிரீடியையும் விருகோதர னையும் மும்மூன்றுபாணங்களால அடிதது உரததநாதததோடு கோர மாகச் சபதிததான். பிறகு, பாணங்களால அடிகக்பபட்ட குருதீ புதிரனை அநதக்கிரீடியானவன், பீமனையும் அவவாறே ஜனார்ததன ரையும பாரதது, மறுபடியுமம பொழுதவனுக, ஒரேஸமயததில பதினெட்டுபபாணங்களை விலலினின்று பொழிநதான் அநத அர் ஜுனன், கொடியை ஒருபாணததிலுலும் சலயனை நான்குபாணங் களாலும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடிதது பிறகு நன் ரு கவிடபபட்ட பததுபபாணங்களால பொறகவசததை அணிந் திருகுற *சேபதியையும் அடிதகான். அநதராஜகுமாரன், தலையை இழநதவனுகவும் கைகளை இழநதவனுகவும் குதிரைகள ஸாரதி வில கொடி இவைகளை இழநதவனுகவும் கோடாலிகளால வெட்டபபட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல நன்ரு கஅடிகக்பபடடுத தேரிலிருநது கீழே விழுநதான். கிரீடி மறுபடியும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட் டுபபாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும் பததுபபாணங்களாலும் அடிகது நானூறு யானைகளைசசாயதது ரதி காகளையும் எட்டுரதங்களையும் ஆயிரங்குதிரைகளையும் மறுபடியும் எண்ணூயிரம் குதிரைவீராகளையும்வீராகளானகாலாட்களையும் கொன் ரூன முகியாகளும் சூராகளுளசிறநதவாகளும் உததமமானபாணங் களால அதிகமாக அடிகக்பபடுகின்றவாகளும் பகைவாகளைக கொல

* 'சேனாபதி' எனபது மூலம், 'ஸபாபதி' எனபது வேறுபாடம்.

லுகின்றவாகளுமான காணனையும் பாாததனையும் கண்டு, சிறநதவாக
ளான எலலாவீரர்களும் குதிரைகளை இழுதது நிறுததிக்கொண்டு அங
கே நினறாகள பிறகு, காணன, பாணஙகளால காண்டீவததிலுளள
நாண்கயிறறை ஒலியுண்டாகும்படி அறுதது ஆஜுனனைநன்றாகமூடி
னான ஸூதபுததிரன் இநத க்ஷணததில அவனை நூறுக்ஷுதரகங
களால நிரபபினான சடடையுரிதத பாம்புகொபபானவைகளும் கூா
மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டு நனகுதீட்டபபட்டவைகளும்
பக்ஷிகளினிறகுகளால வேகமுளளவைகளுமான அறுபது பாணங
களால வாஸுதேவரையும பிளநதான அசசமயததில, ஸோமகாக
ளும் விரைவுடன ஓடினாகள பிறகு, சுறுசுறுபபாகக காயஙகளைச
செயபவனும் பெரியவிலலையுடையவனுமான கிரீடி மிககதிடமான
தும் தனகையினால இழுககபபடுவதைப பொறுககககூடியதும் புதிது
மான நாண்கயிறறைஎடுதது ஒரு நிமிஷததிறகுளளாகக காண்டீவத
தில பூட்டினான ஸூதபுததிரனான காணன யுதததில பகைவாகளைக
கொலலுகிறவனான அநதபபாாததனுடைய நாணகயிறு அறறதையும்
லாகவததினால வேறுநாண்கயிறு பூடடினதையும் அறியவேயிலலை
அரசரே ! ஆஃது ஆசசாயமாக இருநதது காணனுடைய பாணஙக்
ளால காயபபடுததபபடட அஙகஙகளையுடையவனும மிககரோஷமுள
ளவனுமான பாாததனும அநதநாணகயிறறை விரைவாகபபூடடிக
காணனுடைய விலலிலிருககினற நாணகயிறறைஅறுதது யுதததில
உமமைசசோநத யுததவீராகளை எதிாததான பாாததனுடைய அஸதி
ரததினால இருளஉண்டுபணணபபடடபொழுது, ஆகாயததில பக்ஷிக
ளுடைய கூடடமானது ஸஞசாரஞசெயயவேஇலலை பாாததன்
அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு ஒருநிமிஷததிறகுள பததுபபாணங
களால சலயனைக கவசததில நனறாக அடிததான பிறகு, பாாத
தன, காணனைப பன்னிரண்டு பாணஙகளால அடிதது மறுபடி
யும் ஏழுபாணஙகளால அடிததான. பாாததனுடைய வில்லி
னின்று வேகததுடன பிரயோகிககபபட்டவைகளும் உககிரமான
வேகமுளளவைகளுமான பாணஙகளால திடமாக அடிககபபடடவ
னும விசேஷமாகப பிளககபபடட சரீரததையுடையவனும இரததத
தினால நனைககபபடட அஙகஙகளையுடையவனுமான அநதக காணன,
முடிவுககாலததில ருததிராபோல விளஙகினான பிறகு, காணன்
மூனறு பாணஙகளால தேவராஜனுககொபபான தனஞசயனைப பிளந
தான கொலல எண்ணஙகொணடவனான காணன, அசசதாமீது
நெருபபுபபோன்றவைகளும் ஸாபபம்போன்றவைகளுமான ஐநது

அம்புஜோப பிரவேசிகசச செயதான் அரசரே! நலல புஙகஙக ளுளளவைகளான அநகபபாணஙகள பொன்னல விசிததிரமாயிருக் கிற புருஷோததமரான ஸ்ரீவாஸ ுதேவருடைய கவசததைதபபிளது பிறகு கீழே விழுநது வேகததுடன பூமியில பிரவேசிததன அவை களை ஸநானஞசெயது காணணிடம வநதுசோநதன பிறகு, தனஞ சயன அநத ஐநதுபாணஙகளையும நனமுகப பிரயோகிகபபட ட பததுபபலலஙகளால ஒவவொனறையும மும்மூன்முகத துண்டாககி ஞன. அவைகள கருடனுடைய மூககினல துண்டாகபபட்ட ஸாப பஙகளபோலப பூமியிலவிழுநதன பிறகு,அாஜுனன,குரோதததினல உலாநத காடடைபரிகிற அகனிபோல மிக ஜவலிததான அளவு படாத தையமுளள அநத அாஜுனன காதுவரையில இழுதது விடபபட்டவைகளும சரீரஙகளுகு ளாசததை உணடபண்ணுகின்ற வைகளும ஜவலிகினறவைகளுமான பாணஙகளால காணனை மாம ஸதானஙகளில அடிததான அவன துககததினல நிலத திறுஞன்; தையதததினலமாதிரம நினறான பிறகு, மகாதமாவான அாஜு னன ஸ்ரீதபுதததிரனுடையபேரகுதததைதடுகிறவனபோல அமபுகளை வெளிபபடுதததினன தஙகததினல விசிதததிரமான கடகஙகளுடன கூடியவைகளும பெரியவைகளுமான அவவமபுகள நாலுபுறுகப பூமியில விழுநதன. அரசரே! பிறகு, தனஞசயன கோபிததுக கொளளவே, பாணஸமூகஙகளால திககோணஙகளும திகுகஙகளும் சூரியனுடைய ஒளிகளும காணனுடைய ரதமும குளிரநதபனியினல மூடபபடடமலைபோல பாககததகாதனவாயின பாரதனுடைய கையினல நனமுகவிடபப ட பெரிய யமபுகளால அடிககபபடுகினற சககர ரக்ஷகாகளுடனகூடின காணனுடைய பினபுறதததைகாககினற வாகளும முநதிசெலலுகினறவாகளும பயநதுஓடினாகள. பிறகு, பரதாகளுளசிறநதவீரனும மகானுபாவனுமபுதததில(பகைவாகளைக) கொலலுகினறவனுமான அாஜுனன, துரியோதனனல தூண்டபபட டவாகளும மிகபெருமைவாயநதவாகளும ரதஙகளையுடையவா களும ஸாரமாயிருபபவாகளுமானவீராகளை விசேஷிதது ளாசஞசெய தான. ராஜரே! காணடீவததை விலலாககொண்டவனும கௌரவாக ளுளசிறநதவனும நிகரறறவீரனுமான அாஜுனன, இரண்டாயிரம் சிறநத கௌரவவீராகளை எலலோரையுமே ரதஙகளோடும ஸாரதிக ளோடும கூடினதிறகுள ளாசததை அடையசசெயதான். பிறகு, உம முடைய குமாராகளும மிகுதியிருகிற கௌரவாகளும காணனை விடடுவிட்டு ஓடினாகள இவாகளைச சிதறியோடுமபடிசெயது பாணஙக

களால காயபபடுததபபட்டவாகளும் புலம்புகின்றவாகளுமான உமது புததிரர்களை நன்றாகநொறுககினான் எலலாககௌரவர்களும் பார்தத னுடைய பாணஙகளால விசேஷிததுஅடிககபபட்டும மிகக பரிதாப ததைஅடைவிககபபட்டும் நாசமடைநதாகள. பிறகு, சிறநதவீராகள காணனுடைய ரததததை தொடாநதுசெலலும் விஷயததில துரி யோதனனால மறுபடியும் தூணடபபடடாகள. 'ஓ! க்ஷத திரியர்களே! நீஙகளனைவரும் சூராகளுககுளசிறநதவாகள. க்ஷத திரியதாமததில நிலைபெறறவாகள ஸமீபததிலிருககும காணனை விட்டுவிட்டு ஓடுவதெனபது உஙகளுககுத தகுநததனறு' எனறான். உம்முடையபுததிரனால அவவாறுசொலலபபடடும, பயததினால நிறம் மாறியிருககினற அநதககௌரவவீராகள நிறகவேயிலலை பிறகு, எல லாரும திசைகளைசசூனயமாகபபாரததுத திககோணஙகளையும திக குககளையும்நோககி ஓடினாகள பாரதரே! பாரததனுடைய பாணஙக ளால நனகு வாடடபபடடவனும பயததினாலபிளககபபடடவனும் கௌரவாகளால கைவிடபபட்டவனுமானகாணன அநதயுதததில மனவருததததை அடையவிலலை பகைவனான அரஜுனனை எதிரத தே சென்றான

தொணணூறறேழாவது அதயாயம.

(கர்ணன் நாகாஸ்திரம் எய்ததும், சிருஷ்ணன் தேரைஅழுத்த நாகாஸ்திரம் அர்ஜுனன்கிர்டத்தைக் கவர்ந்ததும், தேருருள பூபிமில அழுந்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த் தம் போரைநிறுத்த வேண்டினதும்)

நரேநதிரரே! எயதஅமபுகள விழககூடிய தூரததிலநின்ற கௌரவாகள அஙகிருநதும விலகிசசெனறாகள மினனலபோறபிர காசிபபதும் நனறாகவிருததியடைநததுமான தனஞசயனுடையஅஸ திரததை நானகுபககததிலும கண்டாகள பிறகு, மஹாயுததத தில கோபஙகொண்ட பாரததனால காணனுடைய வதததின்பொரு ட்டு விடபபடடதும் ஆகாயததை அடைநததும் அதிககோரமானது மான பாரததனுடைய அநதபபாணததை ஸூதபுததிரன் பாணஙக ளால விழுஙகினான. விருததியடைகின்றதும கௌரவாகளைஎரிக் கினறதுமான அநதஅஸதிரததைத தஙககககடடுககளுளள பாணஙக ளால அடிததான காணனோ, தடமான நாண்கயிறறுடன்கூடினதும் பயனறறதாகாததுமான விலலை நாணொலியிடும்படிசெயது பாண ஸமூகஙகளைப பிரயோகிததான அவன பரசுராமரிடததினின்று

அடையபபட்டதும் மஹாமகிமைபொருநதியதும் பகைவர்களை நாசஞசெய்கின்றதுமான அதாவணவேதோகதமான அஸதிரததினால் எரிககின்ற அநதஆஜுனனுடைய அஸதிரததை நாசஞசெயதான்; ஆஜுனனையும் கூாமையுளள பாணஙகளால அடிததான. அரசரே! பிறகு, அநதஸமயததில பரஸபரம் பாணஙகளால அடிபபவாகளான ஆஜுனனுககும் காணனுககும் யுதததில தநதஙகளால ஒனறோடொனறு முடடுகின்ற இரண்டுயானைகளுககு நோவதுபோல மிககபெரிதானசணடை நோநதது மனனரே! பிறகு, காணனும் பாாததனும் சரமாரியினுடைய கூடடஙகளால ஆகாயததை இடைவெளியறறதாகசசெயதபொழுது, ரணரஙகமானது அஸதிரஙகளுடைய கூடடததினால நனறாகமூடபபடடதும நெருஙகியதும் ஆயிறறு பிறகு, எலலாககௌரவாகளும் ஸோமகாகளும் பாணமயமான பெரியவலையைககணடாாகள. அவாகள அபபொழுது நெருஙகிய பாணாநதகாரததில வேறு ஒருபிராணியையும் காணவிலலை. வேநதரே! எபபொழுதும் அமபுகளைத தொடுககினறவாகளும் அனேகபாணஙகளை நன்றாகவிடுககினறவாகளுமான அநதவிலலாளிகள இருவரும் யுதததில பறபல திவயாஸதிரஙகளால விசிததிரமான வழிகளைக காண்பிததாாகள யுததமததியில இவவாறு போாபுரிகினறவாகளான அவவிருவருள, ஸூதபுததிரன ஒருஸமயததில (ஆஜுனனைவிட) அதிகரிததவனானான, பருதாபுததிரனான கிரீடி ஒருஸமயததில வீாயததினாலும அஸதிரஙகளாலும் மாயாபலததினாலும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான யுதததில ஒருவருககொருவா ஸமயததை எதிாபாாககின்றவாகளான அவவிருவருடைய கோரமானதும் பிறாகளால ஸஹிககமுடியாததுமான அநதயுதததைககணடு எலலாயுததவீராகளும் ஆசசாயததையடைநதாாகள. அரசரே! பிறகு, ஆகாயததிலுளள பிராணிகள அநதக காணனையும பாாததனையும் புகழநதாாகள. ஆகாயததில எலலாஇடததிலும், 'ஓ! காணா! நலலது, ஓ! ஆஜுன! நலலது' என்கிறவாககானது கேடகபபட்டது அரசரே! அபபொழுது அநதயுதததில ரதஙகளும் குதிரைகளும யானைகளும் மிதிததலால பூமியானது பிளககபபடவே, அதிலிருநது காண்டவவனம கொளுததபபட்டதருணததில விடுபடடு அபபொழுது கோபததினால பூமியில நுழைநததும் ஆஜுனனால உண்டுபண்ணபபடட வைரததுடன்கூடியதாகப பாதாளபரதேசததில படுததிருநததுமான அநத அஶவஸேனனென்கிற நாகமானது காணாஜுனாகளுடைய யுத

தத்தைக்கண்டு, பிறகு வேகததுடனும் மேல்நோக்கியகதியுடனும் மேலேவநது, 'துராதமாவான இநதப்பாாததனிடததில உண்டாயிருககின்ற வைரததைத தீாததுககொளவதறகு இஃதன்றோ ஸமயம்' என்று நனறாகஎணணி அம்புவடிவமாகிக காணனுடைய தூணியில நுழைநதது. பிறகு, யுததகளமானது அபபொழுது அஸதிரஙகளுடைய கூடடஙகளால நெருஙகியதும அவறறின கிரணஸமூகஙகள பரவினதுமாயிறறு. அபபொழுது, அநதககாணன் பாாததன் இருவரும் அமபுததிரளகளுடைய மழைகளால ஆகாயததை இடைவெளியறறதாகச செயதாாகள பெரிய பாணஸமூகமயமாயிருககினறஅநத யுதததைககண்டு எலலாககௌரவாகளும ஸோமகாகளும பயநதாாகள நெருஙகின பாணாநதகாரததில ஸஞசரிககினற வேறு ஒருவஸதுவையும காணவிலலை பிறகு, புருஷஶரேஷடாகளும் எலலா உலகஙகளுளளும சிறநத விலலாளிகளும் யுதததில உயிரைஇழககத துணிநதவாகளுமான அநத வீராகள இருவரும் யுததம்செயது களைபபுறறாகள இருவாகளும உயரககிளம்பிப பாாககினறவாகளாகவும், சநதனஜலததனால நனைககபபட்டவாகளாகவும், சாமரஙகளுடன கூடியவைகளும தேவலோகததிலதோனறியவைகளும் ஆகாயததில நிறகினறவைகளுமான அபஸரஸுகளுடையகூடடஙகளால (வீசபபடடவாகளாகவும), இநதிரன சூாயன் இவாகளுடைய தாமரைமலாபோனற இருகைகளாலும் துடைககபபட்ட முகஙகளுளளவாகளாகவுமிருநதுகொணடு, போாபுரிநதாாகள. பிறகு, பாாததனால அமபுகளால அதிகமாகததவிககசசெயயபபட்டவனான காணன பாாததனை மீறாதபொழுது பாணஙகளால விசேஷமாகக காயபபடுததபபடட அஙகஙகளையுடைய வீரனானஅவன அநதப பாாததனை ஒருகையுளளவனாகசசெயவதில மனவுறுதி செயதுகொண்டான பிறகு,காணன சததுருககளை நாசஞசெயகினறதும நனறாகசசோததுவைககபபடடதும ஸாபபமுகமபோனற முகமுளளதும ஜவலிககின்றதும பயஙகரமாயிருபபதும நனறாகபபடிநத கணுககளுளளதும் உககிரமாயிருபபதும தீடடபபடடதும் பாாததனைககொலவதறகெனறே பலநாளாககாபபாறறபபடடதும் எபபொழுதும் பூஜிககபபடடதும சநதனபபொடியில படுககவைககபபடடுளளதும ஸவாணமயமானஅம்புததூணியில படுததிருபபதும் மிகக தேஜஸுளளதும் உககிரமானவேகமுளளதும் ஐராவதததின வம்சததில தோனறியதும் நன்றாகஜவலிககினறதுமான ஓா அமபை யுதததில ஸவயஸாசியினுடையதலையை அபஹரிகக எண்ணங

கொண்டவனாகக் காதுவரையில இழுததான் பிறகு, திக்குக்களும் ஆகாயமும் மிகஜவலிததன நூறறுககணககாகக் கோரமான குறைக் கொளளிகளும் விழுநதன. அநத நாகாஸதிரமானது விலலிலபூட்டப் பட்டவுடனே, இநதிரனுடன்கூடின லோகபாலாகள் ஹாஹாகாரம் செயதாாகள அநதஸூதபுததிரன் அநதநாகாஸதிரததைக கோபததி னால * கடைககண்பககததை (கதுறிவைததுப) பூட்டினான். சிறநத அநதபபாணமானது, யுதததில கடைக்கண்பக்கததில மிககநோக்க முளளதாயிருததலைக காணன அறியவிலலை அநதநாகம் யோகபலத தினால பாணததில பிரவேசிததையும அறியவிலலை ஆயிரம்கண்களை யுடையவனான இநதிரன,பாணததிலபிரவேசிததிருககிறஸாபபததைக கண்டு, 'எனபிளளை மாண்டான' என்று எண்ணிததளாசசியடைநத அஙகஙகளையுடையவனானான தாமரைமலரில தோன்றியவரும் சிறநத மனோபாவததுடனகூடியவரும மனததையடககியவருமான பரம்மதேவா தேவராஜனைபபாாதது,'நீ மனவருததமடையாதே.விஜய னுககே ஜயலக்ஷ்மி' எனறா பிறகு, மகாதமாவானசலயன், பாணத தைப பூட்டினவனும உககிரஸவரூபமுளளவனுமான அநதக்கர்ண னைபபாாதது,'காண! (அாஜுனனுடைய)கழுததை லக்ஷயம்வைதது உன்னால இநதபபாணம பூட்டபபடவிலலை பகைவனைககொலலக கூடியபாணததை நனகு பாாததுப பூட்டுவாயாக' எனறுகூறினான். பிறகு, மனவுறுதியுளள ஸூதபுததிரன, குரோதததினால கண்கள மிகசசிவநது, மததிரராஜனைபபாாதது, 'சலய! காணன இரண்டுதட வை பாணததைக குறிபாாததுபபூட்டான. எனனைபபோனறவாகள கபட யுததம செயயமாடடாாகள' எனறான. பலவானான காணன, இவவிதமாக இநதவாாததையைசசொலலிவிட்டு அனேகவாஷகால மாகப பூஜிககபபட்ட அநதபபாணததைபபிரயதனததுடன பிரயோ கிததான. 'அடே! பலகுன! நீ மாணடாய' எனறு வைதுகொண்டு கடுமையான வசனததையும உரககசசொனனான காணனுடைய கையினால பிரயோகிககபபட்டதும நெருபபுககும்ஸூாயனுககும் ஒப பானதும மிககோரமானதும நாணகயிறறினினறும் விடுபட்டதும் காணனுடையவிலலினினறும விடுபடடதுமான அநதபபாணமானது ஆகாயததை அடைநது அநதரிக்ஷததில ஜவலிததது விருஷணி குலததில சிறநத வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா (அவவாறு) வருகின்ற தும ஜவலிககினறதும ஆகாயததை அடைநதிருககினறதுமான அந தபபாணததைககண்டு உடனே ரதததினுடையசககரததை அழுததி

* 'அபாஙகதேசே' எனபதும, 'அவாஙமுகம' எனபதுமமூலம

ஜந்துஅங்குலம் (பூமியில்) புதையும்படிசெய்தார். பிறகு, மது ஸூதனரைப் பூஜிப்பதற்காக அந்தரிக்ஷத்தில் மிக்கபெரிதான சத்தம் உண்டாயிற்று மதுஸூதனருடைய பிரயத்தினத்தினால் அந்த ரதமானது அவ்வாறு பூமியில் அமிழ்ந்தப்பட்டவுடனே, தேவவாக குக்களும் திவ்யபுஷ்பங்களும் ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின பிறகு, அழகிய மொட்டுக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனுங்கூடிய மரங்கள அடாந்த மலையின்சிகரத்தை உத்தமமான இந்திரனுடையவஜ்ராயுதம் அபஹரிப்பதுபோல அந்தநாகாஸ்திரமானது அனேகரத்தினங்களால சித்திரிக்கப்பட்டகிரீடத்தை அர்ஜுனனுடையதலையினின்று பலாத காரமாக அபஹரித்தது பிறகு, சிறந்தவேகமுள்ளஅந்தநாகாஸ்திர மானது பொன்னாலசித்திரவேலைசெய்யப்பட்டுள்ள கிரீடத்தைப் பார த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்தது. பொன்னாலஇழைக்கப பட்ட அந்தக்கிரீடமானது நன்றாகஜ்வலித்துக்கொண்டு பூமியில் மிக வும் பயங்கரமாகவிழுந்தது. பிறகு, ஸூதபுத்திரனாகாணன், அர ஜுனனுடைய தலைக்கு அலங்காரமாயிருந்ததும், ஸவாணத்தினாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் சித்திரவேலைசெய யப்பட்டதும், பூமியிலும்ஆகாயத்திலும் ஸவாக்கத்திலும் ஜலத்திலும் பிரஸித்திபெற்றதும்,சூரியன் சந்திரன் அக்னி ஜ்யோதிமண்டலங்கள் இவைகளுடைய காந்திபோன்றகாந்தியையுடையதுமான கிரீடத்தை எப்பொழுதும் இயற்கையான சிறந்தகோபத்தோடுகூடிய பாணத்தி னால அர்ஜுனனுடையதலையினின்று கவர்ந்தான். பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும வஜ்ரங்களாலும அலங்கரிக்கப்பட்ட எந்தக்கிரீடமானது, தவத்தினால (பிரஸன்னரான) ஸவயம்புவான பரம்மதேவரால இந்திரனுக்காகப் பிரயத்தினத்தினால தம்மாலேயே செய்யப்பட்டதோ, மிக்கவிலைமதிக்கத்தக்க ரூபத்துடன்கூடியதும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான எந்தக்கிரீடத தைத் தேவராஜன் தேவசத்துருக்களானஅஸுராகளைநாசஞ்செய்த அர்ஜுனனுக்கு ஸந்தோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானோ, தேவதை களுள்சிறந்தவர்களும் பிநாகம், பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகளை முறையே தரித்தவர்களுமான ருத்திரராலும் வருணனாலும் இந்திர னாலும் நிதிகளைரக்ஷிக்கிற குபேரனாலும் எந்தக்கிரீடமானது பீடிப்ப தற்கும் ஸாத்தியமாகாததோ அந்தக்கிரீடத்தைக் காணன நாகாஸ்திர த்தினால பலாத்காரமாக அபஹரித்தான உத்தமமானஅம்பினால அதிகமாகஅடிக்கப்பட்டதும் விஷமுள்ளநாகத்தினால நன்றாகஜ்வலிக் கின்றதும் |மிக்கஜ்வாலையுடன்கூடியதும் அழகியதுமான பாரத்தனு

டைய உத்தமமானகிரீடமானது ஜ்வலிகின்றஸூர்யன் அஸ்தகிரியி னிஎன்விழுவதுபோல விழுந்தது உலகங்களில அந்தச்சபதத்தைக் கேட்ட ஜனங்கள, 'காற்றினால பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்காகம், ஜலம்இவை கள பலாத்காரமாகபறிக்கப்பட்டன, அலலது, சூழலும்படிசெயயப பட்டன' என்றுநிசயித்தார்களா திசைகளும் கலங்கின கரியநிறமுள் ளவனும் யௌவனமுளளவனுமான அந்தபபாரதன் கிரீடமிலலா மல மூன்றுசிகரங்களுடன் மலைபோளகருவதுபோல விளங்கினான். * பிறகு, ஆஜுனன் மனவருத்தமடையாதவனாக அபபொழுது வெளளை வஸ்திரத்தினால தனதுதலையிலேளை நன்றாகத்தார்கிக கட் டிக்கொண்டு, ஸமபூர்ணமானகலைகளுடனகூடச சிகரத்தை அடைந திருக்கிறசந்திரனை உதயபாவதம்'பரகாசிபபதுபோலபிரகாசித்தான் ராத்தேயனுடைய கையினலபிரயோகிக்கபபட்டதும் நெருபபுக்கும் சூரியனுக்குமொபபானகாந்தியுளளதும் மகிமைபொருந்தியதும் ஆ ஜுனனால உண்டுபண்ணபபட்ட வைரத்துடன்கூடியதுமான அந்த மஹாஸாபபமானது, ஆஜுனனுடையகிரீடத்தை அபஹரித்துக் கொண்டு மேலே கிளம்பியது ஆகாயத்தில கிளம்புகின்ற அந்த ஸர்ப்பத்தைகண்டு, புருஷஸ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் பார்த்

* இந்த கலை-வது அத்தியாயத்தில சுப-வது ஸ்லோகம் தொடங்கி-சு வது ஸ்லோகம் வரையிலு ள்ள நான்கு ஸ்லோகங்களின் ஸ்தானத்தில,சிலபுஸ்த கத்தில வேறு கக-ஸ்லோகங்களிருக்கின்றன அவற்றினபொருள் —

கறுத்தநிறமுளளவனும் யௌவனமுளளவனும் உயர்ந்த சிகரத்துடன கூடினநீலபாவதமபோனறவனுமான அந்தபபாரதன, கிரீடமின்றிவிளங்கினன. பிறகு, அவன அபபொழுது மனவருத்தமடையாதவனாக வெளளைவஸ்திரத்தி னால தனதுதலையிலேளை நன்றாகத கிகடடிக்கொண்டு சிகரத்தை அடைந திருக்கிறசூரிய புடையகிரணத்தினால உதயபாவதமபோல நன்றாக விளங்கி னன (வாயினால அஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் ரென்ன ரூபமுள்ளபுதுகிரீடங்களைகொண்டு, துள ளிக்குதித்துக காண்டவவனதகனத்தில்(முன்பு அதை ரக்ஷித்ததினால) மகிழ கரமான முகத்துடனகூடியதும் (தனனால) உண்டுபண்ணபபட்டுட பாண ருபத்தையடைந்திருபபதுமான புதுநிரவழிவமாயிருபபதும ஸ்ரியபுதரனால பிரயோகிக்கபபட்டதுமான பெண்ணுகமானது, நன்றாகவெளிபபட்டிருகின்ற தேஜஸ்ஸினாலும பலத்தினாலும மிகபபிரகாசிபபவனும்*குதிரைகளின கடவாளத் துக்கு நேரான இடத்தை அடைந்திருகிற தலையுடனகூடினவனுமான ஆஜுன னைக கண்டு அதிதியினபுதரனால இந்திரருக்குப பூஷணமாக இருந்ததும் நன்றாக ஏறபடுத்தபபட்டதும ரூரியரதங்களபோல்ரதங்களால உலகத் தை நிரபபுமசலமையுள்ளதுமான அர்ஜுனனுடையமகுடத்தைக கவர்ந்தது

* கழுத்தினருகேஉயரத்தில தலைவரத்தென்பது.

தனை நோக்கி, 'பாண்டு நந்தன! உன்னைக் கொலவதற்காக பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸர்ப்பத்தைப்பார், பார்' என்று சொன்னார் மதுஸூதனரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன், அவரைப்பார்த்து, 'கருடனுடைய வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செய்வதினிருந்து இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாக்கினால் வினவினான். வாஸுதேவர், 'விறபிடித்துக் காண்டவனத்தில் அக்னியைத் திருப்தியடையும்படிசெய்த உன்னால் (கொல்லாமல் விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்தும் தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட சர்ப்பத்துடனே கூடியதும் ஒரே உருவம் என்றெண்ணித் தனதுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமானது, அந்தவைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு தனதிராசதத் தின்பொருட்டு நிச்சயமாக உன்னை வேண்டுகிறது பகைவர்களைப் பொறுக்கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மிக ஜ்வலிக்கின்றதுமான எரிநக்ஷத்திரம்போல் எதிரில் வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பத்தைப் பார்' என்று சொன்னார் பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவான வன், ரோஷத்தினால் திருப்பிக் குறுகாக மேலில் கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூரான பாணங்களையும் நல்ல மூன்றுபுள்ளங்களையுமான ஆறு

அர்ஜுனர் இப்படி ஸர்ப்பத்தைப் பார்த்து ப்ரயோகத்தினால் அந்தத்தை அர்ஜுனன் அதனை அடையாமையால் மறுபடியும் தனது வசஸ்தலத்தையில் பிறகு, காண்டவத்தை தீயில் வெந்துபோகச் செய்யும்போது அர்ஜுனனும் பகவான் கிருஷ்ணரும் அக்னி தேவரும் பெரும்பாம்புமான அந்தத்தை நாணமானது, இரண்டாவது (மூன்றாவதான) தாண டிசெய்து விட்டது. அவனால் தடுக்கப்பட்ட அர்ஜுனனுடைய அந்தத்தை இரண்டாகத் துண்டு துண்டாக எதுவும் மறுபடியும் அம்பாகி வில்லை மோக்ஷத்தை விரும்பி பாம்பு ஆகையால் காணன் பார்த்தன் அந்தணர்களுக்கு நன்மையும் 'காண!' என்று அர்ஜுனனுடைய தேஜஸ்ஸை அபகரிக்கப்படாமையால் நான் உனக்கு நல்லதாக சுற்றவைத்து விட்டேன்' நீ யுத்தத்தில் சாகப்படாதது, எனக்கு சரியாகவே ப்ரியோகம்செய்ய உனக்கும் எனக்கும் சமதசுவாயிருக்கிறது அர்ஜுனரைக் கொல்லுவதே' பிறகு யுத்தத்தில் இவ்வாறு கொலலியதைக்கேட்ட அந்தப் பாம்பரசனாகிய, அந்தஸர்ப்பத்தைப் பார்த்து, 'உகாரத்துடனேயிருப்பாய்' என்றுவிட்டார். நாகமானது, 'காண! பார்த்தனை எனதாய கொல்லப்பட்டபடியால் கோபமுண்டுபண்ணப்பட்டவனென்றும் நீங்கிழைக்கப்பட்டவனென்றும் நான் அறிவாயாக; பார்த்தனுக்கு நிகரில்லாத இவ்வுலகத்தில் எவனாகிலும் ஒருவன் இவ்வாயம

பாணஙகளால அறுத்தான அநத நாகமானது உடலறுகபபட்ட தாகப பூமியில விழுநதது அரசரே! பிறகு, அநத ஸாபபமானது கிரீடியினால நாசஞசெயயபபட்டவுடன, ஸாவவியாபியும் புருஷோத தமருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா, அமிழுநத ரததத அநதப பூதலததி னினறு தாமே இருகைகளாலும் மீண்டுமெ விரைவாக மேலே தூக கினார அநத முகூரதததில, புருஷாகளுளசிறநத வீரனான, குறுகாகபபாரதது கொண்டு சாணைகலலில தீட்டபபட்டவை களும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பததுப பாணஙகளால தனஞசயனை அடிததான பிறகு, ஆஜுனன, (கா ணனமீது) நனறாக இழுதது விடபபட்டவைகளும் கூரமுளவைகளு மான பனனிரணடு வராஹகாணஙகளை பிரயோகிதது ஸாபபதததககு ஸமமான வேகமுளள நாராசததைக காதுவரையில இழுதது பிர யோகிததான நனறாக பிரயோகிகபபட்ட அநத உததமமான பாணமானது காணனுடைய விசிதரமான கவசததைப பிளநது பாணனவாயுகளை ஒடுகினறதுபோல ரகததததைகுடிதது ரகதத திலால பூசபபட்ட இறகுகளுடனகூடியதாகப பூமியில பிரவேசித தது பிறகு, சுறுசுறுபபாகக காரயஙகளைச செயபவனான காணன,

---

முனடைய வரி செலவான' என மறுமொழி கூறியத காணன, 'நீ மாகமே' காணனை இபபொழுது தததது யாலதனை ஆதாரமாகக்கொணடு யுதகளத் தலை பயபடுத்தமாடான நீ மாகமே' என்று கோப கொலவதாயிருநதான. இபபடியான துரவாரதத னை செயய மா டே ' எனறு , உததமமான பூரிய ரதரான காணன, அபபொழுது யுதததமதத்தியில மறைபபு மிக அநதமாகததைபபாரதது, 'என வேறுகொடிய அலை திரபபிரயோகத் தைவிடமு உறுதியுமான பாசுபதாஸ்திரதைப் பாரத தாலாக கோபதை னாலை ' நீயாகச செலவாயாக' என்று சொலலி அதைத் நிலை னால இபபோ நாடப டாகரா ராவா ரது,பூரோ ததினால அநதக கரணம் மடிய னாகியதனைப் பொறுகையி மாகரே! அநதச் கொடியதாக மாலது (பாரதததேர) கொலலகக ரதினி நீ சொலலதபடியே அதைத்துக கொணடு தானே பாரதது னாகக்கொலவதாகபபொடடுச செலறது பிறகு, வாஸுதேவா, பாரதது பாரதது, 'அரஜுன! இவரை நீ கூடாகூடாது இநதமஹாஸாபபதைத் தாகொலல' எனனுமனனரான இவவாறு சொலலபபடடவுடன பகைவரகளுடையவீரியதைக் நாதாகுகிறவரும காண டுவதை டலலாகக்கொணடவரு மான அரஜுனன், 'இபபொழுது என பகைதை கோகக்கொணடு நிறுததபபடாமலிருபபாயாக' இது கடமையுடைய வாயைத் தானுகவே அடையபபடுகிறது' எனறு

தடியினாலடிககபபட்ட பெரிய ஸாபபம்போல அம்பு வீழுநததி னால கோபம் மூடடபபடடவனாக அபபொழுது அதிக விஷமுள்ள ஸர்பபமானது கொடிய விஷததைக ககுவதுபோலக கொடிய பாணஙகளைப பிரயோகிததான. அவன், ஜனாததனரைப பனனி ரண்டு பாணஙகளாலும அவவாறே அாஜுனனைப புதிய தொண் ணூறு பாணஙகளாலும பிளநது மறுபடியும கோரமான பாணததி னால பாண்டவனைப பிளநது ஸிமமநாதமசெயது உரககசசிரிததான இநதிரனுககு ஒபபான விககிரமமுளள அாஜுனன், இநதக காண னுடைய அநத ஸநதோஷததைப பொறுககவிலலை மாமஸதானங களைபபிளககிறவனான அாஜுனன, பிறகு, இநதக காணனுடைய மா மஙகளை, இநதிரன யுதததில பராககிரமததினால பலனை அடிததது போல நூறறுககுமேறபடட அமபுகளால அடிததான பிறகு, அா ஜுனன, யமனுடைய தண்டததுககுஒபபான தொண்ணூறு பாணங களை அபபொழுது காணனமீது பிரயோகிததான் அநதப பாணங களால அடிககபபடட சரீரததுடனகூடின அநதககாணன், வஜரததி னால பிளககபபடட மலைபோலத துனபமடைநதான உததமமான மணிகளாலும உததமமான வஜரஙகளாலும் பொனனாலும அலஙகரிக் கபபடட அநதககாணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது, தனஞசயனால பிரயோகிககபபடட பாணஙகளாலடிககபபடடுப பூமி யில விழுநதது உததமமானகுணடலஙகளும் விழுநதன அதிகவிலை யுளளதும சிறநதசிலபிகளால பிரயததினததினால செயயபபடடதும் காநதியுளளதும நெடுஙகாலமாக இருககினறதுமான காணனுடைய கவசததைப பாணடவன நொடிககுள பாணஙகளால பலவாறாக உடைததான அநதஅாஜுனனுடையபாணஙகளால குணடலஙகள அறுககபபடடவனும தேகததில அதிகமாகக காயபபடுததபபடட வனுமான அநதககாணன, அபபொழுது இரததததினால சிவநத அங கஙகளையும காதுகளையுமுடையவனாக ஆகாயததில அஙகாரகனுடன கூடின திருவோணமபோல விளஙகினான பிறகு, அநதஅாஜுனன கோபஙகொண்டு, கவசததைஇழநதவனான அநதககாணனைக கூாமை யுளள நானகுசிறநதபாணஙகளால பிளநதான பகைவனால மிகஅடிக கபபடட அநதககாணன, ரோகியானவன பிததததினாலும் கபததினா லும வாதததினாலும ஜவரததினாலும எவவாறு துனபமடைவனோ அவவாறு துனபமடைநதான அாஜுனன, வரைவுடன பெரிதான தனாமணடலததினினறு வெளிபபடடவைகளும கூாமையுளளவை களும சிறநதபயிறசியினாலும் பிரயததினததினாலும பலததினாலும

பிரயோகிககபபட்டவைகளுமான அனேகம் சிறநதபாணஙகளால காணனை அடிதது மாமஸதானஙகளையும் பிளநதான். பாாததனால கடிய வேகமுளளவையும் கூரியநுனியுளளவையும பறபலவிதமாயிருபபவையுமான பாணஙகளால திடமாகஅடிககபபடடகாணன, கைரிகதாதுககளால சிவநததும தாழவரைகளில சிவநதஜலததைபபெருககுகின்றதுமான மலைபோல விளஙகினான. பிறகு, அாஜுனன நேராகப போகின்றவைகளும புதியவைகளும பொறபுஙகமுளளவைகளும் மிகக திடமானவைகளும உருககுமயமானவைகளும யமனுடைய அகனிமயமான தண்டம போனறவைகளுமான பாணஙகளால அகனியினுடையகுமாரரான ஸுபரமமணயா கிரௌஞசபாவதததைப பிளநததுபோலக காணனை நடுமாரபில பிளநதான பிரபுவே! பிறகு, நனறாக அடிககபபட ஸூதபுததிரன, அமபுததூணியையும் இநதிரவிலலுககு ஒபபான அநதவிலலையும எறிநதுவிடடுப பிறகு தடுமாறறமுறறவனாகிக கைபபிடிதளாநது ரததததிலிருநதபடியே மூாசசையடைநதான உததமனும ஆணமைவிரதததில நிலைபெறறவனுமான அாஜுனன, வியஸனததில (அகபபடடிருககிற) அநதககாணனை அபபொழுது கொலவதறகு விரும்பவிலலை. பிறகு, உபேநதிரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா அாஜுனனைபபாாதது, 'பாண்டவ! ஏன அஜாகரதையுடன இருககிறாய?' எனறு மிககபரபரபபுடன் (பின் வருமாறு) கூறலானா 'எபபொழுதுமே கறறறிநதவாகள பலஹீனாகளாயிருநதாலும பகைவாகளுடைய (ஸமயததை) க்ஷணநேரங கூட எதிாபாாககமாடடாாகள விசேஷிததுப பண்டிதன வயஸன காலஙகளில பகைவாகளைககொனறு தாமததையும கீாததியையும அடைகிறான ஆதலால, நிகரறறவீரனும எபபொழுதும உனககு விரோதியுமான காணனைச சீககிரமாக நாசஞசெயவதறகு விரைவு படுவாயாக ஸமாததனான ஸூதபுததிரன உனனை எதிாததுவருவான இநதிரன் நமுசியைககொனறதுபோல இவனைபபிளநதுவிடு' எனறா பிறகு, எலலாககௌரவாகளுளளும உததமனான அாஜுனன, 'அது அவவிதமே' எனறு ஜனாததனரை விரைவாகப பூஜிததது, முறகாலததில சமபரனைககொனறவனான இநதிரன பலியைஅடிததது போல உததமமான பாணஙகளால காணனைஅடிததான பாரதரே! கிரீடியானவன குதிரைகளோடும் ரததோடும் கூடிய காணனை வதஸதநதஙகளால நனறாக நிரபபினான. பொறகட்டுககளுளளபாணஙகளால முழுமுயறசியினாலும திசைகளையும மூடினான. வதஸதநதஙகளால நனறாகநிறைககபபடடவனும அகனறு பருதத

மாாபையுடையவனுமான அநதககாணன், நனறாகப பூததிருககிற அசோகுடனும பலாசுடனும முளளிலவுடனுங்கூடியதும் சநதனக காட்டுடன சோநததுமான மலைபோல விளஙகினான் அரசரே! காணன், யுதததில சரீரததிலபோடபபடட அனேக பாணங களால, மரஙகளால நாறபககததிலும் நிரைககபபட்ட தாழவரை களுடனும குகைகளுடனுங்கூடியதும பிரகாசமான காணிகார மரஙகளுடன்கூடியதுமான சிறநத மலைபோல விளஙகினான் அமபுககூடடஙகளைப பலவாறு பிரயோகிககினறவனும அம்புக கூடடஙகளாகிற கிரணஙகளுடன கூடியவனுமான அநதக காணன, சிவநதநிறமுளளவனும் சிவநதகிரணமணடலததுடனகூடியவனும் அஸதமிககபபோகிறவனுமான சூரியனபோல விளஙகினான. காண னுடைய கைகளினிடையினினறு விடபபடடவைகளும மஹாஸாப பஙகளபோலப பிரகாசிபபவைகளுமான பாணஙகளை, அாஜுனனு டைய கைகளினினறுவிடுபடடவைகளும முனைகூரியவைகளுமான பாணஙகள திசைகளைஅடைநது நாசஞசெயதன பிறகு, அநதககா ணன, தைாயததைஅடைநது, கோபஙகொணட ஸாபபஙகளுககு ஒப பான பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவனாகப பததுபபாணஙகளால அாஜுனனையும,கோபிததுககொணட ஸாபபஙகளுககொபபான ஆறு பாணஙகளால கிருஷணனையும அடிததான. பிறகு, மிககபுததிசாலி யான கிரீடியானவன, ஆககிரமானபேரொலியுளளதும ஸாபபததி னுடைய விஷாகனிககு ஒபபானதும உருககுமயமானதும் பயங கரமான மஹாஸதிரஙகளால சூழபபடடதுமான மகிமைபொருநதிய பாணததை மஹாயுததததில பிரயோகிபபதறகு எணணஙகொண்ட வனானான அரசரே! காணனுககு அநதவதகாலமானது நெருஙகி வரவே, காலமானது கணணுககுப புலபபடாத ரூபததுடனகூடிய தாகப பிராமமணசாபததினால (ஸமபவிககககூடிய அனாததததை எடுததுக) காடடிககொணடும காணனுடையவததததைச சொல லிககொணடும, 'பூமியானது சககரததை உடகொளளுகிறது' எனறு சொலலிறறு நரவீரரே! அநதவதகாலம வநதவுடனே, மஹாத மாவான பரசுராமா இவனுககு எநதஅஸதிரததைக கொடுததிருந தாரோ அநதககோரமான அஸதிரமும் தோனறவிலலை பூமியும் இவனுடைய இடபபககததுச சககரததை உடகொணடது நரேந திரரே! பிறகு, பிராமமணஸரேஷடருடைய சாபததினால அப பொழுது ரதமானது சுழனறது பிராமமணோததமருடைய சாபுததி னால முழுதும நசிககினற அஸதரமும நோநதிருககினற வததததைக

கூறியது. பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூமியில அமிழந்துவிட்டது யுத்தததில அந்தஸூதபுததிரன் அதிகவளாச்சியுள்ளதும் மேடையுள்ளதும் நன்றாகப பூததிருககின்றதுமான தெருவிலிருககிற பெருமரமானது பூமியில அமிழநதாறபோல மனககலககமடைந்தான். ரதமானது அமிழவே, பிராம்மணசாபததினால மயஙகின காணன், அநத நாகாஸதிரம்வீணானதையும் அநத வயஸனஙகளையும் பொறாமல இருகைகளையும் உதறிகொண்டு தாமததை நிநதிததான். 'தாமததைப பிரதானமாககொண்டவனைத தாமம் எபபொழுதுமே காககிறதென்றனறோ தாமததை அறிநதவாகள சொலலுகிறாகள? நாம் தாமததில நிததியம் பிரயததினமுளளவாகளாகவே இருககிறோம் சகதிககுததககபடியும் சாஸதிரததுககுததககபடியும தாமததை அனுஷடிபபதறகும் முயலகிறோம். அநதததாமமும பகதாகளை ஹிமஸிககினறது; காபபாறறுகிறதிலலை தாமம் எபபொழுதும் பாதுகாககிறதிலலையென்று எண்ணுகிறேன்' எனறு நிநதிததான. இவவண்ணம் கூறுகின்றவனும மிககதடுமாறறமுறற குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனுமகூடியவனும அாஜுனனுடைய பாணஙகள விழுவதினால நிலைதவறும்படி செயயபபடடவனும மாமஸதானஙகளில அடிபடடுத தளாசசியுறறவனுமான அநதககாணன அடிககடி தாமததை நிநதிததான பிறகு, யுததததில அவன் மிககபயஙகரமான மூனறுபாணஙகளால கிருஷணனைக கையில அடிததான, அவவாறே, பாாததனை ஏழுபாணஙகளால அடிததான பிறகு, அாஜுனன் தீவரவேகமுளளவைகளும் நேராகச செலலுகினறவைகளும் இநதிரனுடைய வஜராயுததததுககு ஒபபானவைகளும கோரமானவைகளும அகனிபோனறவைகளுமான பதினேழுபாணஙகளைப பிரயோகிததான பயஙகரமான வேகமுளள அநதபபாணஙகள (அவனைப) பிளநது பூமியில விழுநதன. பிறகு,மனநடுககமுறறகாணன வலலமையினால (அஸதிரவிஷயமான) செயகையை வெளியில காடடலானான பிறகு, அநதககாணன பலததினால பதறாமல ஸாவதானததுடன பரமமாஸதிரததைப பிரயோகிததான. பிறகு,அாஜுனனும அநத பரமமாஸதிரததைககண்டு ஐநதிராஸதிரததை அபிமநதிரணம செயதான பகைவாகளைததவிககசசெயபவனான அநத அாஜுனன, காண்டீவதனையும நாணகயிறறையும பாணஙகளையும அபிமநதிரணமசெயது, இநதிரன மழையைபபொழிவதுபோலச சரமாரிகளைபபொழிநதான பிறகு, தேஜோமயமாகவும மிககவீரயமுளளவைகளாகவுமிருககினற பாணஙகள பாாததனுடைய ரதததினினறு வெளிபபடடுக காணனுடைய ரதததுககுஸமீபததில தோன

றின. மஹாரதனான அநதககாணன் (எதிர்அஸதிரததை) பரயோகிதது அவனுடைய அஸதிரததைக கவாநதான். பிறகு, வருஷணி வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா, அநத அஸதிரமானது நாசஞசெயயப படவே, (அாஜுனனைபபாாதது) 'பாாதத! வேறு அஸதிரததைப பிரயோகம்பண்ணு ராதேயன் பாணஙகளை விழுஙகுகிறான்' எனறு மொழிநதார பிறகு, அாஜுனன் காணனைப பாணஙகளாலமூடி மிகக கடுமையான பரம்மாஸதரததை மநதிரிதது (விலலில) பூட்டிப பிரயோகிககலானான் பிறகு,காணன் நன்றாகததீட்டபபட்டகூாமையுளள பாணஙகளால (பாாததனுடைய)நாண்கயிறறை அறுததான. காணன், (அாஜுனனபூட்டிய) இரண்டாவதுநாண்கயிறறையும் மூன்றாவதையும் நானகாவதையும அவவாறே ஐநதாவதையும ஆறாவதையும் ஏழாவதையும் எட்டாவதையும் ஒனபதாவதையும் பததாவதையும் அவவாறே பதினோராவதையும் அறுததான நூறுதடவை அம்பு தொடுதது அாஜுனனுடைய நாண்கயிறறை அறுதத அநதக காணன, அாஜுனன நூறு நாண்கயிறுகளைபபூட்டியதையும் அறிய விலலை. பிறகு, பாண்டுநநதனன் வேறு ஒருநாண்கயிறறை விலலில பூட்டி அபிமநதிரணம்செயது ஜவலிககின்ற ஸாபபஙகளபோனற பாணஙகளைக காணனமீது இறைததான். காணன, அநதஅாஜுனனுடைய நாண்கயிறு அறுநததையும் அவனகவனததுடன வேறுநாண்கயிறறைபபூட்டியதையும்அவனுடையசுறுசுறுபபினால அறியவிலலை. அது ஆசசாயமாயிருநதது காணன் தன வீரயததை அதிகமாகக காண்பிததுககொணடு ஸவயஸாசியினுடைய அஸதிரஙகளை அஸதிரஙகளாலதடுதது நாசஞசெயதுகொணடு அவனைவிட அதிகமானகாரியததைச செயதான பிறகு, காணன தன்னுடையஅஸதிரஙகளால அாஜுனன பீடிககபபட்டதைககணடு அவனைபபாாதது, 'அபயாஸமசெய , அஸதிரததை நன்றாககறறறிநதுகொள , போ', எனறு மொழிநதான பிறகு, பகைவரைவாட்டுபவனான காணன, நெருபபுககொபபானதும கோரமாயிருபபதும ஸாபபஙகளுடைய விஷததுககுஒபபானதும ஆருககுமயமானதும தேவஸமபநதமுளளதுமான ஒருபாணததில ரௌதராஸதிரததை அபிமநதிரணம் பண்ணி நனறாக ஸநதானம்செயது கிரீடியின்மீது பிரயோகிகக எண்ணஙகொணடவனானை அரசரே! பிறகு, பூமியானது ராதேயனுடைய தேருருளையை அபபொழுது கவாநதுகொண்டது. பிறகு, அநதராதேயன, தேரினினறு விரைவாகக கீழேஇறஙகி நலலமுயறசியுடன சககரததை இருகைகளாலும் பிடிதது நன்றாக மேலே

தூககுவதறகு விருபபஙகொண்டான். சக்கரததை விழுங்கின பூமி யானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பாவதஙகளுடனும் காடுகளுடனுங கூடக காணனால நான்குஅஙகுலம் உயரததூக்கபபட்டது. (பூமியி னால) சக்கரம்விழுஙகபபட்ட ராதேயனோ குரோதததினால கண்ணீ ரைச சொரிநதான். அாஜுனனைபபாாததுப பரபரபபுடன் இந்தவச னததை உரைககலானான.

'ஓ! ஓ! பார்தத! பெரியவிலலையுடையவனே! ஒரு முகூர்தத காலம் பொறுததிரு அமிழநதுபோயிருககிற இநதச்சககரததைப பூமியிலிருநது உயரததூக்குகிறேன். பாாதத! தெயவவசததினால் என்னுடைய இநத ரதததினது இடசசககரம் பூமியில புதைநதிருப பதைககண்டு அறபமனிதன் கொளளுகிற எண்ணததை விடடுவிடு. அறபமனிதர்களால செலலபபடட வழியை அடைவதறகு நீ தகு தியுளளவனலலை. குநதீபுததிர! நீ பிரஸிததிபெறறவன். யுதத காாயஙகளில (எலலாவீராகளையுஙகாடடிலும்) சிறநதவன். பாண்டவ! (எவவிதததினாலும்) மிககசிறபபுறறகாாயததையே நீ செயவதறகுத தகுதியுள்ளவன் அாஜுன! நலல விரதததில நிலைபெறறவாகளான சூராகள், தலைமயிரவிழநதிருககிறவன்மீதும் புறஙகாடடிஓடினவன் மீதும் பிராம்மணன்மீதும்கைகளைககுவிததவனமீதும்சரணமடைந தவன்மீதும் ஆயுததைககீழேவைததவன்மீதும் யாசிபபவன்மீதும் பாணஙகளை இழநதிருபபவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவியும் ஓடிநதுமிருககிற ஆயுதஙகளையுடையவனமீதும் சஸதி ரஙகளைப் பிரயோகிக்கமாடடாாகள பாண்டவ! நீயோ உலகததில சிறந்த சூரன், நன்னடையுளளவன்; யுதததாமஙகளை அறிநதவன்; ஆதலால, ஒரு முகூாததகாலம் பொறுததுககொள நீ திவயாஸதிரங களை அறிநதவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுததததில கார்ததவீர்யாாஜுனனுக்கு ஒபபானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே! அமிழந்திருககினற இந்தச் சககரததை உயரததூககுகிறவரையில பொறுத்துககொள. ரதததிலிருககிற நீ, ரதமிலலாமல பூமியிலிருக கிற என்னைக கொலவது தகுதியன்று பாண்டுநநதன! வாஸுதேவ ரிடததினின்றாவது உன்னிடததினினறாவது நான் பயபபடவிலலை. நீ க்ஷதரியபுததிரனன்றோ? மஹா குலததை விருததிபண்ணுகிறவ னன்றோ? பாண்டவ! ஆதலால, இநநிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னைநோககி (இநதவசனததைச) சொலலுகிறேன். ஒருமுகூர்தத காலம் பொறுததுககொள' என்றுகூறினான்.

தோண்ணூறஞெட்டாவது அத்தியாயம.

(அறங்கூறிய கர்ணனது கீச்சேயல்களே மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சிறிது கலைக்கக் கர்ணன் இறங்கித் தேருருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர் ஏவலால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்)

பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவா (ராதேயனைப்பார்த்து), 'ஏ! ராதாபுதர! பாகயதிஞலே இபபொழுது தர்மததை நினைக்கிறாய. எபபொழுதுமே பாண்டவாகள தாமததில கட்டுபபட்டவாகள் ஆதலால, இவாகளுககு அநதததாமம் விருதியைக்கொடுக்கிறது. (இவாகளுககு)விரோதிகளான அநதகளைவாகள தாமததை விட்டு விலகினவாகள அகாரணததிஞல, கௌரவாகள் விநாசததை அடைநதாகள நீசாகள, பெரும்பான்மையாக வயஸனததில மூழகித தெயவததை நிநதிகினாராகள; தஙகளுடையபாவததை நிநதிகிறதிலலை காண! நீயும் துரியோதனனும் துசசாஸனனும் ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனியும் சோநது, ஒறறையாடையை உதிதிருநத தரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாதகாரமாகக) கொண்டுவநதீாகளே, அபபொழுது, உனககுத தாமமானது யாது காரணததிஞல ருசிகமலலை? எபபொழுது சூதாட்டததை அறியாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில அழைதது வநது அவரைத தோலவியடையச செயதீாகளோ, அபபொழுது உனக்குத தாமம் எஙகேசென்றிருநதது? காண! வனவாஸநீாநது பதின்மூன்றுவது வாஷமும் சென்றபினனும, ராஜயததை நீ கொடுகமறுததபொழுது உனககுத தாமம் எஙகேபோயவிடடது? அரசனை துரியோதனன உன்னுடைய ஸம்மதததினமேல பீமஸேனனை ஸாபபஙகளாலும் விஷகலநத போஜனஙகளாலும் கொலலமுயன்றனனரே, அபபொழுது, உனகுத தாமம எஙகே போயவிடடது? வாரணவததில அரகுமாளிகையில தூஙகிகொண்டிருநதபொழுது பாததர்கீளை நீஙகள கொலவதறகு எண்ணஙகொண்டீாகளே, அபபொழுது உனகுத தாமம் எஙகே போயவிடடது? காண! ராஜஸவலியும் துசாஸனனுடையவசததில இருபபவளுமான கிருஷ்ணையைபபாாதது ஸபையில உரசகசிரிததாயன்றே, அபபொழுது உன்னுடையதாமமானது எஙகே சென்றது? ராதாநநதன! மூறகாலததில அயோகயாகளால பீடிக்கபபட்டவளும் குறறமறறவளுமான தரௌபதியை நீயும் பககததிலநின்று பாாத்தாயே, அபபொழுது உன்னுடையதர்மம் எஙகேசென்றுவிட்டது? ராதேய! யானைபோலச் செலபவ

ளான கிருஷணையைபபாாதது, 'கிருஷணையே! பாண்டவர்கள நாச மடைநதுவிடடாாகள்; சாஶவதமான நரகததை அடைநதார்கள். வேறுபர்ததாவை வரிததுககொள' என்று நீ சொலலிககொண்டு பக்கததிலிருநது பாாததாயே, அபபொழுது உனனுடையதாமமானது எஙகே சென்றுவிட்டது? காண! எபபொழுது நீ ராஜயததில பேராசையுளளவனாகச சகுனியைஅடுததுப பாண்டவாகளைச சூதாடுவதறகாக மீண்டும் அழைததாயோ, அபபொழுது உனககுத தாமம் எஙகே போயவிடடது? அனேக மஹாரதாகள யுதததில பாலனான அபிமனயுவைச சூழநதுகொண்டு ரணகளததில கொன்றாாகளே, அபபொழுது உனனுடையதாமம எஙகேபோயிறறு? இநதததாமமானது அநதவிஷயஙகளில இலலாமறபோமாகில எலலாவிததததினாலும் வீணே வாயவறடசியை உண்டுபண்ணுகிற பேசசினால யாதுபயன? ஸூத! இபபொழுது, இநத யுததரஙகததில தாமததைவிடடு விலகாத காாயஙகளையே செய அப்படியிருநதாலும, உயிரோடு நீ விடுபடமாடடாய நளன் புஷகரனால பாசசிகைகளால ஜயிககபபடடான், மீண்டும் வீாயததினால கீாததியையும் ராஜயததையும் அடைநதான். அவவாறே, பேராசைஇலலாதவாகளான பாண்டவாகள எலலாருடனும் ஒனறுசோநதவாகளாகிக கைவனமையினால (ராஜயததைஅடைய) வநதுவிடடாாகள அவாகள ஸோமகாகளோடுகூடி, யுதததில அதிகவிருததியடைநதிருககினற பகைவாகளைககொனறு, ராஜயததை அடையபபோகிறாாகள. எபபொழுதும தாமததினால நானகுபககததிலும பாதுகாககபபடடிருககிற புருஷஶரேஷடாகளான பாண்டவாகளால தாாததராஷடிராகள அவவாறு விநாசததை அடைநதாாகள' எனறுகூறினா.

பாரதரே! வாஸுதேவரால அபபொழுது இவவாறு சொலலபபடட காணன், வெடகததினால தலைகுனிநதவனாகி யாதொரு மறுமொழியையும உரைககவிலலை பாரதரே! மிககவேகமுளள பராககிரமததுடனகூடின காணன, கோபததினால உதடுகள நனகுதுடிகக, விலலைககையில எடுததுப பாாததனைஎதிாததுப போாபுரிநதான் பிறகு, வாஸுதேவா புருஷஶரேஷடனான பலகுனனைபபாாதது, 'மஹாபலமுள்ளவனே! திவயாஸதிரததினாலேயே பிளநது (இவனைத) தளளுவாயாக' என்று கூறினா. வாஸுதேவரால இவவாறு உரைககபபட்டஆஜுனனோ அபபொழுது கோபததை அடைநதான. அவன அதனைநினைததுக கோரமானகோபததை அடைநதான. அரசரே! கரோதமுளளவனான அநதஆஜுனனுடைய எலலாஇநதிரியங

களினின்றும் அப்பொழுது அகனிஜவாலைகள வெளிபபட்டன, அது ஆச்சாயமாயிருநதது. பிறகு, கர்ணன அதைககண்டு பரம்மாஸ்திரத்தினால தனஞசயனைஎதிரதது (பபாணஙகளைப) பொழிநதான், ரதத தைத தூககுவதில மறுபடியும் முயறசியைச்செயதான. பாாததன் அவன்மீது பரம்மாஸதிரததினாலேயே உண்டுபண்ணபபட்ட சர மாரிகளைப பொழிநதான பாண்டவன அநதககாணனுடைய அஸ திரததை அஸதிரததினாலேதடுதது அவனையும நன்றாகஅடிததான். பிறகு, குநதீபுததிரன அகனிககுபபிரியமான வேறு அஸதிரததை எடுததுக காணனைககுறிததுப பிரயோகிததான அது தேஜஸினால நன்றாகஜவலிததது பிறகு, காணன வாருணாஸதிரததினால நெருப பைத தணிததான; மேகஙகளால எலலாததிசைகளையும் இருளடாந ததாகசசெயதான. பாணடுநநதனனும சிறநதவீரயமுளளவனுமான அாஜுனன பரபரபபிலலாதவனாக, ராதேயன பாாததுககொண்டிருக கும்பொழுதே, வாயவயாஸதிரததினால (அநதவாருணாஸதிரததினால உண்டான) மேகஙகளை அபபொழுது விலககிததளளினான. பிறகு, ஸூதபுததிரன பாண்டுபுததிரனைக கொலலும் எணணததினாலே அகனிபோலஜவலிககினறமகாகோரமான ஒருபாணததைஎடுததான். அரசரே! பிறகு, பூஜிககபபடடவிலலில அநதபபாணமானது சோக கபபடும்போது மலைகளுடனும சிறுகாடுகளுடனும் காடுகளுடனுங கூடின பூமியானது நடுககமுறறது. பாரதரே! பரறகறகளுடன கூடின காறறு வீசியது. திசைகளும் புழுதியினால மூடபபட்டன. ஆகாயததில தேவாகளுடைய 'ஆ! ஆ!' எனனும ஒலியும் தோன் றியது. பெரியவரே! ஸூதபுததிரனால ஸநதானம் செயயபபட்ட அநதபபாணததைககண்டு பாணடவாகள மனததளாசசியடைநதவா களாகி அதிக வயஸனததை அடைநதாாகள காணனுடைய கையினால நன்றாகவிடபபடடதும் இநதிரனுடைய வஜராயுதத துககொபபான தேஜஸுளளதும் கூரிய முனையுளளதுமான அநதப பாணமானது தனஞசயனுடைய மாாபையடைநது புற றில சிறநத ஸாபபமநுழைவதுபோல நுழைநதுவிடடது. மஹா பலசாலியும பகைவாகளைததுகைபபவனுமான பீபதஸுவானவன், யுதததில நன்றாக அடிககபபடடு நிலைதபபிச சுழன்று கையி லிருநத காண்டீவததை நழுவவிடடு, பூகம்பமுண்டாகுந தரு ணததில மலை அசைவதுபோல அசைநதான். மஹாரதனான காணன் அநத ஸமயததைபபெறறுப பூமியில அழுநதியிருககிற சககரததைத தூககிவிடககருதி ரதததினின்று கீழே குதிதது

இருஷைகளாலும் (சக்கரததை) நன்றாகபபிடிததுததூககியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசததினால முடியவிலலை. பிறகு, கிரீடதாரியான அஜுனன் பிரஜஞையை அடைநது, யமதண்டத துக்கொபபான அஞஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணததை எடுததான். பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவரும் பாாததனைபபாாதது, 'காணன் ரதததில ஏறுகிறதறகுள்ளேயே சததுருவான இநதக காணனுடைய தலையைப் பாணததால பிள' எனமொழிநதா. அநத அஜுனன, பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அநத வசனததை, 'அபபடியே ஆகட்டும்' என்று நன்றாகபபுகழநது, பிறகு, மிகஜவலிககின்ற ஓரம்பை எடுதது, ரதசககரமானது அமிழநதிருககவே, மஹாரதததில நிாமலனான சூரியனபோலப பிரகாசிததுககொண்டிருககிற கசசைககொடியை அடிததான. கிரீடியானவன பொன்னாலும் முததுககளாலும் மணிகளாலும் வஜரஙகளாலும் இழைககபபடடதும் சிறபவிததையில சிறநத சிலபியின முயறசியினால உண்டுபணணபபடடதும் அழகிய உருவமுளளதும் தஙகததினால சிததிரிககபபடடதும் உமது ஸைன்யததினுடைய ஜயததுககு எபபொழுதும் ஆதாரமாயிருநததும் பகைவாகளைப பயமடையும்படி செயவதும் புகழததகக உருவமுளளதும உலகததில பிரஸிததிபெறறதும் காநதியினால அகனிககும் சூரியனுககும சநதிரனுககும் ஒபபானதும் மஹாரதனும் சூரியபுததிரனுமான காணனுடைய காநதியினால ஜவலிககினறதுமான சிறநத யானைகடடும் கசசைவடிவமுளள அநத உததமமான கொடியை, நனறாகத தீடடபபடடதும் ஸவாணககடடுககளுளளதும் ஹோமஞசெய்யபபட்ட அகனிபோல ஜவலிககினறதுமான ஒரு க்ஷுரபரததினால நாசமசெயதான அநத தவஜததுடனகூடவே கௌரவர்களுடைய கீாததியும் காவமும் விருபபமான எலலாக காரியஙகளும் மனமும் விழுநதன. பெரிதான 'ஆ! ஆ!' எனகிற சததமும் தோனறியது. பரதகுலததிலுதிததவரே! சுறுசுறுபபுடன காாயஙகளைச செயபவனான் குருவீரனால யுதததில அறுததுததள்ளபபடட தவஜததைககண்டுஉம்மைசசாாநதவாகளனைவரும் அபபொழுது ஸூதபுததிரனான காணனுடைய ஜயததைபபறறி ஆசையை இழநதாாகள. பிறகு, பாாததன காணனுடைய வதததின்பொருட்டு விரைவுளளவனாகி மகேநதிரனுடைய வஜராயுதததுககும்அகனியினுடைய தண்டததுக்கும் ஒபபானதும் சூரியனுடைய உததமமான கிரணம்போனறதும மர்மஙகளைப பிளககின்றதும ரகததினாலும் மாம்ஸத்தினாலும் பூசபபடடதும்அகனிககும் சூரியனுககும் ஒப

பானதும் பூஜிகததகதும் மனிதாகள குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மூன்றுஅரதனி அளவுள்ளதும் ஆறு சிறகுகளுளளதும் விரைவாகச செலலுஙதிறமையுள்ளதும் உகரமான வேகததுடனகூடியதும் இநதிரனுடைய வஜராயுதம் போனற வீரியமுளளதும் அதிகோரமாகப பரவுகின்ற காலாகனி போனறதும பிராகததுகும விஷ்ணுசகரததுகும் ஒபபானதும் பிராணிகளுகெலலாம் பயததை உணடுபணணுகினறதும் அழிப பதுமான அஞசலிகம எனகிற ஒருபாலனததை அமபறுதூணியி லிருநது எடுததான எது தேவஸமூகஙகளாலும் தடுகக முடியாத தோ, எது எபபொழுதும் பூஜிகபபடடதோ, மஹா பலமுளள எநத மகாபாணமானது தேவாகளையும் அஸுராகளையும் ஜயிககுமோ, அபபடிபபடட பாணததைப பாரததன மகிழசசியோடு எடுததான. துடைகபபடடிருககிற அநத அமபைபபாரததுச சராசரஙகளுடன கூடின உலகமனைததும நடுககமுறறது. எடுகபபட்ட பெரிய போருககு ஏறறதான பாணததைகணடு, ரிஷிகள உலகமனைததும ஸௌகயததை அடையவேணடி கஷேமகாரியததைச செயதார கள. பிறகு, காணடீவததை விலலாககொணட அஜுனன, எணண முடியாத மகிமையுடனகூடின அநதபபாணததை விலலில பூடடினன சிறநத மஹாஸதிரததோடு சோததுக காணடீவம் என்கிற விலலை விரைவாக இழுதது, 'மகிமை பொருநதிய அஸதிரமாநதிரத திலுள ஜபிகபபடடிருகினற மகிமைதஙகிய இநதப பாணமானது, சததுருவினுடைய சரீரததையும் உயிரையும்வாஙகும் தனமையுள ளது. எனனால தவம செயயபபடடிருகுமானாலும, குருகளும ஸநதோஷமடையும்படி செயயபபடடிருபபாகளானாலும, நலல ஆஹுதிகளுடன ஹோமம் செயயபபடடிருகுமானாலும், சாஸதி ரஙகள கறகபபடடிருகுமானாலும, இநத ஸததியததினால ஙனமுகப பூட்டபபட்டிருகினற இநதபபாணமானது மிக பலமுளள என் சததுருவான காணனைக கொலலடடும்' என்று சொனனான. தனஞ சயன் இவவாறு சொலலிகொணடே காணனுடைய வதத தின பொருடடிக கோரமான அநதபபாணததைப பிரயோகித தான. காணனைக கொலலஎணணஙகொணடவனும் சூரியசநதிரர் களுககொபபான பரபாவமுளளவனும் மனததை வசபபடித தினவனும் சுறுசுறுபபுடன காரியஙகளைசசெயபவனும் பாணடு நநதனனுமான கிரீடியானவன அதிக ஸநதோஷமுளளவனாக, 'அதா வாஙகிரஸ மநதிரததினால உசசாடனம் செயயபபட்ட *கருதையை

* ஏவபபட்ட பூதம்.

யானது எவ்வாறு சதுருவைக் கொலலுமோ அவ்வாறு நீ என்னுடைய சததுருவைக் கொல' என்று சொலலிக்கொண்டு, தேவர்களுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அநதப்பாணததைப் பிரயோகிததான் பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனால விடபபட்ட அந்தமகாபாணமானது, ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜவலிக்கச் செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாதமாவான அரஜுனன் காண்டீவததினின்று விடுபட்டிருக்கிற அந்தபபாணததினால அனேக ஸைன்யஙகளை மிகுதியாக மயஙகச்செய்து ஸூதபுததிரனான அநதககாணனுடைய அந்தச சிறநததலையை அறுததான் மன்னரே! பிறகு, மகேநதிரனுடைய குமாரனான பாாததன், அபபொழுது மகாஸதிரததினால அபிமநதிரணம் செயயபபட்ட அஞசலிகமெனகிற சிறநத பாணததினால பிறபகலில காணனுடைய தலையை அறுததான். அஞசலிகததினால அறுககபபட்ட தலையானது விரைவாகக கீழே விழுநதது. பிறகு, உடலும் பூமியில விழுநதது உதிததிருககின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸுளளதும் சரதகாலததில ஆகாயததின் உச்சியை அடைந்திருககின்ற சூரியன்போன்றதுமான அநதககாணனுடைய முடியானது, அஸதகிரியினின்று சிவநத மண்டலததுடன் கூடின ஸூரியன்விழுவதுபோல ஸேனாமுகததில பூமியிலவிழுநதது. பிறகு, இவனுடைய தலையானது, எபபொழுதும் ஸுகமாக வளாககபபடடதும நலலஅழகுள்ளதும் மிகக ஸுகததுடன சோநதிருககின்ற நலலவாஸனை பொருநதியதுமான (அவனுடைய) தேகததை, மிகக செலவமநிறைநத வீடடை அதில வஸிககும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக பிரயாஸததினால விடடது பாணஙகளால விசேஷமாகப பிளககபபடடதும் உயிரை இழநததும் வளாநதிருககினறதும் ரகதம்பெருகும்காயஙகளுளளதும் நலலகாநதியுடன்கூடியதுமான காணனுடைய அநதச்சரீரமானது, வஜரததினால பிளக்கபபடடவுடன் கைரிகதாது ர்ஸததுடன் சோநத அருவிபபெருககுடன்கூடிய மலையினுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுநதது. கீழே தளளபபடடிருககின்ற காணனுடைய தேகததினினறு ஒரு தேஜஸானது ஆகாயததை (ப்ரகாசததினால) வியாபிததுககொண்டு சூரியனை அடைநதது. காணன் கொலலப்பட்டவுடனே, அந்த ஆசசரியததை எலலாயுதத வீராகளும் பாாததாாகள. பிறகு, பலகுனனால காணன் சாயக்கப்பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவாகள சஙகஙகளை உரகக ஊதினார்கள. அவவாறே, கேசவரும் தனஞசயனும் மகிழநதவாகளான நகுல ஸஹதேவாகளும் சங்கஙகளை முழக்கினாகள கொலலபபட்டுப படுததி

ருககின்ற காணனைக்கண்டு ஸோமகாகள ஸைன்யஙகளுடன் ஸிம்ம நாதங்களைச்செய்தார்கள்;மிக்க மகிழச்சியுள்ளவர்களாகத் தூர்யங்களை அடிததாாகள; வஸதிரஙகளையும் கைகளையும் வீசினாகள். அரசரே! யுததவீராகள அதிகஸநதோஷமுளளவாகளாகப் பாாததனை விருத்தி அடையசசெய்ய வநதாாகள.பெருஙகாறறினால புரட்டிததள்ளபபட்ட மலைபோலவும் யஜஞததினுடைய முடிவில அவிநத அகனிபோலவும் விபததுககு ஆளபடடு அாஜுனனுடைய பாணங்களால ரதததி னின்று அறுததுப் பூமியில தள்ளபபட்டிருக்கிற காணனைக்கண்டு, ஸேனைகளுடன்கூடின மறறவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவா கட்டிக் கொண்டு கூததாடினாகள. சததமிட்டுககொண்டு (அாஜுனனைப பறறிப) பேசினாகள. வேநதரே! அறுததுததளளபபட்ட ஸூர்ய புததிரனான அநதககாணனுடைய முகமானது காம்பிலலாத தாமரை மலாபோலவும், தலையானது அஸதமனததை அடைநதிருக்கின்ற ஸூாயனுடைய மண்டலம்போலவும் விளஙகின. அம்புகளால நாற புறததிலும் நிறைககபபட்ட எலலா அஙகஙகளுடனுஙகூடியதும் ரகதவெளளததினால நானகுபக்கததிலும் நனைககபபடடதுமான காணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்னுடைய கிரணஙகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது. காணனாகிற ஸூாயன், பிரகாசிக கின்ற பாணஙகளாகிற கிரணஙகளால பகைவாகளுடைய ஸேனையை நன்றாகததவிககசசெயது பலசாலியான அாஜுனனாகிற காலததினால அஸதமனததை அடையும்படி செயயபபட்டான் அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற ஆதிதயன் ஒளியை எடுததுககொண்டே போவது போல, அநதபபாணமானது காணனுடைய உயிரை வாஙகிககொண் டே செனறது ஐயா! கடைசியான தினததுடனகூடின காண னுடைய உயாநத சரீரததிலுளள தலையானது, பகலுடைய கடைசிப பாகததில அஞசலிகததினால அறுக்கபபடடு யுதததில வீழநதது. சேனைகளுள மேலமேல இதரஜனஙகளைககொன்று அநதபபாணமா னது உயாநதசரீரததுடன்கூடின காணனுடைய தலையை விரைவா கக கவாநதது சூரனும் பூமியில விழுநதவனும் அம்புகளால நான்கு பககததிலும் நிறைககபபடடவனும் ரகதததினால பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனும் பூமியில படுததிருப்பவனுமான கர்ண னைக்கண்ட மதரராஜன், பிறகு, தவஜம் அறுக்கபபட்ட ரதத்தோடு சென்றான். காணன் கொலலபபடவே, பயததினால பீடிக்கப்பட்ட வாகளும் யுதததில நன்றாக அடிககபபடடவர்களுமான கௌரவர் கள, சரீரத்தினோடு ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அர்ஜுனனுடைய த்வ

ஜத்தை அடிககடி பாாததுககொண்டு யுததததை விட்டு ஓடினாகள். பரதாகளுளசிறநதவரே! அவனுடைய தலையானது, தறசெயலாக விழுநதிருககினற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப பூமியை விளங கச செயதது. போரில மிகஅடிககபபட்டதனால தீர்ககநிததிரையை அடைநதவனும், ஒ தடுகளைக கடிததிருபபவனும், ரகததினால நிரம் பியவையும் பயமுறறவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறநதரதத தின் பின்பககததில புரணடுகிடபபவனுமான அநதராதேயனைப பாாதது ஸூாயன ஒருமுகூாததகாலம் கிரணஙகள குறைந்தவனா யிருநதான தூாயவாததியஙகள ஒலிககபபெறாததும் முக்கியா களான யுததவீராகளகொலலபபடடதும் காவமடஙகினதும் ஸூாய புததிரனால விடுபடடதுமான கௌரவஸைன்யமானது, சநதிரனை இழநத ஜயோதிாகிரஹஙகளுடையகூடடம்போல விளஙகவிலலை. ஆயிரம்கண்களையுடைய இநதிரனுககு ஸமமான செயகையையுடை யவனான காணனுடைய ஆயிரம்இதழகளுளள தாமரைமலருககு ஒபபான முகததுடனகூடியதும மஙகளகரமாயிருபபதுமான தலை யானது பகலின்முடிவில சூரியன கீழேவிழுவதுபோலப பூமியில விழுநதது அகன்றமாாபையுடையவனும தாமரைமலாபோன்ற முகததுடனகூடியவனும் புடமபோடட தஙகம்போலப பிரகாசிபப வனும பாாததனுடையபாணஙகளால நாறபககததிலும தபிககசசெய யபபடடவனும பூமியிலவிழுநதவனும் புழுதியினாலமூடபபடடவ னும அழுககடைநதிருபபவனும் புததிரனுமான காணனைச சூரியன அடிககடி பாாதது, க்ஷீணிததிருககினற கிரணஙகளுடன் கூடியவ னாக மெளளமெளளத தனஇருபபிடம் செனறான

தொணணூறறொனபதாவது அதயாயம

(காணவதத்தினால் துரியோதனன் துக்கிக்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்களவாணனையும், தேவர்முதலியோர் திரும்பிச்சென்றதும்)

சூரனும், பூமியில விழுநதவனும, பாணஙகளால நாறபுறஙகளி லும் நிறைககபபட்டவனும, ரகததினால பூசபபடடமேனியையுடை யவனும், தறசெயலாகப பூமியை அடைநதிருககினற ஸூாயனைப போலிருபபவனுமான காணனைப பாாகக எண்ணஙகொண்டவாகள் நனறாகச சூழநதுகொண்டு நின்றாாகள ராஜனே! யுததரஙகததில அரஜுனனமுதலானவாகள மிகுநதஸநதோஷததை அடைநதாாகள பயபபடுகிறவாகள பயநதாாகள பகைவாகள துயரமுறறாாகள்,

பார்ப்பவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த சிலர் சோகத்தை அடைந்தார்கள். சேனையானது, வந்தவாறே இஷ்டப்படி சென்றுவிட்டது. நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசத்தையும் ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடையவனும் தனஞ்சயனால் அழிக்கப்பட்டவனும் மகாரதனுமான காணனைப்பார்த்துக் கௌரவர்கள், ஸிம்மத்தினால் விருஷபம்கொல்லப்பட்டபசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள். ஆஜுனனோடு அதிகமாகயுத்தம்செய்து ஸிம்மத்தினால்கொல்லப்பட்ட யானைபோல(ஆஜுனனால்) கொல்லப்பட்டு யுத்தகளத்திலபடுத்திருக்கிற காணனைக்கண்டு சல்யன் தவஜம்அறுக்கப்பட்ட ரத்தத்தோடு சென்றான் சூரியகுமாரனான காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, சல்யனுடனகூடினகௌரவர்கள் கீர்த்தியினால் ஜவலிக்கின்ற பெரிதான ஆஜுனனுடையகொடியை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டவர்களாகவே பார்த்தனிடமிருந்துஉண்டானபயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள். சல்யனோ, காணாஜுனர்களுடையயுத்தத்தில் நொறுக்கப்பட்ட தவஜங்களுடன்கூடின சேனைகளைக்கண்டு, ஸருஞ்சயர்களாலும் ஸோமகர்களாலும் பரிஹஸிக்கப்பட்டவனாக அந்த ரத்தத்துடனே சீக்கிரமாகச்சென்றான் பீமனோ, தள்ளப்பட்ட தோர்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் கூடியதும் கொல்லப்பட்ட ஸூதபுத்திரனோடு கூடியதுமான சேனையைப்பார்த்து, அப்பொழுது பயங்கரமான ஸ்வரத்தினால் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்கக் காஜித்தான காணன்கொல்லப்பட்டவுடன், பீமன் கைகளைத்தோள்களில் தட்டிக்கொண்டு கூத்தாடினான், தார்த்தராஷ்டிரர்களைப் பயப்படும்படி செய்துகொண்டு துள்ளினான் அரசரே! எல்லாஸருஞ்சயர்களும் ஸோமகர்களும் அப்பொழுது சங்கங்களை ஊதினார்கள் (ஒருவரையொருவர்) கட்டிக்கொண்டார்கள் ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்படவே, அப்பொழுது க்ஷத்திரியர்கள் பரஸ்பரம் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் தூயோதனன் கண்ணீராலநிறைந்த நேத்திரங்களோடு கூடியவனும் தைன்யமுற்றவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் மிக்கதுன்பத்தை அடைந்தவனுமானான் அரசரே! மதரராஜனும் விசேஷமாக மனமயக்கமடைந்து அந்த ஆஜுனனால் தவஜம்அறுக்கப்பட்ட ரத்தத்தோடு வேகத்துடன் தூயோதனனை அடுத்து அவனைப்பார்த்து அதிகதுக்கத்தினால் விரைவாகப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

'ஒருவரைஒருவர் அணுகிக் கொல்லப்பட்டுப் படுத்திருக்கின்றவர்களும் மலையினசிகரங்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமான மனிதர்களா

லும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும நிறைநததும, யானைகளும் குதிரைகளும் மிகசசிறநதரதிகாகளும சிதறினதுமான உனதுசேனை யானது யமனுடையராஜயததுககுஸமானமாக இருககிறது.பாரத! காணாஜுனாகளுககுள நடநததுபோனறயுததம் (இதறகுமுன) நடநததிலலை சோநதிருககினற கிருஷணாஜுனாகளும உனனுடைய மறற எலலாசசததுருககளும் காணனால கவரபபடடாாகள தெயவமன்றோ ஸவதநதரமாயிருநதுகொணடு பரவருததிககின்றது? பாண்டவர்களை ரக்ஷிககினறது? நம்மைக கொலலுகினறது? உனனுடைய காாயஸிததியாகிற பிரயோசனததைத தேடுகினற எலலா வீராகளும் பலாதகாரமாகப பகைவாகளால கொலலபபடடாாகள குபேரனுககும் யமனுககும் இநதிரனுககும் வருணனுககும ஸமமான பிரபாவமுளளவாகளும வீாயததோடும சௌாயததோடும பராககிரமததோடும அபபடிபபடட குறறமறற குணகணஙகளோடுமகூடியவாகளும பெருமபாலும பிறரால கொலலபபட முடியாதவாகளும் உன்னுடைய காாயஸிததியிலேயே விருபபமுளளவாகளுமான அரசாகள, யுததததில பாண்டவாகளைச சோநதவாகளால கொலலபபடடாாகள. பாரத! ஆதலால, நீ துயரமடையவேண்டாம. இது தெயவஸஙகலபம. காாயஸிததியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவனுககே) நிசசயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினான மதரநாதனுடைய இநத வசனததைககேடடும தனனுடைய தீசசெயலை மனததினால நினைததும், துாயோதனன கண்ணீராலநிறைநத கண்களையுடையவனாகவும அடிககடி பெருமூசசுவிடுபவனாகவும மிகக வருததமடைநதான. [x]அரசரே! அதனை நினைதததனால பேசாமலிருபபவ

---

[x] அதிகபாடம.

திருதராஷடிரன, "அநதப பயஙகரமான தினததில காணாஜுனாகளுககு நடநத யுததததில எரிககபபடடதும (யுததததைவிடடு) ஓடினதும பாணஙகளால அதிகமாகபபடிககபபடடதுமான கௌரவாகள ஸருஞசயாகள இவாகளின படையினுடைய உருவமானது எவவிதமாக இருநதது?" என்று வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான

"அரசரே! யுததததில மனுஷயாகளுககும யானைகளுககும குதிரைகளுககும கோரமான பெரியநாசமானது ஏறபடட விததததை நீா கவனததுடன கேளும மனனரே! காணன கொலலபபடடபுடன, பாரததன ஸிமமநாததைச செயதபொழுதே உமமுடைய புததிராகளைப பெருமபயம வநதடைநதது. காணன கொலலபபடடிருககையில, ஒரு ஸமயததிலாவது உமமுடைய யுததவீரர்களுககு, ஸைனயஙகளை ஒனறுசோபபதறகாவது பராககிரமததை விரைவாக வெளிபபடுததறகாவது புததியுணடாகவிலலை. ஆழநததும கரை

னும் பலஹீனனும் மிகக தனபமுறறவனுமான தாயோதனனைப பாரதது * ஆரதராயனியானவன தீனமாக உரைகக லானன். 'வீர! கொலலபபட்டிருககினற உககிரமான மனிதாகளாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சன்குறைநதிருககினற இநதயுததபூமியைபபாரா. ஒருதடவைமுயனறவைகளும் அமபுகளால பிளகக பபடடமேனியையுடையவைகளும மலைகளபோலப பிரகாசிபபவைகளும கீழே விழுந திருபபவைகளும அதிகமாகத துடிககினறவைகளும உயிரை இழநத வைகளும் அதிகமாகஅழிகக பபடட கவசஙகளும ஆயுதஙகளு முளள எலலாபபோவீராகளுடனுஙகூடியவைகளும் வஜ்ரததினால தளளபபடடவைகளும கறகள மிருகஙகள மரஙகள இவைகளுடைய கூடடஙகளோடுடையவைகளுமான பாவதஸமூகஙகளபோனறவை களும சன்றாகஅடிகக பபடடிருகக மணிகளுடனும மாவெட்டி களுடனும தோமரஙகளுடனும தவஜஙகளுடனும கூடியவைகளும பொனமயமான மேலவிரிபபுகளுடனகூடியவைகளும ரகதவெள ளததில நிதகினறவைகளுமான யானைகளாலும பாணஙகளாலும விலகித தளளபபடடவைகளும விழுநதனவுகளும கததுகினறவை களும கதனயமுறறவைகளும ரகதததைக ககுகினறவைகளும பரிதாபபபடகூடிய ஸ்திதியிலிருபபனவுகளும பயமடைநதவை களும புரணடிருகக விழுகிறபடியானவைகளும விழுநதிருககின்ற வைகளுமான குதிரைகளாலும யுததபூமியானது துகிகபபடடது

இலலாத தூய தெபபட ரத மான கடலில கபல உடைநதிருகையில வியா பாரிகளுகத நேடோ ஸதாரமாக கா டிபிரஸ்ல கொலலபபட டடனோ, (ஆபதஸ்ரஸ்தரததில அடிகிறபடி வெகவாக) கவரமய நமபி ஸராக ஆரரா! எ-த-தர கொ , டமதிரஸ்ல நீடிகக ரிருகக நோ ம நரபக மாக காய பரிதத ஸாகவும ரக பஙகொ டவாகவும சாத லாதவாக நமாக வெக ரவலேஸராக சாத விருபபரராக சாயஙகாலததில லெயவாகிபபி னால ஜிகக பபட (காயக ர) கொமபொடிதத, விருபபகக ரபோலவும விவப பரதுடைதத ராபபக ரபோல ர வெ நேரம ம னரே! ம த-தரதிர கொ , மரபடிய ஸ்திராக, தரத ராகவ கொ ட * கவும பெ ட ம நடிகக வாக நம ரிய ர கவா அழுக கபப டவாக மாகிப டயததிலும நடிராக கிசேஷமாக எழுவியிருக ரி ர ய திரஙகளுடனும கவசஙகளுடனும கூடியவாகவும பயததினால துடு கிறவாகவும மனஉறதியை இழநதவாகவும நினறவரை ஒருவரை அடிகினற வாகவும மாகிறவராகவும பயததினால டிககபப டடவாகவும 'ஐயோ! அபபா!

* கரு. பரவம 98- ம டீகை பரு பரிதபாரசக.

தகக நிலைமையை அடைந்ததாயிறறு. ரதங்களாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும விலகிததளளபபடடவைகளும அவவிதமாக அடிததுத துகைகபபடடவைகளும குறறுயிராயிருபபவைகளும உயிரைஇழநதவைகளுமான யானைகுதிரைகளுடங்களால பூமியானது மஹாவைதரணிபோல விளஙகியது. அறுகபபடடிருகிற நதிகைகளின பினபாகததுடனும சரீரததுடனும கூடியவைகளும அதிகநடுகமுறறவைகளும பூமியில விழநதிருபபவைகளுமான யானைகளோடும், எதிரிலநிறகின்ற பகைவாகளால கொலலபபடடவாகளும கவசஙகளும ஆபரணஙகளும ஆடைகளும ஆயுதஙகளும சிதறினவாகளுமான சிறநத ரதிகாகளோடும சிறநதயானைவீராகளோடும குதிரைவீராகளோடும காலாடகளோடும கூடின பூமியானது, தணிநதிருகிற அகனிகளுடனகூடியதுபோலஇருநதது பாணஙகளால அடிகபபடடவாகளும மகாபலசாலிகளும ரோஷததோடு பாகினறவாகளும நாறபுறஙகளிலும விழநதிருபபவாகளும முழுதும பரஜஞையஇழநதவாகளுமீணடும சேதனமடைகினறவாகளுமான யுததவீராகளால பூமியானது, குடதிசையிலடஙகியிருகிற அகனிகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது. கழுவிவிழநதிருகினறவைகளும மிகக ஒளிபொருநதியவைகளுமான ரதனஙகளால பூமியானது, இரவில (நனருகப) பிரகாசிகினற ஜயோதிமணடலஙகளால ஆகாயமவிளஙகுவதுபோல விளங

(பதவுரை) இதுவிஷயமாக [துரியோதனன்] கூறுகிறான், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எனனையே எதிரதது வருகிறார் என்னுமெண்ணங்கொண்டவனாக [அவனுக்கு] முழுதாகவும், பரபரப்பினாலுவாட்டமுற்றதாகவும், [அவனுடைய] மகாரதங்களாகவும், குதிரைகளும் பூமியும் ஆகிய மகாரதங்களையாகவும் [அவனுடைய] தமபி முதலானோரின பல வீரர்களையும் கேகயமுதலானவர்களாகவும் [அவனுடைய] சாலாகவும் [அவனுடைய] முதுகுகாவலாகவும் [அவனுடைய] சேனையும் பயந்தினால் [அவனுக்குப்] பினனாக [அவனுடைய] யானைகளால ரதங்களும் பொடிபணணப்பட்டனவாகவும் [அவனுடைய] குதிரைவீரர்களும குதிரைகளுடனகூடினகாலாடகளின கூடடங்களும பொடிசெயயபபடடனவாகவும் அரசரே! ஸ்ரீகிருஷ்ணனால கொலலபபடடனர்களே, உயிரிலலாத யுதத பூமியாகவும் [அவனுடைய] பாணஙகளாலும திருடாகளாலும [அவனுக்குப்] பினபுறமாக அடிபடடதைப் பிரபிஙகம் வாஙகுகிறவாகளைப்போலஆனாகளை வீராகளாகக் கொலலபபடடனர்களே [என்று] பாரதகளைப்போலவும மனிதாகளைப்போலவும எலலாவீராகளும உலகத்தைப் பாராதமயமாகப் பாராகினறவாகளாகப் பயதிருபபடிசெயயபபடடாகள் [என்று] பிரமனைப்பற்றிய ஸ்தலிருந்து உணடான பயதினாலபடிகபபடடு ஓடிகொணடிருகிற எலலாசைனியஙகளுக்காகவும் [அவனுக்கு], தூயோதனன தனனுடைய வீரதனமையபபாராதது, 'ஆ! ஆ!' எனனும சபதம இநத வசனததை உரைகளாலும 'உகயம விநதிழுத்து நிறகினற பயபபாராதனன மிஞச

கியது. காஞ்சாஜனாகளுடையகைகளாலவிடப்பட்ட பாணங்கள யானைகளையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுக்களை விரைவாக ஓடடி மஹாஸாபங்கள புறறிலதுழைவதுபோல நேரில சாயந்து பூமியில பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன காணன் இவாகளின் யுத்தமாகத்தில பூமியானது, கொலலப்பட்டிருகினற மனிதாகளாலும் யுத்தத்தில பாணங்களாலபிளகபபட்டவைகளும் ரகததினால நனருகபபூசபபட்டவைகளுமான மரிதத்யானைகளாலும் நடகக முடியாததும் உடசெலலுதறகும் அரியதும ஆகியது பெரியபாணங்களால நாசஞசெயயபபட்டவையும், நன்றுகவறபடுத்தபபட்டவையும், யானைகளையும் போவீராகளையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுதங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமவாகள சித்தரினவையும், கட்டுகள மிகசசித்தரினவையும, சகரங்களுநம அசசுகளும நுகங்களும தரிவேணுகளும அறுகபபட்டவையும், பூட்டாம்வாகளை இழந்தவையும், துயரதத்தை உண்டுபண்ணுகினறவையும், மாறுகத திருபபபட்டிருகிற வாகாலகளுடனகூடியவையும, விசேஷமாக ரதகுபதிகளஒடிந்தவையும ரதனங்களாலும கனகத்தினாலும் அலங்கரிகபபட்டவையுமான ரதங்களாலும தேருறுபபுகளாலும மூடபபட்டிருகிறபூமியானது, சரதகாலத்திய மேகங்களால ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுளளகுதிரைகளால நனருக இழுகபபடுகினறவையும தேராளிகள கொலலபபட்டவையும

மாட்டான எலலாட்டைகளுகும பிளபகத்தில குதிரைகள மெளள ஓடடு. உத்தரசெயகினற கௌரவ்யேயர்களாக கொலலபபோகிறேன ஸமசய மிலலை பெருங்கடலானது கரையைக்கடந்து செலலுமாட்டாததுபோல அர்ஜுனன எவனால தடுபபோவதறகு வலலமையுளளவனாவான இபபொழுது, கோவிந்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனாலும காப்பான ஸ்ரீகோதண்டபாணியும அவரே மகுதியிருகிற மறறசசத்துருகளையும கொலலபபோகிறேன கானனேவதயத்தில கடஜனர்களாகாமையை அடையபபோகிறேன' எனறுளள சூராகளுகும மேனமகளுகும தகுந்த குரூரமான அந்த வாதத்தையைகேடடு, ஸாரதியானவன எவனுமையமான கடிவாளமபூண்ட குதிரைகளை மெதுவாக நடத்தலும பெரியகுரல் ரதங்களாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும் சுறறபபடடிருகிற உடமைசசேனாத இருபத்தையாயிரம காலாடகள பத்தத்தினொருபடி வனமத்தாகவாகவே நினறாகள. அவாகளை மிக கோபமுளள பீமனைவிடம பாஞ்சாலனுடன தருஷ்டத்யுமனனும சத்யகேஸனையோடு சூழந்துகொணடு பாணங்கள கொணடாராகள அவாகள பாஞ்சாலத்துடன கூடிய பீமனேனடு யுத்தத்தில எதிரத்துப போரிடாதிருந்தாகள. மறறவாகள அந்த யுத்தத்தில பாரத்தனை திருஷ்டத்யுமனனை இவாகளு

நன்கு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின் மீதும் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் குதிரைவீராகளின்மீதும் விரைவாகச் சென்றுகொண்டு பலவாறாகச் சுழன்றன. பொன்மயமான பினபுறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடினவைகளும், கூர்மையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும் முதகரங்களுடன்கூடின உலக்கைகளும் சித்திரமானகத்திகளும் *பள பளப்பானஉறைகளும் தங்கப்பட்டத்தால கட்டப்பட்டயானைகளும் பொன்னாலஅலங்கரிக்கப்பட்ட விற்களும் ஸவாணத்தினால சித்திரிக்கப்பட்டகட்டுக்களுடன்கூடின பாணங்களும் துவையப்பட்டரிஷ்டிகளும் தங்கத்தினால அதிகம்பிரகாசிக்கின்ற ஈட்டிகளும் தடிகளும் வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களும சங்கங்களும் அறுக்கப்பட்டும் இறைக்கப்பட்டுமிருப்பனவும் காந்தியைஇழந்தனவுமான மாலைகளும் கம்பளவிரிப்புக்களும கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் தலைப்பாகைகளும் கிரீடங்களின்வரிசைகளும் வெண்மைநிறமுள்ள மகுடங்களும நான்குபக்கத்திலும் சிதறிக்கிடக்கின்ற சாமரங்களும சிறந்த ஆபரணங்களுள் முக்கியமான பதக்கங்களும ஹாரங்களும் தலைஅணிகளும சிறந்ததோள்வளைகளும் பொற்கொடிகளுடன்கூடின பொன்மயமான கண்டாபரணங்களும் வைரத்துடனும பொன்னுடனும் சேர்ந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும் பற்பலவித மங்களகரமானரத்னங்களும் ஸுகத்திற்கேற்ற

டைய பெயர்களை எடுத்துரைத்தாராக அப்பொழுது, பீமன் எதிரில நிற்கின்ற அந்த வீராகளோடு யுத்தத்தில கோபங்கொண்டான அவன ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிக் கதாயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்டு யுத்தம்செய்தான புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவனும தாமத்தில பற்றுதலுள்ளவனும குந்தியின் புதல்வனுமான பிருகோதரன் ரதத்திலிருந்துகொண்டு பூமியில இருக்கிற அந்த வீராகளை எதிர்த்துப் போர்புரியலில்லை தங்கத்தினால நான்கு பக்கத்திலும் முடப்பட்ட பெரிதான கதையை எடுத்துக்கொண்டு தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட யம போல உமைச்சேர்ந்தவர்களனைவரையும கொன்றான. காலாட்களாகிய தங்களுக்குப்பிரியமான உயிரில பற்றைவிட்டு, நெருப்பை நோக்கி விட்டில்கள் ஓடுவதுபோல யுத்தத்தில பீமனை எதிர்த்து ஓடினார்கள் கோபமுள்ளவர்களும யுத்தத்தில கெட்ட மதங்கொண்டவர்களுமான அந்தப் பதாதிகள், யமனைக்கண்டு பிராணிவர்க்கங்கள் நாசமடைவதுபோலப் பீமஸேனனை எதிர்த்து உடனே நசித்தார்கள் மஹாபலசாலியான பீமன் கதையைக் கையில ஏந்திக் கழுகுபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு உமைச்சேர்ந்த இருபத்தையாயிரம் போர்வீராகளை நொறுக்கினான ஸத்யபராக்கிரமமுள்ளவனும மகாபல

* இது இரண்டு முறை வருகிறது

(வீரர்களுடைய) சரீரங்களும் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன் கூடின தலைகளும் விளங்கின. மனத்துக்கு இன்பமான வீரர்களுடையதேகங்களையும் போகங்களையும்) சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலான) விருதுகளையும் ஸுகங்களையும்விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸ்வதர்மத்தில் நிலைபெறறுகொலலப்பட்டுக் கீர்த்தியினால சிறந்த உலகங்களை அடைந்தார்கள். துர்யோதன! திரும்பு. அரசனே! கௌரவத்தை அழிப்பவனே! போர்வீரர்களை பாசறைகளைநோக்கிச் செலலட்டும். நீயும் செல. பிரபுவே! இதோ ஸூர்யனும் மேறறிசையில இறங்குகிறான். நரேந்திரனே! இந்தக்கார்யத்திலோ நீயே காரணமாக இருக்கிறாய்' என்றான். அரசரே! சலயன் இவ்வளவுமட்டிலும் சொலலித தூயோதனனையும் திரும்பும்படிசெயது ஓயந்தான்.யுத்தத்தில மிக்கபறறுளள புதிதியையுடையவனும் 'ஆ! காண்! ஆ! காண்!' என்று புலம்புகின்றவனுமான அந்தத்தூயோதனனைத துரோணபுத்திரைமுதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்களெலலோரும் தேறுதல அடையும்படிசெய்தபிறகு, திவ்யமாகஇருபபதும் யசஸினாலஜ்வலிக்கின்றதுமான அஜ்ஞானத்துடைய ரதத்தையும்தவஜத்தையும்பார்த்துக்கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்) சென்றார்கள ராஜரே! மிகபபிரகாசிக்கின்றபயங்கரமானமுகூர்த்தத்தில, மனிதர்கள் குதிரைகள யானைகள இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்துஉண்டான சிவந்தரக்தத்தினால நனைக்கப்பட்டிருபபதும் சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் ஸ்வாணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினாலும் பிரகாசிக்கின்றவளும்எலலோருக

சாலியுமான பீமன், அந்தக் காலாடகளுடைய படையைகொனறு தருஷ்டத்யும்னனை முனனிடடுகொணடு அந்த யுத்தத்தில நினறான. சிறந்த வீரமுளளவனன தனஞ்சயன தோபபடையை எதிர்த்தான. மாதீரபுத்திரராகவும் மஹாரதனன ஸாத்யகியும் ஸந்தோஷமுளளவர்களாகத தூயோதனனுடைய படையைக கொனறுகொணடு ரோகத்தோடு எருமையை எதிர்த்தார்கள அவர்கள கூர்மையுளள அம்புகளால அவனுடைய அனேககுதிரைவீரர்களைக கொனறு விரைவாகப பாக்வர்களை நலைக்க எதிர்த்துவருகையில அந்த சமயத்தில பொறுமையோ நடந்தது பிரபுவே! தனஞ்சயன, ரதவலகுகளிலும பிரஸித்திபெறற காண்டீவமெனற தன்னுடைய வில்லை எடுத்துக்கொணடு, உயர்ந்தடையதோபடனடையை எதிர்த்தான. ரிஷபனன்ற பாரதியாகவுடையதும வெளளைக குதிரைகளுடனகூடியதும வாநரனைத்தும்மாளை ரதத்தையும யுத்தமசெயகிற வீரனன அஜ்ஞானனையுமகண்டு உமையசோந்தவர்கள பயந்தினால விரைவாக ஓடினார்கள. ரதக்கூடடிலிருந்தவர்களும அம்புகளாலடிகக்பபட்ட இருபதாயிரம்காலாடகளும மரணமடைந்தார்கள. புருஷரிஷபனும பாஞ்சாலர்களுள மஹாரதனும் பெரியமனமுளளவனும பெரிய வில்லாளிதிதவனுமதேஜ

கும் இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரக்தத்திலை நன்ருக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுதபூமியைக்கண்டு, பாச்சி கைக்காய்களால (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஓட்டப்பட்ட அரசர்கள் போலக் கௌரவர்கள் நிறகவேஇலலே. மன்னரே! அவர்கள் கர்ண னுடையவதத திலை மிக்கதுன்பமடைநதவர்களாகவும் 'ஆ! கர்ண! ஆ! கர்ண!' என்று சொலபவாகளாகவும் சிவநதசூரியனேபபார்ததுக் கொண்டு சேனைகள்தங்கியிருக்கும் இடஙகளேநோக்கி விரைவாகச் சென்ருகள். காண்டீவததினின்று விடபபட்டவைகளும் தங்கமய மான சுட்டுக்களுளளவைகளும் சாணைகலலிலதீட்டபபட்டவை களும் ரகதததிலை பூசபபட்ட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புக ளால நிறைக்கபபட்ட அஙகஙகளுடன்கூடின காணன் கொலலபபட் டும், பிரகாசிககின்ற கிரணஙகளேயுடைய சூரியன்போல விளங்கி னன். அநதததேவஸரேஷ்டாகளும், 'புதிதிரனிடததில தயையுள்ள

ஸவியும பகைவாகளுடையகூட்டததை தவிகசசெயபவனும பாஞ்சாலராஜ னுடையபுதலவனுமான திருஷ்டதயுமனன, அவாகளேகொனறு பீமஸேனனே முனனிடடுகொணடு விளமபமினறி எதிரில காணபபடடான புறுவுக்கு ஸமமானநிறமுளள குதிரைகளேயுடையவனும * கோவிதாரமரதததைக கொடியா ககொணடவனுமான தருஷ்டதயுமனனே யுததததிலகணடு உம்மைசசோத தவாகள பயதத்திலை ஓடினாகள ரோதத்தியுளளவாகளும ஸாதயகியுடன் கூடியவாகளுமான மாதரீபுதிராகள, சீகிரமாக அஸதிரஙகளேஎயகின்ற காந தாரராஜனன சகுனியைக காலதாமதமினறி எதிரபபவாகளாகக காணபபட் டாகள பெரியவரே! சேகிதானனும் சிகணடியும் திரௌபதீபுதிராகளும் உமமுடைய மிகபபெரிதானசேனையைகொனறு சஙகஙகளே அவ்வாறு ஊதினா கள அவாகளனேவாகளும புறஙகாடடி ஓடினாகள உம்மைசசோதவாகளேப் பாரதது, கோபமுளளவிருஷபஙகளே எவ்வாறு விருஷபஙகள ஜயிதது துரத துமோ அவவாறு எதிரதது துரததினாகள அரசரே! பலமுளளவனும இடக் கையாலும் அம்புகளேபபிரயோகிபபவனுமான பாணடவன, உமது ஸைனயத் தைசசோத அநதமிசசசேனையைகணடு ஸனனதததனுகநினறான; குரோதத தையும் அடைநதான வீரியசாலியானதனஞ்சயன மூவுலகஙகளிலும் பிர ஸிததிபெறற காணடீவமெனகிறவிலலே அசைதததகொணடு ரதிகாளுடைய படையை எதிரததான பிரகு, அவாகளினமீது பாணஸமூகஙகளே விரைவாக இறைததான இருளால மூடபபடவே, ஒனறுமே காணபபடவிலலே மகா ராஜரே! உலகம இருளாலமூடபபடடுப பூமிமுழுவதும ஒரேபுழுதிஅடாநதி ருககவே, உம்மைசசோநத எலலாயுததவீராகளும மிகபபயதத்திலை ஓடினாகள. ஜனநாதரே! ஸேனையானது நனகு முறியடிகபபடவே, எதிரிலவருகினற

---

* காடடாதத்தி அலலது குராமரம.

வனான ஸூர்யபகவான் ரகதஜலததினாலநனைக்கப்பட்டிருக்கிற கர்ண னுடையதேகததை ரகதம்போலச் சிவந்தநிறமுள்ள *கராக்ரங் களாலதொட்டு ஸ்நானம்செய்வதறகாக அப்பொழுது மேறகு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தானோ' என்றுஎண்ணித தததம்இருபபிடத் தைக்குறித்துப் புறபபட்டாாகள். ஆகாயததிலும் பூமியிலுமிருநத எல்லாஜனஸமூகமும், ஆசசர்யகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பயத தைஉண்டுபண்ணுகிறதுமான சிறந்தகுருவீரர்களான கர்ணாஜுனர்க ளுடைய யுத்தத்தைக்கண்டு, அதனையே நன்குசிந்திததுககொண்டு ஸுகமாகச்சென்றார்கள். காணனுடைய பாணங்களால நன்றாக நிறைக்கபபட்டவாகளும் பகைவர்களைததவிககச்செயபவாகளுமான கிருஷ்ணார்ஜுனாகள இருவரும், இருளை நாசமடையும்படி செய்து கொண்டு உதிததிருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமூகஙகளுளளவா களும் மாசறறவர்களுமான ஸூர்யசநதிரர்கள்போல விளங்கினார்கள்.

சததுருககளை உம்முடையபுததிரனான குருராஜன நன்றாகஎதிாதது அருகில சென்றான பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, துாயோதனன, முறகாலததில பலியானவன தேவாகளைச சணடைககு அழைததது போல எலலாபபாணடவா களையும் போருககுஅழைததான. பறபலசஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும் கோப முளளவாகளும் அடிககடி வெருடடுகின்றவாகளுமான அவாகள ஒனறுசோநது எதிரில காஜிததுககொணடு அருகில வேகமாகவநதாாகள. பிறகு, கோபங கொணட துாயோதனனும் பரபரபபிலலாதவனாக யுததததில கூரியபாணஙக ளால அவாகளை நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். அநதப பாணடவவீராகளுடைய ஸேனையானது நாறபுறங்களிலும் போாபுரிநதது. அப பொழுது, ஒருவனாகஇருநதுகொணடு, ஒனறுசோநதிருககினற எலலாப பாண டவாகளையும் யுததததில எதிாததுச சணடைசெயததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புததிரனுடைய பௌருஷததைக கணடோம. பிறகு, மஹாபலசாலி யான அநதத துாயோதனன தனசேனை அதிகதுககததை அடைநதிருககிறதைக கணடான ராஜேநதிரரே! பிறகு, புததிநிசசயததையுடையவனான உம்மு டைய புததிரன, அநதயுததவீராகளை நிலைபெறசசெயது ஸநதோஷிககசசெயது கொணடு இநதவசனததை உரைககலானான 'பயததினால பீடிககபபடடவாக ளாக நீஙகள செலலககூடியஇடததை நான காணவிலலை. எஙகே சென்றாலும் பாணடவனிடததிலிருநது உஙகளுககு விடுதல உணடாகுமா? நீஙகள ஓடுவதனால யாது பயன? இவாகளுடையஸேனையோ ஸவலபமிருககிறது. கிருஷணாஜுனாகள நனறாகக காயபபடுததபபடடிருககிறாகள இபபொழுது எலலோரையும கொலலபபோகிறேன. ஜயம நிசசயமாகவனறோ உணடாகும்? சிதறினவாகளும ஓடுகின்றவாகளும பாபததைசசெயகின்றவாகளுமான உஙக

* கிரணஙகள; கைகள.

அந்த ஆம்புத்திரள்களை விலக்கிவிட்டு மஹாபலசாலிகளும் நண்பர்களால சூழப்பட்டவாகளும் நிகரறற பராகரமமுளளவாகளும் ஸுகிகளும் ஸுகததைக்கொடுபபவாகளுமான அவவிருவர்களும், சிநதிக்கததகாத மகிமையுடன்கூடிய விஷணுவும் இந்திரனும் ஸபையில விளங்குவதுபோல விளஙகினாகள. அபபொழுது, மகாயுதததில கர்ணனைககொன்று தேவாகளோடும் கநதாவாகளோடும் மனுஷயாகளோடும் சாரணாகளோடும்கூடின மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷாகளாலும் மகோரகர்களாலும், 'உததமமான ஜயம் மேலமேலும உண்டாகுக' என்று சொலலிப பூஜிககபபடடாாகள பிறகு, தககபடி அவாகளுககுப பிரதிமர்யாதைசெயது நிகரிலலாதசெயகைகளால புகழபபடுகின்றவாகளும் ஸுஹருததுககளால சூழபபட்டவாகளுமாகிப பலனஎன்கிற அஸுரனைக கொனறு கேசவரும் தேவராஜனும் ஸநதோஷிததது போல ஸநதோஷமடைநதாாகள்.

களைப பாணடவாகள பினதொடாநது கொலலபபோகிறாகள நமககு யுததததில வதம நனமையைபபயககககூடியதனறோ? க்ஷததிரியதாமததோடு யுததம செயகிறவாகளுககு யுததததிலநேருகினற மரணமானது ஸுககரமானது மாணடவன துககததைஅறிகிறதிலலை; மரிததும, மோக்ஷததை அடைகிறான. வநதிருககிறக்ஷதரியாகளாகிய நீஙகளெலலோரும கேளுஙகள பிராணிகளுடையஉயிரைவாஙகுகிற யமன, சூரனையும பயபபடுகிறவனையும கொலலுகிறானாதலால, க்ஷததிரியவிரததததையுடையவனான எனனைபபோனற எநத விவேகிதான யுததமசெயயமாடடான? சினமுளளவனும பகைவனுமான பீமஸேனனுடையவசததை அடையபபோகிறீாகள பாடடனமாாகளால அனுஷடிககபபடடுவநத தாமததை நீஙகள விடுவது தகுதியனறு க்ஷததிரியனுககு ஓடுவதைவிட அதிகபாபமான அதாமமஇலலை யுததமெனனும்தாமததைக காடடிலும மிகசசிறநததும் இலலை (இது) ஸவாககததிறகு வழி கௌரவாகளே! ஓ! யுததவீராகளே! நீஙகள, தாமதமினறிக கொலலபபடடு இநதநிமிஷததிலேயே மேலானஉலகஙகளை அடையுஙகள' எனறுகூறினன உம்முடைய புததிரனானவன் இவ்வாறுசொலலுமபோது, அதிகமாகக காயபபடுததபபடட (உமது)போாவீராகள அநதவாககியததைக கவனியாமலே எலலாததிககுககளிலும் ஓடினாகள அதிகபயமடைநதவனும மிககமனமயககமுறறவனும மதரராஜனுமான சலயன, உமமுடையபுததிரனான துாயோதனனால தடுததுததிருபபபபடுகினற ஸைனயததைககணடு, அபபொழுது, அவனைபபாாதது இநதவாககியததை உரைததான

நாறாவது அத்யாயம்.

(கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது)

பாணங்களால் கவசமஅறுக்கப்பட்டவனும் இரத்
மாபுநனைக்கப்பட்டவனுமான ராதேயனை,உயிரோயிருந்தும், காந்தி
யானது விடவேயில்லை. புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்குநிகரான
வனும் பாலசூரியனுக்குஒப்பான காந்தியுள்ளவனுமான அந்தசசூரனை
எல்லாப்பிராணிகளும் உயிரோடிருப்பவனைப்போலவே எண்ணின.
மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தும், அவனைக்
கண்டு நானகுபக்கத்திலுமுள்ள யுத்தவீராகள், ஸிம்மத்தைக்கண்டு
மற்றமிருகங்கள் நடுங்குவதுபோல நடுக்கமுற்றார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்
டனான காணன், கொல்லப்பட்டிருந்தும், பேசுகிறவன்போலக்
காணப்பட்டான். உயிரைஇழந்திருந்தும், மஹாதமாவான காண
னுக்கு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவில்லை. அரசரே! அழ
கான வேஷத்தைத்தரித்ததும் அழகியதலையும்கழுத்துமுள்ளதுமான
அந்த ஸூதபுத்திரனுடைய முகமானது பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப
பான காந்தியுடனகூடியதாக இருந்தது சிறந்த பொன்போன்ற
வனும் ஜவலிக்கின்ற அக்னிபோன்றவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான
அந்தக்காணன், பார்த்தனுடைய பாணங்களாகிற ஜலத்தினால் தணிந்
தான். ஜவலிக்கின்ற நெருப்பானது எவ்வாறு ஜலத்தைஅடைந்து
தணியுமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் காணனாகிற நெருப்பானது, பார்த்த
னாகிறமேகத்தினால் தணிக்கப்பட்டது. அந்தக்காணன் நல்லயுத்
தத்தினால் ஜவலிக்கின்றகீர்த்தியைத் தனக்குப் பூமியில் தேடிவைத்து
விட்டுப் புத்திராகளோடுகூடப் பார்த்தனுடைய தேஜஸினால் யுத்தத்
தில் தணிந்தான். அரசரே! பற்பலஆபரணங்களையணிந்தவனும்
புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்குஒப்பான ஒளிபொருந்தினவனும்
ஸூர்யகுமாரனுமான காணன், எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பாஞ்சா
லர்களையும் அஸ்திரதேஜஸினால் நன்றாகத்தவிக்கச்செய்து சரமாரி
களைப்பொழிந்து பகைவர்சேனையைத் தபிக்கச்செய்து சிறந்தஒளி
பொருந்தினவனான சூரியனபோல விளங்கிக்கொண்டு, எல்லோரை
யும் வாட்டி, துளிர்த்தமரம்போல அடித்து வீழ்த்தப்பட்டான்.
எவன், 'கொடுக்கக்கடவேன்' என்றே எப்பொழுதும் ஸாதுக்களுக்
குக் கொடுத்தானோ, யாசிக்கப்பட்டால் 'இல்லை' என்று சொன்னதில
லையோ, அந்தஸ்தபுருஷனான காணன்* தவைரத் யுத்தத்தில் கொல்லப

* இரண்டுதேராளிகள் ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பது.

பட்டான். மனனரே! மஹாதமாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் பராம்மணாதீனமாக ஆயிறறோ, எவனுககுத தன்னுயிரும் பராம்மணவிஷயததில கொடுககததகாததாகவிலலையோ, கொடுபபவாகளுள பிரியனும விருமபினவறறைக கொடுபபவனுமான அநதக காணன, பாாததனுடைய அஸதிரததினால மிசசமினறிஎரிககபபட்டு உததமகதியை அடைநதான எவனைஆதாரமாககொண்டு உம்முடையபுததிரன வைரததை உண்டுபண்ணினானோ அநதககாணன், உமது புததிராகளுடைய ஜயததிலிருநத ஆசையையும ஸுகததையும் கவசததையும் பறிததுககொண்டு ஸவாககம்சென்றான காணன கொலலபபடவே, நதிகளும் பெருகியோடவிலலை. சூாயனும் கலங்கினவனாக அஸதமனததை அடைநதான வெண்ணிறமுளள கிரகமும ஜவலிககினறசூரியனுடையநிறமபோனற நிறமுடையதாயிறறு. யமனுடைய அநதப புததிரனும வகரமாக உதிததான்.பிறகு,ஆகாயம் நடுஙகியது பூமியானது காஜிததது கரூரமாகவும கோரமாகவும் காறறுககள வீசின. திசைகள ஜவலிககினறவைகளும் புகையுளளவைகளுமாயின மஹாஸமுததிரஙகள காஜிததன; கலஙகின பெரியவரே! கானகஙகளுடனகூடப பெருமலைகளும நடுஙகின. பூதகணஙகளும அதிகமாகத துனபமடைநதன பிரஜைகளுககு நாதரே! பருஹஸபதியானவா ரோஹிணிநக்ஷததிரததைததடுததுககொண்டு சநதிரனுககும சூரியனுககும ஸமமாயினா காணனகொலலபபட்டவுடன, திசைகள பிராணிஸஞசாரமறறவையாயின. சநதிரனுடனும சூரியனுடனுஙகூடின ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுறறன நெருபபுஜவாலைகளுடனகூடின குறைககொளளியும் விழுநதது. ராக்ஷஸாகள மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளானாகள அாஜுனன, சநதிரனுடைய பிரகாசமபோனற பிரகாசமுளள முகததுடன்கூடிய காணனுடைய தலையைப பாணததால அறுததபொழுது, ஆகாயததில தேவாகளால உண்டுபண்ணபபடட 'ஆ! ஆ!' எனனும சபதமானது உடனே தோனறியது. வேநதரே! அாஜுனன், தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும் மனிதாகளாலும் பூஜிககபபடட சததுருவான காணனை யுததததில வதஞசெயது, முறகாலததில விருதரனைககொன்று இநதிரன விளஙகினதுபோலச சிறநத காநதியினால விளஙகினான. மஹேநதிரனுடையவீாயததுக்குஒபபான வீாயததுடன்கூடியவாகளும் புருஷஸரேஷடாகளும் யாதவாகளுக்கும் பாணடவாகளுககும் ஆனநததை உண்டுபண்ணுகிறவாகளுமான அநதககிருஷணாஜுனரிருவரும் கொடிததுணிகளுடன்கூடிய

தும் பயங்கரமான சததத்துடன்கூடின கொடியுள்ளதும் சங்குபோல வும் ஸ்படிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாக னத்துக்குஒபபானதும் ஸவர்ணதிலுலும் மூதத்துகளாலும் மணிக ளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கபபட்டதும் ஒப் பறற வேகததுடன்கூடியதுமான தேருடன, இரண்டு சூரியாகள்போ லவும் ஜ்வலிகின்ற இரண்டுஅக்னிகளபோலவும் ஸமமானசோககை பெறறிருகின்ற விஷ்ணுமஹேந்திராகளபோலவும் இருந்துகொணடு யுததரங்கததில பயமறறவாகளாக விளங்கினாகள் பிறகு, வானரதவஜ னான அந்தஅர்ஜுனனும் கருடதவஜரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், வில நாண்கயிறு கையுறை சகரங்களினமேமி இவைகளுடைய ஒலி களால சததுருகளபப பலாதகாரமாக ஒளியைஇழநதவாகளாக்கி அவர்களபப பாணஸமூகங்களால அழிதது அவாகளுடைய உளளங் களை தவிகசசெயது மிகஒலியுளள சிறநதசங்கங்களை உரகஊதி னார்கள. மனிதாகளுள சிறநதவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள பொன்னலங்காரங்களால நிரம்பினவையும் பேரொலியுளளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமூளளவையுமான சிறநத இரண்டுசங்கங்களை க்கைகளாலபிடிதது மூவுலகங்களிலும் வெறறியை வெளிபபடுதது க்கொண்டு ஊதினாகள. பாஞசஜன்யம், தேவததது என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயததையும் திக் குகளையும் நிரபபிறறு ராஜஸரேஷ்டரே! சூராகளான மாதவா அர்ஜுனன் இருவருடையசங்கநாததிலுலும் கௌரவாகளனைவரும் விசேஷமாக நடுகமுறறினாகள அவவிருவரும் சங்கததினுடைய ஒலியினால காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும எதி ரொலியிடும்படி செயதுகொண்டும் உமதுபுதநரினுடைய ஸேனையை மிக பயமடையும்படிசெயதுகொண்டும் யுதிஷ்டிரரை ஸநதோஷப படுததுவதறகாக சென்றாகள பாரதரே! பிறகு, ஊதபபடு கின்ற சங்கங்களின்ஒலியைக கேடடவுடன, கௌரவாகள மதரீ தேசாதிபதியான சலயனையும பாரதாகளுக்கு ஆசானான துரோ தனனையும் விடடுவிடடு வேகததுடன ஓடிவிட்டாகள. பிறகு, மேககூட்டம்போல ச ததம்பினவையும சரதகாலதது ப ன நடுவை அடைநதிருகின்ற சூரியனுடைய காந்திபோன ற காந்தியுளளவையுமான தனனுசயன காணனஇவாகளின ரதங்களிலை ஆசசாயமடைநதவாகளாகி, அபபொழுது மஹாயுததததில அதிகமாக விளங்குகின்ற அர்ஜுனனைப புகழநதுகொண்டு சென்றாகள. உதித திருக்கிற இரண்டு சூரியாகள்போன்ற அநதத தனஞசயனையும் கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினர்கள.

நூற்றேராவது அத்யாயம.

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணரர்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்.)

ஸூர்யகுமாரனை காணன் கொலலப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயததினால பீடிக்கபபட்டவர்களாக எலலாத்திக்குக்களிலும் பாரததுககொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள். ஸ்ரீராமரால ராவணன்கொலலப்பட்டதைககண்டு ராக்ஷஸாகள பயந்தோடினதுபோல உம்மைச சேர்ந்தவர்கள பயததினால பீடிக்கபபட்டவர்களாகத திசைகளில ஓடினார்கள.மன்னரே! பாரதரே!பிறகு, அதிகமாகப் பயநதிருக்கின்ற யுததவீரர்கள் உம்முடையபுததிரனால நாறபுறததிலும் தடுக்கப்பட்டவாகளாகிப பெருங்கூசசலிட்டார்கள பாரதரே ! பிறகு, உமது புததிரன், அவாகளுடைய அபிபபிராயததைஅறிநது, சலயனுடைய ஸம்மதததின்மேல யுதததைநிறுததினான். பாரதரே ! கருதவாமா, யுதததில உம்மைசசோநதவர்களால விரைவாகச் சூழபபட்டவனை மிகுதியிருகின்ற நாராயணாகளோடு ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடததை நோகியே விரைவாகச சென்றான். பிறகு, சூரரான அசுவததாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயததைககண்டு அடிகடி பெருமூச்சு விட்டுககொண்டு பாசறையையே நோக்கிசசென்றார அரசரே ! பாரதரே ! சரதவானுடையகுமாரரான கிருபா, பெரியதும் மேகம்போன்றதுமான யானைபபடையுடன ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடததைக் குறிததே விரைவாகச சென்றார். அரசரே! சகுனி,ஆயிரம் காநதாரர்களால சூழபபட்டுச சென்றான். ஸுசாமாவும், பயததினால பீடிக்கப்பட்டவனைப பாரதுகொண்டே சென்றான். அநதத துர்யோதனனும் மஹாரதரான நூறு சகோதரர்களும் சுறபபட்டவனைவும் துககத்தால பீடிகபபடடவனைவும் கொணர்களுடைய (நாசதினால) சோகததை அனைதது வகையாலும் அடிகடி நினைதது கொண்டு ஸைனியன் நடுகாகளுடன் நகமனசசலயமில, கவலம் அடைகபபட்ட ரதததுடன பாரதுகொண்டே பாசறையைக் குறிததே சென்றான பிறகு, பாரதகுலததிறபிறநத வீரர்களான இன்னும் மறற அநேகமஹாரதர்களாகள,பயநதவர்களாகவும் பயததினால மனம் தளாநதவர்களாகவும் திசைகளில ஓடினார்கள. கீழேதளளபபட்டிருக்

கிற கர்ணனைக்கண்டு, கௌரவர்களெலலாரும் கண்ணீர்நிறைந்தவர்களாகவும் பயத்தினால நடுக்கமுறறவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களாகவும் பயத்தினால பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினாகள. கௌரவர்களுள் உததமரே! சிலமகாரதாகள் அர்ஜுனனைப புகழநதார்கள். சிலர் காணனைப் புகழ்ந்தாகள் கௌரவாகள் யுதததில பயந்தவர்களாக வேகததுடன்சென்றாகள. அநதமஹாயுதததில ஆயிரக்கணக்கான உம்மைச்சேர்நதயுததவீராகளுள் யுதததிலமனததைச் செலுத்தினபுருஷன் ஒருவனுமிலலை. மகாராஜரே! காணன்கொலலப்பட்டவுடன், கௌரவாகள், உயிர்களிலும் ராஜ்யஙகளிலும் மனைவிகளிடஙகளிலும் பொருளகளிலும் ஆசையை இழநதவாகளானாகள பிரபுவே! துககததோடும் சோகததோடுஙகூடின உம்முடையகுமாரன், பெரியமுயறசியினால அவாகளை ஒன்றுசோததழைதது, தநதம் இடஙகளில தஙகும்படிசெயவதறகு மனததைச செலுததினான் அரசரே! தீனாகளான மகாரதாகள, அவனுடைய ஆஜஞையைத தலையினால ஏறறுக்கொண்டு, மனததில துககமுளளவர்களாகப பயததுடன் வாஸஸ்தானஙகளில அமாநதாகள். அவாகள, யுதததிலநடநத ஸூதபுததிரனுடைய கோரமானவததையும் யுதததில அாஜுனனுடைய ஜயததையும் அடிககடி நினைததுககொண்டு அஙகு வஸிததாகள மஹாவிலலாளிகளும் சததுருககளைத தவிககசசெய்கின்றவாகளும மஹாரதாகளுமான எலலாபபாணடவாகளும் சததுருவை ஜயிததுமிககஸநதோஷமுளள மனமுடையவாகளாக வீறறிருநதாகள பிறகு, அவவிடததில ஸநதோஷததுடனிருககினற யுதிஷடிரரை எலலாபபாஞசாலாகளும் அடைநது விதிபபடி விருததியடையுமபடி செயதாகள மஹாகீரததிசாலியான அாஜுனனோ, ரதததினினறு விரைவாக இறஙகி ஸநதோஷமுளளவனாகத தாமராஜருடைய இரண்டு காலகளையும் பிடிததுககொண்டான. மஹாராஜரே! சிறநத பிரதாபமுளள தாமபுததிரா, பரதஸரேஷடனான அவனைத தூககி நிறுததி அவனைக கடடிககொணடு உசசிமோநது தடவிககொடுததாா. நகுலனும் ஸஹதேவனும பாணடுபுததிரனான வருகோதரனும் மஹாராஜரை அபிவாதனம்பணணிப பலகுனனைக கடடிககொண்டாகள. ஸூதபுததிரன்கொலலபபட்டவுடனே, தருஷடதயும்னனும் சிகணடியும் (மறறப) பாண்டவரதிகாகளும் அரசரை (மஙகளவசனஙகளால) விருததியடையசசெயதாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸூதநநதனன கொலலபபட்டவுடனே, வாஸுதேவரும ஸாதவதகுலததிலதோன்றின ஸாதயகியும் அரசரை (உதஸாஹததை) விருததியடையும்படி

செய்தார்கள். வாஸுதேவரும், குந்திபுததிரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்தது, நேசததினால இநதவசனததை உரைததார 'அரசரே! ரதிகாகளுள சிறநதரதிகனும் ஸூரியபுததிரனுமான காணன் கொலலபபட்ட பிறகு, ராஜஸமூகஙகளுடன்கூடின எலலாக கௌரவாகளும் இபபொழுது கொலலபபடடுவிடடாாகள. இநதிரனுடன்கூடின மூவுலகஙகளும்முழுமையும் போபுரிநதாலும காணன ஜயிககபபடததகாதவன். அவவாறிருநதும, உமமுடையகோபததால அழிககபபட்டான' என்றா. இவவாறு சொலலககேடட தாமராஜா, ஜனாததனரைபபாாதது, 'கோவிநதரே! உம்முடைய அனுககிரஹததினால மிகக புகழுளளவனான காணன் கொலலபபடடான, பாண்டவாகளும் ஜயததைஅடைநதாாகள, பகைவாகளும நாசம்செயயபபடடாாகள். நீா யுதததில எவனிடததிலிருநதும்உண்டாகிற பயததினின்று ரக்ஷிபபதறகு வலலமையுளளவரனறோ? நீா இவவுலகததிறகு ரக்ஷகா, எபபொழுதுமே பாண்டவாகளுககு ரக்ஷகா.உமமை அடுதது இநதிரனும் தேவலோகததில நிதயமாக ஆனநததை அடைநதுகொண்டிருககிறான. நீா உலகததிறகு ரக்ஷகராயிருபபதுபோலவே பாண்டுபுததிராகளுககும ரக்ஷகராயிருககிறீா பிரபுவே! எவாகளுககு உம்மிடததில பகதி இருககிறதோ அவர்களுககு ஜயமுணடாவது ஆசசாயமனறு கோவிநதரே! ஜனாததனரே! முறகாலததில தேவாகள, உம்மாலும இநதிரனாலும எவவாறு ரக்ஷகருளளவாகளானாகளோ அவவாறே ரக்ஷகரானஉம்மால யுதததில நாஙகள ரக்ஷகருளளவாகளாகிறோம மாதவரே! இனறு ஸுகமாகத தூஙகப போகிறேன். நான் இரவில நிததிரையைப பெறுவேன். உம்முடைய அனுககிரஹததினால இனறு என்னுடைய பயம் போயவிட்டது. ஸம்சயமிலலை' எனறு மறுமொழியுரைததாா. யுதிஷடிரா இவவாறு உரைககககேட்ட கேசவா, பாண்டவரைபபாாதது, 'அரசரே! சூராகளான பீமஸேனனமுதலான ஸஹோதராகளும் அவவாறே இந்திரனுடைய வீாயம்போன்ற வீாயமுளள பாாஷதனை முதன்மையாகக்கொண்ட ஸம்பநதிகளுமுளள உமககு ஸநதோஷமுண்டாவதறகுக காரணமான இககாரியததில நாம் நிமிததமாததிரமே. எபபொழுதுமே எனனிடததினின்று பிரியததையும் ஹிததததையும அடைவதறகு நீா தகுதியுளளவா. நரஸரேஷடரே! நீா இநத வசனததினால எனனுடைய பிரீதிககுவிஷயமாக இருககிறீரனறோ?' என்று கூறினா. இவவாறு சொலலககேடட அரசரும் புருஷஸரேஷடருமான தாமராஜரோ,ஸவாணததாலலஙகரிககபபட்டவைகளும் தந

தததின நிறம்போனற நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவாலுள்ளவை களுமான குதிரைகளபூட்டின தமது ரதததின்மேல ஏறிககொண்டு, தமது ஸேனையினால சூழபபடடு, பலருடைய வருததாந்தஙகளைப் பார்ப்பதறகாக யுததகளததைககுறிததுச் சென்றார். வீரரே! அநத மாதவா பாண்டவர்இருவரும் பேசிககொண்டே சென்றார்கள். அநத யுதிஷ்டிரா, காண்டீவததினால விடபபட்ட பாணஙகளால நாற புறஙகளிலும் நனறாகப பீடிககபபடடவனும் யுததரஙகத்தில படுத திருபபவனும் புருஷஸரேஷடனுமான காணனைககண்டார். யுதிஷ்டிர ராஜா, புததிரனோடுகூடககொலலபபட்டிருககும் காணனைககண்டு, புருஷஸரேஷடாகளான மாதவரும் அாஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழநதார். 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைககும் இப்பொழுது நான் அரசனானேன. கோவிநதரே! பாகயததினாலே நீா ஜயசீலராக இருக கிறீா சததுருவானவன பாககியததால கீழே தளளபபடடான்' என்று கூறினார். வேநதரே! கௌரவாகளுட சிறநதவரும் தாமராஜருமான யுதிஷ்டிரா, இவவாறு ஜனாததனரையும் அாஜுனனையும் பலபடப புகழநதார். குருவம்சததைத தாஙகுபவரான யுதிஷ்டிரா, பாாதத னுடைய அம்புசளால புததிரனோடுகூடக கொலலபபட்டிருக்கிற காணனைககண்டு, தம்மை மறுபடியும பிறநதவரைபபோலெண்ணி னார். மஹாரதாகளான மனனாகள, குநதீபுததிரரும குருஸரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸநதோஷததுடன வநதடைநது விருததி யடையுமபடி செயதாாகள. அரசரே! உம்முடைய துராலோச னையினாலுண்டானதும் மிகபபெரிதும மயிாககூசசததை உண்டு பண்ணககூடியதுமான இநத அழிவானது இவவாறு நோநதுவிட டது நீா துரதிருஷடததால துயரபபடுகிறீா" என்று சொன்னான.

பூமிககுப பதியும் இநதக குருகுலததிலுதிததவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன, இநத அபபரியமான வாாததையைக கேடடு அசைவறறு உததமமான ஆஸனததிலிருநது பூமியில விழுந தான அவவாறே, ஸதயமான விரததையுடையவளும் திவய திருஷ்டியுளளவளுமான காநதாரீதேவியும் கீழே விழுநதாள. பிறகு, விதுரரும் ஸஞசயனுமாகிய இவவிருவருமே பூமியை ரக்ஷிககிற அரசனான அநதத திருதராஷ்டிரனைக களைதெளிவிததார் கள. அவவாறே, கௌரவஸதிரீகளும காநதாரியைக களைதெளிவிததார் கள. அரசரே! பாரதரே! அவவிருவாகளாலும் தேறுதலடையும் படி செயயபபடட அநதத திருதராஷ்டிரராஜன் தெயவத்தையும் வரககூடியதையும் சிறநதவையெனறு நினைததான்; பேசாமலுமிருந்

தான். ராஜரேஷ்டரே! மகாதமாவான கர்ணன் கொலலப்பட்டவுடன், ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவவண்ணம் நடந்தவிருத்தாந்ததை உரைதது மீண்டும் பாசறை சென்ரூன். அரசரே! அந்த ஸஞ்சயன், கொலலப்பட்ட சலயனையும் ராஜாவான துர்யோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரகணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும, அவவாறே ஸௌபதிகததில தரோணபுததிரரால கொலலபபட்ட குதிரைகளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும்கூடியதும் கொலலப்பட்டதுமான பாண்டவஸேனையையும, நாறபுறததிலும் கொலலப்பட்டிருகிற எலலாபபோவீராகளையும் யுதததிலகண்டு, சோகததிலை பீடிகபபட்டவனுகவும் பயததிலை சோவடைநதவனுகவும் ஹஸதினபட்டணததைகுறிததுச சென்ரூன். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான இநதயானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடவே, பறபல தேசஙகளில தோன்றினவர்களும் யுதததில கொலலபபட்டவாகளுமான பாண்டவஸேனவீராகளும் கௌரவஸேனவீரர்களும் அற்று அநதக குருக்ஷேதிரம் முழுதுமே சூன்யமாயிறறு. ஸஞ்சயன், துரியோதனனுடைய யுததவிருததாநதம் நடநதது முழுமையையும் நடந்தபடியும் முறைபபடியும் சொன்னன்.

மஹாதமாவான தனஞ்சயனுக்கும் காணனுக்கும் நடந்த இவ்விதமான மஹாயுததததை எவன் படிபபனே, எவன் நாளதோறும் கேட்பனே அவன் நன்கு அனுஷ்டிகபபட்ட யாகததுக்குரிய பலனை அடைவான். ஷாடகுண்யங்களால நிறைநதவரும் சாஸ்வதமாக இருபபவரும் வாயுவினாலும் சந்திரனாலும் சூரியனாலும் வகிக்கப்படுபவருமான விஷ்ணுவே யாகரூபமாக இருக்கிறார். ஆதலால, அஸூயை இலலாதவனாக இதனை படிபபவனும் கேட்பவனுமான மனிதன் எலலாஉலகஙகளையும் ஜயிபபான்; ஸுகியும் ஆவான்" என்று கூறினர்.

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம முடிந்தது.

கர்ணபர்வம் முற்றிற்று.